HABES HOC IN

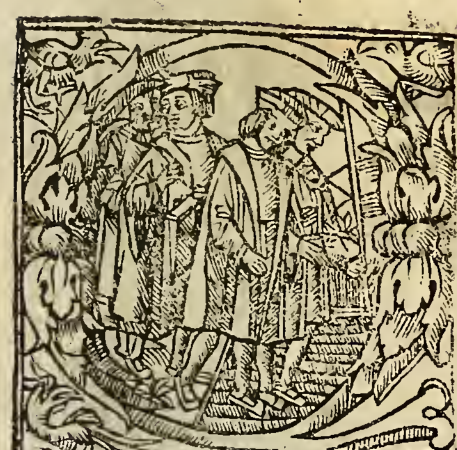
libro cādide Lector Hebraicas Institutiones, in quib⁹ quicquid est grāmatices Hebraicæ facultatis edocetur ad amussim, de literis, punctis, accētibus, nomine, ꝛ nominum speciebus, de pronominibus, ꝛ eoruz cū nominibus, ꝛ verbis coniūctione, de verbo ꝛ verborū cōiugationibus, ꝛ distinctione, in perfecta, quiescentia, defectiua, geminata, de partibus indeclinabilibus, præpositionibus, cōiūctiōibus, aduerbijs, de regulis exponēdi arcanas literas ꝛ de figuris, vt paucissima sint desiderāda, quas nuper ædidit Reuerēdus sacræ theolo. Do. Sanctes Pagninus Lucensis prædicatorij ordi. ad cōmunem studiosoꝝ vtilitatē.

Cum priuilegio apostolico, et Christianissimi Regis,

¶ ὁ τὴν πρὸς περισπερχῆ νεολαίαν ἀρχηγὸς
ὁ, ττ᾽ ἀρ᾽ ἑβραίων ἢ σποράδην ὅθεν ξυστε ὅτε λέκτοις
ἀμπώσθ πορέω, ῥᾶστα μία μὲν ἐγώμ.

אחזה לכספר פרצן מן כלרנר
בשנת המשבח א"ב ע"ג
מיום י' תמוז

¶Reuerendissimo ac illustri in Christo Patri ac. D. Domino Federico Fregosio Archiepiscopo Salernitano Sanctes Pagninus Lucensis sacræ Theologiæ minimus professor. Sa. P.D.

uũ me cum tacitus expẽdo, ac reputo Reuerẽdissime. Do. nõ modo tuũ illustræ genus, nõ infulæ dũtaxat dignitatẽ, verũ etiã tui animi dotes, ac virtutes (quæ ignobilẽ quẽlibet summa possent ingenuitate donare) nõ possum te nõ suspicere, admirari, amare, colere. Agis quæ partes tuæ sunt, iples episcopi functionẽ, vt non immerito duplici honore dignus, & sis, et habearis, vt interim taceam bonarũ literarũ studia. Quippe post latinas, græcasq; literas diuversatas, cœpisti & hebraicis nauare operam, vt ẽ sacris literis (quæ hominẽ instruũt ad salutẽ) veluti ẽ fauis, mella diuinorũ excuteres sensuũ, & relictis cœnosis riuulis, lacunisq;, ẽ lympido sacrarũ litterarũ fonte, aquas haurires salutares. Uerum enimuero, quum te hisce in literis (quæ subdifficiles sunt) laborantem conspexissem (quod idoneo carebas præceptore) de te, posterisq; benemereri peroptans, institutiones Hebraicas, quas olim elucubraui, rescribere orsus sum, in quibus quicquid de grammatica facultate posteris proditum est ab hebræis scriptoribus, ad amussim coegi, per libros, capitaq; digessi, vt

inuentu cuncta forent pfacilia Et vt mea fert opinio, sacris in literis nihil est difficile, quod ijs libris nō fiat perfacile. Quo circa vt hos libros perlegas sæpius et rogo, et obsecro. Hebræa latina feci, apices et accentus subieci, loca citaui è diuinis literis, ne quid post hac scrupuli, aut difficultatis, tibi, cæterisq; studiosis, relinqueretur. Quæ res vt liber esset prolixior, effecit. Sed eius (vt arbitror) prolixitatem, breuissimaz reddent, non modo eius vtilitas, commoditasq;, verumetiam præstantia, et excellentia hebraicæ linguæ, vt pote quæ deum habet authorem, quæ naturam et sequitur, et imitatur: quamquam sunt plæriq; suis studijs, suaq; lingua contenti, qui post Diui Hieronymi interpretamenta, Hebraicis literis operam dare, super uacaneum putant, quibus primum dicendum est hanc linguam (vt et ceteræ) propria habere idiomata, proprios habere tropos, & peculiares loquendi modos, quos aliena exprimere lingua ita significanter aut impossibile, aut certe perdifficile sit. Quo fit vt non modo ornatus, verumetiam et sensus nonnihil patiantur et iniuriæ, et iacturæ sacræ literæ, etiam perfidos interpretes translatæ, vt interim taceam quod in alienam linguam translatæ semper ad intelligendum difficiliores, ingratiores, nonnunq; alienæ: ne dicam aliæ sunt, vel ob interpretum ignorationem, vel ob linguæ latinæ paupertatem. Sacris præterea in literis ob easdem causas sunt plæraq; non interpretata tam hebræa, quam græca vocabula, quæ ob harum ignorationem linguarum deprauatim, et scribuntur: et pronunciantur. Omitto multiplicia sensa, taceo mysteria, quæ ex ipsis verbis: et verborum excuti possunt interpretamentis, quæ linguarum dumtaxat peritia, erui possunt. Multa præterea ob librariorum in curiam sunt vicia ta, immutata: corrupta quæ

non nisi per viros linguarū peritos emēdari possunt Hebræa vero volumina, nec vna ĩ dictione corrupta reperies. Quocirca explodenda ē illorū sentētia, qui dicūt sensū quærimus, non verba, Unde.n.nisi ex ipsis verbis, sensus elicitur? Quæ si qͣ spiam ignorauerit, quo pacto authoris sensū, asseq̄ poterit? Sed Hieronymū ĩquiūt habemus liguarū peritissimū, q̄ nobis vtrū ꝙ trāstulit instrumētū, non est operepreciū vt curā, operā, studiūve ĩpēdamus literis hebraicis pro arcanis literis, tāꝙ suopte gladio ꝯfodi nequeāt. Dicāt mihi. Ante Hieronymi tēpora (immo Hieronymi tempestate) nō fuerūt viri doctissimi, qui hebraicā, qui græcā, qui latinas callebāt literas, q̄d opus erat Hieronymi translatione? Sed emendatiora inquiūt sunt latina exemplaria græcis, et hebraicis citantes illud Hieronymi ĩ epistola ad Desideriū, quæ arcanis præponit lr̄is. Emēdatiora sunt exemplaria latina ꝙ græca, græca ꝙ hebræa, vt interim taceā ꝙ Hieronymi peruer tūt sensum, Si latina exēplaria sunt emendatiora, vt quid Hieronymus tot annis in hebræis trāsferēdis desudauit? Cur opꝰ erat eius translatione? Cur nobis tradidit in emendatiora? Quāobrē suscæpimꝰ, colimus ĩ emēdatiora? Quare ꝑ illis digladiamur? Si hebraicis ĩ literis, vt in eadē Hieronymus ꝓdidit epistola, sūt plæraꝙ testimonia ab euāgelistis citata vt illud. Ex Aegypto vocaui filium meum, et qm̄ Nazareus vocabitur, et videbunt in quē trāsfixerunt, ⁊ flumina de vētre eiꝰ fluent aquæ viuæ, quæ non inueniebantur in latinis codicibus, quo pacto latina erant emēdatiora? Si emendatiora sunt latina, quam ob causam in emendatioribus emendat emēdatiora? Cur hebræa præcipit volumina petere, vbi quippiam scrupuli, aut mendi veteri inciderit in instrumento? Optarim præterea vt Hieronymi mihi germanam ostenderent translationem. Quæ.n. passim legitur, nō

est

est Hieronymi incorrupta trāslatio, vt in epistola ad Clementem pontificem maximuz multis ostendimus argumētis, præterea Hieronymū fuisse hominez, et potuisse errare sua in trāslatione, vel ob sui præceptoris imperitiam (vt interim taceam impietatem q Christianus non foret) vel ob ipsius Hieronymi celerem æditionem, inficiabitur nemo. Quippe et ipse Diuus Hieronymus veritatis amator et retractare, quæ errauit, et se deceptum verbi ambiguitate, ob transferendi celeritatē, suis in Isaiam commentarijs, fateri non est veritus. Melius inquit reor etiam proprium errorem repræhendere, q̄ dum erubescō imperitiam confiteri, in errore persistere etc. Quis. n. vnq̄ fuit adeo doctus. qui non sit alicubi hallucinat⁹? Labor Diuini Hieronymi nostræ non debet patrocinari negligentiæ, Sed pellicere ad linguarum studia, præsertim hebreæ, et græcæ, ne semper alienis cernamus oculis, ne alienis ambulemus (vt aiunt) pedibus, ne sacras tractemus literas, non instructi linguis ipsis, quibus æditæ sunt, sine quibus (vt par est) profecto tractari nequeūt. Sed ne Mineruam docere, et currētem calcaribus vrgere, videamur, receptui canentes, iam de lingua hebraica dicere aggrediamur. Vale tui ordinis decus et columen.

INDEX Primi Libri Hebraicarum Institutionũ.

¶ INDEX secundi libri.

interdum

¶ INDEX Libri Tertij.

¶ De verbis

INDEX Quarti Libri.

Castigationes.

Pagina.5. colūna.I. linea.9.
scribe יָנָם. Et pagi.7.co.I.li.3.
חֵרֶם, et co.2.li.24. חָכְמָה. Et pa.
10.co.I.li.9. הִשְׁבַּתִּי. Et pag.13.
co.2.li.19. Ichtéuu. Et pag.15.
co.I.li.18. שָׁלֵו. Et pag.19.co.I.
li.13. sic ו. Et pag.20.co.I.li.21.
mō, Et pag.39.co.2.li.7. נְתַתִּיךָ
Et pa.40.co.I.li.22. כִּיתָה. Et
pa.47.co.I.li.12. נִשְׁמַע, Et co.
2.li.16. נֶאֱמָן. Et pagi.50.co.2.
li.29. וְנִגְנַבְתִּי. Et pa.55.co.I.li.
8. וּשְׁמוּעָה. Et pag.56.co.2.li.3.
dele. in et scribe fortitudinē. Et
pagi.60.co.2.li.5. הֲוִכּוֹ. Et pa.
61.co.I.li.8. תַּנִּים. Et pa.63.co.
I.line.24. וִירִשְׁתֶּם, et co.2.li.22.
וְעָמָה. Et li.29. סְפִירוֹת. Et pag.
64.co.2.li.20. וַשְׂבִּיעֵנִי. Et pa.
69.co.2.li.30. טְהוֹרָה. Et pagi.
71.co.2.li.19. הָעִיר. Et pagi.74.
colūna.I,

colū.1.linea.9. צַדִּיקִם Et pa.77. col.2.linea.28.guntur. Et pag. 78.colum.2.linea.28.quod lati ni infinitiuū. Et pagi.82.col.2. liñ.18,lier אֲחַת, ⁊ pagi.83, col.1. li.25. דְרֵיוֶשׁ Et pagi.89.colum. 2.linea.6, וְאַר Et pa.90.colū.1. li.3. וְאַרְבָּעִים Et pa. 93. colū. 2. linea,26,ducēti. Et pagi,97, co lum.1.lib.2, יָג scribe גָּ. Et pa gina.100.colum.2.li.13.pro ma nicantibus scribe surgentibus. Et pa.101.colum.1.lib.21, iaciē tium. Et pagina.102.colum. 2. lib.5.⁊.6. אוֹרְחוֹ שֶׁיְהוּ Et pagina 106. colum. 2. linea. 27. חָיִיבִי ⁊ colum.2.linea.5.vestra et liñ. 28. תּוֹרוֹתַי Et pa.109.co. 1. li.23. speciei Et pagina.110.colum.1. linea.7. אֱלָם Et pagi. 119.colū. 1.linea.18.pa. Et pagi.120. col. 1.lin.18.dele. פְּדוּי Et pagi. 121. col.2.linea.4. עֲבוֹתוֹת Et pa.131, col.1.linea.23. terrores. Et pa gi.133.colū.2.linea.2. בְּשׁוּרָךְ Et Et pagi.138.col.1.linea, 27. est. Et.140.col.1.linea.24. דַּרְבוֹן et colum.2.linea.26. וְאֵת Et pagi na.144.colū.2.li. 14. absolutū Et pa.150,col.1, linea, 8, הֵן Et

pa.151.col.1.linea.22. Jabazér Et pa.152.col.1.li.6.capite. Et pagina.153.col.1.li.21. מִשְׂדָּ Et pa.156.col.2.li.30. עֵצָה Et pa. 141.co.2.li.7, Germē. Et pagi. 159.co.1.li.12.dele chiric ⁊ scri be Jod. ⁊ co.2.li.4. דוד ⁊ pa.166. co.1.li.19. מִמְּךָ ⁊ pa.167.co.1.li. 12.nē adde significet,et pa.175. col.2.li.16.iod adde צִיִּים Et pa. 177.co.2.li.3. דָּמִי ⁊ li.9.siue ⁊ li. 11.bouis. ⁊ pa.188.col.2.liñ.13. dis, ⁊ li.16. פִּלְאָן ⁊ pa.193.co.1.li. 13.post sūt adde cū. ⁊ pa.196.co. 1.li.28.sīc. ⁊ co.2.li.27.us. ⁊ pa. 199.co.2.li.23.vna cāticoꝝ. Et pa.200.co.2.li.4.speræ, ⁊ li.15, plē ⁊ pa.201.co.2.li.7.alia,et li. 15. כִּבְרָלִים ⁊ pa. 215.col.1. li. 23. Quō ⁊ pa.224.co.1.li.16. צֶמַח et li.22.itrāsitiuū, ⁊ pa.225.co.2. li.3.doceo.et pa.233.co.2.li.5. breuis scribe lōga. ⁊ pa.236.co. 2.li.17.tatura. ⁊ pa.242.col.2. li.11.lauādū, ⁊ pa.248. co.2. li. 24. וַיִּצְלַח ⁊ pa.251.pa.2.li.18.po puli scribe polluit,et linea. 24. תְּבַטְּחִי Et pa.252.co.1. linea.8. dele,secunda ⁊ liñ.10.Dele,Se cunda et linea.11. dele, eandem

habent ꝛ lin.12.dele.vocē sensu discernūtur, Et pag.257.col.1, li.1.in pfectis, ꝛ.12.dele.seuá, ꝛ li.13.post ꝛ adde cū, ꝛ linea.26. cōmuniter. Et pagi.262.col.2. כְּקָרְתָה. Et pagi.271.colū.1.li. 26.ostendā. Et pagi.272.colū. 2.li.4. יַעְמְשֵׁנִי. Et pagi.282. col.2.li.20.pronomini. Et pagi.289.colū, 2.li.17. אֶעֱנֶה, et pagi.290.colū.1.li.16.faciē, ꝛ col, 2.li.27.ne scribe.nec.et.pa. 295.colū.2.li.3. נֹאבֶה ꝛ תֹּבֶאה

Et pagi.297.colū.1.li.8. הַמְּקוֹר Et.pagi.303.colū.1.li.1. adde i principio. Aut dictioni longæ, et pagi.316.colum.2.li.8.contendere. Et pagi.334.colū.2.li.17.irasci, Et pagi.337.colū.1.li.21.gutturali. Et pagi.339.colum.2.li.20.suspensus. Et pagi.359.colum.1.li.12.dele. ¶,et scribe ꝙꝙ dici, et pagi.382.colum.2.li.17.participio, Et pa.390.col.2.li.19.vice ꝛc.

¶ Bartholomei Ruffi Gri-
maldẽsis prouĩcialis En-
decasyllabon in Sanctẽ
Pagninũ Lucen. Sa-
cræ Theolo. Do-
ctorem.

D Iknatam nitido (ferũt) lycæo.
Urbẽ Mopsopiã, decusq linguæ
Præstãs, & titl'os tulisse Pith⁹
Ut nomẽ fuerit datũ perenne,
Hic pars italiæ vocata magna
Olim græcia, sic parauit ingẽs
Nomẽ: sic pueros nutriuit illa
Phocis romuleos, docẽs Mi-
neruæ.
Mores egregios: fuitq miris.
Insignita bonis, vt inde qcqd.
Mẽtis perspicuæ ferox ppago
Gallorꝫ retinet, trahat, qd aũt
Est mirũ? mõ Auenio refulget
Pulchris dotibus his, bonus, disertus.
Solers, & triplicis decore liguæ
Romanæ, et solymæ, simulq graiæ,
Sãctes hãc decorat refert⁹ ille.
O tu nũc moderator vrbis, atq
frãcisce eximio monarcha sce-
ptro
Suffulte: accipies virꝫ lubẽter
Qui te post cineres feret per orbem.

Multũ se tibi Auenio fatetur
esse.
Deuinctam, regioq franca, tã-
to,
Oratore, poeta & hinc trilingui
Ornato eloquio, et dei potẽtis
Aura, quid melius viro pótẽti.
Quam virtutem animo viros
habentes
Amplecti, notat id qd illæ dotis
In se palladiæ fouet nitentis
Ciues vos rogito pedem fera-
tis.
Omnes vnanimes. parumpu-
tatis.
Ad cœlum gerere? et referre fa-
mam,
Hic vos ad superos vehet, fa-
uete.

¶ Institutiones Hebraicae nuper aeditae à reuerendo patre magistro Sancte pagnino Lucensi, ordinis praedicatorũ, declamatore apostolico, foeliciter Incipiunt.

¶ Liber Primus.

¶ Caput Primum Quid sit lingua: ꝛ quo appelletur nomine: ꝛ quis eius author.

Lingua, hebraice dr הַלָּשׁוֹן hallascón: et est aggregatio oĩm vocũ Hebraicarum humanarũ ad placitum aliquid significantium. Appellatur aũt lingua (quam ꝗ sunt sermonis instrumenta quinqꝫ) ꝙ nullum ad pronunciationem sermonis aptius sit instrumẽtũ. Proinde ꝛ doctrinarum linguam Isaias capite nuncupauit. 50. Domin⁹ deus dedit mihi לְשׁוֹן לִמּוּדִים lescón limudím, linguam doctrinarũ. Appellatur ꝛ שָׂפָה saphán: id est labium. 11. Geneseos capite. Et erat omnis terra שָׂפָה אֶחָת saphâh echáth, labij vni⁹, ꝙ labium primum, ꝛ apparẽs sit sermonis instrumentum, et veluti ostium, ꝛ ianua per quã sermo egreditur. Vocatur et פֶּה peh. i. os. iuxta illud Exodi capite. 4. Quis posuit פֶּה

peh.i.os homini. Dicitur et גָּרוֹן gharón:idest guttur.capite Isaïae.58. Clama בְּגָרוֹן Ve gharón:idest in gutture: q̄ in gutture,ad aërem(qui est medium in locutione)quaedã sit dispositio. Quippe citra aëris attractionem,⁊ respirationem ad arteriam vocalem loqui potest nemo. Nomine vero palati,aut dentium non appellatur q̄ in locutiõe cooperari ita apparenter,⁊ sensiliter haec non videantur instrumẽta. Huius vero linguae author deus fuit maximus, optimus, qui eam creauit,qui eam primum docuit hominem,cunctis linguis (in quas deïnde fuit diuisa)et perfectiorem,et ad legendum aptiorẽ. Quippe primus ipse rebus omnibus nomina indidit,⁊ imposuit:quãq̃ sunt qui in Adám protoparentem hoc referãt:quoniam.2.Geneseos capite scriptum est,Et vocauit Adám nomina omni animali, et omne qđ vocabit eũ Adám animae viuẽtis est nomẽ eius. Sed quod ait,Et adduxit ad Adám,vt videret quid vocaret eum:liquido ostẽdit primũ illum non fuisse authorẽ:perinde ac si dixisset,Quum deus congrua imposuisset singulis rebus nomina,vt primi hominis quem creauerat,sapiẽtiam ostẽderet:adduxit ad eum caetera,quae creauerat viuentia, vt videret,an ille iisdem nominibus,quibus ipse appellauerat animantia,vocaret. Qui quum iisdẽ ea vocasset nominibus, quae ipse imposuerat Deus,ostẽdit eam,qua oppletus fuerat,sapiẽtiã.Et Adám quidem viuentibus dumtaxat noïa indidit,quae Deus primum imposuerat:caeterarum vero rerum omnium substantiarum,accidentiũq̃ nomina Deus ipse imposuit.Quando ergo dicit,q̄ omnis terra erat labij vnius:idest linguae vnius: intelligendũ est de lingua sancta,quae modo Hebraea dicitur:⁊ à priscis Judaïca: iuxta illud Isaïae capite.36. Ne loquaris nobis יְהוּדִית iehudíth, idest Judaïce.⁊ Nechemía:idest Nee-

est Neemiae. 13. Et nesciebāt loqui יְהוּדִית iehudíth. cui astipulātur nomina Adám: chauuáh, idest Euae, Cáin, Seth, & id genus, quae à nominibus, aut verbis ducuntur Hebraïcis: vt. 3. & 4. Geneseos habes capite. Haec igitur lingua sancta à Deo creata, perfecta, simplex, & immixta fuit, anteq̃ ob hominum superbiam, confunderetur: modo vero praeter libros sanctos, vt caeterae linguae, mixta est: vt aliis in locis copiosius disseruimus.

¶ De Linguae diuisione in tres partes. Cap. 2.

Omnis lingua (vt testant Rabbi Ionáh in Richmáh, & rabbi Dauíd in Michlól) tres habet principales partes: videlicet שֵׁם sem idest nomen: פֹּעַל póhal, idest verbum: מִלַּת הַטַּעַם millath hattháham, idest dictionē rationis: idest rationalē per quā intelligunt omnes partes orationis apud nos indeclinabiles, vt praepositiões, vt aduerbia, vt coniūctiones: quae res significant in ratione, aut sermone existentes, vt suo dicemꝰ in loco. Hanc partem plaerique כֵּלִים chelím appellāt, idest instrumenta: idest colligationes quaedam inter substantiam, & accidēs: seu inter nomen & verbum. Nomen enim significat per modum substantiae: verbum vero per modum accidētis. Et annotandum q̃ quemadmodum mundus diuiditur in creaturas penitus spirituales semper manentes: nulli vel motui, vel alterationi obnoxias: vt angelos: de quibus dictum est, Qui facis angelos tuos spiritꝰ. Et creaturas corporales, quae mouentur in loco, vt coeli, vt sphaerae: et in creaturas quae generationi, corruptioni, alterationi, motuique subiiciūtur: itidem & lingua diuiditur in nomen, quod significat per modum substantiae per se, & stantis, & perma-

nentis:⁊ in verbũ,quod ſignificat cum tẽpore,quod eſt menſura motus:⁊ in milláth hattábam,quod eſt colligatio nominis ⁊ verbi,quae nõ permanet.Et in hoc lingua hebraea non modo,quia prior eſt caeteris linguis:verumetiam quia naturã ſequitur entis,non flectens,nec per caſus ſua variãs nomina,vt Graeca,vt Latina. Et quia grammatica eſt facultas recte loquendi ⁊ recte ſcribendi:quod ſine voce effici nõ poteſt:vox autem conſtat ſyllaba vel ſyllabis:ſyllabae vero ex literis ⁊ punctis componuntur:idcirco de literis,punctis,⁊ ſyllabis differendũ eſt.

¶De Literis:quid ſit litera:quot ſunt:quae figurae:quae nomina:quae ſignificata. Caput.3.

Aóth הָאוֹת idest litera, eſt ſignum ad placitum impoſitũ voci humanae habenti aliquod punctum quod vice ponitur vocalis. הָאוֹתִיּוֹת Haothiióth,ideſt literae ſunt vigintiduae,quarum figurae ⁊ noĩa ſunt haec

א	אָלֶף	áleph	A
ב	בֵּית	Beth	B
ג	גִּימֶל	Ghímal	G
ד	דָּלֶת	Dáleth	D
ה	הֵא	He	E
ו	וָיו	Váu	V
ז	זַיִן	Záin	Z
ח	חֵית	Cheth	Ch
ט	טֵית	Theth	Th
י	יוֹד	Jod	J
כ ך	כַּף	Caph	C
ל	לָמֶד	Lámed	L
מ ם	מֵם	Mem	M
נ ן	נוּן	Nun	N
ס	סָמֶךְ	Sámech	S
ע	עַיִן	Haáin	Ha
פ ף	פֵּא	Pe	P
צ ץ	צָדִי	Sádi	S
ק	קוֹף	Coph	C
ר	רֵישׁ	Res	R
שׁ	שִׁין	Scin	S
שׂ	שִׂין	Sin	S
ת	תָּיו	Táu.	T.

Harum quinq; ſunt duplices: ideſt duplicẽ habent figuram: videlz

videlz caph, mem, nun, pe, sadi: prioribꝰ more Hebraïco videlicet כ מ נ פ צ scribit in principio, ⁊ medio dictionis. Alteris videlz ך ם ן ף ץ in fine dumtaxat dictionis, vt כִּי chi quia: אָכַל achál comedit, הָלַךְ halách ambulauit, מַיִם máim aquae, אָמֵן amén, נָתַן nathán dedit, יָנַק ianác suxit, lactauit: פָּחַד pachád timuit, אֵפֶר épher cinis, אַף aph etiam, צַדִּיק saddíc iustus, אֵצֶל ésel apud, אָץ as velox. Mem tamen finale semel dumtaxat, non citra magnum mysterium in principio repperitur dictionis. 9. Isaïae capi. in dictione מַרְבֵּה. i. multiplicatio. Quid autem hae significẽt lr̃ae in ep̃la ad Paulam vrbicã diuus Hieronymus hoc pacto interp̃tat, Áleph doctrina, Beth domus, Ghímal plenitudo, Dáleth tabularũ, He ista, Uáu et, Záin haec, Cheth vita, Theth bonum, Iod principiũ, Caph manus, Lámed disciplinae, siue cordis, Mem ex ipsis, Nun sempiternum, Sámech adiutoriũ, Haáin fons, Peh os oris, Sádi iustitiae, Coph vocatio, Res capitis, Sin dẽtium, Táu signa. idest Doctrina domus plenitudo tabularum, ista, et haec vita, bonum principium, manꝰ disciplinae (siue cordis) ex ipsis sempiternum adiutorium, fons (siue oculus) oris iustitiae, vocatio capitis, dentiũ signa. Hoc est Doctrina ecclesiae, quae est domus Dei, in librorum repperitur plenitudine diuinorũ. Ista ⁊ haec est vita. Quae enim alia potest esse vita sine scientia scripturarũ, per quas etiam ipse Christus agnoscitur, qui est vita credentium. Et q̃uis nunc sciamus vniuersa, quae scripta sunt, tamen ex parte cognoscimus, et ex parte prophetamus, ⁊ nunc per speculum in aenigmate videmus. Quum autem meruerimus esse cum Christo, ⁊ similes angelis fuerimus, tunc librorũ doctrina cessabit, ⁊ tunc videbimus facie ad faciem bonum principium sicuti est. Manus in opere, cor, et disciplina intelligũtur in sensu, quia ni-

hil facere possumus, nisi prius quae facienda sunt, sciuerimꝰ, ex ipsis scripturis sempiterna subsidia ministrantur, et sunt fons, siue oculus oris iustitiae. Et vocatio capitis nostri Christi est in his dentium: idest articulatarũ vocum signis. Scin quãdo habet punctũ in dextro cornu hoc pacto שׁ est s lene, et communiter legitur scin, ⁊ appellatur Scibóleth, quod spicam sonat. Sin vero sit in sinistro hoc modo שׂ communiter legitur sin densum, videlicet s vt sadi, vel sámech, ⁊ appellaᵗ sibóleth quod alueum notat. vnde. 12. Judi. ca. legitur. Dic scibóleth. At ille dixit Sibóleth ⁊c. Quod hebraei à dextera ad sinistram ⁊ scribant, ⁊ legant: qui addubitet est nemo.

De Punctis. Cap. 4.

Necudóth, נְקֻדּוֹת id est puncta dicunᵗ vocalium signa, ob eorum tenuitatem, ⁊ paruitatem sic appellata. Vocantur ⁊ רְשָׁמִים rescamím. i. impressiones: ⁊ תְּנוּעוֹת tenuhaóth, idest motiones: aut motus ꝙ per illa moueatur litera. i. pronũcietur, ⁊ מְלָכִים melachím, idest reges ꝙ ad eorũ imperium moueantur literae: et sunt decem teste. R. Dauíd in Michlól, quorum quinꝗ dicunᵗ tenuhóth baghedolóth, idest motiones magnae: ⁊ sunt vocales longae. Primum punctum est virgula cum pũcto iacens sub litera hoc modo אָ qđ facit a longum, vt עָמַד hamád, idest stetit: יָשַׁב iascáb sedit. Et vocaᵗ קָמֶץ גָּדוֹל camés ghadól, idest camés magnum. Secundum est duo puncta sub litera iacentia hoc pacto אֵ quod facit e longum, vt אֵפֶר épher, idest cinis: עֵץ hes, idest lignum, arbor. Et vocatur צֵרִי séri, et קָמֶץ קָטָן camés cathán, idest camés paruũ, ꝙ saepe veniat loco eius ⁊ quiescentẽ post se habeat literam, vt camés: vt inferius sumus dicturi. Tertiũ est punctũ sub litera sequente iod

hoc modo

hoc modo אִי ꝛ facit i longum: vt אִישׁ is idest vir: כִּים chis crumena, ꝛ vocatur חִרֶק chiréc, aut חִירֶק chiríc. Quartum est punctum in superiori sinistra parte literae positum ꝛ cum váu ꝛ sine váu hoc pacto אֹ vel אוֹ qđ facit o longum: vt פֹּעַל póhal opus: עוֹלָם hólám saeculum: ꝛ appellatur חוֹלֶם chólem. Quintum est pũctum in ventre, siue in medio váu positum hoc modo אוּ ꝛ facit v longum: vt הוּא hu.i.ipse: שַׁתּוּל scathúl: idest planctatus: ꝛ vocatur שׁוּרֶק scuréc. Sunt ꝛ alia quinq; puncta quae vocant tenuhóth chetannóth: idest motiones paruae: quae sunt vocales breues. Horum primum est virgula, seu linea sub litera, iacẽs hoc pacto אַ ꝛ facit a breue vt קַל cal, idest lene: הָלַךְ halách, ambulauit: ꝛ vocatur פַּתָּח גָדוֹל patách ghadól, idest magnum. Secundum est tria puncta sub litera, hoc modo posita אֶ, ꝛ facit e breue, vt אֶרֶץ éres, idest terra: חֶסֶד chésed, idest misericordia: לֶחֶם léchem, idest panis, et appellatur סֶגּוֹל seghól: et פַּתָּח קָטָן patách cathán: idest paruum, q̃ sepe eius veniat loco, ꝛ eius participet proprietates, vt suo in loco sumus dicturi. Tertiũ est pũctum sub litera positum nullo iod sequẽte: ꝛ facit i breue, vt אִם im, idest si: עִם him, idest cum: ꝛ vocatur חִרֶק בְּלֹא יוֹד chirec belo iod, idest absq; iod. Quartum est virgula, seu linea cum puncto, cui haerent duo puncta subalternatim posita hoc pacto אֳ ꝛ facit o breue, vt אֳנִי oní, idest nauis: חֳלִי cholí, idest aegritudo. ꝛ interdum non scribuntur illa duo puncta: ꝛ hoc quando sequens litera habet punctum, quod daghés appellant, vt רָנִּי rónni, idest lauda: רָנּוּ rónnu.i.laudate: ꝛ ita sequẽte sceuá quiescente, vt קָרְבָּן corbán.i.oblatio: חָכְמָה chochmáh .i.sapientia: קָדְשׁוֹ codscó.i.sanctitas eius: ꝛ ita quando duo sequuntur sceuáin, vt יָקְתְאֵל iocthél: יָקְדְעָם iocdhám: יָקְמְעָם iochmeám: quae propria sunt nomina, ꝛ nomen eius קָמֶץ חָטֵף camés cha-

théph.i.raptum,hoc est breue. Quintum est tria puncta sine váu hoc modo posita אֻ,ꝛ facit v breue,ꝛ appellat̃ שָׁלֹשׁ נְקֻדּוֹת salós necudóth.i.tria puncta: et קִבּוּץ שְׂפָתַיִם chibbús sephatáim.i.congregatio,aut collectio labiorum ꝙ in eius prolatione labia colligant̃,vt שֻׁלְחָן sculchám.i.mensa,ꝛ id genus. Sunt ꝛ alia duo composita,videlicet אֲ quod facit a breuius patách,ꝛ nomẽ eius chathéph patách,vt אֲשֶׁר ascér.i.qui:עֲצַת hasáth consilium,ꝛ אֱ quod facit e breuius seghól,ꝛ appellatur chathéph seghól, vt אֶעֱלֶה eheléh.i.ascẽdam.¶Est ꝛ שְׁוָא sceuá.i.duo pũcta subalternatim posita hoc pacto אְ:de quo sexto disseremus capite.¶Est et דָּגֵשׁ daghés punctũ intra literam positum,literam roborans hoc modo בּ ba.de quo sequenti dicemus capite,sicut et de רָפֶה raphéh.i.parua linea supra literã posita quae lenit hoc pacto בֿ va.

¶De Daghés, ꝛ Ráphéh. Caput.5.

Daghés igit̃ punctũ intra literã positum bifariã diuiditur,ꝛ variis fungitur muneribus,ꝛ officiis.Est enim daghés קַל cal.i.lene : et daghés חָזָק chazác.i.forte.Daghés lene est quod in capite ponit̃ dictionis,vt בְּרֵאשִׁית beresćith.i. in principio:ꝛ quod venit post sceuá,vt יִזְכּוֹר izcór.i.recordabitur:תִּזְכּוֹר tizcór,recordaberis. Et hoc non venit nisi in literis בְּגַד כְּפַת.i.literis contentis in praedictis duabus dictionib⁹, vt earum dirigat ꝓnunciationem.Sed daghés forte venit in vniuersis literis,quae recipiunt daghés praeterꝗ̃ in sex supradictis.Et in his cõtinentur dictionibus טַס שֶׁמֶץ נוֹזְלִים thas,séches,nozlím.Hae non admittũt daghés lene:sed forte . Proinde haud quaꝗ̃ raphatae reperiũtur memoratae literae . Venit autem daghés forte post memorata puncta, primum

primum quidem ob defectum nun radicalis literae, vt in verbis defectiuis ſumus dicturi, ⁊ in fine dictionis, vt נָתַן נָתַתָּ nathán, natátta .i. dedit, dediſti: ⁊ propter defectum literae deſeruientis, vt מִבֵּית mibbéth, pro מִן בֵּית min beth, è domo: מִשָּׂדֶה miſſadéh, pro מִן שָׂדֶה min ſadéh .i. ex agro: ⁊ propter defectum nun qđ eſt proprium coniugationis niphhál, vt אֶפָּקֵד eppachéd, p̄ אֶנְפָּקֵד inpachéd, ideſt viſitabor: יִפָּקֵד ippachéd, viſitabitur. Apponitur etiam ad oſtendendū coniugationis grauitatem, vt in cōiugatione pihél haddaghús, et puhál, et hithpahál, quorum ſecūda radicalis litera daghessatur, vt דִּבֵּר dibbér, ideſt locutus eſt: et id genus. Praeterea quū fuerint duae literae ſimiles, priore deficiente, altera, ob eius defectum, daghessatur, vt סַבּוֹתָ ſabbóta, ideſt circumdediſti à סָבַב. Ad haec poſt omne He, Caph, Lámed, ⁊ Beth notificatiuum: ⁊ He vocatiuum eſt daghés, vt הַבֵּית habbéth, ideſt domus: הַגָּדוֹל hagghadól .i. magnus. ⁊ Pſalm̄. 132. כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב caſſémen hatthób .i. ſicut vnguentum optimum, pro כְּהַשֶּׁמֶן cum He notificatiuo. ⁊ Pſal. 73. Reſpice לַבְּרִית labberíth .i. ad pactum, pro לְהַבְּרִית lehabberíth. ⁊ Pſal. 34. Humiliaui בַצּוֹם vaſſóm .i. in ieiunio animam meam. Et Numeri. 16. הַקָּהָל haccahál, ideſt o congregatio praeceptum vnum, ſiue ſtatutum vnum vobis: de quibus et alio in loco copioſius ſcripſimus. Praeterea quum váu vertit praeteritum in futurum, vel contra, ſequens litera daghessat, vt וַיֹּאמֶר vaiiómer, ideſt ⁊ dixit. וַתֹּאמֶר vattómer, ideſt ⁊ dixiſti. Sed et euphoniae gratia multoties litera daghessat teſte Rabbi Dauíd in Michlól, vt Iſaïae. 64. Montes נָזֹלּוּ nazóllu, ideſt defluxerunt. Ezech. 27. In nundinis tuis נָתְנָנּוּ nethanánnu, ideſt dederunt. Iudicum. 5. In Iſraél חָדֵלּוּ chadéllu, ideſt ceſſauerūt. Exodi. 15. מִקְּדָּשׁ michedás, ideſt ſanctuarium domine ⁊c.

mine &c. Prouer. 4. נִצְּרֶהָ nisse réba .i. custodi eam: et id genus. Postremo daghessatur litera ob defectum táu in omnibus verbis, quorum vltima radicalis litera est táu, vt הִכְּרַתִּי biccárti, idest succidere feci, pro הִכְרַתְּתִּי bichrátthti à כָּרַת caráth et sic הִשְׁבַּתִּי bisbáthi, idest cessare feci, pro הִשְׁבַּתְּתִּי bisbáthti a שָׁבַת sauáth. ¶ Literae vero non daghessabiles (teste rabbi Dauíd in Michlól) sunt quae continentur in hoc memoratiuo signo אֲהַחְעָר achhabér, quãq ר in nõnullis locis daghessatur: vt Ezech. 16. Non est praecisus שָׁרֵּךְ sorréch .i. vmbilicus tuus. &. 1. Reg. 10. הַרְּאִיתֶם barreithém .i. num vidistis quem elegerit dñs. Idem. 4. Reg. 6. &. 1. Reg. 1. eo q הַרְּעִימָהּ barrébimáh .i. improperabat. & Prouerb. 14. Cor quod nouit מָרַּת morráth .i. amaritudinem animae suae. Canti. 5. שֶׁרֹּאשִׁי scerrosí .i. quia caput meum plenũ est rore. Et sic qñ est in monosyllaba dictione, si longa praecedat dictio: vt Prouerb. 15. מַעֲנֶה רַּךְ mábaneh rach .i. responsio mollis. & Psalmo. 51. אָהַבְתָּ רָּע abáuta rab .i. dilexisti malum. & Ierem. 39. Ne facias ei מְאוּמָה רָּע meúmah rab, idest quicq mali. & Chabacúc ca. 3. מָחַצְתָּ רֹּאשׁ machásta ros, id est trãsfixisti caput. ¶ Aleph quoq quatuor in locis inuenitur daghessatum teste. R. Dauíd in Michlól. Leuitici. 23. תָּבִיאּוּ לֶחֶם tauíu léchem, afferetis panem. Gene. 43. וַיָּבִיאּוּ לוֹ vaiiauíu lo .i. & attulerũt ei. et 1. Hezrae. 8. וַיָּבִיאּוּ לָנוּ vaiiauíu lánu .i. & attulerũt nobis. & Iiób. 23. לֹא רֻאּוּ lo rúu .i. non fuerũt visae. De Raphéh. 8. & 9. dicemus capite nonnulla.

¶ De Sceuá. Cap. 6.

Sceuá non connumeratur inter alia pũcta, q vocales breues, aut lõgas efficiunt: tum q eius pronunciatio est vt Segból, imo breuior eo, tum q per se haud

quaq

quaq; reperiatur. Sed semper cum alijs regalibus punctis. Proinde & עֶבֶד béued.i.seruũ eum appellant. Deseruit autem praecipue punctis camés, patách,& seghól,quando corripiũtur. Sceuá igitur omne (vt prodidit Rabbi Jehudáh in libro Hassétber,et Hãméſech) quod est in capite dictiõis mouetur.i.pronunciat̃,vt בְּרֵאשִׁית berescíth.i.in principio. שְׁמוֹת scemóth nomina, סְפַרְדִי sephardí,idest Hispanus: דְבָרִים deuarím.i.verba,& id gen⁹. Et hoc nisi sequat̃ vna ex literis gutturalibus אהחע. Quippe gutturali litera sequẽte sceuá pronunciatur secũdum punctum gutturalis literae: vt קְחִי chichi.i.accipe: קְחוּ chuchú.i.accipite: תְּאֵנָה teenáh.i.ficus: פְּעוֹר Pohór nomen idoli, יְאַבֵּד iaábbed.i.perdet: מִגְּעָרְךָ migghohór bach.i.ab increpãdo te: יְהִי ihí.i.erit. excipitur tñ camés: quia sequẽte camés,sceuá pronũciatur vt patách,sicut גְּעָרָה ghabaráh.i.increpatio: קְעָרָה cabaráh,scutella: נְעָרִים naharim.i.pueri,& id genus. Quod et Rab. Dauid in Michlól,sequitur vbi de sceuá haec tradit praecepta. ¶ Annotandũ q̃ sceuá non est motus.i.punctum: sed pũctorum minister tribus modis. ¶ Primus est,quũ fuerit sceuá iuxta literas אהחע declinat eius lectio.i.pronunciatio ad pronunciationẽ sequentis literae gutturalis,siue habeat camés,siue patách,siue sere,siue chiréc,siue súrech, siue chólem,siue camés cathéph,vt in praedictis patet exẽplis. Et si cum sceuá fuerit accent⁹ ghabaiá,cuius proprium est elongare p̃nunciationẽ,tunc sceuá p̃trabit̃,& elõgat̃: vt Psal.35. Justitia tua כְּהַרְרֵי אֵל chábarere el.i.sicut montes dei.& psal.80. שְׂאוּ זִמְרָה súuzimráh.i.sumite cãticũ.& psal.118. תְּחִי tíchi.i.viuet anima mea. ¶ Secũdus est quum fuerit sceuá iuxta literã iod,eius lectio,& p̃nunciatio semper declinat ad chiréc, quamq; iod nõ est cum chiréc. sed cũ alio pũcto,vt בְּיוֹם biióm i.in die: יְיַחֵל iiachél. i. expectabit:

ctabit: בְּיַד biiád, idest in manu. Et si fuerit accentus ghabaía cum eo, dilatabitur, ⁊ elõgabitur: vt Psal. 76. בְּיַד־מֹשֶׁה bíiad Moscéh. i. in manu Moscéh. et. 52. וְיֵדְעוּ víiedhu. i. ⁊ scient, quia Deus dominatur in Iahacób. Sin vero cũ sceuá iungatur seghól, vel patách: tunc eius ꝓnũciatio declinat ad seghól, vel patách: vt הֱיֵה heiéh, idest esto: חֲיֵה chaiéh, idest viue. ¶ Tertius est, quum fuerit sceuá iuxta alias literas, quae aliquod habeãt pũctum, eius lectio, ⁊ pronunciatio declinat ad patách: vt בְּרָכָה barachâh, benedictio: קְלָלָה chalaláh, maledictio: רְשָׁעִים rascahím, idest impij: שְׁמֵנִים scamaním. i. pingues: גְלִילִים ghalilím, idest circuli: גְדוּדִים ghadudím. i. exercitus, cunei. Et si fuerit cum eo ghabaiá, dilatatur, ⁊ elongatur: vt Psal. 67. בְּמַקְהֵלוֹת bámachelóth. i. in ecclesiis benedicite deo. Sed Hebraei nostrae tẽpestatis (vt est in libro Ephód) non seruant praedictum legendi modũ in primo, et tertio modo praedictis. sed sceuá legũt vt seghól, idest per e breuissimum נְעָרִים nebarím, et ita in caeteris.

¶ De duobus sceuaín concurrentibus in medio, vel in fine dictionis. Ca. 7.

SI vero fuerit duo sceuaín i medio, vel in fine dictionis, prius quiescit, alterum vero mouetur, idest pronũciatur, vt יִשְׁמְעוּ ismehú, idest audient: יִלְמְדוּ ilmedú. i. docebunt. Et quando sunt in fine dictionis, quae sequẽti cohaeret dictioni per virgulam maccáph, tunc secundũ legitur, ⁊ profert ſm pronũciationem sequentis dictionis: vt Genes. ca. 50. וַיֵּבְךְּ־עָלָיו vaieb chaláu. i. ⁊ fleuit super eum. Ierem. 42. וַיֵּשְׁבְּ־יִשְׁמָעֵאל vaiesb Ismahél, idest ⁊ captiuũ duxit Ismahél residuum populi. Et Prouerb. 30. אַל־תּוֹסְףְּ־עַל־דְּבָרָיו Al tosp hal deuaráu, idest Ne addas super verbis eius. Et Isa. 47.

Isa.47. עַד לֹא שַׂמְתְּ אֵלֶּה עַל לִבֵּךְ
had lo samtélleh hal libbéch:
donec non posueris ista super
cor tuum. אַל יֵשְׁטְ אֶל דְּרָכֶיהָ לִבֶּךָ
al iesthél el derachéah libbé-
cha: idest Ne declinet ad vias
eius cor tuum. Si vero princi-
pium sequentis dictionis fue-
rit cum Seuá: siue Seuá se-
ghól: tunc erunt tria seuaím:
et duo quae sunt in fine dictio-
nis quiescent: vt Genes.ca.9.
יַפְתְּ אֱלֹהִים iaphthelohím idest
dilatet deus. Idem vsu venit
quū duo fuerint seuaím in di-
ctione versum terminante, vt
Gene.46. Et cecidit super col
lum eius וַיֵּבְךְּ vaiéuch: idest et
fleuit. Alij vero arbitrātur q
semper quiescant duo seuaím,
quae in fine veniunt dictionis,
etiā quae primo loco sunt me-
morata: & ita inuenitur in li-
bris correctis Iiób. 31. capite.
וַיִּפְתְּ בַּסֵּתֶר לִבִּי vaiáphth basé-
ther libbí: idest & seductum est
in abscondito cor meum. & Ge
nes.16. וְיֹלַדְתְּ בֵּן viioládth ben,
idest & paries filium. & Nume-
ri.21.ca. וַיִּשְׁבְּ מִמֶּנּוּ שֶׁבִי vaiésb

mimménnu seui, idest et capti-
uam duxit ex eo captiuitatem:
in quibus beth in baséther, et
in ben est cum daghés, et post
vaiésb est accentus paséc, & ita
dictiones praecedētes nō sunt
coniunctae cum sequentibus:
sed per se singulae leguntur cū
duobus seuaím quiescētibus.
Si enim essent connexae beth
esset raphatum, & non esset pa-
séc inter illas duas dictiones.
¶ Praeterea, si in medio di-
ctionis fuerint duo Seuaím,
et secundum fuerit sub literis
בְּגַד כְּפַת, tunc secundum mo-
uetur, & pronunciatur, & daghes-
satur litera ipsa leni accentu:
vt יִכְתְּבוּ ichteú, idest scribent: +
יִשְׁכְּרוּ ischerú, inebriabunt: et
id genus. Duo tamen inueniū-
tur quiescentia יָקְתְּאֵל iochtél,
יָקְדְּעָם iocdhám, quod forsan
accidit propter sequentes lite-
ras gutturales, teste. R. Da-
uid in Michlól.

¶ De Literis quae in fine quiescunt, aut punctātur cum seuá, & de He quādo in fine mouetur. Ca.8.

Litera

Litera in fine dictionis posita, quae non est ex literis אֲהֲוִי, neqꝫ habet punctum, legitur cum seuá apparenter quiescente, quamuis ꝙ sub litera non ponitur seuá, quia in ea nullus error contingere potest, vt אָכַל achál comedit: אָמַר amár dixit. Sub caph vero pronomine foeminineo ponit seuá, vt עֵינַיִךְ benáich.i.oculi tui: צַוָּארֵךְ sauuaréch.i. collū tuū: quia si poneret ibi camés esset pronomen masculinū. Ne qs ergo errandi capiat ansam, et occasionē, scribit cum seuá. Caph quoqꝫ radicalis litera in fine dictionis posita, semper est cū seuá, vt שָׁפַךְ saphách effudit: דָרַךְ darách, calcauit: et sic omnis litera בגד כפת daghessata in fine dictionis, est cum seuá, siue radicalis, siue sit deseruiens, vt וַיֵּבְךְּ vaiéuche, et fleuit: תִּשְׁתְּ tíste, bibes: וַיִּפְתְּ vaíphte, et seductum est: et in aliis literis, vt וַיַּשְׁקְ vaiásche, & potum dedit: יַשְׁטְ declinabit. Et hoc quia praecedens litera est cum seuá, & manifeste quiescit. Sed in וַיִּחַדְּ יִתְרוֹ vaiíchade, idest et laetatus est Ithró, Exodi.18. debuerat esse cheth cum seuá: sed est cum patách propter cacophoniam, & dáleth est cum seuá. ¶ Quando vero litera est raphata, tunc non habet seuá, siue radicalis siue deseruiens fuerit, quia non praecedit eā litera manifeste quiescens, vt עָשִׂיתָ hasítha, fecisti: בָּנִיתָ banítha, aedificasti: praeter caph de quo paulò superius dictum est. ¶ He quoqꝫ litera in fine dictionis posita, non habet seuá. Sed punctum sub se, quod appellant mappíc, quod eam manifestat, siue sit radicalis, siue deseruiens litera, vt גְּבֹהָהּ gheuáh, idest altitudo eius: יָדָהּ iedáh manus eius. ¶ Praeterea quando seuá mouetur, et profertur, & ei cohaeret vna ex literis בְּגַד כְּפַת: tunc ipsa litera בגד כפת raphatur, praeter שְׁתַּיִם scettáim: & שְׁתֵּי scetté, idest duo:

est duo: quia in capite dictio-
nis, cuius scin quiescit, praece-
dit áleph, quod vocant גְּנוּבָה
ghenuuáh, idest furto ablatũ,
eo q̃ non scribitur. Sed apud
orientales scribit אַשְׁתַּיִם astím
אַשְׁתֵּי asté. Inuenit tamen cum
táu raphato ſm normam: vt
Judicum. 16. מִשְׁתֵּי עֵינַי misthé
henái. i. de duob⁹ oculis meis.
Sed Jonáh. 4. ca. מִשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
plusq̃ duodecim. Mem est cũ
accentu maarích: ⁊ scin quie-
scit propter daghés ipsius táu.
Et sic quãdo sunt duae dictio-
nes inter quas est maccáph vir
gula coniũgens: vt Zacha. 4.
מַה־שְּׁתֵּי mahscé, idest quid duae
spicae ⁊c. Scin eñi quiescit pro
pter eius coniũctionem ad מַה,
et due dictiones leguntur ac si
forent vna. Et ita in aliis lite-
ris ſm earum, ⁊ asperitatem, ⁊
lenitatem: vt Genes. 43. שָׁאֹל
שָׁאַל הָאִישׁ scaól scáal hais, idest
interrogãdo interrogauit vir.
scin est forte. Et Numeri. 27.
וְשָׁאַל לוֹ vescaál lo. i. ⁊ interro-
gauit eum. scin est lene. et לָמָּה
lámmah. i. vt q̃d. lámed est for
te. sed in וְלָמָּה velamáh. i. et vt
quid. 1. Reg. 28. est lene. ⁊ nun
in נָפְלוּ פָנֶיךָ náphlu panécha,
cõciderũt nullus tui. est forte:
Geñ. 4. Sed Hamós. 8. וְנָפְלוּ
venaphlú. i. ⁊ cadẽt, ⁊ non resur
gẽt. est lene. Et sic in aliis lite-
ris p̃ter iod quod semp̱ est lene
nisi daghessetur. ¶ Praeterea
si post seuá quiescẽs fuerit vna
ex literis בְּגַד כְּפַת: literae ipsae
non erũt raphatae paucis exce
ptis, vt עַבְדֵי עַבְדֵיהֶם babdé hab
debém: serui, serui eorum מַלְכֵי
מַלְכֵיהֶם מַלְכוּת malche, malche-
hém, malchúth: reges, reges eo
rum, regnũ. Pauca sunt quae
légi ꝯsueuerunt cum raphéh, q̃
tamen plaeriq̃ (vt rectum est)
quũ daghés legũt: ⁊ ita inuenit
in plaerisq̃ libris in Hispania.
Et ſm Hãmasóreth nõnulla
inueniunt ⁊ raphata, ⁊ daghes
sata. Daghessata vt בִּרְכָּיו בִּרְכֵּי
בִּרְכֵּיהֶם birché, birchau, birche-
hém: genua, genua eius, genua
eoꝝ. Excipiũtur duo quae sunt
raphata. Jud. 7. Incuruauerũt
se sup̱ בִּרְכֵיהֶם genua sua. ⁊ Dañ.
6. In die ipsa incuruauit se sup̱

ברכוהי

בִּרְכֹּוהִי birchóhi, idest genua sua. Et cum daghés Cantic. 8. רִשְׁפֵּי אֵשׁ Rispé es, carbones ignis. Et cum raphéh Psal. 75. רִשְׁפֵי קָשֶׁת rispé cáseth, idest sagittas arcꝰ. ¶ Ad haec macór, idest infinitiuum, & gerundium addita litera deseruiente, & seuá quiescente communiter daghessatur, vt לִסְגּוֹר lisghór ad claudendum לִשְׁבּוֹר lisbór ad conterendum: לַחְפּוֹר lachpór ad fodiendum. Sed לִצְבֹוא lisuó, idest ad pugnandum. Isaiae. 31. Et sic omne לִצְבֹוא secūdum hammasóreth est raphatum. Et sic לִסְבוֹב lisuóu, idest ad circūendum terram Edóm, Nume. 21. quidā cum raphéh: nonnulli legunt cum daghés, vt Tiberiades.

¶ De Punctis magnis, & paruis. Cap. 9.

Annotādū quoqꝫ est, ꝙ post q̄nqꝫ puncta magna, q̄ lōgas constituūt vocales, semper est נָח nach quiescens, idest aliqua litera quiescens, quae videlicet non profertur, actu, vel potentia: idest vna ex literis אֶהֱוִי. Post camés est áleph actu, vt Hoséah 10. וְקָאם vecám, idest & surrexit. et Zacha. 14. וְרָאֲמָה verám, idest et exaltabitur. & Prouerb. 24. רָאמוֹת ramóth, idest excelsae stulto sapiētiae. Potētia vt in קָם cam, idest surrexit שָׁב scab reuersus est, & in fine dictionis est áleph, vel he, vt צָמָא samá sitiuit, עָשָׂה basáh fecit post séri, siue sére est iod: & sic post chiríc est iod, post chólem, & súrec est váu, & in laterali siue sequēti litera non est daghés, nisi sit dictio lōga, vt est לָמָּה lámmah vt quid, שָׁמָּה scámmah illuc: יָמָּה iámmah ad mare, ad occidentem, חָדֵלּוּ chadéllu cessauerunt, נָזֹלּוּ nazóllu stillauerunt, שָׁמּוּ sammú obstupuerūt. שָׁמַּיִם scammáim coeli. ¶ Praeterea, quando in latere puncti magni est seuá, dilatatur puncti prolatio, & seuá mouetur, et sentitur, vt זָכְרוּ zácheru, idest

recordati

recordati sunt: שָׁמְרוּ scámeru, custodierūt: אוֹמְרִים ómerim, dicentes: סִיסְרָא Sísera, ducis nomen propriū: פִּינְחָס Pínechas proprium nomen: טוּבְךָ thúbecha bonum tuum, aut bonitas tua. Pronūciatio vero quinq; punctorum minorum corripitur, & sceuá quod est in eius latere quiescit, vt אַבְרָהָם Abrahám: שַׁרְבִיט scarbíth, sceptrū, virga: צַמְרִי samrì, lana mea. et si fuerit sceuá cum litera gutturali אהחע iūgitur ei patách vt punctū p̄ducatur, et dilatet gutturalis litera, vt שַׁחֲטוּ scachatú. i. iugulate pásach. i. pascha. Exo. 12. & id genus. Interdum tamen gutturalis litera corripitur, vt Exodi. 20. Non תַחְמֹד thachmód, idest concupisces domū proximi tui. & Deutero. 13. & non תַחְמֹל thachmól, idest parces. Aliquando etiam producitur, & dilatatur lectio, siue prolatio patách in aliis literis dictione longa existente, & sceuá quod est in eius latere, quiescēte vt זָכַרְתִּי zachárthi, idest recordatus sum: זָכַרְנוּ zachárnu, recordati sumus: שַׁבְתִּי scábthi, conuersus sum: קַמְנוּ cámnu, surreximꝰ. Et sic cum litera gutturali, vt שָׂמַחְתָּ scamáchta, lætatus es: שָׂמַחְנוּ scamáchnu, lætati sumus: שָׁמַעְנוּ scamábnu, audiuimus: & id genus, in quibꝰ sceuá quiescit, longo existente patách.

¶De literis אֱהֱוִי et בֶּגֶד כֶּפֶת, & de accentibꝰ regiis & deseruientibꝰ. Ca. 10.

Omnis l̄ra בֶּגֶד כֶּפֶת iuncta literis אֱהֱוִי raphat, idest leni p̄fertur spiritu, præter מַפִּיק mappíc, מַפְסִיק maphsíc, et דָחִיק dachíc, et אַתְיֵמְרַחִיק athemerachíc, idest quoties post quatuor literas contentas in אֱהֱוִי, sequitur aliqua ex literis contentis in בֶּגֶד כֶּפֶת, talis litera raphatur, nisi sit ibi mappíc &c. מַפִּיק dicitur à נְפַק naphác, quod Chaldaice est egredi, exire, educere, producere. vñ mappíc significat pro-

ductum, prolatum hoc est quādo vna ex literis אֶהֱוִי pfertur et sentitur, vt quum dicim⁹ אַי בַּי גַי דַי ai, bai, ghai, dai: aut אָיו בָּיו גָיו דָיו au, bau, ghau, dau: vel אוי בוי גוי דוי oi, boi, ghoi, doi ꝛ יְדָהּ iedába, in qb⁹ iod, váu, ꝛ he pferunt. si ergo pcedat map píc lrām בְּגַדְ כְּפַת, tūc lræ ipsæ nō raphant, sed daghessant, vt Psal. 50. dñe שְׂפָתַי תִּפְתָּח sepha thái tiphtách labia mea apies. táu habet daghés, quia præcedit iod prolatum in sephatái. et Gene. 16. A facie שָׂרַי גְּבִרְתִּי sarái gheuirti.i. sarai domine meæ, ego fugio. Et. 18. Et erit לְגוֹי גָּדוֹל leghói ghadól.i. in gētem magnā. ꝛ Psal. 65. אֵלָיו פִּי eláu pi, Ad ipsum ore meo clamaui. Et Isaiæ. 1. הוֹי גּוֹי Væ genti peccatrici. Et Gene. 27. Ego עֵשָׂו בְּכֹרֶךָ hesau bechoré cha.i. primogenitus tuus. Et Gene. 6. Et ostium arcæ בְּצִדָּהּ תָּשִׂים besiddáh tasím.i. in latere eius pones. Leuit. 6. מַחֲצִיתָהּ בַּבֹּקֶר machasithåh babócher, i. mediū eius mane. Excipiuntur tria quæ præter normā raphātur. Psal. 67. אֲדֹנָי בָּם Adonái vam.i. dñs in eis. Isa. 34. קַו תֹהוּ cau thóhu, linea desolationis. Ezech. 23. Et vox multitudinis שָׁלֵו בָהּ scaléu vába, prosperātis in ea. ¶ Maphsíc מַפְסִיק vero dici potest diuidēs, distinguens à פְּסַק pesác, quod Chaldaice est diuidere, ꝛ est accentus diuidens inter dictionē cuius finis est litera אֶהֱוִי ꝛ dictionem cuius principiū est aliqua ex literis בְּגַדְ כְּפַת ita q̄ accētus sit in litera finali ipsius אֶהֱוִי. Et isti accent⁹ diuidentes appellant melachím.i. reges. ꝛ sūt אַתְנָח athnách, siue אַתְנַחְתָּא athnachtá, cui⁹ figura est ֑ vt Psal. 1. Et in via peccatorum non עָמָד hamád.i. stetit. ¶ Et secundus est סוֹף פָּסוּק soph pasúc.i. finis versus, cuius figura est recta linea, vt ׀ vt eodem Psal. Et in cathedra derisorū non יָשָׁב iascáb.i. sedit. Alij appellant eum סִלּוּק selúc. ¶ Tertius est פַּשְׁטָא pascéth, cui⁹ figura est ֙ vt Psal. 4. עַד מֶה had méh.i. vsq̄quo. ¶ Quartus est זָקֵף קָטֹן zachéph cathón.i. minus, cuius

nus, cuius figura est vt sceuá, videlicet: vt Psal.5. Intende voci שַׁוְעִי scaubí. i. clamoris mei. ¶ Quintus est זָקֵף גָּדוֹל za chéph ghadól. i. magnū, cuius figura est ⁞ vt Exodi.21. חַבּוּרָה תַּחַת חַבּוּרָה chabburáh táchath chabburáh. i. liuorē p liuore. ¶ Sextus est רְבִיעַ reuíah, ⁊ est pūctū supra lr̄am hoc modo א֗ vt Psal.1. Beat⁹ הָאִישׁ haís. i. vir. ¶ Septim⁹ est תְּבִיר teuír, cui⁹ figura est sic ɔ vt Num̄.29. ⁊ numeri eoꝝ duo ⁊ חֲמִשִּׁים אֶלֶף chamisím éleph. i. quinquaginta milia. ¶ Octauus est אַזְלָא et est virgula hoc modo ⸝ vt Psal.16. Conserua me אֵל el. i. deus. ¶ Nonus est שְׁנֵי גְרִישִׁין scené gheriscín hoc modo ″ vt Deuter̄.27. Isti יַעַמְדוּ iabamdú. i. stabunt ad benedicendū. ¶ Decimus est תַּלְשָׁא גְדוֹלָה tal scá ghedoláh. i. magnū, quod videlicet est in capite dictionis hoc modo א֠ vt Deutero.29. וְהָיָה כַּאֲשֶׁר vehaiáh caascér. i. ⁊ erit quando ⁊c. ¶ Undecimus est קַרְנֵי פָרָה carné pharáh: idest cornua vaccæ, hoc modo ◌֟

vt Psal.2. Osculamini בַּר var idest filium. ¶ Duodecimus est זַרְקָא zarcá, hoc modo ~ vt Psal.1. Beat⁹ vir qui non הָלַךְ halách. i. ambulauit. ¶ Tertiusdecim⁹ est סְגוֹלְתָּא seghuláh et est vt segól supra literam hoc modo א֒ vt Deuter̄.9. Et combussi eum בָּאֵשׁ baés, idest igni. ¶ Quartusdecim⁹ est פָּזֵר גָּדוֹל pazér ghadól hoc modo ⸗. ¶ Quintusdecim⁹ est פָּזֵר קָטוֹן pazér cathón, hoc pacto ″ vt. 1. Paralipo.19. Et conduxerunt לָהֶם labém. i. sibi. ¶ Sextusdecimus est טַרְחָא quæ est in principio dictionis hoc modo א֖ vt Gen̄.27. Etiam אָנִי ani. i. ego. Addunt plæriq; et שַׁלְשֶׁלֶת qui fit hoc modo א֓. Isti accētus diuidūt inter duas dictiōes, ⁊ idcirco literæ בגד כפת q̄ veniunt post אהוי daghessant: vt Psal. 29. Quæ vtilitas בְּדָמִי בְּרִדְתִּי bedamí beridtí, i. sāguine meo dum descēdo ad foueam. Exo. 21. vel אֲמָתוֹ בַּשֵּׁבֶט amathó ba scéueth. i. ancillam eius virga. Item חַבּוּרָה תַּחַת חַבּוּרָה Chabburáh táchath chabburáh. i.

liuorem pro liuore. 1. Parali. 19. וַיִּרְאוּ בְּנֵי עַמּוֹן vaiirú bené hammón, & viderunt filij hammón. Psal. 5. Audies קוֹלִי בֹּקֶר colí bócher. i. vocē meam, mane præparabo. Item וַאֲנִי בְּרֹב vaaní berób, & ego in multitudine &c. Item quia אַתָּה תְּבָרֵךְ attáh teuaréch, tu benedices. ¶ Sunt & alij accentus qui appellantur מְשָׁרְתִים mescartím, idest ministrantes, & deseruientes qui nō diuidūt dictiones: sed trahunt dictionem in qua est litera אֱהֱוִי ad aliā sibi proximam. vñ literæ בְּגַד כְּפַת raphantur post literas אֱהֱוִי talibus accentibus in dictione existentibus. Et primus horū accentuum est שׁוֹפָר יָשָׁר scophár iascár: et fit hoc modo : vt Psal. 1. לֹא עָמַד lo hamád, non stetit. ¶ Secundus est שׁוֹפָר מְהֻפָּךְ scophár mahaphéch hoc modo ꜝ vt Psal. 1. Beatus vir אֲשֶׁר ascér, idest qui. ¶ Tertius est דַּרְגָּא ita ꜝ vt Gene. 39. Ingressus est ad me הָעֶבֶד seruus hebræus. ¶ Quartus est מַאֲרִיךְ maarích, ita ׀ : vt Beatus vir qui לֹא lo, idest nō ambulauit. ¶ Quintus est מַקַּף maccáph, virgula duas coniungens dictiones: vt Psal. 1. עַל־פַּלְגֵי־מָיִם halpalghemáim, secus riuos aquarum. ¶ Sextus est קַדְמָא cadma, hoc pacto א֨: vt. 1. Paralipom. 12. וְהֵנָּה vehénnah, et isti. ¶ Septim⁹ est תַּלְשָׁא קְטַנָּה talsá chetāná quæ est in fine dictionis hoc modo אׄ. ¶ Octauus est תְּרֵן חוּטְרִין duæ virgulæ hoc modo א̤. ¶ Non⁹ est טַרְחָא אַחֲרוֹנָה tharchá acharonáh, id est posterior, hoc modo א֖ vt שִׁנֵּי idest dentes. Iiób. 4. cap. ¶ Decimus est גַּלְגַּל ghalghál hoc pacto א֪. appellatur & יָרֵחַ בֶּן־יוֹמוֹ iaréach ben iomó, luna filia diei sui. i. diē habens vnū, quia videlicet ei similat. Sed iam horum citemus exempla: quo raphentur literæ. בְּגַד כְּפַת. Psal. 12. Cantabo domino כִּי גָמַל עָלָי chi ghamál halái, idest quoniam retribuit super me, & 103. יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים isberú pheraím, expectabūt onagri. Iiób 4. ca. וְשִׁנֵּי כְפִירִים vesinné chephirím. i. dentes leunculorum

euulsi

euulsi sunt. Et. 9. אֶבְחֲרָה דְּבָרַי
Eucharáh deuarái, eligam ver
ba mea. Nume. 19. Et affereut
אֵלֶיךָ פָּרָה elécha pharáh. i. ad
te vaccam. Et illud. וַיְהִי כִּשְׁמוֹעַ
Uaihí chismóah. i. et fuit cum
audisset dominꝰ eius. Psal. 4.
אִמְרוּ בִלְבַבְכֶם. Imru vilbau-
chém. i. dicite in corde vestro. ꝛ
Psal. 5. דֹּבְרֵי כָזָב Douré cha-
záb, loquentes mendacium: et
eodem Psalm̃. אָבֹא בֵיתֶךָ Auo
vethécha. i. ingrediar domum
tuam. Itẽ. כָּל־חוֹסֵי בָךְ Col chó-
se vach. i. omnes sperantes in
te. Et. 7. Reuertet עֲמָלוֹ בְרֹאשׁוֹ
hamaló veroscó, labor eius in
caput eiꝰ. Et. 8. כִּי תִפְקְדֶנּוּ Chi
thiphchedénnu: quia visitabis
eũ. Itẽ. תַּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂה Tam-
silébu vemaséh. i. dñari facies
eum in opere, ¶ Est autem an
notandum ꝙ quando cum so-
phár iascár, ꝛ maarich accenti-
bus est פָּסֵק pasée, accentꝰ inter
dictiones iacens, tunc instar ac
centuum regalium diuidunt, et
literæ בגד כפת daghessant: vt
Genesis. 18. עָשׂוּ כָּלָה Hasú cá-
lah. i. fecerunt cõsummationez.

ꝛ Deuter. 9. Et combussi אֹתוֹ
בָּאֵשׁ othó baés, cũ igni. ¶ Et
talsa minor, ꝛ tarcha posterior
quæ sunt in fine dictionis, et te-
ren chuthrin et athnách in li-
bro Psalmorum ꝛ Jiób, ꝛ Pro
uerbijs sunt vt accentus deser-
uiẽtes ꝛ literæ בגד כפת raphã-
tur, vt supra memorauimus,
¶ Est etiam annotandũ ꝙ non
omne Maccáph est accentus
deseruiens, ꝛ exigens, vt literæ
prædictæ בגד כפת raphentur.
Quippe maccaph existente in
monosyllabo habente ante li-
teras אהוי patách. vel camés,
vel seghól, quia duæ dictiones
vt vna (propter coniunctiõem)
reputantur, literæ בגד כפת da-
ghessantur vt in Cachic sumus
dicturi. Itidẽ daghessant quã-
do non habent quampiam ex
ipsis literis בגד כפת: vt Geñ.
27. גְּשָׁה־נָּא Ghesanná, appro-
pinqua nunc: Si vero non ha-
buerint maccáph non daghes-
santur, vt Geñ. 27. Decepit me
זֶה פַעֲמַיִם zeh phahamám. i,
iam duabus vicibus. Ut sic qñ
habent séri: chiric, chólem ꝛ su-

rec memoratæ literæ raphantur: vt Exo.21. אוֹ־בֵן Ouén.i.vel filium cornupetierit. Genes.1. וַיְהִי־כֵן Vaihichén: & fuit sic. Et 18. וְהִנֵּה־בֵן Vehinnehuén, & ecce filius Saræ. & 4. Regũ.4. הִשְׁאַלְתִּי־בֵן Hascaáltiuén: idest Num petiui filium. & Ester.6. וַעֲשֵׂה־כֵן Vahasehchén: idest Et fac ita. & Isa.43. Et rhetores tui פָּשְׁעוּ־בִי pashuui: præuaricati sunt in me. Excipiuntur tamen nõnulla cum maccáph quæ daghessantur, vt Exo.15. Quia גָּאֹה־גָּאָה ghaóh ghaáh: magnificãdo magnificauit. Et iterũ יִדְּמוּ־כָּאָבֶן Iddemu caáuẽ, siluerũt vt lapis. Et rursus eo. ca. Duxisti in misericordia tua עַם־זוּ־גָּאָלְתָּ bamzú ghaálta: populum quem redemisti. Et iterum. מִי־כָּמֹכָה Michamócha.i. quis sicut tu. Exodi.28. Et pones eos עַל־שְׁתֵּי כִּתְפוֹת hal scetté chittephóth.i.in duobus lateribus. & Deut.13. וּסְקַלְתּוֹ־בָאֲבָנִים Vscaltó baauaním.i. & lapidabit eum lapidibus. De Dachíc, et Attemerachíc, sequenti dicemus capite.

De Dachíc, & Attemerachíc. Caput.II.

Dachíc דְּחִיק dicitur à דָּחַק dachác, quod est coartare. vnde dachíc coartatũ, eo q exigat coartatã dictionẽ.i. monosyllabã, de qua & in præcedẽti dictũ est capite. Est ergo dachíc coniũctio monosyllabæ dictionis pũctatæ cũ patách, vel camés, aut seghól, ad lr̃as beghád chephátb, quæ exigit vt memoratæ literæ daghessentur: sicut Geñ.38. מַה־פָּרַצְתָּ Mahparásta: quod diuisisti. & 1. Regũ 28. מָה־תָּאֳרוֹ Mah taoró: quid pro qualis forma eius. & Psal. 29. מַה־בֶּצַע Mah bésah: quod vtilitatis, siue quæ vtilitas in sanguine meo. Si vero punctetur cũ séri, aut chiríc, vel chólem, aut súrech, tunc raphantur: vt habes præcedenti capite. & Exodi.22. כִּי־תֵצֵא אֵשׁ Chithése es.i. quũ egressus fuerit ignis. Et. 23. כִּי־תִרְאֶה Chithiréh.i. quũ vi-

deris

deris asinum. ⁊ Leuiti.ca.25. כִּי תָבֹאוּ Chithauóu. i.quū ingressi fueritis. Et sunt qui dicunt q Dachíc est quando litera quæ est ante he finale habet segból, ⁊ sequēs litera beghád chephath habet accentū in primo puncto regali: vt Psal.18. Et nox nocti יְחַוֶּה דָּעַת iechauuehdábath, indicabit scientiā. et Iere. 4. הֹמֶה לִּי Hómehli: turbatio mihi. Sed primū est cōmunius, ⁊ magis ↄsentaneū.

¶ Attemerachíc אָתָה מֵרָחוֹק dici potest veniens procul siue a lōge אָתָה athah enim est venit, et merachíc procul: à longe, q accētus videlicet sit procul. Et est Attemerachíc quādo finis dictionis est He non radicale actu vel potētia, ⁊ præcedēs litera habet camés, accent⁹ vero est in prima syllaba sequentis dictionis incipiētis ab vna litera beghád chephath, quæ daghessaf. Si vero accentus non sit in prima syllaba, raphatur. Gene.30. וְעָנְתָה בִּי Uehantabi: idest Et respondebit in me iustitia mea. ⁊ Isa.4. נָשְׁבָה בּוֹ Násuabbó: idest Sufflauit in eo. Excipiunt Psal.83. Etiam passer מָצְאָה בַיִת masabuáith: inuenit domū. ⁊ Ioel.3. Quia מָלְאָה גַּת malahgháth. i. plenū est torcular. In potentia vero est, Ezechie. 19. וְהִתְוִיתָ תָּו Uehithuítha táu. i. et signa táu. et Isa.12. Quia אָנַפְתָּ בִּי anáphta bi. i. iratus es in me. In potētia enim camés quod est sub táu est he, quum sit punctū magnum, vt dictum est supra. Et sic Genef. 38. עָלֶיךָ פָּרֶץ Halécha pháres: super te diuisio. Et 42. וַעֲבָדֶיךָ בָּאוּ Uábauadécha báu: ⁊ serui tui venerūt. Item. Et venerunt ad Iahacób patrem suū אַרְצָה כְּנַעַן ársah chenáhan. i. in terram Chanáan. Si vero non fuerit accētus in primo: sed in secundo puncto sequentis dictionis, tunc raphanf literæ beghád chepáth: vt Exo.26. וְעָשִׂיתָ פָּרֹכֶת vehasítha pharóchetb. i. et facies velum. Gene.27.ca. וּמְבָרְכֶיךָ בָּרוּךְ Umuarchécha varúch: idest et benedicētes te benedictus. Et.47. Et intulit Iosépb ar

gentũ בֵּיתָה פַּרְעֹה béthab phar-
hób.i.in domum Parabonis.
et id genus. Excipiuntur illud
Psalm̃. 76. גָּאַלְתָּ בִּזְרוֹעַ עַמֶּךָ
ghaálta bizróah hammécha.
i.redemisti in brachio populũ
tuum. Jiób.cap̃.5. Ecce hoc
חֲקַרְנוּהָ כֶּן־הִיא chacarnúha chen
hi, inuestigauimus illud sic est.
Et Deutero.32. עָבִיתָ כָּשִׂיתָ im-
pinguasti te, dilatasti te. Si ve-
ro sequens dictio non incipiat
ab vna litera beghád chepáth
dũtaxat. Sed plures iungũtur
literis אֶהֱוִי tunc aut sunt eedẽ
literæ, vt puta duo beth, duo
caph: aut sunt diuersæ & eiusdẽ
exitus, vt puta labij, vel palati,
aut dentium &c. aut sunt duo-
rum exituum. Si sint eedem &
prima fuerit cũ seuá, tunc pri-
ma daghessatur, et secunda ra-
phatur. Jsa. 10. הֲלֹא כְּכַרְכְּמִישׁ
baló checharchemís.i. nonne
sicut charchemís calnóh. et 3.
Reg. 18. Nubes קְטַנָּה כְּכַף־אִישׁ
idest parua vt vola viri. Ezec.
27. בְּנֵי דְדָן bené Dedán.i. filij
Dedán negociatores tui. Si ve-
ro prima non fuerit cum sceuá
tunc & ipsa raphatur, vt leuiti.
12. Et ipse אִשָּׁה בִבְתוּלֶיהָ i. vxo-
rem in virginitate eius accæpe
rit, aut accipiet. Et. 4. Regũ. 3.
וַיְהִי בַבֹּקֶר vaiehi vauócher. i.
et fuit mane. Et Jsai. 13. וְהָיְתָה
בָבֶל vehaitá vauél.i. et erit Ba
bél. Si vero literæ non fue-
rint eedem, sed eiusdem exitus,
eandem sequitur normam.i. quod
prima daghessatur: et secunda
raphatur, vt Exod. 14. וְאִכָּבְדָה
בְּפַרְעֹה veicaudáh bepharhób
idest et glorificabor in Phara
bone. Leuit. 25. Non יִרְדֶּנּוּ בְּפָרֶךְ
irdénnu bephérech.i. non domi
nabitur ei in rigore. Sopho. 3.
Et non יִמָּצֵא בְּפִיהֶם immasé be-
phihém.i. inuenietur i ore eorũ.
Et Jiób. 38. אֱזָר־נָא כְגֶבֶר Ezor
na che ghéuer: accinge nunc si-
cut vir lumbos tuos, quamquam
raphatum legũt hoc filij naph
tali. Beth enim et pe sunt eius-
dem exitus. i. labij: & caph, & ghí
mal palati. Si vero fuerint di-
uersorum exituum siue prima
fuerit cum seuá, siue cũ alio pũ-
cto, raphatur: vt Psalmo. 147.
Proijciens: siue proijcere fa-
ciens

ciens קָרְחוֹ כְפִתִּים christallum
suam sicut bucellas .i. Reg .2.
Ne multiplicetis loqui גְבֹהָה
גְּבֹהָה gheuoáh gheuoáh: sub-
lime, sublime. Et .2. Regū . 13.
כִּי גְדוֹלָה הַשִּׂנְאָה Chi ghedoláh
hassináh, quia maius odium.
Caph enim est exitus palati, et
pe labij .& ghímal exitus pala-
ti, & beth labij, et dáleth den-
tium. Et quia caph raphatum
in voce simile est ipsi cheth, id
circo euphoniæ causa caph se-
quente cheth, daghessatur: vt
Dani. 5. Et חָכְמָה כְּחָכְמַת אֱלָהִין
chochmáh chechochmáth ela
him .i. sapientia sicut sapiētia
deorum. Et ca. 3. סַבְּכָה פְּסַנְתֵּרִין
Sabbecháh pesanterin .i. sam-
bucæ, et psalterij. quod itidem
euphoniæ gratia daghessatur.
Et eodem ca. אֲדַרְגָּזְרַיָּא גְּדָבְרַיָּא
adargazraia ghedarbraiá .i. du
ces, tyrannos. ghímal est da-
ghessatū eo q concurrunt tres
literæ beghád chephát. Caph
quoq (quamq non est cum sce
uá) daghessatur: vt Isaiæ. 54.
וְשַׂמְתִּי כַּדְכֹּד Uesamti chod-
chod .i. & ponam vnionem, siue
margaritam. Iere. 20. וְנִלְאֵיתִי
כַּלְכֵּל Et laboraui ferendo.

¶ Quod aliæ quoq literæ
præter literas beghád che-
phád daghessantur, vel ra
phantur sequentes literas
אֶהֱוִי Cap. 12.

Literæ quo
q aliæ, præ
ter literas
בְּגַד כְּפַת ra
phant, aut
daghessan
tur, si ve-
niant post literas אֶהֱוִי daghes
sant: vt psal. 18. Et לַיְלָה לְּלַיְלָה
nox nocti indicabit scientiam
Et. 1. Reg. 1. וְכִעֲסַתָּה צָרָתָהּ Et
irritabat eam inimica ei⁹. Et
Isa. 58. לָמָּה צַּמְנוּ Ut quid ie-
iunauimus. Et Prouerbio. 7.
וְנָשְׁקָה לּוֹ idest. Et osculat⁹ est
eum. Et. 30. הָבָה לִּי בָנִים .i. Da
mihi filios. Et. 45. הִשָּׁבְעָה לִּי
Iura mihi. Excipiuntur illud
Isai. 40. מֹשְׁלָה לוֹ Dominans
ei. Et וַתֵּלֶד לוֹ .i. Et peperit ei fi-
lios. Exo. 21. Et si quādo est he
est radicalis litera, vt וַיַּעַשׂ לוֹ
et fecit ei tunicam, siue quādo
scribitur

ſcribitur litera quieſcēs, vt eſt he, áleph ꝛc. poſt camés, vel ſé/ri: vt plurimū raphātur: ſicut Deut. 8. עָשָׂה לִי fecit mihi ſub/ſtantiam. Ionæ. 4. חָרָה לָךְ Ira/tus eſt tibi. Ieremiæ. 5. אֵלְכָה לִּי Ibo mihi. ꝛ Gene. 27. וַעֲשֵׂה לִי idest Et fac mihi. Et. 35. וַעֲשֵׂה שָּׁם Et fac ibi altare. Pauca ta/men inueniuntur cum daghés poſt camés quæ memorata ſūt in principio hui⁹ capitis. ꝛ Ge/ne. 25. לָמָּה זֶּה Ut quid iſte (vel iam) ego? ꝛ Iere. 31. Et ſomn⁹ meus עָרְבָה לִּי dulcis fuit mihi. Sed poſt ſéri non inuenit da/ghés, quia poſt ipſum nunꝗ̄ eſt litera quieſcens in fine dictio/nis ſcripta: vt in Michlól ſcri pſit rabbi Dauíd. Sed quādo dictio eſt punctata cum patách magno, vel paruo, magno exi/ſtente in medio dictionis, ꝛ par uo in fine, tunc daghеſſatur ſe/quens dictio: vt Geneſ. 35. ca. וְאֶעֱשֶׂה שָּׁם Et faciam ibi altare deo. ꝛ Iere. 22. אֶבְנֶה לִּי Aedifi/cabo mihi domū. Et ſi he non ſit radicalis litera: ſed redun/dans in fine dictionis, ſi fuerit punctata cum camés: ſequens daghеſſabitur: vt Nume. 22. אָרָה לִּי Maledic mihi. Et eodē capi. קָבָה לִּי Maledic mihi. et id genus.

¶ De naturali literarum diuiſione penes vocū in/ſtrumēta, ꝛ exitus. Ca. 13.

Nſtrumē/ta quibus locutio pfi cit (nemi/ne diſcre/pāte) ſunt quinꝗ̄, gut/tur, palatum, lingua, dentes, et labium: ex quorum diuiſione, naturalis vocum, ꝛ literarum ſumitur diſcrimē. Proinde vt priſci prodiderūt grammatici omnes. R. Ionáh in Richma, R. Dauíd in Michlól, litera/rum quædam dicuntur literæ הַגָּרוֹן hagghharón. i. gutturis, videlꝫ áleph, he, cheth, haáin, quarū memoratiuū ſignū eſt אֲחָהַע. Aliæ ſunt הַחֵיךְ hachéch, idest palati, videlicet ghímal, iod, caph, coph, quarū ſignum eſt גִּיכַק. Aliæ הַלָּשׁוֹן hallaſcón, idest linguæ,

idest linguæ. videlicet dáleth, theth, lámed, nun, táu: quarum signum est דַטְ לְנַת. Aliæ הַשִּׁנַּיִם hasscinnáim. i. dentium, videlz záin, sámech, scin, res, sádi: quarum signũ est זַס שְׂרַץ. Aliæ sũt הַשָּׂפָה hassaphah, vcz beth, váu mem, pe: quarũ signũ est בּוּמְף. Hæc est antiquo℞ traditio. sed ex iunioribꝰ plærique quas antiqui palato, ipsi linguæ tribuũt non citra rationẽ. Si enĩ capiatur palatũ pro superficie oris, vt vulgus cõmuniter accipit, quum sit iunctũ maxillæ superiori, quæ nõ est mobilis in aliquo viuente per se (quamꝗ̃ ad capitis moueatur motũ) præter cocodrillũ, de quo ferẽ pro miraculo ꝙ maxillam moueat superiorem: constat luce clarius palato non posse attribui literarum motum, exitũ, ⁊ pronũciationem. Sin vero capiatur palatũ pro inferiori superficie oris sub lingua existẽs, ex qua prouenit ad linguam viscosa quædã humiditas in qua perficitur sapor. Iiób. 12. Palato cibus sapit. Prouerb. 24. Comede fili mi mel, quia bonum est, ⁊ fauum dulcissimum super palato tuo. quum per seipsum nullo pacto moueatur, liquet ipsum non esse locutionis instrumẽtum. Literæ igitur גִּיכַק non sunt palati, sed linguæ: sicut ⁊ literæ דַּטְלְנַת. Sed motus linguæ in גִּיכַק est facilis ad superiorem tendens oris superficiẽ: in literis vero דַטְלְנַת motus est in longitudine linguæ cum aliqua eleuatione, et motꝰ linguæ magis apparet in דַטְ לְנַת ꝗ̃ in גִּיכַק. Res quoque litera tam cum raphéh ꝗ̃ cum daghés, est ex literis linguæ. et ita sunt decem literæ linguæ, quarũ signũ est גִּיכַק דַּטְ לְנֶרַת.

De Literarum potestate. Cap. 14.

His ita notatis dicẽdum est de literarum potestate, vbi est annotãdũ ꝙ hebræis huiꝰ tẽpestatis, non est ea in legendo peritia, et in memoratis

moratis literarū motibus, siue punctis motio, & pronūciatio, quæ apud antiquos fuit Hebræos: sed vt eorū exigit captiuitas, et per orbem vagatio, et varias inter natiōes mistio, ita diuinas legūt literas. Et quāquā ab initio cæteris fuit et perfectior et copiosior hebræa lingua, vtpote deum habens autorem, tamen ob illius populi impietates, et innumera scelera, cūctis alijs facta est pauperior. Et si in septuaginta annis, quibus fuerunt in Babél, suam electam linguam obliuioni fere tradiderunt: sicut scriptum est. 13. Nehemiæ capi. Et filij eorum ex media parte loquebantur Asdotice, et nesciebāt loqui Jehudaice, quāto magis in tam longa captiuitate. Dicam itaq; de literarū potestate, quæ à grammaticis sunt mandata literis, et quæ ab ijs qui me docuerunt, accæpi,

¶ Aleph igitur à plærisq; putatur vocalis q nullū alium habeat sonū præter sonum, et vocem puncti, אוּ אוֹ אִי אֵ אָ a, e, i, o, u. Alij vero dicunt esse consonātem q per se sine punctis nullam habeat vocem. Et sic omnes alias literas consonantes putant. Et puncta literis iuncta vnāquamq; literam vocalem efficiunt. & nedum vnam vocalē. Sed omnes quinq; vocales ex vna eadēq; litera possunt puncta reddere s̄m ipsorū punctorum diuersitatē: vt iam satis, superq; dictum est. Aleph igitur s̄m punctorum varietatem facit a, e, i, o, u, nostra. Sine punctis (siue fuerit in medio siue in fine) quiescit. i. non pronuntiatur: vt קָאם cam, surrexit: רֹאשׁ ros, caput: צָמָא samá, sitiuit: et id genus.

¶ Beth consonans duplicem hābet vocem. Si enim habeat raphéh (de quo dictum est) pronunciatur vt β grecum, siue u nostrū, vt אַב au pater: אַבְרָהָם aurabam, quamq̄ & simplex b scribere solem⁹, ab, abraham. Si uero habeat daghés fortiter sonat, vt דִּבֵּר dibber. locut⁹ est. Et cum punctis. decem reddit voces: quinq; lenes cum raphéh

rapheh בָ בֶ בִי בוֹ בוּ va,ve,vi,
vo,vu:& quinque fortes cum da
ghés בָּ בֶּ בִּי בּוֹ בּוּ ba,be,bi,bo,bu.
¶ Gh'imal consonans dupli-
cem quoque habet vocem, le-
nem cum raphe,& fortem cum
daghés:& quãdo quiescit,vt in
דָּג dag,idest piscis,facit g no-
strum,vel gh.Et cum punctis
itidem decẽ reddit voces,quin
que cum raphéh גָ גֶ גִי גוֹ גוּ gha,
ghe,ghi,gho,ghu,& quinque cũ
daghés fortes גָּ גֶּ גִּי גּוֹ גּוּ ggha,
gghe, gghi,gghó, gghu. Sed
hæc pronũcianda sunt perinde
ac si esset duplex ggh,et secun-
do aspirato,הַגּוֹיִ hagghói,gẽs.
Debet enim vox esse asperior,
et forti spiritu enunciata pro-
pter daghés.Et caue ne in pro
latiõe vnquã dicas ga,ge,gi,go,
gu:vt dicis in gero,& gibbus,&
id genus.Sed vt pronuncias
Gabriel, galbanus,gomor,gu
bernator,gula,ac si scriberen-
tur gha,ghe,ghi,gho,ghu, vel
leniter,vel aspere.
¶ Dáleth consonans sine pun-
cto facit d nostrum,vt עָמַד ha
mád,stetit:גָּד ghad. et habet
duplicẽ vocem,lenem,& asperã
siue fortem,vt duæ præcedẽtes
דָ דֶ דִי דוֹ דוּ da,de,di,do,du:et
cum daghés דָּ דֶּ דִּי דּוֹ דּוּ quæ in
voce nihil videntur habere di
scriminis in principio dictiõis
à raphatis,siue lenibus,vt in
דָּוִד dauíd.Sed in medio,et in
fine dictionis eius percipitur
asperitas, quia vt duplex dd
pronunciatur,vt in אַדִּיר addír,
idest fortis,admirabilis:וַיִּחַד
vaiichadde.i.& lætatus est.
¶ He à plærisque vocalis, ab
aliis cõsonans putatur vt áleph,
et est gutturalis litera,& leni
aspiratione pronũcianda,et si-
ne punctis facit h nostram aspi
rationem,vt עָשָׂה hasáh,fecit:
פָּנָה panáh,respexit,& quando
habet in fine sub se punctum
mappíc,sentitur,vt dictum est
supra.Et habet quinque voces
הָ הֶ הִי הוֹ הוּ ha,he,hi,ho,hu.
¶ Váu à plærisque connumera-
tur inter vocales,ab aliis inter
consonantes:vt dictum est de
áleph:& sine puncto in fine fa-
cit v,vt דְּבָרָיו devaráu, verba
eius, אָבִיו auíu,pater eius.Et

habet

habet cum punctis quinꝙ voces: scz וָ וֵ וִ וֹ וּ va, ve, vi, vo, vu, vel ו v vocalis.

¶Záin consonans sine pũctis facit zeta nostrum vel græcum vt אַז az, tunc. Et cum punctis quinꝙ reddit voces, זָ זֵ זִ זֹ זוּ za, ze, zi, zo, zu.

¶Cheth à quibusdam vocalis putatur, quibus non assentior, ⁊ sine punctis facit χ græcum, hoc est ch è medio gutture fortiter sonans, vt אַח ach, frater. Et cum punctis quinꝙ reddit voces חָ חֵ חִ חֹ חוּ cha, che, chi, cho, chu.

¶Theth consonans sine punctis facit θ græcum, hoc est th, ⁊ cum punctis quinꝙ reddit voces, טָ טֵ טִ טֹ טוּ tha, the, thi, tho, thu.

¶Iod vocalis putaẗ vt de alpha dictũ est. Et ab Hispanis hebræis in principio dictionis leniter profertur, vt יָד iad, manus: יָם iam, mare. in medio vero dictionis acute, vt in אַיָּם דַיָּם aiam, daiám. Germani vero ⁊ Galli vbiꝙ legunt leniter, vt in יָד iad. Antiqui vero quum ponant iod inter palati literas vbiꝙ. i. ⁊ in principio ⁊ in medio dictionis legebãt acute vt legunt Hispani אַיָּם aiám, et דַיָּם daiám. Nam iod lectũ vt יָד iad ab hispanis citra omnẽ dubitationem est ex literis linguæ. In fine positum interdum sentitur vt in דְּבָרַי deuarái verba mea, quãdoꝙ quiescit, vt in דִּבְרֵי diuré verba, ⁊ sic in medio vt אִישׁ is, vir: אַדִּיר addír, fortis. Et quinꝙ reddit voces cũ pũctis, vt יָ יֵ יִ יֹ יוּ ia, ie, i, io, iu. Et quando habet daghés sonat vt duplex iod, vt וַיֹּמֶר vaiiómer. i. et dixit. nec assentior his qui legendũ putant vagómer cũ g. daghés enim eandẽ literam fortius sonare facit.

¶Caph consonans cum raphéh leniter profertur, vt χ græcum, et cheth hebræum, nec faciunt nostri Hebræi discrimen inter caph raphatũ, ⁊ cheth in pronunciatione, ⁊ caph daghessatum, ⁊ coph: vt scribiẗ in libro Ephód: quãꝙ apud antiquos nõnihil erat discriminis, sicut erat inter beth raphatũ, ⁊ váu,

et inter

et inter ſámech, & ſadi, & ſin: fertur Iſmahelitas ſẽſibiliter inter ea diſcrimẽ facere. Sed noſtrates Hebræi caph daghesſatum, vt coph pronunciant. Habet igitur caph decem voces, quinꝙ lenes כָ כֶ כִי כֹו כוּ cha, che, chi, cho, chu: & quinꝙ fortes כָּ כֶּ כִּי כּוֹ כּוּ ca, ce, ci, co, cu. quo pacto pronunciatur coph, vt ſuo dicam in loco, et in fine cũ ſceuá facit ch, vt הָלַךְ halách ambulaui: & cum camés cha, vt אָבִיךָ auícha, pater tuus.

Lámed conſonans ſine puncto facit l noſtrũ, vt אָכַל achál, comedit. Cum punctis quinꝙ habet voces לָ לֶ לִי לוֹ לוּ la, le, li, lo, lu.

Mem cõſonans facit m noſtrum ſine pũcto, vt אֵם em, mater: אִם im, ſi. Et cum punctis quinꝙ reddit voces מָ מֶ מִי מוֹ מוּ ma, me, mi, mo, mu.

Nun conſonans ſine puncto facit n noſtrum, vt שֶׁמֶן ſcémen, oleũ. & cum punctis quinꝙ reddit voces נָ נֶ נִי נוֹ נוּ na, ne, ni, no, nu.

Sámech ꝯſonans facit s noſtrum: ſed denſius, & ſine pũcto vt סָס ſas, tinca. Et cum pũctis quinꝙ reddit voces סָ סֶ סִי סוֹ סוּ ſa, ſe, ſi, ſo, ſu.

Haáin, vel ſine aſpiratione Ain (vt aliis placet) à plæriſꝙ putatur vocalis: quib⁹ non aſſentior: pronunciatu difficilis eſt, & gutturis tangit ſummitatem in prolatione, & admodum difficile, ne dicam impoſſibile eſt ſcripto eius tradere poteſtatem, ſine pnũciationem. Et in fine dictionis ſine pũcto ſonat ah: vt שָׁמַע ſcamáah, audiuit: eundem reddit ſonum quando habet patách in fine: vt שׁוֹמֵעַ ſcoméah, audiẽs. Et quinꝙ cũ pũctis efficit vocales quarum ſonus incipit ab ha & deſinit in a, e, i, o, u: hoc eſt עָ עֶ עִי עוֹ עוּ haa hae, hai, hao, hau: vt עַם haám, populus: עַיִן haen, fons, ocul⁹: עִם hain, cũ: עֹמֶר haómer, menſuræ genus: עוּג haugh, coquere inter prunas. Hæc vt poſſumus, exprimim⁹ ad viuam vocem nos remittentes.

Pe duplicem habet vocem lenem, & fortem, et in fine ſine

puncto

puncto facit φ Græcum, hoc est ph, vt אַף aph, etiam. Cum punctis vero decem reddit voces פַּ פֶּ פִּי פֹּ פּוּ pha, phe, phi, pho, phu. Et פַּ פֶּ פִּי פֹּ פּוּ pa, pe, pi, po, pu, cum daghés. Sed in medio dictionis vt duplex pe pronunciatur, vt אַפּוֹ appó, furor eius: ⁊ id genus.

¶ Sádi, siue sáde, facit s densius q̃ sámech, quamq̃ (vt diximus) nostrates Hebræi nil faciunt inter ea discriminis, quẽadmodum faciunt Ismahelitæ, nec illis assentior qui differentiæ causa per c, vel z, scribẽdum censent, vt צִיּוֹן ciión, vel zión. Sed per s scribẽdum est. Et ita cõmuniter obseruarũt, qui in Græcum vetus transtulerunt instrumentũ. Et quinq̃ reddit distinctas voces צַ צֶ צִי צֹ צוּ sa, se, si, so, su.

¶ Coph facit κ Græcum, aut c nostrum exile, vt רַק rac, tantũ: רֵיק ric, inane: et cum punctis, quinq̃ reddit distinctas voces קַ קֶ קִי קֹ קוּ ca, che, chi, co, cu. Sed aduertendũ, ⁊ diligenter annotãdum, q̃ coph cum e, ⁊ i, siue séri et chiríc non pronunciatur, vt cepe, et cingo. Non enim dicũt hebræi קֵדָר cedár, sed chedár: neq̃ קֶרֶן céren, sed chéren. i. cornu: neq̃ קִשּׁא ciso, sed chiso, idest cucumis: neq̃ קִיר cir, sed chir. i. paries. vnde et cum ch, hæc scribere consueui, non tamen pronũciãda sunt gutture, vt χ Græcũ, vel cheth Hebraicũ, quum sit litera palati, vel linguæ, vt dictũ est.

¶ Res facit ρ Græcum, siue r nostrum, vt נֵר ner, lucerna. Et cum punctis, quinq̃ differẽtes efficit vocales רַ רֶ רִי רֹ רוּ ra, re, ri, ro, ru.

¶ Scin cum sciból eth facit s nostrum, siue σ Græcum: cum sibóleth vero pronunciatur vt sámech (vt dictum est) vt רֹאשׁ ros. ⁊ quinq̃ reddit distinctas voces, videlicet שַׁ שֶׁ שִׁי שֹׁ שׁוּ sca, sce, sci, sco, scu. vel potius sa, se, si, so, su. Et quãdo habet sibóleth cum s dẽsiori, sa, se ⁊c.

¶ Táu duplicẽ habet vocem, lenem, ⁊ asperam, seu fortem: cum raphéh pfertur vt θ græcum, siue ט hebræum, idest th,

vt אשׁת

vt אֵשֶׁת éſceth.i.vxoꝛ:⁊ cum daghés pꝛofertur vt t forte,ſiue duplex tt,in medio,⁊ in fine dictionis,vt אִתָּךְ ittách,tecum:⁊ אַתְּ átte,tu:⁊ id genus.

¶Eſt autem annotandū,ꝙ ſingulæ literæ pꝛæter gutturales et res,poſſunt habere daghés, vt ſupꝛa dictum eſt.Jdcirco notandæ ſunt regulæ ſuperiꝰ memoꝛatæ de daghés,⁊ raphéh,⁊ vbi inueneris daghés eam vocem foꝛtius ſonare facies,vbi raphéh lenius.Sciendum eſt etiam ꝙ motus minoꝛes,ſiue puncta minoꝛa(de quibus dictum eſt)non reddūt alias voces à magnis,ꝗuis illa bꝛeues,⁊ iſta longas efficiant vocales:vt dictum eſt:ſicut apud Græcos eādem vocem reddit o micron bꝛeue,⁊ ω mega,⁊ apud Latinos a in dictione arma,et ab cum tamen pꝛius ſit longum,⁊ alterū bꝛeue.Et idcirco dictum eſt ſæpe ꝙ reddūt quinq̧,vel decem voces diſtinctas ſubaudi diſtinctione ſenſibili.

¶De altera literarū diuiſione penès earū vſum: et quomodo deſeruiunt ⁊ punctātur mem,⁊ ſcin deſeruiētes literæ. Ca.15.

Post naturalem literarum diuiſionē dicēdū eſt de alia ipſarum diuiſione,quæ ſumitur penès earū vſum.Literarum igitur vndecim ſemper ſunt שָׁרְשִׁיּוֹת ſcarſciióth.i.radicales,quia videlicet ſunt de radice,⁊ ſubſtātia dictionis,⁊ harum ſignum eſt גֵּשׁ חָסֵר קָצַר זָעָף , quamq̄ alia alij tradunt ſigna.Aliæ vero vndecim et radicales ſunt,et נוֹסָפוֹת noſaphóth.i.additæ,et ſcimuſcióth.i.miniſtrantes,et deſeruientes,vtpote ad oſtendendū genus,ſingulare,⁊ plurale,pꝛæteritum,⁊ futurum,et id genus,de quibus ſuopte in loco dicturi ſumus,⁊ harum ſignū eſt מֹשֶׁה כָּתַב אֵלֵינוּ de quarum ſingulis dicendum eſt ꝗ bꝛeuiſſime,quoniā in magnis

institutionib⁹ nostris copiose pertractata sunt hæc. ¶ Mem igitur deseruit participiis in principio, vt מְדַבֵּר medabbér, loquens: de quibus in verbis suo loco dicemus, ⁊ infinitiuis vt מִקְּצֹף ab irascendo, siue irasci, i. ne irascar ⁊c. ⁊ nominib⁹, vt מַלְבֵּן fornax: ⁊ in fine nominum, vt צַדִּקִים iusti, et millátb batthábam, vt מִלְבַעֲדֵי præter: חִנָּם gratis. ¶ Mem præterea materialẽ denotat causam, vt Iiób. 33. מֵחֹמֶר idest ex luto excisus fui. Et interdũ deficit, vt Exo. 37. Et fecit propitiatoriũ זָהָב טָהוֹר pro מִזָּהָב idest ex auro mũdo. Et causam per se efficientẽ connotat, vt Geñ. 24. מֵיְהוָה idest à domino egressus est sermo, et per accidens: vt Thre. 1. Viæ Siión lugẽt מִבְּלִי eo ꝙ non sint venientes ad solẽnitatem. Et motum à loco, vt מִשָּׁם idest inde contemplata est escam. Iiób. 39. Et tempus vt מִיּוֹם à die: מֵעוֹלָם à sæculo, et partem, aut partes alicui⁹ totius, aut vniuersalis, vt Canti. 1. Osculetur me מִנְּשִׁיקוֹת ex osculis oris sui. i. vno, aut duobus, vel plurib⁹ osculis. ¶ Et vice cum Isa. 57. Pepigisti fœdus מֵהֶם. i. cum eis. ¶ Adhuc mem ponit vice iótber. i. magis, plus, ꝙ augentis aduerbium, vt Prouer. 3. Melior est negotiatio eius מִסְּחַר־כָּסֶף. i. ne gociatione argenti. ¶ Et loco pro permutatiui, vt Psal. 106. Stulti מִדֶּרֶךְ pro via. i. loco viæ præuaricationis eorũ, ⁊ pro iniquitatib⁹ eorum, humiliabũtur. ¶ Et vice propter, vt Psal. 37. Rugiebam מִנַּהֲמַת. i. propter gemitum cordis mei. ¶ Et vice in, vt Psal. 71. Et florebunt מֵעִיר. i. in ciuitate. ¶ Et vice מִן. i. à, vel ab, ⁊ possessionem, vt Gene. 49. מֵאָשֵׁר de ascér. i. terra Ascér pinguis panis eius. ¶ Et vice ne. Iiób 33. ca. Redemit animã meam מֵעֲבֹר à transeũdo. i. (ne transiret) in foueã. Et quia mem ponitur vice מִן daghessat sequẽs litera ob defectũ nun, vt dictũ est superi⁹, ⁊ in prædictis patet exemplis: ⁊ hoc nisi sequat̃ vna ex literis אֶהְחָעָר quæ non sunt daghes-

daghessabiles, ⁊ illis sequentibus mem punctatur cum séri, præter cheth quod ⁊ cum séri, et cum chiríc punctatum inuenitur. Psalmo.138. מֵחוֹל idest Præ arena multiplicabũtur. Genes.14.capi. Si מִחוּט idest à filo ⁊c. Res quoq; inuenitur cum chiríc.1.Regum.23. מִרְדֹף à sequendo: idest Ne sequeretur Dauíd. Et sic quando He punctatur cum sceuá, vt.1.Regum ca.15. מִהְיוֹת idest Ne esset rex. Et si post Mem venit iod cum Sceuá, tunc iod quiescit, vt Isaiæ.2.capi. Et verbum domini מִירוּשָׁלִָם. ⁊.3.Regum.13. מִיהוּדָה: ⁊ id genus. Excipiũtur duo. Dani.12. Et multi מִיְּשֵׁנֵי de dormientibus terræ. Et. מִירֻשָּׁתְךָ de possessione, vel hæreditate tua.

¶ Scin ponitur vice אֲשֶׁר idest qui, quæ, quod, quia, ꝙ: et vice propter, ⁊ inuenitur punctatũ cum seghól, seuá ⁊ patách loco Seghól, ⁊ Camés ad producendum áleph interdum, iuxta quod ponitur Cantico.1.capi. Ne aspiciatis me שֶׁאֲנִי: idest ꝙ sim fusca. Et capite.4. שֶׁעָלוּ idest Quæ ascenderunt. Gene. capi.6. בְּשַׁגָּם idest Eo ꝙ etiam est caro. Judicum ca.6. שָׁאַתָּה idest Qd' tu loqueris mecum. Eccl'.3. Ut viderẽt שְׁהֶם ꝙ ipsi animal sunt.

¶ De He deseruiente, et eius punctatura. Ca.16.

HE ꝯstituit ꝯiugationes nõnullas verborũ vt hiphhil, hithpahál, et hophhál: ⁊ nomina vt הַכָּרַת agnitio, הֲנָחָה requies: et ponit in fine interdũ imperatiui, infinitiui, ⁊ futuri, et milláth hathábam, vt קוּמָה surge, לְרָחְצָה ad lauandum, אֶשְׂמְחָה lætabor, נֶגְדָּה coram: ⁊ nominũ vt יְשׁוּעָה salus. ¶ He præterea est notificatiuum, ⁊ appellat he הַיְדִיעָה notificationis, vt est articulus apud Græcos, et iunctum literis in hoc signo contentis אחהע״ר punctatur cum camés, vt Psalmo.1. Beatus הָאִישׁ idest vir.

idest vir. Eze. 18. הַנֶּפֶשׁ הַחֹטֵאת Anima quæ peccauerit. & Exo. 13. In mense הָאָבִיב nouarũ frugum. i. Hezre. 9. Usque ad sacrificium הָעֶרֶב vesperæ. i. vespertinum. Leuiti. 6. Est הָעוֹלָה holocaustum. Et. 35. הָרוֹדִים domināntes: הָרֹאשׁ caput. Sed iuxta he, & h aáin, & cheth, interdũ est cum patách. Exo. 29. Quartũ הַהִין hin. Isa. 42. Et הַעִוְרִים cæci aspicite. Gene. 11. Et הַחֵמָר. i. bitumen fuit eis pro cemento. Et cum camés præter normã. 2. Para. 34. Et הַחַמָּנִים. i. simulacra. Idem Isa. 17. & Isa. 3. Et הַחֲרִיטִים. i. acus. Inuenitur etiã he cum camés in הָהָר vt dilatetur he notificatiuũ, quia he radicale est cum camés. Exo. 19. Tremuit omnis הָהָר mons. Et sic quoties iungitur monosyllabo etiã camessato, vt הָרַךְ idest tener, הָאִישׁ vir, הָאֵשׁ ignis.

¶ Et quãdo principiũ dictionis est cum camés, interdũ he euphoniæ gratia est cũ segból, vt Exo. 8. ca. Et remouit הֶעָרֹב muscam. Et Deutero. 28. Et הֶעָנֹג. i. delicatus. Et Michbeæ 2. הֶאָמוּר idest O dicta domus Jahacób. Judi. 5. Super capita הֶהָרִים montiũ. Et sic sequente cheth camessato, vt הֶחָי viuus, patachato vero est cũ patách, vt Super caput hirci הַחַי idest viuentis. Leuiti. 16.

¶ He notificatiuum non venit iuxta nomen propriũ, quia nomen proprium non indiget notificatione. Non enim dicim[9] הָאַבְרָהָם vnde illud Genes. 4. הָאָדָם Agnouit Chauuáh vxorem suam, est nomen appellatiuum. i. homo. & הַקֹּהֶלֶת est adiectiuum. i. cõcionator. Et illud 2. Reg. 24. In area Araunáh הַיְבוּסִי Jebusæi est nomen gentile. Et sic הַמְנַשִּׁי pro הַמְנַשֶּׁה est gentile. Josue. 12. Et dimidiæ tribui הַמְנַשֶּׁה. Et sic illud Ezechie. 38. Et terrã הַמָּגוֹג. Nam iuxta nomina gẽtilia & localia venit he notificatiuũ, vt Genesis. 39. Seruus הָעִבְרִי. i. Hebræ[9]. Et Jehosue. 2. Et הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי Emoræus, & Chittæuus. Et si nomen fuerit cõpositum he quandoque venit iuxta secundam dictionem: vt. 1. Reg. 17.

Et Iscái בֵּית הַלַּחְמִי Bethha-
lachmita. De locali Iosue.17.
rex הָעַי hai. ¶Et annotādū q
he interdū non notificat parti
culatim, vt Ecclia.4. Et si præ
ualuerit הָאֶחָד vnus. Gene.19.
הָאֶחָד Unus venit ad peregri-
nandum. Et.42. Et aperuit
הָאֶחָד .i. vnus saccū suū. ¶Et
interdū he notificatiuū præpo
nitur ⁊ adiectiuo, ⁊ substātiuo
simul, vt Isa. Abiecit הָעָם הַזֶּה
populus iste. Gene.39. Ingres
sus est ad me הָעֶבֶד הָעִבְרִי seruꝰ
hebræus. Et eo.ca. Quomodo
faciā הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת malū
grande hoc. ¶Et si post he se-
quat litera daghessabilis, da-
ghessatur, nisi sit pūctata cum
sceuá, quia tunc vt plurimū ra
phatur vt הַדָּבָר verbum: הַמֶּלֶךְ
rex: quod ⁊ superius annotaui
mus. ⁊ Leuitici.13. Et adipem
הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב qui operit inte
stinū. Miche.3. הַמְתַעֲבִים Qui
abominamini iudiciū: ⁊ id ge-
nus. ⁊ sic הַלְוִיִּם leuitæ, הַיְלָדִים na
ti, filij, הַיְקוּם substātia, הַיְשׁוּעָה
salꝰ, הַצְפַרְדְּעִים ranæ. Sed illud
Exo.8. ⁊ ascēdit הַצְפַרְדֵּעַ rana.

est cum daghés. Et sic qn̄ post
iod sequitur litera gutturalis
אחהע vt plurimum daghessa-
tur, vt הַיְּעֵפִים lassi: הַיְּעֵלִים cerui
vel capreæ הַיְהוּדִי Iehudæus,
הַיְהוּדִים Iehudæi. Sed הַיְאֹר
הַיְאוֹרִים riuus, riui, vel fluuius,
fluuij, sunt cum raphéh. ¶He
notificatiuum non venit iuxta
præteritū, ⁊ sicubi inueniat po
nitur vice אֲשֶׁר .i. qui, quæ, qđ,
vt Isa.51. הַשָּׂמָה idest Quæ po-
suit. Psal.65. הַשָּׂם idest Qui
posuit. ⁊.1. Parali.26. הַהִקְדִּישׁ
idest Qui sanctificauit. ⁊ Iebo
sue.10. הֶהָלְכוּא Qui ambulaue
runt. ¶He interdū est vocādi
aduerbiū, vt Deute.32. Audi-
te הַשָּׁמַיִם o cœli. Ezec.37. Ueni
הָרוּחַ o spiritus. ¶He est inter-
rogantis, ⁊ admirātis aduer-
bium, an, nūquid, vtrum, si, ⁊c.
⁊ punctat cum sceuá, ⁊ patách,
vel cum segból si principiū di-
ctionis sequētis fuerit cum ca
més, alleuiādi causa. Et si fue-
rit principium dictionis litera
gutturalis he est cū patách tm̄
vel cū segból. Gene.19. הֲשֹׁפֵט
i. nunqđ iudex omnis terræ ⁊c.

Et.37.הֲבָא Num veniendo veniemus &c. Sed illud Leui.10. quod est admirãtis, est cum patách tm̃, & iod cum daghés, videlz הַיִּיטַב בְּעֵינֵי יְהֹוָה. i. Num bonum erit (vel placitũ) in oculis domini? Sic illud Exo.14. הַמִבְּלִי.i. Nũquid nõ erãt sepulcra &c. est cũ patách tm̃ ẜm. R. Jonáh, & ẜm normã debuerat esse cũ sceuá, & patách: vt est illud. 4. Reg.1. הֲמִבְּלִי.i. Nunq̃d non est deus in Israél &c. & ita est in thargũ Jerosolimitano. R. tñ Da. in Michlól dicit se illud inuenisse in oĩbus libris correctis cum sceuá, & patách. Et sequẽte litera gutturali, vt 2. Hezræ. 6. הַאִישׁ .i. Nunq̃d vir vt ego fugiet? Jere.12. הַעַיִט .i. Nunq̃d auis tincta hæreditas mea mihi? Numeri.31. הַחִיִּיתֶם Num viuificastis .i. viuas reseruastis omnẽ fœminã? Et cũ segból: vt Num̃.11 הֶאָנֹכִי Nũquid ego cõcepi omnẽ populũ hũc? Joel.1. הֶהָיְתָה Nunq̃d fuit hoc in dieb⁹ vestris? Geñ.24. הֶהָשֵׁב .i. Nunq̃d reducẽdo reducã filiũ tuũ &c. ¶ Et interdũ post he admirãtis venit אִם q̃d est interrogãtis, confirmãtis, & admirãtis particula. Augẽdæ admiratiõis gratia, vt Jiób.6. הַאִם Nunq̃d nõ est auxiliũ meũ in me? ¶ Uenit etiã cũ sceuá, & patách ad ꝯfirmationẽ & rei veritatẽ confirmãdã, ẜm. R. Joséph patrẽ. R. Dauid q̃ꝙ ipse R. Da. admirantis esse putat: vt.1. Re.2. הֲנִגְלֹה .i. Nunq̃d reuelãdo reuelat⁹ sum domui patris tui? &.3. Re.21. הֲרָצַחְתָּ Nũquid occidisti, & etiã possedisti? & Num̃.20. הֲמִן־הַסֶּלַע Nũ de petra hac educem⁹ vobis aquã? ¶ Et si addat sibi לֹא .i. non, est ꝯfirmatiuũ: vt Jiób.22. הֲלֹא .i. Nunq̃d nõ malitia tua multa? Et.31. הֲלֹא .i. Nunq̃d non ipse videbit vias meas? Psal.52. הֲלֹא Nunq̃d nõ nouerũt operãtes iniq̃tatẽ? Et sic cum אִם: vt Jiób.5. q̃d paulò superi⁹ citauim⁹. & Num̃.17. הַאִם Nunq̃d cõsumpti sum⁹ ad obeũdũ, vel moriẽdũ? ¶ He præterea ponitur vice lámed, vel אֶל ad, in fine dictiõis, vt Geñ.28. Dilatabe ris יָמָּה וָקֵדְמָה וְצָפֹנָה וָנֶגְבָּה .i. ad occi-

ad occidētē, ⁊ ad oriētē, ⁊ ad aquilonē, ⁊ meridiē. Et vice váu, vt Gen.9. In medio אָהֳלֹה tabernaculi sui. ⁊ Hamós.7. גָּלֹה migrādo migrauit. Exo.32. quia פָּרֻעָה nudauit eū Aharón pro אַהֲרֹן ⁊c. Et vice áleph, vt הוֹצִיא i. educā. Ezec.11. ⁊ הוֹשִׁיעַ saluū faciā. 2. Reg.3. pro אוֹשִׁיעַ ⁊c.

De caph deseruiente, ⁊ eius punctatura. Ca.17.

Caph iterdū est simitudinis aduerbiū, vt כְּשׁוּעָלִים sicut vulpes Ezech.13. כְּשׁוֹשַׁנָּה sicut liliū inter spinas. Cāti.2. Et ponit pro circiter, quasi, vt Judi.3. et pcusserunt Moáb in tpe ipso כַּעֲשֶׂרֶת i. circiter decē milia viros. Est etiā tpale aduerbiū. gen.38. כְּמֵשִׁיב qn̄ reduxit manū suā. Et qn̄ sunt duo, vt Genesis.44. כָּמוֹךָ כְּפַרְעֹה sicut tu, sicut pharbób, sic exponūt teste. R. Abrahā, ⁊ aliis grāmaticis. Tu es sicut parbób, ⁊ parbób sicut tu, ⁊ sic Gen.18. כַּצַּדִּיק כָּרָשָׁע Sicut iustus, sicut impius. i. iustus vt impius, ⁊ impius vt iustus. Caph in fine nominū, verborū, ⁊ millóth hattbábā secūdā denotat psonā pnois, vt אָבִיךָ pater tuus נְתַתִּיךָ dedi te, הִנְּךָ ecce tu: de quibus suo in loco copiose sumus dicturi. Caph interdū in potētia, habet he notificatiuū, et ad hoc denotādū punctat cum patách, vt psal.132. כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב sicut vnguētū bonū, vel oleum bonum, idest oleū notū, quod est oleum vnctionis. Ac si esset scriptum כְּהַשֶּׁמֶן. ⁊ Isaiæ.30.ca. כַּהוֹלֵךְ pro כְּהַהוֹלֵךְ sicut pergens cum tibia. Et cū segból. Iere. 20. כֶּעָרִים idest sicut ciuitates q̄s subuertit dn̄s. Caph cōiter pūctat cū sceuá, vt ptz ex locis primo loco memoratis. Si vero fuerit iuxta lr̄as gutturales pūctatas cū sceuá, ⁊ patách patachat. Num.23. dormiuit כַּאֲרִי sicut leo. Numeri ca.24. כַּאֲרָזִים sicut cedri iuxta aquas. Isaiæ capite.44. כַּעֲרָבִים Sicut salices. Exodi.12. capite. כַּחֲצֹת Circa medium noctis. ⁊ sic quando

sic quando cheth est cum séri: vt Psal.118. Coagulatum est כַּחֵלֶב sicut lac cor eorum. ¶ Et si litera gutturalis fuerit cum segból, & sceuá, caph est cum segból: vt Eze.36. כֶּאֱמֹר cum dixerint eis populꝰ domini isti. ¶ Et si venerit iuxta literã pũctatã cum sceuá, caph est cum chiríc: vt Nume.24. כִּנְחָלִים .i. sicut valles. ¶ Et si áleph dictionis principium, quiescat .i. non pronũcietur, tunc caph est cũ séri. Gene.3. Eritis כֵּאלֹהִים sicut dij. ¶ Si vero principiũ dictionis fuerit cum sceuá, adueniente caph, iod quiescit: vt Isa.10. כִּיקוֹד sicut exustio ignis Psal.89. כִּימוֹת sicut dies. Sed iuxta nomen dei magnũ quatuor literarũ est cũ patách: vt
+ Psal.112. Quis כַּיהוָה sicut dominus. Et sic áleph quiescẽte. ¶ Et quãdo res est nota, caph est cum camés siue principium dictiõis sit cũ sceuá, & patách, siue cũ sceuá, & segból. Isa.38. כָּאֲרִי Sicut leo, sic conteret &c. Idem Psal.21. ſm Hebræos. ¶ Si vero litera prima fuerit cum camés chatéph punctato cum sceuá, tũc caph est cum camés, quamq́ res non est nota: vt Prouer.31. Fuit כָּאֳנִיּוֹת .i. sicut naues mercatoris. Sin vero camés chatéph non habuerit sceuá (qđ accidit seq̃nte sceuá, vel litera daghessata) tunc caph est cum sceuá, ſm eiꝰ normam: vt 3. Regũ.2. Et facies כְּחָכְמָתֶךָ .i. ſm sapientiã tuam. ¶ Caph sequente macór .i. infinitiuo, seu gerundio ex verbis quorum secũda litera quiescit, vel ex verbis geminatis, semꝑ est cum sceuá, vt כְּחֹם quũ incaluerit à verbo חָמַם: & כְּשׁוּב quũ cõuerterit: כְּרֻם quum exaltate fuerint vilitates. Psal.11.

¶ De Táu, & Beth deseruientibus, et punctatura Beth. Cap.18.

Tau in præteritis verboꝝ vtriusq; numeri denotat ꝑsonã, in futuris vero secũdã masculini vtriusq; numeri, &

meri, & secundā, & tertiā fœmi- nei vtriusq; numeri, & in fine po nitur interdū infinitiuorū & par ticipiorū, vt suo in loco patebit, & in principio, & in fine nominū vt מִצְנֶפֶת corona, mitra: תְּקוּמָה surrectio: תִּפְאֶרֶת gloria: & cum váu plurale cōstituit fœmineū, vt בָּנוֹת filiæ, & interdum mascu linum, vt אָבוֹת patres. ¶ Beth causam notat materialē, idest è ex: vt Exo. 38. Et fecit labium æneum cum basi sua בְּמַרְאוֹת .i. ex speculis mulierū. Et. 35. Ad faciēdum בְּזָהָב .i. ex auro, qñq; vero instrumētū. Isa. 7. Radet dñs בְּתַעַר .i. in nouacula. Et eo. ca. בַּמַּעְדֵּר .i. in sarculo sartien- tur. ¶ Beth quoq; & locum, et tempus signat. Isa. 2. Ingrede re בַּצּוּר in petrā. Exo. 5. Ut sa- crificet mihi בַּמִּדְבָּר in deserto. Gen. 7. בַּחֹדֶשׁ in mense. Deut. 4. בְּצֵאתָם .i. quādo egressi sunt ex ægypto. ¶ Beth etiā ponit vice עִם .i. cum. Isaiæ. 7. בַּחִצִּים וּבַקֶּשֶׁת Cum sagittis, & arcu ve niet illuc. Exo. 15. ingressus est eques parhóh בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו cum curru suo, & cum equitib' suis. Et vice propter Gen. 29. Seruiam tibi septē annis בְּרָחֵל propter Rachel. Et. 18. Nun- quid disperdes בַּחֲמִשָּׁה .i. ppter quinq;, et vice מִן idest è, ex, de. Leuiti. 8. Et quod supest בַּבָּשָׂר וּבַלָּחֶם .i. de carne, et pane, igni cōburetis. Exo. 12. Omnis fi- lius alienigenæ nō comedet בּוֹ idest ex eo. Et vice עַד .i. vsq;. Psal. 35. Dñe בְּהַשָּׁמַיִם .i. vsq; ad cœlos misericordia tua, & vi ce adeo, intantū. Thre. 4. Pol luti in sāguine בְּלֹא .i. adeo vel intātum q non poterāt pertin gere ad vestimēta eorum, & vi- ce lámed .i. ad: vt Leuit. 16. Et mittet hircum בַּמִּדְבָּר .i. ad de- sertum. Et vice עַל .i. super: vt 2. Hezræ. 2. Sedebam בָּהּ .i. su per eo. Nume. 13. Portauerūt eum בַמּוֹט .i. super vectē, quāq; et vecte potest exponi, vt notet instrumētum. Isaiæ. 21. Onus בַּעְרַב .i. super Harabiam. Est etiam iurantis. Gene. 22. בִּי .i. Per me iuraui. Iehos. 2. Iura te mihi בַּיהוָה p dñm. ¶ Beth quoq; & de præterito dr, & futu ro .i. ponit vice ante, & vice post

vt Gen.

vt Gen.2. Cōpleuit deus בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי die septima(.i.añ diē septimā)op⁹ suū.⁊ septē ebdomadas בְּשָׁבֻעוֹתֵיכֶם.i.post ebdomadas vr̄as.¶Circa punctaturā beth est annotādū q̄ beth cōit pūctat̄ cū sceuá.Si vero seq̄ns lr̄a fuerit gutturalis punctata cū sceuá,⁊ patách,tūc beth est cū patách.Psal.1.בַּעֲצַת.i.i ꝯsilio ipiorꝝ. ⁊.53.בַּאֲמִתֶּךָ In veritate tua.Et si fuerit cū sceuá ⁊ segból,beth est cū segból.Hoseæ.2.dſpōsabo te mihi בֶּאֱמוּנָה i.in fide.Sz illud.1.Para.15.בֶּעְזֹר.i.dū iuuaret de⁹ leuitas,est cū segból,qđ ꝯsueuit esse cū patách,q̄a haáin debuerat esse cū sceuá,⁊ patách, q̄uis sit cū sceuá tm̄,⁊ segból ipsi⁹ beth indicat q̄ haáin debuerat esse cū sceuá ⁊ segból,quāq̄ noluit author illud breuiare.Et si seq̄ntis dictionis p̄ncipiū est cū sceuá,beth est cū chiríc,vt בִּגְלָלְךָ ꝑpter te.Gen.30.בִּתְרוּעָה in iubilatiōe.Psal.46.Et si áleph quiescēs fuerit dictiōis principiū,beth est cum séri,vt Psal.55.בֵּאלֹהִים In deo speraui.Et 59.בֵּאלֹהִים In deo faciem⁹ fortitudinē.⁊ cum noīe magno cū patách.Deut.4.בַּיהוָה In dn̄o deo nr̄o.⁊ Psal.72.בַּאדֹנָי In dn̄o deo.¶Et si iod cum sceuá fuerit dictiōis principiū,iūcto sibi beth,q̄escit vt בִּיהוּדָה in iehudáh,בִּירוּשָׁלַיִם in ierusealáim 2.Para.30.בִּישׁוּעָתֶךָ In salute tua,Psal.9.בִּישִׁימוֹן Per desertum,Psal.67.¶Et interdum iod q̄escit,q̄q̄ nō est cū sceuá,vt psal.44.Filiæ regū בִּיקְּרוֹתֶיךָ cū honorabilib⁹ tuis,cui⁹ coph euphoniæ gr̄a est daghessatū:⁊ ſm normā beth debuerat esse cū sceuá,⁊ iod cū chiríc.¶Et si res fuerit nota,beth est cū camés,vt psal.85.Nō est sicut tu בָאֱלֹהִים in diis.Iere.22.quæ nidificas בָאֲרָזִים in cedris.Psal.96.בָאֱלִילִים In idólis. ¶Et si principiū dictiōis fuerit cū camés chatéph cū sceuá pūctato,beth est cū camés,q̄uis res nō sit nota.Isa.7.בָּחֳרִי־אַף In ira furoris Resín.⁊.1.Re.1.si vidēdo videris בָּעֳנִי.i.in afflictionē ancillæ tuæ.¶Si vero non fuerit cū sceuá,vt accidit seq̄ēte

sceuá,

sceuá, vel lra daghessata, tunc
beth est cũ sceuá sm ci⁹ normã,
vt Isa.66. Erit de mẽse בְּחָדְשׁוֹ
i. in mẽsem ci⁹. ⁊ Iere.2. בְּחָדְשָׁהּ
In mẽse ci⁹. i. mẽstruo ci⁹ inue
niẽt eam. Illud autẽ Leui.26.
בָּהְשַׁמָּה מֵהֶם Quũ desolati fue-
rint ex eis. hꝫ beth cum camés
chatéph, ⁊ he cum sceuá, et sm
normã beth debuerat esse cum
sceuá, ⁊ he cũ camés chatéph:
vt est eo. ca. Oibus dieb⁹ הָשַׁמָּה
Sꝫ ad alleuiãdũ he, positũ est
camés sub beth. Demum beth
cũ infinitiuo, siue gerũdio ver
boꝝ, quoꝝ secũda lra quiescit,
vel geminatorũ, est cũ sceuá, vt
בְּשׁוּב in ꝯuertẽdo, בְּסֹב in circũ-
eundo, ⁊ id genus.

¶ De áleph, ⁊ lámed, ⁊ ei⁹ pũ
ctatura deseruiẽte. Ca.19.

ALeph dser uiẽs est si- gnum pri- mæ psonæ futuri, vt אֶקְרָא cla- mabo אִירָא timebo. Ponit etiã in pncipio noim, vt אֶזְרוֹעַ brachiũ, אֶתְמוֹל
heri, ⁊ infinitiuoꝝ, seu gerũdioꝝ
vt אֱדוֹשׁ triturare, triturando.
Isa.28. ⁊ in medio iterdũ quie
scit, vt ראשׁ caput, שְׂמֹאל dexte-
ra. ⁊ in fine vt פֶּלֶא mirabile, mi
raculũ, ⁊ id gen⁹. ¶ Lámed est
signũ datiui, vt לְנַפְשִׁי aiæ meæ,
לְקוֹל voci, ⁊ ex eo multa fiũt p-
noia, vt לוֹ לִי ei, mihi ⁊c. de qb⁹
quũ d pnoib⁹ erit sermo, disse-
rem⁹. ¶ Lámed etiã causã idi-
cat materialẽ, vt Exo.4. versa
est לְנָחָשׁ in serpẽtẽ. i. i serpẽtis
materiẽ. Isa.2. Cõflabunt gla
dios suos לְאִתִּים. i. in uomeres.
⁊ finalẽ, vt לְהָאִיר. i. vt illuminẽt
לְהַבְדִּיל vt diuidãt. geñ.1. ¶ Po
nit etiã vice ppt, vt Geñ.1. dic
לִי. i. ppt me. ⁊ Leui.4. לְאַשְׁמַת
i. ppter delictũ ppli. ¶ Et vice
in, vt Iiób.2. ⁊ sederũt cum eo
לָאָרֶץ. i. in terra. Gene.4. Virũ
occidi לְפִצְעִי. i. in vulnere meo.
¶ Nõnũqȝ psonã dnotat patiẽ
tẽ, siue est signũ accusãdi casus
vt Psal.115. Soluisti לְמוֹסֵרָי. i.
vicula mea. Iere.40. tulit pn-
ceps laniorũ לְיִרְמְיָה Ieremiã.
Isa.36. Ne seducat לָכֶם. i. vos.
¶ Interdũ tamen cõtra ponit

ex parte subiecti: vt Isaiæ. 32. וּלְשָׂרִים .i. Et principes in iudicio principatũ tenebũt. ⁊ Exo. 27. וּלְכָל־כֵּלָיו .i. Et omnia vasa eius facies ærea. Sed hoc licet præponat͂ est personæ patiẽtis signum. Deuter. 27. Non erit לְאֵל idest fortitudo in manib⁹ tuis. ¶ Ponitur etiam vice à, vel ab, vel ex, ⁊ hoc habet aut ratione præcedentis verbi, aut rei sic exigentis, vt Nume. 22. Declinauit לְפָנַי à facie mea. Deute. 28. fugiẽt לְפָנֶיךָ .i. à facie tua. Gene. 14. Benedictus Abrám לְאֵל .i. à deo excelso. ¶ Ponit͂ ⁊ vice pro, vt Geñ. 11. Et fuit eis later לְאָבֶן .i. pro lapide .i. loco lapidis. Exo. 5. Ad colligendũ stipulam לַתֶּבֶן pro palea. Exo. 14. Dñs pugnabit לָכֶם .i. p vobis, ¶ Et vice sicut, quasi: vt Eze. 11. Eritis in medio eius לְבָשָׂר .i. sicut caro. et Psal. 108. וּלְמַיִם .i. Et sicut zona. 1. Regũ. 1. Reputauit eam לְשִׁכֹּרָה .i. sicut ebriã. ¶ Et vice vsq̃, vsq̃ad, adeo, intantum. Exo. 21. Et seruiet ei לְעֹלָם .i. vsq̃ in sæculũ. ⁊. 2. Paral. 14. Ceciderũt de æthiopibus לְאֵין adeo q̃ non fuit ei victus. et. 2. Regũ. 13. Et angustia fuit ipsi amnón לְהִתְחַלּוֹת adeo vt ægrotaret. ¶ Et vice super, apud, iuxta: vt. 1. Reg. 5. Daghón ceciderat לְפָנָיו .i. super faciem suã. quod tamẽ potest exponi ante eam .i. aream. ⁊ Leui. 19. Incisionem לָנֶפֶשׁ .i. super animã. Num̃. 1. Unusquisq̃ iuxta vexillum suum לְצִבְאֹתָם .i. iuxta exercitũ suum. Gene. 49. לְחוֹף Iuxta littus mariũ habitabit. ¶ Et vice post, postq̃: vt Leui. 13. לְטַהֲרוֹ .i. Postq̃ mundauit eum, ostẽdetur secundo sacerdoti. potest etiã exponi vt mundet eum. ¶ Est etiam iurantis s̃m. R. Jonáh: vt. 2. Regum. 3. לְמִי־אֶרֶץ Per quem est terra .i. per deũ cuius est terra. potest etiam exponi interrogatiue, cuius est terra? ¶ Ponitur ⁊ vice he notificatiui, teste. R. Jonáh, et Rabbi Dauid in Michlól: ad quod significandũ punctatur cum patách, vel camés: vt Psalmo. 73. Respice לַבְּרִית ad pactum. Et. 68. Et לַמְנַחֲמִים, idest con-

idest consolãtes, & non inueni. Et.67. Et fortitudines לְעָם po pulo. Et. 65. Ingressi sumus לָרְוָיָה ad irriguã. Et.120. Canticum הַמַּעֲלוֹת pro לַמַּעֲלוֹת idest graduum. Ezech.10. Ingredere in mediũ הַגַּלְגַּל pro לַגַּלְגַּל i.rotæ. Item de medio לַכְּרוּבִים Cherubinorum.

¶ Lámed communiter punctatur cum sceuá, vt caph, & beth, vt ex iam memoratis locis satis liquet. Cæterum si sequens litera sit gutturalis punctata cum sceuá, & patách, lámed pũctatur cũ patách, vt לַעֲבוֹר idest ad transeundum, לַעֲשׂוֹת ad faciendum: לַאֲחֻזַּת in possessionẽ. ¶ Et si fuerit cum segból, & sceuá, pũctatur cum segból, vt לֶאֱסֹר ad alligandum: לֶאֱכֹל ad comedendum. Et si sequatur áleph quiescens, est cum séri, vt לֵאמֹר dicere, dicendo. ¶ Et si sequẽs litera sit cum sceuá, lámed est cum chiríc, vt לִרְאוֹת ad videndum, לִהְיוֹת esse: לִבְרִית in pactũ. ¶ Et si áleph quiescat, lámed est cum séri, vt לֵאלֹהִים deo, in deum, vel patách, vt לַאדֹנִי domino meo: sequente vero iod punctato cum sceuá, iod quiescit, vt לִיהוּדָה iehudæ, לִידִידִי dilecto meo: לִירֵאָיו timentib⁹ eũ: לִירוֹת adiaciẽdum. ¶ Et interdum quiescit quamq̃ iod non est cum sceuá, & transfert motus eius in literam deseruientem. Prouerb.30. Et contẽnit לִקְּהַת־אֵם i.obedientiã matris pro לִיקְּהַת. ¶ Et quãdo res est nota, lámed est cum camés vel patách, vt supra dictum est. Et Exo. 22. Sacrificans לָאֱלֹהִים diis. & Nume.22. Quæ fecit Israél לָאֱמֹרִי Emoræo. & 3. Reg. 12. Vt immolaret לָעֲגָלִים i.vitulis. & Exo.34. Custodiẽs misericordiã לָאֲלָפִים i.milibus. Omnia alia לַאֲלָפִים sunt cum patách. ¶ Gene.19. Tantum לָאֲנָשִׁים i.viris istis, ne faciatis quicq̃. Omnia alia לַאֲנָשִׁים sunt cum patách. ¶ Et si prima litera fuerit cũ camés chatéph punctatum cum sceuá, lámed est cum camés, etiã q̃ res non sit nota, vt Ezec. 47. Neq̃ consumet fructus eius לָחֳדָשָׁיו per menses eius. Inuenitur tamen præter

men præter normã cũ seghól. Isa.47. Scire faciẽtes לֶחֳדָשִׁים i. mẽses. Si vero sit cũ camés tm̃, ⁊ nõ sceuá, vt accidit, qñ sequẽs lr̃a est cũ sceuá, vel cũ daghés, tũc lámed est cũ sceuá, vt Isa.19. Et erit terra Iehudáh ægypto לְחָגָּא. i. in cõmotionẽ, vel tripudiũ. ⁊ לֶאֱכָלָה ad comedendũ. Gẽn.1. לְעָבְדָהּ. i. Ut coleret eum. ¶ Et qñ iungitur monosyllabo, vel dictioni longæ, est cum camés, vt לָעָם populo, לָעִיר ciuitati, לָתֵת ad dandũ, לָשׁוּב ad reuertendum, לָקוּם ad surgendum, לָבֹא ingredi, לָלֶדֶת ad pariẽdũ, לָשֶׁבֶת ad manẽdũ, לָלֶכֶת ad eundũ, לָבֶטַח confidenter, לָשֹׂבַע ad saturitatẽ, לָרָקִיעַ firmamẽto, לָעֵינַיִם oculis.

¶ De Iod, et Nun deseruientibus. Ca.20.

IOd cum táu in fine verborũ, primã signat psonã vtriusq; generis vt יָשַׁבְתִּי sedi, ⁊ in principio tertiam vtriusq; numeri, masculini vt יִפְקֹד visitabit, יִפְקְדוּ visitabunt. Et in fine est signũ secũdæ psonæ fœmineæ, vt תִּשְׂמְחִי lætaberis: etiã sequẽte nun, vt תִּדְבָּקִין hærebis. ⁊ impatiui singularis fœminei, vt אִמְרִי dic, et nomen cõstituit gentile, quod gẽtem, ⁊ familiã notat, vt עִבְרִי hebræus, מִצְרִי ægyptius, רְאוּבֵנִי reuuenita, גָּדִי ghadita: ⁊ nomẽ tóar, vt מַגְבִּיהִי eleuator, מַשְׁפִּילִי humiliator, quãq; sunt plæriq; ornatus gratia additũ esse putãtes, vt suo dicem⁹ in loco. Et in fine cum mem pluralẽ cõstituit numerũ masculinũ cõmuniter, interdũ tamẽ ⁊ fœmineũ vt רְשָׁעִים impij, נָשִׁים mulieres, et sine mem est in regimine genitiui, vt מַלְכֵי אֶרֶץ reges terræ. Et præcedẽte caph pnomen notat fœmineũ secundæ personæ, vt Psal.102. Qui propitiatur omni עֲוֹנֵכִי iniqtati tuæ. Et cũ chiric, ⁊ séri, ponitur ad protrahendum, ⁊ producẽdũ, vt שָׂרִיד superstes, וַיֵּרֶד ⁊ descẽdit. Chiric enim cum iod vocalẽ i cõstituit longã, vt superius dictũ est: ⁊ in

est: & in potētia séri est iod radi
calis litera. Radix enim est יָרַךְ
et iod producit. Et interdū po
nitur vice literæ geminādæ, vt
חִצִּי sagitta, pro חֵץ à חָצַץ. I. Re
gum. 20. Iecit הַחֵצִי .i. sagittā.
¶ Nun cum váu in fine præte
ritorū, primā signat ꝑsonā plu
ralis numeri, vt הָלַכְנוּ ambula
uimus. & in principio sine váu,
primā pluralis numeri ꝑsonā
futuri, vt נִשְׁמַע audiemꝰ. ¶ In
terdū etiā ponit in fine præteri
torū, futurorū, & infinitiuorū, vt
יָדְעוּן sciuerūt, יֵדְעוּן sciēt, בְּאָבְדָן
in ꝑdendo. ¶ Et cū he in futu
ro tertiæ ꝑsonæ fœmineo, & secū
dæ masculino, vt Iudi. 5. Ma
num suam ad clauum תִּשְׁלַחְנָה
mittet ꝓ misit. Eze. 4. תִּשְׁלַחְנָה
Mittes cū exercitu eius. ¶ Et
cum iod in infinitiuis, siue ge
rundiis pronomen passiuum, &
actiuum constituit, vt לְהַצִּילֵנִי
vt eruat me, לְנַחֲמֵנִי ad conso
landum me בְּשׁוּבֵנִי dum reuer
sus essem ego. ¶ Ponit inter
dum & vice daghés geminādæ
literæ significatiui, vt Thre. 3.
Misericordiæ domini, quia nō

תַּמְּנוּ pro תַּמּוּ siue תַּמּוּ consum
ptæ sunt. Isa. 23. Ad perdendū
מָעֻזְּנֶיהָ .i. fortitudinē eius, pro
מָעֻזֶּיהָ, quāquā dici pōt quod nun in
his redūdat. ¶ Et in noibus, &
verbis cū váu primā pluralis
numeri cōstituit personam, vt
פְּשָׁעֵינוּ præuaricatiōes nostræ,
תַּעֲנֵנוּ exaudies nos, et si Nun
fuerit cum daghés pronomen
efficit singulare tertiæ ꝑsonæ,
vt אֲגַדְּלֶנּוּ magnificabo eum, &
in fine multitudinis numero,
secundam constituit personam
vt אֲמַרְתֶּן dixistis. facit & nomē
tóar, vt נֶאֱמָן fidelis, רַעֲנָן viri
dis, רַחֲמָנִיּוֹת misericordes.

¶ De váu deseruiente, et eius pūctatura. Ca. 21.

Vau est con
iunctio co
pulatiua:
et interdū
ꝑteritū in
futurum, &
futurū ver
tit in præteritū, & copulat, quā
doquidem tamen non copulat, vt su
mus dicturi. ¶ Váu communi
ter punctat cum sceuá, vt וְעָלֶה
et foliū

et foliū ei⁹: וְכֹל ꝛ omne: חַטָּאִים et peccatores: ꝛ id genus multa. ¶ Váu literis gutturalib⁹ iunctum punctatis cum sceuá, et patách, punctatur cum patách, vt וַאֲחֻזָּתְךָ ꝛ possessionem tuam: וַאֲנִי ꝛ ego: וַעֲדָה ꝛ synagoga: וַהֲשִׁיבְךָ et restituet te: וַחֲמוֹרִים ꝛ asini. Et sic cum sceuá tm̄, vt וַעֲיָרִים ꝛ pulli decem. Gene. 32. ꝛ Jiób. 4. וַעְצֹר ꝛ continere in sermonibus quis poterit. ¶ Et si litera gutturalis fuerit cum sceuá et seghól, vel cum sceuá tm̄, váu est cum seghól, vt וֶאֱמֶת ꝛ veritas: וֶעֱזוּזוֹ et fortitudinē eius. Psal. 77. Et cū sceuá tm̄, vt Prouer. 7. Custodi præcepta eius וֶחְיֵה et viue. ¶ Et si principiū dictionis fuerit áleph quiescēs, váu est cum séri, vt וֵאלֹהִים ꝛ deum præter me nō scies. Hoseæ. 13. ¶ Et si litera gutturalis fuerit cum sceuá, ꝛ camés, váu est cum camés, vt וָאֳנִי ꝛ nauem fecit. 3. Regū. 9. ꝛ Jsa. 60. וָאֳנִיּוֹת et naues Tharscis. ꝛ Deuterō. 28. וָחֳלָיִם Et infirmitates malas. Et si principium dictionis fuerit iod punctatum cum sceuá, iuncto váu, q̄escit, vt וִיהוּדָה et Jehudáh. Et interdū quiescit iod, q̄uis non sit cum sceuá, ꝛ eius motus in literā trāsfertur deseruientē, vt Jiób. 26. Mihi audierūt וְיִחֵלּוּ ꝛ expectauerunt, pro וְיִיחֵלּוּ. et Jeremī. 25. וִילְלַת idest Et vlulatus fortiū pecudum. váu cum chiríc, et iod quiescente, vt legit filius Ascér, pro וִילְלַת váu cū sceuá, ꝛ iod cum chiríc, vt legit filius Naphtali. ¶ Et si principiū dictionis fuerit áleph quiescēs, váu est cū patách, vt וַיהוָה Et domin⁹ deus veritas. Jere. 10. et Nume. 36. וַאדֹנִי Et dominus me⁹ iustus est. ¶ Et si iungatur monosyllabo, aut dictioni lōgæ, váu est cum camés, vt וָעֶד ꝛ vltra, vel in sæculum, וָלֵב et cor: וָדָךְ ꝛ pauper: וָאָוֶן ꝛ iniquitas: וָפַחַת וָפָח ꝛ fouea, ꝛ laqueus. Jsa. 24. Et sic iunctum macór, idest infinitiuo, seu gerundio verborum, quorum secunda litera quiescit, vel geminantium, quæ sunt monosyllaba. Et hoc quando suam retinent signi-

nent significantiam infinitiui, alioqui est cum sceuá, vt וְשׁוּב idest Et reuertere ad me. Est enim macór vice imperatiui. ¶ Si vero prima litera fuerit cum sceuá, vel sequatur beth, mem, ⁊ pe, cum quouis pũcto, váu est cum scúrec, vt וּבְדֶרֶךְ et in via, וּבְמוֹשַׁב ⁊ in sede, וּבְתוֹרָתוֹ et in lege eius, וּבַחֲרוֹנוֹ ⁊ in furore suo, וּבִטְחוּ et sperate, וּבֹחֵן et probans, וּמִתְנַקֵּם et vltor, וּמְרִים ⁊ exaltans, וּפִי ⁊ os meũ, וּלְאֻמִּים et populi. ¶ Et si iungatur futuro retinenti futuri significãtiam incipienti à iod punctato cum sceuá, iod quiescit, et váu punctatur cum chiríc, vt וִימַלֵּט et eruet. Psal. 106. וִיסַפְּרוּ ⁊ narrabunt, וִיבָרֵךְ ⁊ benedicet. Sin vero futurum vertat in præteritum, punctatur cum patách, vt וַיַּעֲנֵנִי .i. Et exaudiuit me, Psal. 3. Et. 7. וַיַּחְפְּרֵהוּ וַיִּפֹּל .i. Et effodit eum, ⁊ cecidit in foueam. Et sic secunda persona et tertia fœminea, ⁊ prima pluralis, táu ⁊ nun daghessatis, vt Nume. 12. וַתְּדַבֵּר .i. Et locuta est Miriám, i. Maria, ⁊ Ruth 2. וַתְּלַקֵּט idest Et collegit in agro. Gene. 43. וַנַּגֶּד־לוֹ Et indicauim⁹ ei. ¶ Et quãdo váu est cum patách (præteritũ vertens in futurum) iod quiescit cum sceuá, ⁊ non daghessat, vt Exo. 36. וַיְחַבֵּר .i. Et coniunxit cortinas. ⁊ Exo. 39. וַיְרַקְּעוּ Et extenderunt bracteas. Et quædam sunt cum ghabiá, quædã sine ghabiá, iod tamẽ quiescẽte: vt Leuiti. 9. וַיְמַלֵּא .i. Et impleuit manum suam. Quando vero significãt futurum, ⁊ nun et táu fuerint cum sceuá, tunc váu est cum scúrec: vt Cant. 5. וּנְבַקְשֶׁנּוּ . i. Et quæremus eum tecum. Sed iuncto primæ personæ futuri in præteritũ versi, est cum camés: vt וָאֶשָּׁבַע Et iuraui, Ezec. 16. וָאָבוֹא Et ingressus sum, Zacha. 5. וָאָשׁוּב וָאֶשָּׂא Et cõuersus sum, ⁊ leuaui oculos meos, Ibidem. Et Gene. 27. וָאֲבָרְכֵהוּ Et benedixi eum. Excipiuntur illud. 2. Regũ. 1. וָאֲמֹתְתֵהוּ Et interfeci eum. et Ezechi. 16. וָאֲכַסֵּךְ .i. Et operui te serico, quæ sunt cum patách vice camés. Potest tamen dici

ꝙ sunt futura vice præteritorū ſm morē linguæ multis in locis. Quando ergo áleph signū futuri est cum sceuá, & patách, & váu cum patách, tunc váu copulat tm̄, & non vertit futurū in præteritum: vt Jiób. 33. Audi me, & tace וְאַאַלֶּפְךָ i. & Docebo te sapientiam. & Isa. 46. Ego portabo וַאֲמַלֵּט i. & eruā.

¶ Váu deseruiens non iūgitur præteritis verborū cum patách vel camés, ne multiplicet protractio motuum, siue punctorū, præterꝗ̄ preterita verborū quorum secūda quiescit radicalis litera, & geminatorum, in quibus non sunt multi motus. i. multa puncta, iuxta quæ váu est cum camés, manentib⁹ præteritis in sua ꝓprietate. Deuterono. 22. Lapidabūt eam viri ciuitatis lapidibus וָמֵתָה. i. & morietur. Et eo. ca. Lapidabitis eos lapidibus וָמֵתוּ & moriētur, Et sic qn̄ dictio stat cum accentu solo, vt Gene. 33. וָמֵתוּ Et moriētur omnes pecudes. et Isa. 6. וָשָׁב . i. Et reuertatur, et sanem eum, Et sic quādo dictio, alteri coniungitur monosyllabæ dictioni: vt. 4. Reg. 7. וָמַתְנוּ שָׁם et moriemur ibi. Et quando non manet in sua proprietate: vt Deutero. 22. וּמֵתוּ idest Et morientur etiam ambo ipsi, quod est cum scúrec loco sceuá. Et sic Prouerb. 24. Septies cadet iustus וָקָם & surget. est cum camés, quia dictio manet in sua proprietate. Sed illud Deutero. 31. וְקָם Et surget populus iste. non manet in sua proprietate. Et sic ingeminatis, vt Gene. 49. Et amaricauerunt eum וָרֹבּוּ & iaculauerunt. Sed iuxta קַמְתֶּם surrexistis, & שַׁבְתֶּם reuersi estis, non venit váu camessatum, vel patachatum propter motuum, seu punctorum multiplicitatē. Si igitur præterito longo iungatur váu vt plurimum copulat, et non conuertit. Excipiuntur illud Ezec. 17. וְשָׁתַלְתִּי Et plantabo ego. Et eodem ca. וְלָקַחְתִּי Et sumam de medulla cedri. & Prouerb. 30. Et depauperer וְגָנַבְתִּי idest et furer. & Leuitici 10. וְאָכַלְתִּי Et comedam peccatum, idest

tum, idest

tum, ideſt peccati hoſtiam, quæ ſunt longa, ⁊ futura. ¶Si vero iungatur præterito breui, vertit ipſum in futurum, ⁊ communiter eſt cum ſceuá: ⁊ cum ſcúrec quando ſequitur beth, mem, pe, ⁊ cum patách, quãdo ſequitur litera pũctata cum ſceuá, ⁊ patách, vt dictum eſt: vt וְהָיָה Et erit, Pſalmo. 1. Et וּבָחַרְתָּ Et eliges, Exodi. 21. capite. וּמָחָה Et delebit, Exodi capite. 28. וּפָדָה Et redimet, Leuitici. 27. ca. וּשְׁמַרְתֶּם Et cuſtodietis, Leuiti. 20. וַעֲבַדְתֶּם Et ſeruietis, Gene. 6. וַהֲקֵמֹתָ Et ſtatues, Exo. 26. וְחִשַּׁבְתָּ Et cogitabis, Jehoſue. 24.

¶Quod Váu ponitur vice vel, ſuper, quantomagis, lámed, nunquid, cum, ſi, antequam, poſt, ſiue poſtea. Caput. 22.

Váu præter ea quæ dicta ſunt, multas habet proprietates, ſecundum rabbi Jonáb, et Rabbi Dauid in Michlól, ⁊ rabbi Abrahám.

¶Váu ponitur vice אוֹ. i. vel: vt Exo. 21. Percutiens patrem ſuum וְאִמּוֹ. i. vel matrẽ ſuam. Poteſt rectius exponi Et matrem ſuam: ideſt Percutiens patrem ſuum, ⁊ percutiẽs matrem ſuam. Et Pſalmo. 65. Ingreſſi ſumus ignem וּבַמַּיִם vel aquam, ſecundum Rabbi Abrahám: vel Et aquam. Et Judicum capite. 11. Et erit domino וְהַעֲלִיתִיהוּ vel offeram illud holocauſtum. Poteſt exponi Et offeram.

¶Váu ponitur vice עַל ideſt Super: vt. 3. Regum. 1. capite. Deſcenditque Sadóc ſacerdos, et Nathán propheta, ⁊ Benaiábu filius Jehoiadáb. וְהַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי Super Cerethí, ⁊ Pelethí. Et ſic eſt. 2. Regum capite. 20. Et Benaiábu filius Jehoiadáb ſuper Cerethí ⁊c. Poteſt exponi Et Cerethí: quia Benaiábu et Cerethí, et Pelethí ſuper quibus ille erat, aſcendere fecerunt Selomób, et cetera.

¶ Uáu ponitur vice כָּל־שֶׁכֵּן .i. quantomagis, Jiób.28. Non æquabitur ei aurum, וּזְכוֹכִית .i. quantomagis vitrum? Potest exponi, et zecbocbith quod est genus lapidis preciosissimi, auro etiam preciosior. ¶ Uáu ponitur vice lámed. 2. Reg.5. Et ædificauit Dauíd in circũitu à Milló, לְבָיְתָה pro וּבָיְתָה .i. intrinsecus. Potest exponi & intrinsecus. & Ezech.44. In porta atrij interioris לְבָיְתָה, intrinsecus, vel & intrinsec⁹. & Num. 35. A pariete ciuitatis וָחוּצָה extrinsecus, vel & extrinsec⁹. et 1. Reg.30. A die ipsa וָמָעְלָה supra, vel deinceps. vel et supra. ¶ Uáu ponit̃ vice הֲיִהְיֶה כֵּן nunquid erit ita, siue הֲלֹא nunquid non. 4. Reg.5. Nõne lauabor in eis וְטָהַרְתִּי nunquid mundabor? Uel est sermo admirãtis. Nonne lauabor, & mundabor? Et sic Zacha.1. וְהַנְּבִיאִם Nunquid prophetæ in sæculum viuent? vel & prophetæ &c. & Eze. 18. Et amplius, & vsuram accæpit וָחָי Nunquid viuet? vel et viuet. Et sic cum dictione לֹא non: vt. 4. Reg.5. Et dixit Nahamán וָלֹא Nunquid non dabitur nũc (vel quæso) seruo tuo onus paris mulorum &c. vel et non &c. & 2. Reg.13. וָלֹא Nunquid non ibit nunc nobiscum Amnón frater meus. vel & non &c. ¶ Uáu ponitur vice עִם id est cum. Et hoc habet ex vi copulandi. Nam idem est Et iste et iste fecit, & iste cum isto fecit. 1. Reg.14. Erat enim arca dei וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל cum filiis Israél. et Exo.1. וְיוֹסֵף Cum Joséph qui fuerat in Aegypto erãt septuaginta animæ. & Isa.1. Non possum (subaudi ferre) iniquitatẽ וַעֲצָרָה cum cœtu, vel collectione. Jere.49. Angustia וַחֲבָלִים cum doloribus⁹, tenuit eã. Quæ omnia copulatiue possunt exponi. ¶ Uáu habet in potẽtia אִם idest si. vt Exo.3. וְאָמְרוּ לִי .i. Et si dixerint mihi, qđ est nomen eius &c. & Psal.138. וָאֹמַר, idest Et si dixero, verumtamẽ &c. Gene.33. וּדְפָקוּם idest Et si pulsauero ea die vna, morientur omnia pecora. Isa.30. וְנָתַן idest Et si dederit vobis dominus panem

nus panem artum ⁊c.et Pſal. 67.וְנִלְאָה Et ſi laborauerit ⁊c. Et hæc omnia copulatiue poſ ſunt exponi.¶Váu poſt dictio nem אִם ſi ꝯditionalis particu- læ,eius ſignificat correſpõden tiam,vt Leuiti.6.Et ſi in vaſe æreo cocta fuerit וּמֹרַק וְשֻׁטַּף de- fricabitur,et lauabitur aqua. Et Leuitici ca.12.Et ſi fœmi- nam pepererit וְטָמְאָה immun- da erit.Et.15.Et ſi mũda fue- rit à fluxu ſuo וְסָפְרָה לָּהּ nume- rabit ſibi ⁊c.Et.26.Si in ſta- tutis meis ambulaueritis,et mãdata mea cuſtodieritis,⁊ fe ceritis ea וְנָתַתִּי dabo pluuias veſtras in tempore ſuo.⁊ Exo- di ca.18.Si rem hanc feceris וְיָכָלְתָּ עֲמֹד poteris ſtare.Ec- cleſiaſtes.10.Si ferrum obtu- ſum fuerit וַחֲיָלִים יְגַבֵּר exerci- tus roborabit.⁊ Leui.15.Et ſi concumbendo cõcubuerit vir cum ea וּתְהִי erit immundicia eius ſuper eum.⁊ Iere.23.Et ſi ſteterint in ſecreto(vel conſi lio)meo,⁊ audire fecerint ver- ba mea populũ meum וִישִׁבוּם conuertẽt eos à via eorum ma la ⁊c.Et hoc habet ex vi dictio nis ſi, aut ex vi ſermonis.Et poteſt dici ꝙ váu aut copulat, aut vertit præteritum in futu- rum ⁊c. ¶Váu ponit̃ vice קֹדֶם כֵּן anteq̃ ſic,vt Deute.22.Ne ſeres vineam tuam ætheroge- neis,ne forte ſanctificet̃ pleni- tudo ſeminis,qd̃ ſeres הַתְּבוּאָה הַכָּרֶם .i. ante fructũ vineæ:vel copulat Et fructus ⁊c.¶Váu ponitur vice אַחַר.i.poſt,poſtq̃. vel כְּבָר .i.iam,vt Leuiti.9.Et eleuauit Aharón manus ſuas ad populũ,⁊ benedixit eis וַיֵּרֶד i.poſtq̃ deſcẽdit:vel ⁊ iam de- ſcẽderat,ſm̃.R.Abra.⁊ Pſal. 64.Viſitaſti terrã וַתְּשֹׁקְקֶהָ.i. poſtq̃ cõcupiuiſti,vel deſidera ſti eam:vel et iam ⁊c.Iſa.64. Tu iratus es וַנֶּחֱטָא .i.poſtq̃ peccauim⁹:vel ⁊ iam peccaue- ramus.Exo.16.Et ſcatere cœ- pit vermib⁹ וַיִּבְאַשׁ.i.poſtq̃ cõ- putruit:vel ⁊ iam computrue- rat,Ezechie.3.Tolle in corde tuo וּבְאָזְנֶיךָ .i.poſtq̃ auribus tuis audieris,Iſa.34.Et ſcin- det וְדָגְרָה .i.poſtq̃ collegerit. Geñ,2.וַיִּיצֶר .i.Et iam forma

uerat dominus ⁊c. et Exo.18. וַיֹּאמֶר.i.Et iam dixerat ad Moſcéh, Ego ſocer tuus. ⁊ Nume. 23. וַיִּסְעוּ.i.Et iam profecti erãt de Raphidím, Pſal.77. וַיְצַו.i. Et iam præceperat. Item eo. Pſal. וַיַּמְטֵר idest Et iam pluerat. Et illud וַיֹּאמֶר.i.Et iam dixerat dominus ad Moſcéh in Midián. Poſſunt ⁊ copulatiue omnia prædicta exponi.

¶ Quod Váu eſt ſicut perapháh in lingua Iſmahelitica: ⁊ ꝙ ponitur vice quando, ſic, ſed. Ca.23.

Vau quoqꝫ ẽm. R. Ionáh, rabbi Abra. R. Da. R. Leuí eſt ſicut perapháh in lingua Iſmahelitica, quod eſt ſicut אָז.i.tunc. vel redũdat vt alij prodiderũt, vel præteritum vertit in futurum, aut futurum in præteritũ. Gene.22. Die tertia וַיִּשָּׂא.i.tũc leuauit Abrahám oculos ſuos, Leuit. 22. Bos, vel agnus, vel capra, quum natus fuerit וְהָיָה.i.tunc erit ſeptem diebus ſub matre ſua. ⁊ ca.12. Mulier quum ſuſceperit ſemen, ⁊ pepererit maſculum וְטָמְאָה.i, tunc immũda erit ſeptem diebus. Deute.21. Quum fuerit viro filiꝰ proteruus, ⁊ rebellis ⁊c. וְתָפְשׂוּ־בוֹ idest tunc apꝑhendẽt eum. ⁊.24. Si inuentꝰ fuerit vir furãs animã ⁊c. וּמְכָרוֹ.i.tunc vẽdet eum. ⁊.1. Regum.9. Et Scemuél vidit Scaúl וַיהוָה.i.tunc dñs reſpõdit ei. ⁊.1. Reg.26. Ecce lancea regis וַיַּעֲבֹר.i.tunc tranſiuit vnus è pueris, ⁊ tulit eã. Deutero.4. Quũ anguſtiis fueris affectꝰ וּמְצָאוּךָ.i.tunc inuenient te omnia verba iſta in nouiſſimo dierum, וְשַׁבְתָּ.i.tunc reuerteris ad dominũ. Ibidẽ. Poſſunt prædicta copulatiue exponi. ¶ Váu ponitur vice כַּאֲשֶׁר.i. quando: vt Exo.2. וַיּוֹאֶל.i.quãdo voluit Moſceh habitare cũ eo, dedit ei Siporam. Iere.32. וָאֵדַע.i.Quãdo cognoui ꝙ verbum domini eſſet, emi agrum. Gene.14. וַיִּשְׁמַע.i.Quãdo audiuit Abrám, ꝙ captꝰ eſſet frater ſuus,

ter suus, instruxit vernaculos ꝛc. Et hæc copulatiue possunt exponi. ¶ Váu ponitur vice כֵּן i. sic. Et hoc nō habet váu suapte natura. sed ex ui sermonis Prouer. 25. Aquæ (idest sicut aquæ) frigidæ super animā lassam וּשְׁמוּעָה .i. sic auditꝰ bonus de terra longinqua. ꝛ 27. Stillicidium (.i. sicut stillicidium) continuās in die frigoris וְאֵשֶׁת idest sic mulier contentionū. et 26. Spina (.i. sicut spina) ascendit in manu temulenti וּמָשָׁל .i. sic parabola in ore stultorū. Inuenitur ꝛ sine váu talis comparatio: vt Prouer. 11. Circulus (i. sicut circulꝰ) aureus in naso suis, vel porci, mulier pulchra, ꝛ carēs ratione. i. sic mulier ꝛc. ¶ Váu etiā ponitur vice אֲבָל idest sed. Gen̄. 42. Et dixerūt ad eum, Nō domine mi וַעֲבָדֶיךָ idest Sed serui tui venerūt, vt emerent escā. Psal. 7. Si retribui pacifico meo malū, וָאֲחַלְּצָה sed erui hostes meos gratis. et Deut. 11. וְהָאָרֶץ .i. sed terra ad quā vos trāsitis illuc, ad possidendū eam, terra montiū ꝛc.

¶ Quod Váu ponit vice Quis: ꝛ q̄ est principiū sermonis, ꝛ redundat: ꝛ q̄ ponitur vice vt, vel, ne, forte: et vice quia, in. Ca. 24.

VAu præterea ponit vice אַף עַל פִּי, i. Quis: vt Eccles. 9. וְחָכְמַת .i. Quis sapiētia paupis ɔtēpta. ¶ Váu quoq̄ ē s̄monis initiū quis q̄ sūt q̄ dicūt ipm̄ redūdare vt. R. Abr. ꝛ plæriq̄ alij, aut ɔuertēdi ꝛ nō copulādi mūere fūgi, vt Estér. 1. וַיְהִי i. Et fuit in diebꝰ Achasuerós ꝛc. ꝛ Iudi. 1. וַיְהִי .i. ꝛ fuit postq̄ mortuꝰ est ꝛc. vel fuit ꝛc. Et sic váu nō copulat, sed futurū vertit in ptm̄. Redūdat aūt multis in locis, vt Gen̄. 36. isti filij Sibbō וְאַיָּה וַעֲנָה .i. Aiáh, ꝛ Hanáh. ꝛ 1. Re. 28. ꝛ sepelierūt eū in Ramáh וּבְעִירוֹ .i. in ciuitate sua. ꝛ 2. Re. 15. Serūꝰ pr̄is tui וַאֲנִי .i. ego extūc ꝛc. ꝛ 2. Re. 13. ꝛ māsit Tamár וְשֹׁמֵמָה .i. desolata. Dan̄. 9. ædificabit platea, ꝛ

fouea וּבְשׁוֹק .i.in angustia temporum. Psal.75. Dormitauit וְרֶכֶב .i.curr⁹, et equus. Dan.2. rex in furore et ira magna וַאֲמַר idest dixit etc. Et.8. Dare וְקֹדֶשׁ idest sanctitatē (.i.sanctuariū) et militiam in cōculcationem. 4.Reg.4. Et dixit וּקְחוּ .i.accipite farinam. Chabba.2. Usque quo וּמַכְבִּיד .i.aggrauat super se densum lutum. 2.Hezræ.4. Medium (vel medietas) eorū tenebant וְהָרְמָחִים .i. lanceas. Iiób.23. A præcepto labiorum eius וְלֹא .i.non recedam. Sed meo iudicio hæc, et similia non redūdant, sed copulāt. ¶ Uáu ponitur vice שׁ .i.vt: vel פֶּן .i.ne forte: vt.3.Reg.18. Iunge currum tuum, et descende וְלֹא .i.vt (vel ne forte) coartet te pluuia, Ego copulatiue exponerē. ¶ Uáu ponitur vice כִּי .i.quia: vt וְהִנְּךָ quia ecce tu quæris ire ad terram tuam, Ego copulatiue intelligo. ¶ Uáu ponitur vice ב .i.in: vt Num.12. וּמַרְאָה i.in visione, et non in ænigmatibus. Isaiæ.13. Dominus וּכְלֵי i.in vasis furoris sui. Et.48. Dominus deus misit me וְרוּחוֹ i.in spiritu suo, et quærite dominum וְעֻזּוֹ in fortitudine eius, + Psal.104. et Isa.60. וּכְבוֹדוֹ .i. Et in gloria sua super te videbitur. Sed copulatiue omnia hæc non absurde intelligūtur. Quomodo váu deseruiat pronominibus, et verbis, suo in loco dicemus.

¶ Quod literæ deseruientes interdū deficiūt. Ca.25.

Literæ memoratæ deseruiētes, sacris i literis iterdum deficiūt. ¶ Et primū mem deficit, vt Gene.3. quia עָפָר pro מֵעָפָר .i.ex puluere es. Exo.37. Et fecit ꝓpitiatorium זָהָב pro מִזָּהָב .i.ex auro. Isaiæ.52. Solue te מוֹסְרֵי pro מִמּוֹסְרֵי .i.a vinculis colli tui. et 3.Reg.6. Ostia עֲצֵי pro מֵעֲצֵי .i. ex lignis oleæ. Iehosue.10. Donec vlcisceretur se gens אֹיְבָיו pro מֵאוֹיְבָיו .i.de inimicis suis. et Exodi.19. Cauete vobis עֲלוֹת

pro

pro מַעֲלוֹת ab ascēdēdo in mon
tem. et. 2. Regū. 23. Elchanán
filius patrui eius בֵּיתְלָחֶם pro
מִבֵּיתְלָחֶם de Bethláchem. Ec
cle. 9. Et oleum עַל־רֹאשְׁךָ pro
מֵעַל i. desuper caput tuum, ne
deficiat. ¶ Scin quoq; interdū
deficit, vt Exo. 14. Et notifica
bis eis viam יֵלְכוּ בָהּ pro שֶׁיֵּלְכוּ
vel אֲשֶׁר יֵלְכוּ per quā ambulent
per eam. Jehos. 10. Supstites
שָׂרִדוּ pro שֶׁשָּׂרְדוּ i. qui superfue
runt. 2. Reg. 2. Ne multiplice
tis תְּדַבְּרוּ p̄ שֶׁתְּדַבְּרוּ i. vt loqua
mini. Eze. 32. cū auxiliatorib⁹
suis יָרְדוּ pro שֶׁיָּרְדוּ i. qui descē
derunt. Hoseæ. 6. Et sciemus
נִרְדְּפָה pro שֶׁנִּרְדְּפָה i. quod (vel
vt) sequamur. Isa. 42. Popu
lo עָלֶיהָ pro אֲשֶׁר עָלֶיהָ i. qui su
per eam. Exo. 13. Propter hoc
עָשָׂה pro שֶׁעָשָׂה quod fecit dn̄s
mihi. & Psal. 70. Omni יָבֹא p̄
שֶׁיָּבֹא i. qui veniet fortitudinē
tuam. 2. Hezræ. 5. Et ex eis nō
quærem⁹ sic נַעֲשֶׂה pro שֶׁנַּעֲשֶׂה
idest quod faciem⁹, quēadmo
dum tu dicis, quamq̄ potest, &
hūc habere sensum: & ex eis nō
quærem⁹ onus, & sic faciemus
quēadmodum tu dicis q̄ resti
tuemus eis agros eorū. Jiób
32. Quia nō cognoui אֲכַנֶּה pro
שֶׁאֲכַנֶּה i. vt cognominem (vel
quod cognominē.) Exo. 9. Ex
omnibus לִבְנֵי pro אֲשֶׁר לִבְנֵי i.
quæ erant filiis Israél. Et hu
ius generis sunt multa. ¶ He
notificatiuum nominis tóar. i.
adiectiui, quādoq; deficit, vt. 1.
Regū. 15. וְכָל־הַמְּלָאכָה נְמִבְזָה. i.
Et omnem substantiā contem
ptibilem &c. pro הַנְּמִבְזָה. Et sic
nominis substantiui, vt Psal.
103. Ut הָרִים הַגְּבֹהִים pro הֶהָרִים
idest montes excelsi ceruis (vel
capreis.) Et sic in verbis defi
cit, vt Psalmo. 25. לַשְׁמִעַ pro
לְהַשְׁמִיעַ Ut audire faciam vocē
laudis. ¶ Jod etiam deficit, vt
habes libro. 2. cap̄. 4. ¶ Caph
similitudinis aduerbium sæpe
deficit, & præcipue in puerbiis.
Gen̄. 49. גּוּר pro כְּגוּר i. sicut ca
tulus leonis Jehudáh. Et co.
ca. Issachár חֲמֹר i. sicut asin⁹.
Prouer. 11. נֶזֶם. i. Sicut in au
ris aurea in naribus porci &c.
Et. 10. כֶּסֶף. i. Sicut argentum
electum, lingua iusti. Mich. 3.

Siión שָׂדֶה.i.sicut ager arabitur, & Ierusalē עִיִּין.i.sicut aceruus erit. Iiób.11. Et עַיִר.i.sicut pullus onagri homo nascitur. Psal.10. Trāsmigra in montē צִפּוֹר idest sicut passer, vel auis. Prouer.17. Cor gaudēs bonificabit (vel iocundabit) גֵּהָה.i. sicut medicina. ¶ Beth multis in locis deficit, vt Num.12. Stetit פֶּתַח p בְּפֶתַח.i.in ostio. et.13. Ascēdite זֶה pro בְּזֶה.i.per hanc viā. Psal.55. זֶה.i.in hoc cognoui. et.65. Ad ipsum פִּי.i. ore meo clamaui. Deuter.28. Nō erit fortitudo יָדֶיךָ.i.in manib⁹ tuis. Psal.43. יָדְךָ.i. Manu tua gentes disperdidisti. et 79. Operti sunt montes צִלָּהּ.i. vmbra. Deut.23. שֵׁשֶׁת יָמִים sex dieb⁹ facies &c. Isa.26. נַפְשִׁי.i. Aio meo desideraui te. ¶ Lámed quoq multis in locis deficit, vt Exo.29. פֶּתַח pro לְפֶתַח.i. Ad ostiū tabernaculi. Nume.11. Et populus venit חֲצֵרוֹת pro לַחֲצֵרוֹת ad cheseróth. Et.14. Proficiscimini vobis הַמִּדְבָּר p לְהַמִּדְבָּר ad desertū. Et.16. Offeres רֵיחַ pro לְרֵיחַ.i.in odorem. Deute.28. Reducet te domin⁹ מִצְרַיִם pro לְמִצְרַיִם.i.in ægyptū. Et.33. Habitabit Israél בֶּטַח pro לָבֶטַח confidēter. Iere.23. וְכֹל הוֹלֵךְ pro וּלְכֹל.i.& omni ambulāti in temeritate cordis sui dixerūt &c. 2 Reg.16. וְדָוִד pro וּלְדָוִד.i. Dauíd nūciauit dicendo Achitóphel inter cōiuratores. & 1. Parali.2. Omnes istæ (subaudi vrbes) בְּנֵי pro לִבְנֵי.i. filiis Machír patris gbilhád. et.2. Reg.4. Et duo viri principes militū fuerunt בֶּן pro לְבֶן idest filio Scaúl. Leuitici.21. Non contaminabitur בַּעַל pro לְבַעַל idest super viro, vel propter virum, vt polluat. ¶ Váu quoq deficit Chabachuc.3. capite. Sol יָרֵחַ luna, idest et luna. Hosceæ.8. Propter onus regis שָׂרִים principum, idest et principum. Nachum ca.3. Leo לָבִיא leena, idest et leena. Isaiæ 27. Spinam שַׁיִת veprem, idest et veprem. & 28. Omnes mensæ repletæ sūt vomitu צוֹאָה sorde, idest et sorde.

¶ De Literarum permutatione. Ca.26.

Permutātur

Permutãtur literæ, & præcipue q̃ sũt eiusdem exitꝰ, seu instrumenti: vt Hebræi asserunt omnes.

¶Aleph ponitur vice He: vt נִבְהָא Eleuata est, Eze.31. וְשַׁנָּא Et mutauit.4.Regũ.25. מָרָא Amarã, Ruth.1. שֵׁנָא Somnũ, Psal.126. אֶתְחַבָּר Junctus est, vel iunxit se.2.Paralipo.20. אֶשְׁתּוֹלְלוּ Spoliati sunt, Psal.75. אֶגְאָלְתִּי Inquinaui, Isa.63. קָרְחָא Caluicium, Eze.27. תֹבֵא Voles, acquiesces, Prouer.1. יוֹרֶא Pluuia, Prouer.11. יִשְׂגֶּא Crescet, Jiób.8. הֱוֵא Esto, Jiób 37. פֹא Hic, Jiób.38. יְהוּא Erit, Eccl's.11. פֶּרֶא Onager, Jere.2. לְכַלֵּא Ad consumendũ, Dañ.9. הֵיךְ Quomodo.1.Paralip̃.13. וַיֶּחֱלָא Et ægrotauit.2.Paralip̃.19. נָשֹׁא Obliuiscẽdo, Jere.23. נָצֹא Volando, Jerem̃.48.

¶Aleph ponitur vice iod, Eccle.12. וְיָנֵאץ Et florebit. וְרָצִאתִי Et placabor, Ezech.43. רִפֵּאנוּ Curauimus, Jere.51. אַשְּׁרוּ Dirigite, Isa.1.

¶Aleph ponitur vice literæ geminatæ, vt יִמָּאֲסוּ pro יִמָּסְסוּ Liquefiãt, Psal.57. בָּזְאוּ pro בָּזְזוּ Diripuerũt, Isaiæ 18. וַיִּמָּאֵס pro וַיִּמָּסֵס Liquefacta est, Jiób.7. תְּמַלֵּא pro תְּמַלֵּל Splcabitur, ſm̃.R.Jonáb, Jerem̃.30.

¶Aleph ponitur vice váu, vt שֹׁאסַיִךְ Diripientes te, נְאוֹת habitacula, pascua, Jeremiæ 23.et.25.

¶Beth ponit̃ vice פ, ſm̃.R. Jonáb, vt.2.Regũ.18. Mulus ingressus est subter שׂבֶךְ pro שׂפֶךְ .i.dẽsitatem quercus: sed vnius rei diuersa possunt esse nomina.

¶Ghímal ponitur loco caph, vt גֵּה pro זֶה, idest Iste, Ezechielis.47.ca. הַמָּזוּג Mistum, Cantico.ca.7.

¶Dáleth ponitur loco táu: vt Dañ.2. הִזְדְּמִנְתּוּן Cõueneritis. sed hoc Syrum est, non Hebræum. Et vice res, vt plærisq; placet, vt הָרָאָה & דָּאָה & דּוּכִיפַת nomen volucris, Leuitici.11. quamquam dici potest nomina esse distincta, et cum Res,

et non cum dáleth scripta.

¶ He ponitur vice áleph, vt הוֹצִיא pro אוֹצִיא Educã, Eze.2. הוֹשִׁיעַ ꝑ אוֹשִׁיעַ Saluabo.2.Regum.3. הֶתָיוּ ꝑ אֶתָיוּ Venite, Ierem.12. הֵיךְ Quomodo, pro אֵיךְ Dañ.10.&1.Paral.13. בָה ꝑ בָא Veniens, Eze.14. הַהַרְמוֹנָה pro הָאַרְמוֹנָה Aedes, palatium, Hamós.4. לְהֵחָבֵה ꝑ לְהֵחָבֵא Ut lateas.3.Reg.22. בַּכֵּסֶה pro בַּכֵּסֶא In tempore, Psal.80. רְפָה pro רְפָא Sana, Psalmo.59. ¶ He quoq; ponitur vice literæ geminatæ, ſm.R.Jonáh, vt זָכָה mũdauit à זָכַךְ, חָיָה vixit à חַיי, חָרָה iratus est à חָרַר, quãq; non absurde dici potest duas esse radices eiusdem significãtiæ. ¶ He ponit̃ vice táu, ſm.R.Jonáh, vt הֲפוּגוֹת Requies, Threno.3. Potest etiã deduci à פוג. ¶ He ponit̃ vice nun, ſm.R.Jonáh, vt כֵּרָה Mercedẽ, Eze.16. Dici etiam potest q; he est radicalis litera. ¶ He ponit̃ loco iod vt מַלְאָכֵכֵה pro מַלְאָכַיִךְ.i. Nũciorum tuorum. Nachũ.2. ¶ He ponitur vice váu, vt dictum est capite.10.in fine.

¶ Záin ponit̃ loco sámech, vt הַמָּזֶג Mistum, Cãti.7. ¶ Záin ponitur vice Res, vt הַבָּזָק fulmen, Ezec.1.pro הַבָּרָק. Et vice dáleth, vt הִזַּכּוּ pro הִדַּכּוּ idest Mundi estote, Isa.1.

¶ Theth ponitur loco táu, vt נִּצְטַדָּק Iustificabimur, Gene.44. וַיִּצְטַיָּדוּ.i. Et parauerunt escam, Iehosue.9.

¶ Iod ponit̃ vice táu, vt מַלְכְיוֹת Regna, Dañ.8. pro מַלְכוּתוֹת à singulari. עֲלִיּוֹת & מַלְכוּת. Superiora, Iehosue.15.pro עֲלִיתוֹת & מַשְׂכִּיּוֹת Cælaturæ, Prouer.25. pro מַשְׂכִּיתוֹת quamq; hæc duo à singulari עֲלִיָּה, & מַשְׂכִּיָּה formata magis videntur.

¶ Caph ponitur vice beth, vt כְּאַרְבַּע.i. In quatuor vẽtos cœli dispersi vos, Zach.2.& Iere.18. כְּרוּחַ.i. Spiritu (vel vento) orientali dispergã eos.& Ezechielis.16.ca. וְכִדְמֵי idest Et in sanguinibus filiorum tuorum. Et כַּאֲשֶׁר idest Quo ambulẽt, extendam. ¶ Et vice Coph, vt בַּכּוֹשָׁרוֹת idest In compedibus, Psalmo.63. תִּכֵּן idest Direxit, Isaiæ.40.ca. כְּלָפוֹת Mallei, Psal.

lei, Psal.73. Et vice ghímal, vt וְכַנָּה pro וְגַנָּה i. Et hortum, Psal.79. Potest etiam exponi Et locum &c.

¶ Lámed ponitur vice beth, vt dictũ est in lámed deseruiẽte.

¶ Mem ponitur loco nun, vt פִּדְיוֹם מִנִּים Redẽptio, Nume.3. Draco, Psal.43. וַיְגָרְשֵׁם Et expulerunt eas, Exo.2.

¶ Nun ponitur vice mem, vt חִטִּין frumẽta, Ezech.4. מַלְכִין Reges, Jiób.24. הָאִיִּין Insulæ, Ezech.26. הַיָּמִין Dies, Dañ.2. עִיִּין Acerui, Mich.3. חַיִּין Vitæ, Jiób.24. אֲחֵרִין Alij, Jiób.31. Et vice lámed, vt הַנְּשָׁכוֹת Gazophilacia. 2. Hezræ.12. גַּנִּים Horti, pro גַּלִּים, Cantic.4. Et loco he, vt אֶתְנַן Merces, Hoseæ.9. Et vice daghés, seu literæ geminatæ, vt dictum est superius in nun deseruiente.

¶ Sámec ponitur vice sin, vt בּוֹלֵס Vellicans, Hamós.7. Et נָסָה pro נָשָׂה leua, eleua, Psal.4. Et יָסֹר pro יָשֹׂר præerit, principatum tenebit.1. Paral.15.

¶ Haáin ponitur vice cheth, vt עוּשׁוּ congregamini, vel festinate, Joél.3.

¶ Sádi ponitur vice záin, vt יַחְפֹּץ Mouebit, Jiób.40. Et vice Sámec, vt חוֹמֵץ Opprimẽs, Psal.70.

¶ Coph ponitur loco ghímal, vt וַיַּצִּיקוּ Et statuerũt. 2. Reg.15. Unde eo in loco targhum habet וְאַקִּימוּ.

¶ Res ponitur vice nun, vt רְחוּם rachúm pro nachúm proprium nomen. potest tamẽ dici q erat binomius.

¶ Sin ponitur vice sámec, vt כִּשְׂעָרָה Turbine affecta, Psal.49. וַיִּשְׂתָּעֵר Et turbo erit, Danie.11. כַּעַשׂ Ira, Jiób.5. כַּעֲשִׂי Ira mea. Jiób.6.

¶ Táu sm. R. Jonáh ponitur vice áleph, vt תַּלְפִּיּוֹת p אַלְפִּיּוֹת propugnacula, Cantico.4. Et vice he, vt רַבַּת multum, sæpe, Psal.64.&.122.&.128. שָׂפַת Labium, Psal.80. שְׁנַת Somnus, Psal.131. קֵדְמַת Ad orientem, Gene.2. מְזוּזַת Postis, Ezechi.41. נַחֲלַת Hæreditas, Psal.15. עֶזְרַת Auxilium, Psal.59. זִמְרַת Laus, Psal.117. שִׂמְחַת Lætitia, Isa,8. חָכְמַת Sapientia, Isa.33.

תְּהִלָּה laus, Iere. 49. חַלַּת torta, leui. 8. מַכַּת plaga, pcussio, Isa. 14. ז חֲמַת־לָמוֹ furor. vel venenũ illis, psal. 57. עֶגְלַת vitula, Isa. 15. מַנְגִּינַת ociũ, q̃es, Thre. 2. גִּילַת exultatio. isa. 35. צִיצַת flos. isa. 28. קִרְיַת ciuitas, Isa. 29. נְגִינַת, in titulo psal. 80. תּוֹעֲבַת abominatio homini. puer. 24. מַחֲבַת sartago. leui. 2. שִׁפְעַת glob⁹. 4. Re. 9. ז וְשַׁבַת reuertet, eze. 46.

¶De punctorum permutatione. Cap. 27.

PErmutãtur quoque pũcta. Camés enim ponitur vice patách, vt Hezræ ca. 8. Et receperũt sacerdotes, et Leuitæ מִשְׁקַל הַכֶּסֶף idest pondus argenti, pro מִשְׁקַל: quia est in regimine genitiui. ז 2. Paralipo. 31. וּמְנָת הַמֶּלֶךְ idest Et pars regis. et Jerem. 49. הָפְנוּ pro הַפְנוּ. i. verterunt se. Non est enim imperatiuũ, quo caret cõiugatio scelo nizchár po haló, teste rabbi Dauid in libro radicum. Sed est præteritum, Et vice camés chatéph, vt שָׁמְרָה Custodi, Psalmo. 85. חָכְמָה Sapiẽtia, Prouer. 1. Et vice chiríc, vt וְקָרְמַךְ pro וְקִרְמַךְ Et vastabit, Nume. ca. 24. Et מִשְׁכוּ pro מָשְׁכוּ trahite, Ezech. 42. Et עָזְלִי pro וְעָזְלִי exulta, Soph. 3. Et vice séri, vt אֲמִילָם pro אֲמִילֵם idest Succidam, aut succidere faciã eos, Psal. 117. Et וַיִּלְבָּשֵׁם pro וַיַּלְבִּשֵׁם idest Induet eos, Exo. 29. Et מוֹדַעְתָּנוּ pro מוֹדַעְתֵּנוּ cognatio nostra. Ruth. 3. ז לְהוֹצִיאָנוּ p לְהוֹצִיאֵנוּ vt educeres nos, Exo. 14. Et Isa. 47. רוֹאָנִי Videns me, pro רוֹאֵנִי. Plærique tamen codices habent patách loco séri, teste R. Da. in commen. Et vice segól, vt וְאֶשְׁעָה Et delectabor, Psal. 118. Et וְנִשְׁתָּעָה Et delectabimur, Isa. 41. Et תִּכְלָה deficiet. 3. Reg. 17. Et עוֹלָה ascendens. 3. Reg. 18. Et illud, Hodie domin⁹ נִרְאָה apparet. Est enim participium masculinũ, quod est cum segól, vt נִגְלָה. Et vice scúrec, vt תָּקְטַר cremabitur, Leuit. 6. Et שָׁדְדָה vastata est,

ta est, Nachum.3. Et הָכְרַת exci-
sum est, Joél.1.

¶ Séri ponitur vice camés, vt
רוֹזְנֵם pro רוֹזְנָם Dominans eo-
rum.i.eis, Psal.67. Et הַמַּעֲלֵם
qui ascēdere fecit eos, Isa.63.
⁊ ויסרני.i.⁊ corripuit me, Isa.8.
⁊ Leui.21. si תֵחֵל cœperit forni-
cari. Et vice chiríc, vt הֵקֵרָה ef-
fudit, Jerem.6. Et הֵנֵצוּ an flo
ruerint, Canti.6. Et וַתֵּכַהּ ⁊ ca-
ligauit, Jiób.17. Et וַתֵּתַע et er-
rauit, Gene.21. Et הוֹרַדְתֵּנוּ de-
scēdere fecisti, Jeho.2. Et מוֹצֵא
educens, Psal.134. Et vice pa
tách, vt תֵּאֶהָבוּ diligetis, Pro-
uer.1. Et Ezec.20. Ut non הֵחֵל
violaret, pro הַחֵל: et יְסוֹעֵר tur-
bine rapietur, Hoseæ.13.

¶ Chiríc ponitur vice patách,
vt.1.Reg.1. שְׁאִלְתִּיהוּ Postula-
ui eum, et יְלִדְתִּיהוּ genui eum.
Et Mala.4. ⁊ וּפִשְׁתֶּם ⁊ multipli
cabimini. Et וִירִשְׁתֶּם et hæredi-
tabitis, Jeho.1. Et וְגִלְגִלָּיו et ro
tæ eius, Isa.5. Et Ezechie.38.
וְהִתְגַּדִּלְתִּי וְהִתְקַדִּשְׁתִּי Et magni
ficabor, et sanctificabor. Et
אֶת דִּמְכֶם Sanguinē vestrū. Ge
ne.9. Et, 4. Regū.10. Donec
הִשְׁמִידוֹ pdidit eum. Et vice se-
ghól, vt וּבְפָרִשְׂכֶם Et cum exten
deritis, Isa.1. Et ⁊ וּמְאַסִּפְכֶם ⁊ cō-
gregans vos, Isa.52. Et וַתָּרִץ ⁊
cōfregit, Judi.9. Et vice scúrec
vt מִשְׁחַת Corrupt⁹, Isa.52. Et
וּפִתְחוּ ⁊ aperient, Isa.60. ⁊ וַיִּשֶׂם
et posit⁹ est, Gen.50. pro וַיּוּשַׂם
⁊ מְקֻבָּצָה ɔgregata est, Mich.1. ⁊
חִתְּתָה Confract⁹ est, Jere.51. et
כִּתְּרָה apta est, Isa.48. Dici tñ
pōt φ hæc tria vltima sunt in-
trāsitiua ex pihél haddagh⁹ te
ste. R. Da. in li. ra. Ponit ⁊ vi
ce camés, vt נִצְּרָה custodi, psal.
140. in quo sádi euphoniæ grã
est daghessatū, teste. R. Da. in
li. ra. Et vice séri, vt וְאִין.i.⁊ nō.
1. Re.21. ⁊ וְחִין ⁊ grã, Jiób.41. ⁊
יוֹסִף addo, Isa.29. ⁊ תּוֹמִיךְ suste
tans. psal.15. ¶ Chólem ponit
vice camés, vt זוֹעֲמָה detestare,
Num.23. ⁊ בְּמוֹצַאֲכֶם cū inuene-
ritis, Gen.32. ⁊ וְהוֹנוּ ⁊ loq, Isa.
ca.59. ⁊ vice camés chatéph vt
מוֹרְאָה deturpata, soph.3. Et lo
co scúrec vt וְעֵדוֹתִי ⁊ testimoniū
meū, psal.131. ⁊ לְמוֹאל ex aduer
so, ɔtra. 2.bez.12. ⁊ סְפוֹרוֹת nūe
ros, psal.70. ⁊ אֶת מַכּוֹתֶךָ plagā
tuam,

tuam, Deute.28. Et הַלּוֹט colligatus, Isaiæ.25.

¶ Scúrec ponit vice chólem, vt וָאֲנוּשָׁה Et dolui, Psal. 68. Et יִשְׁפּוּטוּהֶם iudicabunt ipsi, Exodi.18. Et יְשׁוּדֶנּוּ vastabitur, Psal.90. Et יְרֻנָּן laudabitur, Prouer.29. Et יְכַסְיוּמוּ operiēt eos, Exo.15. Et תַעֲבוּרִי transibis, Ruth.2. Et נְצוּרָה desolata, Isaiæ.1. Et נְבוּכִים coartati. Exo.14. Et תִּשְׁמוּרֵם custodiet eos, Prouerb.14. Et עֻצוּ consiliamini, Isa.8. Et כְּהִדּוּשׁ sicut trituratur, Isa.25. Et loco patách, vt עַנְוְתוֹ mãsuetudo eius, Psal.131. Et גְּנוּב furãdo, Gene.40. Et vice camés, vt גָּדְלוֹ magnitudo eius, Psal.150. קֻמְצוֹ Pugillus eius, Leui.2.

¶ Patách ponit vice segból, vt שַׁאַתָּה quæ tu, Iudi.6. pro שֶׁ Et שַׁקַּמְתִּי pro שֶׁ.i. quia surrexi, Iudi.5. Et.2. Regũ.17. Ne תָּלַן maneas pro תָּלֶן, ſm rab. Ionáh, quamq; codices habēt ferè omnes segból. Et vice camés, vt וָאֲכַסֵּךְ, Et operui te. Ezec.16. pro וָ &c. Et וָאֲמוֹתְתֵהוּ Et interfeci eum.2. Reg.1. pro וָ &c. Et loco sceuá, vt וַאֲבָרֲכֵהוּ Et benedicam ei. Isa.50. pro וָ &c. Et vice chiríc, vt Iudi.19. In platea ne תָּלַן maneas (vel pernoctes) pro תָּלִין, Idē Iiób ca.17. Et מַמְּגוּרוֹת Ab horreis, Joël.1. pro מְ. Et מַתְּלָאָה A labore Malach.1. pro מְ. Et loco scéuá, vt לַהַרְחַר Ad succedēdum litem, Prouer.26. pro לְהַרְחֵר, et לְרַמּוֹתַנִי Ad decipiendum me.1. Parali.12. Et מְשָׁרַת minister regis.3. Reg.1. Et וַיּוֹשִׁיבַנִי Et sedere fecit me.3. Regũ.2. Et יֶאֱהָבַנִי Amabit me, Gene.29. Et הָשַׁב Reuertere, Ezech.21. Et יַבְדִּילַנִי Diuidet me, Isaiæ 56. Et יִרְאַנִי Videbit me, Exo. ca.33. תִּדְבָּקַנִי Adhærebit mihi, Gene.19. יַשְׂבִּיעֵנִי Saturabit me, Iiób.9. Et רוֹאַנִי videns me, Isaiæ.47.

¶ Segból ponitur vice camés vt וְלָנֶה Et morabitur, Zacha.5. Et לָחֶם pugnauit, Judicũ.5. Et וְהַצּוּרֶה Et quod confotum, Isa.59. Et וָאֶקְרְאֶה Et vocaui. 1. Reg.28. Et יְדַשְּׁנֶה Incinerabit, Psal.19. Et vice patách vt לְחֶנְנָה Ad miserēdũ, Psal. 101. Et

101. Et אֲכַלְּךָ Consumam te, Exo.33. Et הֶעֱמִיקוּ Profunda te, Jere.49. Et תְּשׂוּמֶת Impositio, Leuiti.6. Et הֶאֱרִיךְ אַפּוֹ. Et vice chiric, vt הֶכְלַמְנוּם .i. confudimus eos. Et בְּקֶצְפְּךָ In furore tuo, Psalmo.137. Et אֶשְׁתְּךָ vxor tua, Psal.127. Et וְיֶשְׁעֲךָ Et salutẽ tuam, Psalmo.84.

¶Sceuá ponitur vice chiric, vt וַיַּדְרְכוּ Et extẽderunt, Jere. ca.9. pro וַיַּדְרִיכוּ et וַיַּדְבְּקוּ Et persecuti sunt. I. Regum.14. pro וַיַּדְבִּיקוּ.

¶Hebraicarum Institutionũ Liber Primus, omnibus perutilis, Explicit.

¶ Incipit Liber Secundus De Nomine, & Pronomine.

¶ Quid Nomen: & de nominis diuisione: et particulatim de nomine haddauár, proprio & appellatiuo: & carentibus singulari, vel plurali: & de dualibus. Caput. I.

Nomē הַשֵּׁם (qđ est līguæ pars prima,) est dictio significās aliquid ad placitū sine tempore. Significat autem nomen (vt dictū est) sine tempore, sine motu, et per modū substātiæ. Proinde nec per casus variat in lingua hebræa, quēadmodum in Græca, & Latina. Sed literis deseruiētibus (de quibus iam dictum est,) casus discerni possunt hoc pacto אִישׁ הָאִישׁ לְאִישׁ אֶת־אִישׁ מֵאִישׁ : אִישִׁים הָאִישִׁים לְאִישִׁים אֶת־אִישִׁים מֵאִישִׁים hoc est Vir, viri, viro, virum, à viro: viri, virorum, viris, viros. In quibus omnibus (substantia nominis permanēte, id est אִישׁ) per accidētales literas casuum omniū varietas facta est. ¶ Diuidit autem Nomen in nomen הַדָּבָר id est rei: et nomen הַתֹּאַר id est formæ: et nomen הַפֹּעַל id est operationis, quod altero nomine dicitur הַמָּקוֹר id est vena: vt sequenti dicemus capite. Nomen enim significat aut substātiam, aut accidēs, aut relationem, aut aliquod ens rationis, aut priuationē, quæ vniuersa compræhēdit cōmune nomen הַדָּבָר quod rem significat: aut significat aliquid quo substantiæ, & accidentia informantur, quod sub nomine הַתֹּאַר compræhendit, siue illud sit quantitas, siue

titas,ſiue qualitas,aut quali-
tatis ſpecies,aut ſignificat ope
rationem abſolutam: vtputa
amare,docere,legere:et id ge-
nus. et hæc operatio ſiue in-
terior,ſiue exterior fuerit com
prǣhēditur ſub nomine הַמָּקוֹר
quod nos infinitiuum appel-
lamus:de quibus paulò infe-
rius ſumus dicturi. Modo di-
cendum eſt de nomine Had-
dauár, ideſt rei. Nomen igi-
tur Haddauár diuiditur in
Proprium, et Appellatiuum
nomen. ¶ Proprium nomen
nō habet plurale,vt apud græ
cos: neq̃ vnq̃ ponitur in regi-
mine genitiui,neq̃ præponit̃ ei
he notificatiuum, vt ſuperius
dictum eſt,neq̃ ex eo poteſt for
mari verbum. Quippe non di-
cimus אַבְרָהָם אַבְרָהָמִים : neq̃
אַבְרָהָם הָעִיר Abrahã vrbis, ne-
q̃ אַבְרָהָם אַבְרָהָמוֹת : neq̃ הָאַבְרָהָם
At contra nomen appellatiuū
multis eſt commune,& idcirco
habet plurale,& ponitur in re-
gimine genitiui,& he notifica-
tiuum poteſt ei præponi: et ex
eo poteſt verbū formari, quā-
ꝙ raro huiuſcemodi verba in
ſcripturis reperiātur diuinis,
et hæc ſunt nomina generum,
et ſpecierū, vt אָדָם homo, חֲמוֹר
aſinus, בֶּגֶד veſtis, חֵמָר bitumen
vnde fit verbum, Exodi.2.ca.
וַתַּחְמְרָה בַחֵמָר ideſt Et bitumi-
nauit bitumine,et יִצְהָר oleum
vnde fit verbum, Jiób.24. In-
ter trapeta eorum יַצְהִירוּ ideſt
facient oleum: et לֵבָב cor vnde
fit verbum, Canticorum.4.ca
pite. לִבַּבְתִּנִי ideſt Transfixi-
ſti,vel tuliſti cor meum. Et זָנָב
Cauda, vnde fit verbum, Jeho
ſuæ capite.10. וְזִנַּבְתֶּם אוֹתָם id-
eſt Et decaudabitis eos: ideſt
caſtrorum extremos qui ſunt
inſtar caudæ interficietis. Et
Geneſis capite. 37. מְאַלְּמִים
אֲלֻמִּים Manipulantes, ideſt
colligentes, vel ligantes ma-
nipulos. Sub nomine Had-
dauár continentur etiam no-
mina abſtracta vt גַּבְהוּת Ela-
tio, כְּסִלוּת Stultitia, שַׁחֲרוּת
Nigredo: et id genus. ¶ Eſt
autem annotandum ꝙ omnia
nomina,præter propria, habēt
et ſingulare, et plurale, pau-
cis exce-

cis exceptis quorum non inueniũtur singularia, vel pluralia in sacris lr̃is, vt מַיִם שָׁמַיִם צָהֳרַיִם רֵחַיִם בְּתוּלִים נְעוּרִים זְקוּנִים חַיִּים מְתִים פָּנִים מִלּוּאִים אַשְׁרֵי Aquæ, cœli, meridies, molæ, virginitates, pueritiæ, senectutes, vitæ, viri, facies, plenitudines, beati. horum singularia non inueniũtur. Et גָּזֵל עֹשֶׁק זָהָב עוֹפֶרֶת rapina, calũnia, aurum, plumbum. quorum pluralia non inueniuntur. His plærique annumerauerunt כֶּסֶף argẽtum: contra quos est illud Geñ. 42. Et vt redderẽt כַּסְפֵּיהֶם argẽta sua, idest pecunias suas. Et quæ pluralem dumtaxat habẽt numerũ, in regimine genitiui faciũt מֵי שְׁמֵי רְחֵי &c. Et cum pronominibus iuncta, sunt geminata, vt Nume. 21. Non bibemus מֵי בְאֵר aquas putei. Inuenitur & מֵימֵי Jehosu. 4. Et cum pnomine מֵימֶיךָ aquæ tuæ, Nume. 20. מֵימָיו aquæ eius. eo. ca. Et מֵימָי aquæ meæ. 1. Reg. 25. Et מֵימֵינוּ aquæ nostræ, Threñ. 5. Et מֵימֵיהֶם aquæ eorum, Exo. ca. 7. Et שָׁמֶיךָ Psal. 19. Et שָׁמֶיךָ cœlos tuos, Psal. 8. Et שָׁמָיו Sed in שְׁמֵיכֶם & שְׁמֵיהֶם idest cœli vestri, & celi eorũ, camés vertitur in sceuá. ¶ Sunt etiã plæraque nomina, quæ in plurali sũt dualia (natura id faciente in multis) et veniunt cum iod, et mem, iod habente chiríc, & si dicantur de pluribus quam duo, non dicuntur nisi de iugatis, teste Rabbi Dauíd in Michlól, vt

אֹזֶן אָזְנַיִם Auris, aures,
יָד יָדַיִם Manus, manus.
עַיִן עֵינַיִם Oculus, oculi.
רֶגֶל רַגְלַיִם Pes, pedes.
אַף אַפַּיִם Naris, nares.
כֶּרַע כְּרָעַיִם Crus, crura.
יָרֵךְ יְרֵכַיִם fœmur, fœmora.
בֶּרֶךְ בִּרְכַּיִם Genu, genua.
כָּנָף כְּנָפַיִם Ala, alæ.
כַּף כַּפַּיִם Vola, volæ.
לְחִי לְחָיַיִם Maxilla, maxillæ.
דֶּלֶת דְּלָתַיִם Janua, ianuæ.
חָלָץ חֲלָצַיִם Lumbus, lumbi.
כֶּפֶל כִּפְלַיִם Duplicitas, duplicitates.
כִּכָּר כִּכָּרַיִם Talentum, talenta.
קֶרֶן קַרְנַיִם Cornu, cornua.
שַׁד שָׁדַיִם Mamma, mammæ.
שָׂפָה שְׂפָתַיִם Labium, labia.

שֵׁן שִׁנַּיִם Dens, dentes. Et sic quæ paulò superius memorauimus מַיִם שָׁמַיִם צָהֳרַיִם eandem sequuntur formam. Et sic dicimus אַרְבַּע רַגְלַיִם quatuor pedes: אַרְבַּע כְּנָפַיִם quatuor alas: שִׁבְעָה עֵינַיִם septem oculi.

¶ De generibus nominũ, et de nominibus generũ, & specierum, quæ vtrumq; cõpræhendunt sexum, & de nominibus quæ vtroq; in genere inueniũtur. Ca. 2.

Genus nominum apud Hebræos est duplex זָכָר masculinũ, & נְקֵבָה fœmininum, quamq; sunt nonnulla quæ vtroq; in genere inueniuntur, & sub quocunq; genere inueniãtur, vtrumq; compræhendunt sexum. Unde est annotandum ꝙ nomina generum, & specierũ in quibus inuenitur & masculinum, & fœmininum, sub quocunq; genere, sub quacũq; venerint terminatione etiam in ה, vtrumq; compræhẽdunt sexum, vt בְּהֵמָה animal, עוֹף auis, volatile, צִפּוֹר auis, צֹאן pecus, שֶׂה pecus, & id genus: quibus diuina vtitur scriptura nunc masculino, nũc fœmineo genere, sub masculino fœmineum compræhendens, & econtra, vt וְאֵת הַבְּהֵמָה hoc animal quod comedetis. Deuter. 14. quod est sub genere fœmineo. & Gen. 7. Ex omni הַבְּהֵמָה aiali mundo capies tibi שִׁבְעָה שִׁבְעָה septem, septem, quod est sub genere masculino. et Eze. 34. Ecce ego iudicaui בֵּין־שֶׂה בְרִיאָה וּבֵין שֶׂה רָזָה. i. inter pecus pingue, & inter pecus macilentum, sub genere fœmineo. & Genes. 30. כָּל־שֶׂה נָקוֹד Omne pecus punctatum sub genere masculino. Et Exo. 23. Si videris חֲמוֹר asinum odientis te רֹבֵץ idest cubantem sub onere suo &c. sub genere masculino. & 2. Regum. 16. Sternam mihi הַחֲמוֹר asinã, & equitabo עָלֶיהָ super eã, sub genere fœmineo. Et Deuterono. 14. Omnem צִפּוֹר טְהוֹרָה idest Auem mundã comede-

comedetis, sub genere fœmi-
neo. Et Psal. 101. fui vt צִפֹּר
נוֹדֵד auis solitaria, sub genere
masculino. Et Deuterō. 14.
כָּל־עוֹף טָהוֹר Omnē auem mun
dam comedetis, sub masculi-
no genere. Et Leuitici. 4. cap.
וְאִם כֶּבֶשׂ יָבִיא קָרְבָּנוֹ לְחַטָּאת נְקֵבָה
תְמִימָה יְבִיאֶנָּה. i. Et si ouem (sci
licet anniculā) attulerit obla-
tionem suam pro peccato, fœ-
minam immaculatam afferet
eam. Et sic כֶּבֶשׂ est nomen spe-
ciei masculum cōpræhendens,
et fœminā: & sic כֶּשֶׂב nomen est
speciei, sicut & שׁוֹר bos, et עֵז ca-
pra. Et diuina scriptura quū
particulatim fœminā, aut mas-
culum cuiuspiam vult speciei
memorare, exprimit, et declarat
manifeste, vt Leui. 4. Adducet
oblationē suam שְׂעִיר עִזִּים זָכָר
תָּמִים hircum caprarum mascu
lum immaculatum. Et rursus
eo. capi. Adducet oblationem
suam שְׂעִירַת עִזִּים תְּמִימָה נְקֵבָה
Hircam caprarum immacula
tam fœminam. Litera ergo he
in fine nominibus generum, et
specierum apposita, non est si-
gnum fœmineū, vt plærique pu-
tauerunt, quia (vt iam dictum
est) huiusmodi noīa sub quo-
uis genere vtrumque compræhē
dunt sexum. Sed in nominibus
sub specie contētis est signum
fœmineū, vt הַבָּקָר bos, quod est
nomen speciei continet פָּר iu-
uencum, & פָּרָה iuuencam, & עֵגֶל
vitulum: & עֶגְלָה vitulam, sicut
et homo continet sub se infan-
tem, puerum, adolescentē, iuue
nem, senem. ¶ Est etiam anno
tandum quod sunt plæraque nomi-
na quæ vtroque in genere inue-
niuntur, vt מַחֲנֶה. i. castra, tur-
ma: fœmineo quidem, vt Psal
mo. 26. אִם־תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה idest
Si castrametata fuerint ad-
uersum me castra. Et Genes.
capi. 32. Si venerit Hesau ad
הַמַּחֲנֶה הָאַחַת. i. turmam vnam.
Masculino vero eo. capi. וְהָיָה
הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר. i. Et erit turma
quæ remanserit &c. Et sic מָקוֹם
idest locus. Masculino, vt Ge
nesis. 1. Congregētur aquæ ad
מָקוֹם אֶחָד locum vnum. Fœmi-
neo, vt Iiób. 20. תְּשׁוּרֶנּוּ מְקוֹמוֹ
i. Intuebitur eum locus eius. Et

sic אש

sic אֵשׁ idest ignis. fœmineo, vt Psal.38. In meditatione mea תִּבְעַר אֵשׁ. i. exardescet ignis. masculino, vt Iiób.20. capite. אֵשׁ לֹא נֻפָּח Ignis non sufflat⁹. Et זָקָן barba. fœmineo, vt Isa. ca.15. Et omnis זָקָן גְּרוּעָה. i. barba excisa. masculino, vt.2. Reg.12. Donec יְצַמַּח זְקַנְכֶם germinet barba vestra. Et sic מָגֵן clypeus, scutū. fœmineo, vt.3. Reg.10. Super הַמָּגֵן הָאֶחָת clypeo vno. masculino, vt Canti. 4. אֶלֶף הַמָּגֵן תָּלוּי עָלָיו Mille clypei suspensi sunt super eam, vel in ea. Et sic sunt plæraq; alia, quæ non sunt in exemplum trahenda, nisi sacrarum probētur testimonio literarum.

¶ Quod masculinum genus à fœminino discernitur appositione nominū adiectiuorum, et participiorum, & verborū quibus genera accidunt. Ca.3.

MAsculeum genus à fœmineo discernitur communiter in sacris literis, & aliis libris authorum, adiectiuorum, participiorum, et verboꝝ appositione quibus genera accidunt & masculea, & fœminea, vt liquido constat ex nominib⁹ vtroq; in genere inuentis: de quibus præcedēti capite dictū est, quamq; sunt plæraq; fœminea, verbis, participiis, & dictionibus aliis masculeis iūcta, & ꝯtra masculea fœmineis iūcta dictionib⁹, sacris in lr̃is, q̄ annotāda sunt. Et in ꝑmis fœminea masculeis, vt.1. Reg.25. Bñdictionē hāc quā הֵבִיא שִׁפְחָתְךָ attulit ācilla tua. & 4. Re.3. & vidit rex Moáb q: חָזַק מִמֶּנּוּ הַמִּלְחָמָה fortius eo esset ꝓlium. & Deut.21. וְהָיָה הָעִיר הַקְּרֹבָה. i. & erit ciuitas vicina. & Gen.24. וְהָיָה הָעַלְמָה. i. Et erit puella. Et rursus וְהָיָה הַנַּעֲרָה & erit puella. & Deut.22. quū יִהְיֶה נַעֲרָה בְתוּלָה fuerit puella virgo. & Gen.39. וַיְהִי בִּרְכַּת יְהוָה et fuit benedictio dñi. & 1. Paralipome.2. Et cōcubina Caléb Mabacháb יָלַד שֶׁבֶר peperit Séber. Et Isaiæ.47. וּבָא עָלַיִךְ רָעָה Et veniet super te malum.

Et Jere.51. וּבָא בַשָּׁנָה הַשְּׁמוּעָה idest Et veniet in anno auditus. Exo.12. Omne מְלָאכָה לֹא יֵעָשֶׂה opus non fiet in eis. Et 1.Reg.2. תַּחַת הַשְּׁאֵלָה אֲשֶׁר שָׁאַל Pro petitione quam petiuit. Et Prouerb.8. וּתְבוּאָתִי מִכֶּסֶף נִבְחָר Et fructus meus argento electo. Et eo.ca. וְדַעַת מֵחָרוּץ Et scientiam ꝙ aurum electū. Et Michææ.2. וְעוֹלָה לֹא נִמְצָא Et holocaustum non est inuentum in labiis meis. Et Jere.49. תִּפְלַצְתְּךָ הִשִּׁיא אֹתָךְ Idolum tuum decepit te. Et.50. וּזְעָקָה נִשְׁמַע בַּגּוֹיִם Et clamor in gentibus auditus est. Et Ecclesiastis.7. וִיאַבֵּד אֶת לֵב מַתָּנָה Et perdet cor donum. Et Exodi ca.11. Et fuit clamor in vniuersa terra Aegypti אֲשֶׁר כָּמֹהוּ לֹא נִהְיָתָה Qui sicut ipse non fuit. Et Leuitici ca.2. וְהֵבֵאתָ אֶת הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה מֵאֵלֶּה Et afferes sacrificiū quod fiet ex bis. Et Isaiæ.14. וּמִן הָעֲבֹדָה הַקָּשָׁה אֲשֶׁר עֻבַּד בָּךְ Et a seruitute dura qua seruitum est in te. Et eodem capite. Subter te יֻצַּע רִמָּה וּמְכַסֶּךָ תּוֹלֵעָה sternetur vermis, et operiens te vermis. Et.2.Regum.14. Et dixit rex הַמְדַבֵּר אֵלַיִךְ וַהֲבֵאתוֹ אֵלַי loquentem ad te, adduc eum ad me. Et Jere.3. וַתַּעֲשִׂי הָרָעוֹת וַתּוּכָל. Et fecisti mala, et præualuisti. Et Isaiæ.57. וַתִּכְרָת לָךְ מֵהֶם idest Et excidisti tibi ex eis. Et Nachum.3.ca. תְּהִי נַעֲלָמָה idest Eris occulta. Et Jeremiæ.4. Usque quo תָּלִין בְּקִרְבֵּךְ morabitur in medio tui &c. Et Ezech. ca.22. וַתָּבוֹא idest Et venisti vsque ad annos tuos. Et.1.Regū ca.15. וְכָל הַמְּלָאכָה נְמִבְזָה וְנָמֵס. Et omnem substātiam contemptibilem, et dissolutam &c. Et Isaiæ.8. וַאֲפֵלָה מְנֻדָּח Et caligo impulsa. Et.47. שְׁבִי דוּמָם Sede tacens. Et Chabbacuc ca.2. Surge לְאֶבֶן דּוּמָם lapidi tacenti. Et.3.Regum.22.ca. וַיַּעֲבֹר הָרִנָּה בַּמַּחֲנֶה Et transiuit præconiū per castra. ¶ Masculea vero fœmineis iungunt vt.2.Reg.13. וַתְּכַל דָּוִד et deside rauit Dauid.i.aīa dauid. et Eccle.7. אָמְרָה קֹהֶלֶת dixit ecclesiastes. Et.8. אֲשֶׁר אֵין נַעֲשָׂה פִתְגָם Quia non est factum verbum.

Et.10. עֲמַל הַכְּסִילִים תְּיַגְּעֶנּוּ Labor ſtultorum laborare faciet eum. Et Ezechie.12. Loquar quod loquar דָּבָר וְיֵעָשֶׂה לֹא תִּמָּשֵׁךְ עוֹד verbũ, & fiet, nõ ptrahetur vltra (vel adhuc.) Et vt prodiderunt Hebræorum doctores, in huiuſmodi locutionibus latet aliquod occultum, et more ſuo ſcriptura eſt abbreuiata. Unde exponunt & deſiderauit Dauid, ideſt anima Dauid, vel vxor Dauid. Et eſt verbum tranſitiuum. Dixit eccleſiaſtes.i. anima eccleſiaſtis intellectiua, quæ ſapiẽtiam congregat. Et dixit נַעֲשָׂה quod eſt participium fœmininum, et non præteritũ, quia dictio אֵין non iungitur præteritis, teſte rabbi Dauid, & refert ad הָרָעָה ideſt malum, quod fœminei generis eſt. Et ſic quæ ſupra memorauimꝰ. Attulit ancilla tua ideſt puer, aut ſeruus ancillæ tuæ. Quia ipſa fuit, quæ illam iuſſit afferri, dicitur ꝙ attulit. Et quum fuerit puella virgo ideſt הַדָּבָר הַזֶּה .i. res iſta quod puella virgo ꝛc. Et ſic. Et fuit clamor ꝛc. quia הַקּוֹל vox eſt הַצְּעָקָה clamor, & cõtra clamor eſt vox, idcirco vſus eſt & maſculeo, & fœmineo. Et ſic alia poſſunt exponi teſte. R. Da.

¶ Quod maſculinũ à fœmineo diſcernitur terminatione: et de nominibus heteroclitis, et ꝙ honoris gratia plurale interdũ dicitur de ſingulari. Ca.4.

Maſculinũ quoq; genus terminatiõe diſcernitur à fœmineo. Quippe q̃ fœminea ſunt, (præter generũ, et ſpecierum nomina) in ה vel ת communiter ſingulari numero terminantur, et plurali in váu, & táu, ſicut contra maſculea in iod, & mem: vt אִמְרָה eloquium, שִׁפְחָה ancilla, שִׂמְלָה veſtimentum, תִּפְאֶרֶת gloria. Et alia multa quæ ſuo in loco tractabuntur, quum nominum ſimilitudines enarrabimus, vbi et alias fœmineorum inuenies

termina

terminationes in plurali אִישׁ vir, viri: אִישִׁים דָּבָר דְּבָרִים verbum, verba. Deest tamen plærumque iod pluralis signum in scriptura: vt Gene. 1. Et creauit deus אֶת הַתַּנִּנִם. i. dracones, (vel cetos.) Et Gene. 25. Duodecim נְשִׂאִם. i. principes. Et. 4. Regũ. 10. צַדִּיקִם. i. Iustivos. Et sic in omni גּוֹיִם gentes, et לְוִיִּם Leuitæ. deest iod, ne duo concurrant iodin. Et sic cum pronomine גּוֹיִךְ gentes tuæ, Ezechielis. 36. capite. Et Psalmo. 118. Veniant mihi חֲסָדֶךָ misericordiæ tuæ. Et Psalmo. 76. Et meditabor in omnibus פָּעֳלֶךָ operib⁹ tuis. Et. 44. Unxit te מֵחֲבֵרֶךָ præ sociis tuis. Exo. 33. Scire me fac nunc אֶת־דְּרָכֶךָ vias tuas. Et Jehosue ca. 1. Prosperabis אֶת־דְּרָכֶךָ vias tuas. Et Psal. 118. כִּדְבָרֶךָ sẽm verba tua viuifica me. Item eo. psal. Præ inimicis meis sapientem efficies me מִצְוֹתֶךָ pceptis tuis. Sunt etiã nonnulla nomina quæ pluralem mittunt in ים, & veniunt à singulari fœmineo: vt à שָׁנָה annus שָׁנִים anni. Et

חִטָּה חִטִּים frumentũ, frumẽta.
שְׂעוֹרָה שְׂעוֹרִים Ordeum, ordea.
לְבֵנָה לְבֵנִים Later, lateres.
סְאָה סְאִים Satum, sata.
אֲלֻמָּה אֲלֻמִּים Manipulus, manipuli.
מִלָּה מִלִּים Sermo, sermones.
דְּבֵלָה דְּבֵלִים Carica, caricæ.
אֵימָה אֵימִים Terror, terrores.
נְמָלָה נְמָלִים formica, formicæ.
שִׁבֹּלֶת שִׁבֳּלִים Spica, spicæ.
דְּבוֹרָה דְּבוֹרִים Apis, apes.
יוֹנָה יוֹנִים Columba, columbæ.
יַעֲנָה יְעֵנִים Struthio, Struthiones.
אֵלָה אֵלִים Quercus, quercus.

¶ fœminea terminãtur in ת ו ה, vt צְדָקוֹת iustitiæ: כְּלָיוֹת renes, & id genus. Sunt tamẽ nõnulla masculina, q̃ hanc vsurpãt terminationẽ, vt אָבוֹת pr̃es מְקוֹמוֹת loca: מִזְבְּחוֹת altaria מִשְׁכְּנוֹת habitacula: שָׂדוֹת agri: בְּכוֹרוֹת primogeniti, & id genus. Quorum singularia sunt אָב מָקוֹם מִזְבֵּחַ מִשְׁכָּן שָׂדֶה בְּכוֹר ¶ Sunt autem quædam in ים terminata, quæ non sunt absoluta, sed in regimine genitiui, vt Exodi. 28. ca.

Quatuor

Quatuor טוּרִים אֶבֶן ordines lapidis. Et Prouerb.22. Ad respondendum (vel reddēdum) אֲמָרִים אֱמֶת eloquia veritatis. Eze.22. סִיגִים כֶּסֶף הָיוּ Scoriæ argenti fuerunt. Et.2.Reg.7. Duo טוּרִים ordines sculpturarum. Judi.5. לְאַדִּירִים עָם fortibus populi. Et.1.Paralip.15. בִּמְצִלְתַּיִם נְחֹשֶׁת In cymbalis æris.i. æreis. Et.4.Reg.5. Et ligauit כִּכָּרַיִם כֶּסֶף duo talēta argēti, & caph est cum sceuá, quia est in regimine genitiui. Nam quando est absolutum caph est cum camés: vt eo.capi. Tolle כִּכָּרַיִם duo talenta. Et in his omnibus, & eis similibus dicūt deficere הַנִּסְמָךְ .i. coniunctum. vnde exponūt טוּרִים טוּרֵי אֶבֶן ordines, ordines lapidis: & אֲמָרִים אִמְרֵי אֱמֶת eloquia, eloquia veritatis: & סִיגִים סִיגֵי כֶסֶף scoriæ, scoriæ argēti. Et ita cætera istiusmodi, teste. R. Da. in Michlól Et interdum נ venit loco ם in fine: vt.4.Reg.11. Et audiuit Hathaliáh vocē הָרָצִין הָעָם cursorum populi. quia est in regimine genitiui, vt superiora. et 3.Reg.22. וּמַיִם לַחַץ Et aquas oppressionis quāq hoc est cum mem. Sunt et alia cum nun, quæ primo libro capite.26.memorauimus. Et Threnorum capite.1. Omnes portæ eius שׁוֹמֵמִין desolatæ. Et.3.Reg.11. Deos צִדֹנִין Sidoniorum. ¶ Est etiam annotandū q numerus pluralis in ים dicitur nōnunq honoris gratia de singulari tā absolutus q in regimine genitiui: et cum pronominibus, vt Isaiæ.19. In manu אֲדֹנִים קָשֶׁה dominorum duri. idest domini duri. Et Genesis.39.capite. אֲדֹנֵי Domini (pro dominus) Joséph. Et.42.capite. De Joséph אֲדֹנֵי הָאָרֶץ Domini (pro dominus) terræ. Et Exodi.21. capite. Si אֲדֹנָיו Domini eius (pro dominus eius) dederit ei vxorem. Et Psalmo.149. Lætetur Israél בְּעֹשָׂיו in factoribus suis. pro in factore suo. Et Isaiæ.42.capite. נוֹטֵיהֶם Extēdentes eos, scilicet cœlos. pro extēdens. Et Zacha.11. וְרֹעֵיהֶם Et pastores eorum (pro pastor eorum) non parcet eis. Et Je-

hosue

Iosue.24.capite. Quia אֱלֹהִים קְדֹשִׁים הוּא dij sancti ipse quāq̄ hoc ad trinitatis mysteriū referri potest, sicut ⁊ illud Genesis capite.1. In principio creauit אֱלֹהִים idest Dij. Et Iiób capite.35. Et non dixit, Ubi אֱלֹהַי עֹשָׂי idest Dij mei factores mei. ⁊ Isa.54. Quia בֹּעֲלַיִךְ עֹשַׂיִךְ dominatores tui, factores tui dominus exercituū. Et nomen אֲדֹנַי idest domini mei. est cum patách nisi habeat accētum distinctiuū, vt athnách, et soph passúc: ⁊ hoc vt sit discrimen inter ipsum, ⁊ nomē domini אֲדֹנָי quod est cū camés. Inuenitur tamen cum accentu zachéph habere camés. Iudi. ca.6. אֲדֹנָי. Domini mei in quo sciam ⁊c. pro domine mi. Hoc dumtaxat est cum pronomine primæ personæ, ⁊ cū camés teste rabbi Dauid in Michlól: et dixit numero multitudinis honoris gratia. Nondum sciebat ꝙ esset angelus. Dicitur etiam numer⁹ pluralis de singulari non honoris gratia. Iudi.5. Aquā postulauit, lac dedit: בְּסֵפֶל אַדִּירִים in phiala fortibus (vel dn̄is) obtulit butyrum. Sed dici potest nomē esse in regimine genitiui in phiala dominorum, idest digna vt domini, et magnates in ea biberent. Et Ezech.46. Et in die mēsis פַּר בֶּן בָּקָר תְּמִימִם Iuuencum filium bouis immaculatos. pro immaculatum. quamq̄ et hoc ad vtrumq̄ referri potest, idest ad iuuencum, ⁊ bouem. Talmudistæ tamen exponunt quamq̄ lex iubet vt in calendis duo offerantur iuuenci, dixit Ezechiel iuuēcū, vt ostēderet, ꝙ si duos non inueniret vnum offerret.

¶ De nomine hattóar q̄d sit, ⁊ in quo differat à participio. Ca.5.

Nomē hattóar dicit à tóar q̄d est forma, Isaiæ.53. Non erat תֹּאַר .i. forma ei. ⁊ a plærisq̄ nomen appellatur concretū: ⁊ est nomen signifi-

significans qualitatem quampiam alicui inhærẽtem subiecto habitu, vel potentia, ex quibus consequitur actio, vel passio, vt צַדִּיק iustus: חָכָם sapiens: רֹפֵא medicus: מְדַקְדֵּק grammaticus. Qui enim habent iustitiæ, sapientiæ, medicinæ, & grãmatices habitum, appellãtur iusti, sapientes, medici, grãmatici: & in genere naturalis potentiæ, vel impotentiæ, vt בָּרִיא חוֹלָנִי sanus, infirmus: & in genere passionis, aut passibilis qualitatis, vt רַחֲמָן פַּחְדָן כַּעְסָן misericors, timidus, iracundus. Et in genere formæ, vel circa hoc aliquid constãtis figuræ, significantis modum, aut determinationem subiecti circa quantitatem vt מְעֻוָּת curuum, distortum, יָשָׁר rectum. Et in hoc differt nomen Tóar à participio actiuo, & passiuo, quæ non significant habentem qualitatẽ aliquam habitu, vel potentia, sed actu: vt גּוֹנֵב quod significat actu furantem: sed גַּנָּב nomen tóar habitum, vel potentiã furandi habentem significat. Et in quibusdam nominibus ad participiorum discrimen assumit iod, quod plærique redundare putant, vt Gene. 49. חַכְלִילִי עֵינַיִם rubicundus oculis. Et. 15. Vado עֲרִירִי solitarius, absque liberis, Micheæ. 7. Ne læteris אֹיַבְתִּי inimica, quod plærique inimicam meam interpretantur. Jerem. 49. שֹׁכְנִי Habitator in cauernis .i. cauernarum, quod alij habitans interpretantur. et Psal. 112. Quis sicut dominus deus noster הַמַּגְבִּיהִי eleuator ad habitandũ, הַמַּשְׁפִּילִי humiliator ad videdum in cœlo, et in terra, מְקִימִי suscitator è puluere pauperis מוֹשִׁיבִי reductor sterilis in domũ. Sed hæc pauca sunt, & à plærisque iod superuacaneum iudicatur, & esse participia. Et quia non omniũ toarím propria & distincta inueniuntur nomina, in plærisque locis participiis pro toarím, sacra vtitur scriptura, quæ tamen à participiis, modo distinguuntur supradicto: vt Gene. 23. Transeuntis לַסֹּחֵר ad negociatorem, siue mercatorem. Et

Eze.27. רֹכֶלֶת Negociatrix populorum. Et Psal.102. הַסֹּלֵחַ Propitiator omnium iniquitatum tuarū. הָרֹפֵא medicus omnium infirmitatū tuarum. הַגּוֹאֵל redemptor &c. Quæ alij vt participia interpretantur. Et sic passiuo vtitur participio quod interdum actiui habet significantiam: vt Prouerbiorū.28. Hominem עָשׁוּם calumniatum (pro calumniatorem) in sanguine: vnde et rabbi Dauíd in libro Radicum, nomen dicit esse Tóar. perinde ac si esset scriptum עוֹשֵׁק calumniator. Et Deuteronō.28. בָּרוּךְ Benedictus tu. Et rursus אָרוּר Maledictus tu. Hebræorum vero doctores istiusmodi nominibus in sacris literis à participiis non distincta, ad eorum discrimen literā nun in fine addiderūt, vt חוֹמְסָן fraudator, raptor: כּוֹעֲסָן iracūdus: מוֹפְרָן scrupulosus: גּוֹזְלָן raptor & id genus. Et ex istis toarím, possumus verba formare, vt ex חָכָם quod est sapiens, fit verbū חָכַם: vt Prouerbiorum ca.23. fili mi si חָכַם sapuerit (aut sapiens fuerit) cor tuum &c. Et capite.9. Si חָכַמְתָּ חָכַמְתָּ לָּךְ sapiens fueris, sapiens fuisti tibi. Et ex נָדִיב liberalis, voluntarius, fit נָדַב: vt Exodi.25. Cuius נְדָבוֹ voluntarius fuit spiritus. Habent plurale, & veniunt in regimine genitiui: vt צַדִּיק צַדִּיקִים צַדִּיקֵי Iustus, iusti, iusti. חָכָם חֲכָמִים חַכְמֵי Sapiens, sapientes, sapientes &c.

De nomine happóbal, siue hammacór: et quod interdum capitur pro præterito, participio, imperatiuo, & futuro. Ca.6.

Nomē happóbal, siue hāmacór, est nomen significās simpliciter, et absolute, idest sine quauis temporis differentia, sine genere, sine numero, actionem vel passionem, quomodo Latini in infinitiuū appellant, vt amare, legere. Et idcirco appellatur a rabbi Iehudáh, et

hudáh, et rabbi Abra Auenhezra Nomen happóhal, à iunioribus communiter hammacór, idest vena, ꝙ ab illa simpliciter operatione per nomen happóhal significata, veluti à vena, ⁊ fonte scaturiant operationes aliæ præsentis, præteriti, ⁊ futuri temporis. Et quum operatio per hoc nomen significata abstrahat à tempore determinato, non est consentaneum, vt connumeretur inter verba, quæ significant cum aliqua temporis differentia. sed inter nomina, quamq̃ hoc nomen in medio locatur verborum, vt ostendatur esse verborum vena: ⁊ ꝙ secundum coniugationum varietatē, variantur et ipsa nomina happóhal, vt suis in locis dicendum est.

¶ Cæterum annotandum est, ꝙ sacris in literis interdum capitur pro præterito: vt Psalmo.8. תְּנָה Dare (pro dedisti) gloriam tuam. Et Jeremiæ capite.14. Cerua in agro peperit וְעָזוֹב et relinquere. pro reliquit. Et Exodi,8, capite. Et הַכְבֵּד aggrauare. pro aggrauauit. Et Ezechielis.1.capi. Et animalia רָצוֹא וָשׁוֹב ire, ⁊ reuerti. pro ibant, ⁊ reuertebantur. Sic noster Vergilius in libro æneidos.7. Vociferans ⁊ enim mollis summere Thirsos. pro sumebat. ¶ Et vice ponit participij, vt Genesis.8.capi. Et aquæ erant הָלוֹךְ וְחָסוֹר ire, ⁊ deficere. pro euntes ⁊ deficientes. ¶ Et vice imperatiui, vt.4. Regū.3. עָשֹׂה Facere (pro fac) torrentem. Exo.20. זָכוֹר Recordari (p̄ recordare) diei sabbati. Zacha.6. לָקוֹחַ Accipere (pro accipe) à transmigratione. Deuterono.6. שָׁמוֹר Obseruare (pro obserua) diem sabbati. Psal.16. תָּמֹךְ Sustentare (pro sustenta) gressus meos. ¶ Et vice futuri: vt Leuiti.6. הַקְרֵב pro יַקְרִיבוּ idest Offerent eam filij Aharón. Ezechie.11. הוֹצִיא pro אוֹצִיא idest Educam. et.2.Reg.3. הוֹשִׁיעַ pro אוֹשִׁיעַ .i. Saluabo. ⁊.1.Reg.3. הָחֵל וְכַלֵּה Incipere, ⁊ finire. pro incipiam et finiam. Et Jehosue.9.capite. Hoc faciemus eis, וְהַחְיֵה et

viuificare pro viuificabimus. Et Psalmo.76. וְהַאֲזִין Et auribus percipere, pro auribus percipiet. ¶ Et vice alterius nominis, vt Psal.100. עֲשֹׂה facere declinationes odiui, pro opus declinationum.

¶ De nomine gẽtili, tam masculino, quam fœminino, et eius terminatione. Ca.7.

Nomen gentile est quod gentis, aut familiæ declarat originem, et appellatur Nomen הַיַּחַס idest cognationis, genealogiæ. Et masculinum terminatur in iod: femininum vero in iod, et he, vel in iod, et tau: vt עִבְרִי עִבְרִיִּים וְעִבְרִים hebræus, hebræi, et hebræi, Genes.39. Et 43. Exodi.3. Et sic מִצְרִי Aegyptius, Gene.39. מִצְרִים ægyptij, et מִצְרִיִּים. Et in his duobus, et aliis similibus propter concursum duorum Jodín, alterum cadit nominis gẽtilis signum, vt יְהוּדִי Iehudæus, יְהוּדִים et יְהוּדִיִּים iehudæi, אֱדוֹמִי edomæus, אֲדוֹמִים edomæi, áleph cum sceuá, et patách: et אֲדוֹמִיִּים secundum normam. Et sic אֱמֹרִי Emoræus, יְבוּסִי Iebusæus, חִתִּי Chittæus, פְּרִזִּי Perizæus, חִוִּי chiuuæus, מוֹאָבִי moabita, הֲרָרִי hararæus. Et ita cætera formabis. Interdum tamẽ inuenitur sine iod, vt Nume.ca.26. Istæ familiæ מְנַשֶּׁה. Item Ipsi Imnáh familia הַיִּמְנָה: et sine nun finali dictionis, vt ipsi Nahamán familia הַנַּעֲמִי, Nume.26. ¶ Fœminea sũt vt מוֹאֲבִיָּה מוֹאֲבִיּוֹת moabitis, Moabitides: יְהוּדִית יְהוּדִיּוֹת Judæa, Judææ, מִצְרִית מִצְרִיּוֹת Aegyptia, Aegyptiæ, עִבְרִית עִבְרִיּוֹת hebræa, hebrææ, צִידֹנִית צִידֹנִיּוֹת Sidonia, Sidoniæ: עַמֹּנִית עַמֹּנִיּוֹת Hammonitis, Hammonitides, Mem est cum camés chatéph, vt lenior sit pronũciatio, quam dictio sit polysyllaba, teste Rabbi Dauid in Michlól. Et ita cætera formatu sunt perfacilia.

¶ De Comparatiuo, Superlatiuo, et Diminutiuo. Caput.8.

Comparatiuo

COmparatiuo nomine carent Hebræi: sed cum dictione יוֹתֵר plus, vel magis, vel cũ mem quod eius gerit vices faciunt comparatiuum cũ positiuo: vt Prouer.3. טוֹב סַחְרָהּ מִסְּחַר כָּסֶף Bona negociatio ei⁹ plusq̃ (vel magis q̃) negociatio argẽti.i.melior est negociatio ei⁹ negociatione argenti. Et eodẽ capi. יְקָרָה הִיא מִפְּנִינִים.i. Preciosior est margaritis. ⁊.1.Reg.24. צַדִּיק אַתָּה מִמֶּנִּי Justior es me. Eccl.7. טוֹב שֵׁם מִשֶּׁמֶן טוֹב Melius nomẽ q̃ vnguentũ bonũ. ¶Suplatiuo quoq̃ proprio carent: sed cum dictione מְאֹד idest valde, illud efficiunt, et præcipue quando ipsamet dictio geminatur. Genesis.1. Vidit deus omne qđ fecit, ⁊ ecce bonum מְאֹד valde idest optimum. Nume.12. Vir Moscéh mansuetus מְאֹד valde.i.mãsuetissimus. Psal.118. Latum mandatum tuum מְאֹד valde, idest latissimum. ¶Diminutiuum nomen cõstituitur per literam nun, ⁊ iod, ⁊ nun, et geminationem secũdæ, ⁊ tertiæ literæ, testib⁹ rabbi Abrahám, rabbi Dauíd, ⁊ rabbi Himmanuel: vt נְחֻשְׁתָּן ænulum, paruũ æs.4.Re.18. Et אֲמִינוֹן Aminonulus appellat Amnon filius Dauíd ob contemptũ.2.Reg.13. Nunquid Aminon frater tuus fuit tecum? Et אִישׁוֹן pupilla quasi vir paru⁹ q̃ in oculo viri quædam parua videatur imago, ⁊ שַׁבָּתוֹן sabbatulũ, et שְׁחַרְחֹרֶת subnigra.i.parũ nigra. Canti.1. Et יְרַקְרַק subuiridis. Leui.13. אֲדַמְדָּם subrufus. Ibidem. אֲדַמְדֶּמֶת subrufa. Ibidem. אֱלִילִים Deiculi. Psal.95.

¶De nominib⁹ numeralibus cardinalib⁹ vsq̃ ad viginti. Caput.9.

SUnt et שְׁמוֹת הַמִּסְפָּר nomina numeri, idest numeralia: quorum aliqua sunt

cardinalia, videlicet

¶ אֶחָד Unus, Psalmo.13. & est cum segból, & camés. Excipiũtur aliqua quæ sunt cũ patách vt Zacha.11. וּלְאַחַד i. vnum vocaui decorem וּלְאַחַד & vnum. i. alterum vocaui funiculũ, Gene.48. Ego dedi tibi שְׁכֶם אַחַד partem vnam. Et עַד אַחַד vsq; ad vnum non defuit. Et Ezec. 33. Et locutus est חַד אֶת־אַחַד vnus cum vno. Et Gene.3. Ecce Adám fuit כְּאַחַד sicut vnus ex nobis, Leui.13. Ad אַחַד vnũ ex filiis eius. Et fortasse, vt inquit. R. Dauíd deficit in his הַמַּקְלוֹת vt sit sensus. Unum baculorũ. i. ex baculis vocaui &c. In regimine genitiui est cum patách, Gene.22. Super אַחַד vnum montium &c. Et plurale אֲחָדִים Geñ.29. Et חַד vnus, vt pauló superius: & אֶחָת vnum, Ezechielis.18.ca.

¶ אַחַת Una. fœmineum, est totum cum patách. Exo.1. Quarum הָאַחַת vna vocabatur Siphráh. Et si fuerit cũ athnách accẽtu, & soph passúc, áleph est cum segból, & cheth cũ camés: vt Exo.15. Et coniũxit quinq; cortinas אַחַת אֶל־אֶחָת vnam ad vnam. i. alterã. Et quinq; cortinas iũxit אַחַת אֶל־אֶחָת vnam ad vnam. Et sic venit cum zachéph in plerisq; locis: vt Exodi.15. Extremũ cortinæ הָאֶחָת vnius. Et.37. Super lat⁹ eius הָאֶחָת idest vnum. Sex tamen sunt cum zachéph, & habent patách, vt est annotatũ in Misrá: vt Exodi.16. Tolle vrnam אַחַת vnam. Et Jehosue.6. Uice אַחַת vna. Et.2. Reg.6. Tortam panis אַחַת vnam. Et.3. Regum.3. Et date medietatẽ לְאַחַת vni. Et Zacha.5. Mulier vna. Exodi.15. Mensura אַחַת vna. Et doctores vbicũq; inuenitur hæc dictio cum dictione חֻקָּה præceptum, statutum: מִדָּה mensura: שָׁנָה annus: תּוֹרָה lex: punctant cum patách, præter vnum. Deute.24. Innocẽs erit domui suæ שָׁנָה אֶחָת anno vno. Et quæcũq; sunt cum athnách, & soph passúc, camessant. Et possibile est, q אֶחָד et אַחַת duæ sint voces distinctæ, vel deducitur אַחַת ab אֶחָד & caret dáleth, quia

leth, quia secundum normam deberet esse אַחֶדֶת venit et sine dáleth, vel táu אַת. Ezec.18. Et fecerit אַח מֵאַחַד מֵאֵלֶּה vnū ex vno ex his, pro אֶחָד vel אַחַת.

¶ שְׁנַיִם Duo, masculinum, nun cum patach. Gen.6. שְׁנַיִם Duo introduces in arcam, et in soph passúc: et cum athnác habet camés: vt Exo.22. Reddet שְׁנָיִם idest duo. Et in regimine genitiui cum mem שְׁנַיִם: vt Gene. 25. שְׁנֵים עָשָׂר Duodecim principes. Et absque mem שְׁנֵי עָשָׂר duodecim. Et Gene.19. Et venerunt שְׁנֵי duo angelorū. pro duo angeli. Et non est coniunctio nominis numeralis, vt sūt aliæ nominum coniunctiones, quia in coniunctione nominis numeralis coniungitur vel numerus numerato, vel numerus numero: vt in prædictis patet exemplis, vel numerus personæ, vt Dan.9. בִּשְׁנַת אַחַת דָּרְיָוֶשׁ In anno vno Dariáues. i. Darij. Et Estér.1. בִּשְׁנַת שָׁלוֹשׁ לְמָלְכוֹ In anno tertio quo regnauit ipse. et id genus. Et cum pronominibus שְׁנֵיהֶם שְׁנֵיכֶם ambo ipsi, ambo vos: שְׁנֵינוּ ambo nos. Et sic שְׁנָיו שְׁנֶיךָ שְׁנֵיהָ quamque non inuenitur talis coniunctio nisi in חֲמִשִּׁים quinquaginta, et numero magno אֶלֶף mille, et רִבּוֹ centum milia. Et interdum diminuit iste numerus sicut et tres vel tria qui sunt minimi numeri, vt Isa.17. שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה גַּרְגְּרִים Duo, tria grana in vertice rami. i. pauca. Et.4. Reg.9. שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה סָרִיסִים Duo, tres Eunuchi. i. pauci. et 3. Re.17. En ego colligo שְׁנַיִם עֵצִים duo ligna. i. pauca. Septenarius vero, et denarius, et millenarius auget: vt suo dicam in loco.

¶ שְׁתַּיִם Duæ, fœmininū est, Gene.5. et secundum normā debuerat esse שְׁנְתַּיִם: sed euphoniæ gratia nun est remotū, et daghés lene: vt in שְׁתַּיִם remāsit. Et in coniunctione cū mem, vt Exo.24. וּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה Et duodecim titulos, et sine mem שְׁתֵּי עֶשְׂרֵה בָּנוֹת duodecim filiæ.

¶ שְׁלֹשָׁה Tres, masculinū, Gene.18. Vidit שְׁלֹשָׁה tres viros. Et in regimine genitiui שְׁלֹשֶׁת Genesis.3. capi. Ibimus viam

שְׁלֹשֶׁת triū dierū. Et cum pronomine, Num. 12. Egredimini שְׁלָשְׁתְּכֶם tres vos. Et egressi sunt שְׁלָשְׁתָּם tres ipsi. Et מִשְׁלֹשׁ est שְׁלֹשָׁה: vt Gene. 38. Et fuerunt כְּמִשְׁלֹשׁ חֳדָשִׁים quasi tres menses. Numer⁹ etiam iste diminuit, vt dictum est in שְׁנַיִם.

¶ שָׁלֹשׁ Tres. fœmininū, Deuterono. 19. שָׁלֹשׁ עָרִים Tres ciuitates. 1. Parali. 25. וּבָנוֹת שָׁלֹשׁ. Et filias tres. Et in coniunctione שְׁלֹשׁ Genesis. 5. וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה Et trecentis annis. Inuenitur etiam vt masculinum שְׁלֹשֶׁת: vt Gen̄. 7. וּשְׁלֹשֶׁת. Et tres vxores filiorum eius. et Iiób. 1. Et vocabāt לִשְׁלֹשֶׁת tres sorores suas.

¶ אַרְבָּעָה Quatuor. masculinū Gene. 2. לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים In quatuor capita. Et in coniunctione אַרְבַּעַת vt Nume. 7. אַרְבַּעַת. Quatuor boues dedit. Et geminatum אַרְבַּעְתַּיִם. 2. Reg. 12. Reddet אַרְבַּעְתַּיִם bis quatuor, idest octo. Et cum pronomine Danielis ca. 1. Et pueris istis אַרְבַּעְתָּם Quatuor ipsis dedit &c. Et áleph in his non est radicale.

¶ אַרְבַּע Quatuor. fœmininum Genesis. 15. Et affligent eos אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה quadringentis annis. Et in coniunctione non mutatur.

¶ חֲמִשָּׁה Quinq̃. masculinum, Nume. 7. חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים Quinq̃ hircos. Et in cōiūctione mem est cum séri, vt Numeri. 3. ca. חֲמֵשֶׁת חֲמֵשֶׁת Quinq̃ quinq̃ siclos. Et cum p̄nomine חֲמִשְׁתּוֹ חֲמִשְׁתָּם. Et ita residuum.

¶ חָמֵשׁ Quinq̃. fœmininū, Gene. 5. Et vixit Seth חָמֵשׁ שָׁנִים quinq̃ annis &c. Et in coniunctione cheth est cū sceuá, & patách. Gene. 5. חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה Quindecim annis.

¶ שִׁשָּׁה Sex. masculinū, Gene. ca. 30. Peperi ei שִׁשָּׁה בָנִים sex filios. Et in coniunctione cum séri, & segból שֵׁשֶׁת: vt Iehosue capi. 6. Sic facietis שֵׁשֶׁת יָמִים sex diebus.

¶ שֵׁשׁ Sex. fœmininū cum séri, Exodi. 21. שֵׁשׁ שָׁנִים Sex annis seruiet. Et cum maccáph, & iunctum monosyllabo, vel dictioni longæ est cū segból: vt Numeri. 7.

meri. 7. שֵׁשׁ עֲגָלוֹת Sex plaustra. Prouerbio. ca. 6. שֵׁשׁ הֵנָּה Sex sunt.

¶ שִׁבְעָה Septem, masculinum, Gene. 4. Septuaginta וְשִׁבְעָה et septem, et in coniunctione. שִׁבְעַת Leuiti. 23. שִׁבְעַת כְּבָשִׂים Sex oues (vel agnos,) ⁊ geminatum (siue duale) שִׁבְעָתַיִם bis septem. i. quatuordecim. Genesis. 4. Quamq̃ determinat⁹ pro indeterminato ponitur numero. Et cum additione nun, Iiób. 42. Et fuerunt ei שִׁבְעָנָה בָנִים septẽ filij. et est sicut illud Hoseæ ca. 10. בָּשְׁנָה Confusio Ephráim capiet, pro בּוֹשָׁה quã q̃ sunt qui dicũt ꝙ additio est multitudinis gratia. Et cum pronomine. 2. Reg. 21. שִׁבְעָתָּם יָחַד Septem ipsi pariter, et est alia forma à שִׁבְעַת. Nam ex שִׁבְעָה dicendum erat שִׁבְעָתָם sicut ex שִׁפְחָה dicitur שִׁפְחָתָם familia eorum, vel ancilla eorũ.

¶ שֶׁבַע Septem fœmininũ, scin cum segból. Geñ. 5. שֶׁבַע שָׁנִים septem annis, ⁊ in coniũctione cum sceuá, vt eo. ca. וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה Et septingẽtis annis. Inuenitur ⁊ fœmininum שִׁבְעָה, vt Ezec. 40. וּמַעֲלוֹת שִׁבְעָה עוֹלוֹתָיו Et gradus septẽ ascensus (vel ascensiones) eius. Et possibile est ꝙ מַעֲלוֹת et עוֹלוֹת sint plura-lia masculina, teste rabbi David in Michlól.

¶ שְׁמוֹנָה Octo, masculinũ, nun est cum camés. Gene. 14. Trecentis decem, ⁊ שְׁמוֹנָה octo, ⁊ in coniunctione שְׁמֹנַת. Gene. 17. Filius שְׁמֹנַת octo dierum circumcidetur.

¶ שְׁמוֹנֶה Octo, fœmininũ, cum segból, vt Geñ. 5. וּשְׁמוֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה Et octingentis annis. ⁊ in coniunctione non mutatur. 4. Regũ. Filius שְׁמֹנֶה שָׁנָה octo annorum erat Iosciiáhu.

¶ תִּשְׁעָה Nouem, masculinum, Nume. 29. Vitulos תִּשְׁעָה nouem, ⁊ in coniunctione תִּשְׁעַת. Nume. 34. לְתִשְׁעַת Nouem tribubus.

¶ תֵּשַׁע Nouem, fœmininum, cum séri. Gene. 5. תֵּשַׁע nouem, et septingenti anni, ⁊ in coniunctione cum sceuá: vt Gene. 5. וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה Et nongenti anni.

¶ עֲשָׂרָה Decem, masculinum, Genesis.18. Si inuenti fuerint עֲשָׂרָה decem, & cum alio numero iunctum עָשָׂר. Et non venit per modum coniunctionis nisi שְׁנַיִם. Alij vero numeri veniũt vt absoluta: vt

אַחַד עָשָׂר

Undecim. Idem עַשְׁתֵּי עָשָׂר vndecim. 1. Parali.24. & 27.

שְׁנַיִם עָשָׂר

Duodecim: idest duo, & decem. 1. Parali.24. & 27.

שְׁלֹשָׁה עָשָׂר

Tredecim. 1. Parali.24. & 25.

אַרְבָּעָה עָשָׂר

Quatuordecim. 1. Paralipo. 24. Et Nume.29.

חֲמִשָּׁה עָשָׂר

Quindecim. 1. Parali.24. Et Nume.29. Et עֲשָׂרָה וַחֲמִשָּׁה Ezechie.45.

שִׁשָּׁה עָשָׂר

Sexdecim. 1. Parali.24.

שִׁבְעָה עָשָׂר

Septemdecem. idest & decem. 1. Parali.24. Et Gene.8.

שְׁמוֹנָה עָשָׂר

Octodecem. idest et decem. 1. Paralipome.24.

תִּשְׁעָה עָשָׂר

Nouẽdecẽ. i. & decẽ. 1. Pa.24.

¶ Et in coniũctione הּ עֲשֶׂרֶת sin, et res cum segból. Genesis.31. Et mutauit mercedem meam הּ עֲשֶׂרֶת decem vicibus.

¶ עֶשֶׂר Decem, fœmininũ, cum segból. Gene.5. עֶשֶׂר שָׁנִים Decem anni: & in coniũctione cum alio numero עֶשְׂרֵה Unde עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה, אַחַת עֶשְׂרֵה et Undecim. 2. Parali.24. & 27. Ezechielis.40.

שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה

Duodecim. Gẽn.5. & Iebo.4.

שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה

Tredecim.

אַרְבַּע עֶשְׂרֵה

Quatuordecim. 2. Parali.13. Et Ezechie.43.

חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה

Quindecim. Gene.5.

שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה

Sexdecim. 2. Parali.27.

שְׁבַע עֶשְׂרֵה

Septemdecem. idest et decem.

שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה

Octodecẽ. i. & decẽ. 2. Para.13.

תְּשַׁע עֶשְׂרֵה

Nouemdecem. idest & decem.

¶ Quomodo

¶ Quomodo he notificatiuum venit cũ nũeris cardinalib⁹ vel nũeratis. Ca.10.

NOn est autem prætereũdum quomodo he notificatiuũ iũgẽdum est cũ numeris. Qñ igit venit numerus iuxta numeratũ, tũc he notificatiuũ nũerato iũgit, siue numer⁹ sit in ꝯiũctiõe, siue nõ. In ꝯiũctione vt Jebo.2. Et tulit mulier אֶת־שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים duos viros. Et.17.cap. שְׁלֹשֶׁת הַנָּפֶת Tres puincias (vel regiones). Et.16. Collegerunt duplicem panem שְׁנֵי הָעֹמֶר duos hómer. Et.26. חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת Quinqꝫ cortinæ erunt cõiũctæ. Zacha. 11. אֶת־שְׁלֹשֶׁת הָרֹעִים Tres pastores. שִׁבְעַת הַיָּמִים Septem diebus, Ezechielis. 45. capite. Et Genesis ca.7. לְשִׁבְעַת הַיָּמִים Post septẽ dies. Et Jebo.13. לְתִשְׁעַת הַשְּׁבָטִים .i. nouem tribubus. Et עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים decẽ verba. ¶ Et absqꝫ numeri coniunctione, vt Geñ.41. Et comederunt ⁊c. שֶׁבַע הַפָּרוֹת septem vaccas pulchras. Itẽ eo.ca. Et deglutiuerũt ⁊c. אֶת־שֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים septem spicas. Et qñ est coniũctio numeri ad numerum, tunc he notificatiuũ venit cum secũdo numero: vt Jebo.4. ⁊ vocauit Jeboscúab אֶל־שְׁנֵים הֶעָשָׂר אִישׁ duodecim viros. ⁊.3.Reg. 16. Et ipse בִּשְׁנֵים הֶעָשָׂר inter duodecim. Et quandoqꝫ cum priori numero: vt.3.Regũ.6. וּבַשָּׁנָה הָאַחַת עֶשְׂרֵה Et anno vndecimo ⁊c. Venit etiã cũ numerato post duos numeros: vt Jebo.4. וְאֶת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה הָאֲבָנִים ⁊ duodecim lapides istos quos tulerũt ⁊c. Et sic a viginti ⁊ supra venit cum numerato, ⁊ interdũ cũ numero, vt Exo.26. Sub עֶשְׂרִים הַקֶּרֶשׁ viginti tabulis. Zach.11. Et tuli שְׁלֹשִׁים הַכֶּסֶף triginta argẽteos. ⁊ Leui. 25. Et sanctificabitis אֵת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה annum quinquagesimum annũ. siue annũ quinquaginta annoꝝ. Et qñ iungit numerus numero, iũgit priori, vt Exo.12. Comedetis azima

עַד־יוֹם הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים vsq̄ ad diē vnam ⁊ vigesimam. Et Num. 16. Et consumpsit אֵת הַחֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם quinquaginta, ⁊ ducentos. Et. 1. Paralipo. 27. הַשְּׁנַיִם עָשָׂר. Et Exodi. 38. וְאֶת הָאֶלֶף וּשְׁבַע הַמֵּאוֹת Et mille, ⁊ septingentos. ¶ Et interdum venit cum quolibet numero: vt Nume. 3. וְאֵת פְּדוּיֵי הַשְּׁלֹשָׁה וְהַשִּׁבְעִים וְהַמָּאתַיִם Et redempti tria ⁊ septuaginta, ⁊ ducenti.

¶ De numeralibus nominib⁹ à viginti vsq̄ ad centum. Caput. II.

Omnes numeri cardinales à viginti, ⁊ supra, sunt vtriusq̄ generis, et ex eis non fiunt nomina toarím.

Et sunt Viginti.	עֶשְׂרִים
Triginta.	שְׁלֹשִׁים
Quadraginta.	אַרְבָּעִים
Quinquaginta.	חֲמִשִּׁים
Sexaginta.	שִׁשִּׁים
Septuaginta.	שִׁבְעִים
Octoginta.	שְׁמוֹנִים
Nonaginta.	תִּשְׁעִים
Centum.	מֵאָה־מֵאוֹת
Mille.	אֶלֶף

Et quando iunguntur minori numero, minor cōmuniter præcedit, interdū tamen maior, vt

אֶחָד וְעֶשְׂרִים

Unus, ⁊ viginti. 1. Parali. 24. et. 25. capi.

אַחַת וְעֶשְׂרִים

Una, ⁊ viginti.

שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים

Duo, ⁊ viginti. 1. Parali. 24. Et עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם. 2. Paralipome. 13. ca.

שְׁתַּיִם וְעֶשְׂרִים

Duæ, ⁊ viginti.

שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים

Tres, ⁊ viginti. 1. Parali. 24. et. 25. capi.

שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים

Tres, ⁊ viginti.

אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים

Quatuor, ⁊ viginti. 1. Parali. 24. ⁊ 25. ca.

אַרְבַּע וְעֶשְׂרִים

Quatuor, ⁊ viginti.

חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים

Quinq̄, et viginti. Ezechielis capite. 45.

חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים
Quinq;, & viginti. Ezech. 40. Et עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ. 2. Parali. 27. & Ezechie. 40.

שִׁשָּׁה וְעֶשְׂרִים
Sex, & viginti.

שֵׁשׁ וְעֶשְׂרִים
Sex, & viginti.

שִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים
Septem, & viginti. Deuter. 2.

שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים
Septem, & viginti.

שְׁמוֹנָה וְעֶשְׂרִים
Octo, & viginti.

שְׁמוֹנֶה וְעֶשְׂרִים
Octo, & viginti. Exo. 26.

תִּשְׁעָה וְעֶשְׂרִים
Nouem, & viginti.

תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים
Nouem, & viginti. Leui. 25.

אֶחָד וּשְׁלֹשִׁים
Unus, & triginta.

אַחַת וּשְׁלֹשִׁים
Una, & triginta.

שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים
Duo, & triginta.

שְׁתַּיִם וּשְׁלֹשִׁים
Duæ, & triginta.

שְׁלֹשָׁה וּשְׁלֹשִׁים
Tres, & triginta.

שָׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים
Tres & triginta. Ezech. 41. Et שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ 1. Parali. 29.

אַרְבָּעָה וּשְׁלֹשִׁים
Quatuor & triginta. Et שְׁלֹשִׁים וְאַרְבָּעָה 1. Paralipo. 7.

אַרְבַּע וּשְׁלֹשִׁים
Quatuor, & triginta.

חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים
Quinq;, & triginta.

חָמֵשׁ וּשְׁלֹשִׁים
Quinq;, & triginta.

שִׁשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים
Sex, & triginta.

שֵׁשׁ וּשְׁלֹשִׁים
Sex, & triginta.

שִׁבְעָה וּשְׁלֹשִׁים
Septem, & triginta.

שֶׁבַע וּשְׁלֹשִׁים
Septem, & triginta.

שְׁמוֹנָה וּשְׁלֹשִׁים
Octo, & triginta.

שְׁמוֹנֶה וּשְׁלֹשִׁים
Octo, et triginta. Et שְׁלֹשִׁים וּשְׁמוֹנֶה Deuterono. 2. capi.

תִּשְׁעָה וּשְׁלֹשִׁים
Nouem, & triginta.

תִּשְׁעָה וּשְׁלֹשִׁים
Nouem, & triginta. Et שְׁלֹשִׁים וָתֵשַׁע. 2. Paralipo. 16.

אֶחָד וְאַרְבָּעִים
Unus,⁊ quadraginta.

אַחַת וְרבָּעִים
Una, et quadraginta. Et
אַרְבָּעִים וְאַחַת . 2. Parali-
pome. 16. capite.

שְׁנַיִם וְאַרְבָּעִים
Duo,⁊ quadraginta.

שְׁתַּיִם וְאַרְבָּעִים
Duæ,⁊ quadraginta.

שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּעִים
Tres,⁊ quadraginta.

שָׁלֹשׁ וְאַרְבָּעִים
Tres,⁊ quadraginta.

אַרְבָּעָה וְאַרְבָּעִים
Quatuor,⁊ quadraginta.

אַרְבַּע וְאַרְבָּעִים
Quatuor,⁊ quadraginta.

חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים
Quinque,⁊ quadraginta.

חָמֵשׁ וְאַרְבָּעִים
Quinque,⁊ quadraginta.

שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים
Sex,⁊ quadraginta.

שֵׁשׁ וְאַרְבָּעִים
Sex,⁊ quadraginta.

שִׁבְעָה וְאַרְבָּעִים
Septem,⁊ quadraginta.

שֶׁבַע וְאַרְבָּעִים
Septem,⁊ quadraginta.

שְׁמוֹנָה וְאַרְבָּעִים
Octo,⁊ quadraginta.

שְׁמוֹנֶה וְאַרְבָּעִים
Octo,⁊ quadraginta.

תִּשְׁעָה וְאַרְבָּעִים
Nouem,⁊ quadraginta.

תְּשַׁע וְאַרְבָּעִים
Nouẽ,⁊ q̃draginta. Leuiti. 25.

אֶחָד וַחֲמִשִּׁים
Unus,⁊ quinquaginta.

Una,⁊ quinquaginta. אַ וַח

2.⁊.50. שׁ וַח

2.⁊.50. שְׁ וַח

3.⁊.50. שְׁל וַח

3.⁊.50. שָׁל וַח

4.⁊.50. אַר וַח

4.⁊.50. אַר וַח

5.⁊.50. חֲמ וַח

5.⁊.50. חָמ וַח

6.⁊.50. שִׁ וַח

6.⁊.50.

6.τ.50. שֵׁ וַח

7.τ.50. שְׁבַ וַח

7.τ.50. שֶׁ וַח

8.τ.50. שְׁמֹ וַח

8.τ.50. שְׁמֹ וַח

9.τ.50. תְּשׁ וַח

9.τ.50. תְּשׁ וַח

vnus,τ.60. אֶחָ וְשִׁשִּׁים

vna,τ.60. אַחַ וְשׁ

2.τ.60. שְׁנַ וְשׁ

Et שִׁשִּׁים וּשְׁנַיִם .1. Paralipome.26.capi.

2.τ.60. שְׁתֵּ וְשׁ

Et שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה Gene.5.

3.τ.60. שָׁל וְשׁ

3.τ.60. שַׁל וְשׁ

4.τ.60. אַר וְשׁ

4.τ.60. אַרְ וְשׁ

5.τ.90. חָמ וְשׁ

5.τ.60. חָמ וְשׁ

Genesis.5.capite.

6.τ.60. שֵׁ וְשׁ

6.τ.60. שֵׁ וְשׁ

7.τ.60. שֶׁבְ וְשׁ

7.τ.60. שֶׁ וְשׁ

8.τ.60. שְׁמֹ וְשׁ

8.τ.60. שְׁמֹ וְשׁ

9.τ.60. תְּשׁ וְשׁ

9.τ.60. Gene.5. תְּשׁ וְשׁ

1.τ.70. תִּשְׁעִים אַחַ וְשׁ

1.τ.70. אֶחָ וְשׁ

2.τ.70. שְׁנַ וְשׁ

2.τ.70. שְׁתֵּ וְשׁ

3.et.70.

שְׁל וְשׁ	3.et.70.
שָׁל וְשׁ	3.ꝛ.70.
אַר וְשׁ	4.ꝛ.70.
אַר וְשׁ	4.ꝛ.70.
חֲמ וְשׁ	5.ꝛ.70.
חָמ וְשׁ	5.ꝛ.70.
שְׁ וְשׁ	6.ꝛ.70.
שֵׁ וְשׁ	6.ꝛ.70.
שְׁב וְשׁ	7.ꝛ.70.
שֶׁב וְשׁ	7.ꝛ.70. Geneſis.9.ca.
שְׁמ וְשׁ	8.ꝛ.70.
שְׁמ וְשׁ	8.ꝛ.70.
תְּשׁ וְשׁ	9.ꝛ.70.
אַחַ וּשְׁמוֹנִים	1.ꝛ.80.
אַחַ וּשׁ	1.ꝛ.80.

שְׁנ וּשׁ	2.ꝛ.80.
שְׁתּ וּשׁ	2.ꝛ.80.
שְׁתַּיִם וּשְׁמוֹנִים	Genc.5.et.6.ca.
שְׁל וּשׁ	3.ꝛ.80.
שָׁל וּשׁ	3.ꝛ.80.
אַר וּשׁ	4.ꝛ.80.
אַר וּשׁ	4.ꝛ.80.
חֲמ וּשׁ	5.ꝛ.80.
חָמ וּשׁ	5.ꝛ.80.
שְׁ וּשׁ	6.ꝛ.80.
שֵׁ וּשׁ	6.ꝛ.80.
שְׁב וּשׁ	7.ꝛ.80.
שֶׁב וּשׁ	7.ꝛ.80. Geneſis.5.capi.
שְׁמ וּשׁ	8.ꝛ.80. 1.Paralipome.25.ca.
שְׁמ וּשׁ	8.ꝛ.80.
תְשׁ וּשׁ	

9.ꝛ.80.	תְּשׁ וּשׁ
9.ꝛ.80.	תְּ וּשׁ
1.ꝛ.90.	אֶחָ וְתִשְׁעִים
1.ꝛ.90.	אַחְ וְתָ
2.ꝛ.90.	שְׁנַ וְתָ
2.ꝛ.90.	שְׁתַ וְתָ
3.ꝛ.90.	שְׁלֹ וְתָ
3.ꝛ.90.	שָׁל וְתָ
4.ꝛ.90.	אַרְ וְתָ
4.ꝛ.90.	אַרְ וְתָ
5.ꝛ.90.	חֲמֵ וְתָ
5.ꝛ.90.Gene.5.ꝛ.6.	חָמ וְתָ
6.ꝛ.90.	שֵׁ וְתָ
6.ꝛ.90.	שֵׁ וְתָ
7.ꝛ.90.	שִׁבְ וְתָ
7.ꝛ.90.	שֶׁבַ וְתָ
8.ꝛ.90.	שְׁמֹ וְתָ
8.ꝛ.90.	שְׁמֹ וְתָ
9.ꝛ.90.	תְּשׁ וְתָ
9.ꝛ.90.	תְּשׁ וְתָ

¶ De nominibus cardinalibus à centum usq; ad mille, ꝛ supra. Ca.12.

Meáh מֵאָה idest centum, Leuiti.26. Et in regimine genitiui, siue in coniunctione מְאַת Gene.5. et 21. Et in plurali מֵאוֹת centum, similiter Genesis.5. Et duale מָאתַיִם Ducenti, Gene.11.ꝛ.23. חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם Quinquaginta et centum, Ezechie.48.

שְׁלֹשׁ מֵאוֹת

Trecentæ, Gene.5.

אַרְבַּע מֵאוֹת

Quadringentæ, Numeri.1. Et 2. Para-

2. Paralipome. 1.

חֲמֵשׁ מֵאוֹת

Quingentæ. Gene. 5. Et Ezechielis. 42.

שֵׁשׁ מֵאוֹת

Sexcentæ. Genesis. 8. Et Numeri. 2.

שְׁבַע מֵאוֹת

Septingentæ. Gene. 5. Et. 1. Paralipome. 27.

שְׁמוֹנֶה מֵאוֹת

Octingentæ. Gene. 5.

תְּשַׁע מֵאוֹת

Nongente. Gene. 5.

אֶלֶף

Mille. Et in sopb passúc, & cũ athnách אָלֶף: אֶלֶף: quod interdum est nomen vniuersale, vt אֲלָפִים. et plurale אֲלָפִים et in coniunctione אַלְפֵי: אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת. 2. Parali. 1.

אַלְפַּיִם

Duomilia. Exodi. 38. Et שְׁנַיִם אֶלֶף. 1. Paralipome. 7.

שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים

Tria milia. 1. Paralip. 29. Et 2. Paralipo. 2.

אַרְבָּעָה אֲלָפִים

Quatuor milia, Et אַרְבָּעָה אֶלֶף 1. Paralipom. 23. Et אַרְבַּעַת אֲלָפִים. 1. Paralipom. 23. Et Ezechie. 48.

חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים

Quinque milia. Ezechie. 45. et 48. capi.

שֵׁשֶׁת אֲלָפִים

Sex milia. 1. Paralipo. 23. Et Iiób. 42. Et שִׁשָּׁה אֶלֶף. 1. Paralipo. 7.

שִׁבְעַת אֲלָפִים

Septem milia. 1. Paralip. 29. Et Iiób. 1. Et שִׁבְעָה אֶלֶף. 1. Paralip. 7. Et שִׁבְעָה אֲלָפִים 2. Paralipo. 26.

שְׁמוֹנָה אֶלֶף

Octo milia. 1. Paralipo. 23. Et שְׁמֹנַת אֲלָפִים. 1. Paralipome. 29.

תִּשְׁעָה אֶלֶף

Nouem milia. Et תִּשְׁעַת אֲלָפִים Et עֲשָׂרָה אֶלֶף Ezechie. 45. Et עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים Ezechielis 45. capite.

רְבָבָה

Decem milia. Psal. 90. et Leuiti. 26. Et Deutero. 32. Et in plurali רִבּוֹת similiter decem milia, sicut מֵאָה מֵאוֹת centum. 2. Hezræ. 10. Auri drachmas שְׁתֵּי רִבֹּא idest viginti mi

lia. Et eodem capite. Auri drachmas שְׁתֵּי רִבּוֹת .i. viginti milia. Et cũ aleph רִבּוֹאוֹת similiter decem milia. Dañ. 11. Et duale רִבּוֹתַיִם viginti milia. Psal. 67. Et cum alio numero שֵׁשׁ רִבּוֹאוֹת sexaginta milia. 1. Hezræ. 2. Et eo. capi. אַרְבַּע רִבּוֹ quadraginta milia. Et Danie. 7. רִבּוֹ רִבְבָן significat centũ milia. Uterq enim numerus signat decem milia prior singulari numero, alter numero multitudinis. Decẽ milia vero multiplicatus per decem milia facit centum milia.

עַשְׁתֵּי עָשָׂר אֲלָפִים
Undecim milia.

שְׁנֵים עָשָׂר אֶלֶף
Duodecim milia. Numeri. 31. Et. 2. Parali. 1.

שְׁלֹשׁ עָשָׂר אֶלֶף
Tredecim milia.

אַרְבַּע עָשָׂר אֶלֶף : Et
אַרְבָּעָה עָשָׂר אֶלֶף
Quatuordecim milia. Iiob capite. 42.

חֲמֵשׁ עָשָׂר אֶלֶף
Quindecim milia.

שֵׁשׁ עָשָׂר אֶלֶף
Sexdecim milia.

שְׁבַע עָשָׂר אֶלֶף
Septemdecem milia. Et שִׁבְעָה עָשָׂר אֶלֶף .1. Para. 7.

שְׁמוֹנָה עָשָׂר אֶלֶף
Octodecem milia. 1. Paralip. 18. Ezechie. 48.

תְּשַׁע עָשָׂר אֶלֶף
Nouemdecem milia.

עֶשְׂרִים אֶלֶף
Viginti milia. 1. Parali. 2. Et 2. Paralip. 28. Et Ezechie. 48. עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אֶלֶף Viginti, & quatuor milia. 1. Paralipo. 27. Et שְׁתֵּי רִבּוֹ vt dictum est: aut רִבּוֹתַיִם. חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף. Eze. 45. Et sic עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף .1. Para. 7.

שְׁלֹשִׁים אֶלֶף
Triginta milia. Numeri. 1. Et שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה אֶלֶף .1. Parali. 7. Et שְׁלֹשִׁים וּשְׁמוֹנָה אֶלֶף .1. Paralipo. 23.

אַרְבָּעִים אֶלֶף
Quadraginta milia. Nuñ. 1.

חֲמִשִּׁים אֶלֶף
Quinquagtnta milia. Nuñ. 1.

שִׁשִּׁים אֶלֶף
Sexaginta milia. Nume. 1.

שבעים אלף

שִׁבְעִים אֶלֶף
Septuaginta milia. Nume.1. Et.2. Paralipo.2.

שְׁמֹנִים אֶלֶף
Octoginta milia. Numeri.2. Et .1. שְׁמֹנִים וְשִׁבְעָה אֶלֶף Para lipome.7.ca.

תִּשְׁעִים אֶלֶף
Nonaginta milia.

מֵאָה אֶלֶף
Centum milia.1. Parali.21.et רִבּוֹ רִבְבָן מְאַת אֶלֶף Nume.2.ꝛ vt dictum est.

מֵאָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף
Centum,ꝛ quinquaginta milia.2. Paralipo.2.

מָאתַיִם אֶלֶף
Ducenta milia.

שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף
Trecenta milia.

אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף
Quadringenta milia.1. Paralipome.13.

חֲמֵשׁ מֵאוֹת אֶלֶף
Quingenta milia. 2. Reg.24. Et.1. Paralipo.13.

שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף
Sexcenta milia. Num.1.ꝛ.26.

שְׁבַע מֵאוֹת אֶלֶף
Septingenta milia.

שְׁמֹנֶה מֵאוֹת אֶלֶף
Octingenta milia.2. Reg.24. et.1. Paralipo.13.

תְּשַׁע מֵאוֹת אֶלֶף
Nongenta milia.

¶ Est autem annotandũ, ꝙ in numeris à decem,ꝛ supra, non inueniuntur nomina toarím, idest adiectiua. Sed vice eorũ vtuntur nominibus numerali bus cardinalibus prædictis: vt Gene. 14. וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָרָדוּ Decimo anno rebellauerunt. Et Leui.25. שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה Annus quinquagesimi anni erit vobis ꝛc. Et Ezec. 40. בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה In quartodecimo ãno. Et.45. בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם Quartadecima die.

¶ Est autem annotandum, ꝙ Hebræi per alphabeti literas numeros signare solent, vt

י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
10	9	8	7	6	5	4	3	2	1

Deinde præponunt Iod vsq; ad Caph, hoc pacto

יד	יג	יב	יא
41	13	12	11

Et ne coniungant יה, qđ vnum ex diuinis conficit nominibus

honoris gratia dicunt

כא כ יט יח יז יו טו

21 20 19 18 17 16 15

כח כז כו כה כד כג כב

28 27 26 25 24 23 22

לב לא ל כט

32 31 30 29

Et ita residuum vsque ad .39.

מב מא מ

42 41 40 Et ita residuū.

נב נא נ

52 51 50 Et ita residuū.

סב סא ס

62 61 60 &c.

עב עא ע

72 71 70 &c.

פב פא פ

82 81 80 &c.

צב צא צ

92 91 90 &c.

קב קא ק

102 101 100 Et sic vsque ad cētum decem. Deinde

קיה קיד קיג קיב קיא

115 114 113 112 111

קכ קיט קיח קיז קיו

120 119 118 117 116

Et sic residuum.

קלב קלא קל

132 131 130 &c.

קמב קמא קמ

142 141 140 &c.

קנב קנא קנ

152 151 150 &c.

קסג קסב קסא קס

163 162 161 160 &c.

קעב קעא קע

172 171 170 &c.

רג רב רא ר

203 202 201 200 &c.

שג שב שא ש

303 302 301 300 &c.

תג תב תא ת

403 402 401 400 &c.

Et quum literæ alphabeti nō protendantur nisi vsque ad táu, oportet in aliis numerationibus componere duas, vel tres literas, hoc pacto

תתק תת תרק תר תק

900 800 700 600 500

Et cum duobus punctis

דא גא בא א

4000 3000 2000 1000

זא וא הא

7000 6000 5000

Et sic de aliis.

De nominibus numeralibus ordinalibus. Caput .13.

NOmia ordinalia q̄ sunt toarím & masculina sũt ראשון primus. שני secundus pro שניי: et in plurali שנים pro שניים, Gene.6. Et ita in sequentibus, teste rabbi Daúid in Michlól. Et fœmininũ ראשונה prima שנית שניה secunda. Est & tóar s̄m aliam formam: vt Ester.10. Mordochái Jehudæus משנה idest secũdus regi Achasuerós: & plurale המשנים .1. Regum.15. Et Deuterono.17. Et scribet sibi את משנה התורה secũdam legẽ. Et Gene.43. וכסף משנה Et argentum duplicem, vel secundũ tollite in manu vestra. Et est cũ seghól, quia est nomẽ tóar, et non substãtiuum (vt plærique putarũt) quia esset coniunctũ, et cũ séri, si esset nomen dauár.

¶ שלישי tertius, & שלישים pro שלישיים tertij, et fœmininum שלישית שלישיה tertia. Et tóar s̄m aliam formã שליש tertius, et שלישים tertij cum camés. Et alia forma שלש שלשים tertius, tertij, vel tertiatus, tertiati. Et alia forma שלשים nudius tertius.

¶ רביעי Quart⁹, & רביעים quarti: & s̄m aliam formã רבע quartus. Et secundã aliam formã רביעית & רבע quarta, & quarta pars. Et רבע quarta pars hin, Exodi.29.

¶ חמישי Quint⁹, & חמישית quinta, & quinta pars. Et iod quiescens inter mem, & scin, est loco daghés. Et חמש quinta pars, Gene.47. Et cum pronomine חמישית facit חמישיתו. Et in plurali חמישיתיו Leuitici.22. pro חמישותיו quamquam dici potest, quod sit plurale s̄m masculinorum formam à חמישיתים teste. R. Da. in Michlól.

¶ ששי Sextus, & ששית sexta, et sexta pars.

¶ שביעי Septim⁹, & שביעית septima, & septima pars.

¶ שמיני Octau⁹, & שמינית octaua, & pars octaua.

¶ תשיעי Nonus, et תשיעית nona, & pars nona.

¶ עשירי

¶ עֲשִׂירִי Decimus, ꝛ עֲשִׂירִית decima. Alij numeri ordinales non sunt à numero denario exclusiue, ꝛ supra. Sed loco ipsorum vtũtur aliis numeris per se sumptis: vt dictum est superius. Unde post decimũ. 1. Paralipo. 24. ꝛ. 25. ꝛ. 26. ponitur עַשְׁתֵּי עָשָׂר הַשְּׁבָעִים vndecimus: עָשָׂר duodecimus. Et sic quando alij numeri coniunguntur ꝑsonæ, vt In anno שָׁלוֹשׁ לְאָסָא idest tertio Asa. Et eo. cap. In anno שְׁנַיִם לְאָסָא secundo Asa. Et huius generis sunt multa in libris, ꝛ Regũ, ꝛ Parali.

¶ De nominum coniunctione. Caput. 14.

Nominũ cõiunctio est duplex, ad nomẽ prior ad ꝓnomẽ altera: sed de posteriori hoc capite dicẽdũ est. Cõiũctio igit̃ ad nomen est qñ nomẽ absolutum ponit̃ in regimine genitiui, vt דָּבָר verbũ, דְּבַר יְהוָה verbũ dñi, ꝛ יִרְאָה timor, יִרְאַת יְהוָה timor dñi principium sciẽtiæ. ꝛ his silia. ¶ Unde est annotãdũ ꝙ sunt quædã noĩa quæ semꝑ sunt ꝯiũcta. i. in regimine genitiui, vt בַּת. i. pupilla, Psal. 16. אִישׁוֹן pupilla, Eo. psal. בָּבַת pupilla, Zac. 2. ꝛ מַחְלְפוֹת cincinni, Jud. 16. Et Jiób. 17. מוֹרָשֵׁי לְבָבִי cogitatiões cordis mei, ꝛ id genus q̃ suo annotabim⁹ in loco.

¶ Alia sũt quæ nõ variant̃, nec in regimine genitiui, nec cũ accẽtu soph passúc, vel athnách: vt סֵפֶר liber: צֶדֶק iustitia: תֶּבֶן palea: ꝛ similia.

¶ Alia sunt quæ nõ mutant̃ in regimine genitiui, sed cũ prædictis accẽtib⁹, vt אֶרֶץ אֶרֶז דֶּרֶךְ פֶּרֶץ terra, cedr⁹, via, diuisio: ꝛ id genus, de qb⁹ suo dicem⁹ in loco.

¶ Alia sunt absoluta, ꝛ veniũt instar coniunctoꝝ, vt Psal. 15. וְאַדִּירֵי. i. Et fortes oĩs volũtas mea in eis. Et. 77. Immissionẽ מַלְאֲכֵי angeloꝝ, pro מַלְאָכִים. ꝛ. 3. Re. 17. מֵאַנְשֵׁי A viris mercatorib⁹. ꝛ Hamós. 6. Qui bibunt בְּמִזְרְקֵי in phialis vinũ. ꝛ. 3. Re. 6. Et fecit חַלּוֹנֵי fenestras obliquas. ꝛ Isa. 17. Plãtabis נִטְעֵי

 plantaꝰ

plantationes fideles. Isa.36. בְּחֵיל Cum exercitu graui. Et 15. בְּלֵיל idest In nocte vastata est. Et.16. עֶגְלַת Vitulam triennem. Et.21. Custos quid מִלֵּיל de nocte. Et.40. Omnis גֶיא vallis exaltabitur.

¶ Alia sunt coniuncta, et veniunt instar absolutorum: vt Psal.44. וְעַנְוָה צֶדֶק Et mansuetudinem iustitiæ pro עַנְוַת: quamque etiam dici potest quod váu coniunctio deficit, idest et iustitiam. Et Ruth.2. Et fuit quasi אֵפָה ephbáh ordeorum, pro אֵיפַת. Et Judi.7. Et tulerunt אֶת־צֵדָה idest Escam populi. pro צֵדַת. Et Isaiæ.42. Et effudit super eum חֵמָה iram furoris sui. Et.24. Congregabuntur אֲסֵפָה congregatione vincti. pro אֲסֵפַת. Et.4. Regū.7. סְאָה־סֹלֶת Satus similæ. Et Isa. 22. שַׁלְשָׁלָה גָּבֶר Migratione viri. Et Mich.1. עֶרְיָה בֹשֶׁת Nuda confusione. Et Deuter.16. Non plantabis tibi אֲשֵׁרָה lucum omnis arboris. Et sic terminata in iod et mem coniūcta de quibus dictum est ca.4.

¶ Alia sunt coniuncta sequente litera deseruiente: vt.2. Regum.1.ca. הָרֵי בַגִּלְבֹּעַ Montes Ghilbóah. Et Judi.8. הַשְּׁכוּנֵי בָאֳהָלִים Habitatores tabernaculorum. Et Ezech.13. Et dices לִנְבִיאֵי מִלִּבָּם prophetis cordis sui. Et Isa.8. וּמְשׂוֹשׂ אֶת־רְצִין Et gaudium Resin. Et. 28. עַתִּיקֵי מִשָּׁדָיִם Auulsos vberum. Et Jiób. 18. מְקוֹם לֹא יָדַע אֵל Locum non cognouit deus. Et Isa.5. Væ מַשְׁכִּימֵי בַבֹּקֶר manicantibus mane. Et eo.capite. מְאַחֲרֵי בַנֶּשֶׁף De post crepusculum. Et.28. גְּמוּלֵי מֵחָלָב Ablactatos lacte. Psalmo.83. עֹבְרֵי בְּעֵמֶק Transeuntes vallis. et id genus. quamque etiam dici potest quod deficit mem signum pluralis, vt sit sensus. Montes in Ghilbóah, habitātes in tabernaculis. Et ita de aliis.

¶ Alia sunt in coniūctione ad aliquod nomen, et contra: vt Exo.25. תּוֹלַעַת שָׁנִי Vermiculum cocci. Et contra, vt Leui. 14. וְאֶת־שְׁנִי הַתּוֹלַעַת Et coccum vermiculi. Et Jeho.5. Fac tibi חַרְבוֹת צֻרִים gladios lapidum: idest lapi-

idest lapideos, vel acuminum: idest acutos. Et cõtra, vt Psal. 88. Etiã auertes צוּר חַרְבּוֹ acumen gladij eius.

¶ Alia sunt in coniũctione ad synonymum, i. ad nomen idem significãs, vt Psal. 15. Dominus מְנָת חֶלְקִי pars portionis meæ. Et Gene. 13. Et ponã semen tuũ כַּעֲפַר הָאָרֶץ sicut puluerem terræ. Et Zachariæ. 11. וּמְטַר גֶּשֶׁם idest Et pluuiam imbris dabit. Et Psal. 39. מִטִּיט הַיָּוֵן De luto fæcis (vel cœni.) Et Danie. 12. Et multi è dormientibus in אַדְמַת עָפָר terra pulueris.

¶ Alia sunt in coniũctione ad aliud coniũctum: vt Psal. 77. נוֹשְׁקֵי רוֹמֵי קֶשֶׁת Armatorum, iacentiũ arcu. Et. 34. בְּחַנְפֵי לַעֲגֵי מָעוֹג Cum hypocritis, subsannatoribus subcinericij. Isa. 19. Stulti principes Sobán חַכְמֵי יֹעֲצֵי פַרְעֹה sapientes, consiliarij Pharahonis. Et Iiób. 20. Non videt riuulos נַהֲרֵי נַחֲלֵי דְבַשׁ flumina, torrẽtes mellis. Et Deute. 33. וּשְׂפֻנֵי טְמוּנֵי חוֹל Et tecta (siue operta,) abscondita arenæ. i. in arena. Et Isa. 25. וּמִבְצַר מִשְׂגַּב Et munitionẽ, eleuationem murorum tuorũ. Et. 1. Para. 21. Et dedit Ioáb אֶת מִסְפַּר מִפְקַד הָעָם numerum, numerum populi Dauidi. Et sm rabbi Abrahám fit hoc breuitatis gratia. vnde exponit, Sapientes Pharahonis, consiliarij Pharahonis. Et fluuios mellis, torrentes mellis. Et munitionem murorum tuorum, eleuationem murorũ tuorum. Et ita alia.

¶ Alia sunt in coniũctione ad nomen in potentia existens, vt Isa. 51. שְׁכֻרַת וְלֹא מִיָּיִן Ebria et non à vino. idest ebria הַצָּרוֹת angustiis: vel יָגוֹן idest dolore. Et Psal. 73. Ne tradas לְחַיַּת bestiæ: subaudi הַשָּׂדֶה agri. vel congregationi: subaudi הָאֹיְבִים inimicorũ &c. Et Isa. 14. מַכַּת בִּלְתִּי סָרָה Plaga absq; declinatione. idest plaga: vel percussio חֶרֶב. i. gladij, vel alicuius similis. Aliqua econtra habent coniunctum in potẽtia: vt Dan. 9. Quia חֲמוּדוֹת idest אִישׁ חֲמוּדוֹת vir desideriorum es. Et Psal.

108. Et ego תְּפִלָּה idest vir orationis. Et eo. Psal. Quia os impij, & os מִרְמָה idest viri doli: idest dolosi &c. Et. 119. Ego שָׁלוֹם idest vir pacis. Et Mich. 6. Et תּוּשִׁיָּה idest vir sapientiæ timebit nomen tuum.

¶ De coniunctione nominum cũ pnomine. Ca. 15.

Est & altera nominis coniũctio cũ pnomine sibi affixo, quod relationem, aut possessionẽ significat. Et exempli causa sumatur vnum nomen, & sit דָּבָר verbũ, quod in regimine genitiui facit דְּבַר. Et cum pnomine דְּבָרוֹ דְּבָרָהּ verbum eius, verbum suum. Dáleth cum sceuá, & beth cum camés in hac nominis specie: in aliis ſm eorum exigentiam, vt בְּרִיתוֹ pactum eius: רְצוֹנוֹ voluntas eius: פִּרְיוֹ fructus eius, vel suus. Et interdũ vice váu ponitur he: vt dictum est de literarum pmutatione: vt שִׁירֹה canticum eius, Psal. 41. עֶזְרֹה Auxilium eius, Ezech. 12. כֻּלֹּה Totus ipse, Ieremiæ. 6. שָׁלִישׁוֹ Dux eius. 4. Reg. 9. Et interdum est cum he, & váu, vt אוֹרֵהוּ Lumen eius, Iiób. 25. שֵׂיהוּ Pecus eius. 1. Reg. 14. מֹטֵהוּ Iugum eius, Nachũ. 1. אָבִיהוּ Pater eius, Zacha. 13.

¶ דְּבָרְךָ, Res cũ sceuá, & caph cum camés in hoc nomine, & sibi simili. Et in aliis, vt אִמְרָתְךָ, eloquium tuum: צִדְקָתְךָ, iustitia tua: תּוֹרָתְךָ, lex tua. Et si fuerit in soph passúc, vel habuerit accẽtum athnách, tunc sceuá mutatur in seghól: vt Psal. 118. Oculi mei defecerũt לִישׁוּעָתֶךָ ad salutem tuam, et ad eloquiũ צִדְקֶךָ iustitiæ tuæ. Et rursus. Viuifica me כִּדְבָרֶךָ ſm verbum tuum. Et iterum. Quomodo dilexi תּוֹרָתֶךָ legẽ tuam. Et sic interdum cum accentu zacbéph, vt. 3. Reg. 1. Iurasti per dominũ deum tuum לַאֲמָתֶךָ ancillæ tuæ. Sunt tamen nonnulla cum seghól, præter normam, vt Psal. 3. Super populum tuum בִרְכָתֶךָ סֶּלָה benedictio

nedictio tua Sélah.⁊.1.Regū 22.Ad מִשְׁמַעְתֶּךָ .i.obediētiam tuam. Et Deuter.24.Quum messueris messem tuam בְּשָׂדֶךָ in agro tuo. Et Psal.50.Ut iustificeris כִּדְבָרֶךָ ſm verbum tuum.Et.67.מֵהֵיכָלֶךָ De templo tuo super Jerusalem.Et.3. Reg.1. Ego עַבְדְּךָ seru⁹ tuus. Et cum athnách inuenit cum sceuá, vt Psal.118. Bonum fecisti cum עַבְדְּךָ seruo tuo. Et interdū he scribitur post caph, vt Psal.138. Posuisti sup me כַּפֶּכָה volam tuam. pro manū tuam. Et Exo.13. Erit quasi signum super יָדְכָה manū tuam. Et interdum caph ante he est cum séri, vt Nachú.2. Et non audiet vltra vox מַלְאָכֵכֵה nuncij tui, ⁊c.

¶ דְּבָרַי Verbū meum, Jere.29. et sic in aliis, vt מַלְכִּי rex meus, תְּפִלָּתִי oratio mea: שַׁוְעִי clamor meus. Et interdum venit cum nun, ⁊ iod, vt תַּחְתֵּנִי Subt⁹ me. 2.Re.22. Et עֲדָנַי delitiæ meæ, Psal.138. Et nun cum daghés euphoniæ gratia, vt בְּעוֹדֶנִּי Dū adhuc ego, Deutero.31.

¶ דִּבְרָם Verbū eorū, ⁊ sic גְּרוֹנָם guttur eorū: לְשׁוֹנָם lingua eorū: אַרְצָם terra eorū. Et cum he(habente seghól,) ⁊ mem: vt פִּיהֶם os eorum. Et cum mem, ⁊ váu, vt פִּימוֹ Os eorum, Psal.16. Et פִּרְיָמוֹ fructus eorū, Psal.20. עֻזָּמוֹ fortitudo eorū, Psal.88.

¶ דִּבְרְכֶם Verbū vestrū, ⁊ אַרְצְכֶם terra vestra: לְבַבְכֶם cor vestrū: אֲבִיכֶם pater vester: עֲנַפְכֶם ramus vester, Eze.36. quod non est ab עָנָף, quia dixisset עֲנַפְכֶם, sed ab עֲנַף.

¶ דְּבָרֵנוּ Verbum nostrū: ⁊ sic לְשׁוֹנֵנוּ lingua nostra: נַפְשֵׁנוּ anima nostra: עֶזְרֵנוּ auxilium nostrum. Et est pronomen cōmune masculo, ⁊ fœminæ.

¶ דְּבָרָהּ Verbū eius, pronomē fœmininū, quod efficit he cum puncto mappíc. Et sic אִישָׁהּ vir eius: חֲמוֹתָהּ socr⁹ eius: אִמָּהּ mater eius. Interdū tamen quiescit he, qđ deberet habere mappíc, tam in verbis, q̄ in nominibus: vt Prouerb.21. Deponet fortitudinē מִבְטֶחָה fiduciæ ei⁹. Et Isa.30. מוּסָדָה fundamētū eius. Et Jere.20. ⁊ רַחְמָה vulua

eius. Leui. 6. Super מוֹקְדָהּ exuſtionē eius. Et Iiób. 31. מִשִּׁכְמָהּ Ab humero eius. Et Prouer. 12. Via נְתִיבָתָהּ ſemitæ eius. Et Iiób. 31. Et brachium meum מִקָּנָהּ à canna (ideſt oſſe) confringantur. Et Leui. 13. וּשְׂעָרָהּ Pilus eius non eſt effectus albus. Et Iſa. 21. אַנְחָתָהּ Gemitum eius ceſſare feci. Ruth. 2. Et dixit לָהּ ei. Et Iſaiæ. 45. וּמִמַּעֲרָבָהּ Et ab occidente eius.

¶ דְּבָרֵךְ Verbum tuum, fœmininum: ⁊ ſic צַוָּארֵךְ collum tuū: לְשׁוֹנֵךְ ligua tua: קוֹלֵךְ vox tua. Et cum iod in fine præcedente caph cum chiríc: vt Pſal. 102. Qui propitiat omni עֲוֹנֵכִי iniquitati tuæ. Et rectum eſt vt ſit numeri pluralis.

¶ דְּבָרָן Verbum earum, et ſic לִבָּן cor earum. Et cum he poſt nun, vt כֻּלָּנָה omnia earum, Gene. 42. Et קִרְבֶּנָה Ad intimum earum Gen̄. 41. Beth eſt cum ſegból præter normam.

¶ דְּבַרְכֶן Verbum veſtrum: et ſic אֲבִיכֶן pater veſter. ⁊ cum he poſt nun וְמַתְּקֶנָה ſcelus veſtrū, Ezechie. 23. Et כְּסָתוֹתֵיכֶנָה cervicalia veſtra, Ezech. 13. Et ſamec eſt cum daghés euphoniæ gratia, teſte. R. Da. in cōmen.

¶ Plurale דְּבָרִים Verba, et in coniunctione דִּבְרֵי: ⁊ cum pronomine דְּבָרָיו verba eius, vel ſua, Deutero. 4. Et ſic בְּגָדָיו veſtes eius: מַלְאָכָיו angeli eius: חִצָּיו ſagittæ eius. Et interdum remoto iod cum he, ⁊ váu efficitur hoc pronomen, vt Nachū 2. Scutum גִּבּוֹרֵהוּ fortiū eius. pro גִּבּוֹרָיו. ⁊ Iiób. 24. Et עֵינֵהוּ oculi eius ſuper vias eius. Et 42. Quum orauerit ipſe pro רֵעֵהוּ primis (vel amicis) ſuis. Et Prouer. 29. Et cuſtodiens legem אַשְׁרֵהוּ beati eius. Et. 19. מֵרֵעֵהוּ Amici eius elongauerūt ab eo. Et Eze. 43. וּמַעֲלוֹתֵהוּ Et grad⁹ eius ⁊c. Et ratio eſt ſm R. Da. in Michlól, quia dum pronomen cum he, ⁊ váu mouetur, litera quæ præcedit he, eſt cum ſéri, ⁊ eſt in ꝓlatione iod, ⁊ quamq̄ non eſt ſcriptum dicimus ꝙ iod pluralis ſignū deficit in ſcriptura, et remanet in ꝓlatione. Venit etiam more Syriaco cum he, iód, ⁊ chiríc,

vt Pſal,

vt Psal.115. Omnes תַּגְמוּלוֹהִי retributiones eius super me. Sic Danie.5. Rex,& רַבְרְבָנוֹהִי principes eius.

¶ דְּבָרֶיךָ verba tua:& sic מִצְוֹתֶיךָ præcepta tua, מִשְׁפָּטֶיךָ iudicia tua,& interdum deficit iod pluralis,vt dictum est supra eodē libro,capi. 4.

¶ דְּבָרַי Verba mea,et sic אֲמָרַי sermones mei.Et cū athnách et zachéph,& in soph passúc est cum camés,vt Gene.24.Donec locutus fuero דְּבָרָי verba mea.et Psal.6.Turbata sunt עֲצָמָי ossa mea. Et.5.Propter שׁוֹרְרָי hostes meos.Et.6.Inueteraui inter omnes צֹרְרָי inimicos meos.Excipiuntur Psal.26. Omnibus diebus חַיָּי vitarum mearum.pro vitæ meæ. Et.34.Iudica domine יְרִיבָי iudicantes me. Et.83. In domo אֱלֹהָי deorum meorum.pro dei mei.Et.122.Ad te leuaui עֵינָי oculos meos. Et.128.מִנְּעוּרָי A pueritiis meis.pro pueritia mea.Et.142.Auribus percipe אֶל־תַּחֲנוּנָי depcationes meas. Et.30. Vere exaudisti vocem תַּחֲנוּנָי deprecationū mearum. Et.85.Tu אֱלֹהָי deus meus.Et rursus eo.Psal.Intende voci תַּחֲנוּנוֹתָי deprecationum mearum.Quædā etiam præter normam sunt cum camés,vt Isaiæ 22.Et reuelatum est בְּאָזְנָי in auribus meis. Et.5.בְּאָזְנָי In auribus meis &c.Et Psal.118. Vtinam dirigantur דְרָכָי viæ meæ,&c.

¶ דִּבְרֵיהֶם Verba eorum, Gen. 24.Et בְּנֵיהֶם filij eorum יְמֵיהֶם dies eorū.Et cum he post mem, vt Ezech.40.Ad אֵילֵמָּה frontispicia eorum.Et cum mem,& váu, vt Psal.10.Vt פָּנֵימוֹ facies eorum:שִׂפְתֵימוֹ labia eorū: מוֹסְרוֹתֵימוֹ vincula eorū: עֲבֹתֵימוֹ funes eorum.

¶ דִּבְרֵיכֶם Verba vestra.& Isa.ca.1.חָדְשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם Neomenias vestras,& festiuitates vestras odiuit anima mea.

¶ דְּבָרֵינוּ Verba nostra.cōmunis est generis.et sic שְׂפָתֵינוּ labia nostra:עֵינֵינוּ oculi nostri: בָּתֵּינוּ domus nostræ.

¶ דְּבָרֶיהָ Verba eius, fœmininum est.Et scribitur cum han

nách,idest

nách, idest cum iod quiescente: quia post ipsum est he. Et cum athnách, & zachéph, et in soph passúc, habet segból. Eze. 16. Ipsa וּבְנוֹתֶיהָ & filiæ eius. Item. Ipsa וּבְנוֹתֶיהָ et filiæ eius. Et cũ nun vice iod, & he: vt תַּחְתֵּנָּה Pro ea, Gene. 2. pro תַּחְתֶּיהָ.

¶ דְּבָרַיִךְ Verba tua, fœmininum. & sic לְחָיַיִךְ maxillæ tuæ: עֵינַיִךְ oculi tui: שִׁנַּיִךְ dẽtes tui. Et cũ athnách, & soph passúc, et interdum cum zachéph est cum camés vltima radicalis litera, vel quæ vicem eius gerit: vt בָּנָיִךְ structores tui, Isa. 49. Et מֵאַחֲרָיִךְ de post te, Ruth. 1. Et Cantico. 4. In vno torquæ מִצַּוְּרוֹנָיִךְ collorũ tuorum. pro colli tui. Eze. 16. Multiplicasti תַּזְנוּתָיִךְ fornicationes tuas. Et Canti. 4. In vno מֵעֵינָיִךְ ex oculis tuis. Et cum iod post caph pũctatum cum chiríc: vt Psal. 102. Qui sanat omnes תַּחֲלוּאָיְכִי infirmitates tuas. Qui redimit è fouea חַיָּיְכִי vitas tuas. pro vitam tuam.

¶ דִּבְרֵיהֶן Verba earũ, & בְּתוּלֵיהֶן virginitates earũ, Eze. 23. Et sine iod, & he, camessata penultima litera שְׁמוֹתָן nomina earũ. Et cum he post nun, vt גְוִיֹּתֵהֶנָּה corpora earum, Eze. 1.

¶ דִּבְרֵיכֶן Verba nostra, fœmininum. Et cum he post nun: vt כְּסָתוֹתֵיכֶנָה Puluilli vestri, Eze. 13. & sic omnia breuiter collige.

דְּבָרוֹ דְּבָרְךָ, דְּבָרִי דְּבָרָם דְּבַרְכֶם
דְּבָרֵנוּ: דְּבָרָיו דְּבָרֶיךָ, דְּבָרַי דִּבְרֵיהֶם
דִּבְרֵיכֶם דְּבָרֵינוּ:

Verbum eius, tuum, meum, eorum, vestrum, nostrum: verba eius, tua, mea, eorum, vestra, nostra. Et fœmininum,

דְּבָרָהּ דְּבָרֵךְ דְּבָרִי, דְּבָרָן, דְּבַרְכֶן
דְּבָרֵנוּ: דְּבָרֶיהָ דְּבָרַיִךְ דְּבָרַי, דִּבְרֵיהֶן
דִּבְרֵיכֶן, דְּבָרֵינוּ:

Verbum eius, tuum, meum, earum. vestrum, nostrum: verba eius, tua, earum, vestra, nostra. Et ita fœmineũ nomen, quẽadmodũ & masculinũ, vt תּוֹרָה lex.

תּוֹרָתוֹ תּוֹרָתְךָ תּוֹרָתִי תּוֹרָתָם תּוֹרַתְכֶם
תּוֹרָתֵנוּ: תּוֹרוֹתָיו תּוֹרוֹתֶיךָ תּוֹרוֹתַי
תּוֹרוֹתֵיהֶם תּוֹרוֹתֵיכֶם תּוֹרוֹתֵינוּ:
תּוֹרָתָהּ תּוֹרָתֵךְ תּוֹרָתִי תּוֹרָתָן, תּוֹרַתְכֶן
תּוֹרָתֵנוּ: תּוֹרוֹתֶיהָ תּוֹרוֹתַיִךְ תּוֹרוֹתַי
תּוֹרוֹתֵיהֶן, תּוֹרוֹתֵיכֶן, תּוֹרוֹתֵינוּ:

Lex eius, tua, mea, &c.

¶ De spe-

¶ De speciebus nominũ in communi: et specialiter de perfectis, ⁊ eorum punctatura, accentu, ⁊ coniunctione. Caput. 16.

Pecics nominũ tam debarím, ꝙ toarím, (quãꝙ sũt multæ) reduci tamẽ possunt ad perfecta, defectiua, geminata, ⁊ quiescẽtia. Sed de perfectis, et eorum punctatura, accentu, ⁊ coniunctione dicẽdum est hoc capite. Sed aduerte ꝙ in qualibet horum specie quædã sunt simplicia, vt quæ radicales dũtaxat habent literas, quædam vero cõposita, vt quæ præter literas radicales habent literas deseruientes siue in capite, siue in fine dictionis, siue quiescant, idest non pronuncientur, siue moueantur, idest pronuncientur cum aliquo ex memoratis punctis, de quibus dictum est. Et de perfectis, ⁊ simplicibus primum dicẽdũ est, Perfecta igitur sunt et simplicia, quæ præter literas radicales, vel vice radicalium existentes, nullam aliam literam admittunt, ⁊ horum quædam sunt breuia, quædam longa. Et ſm varietatem punctorum sunt ⁊ diuersa nomina. Sunt enim pleraꝗ perfecta, ⁊ simplicia quæ habẽt accentum in fine, ⁊ punctant cum camés, vt דָּבָר זָכָר אָבָק אָטָד קָטָן חָכָם עָשָׁן עָנָן גָּמָל שָׁפָן מָחָר בָּקָר כָּפָר בָּשָׂם חָדָר דָּלָת מָטָר עָפָר סָכָל רָשָׁע שָׁלָל הָבָל עָנָו idest Verbũ, masculus, puluis tenuis, rhamnus spinæ genus, paruꝰ, sapiẽs, fumus, nubes, camelus, cuniculus, cras, matutinum, bos, villa, et genus aromatis, aroma, cubiculum, ostium, pluuia, puluis, stultus, impius, spoliũ, vanitas, mãsuetus, in quo vltimo váu est vice he radicalis literæ. Et omnia prædicta, ⁊ eis similia mutant in ꝯiunctione tam nominũ, ꝙ pronominũ, queadmodũ דָּבָר de quo dictũ est præcedẽti capite, קָטָן tamẽ ⁊ גָּמָל ⁊ שָׁפָן in plurali, ⁊ in coniũctione habent daghés vice hannách,

videlicet

videlicet קְטַנִּים גְּמַלִּים שְׁפַנִּים.
Et quæ habent gutturalem li-
teram pro sceuá, habent sceuá
patách in coniunctione vtraque
et in plurali, vt חֲכַם et חֲכָמִים et
הֲבַל et הֲבָלִים et חֲדַר חֲדָרִים: ꝛ id
genus. Et בְּקָרִים matutina non
est à בֹּקֶר mane, quia faceret
בָּקָרִים cum camés chatéph, si-
cut חֹדֶשׁ mensis, facit חֳדָשִׁים.
Sed est à בָּקָר. Et sic כְּפָרִים nō
est à כֹּפֶר, quamq̄ hoc singula-
re sacris in literis non inueni-
tur, et sic בְּשָׂמִים non est à בֹּשֶׂם
sed à בָּשָׂם. Et sic חֲדַר דַּלְתְּךָ הֲבַל
הֲבָלִים non sunt à חֶדֶר דֶּלֶת הֶבֶל
quæ non mutantur in coniun-
ctione: sed à חֲדַר דָּלֶת הֲבָל.

¶ Alia sunt cū sceuá, ꝛ camés,
et accentu in vltima: ꝛ si fuerit
gutturalis cū sceuá, ꝛ patách,
vel cum sceuá segból prior: et
sic in plurali, vt שְׁאָר יְקָר כְּתָב
עֲדָשׁ עֲנָק מְצָר שְׂרָד סְתָו דְּבָשׁ פְּרָת
קְהָת שְׂלָו Scriptura, gloria, re-
siduus, lens lētis, torques, præ-
sidium, ministeriū, hyems, mel,
euphrates, chebáth, coturnix.
Et in coniunctione camés ver
titur in patách, præter כְּתָב יְקָר
שְׁאָר quæ in coniunctione sunt
cum camés. Et sunt nonnulla,
quæ in coniūctione, ꝛ cum pro-
nomine affixo, ꝛ in plurali, da-
ghessantur, euphoniæ gratia:
vel daghés est loco hannách:
vt זְמָן tempus: זְמַנּוֹ et זְמַנִּים.
Nonnulla etiam sunt cum sce
uá, ꝛ patách, vt מְעַט מְעַטִּים pau
cus, pauci, quod est eadem ra-
tione cum daghés. Et sic אֲגַם
אֲגַמִּים stagnum, stagna, cum da
ghés, vt זְמָן. Sed ꝛ דְּבַשׁ ſm. R.
Da. est cum patách דְּבַשׁ quam
quàm in soph passúc, et cum
athnách habet camés, et cum
pronomine est cum chiríc דִּבְשִׁי
mel meum ꝛc. גְּבַר vel גֶּבֶר vir,
cum patách, ſm rabbi Dauíd.
נְבַל ghebál est cum patách ſm
Hammasóreth, ꝛ Rabbi Da-
uíd: quamq̄ Rabbi Jahacób
filius Elihézer cum camés es-
se putat הֲדַס myrthus, etiam
cum accentu athnách est cum
patách: דְּוַי dolor, cum patách,
et cum athnách habet camés:
אֲגַב Aghbáb etiam in coniun-
ctione est cum patách. Nume-
ri capite. 24. Et. I. Regum. 15.

Et sic

Et sic צָפַת vrbis nomen: הֲדַד proprium nomē, cum athnách habet daghés. 3. Reg. 11.

¶ Alia sunt cum sceuá (vel sceuá pactách, si sit litera gutturalis) et séri, & accentu in vltima, quæ nec in coniūctione, nec in plurali, nec cum pronomine mutātur, præter pauca, vt פְּאֵר quod est gloria, decor: et galerus, quod facit פְּאֵרִים, Isaiæ. 6. et. 61. Et פַּאֲרֵים Exo. 36. quam ꝙ dici potest vt significatione, ita & specie nomina esse diuersa, teste rabbi David in Michlól. זְאֵב זְאֵבִים זְאֵבֵי: כְּאֵב: שְׁאֵר: זְעֵר: אֵפֶר Lupus, lupi, lupi: dolor: caro: paruus: velamē: בְּאֵר puteus. Et plurale, vt fœminina בְּאֵרֹת Gene. 16. & 26. Inuenitur et בְּאֵרוֹת בְּאֵרֹת Gen. 14. quod tamē alterius potest esse speciei, teste rabbi Da.

¶ Alia sunt cū sceuá, & seghól correcta, quæ mutantur cum pronominibus, vt quæ seghól duplex habent, vt שְׁכֶם humerus, שִׁכְמוֹ humerus eius, Gen. 49. Et שִׁכְמְךָ humerus tuus, Isa. 11. quamq̃ & de his dici potest, ꝙ veniunt à שֶׁכֶם quod similiter est humerus, Psal. 20. Et cum he in fine, Hose. 6. In via interficient שִׁכְמָה instar: נֶגְבָּה meridies, vel ad meridiem. ad cuius differentiam שְׁכֶמָה nomen vrbis, Judi. 9. sin est cum sceuá, & caph cum seghól.

¶ Alia sunt cum séri, & camés, vel cum sceuá patách si sit litera gutturalis, et correcta, quæ mutantur in coniūctione séri, videlicet in sceuá, & camés mutatur in patách: vt לֵבָב לְבַב לְבָבוֹ לְבָבְךָ לְבַבְכֶם לְבַבְכֶם לְבָבֵנוּ Cor, cor, cor eius, cor tuum, cor eorum, cor vestrum, cor nostrum: et in plurali לְבָבוֹת corda. Et sic צֵלָע צְלָעוֹת costa, costæ: חֵמָר שֵׁכָר שְׁגַל bitumen, sechár (idest sicera) coniunx: שֵׂעָר שְׂעַר שְׂעָרוֹ שְׂעָרָהּ שְׂעָרְךָ שְׂעָרִים Pilus, pilus, pilus eius, pil⁹ eius, pilus tuus, pili: & sic residuum. עֵנָב עֲנָבִים עֲנָבֵימוֹ vua, vuæ, vuæ eorum: & in regimine עִנְּבֵי, Deutero. 32. cum daghés nun, euphoniæ gratia. Et הֵיכָל הֵיכַל הֵיכָלוֹ Templum, templum, templum eius, & הֵיכָלוֹת non mutatur ꝙ iod

tur q̃ iod non cadat, quamq̃ non est radicale, ⁊ הֵיכָלֵיכֶם ⁊ ita residuum. Et כֵּלָף ascia, dolatorium, quo lapides cæduntur. ⁊ in plurali ה כֵּילַפֹּת, Psalmo. 73. cum Jod producendi causa. Et אֵלָם אֵלַמּוֹת vestibulum, vestibula. et אֵחָד vnus potest esse ex specie ista, quamquàm est cum segból.

¶ Alia sunt cum séri, et breuia, vt הֵילֵל Lucifer, Isaiæ capite. 14. Et תֵּבֵץ nomen loci, Judicum. 19. Sed תֵּבֵל idest orbis, terra habitata, proprium mũdi inferioris nomẽ, non habet plurale, nec pronomini iungitur, sicut nec alia propria nomina, aut vrbium.

¶ Alia sunt cum chiríc, ⁊ séri, ⁊ daghés ⁊ breuia, et cõmuniter sunt nomina toarím. Et in plurali sunt sine daghés, ⁊ secũda litera est cum sceuá, ⁊ in coniũctione non mutant, vt נִקֵּם שִׁלֵּם מִשֵּׁר דִּבֵּר עִוֵּר פִּקֵּחַ עִלֵּג אִטֵּר עִקֵּשׁ פִּסֵּחַ שִׁקֵּם Ultio, retributio, incensum, sermo, cæcus, videns, balbus, ambidexter, puersus, claudus, sycomorus. Sed חֵרֵשׁ surdus est cum séri, q̃ non daghessetur res litera, ⁊ in plurali חֵרְשִׁים Isa. 29. ⁊. 42.

¶ Alia sunt cũ chiríc, ⁊ camés, ⁊ daghés, ⁊ in coniũctione mutatur camés in patách. Sed in plurali secunda est cum camés et in coniũctione cum sceuá, vt אִכָּר אִכָּרִים אִכָּרֵיכֶם agricola, agricolæ, agricolæ vestri. et כִּכָּר כִּכַּר כִּכָּרִים talẽtũ ⁊c. Et duale כִּכָּרַיִם duo talenta, ⁊ כִּכְּרֵי. sed פֶּחָם carbo, prunæ: ⁊ כֶּחָשׁ mendax, ⁊ גֶּחָל carbo, sunt cũ segból propter cheth, quod non est daghessabile. ⁊ in plurali גֶּחָלִים ⁊ cum pronomine גֶּחָלֶיךָ: et in regimine גַּחֲלֵי cum patách, Psalmo. 17. quamq̃ dici potest hoc alterius esse speciei.

¶ Alia sunt cum camés, ⁊ séri, et in regimine cum sceuá, ⁊ patách, ⁊ cum pronomine cum sceuá, et séri, ⁊ sic in plurali. Sed in regimine cum chiríc, vel patách si fuerit litera gutturalis vt שָׁמֵן שְׁמֵנִים pinguis, pigues. שָׁכֵן שְׁכַן שְׁכֵנוֹ שְׁכֵנָיו vicinus, vicinus, vicin⁹ eius, vicini eius. שָׁפֵל יָבֵשׁ חָמֵץ חָפֵץ שָׂמֵחַ שָׂבֵעַ יָפֵהּ שׁכח לע

קָשָׁר אָבֵל כָּבֵד עָרֵל יָרֵחַ יֶתֶר שָׁכֵחַ גָּזֵל
Humilis, aridus, fermentum, volitoꝛ(.i. volens,) lætus, ſaturus, locutoꝛ, rectꝰ(vel decens,) lugens, grauis, incircũciſus, luna, fæx, oblitꝰ, rapina. Sed חָצֵר atriũ facit חֲצֵרִים חֲצֵרוֹת atria. ⁊ in regimine חַצְרוֹת Pſal. 83. et זָקֵן ſenex, ⁊ זְקֵנִים זִקְנֵי, עֵקֶב planta. Et עֲקֵבֶי háain cum chiríc, ⁊ coph cũ daghés euphoniæ gratia, Gene. 49. Et גָּדֵר maceria גְּדֵרוֹת גְּדֵרֶיהָ : ⁊ in regimine גִּדְרוֹת גְּדֵרוֹתָיו. Et ſic כָּתֵף כְּתֵפוֹת כִּתְפוֹת כְּתֵפָיו latꝰ, lateris. Sed לָחֶם bellum, Iudi. 5. eſt cum ſeghól, et אַחֵר alius cum patách aleph propter ſequentem literam gutturalẽ. Et cum he vel aleph quieſcente in fine, vt טָלֶה agnus, ⁊ in regimine טְלֵה, et in plurali טְלָאִים Iſaiæ. 40. pro טְלָאִים טָמֵא צָמֵא יָרֵא כָּלֶה עָלֶה Immundus, ſitibundus, timidus, conſumatus (vel conſumatio,) folium, עֵצָה vero, ideſt conſilium, eſt nomen defectiuum à יָעַץ.

¶ Alia ſunt cum chólem, ⁊ ſéri, et breuia, ⁊ in plurali, ⁊ cũ pronomine ſéri communiter mutatur in ſceuá paucis exceptis, et váu interpoſitũ non eſt radicalis litera vt יוֹצֵר שׁוֹרֵק רוֹגֵל עוֹרֵק יוֹתֵךְ אוֹיֵב עוֹרֵב יוֹבֵל חוֹרֵשׁ חוֹבֵל אוֹרֵב יוֹנֵק רוֹזֵן figulus, vitis optima, fullo, fugax, reſiduus, inimicus, coꝛuus, iobél (ideſt iubileus,) artifex (vel excogitatoꝛ,) nauta, inſidiæ, lactens, pꝛinceps. עוֹלָל paruulus vero, et שׁוֹמֵם deſolatus, ſunt ex geminatis.

¶ Alia ſunt cum duplici Seghól, et longa, et communiter non mutantur in regimine genitiui, et in ſoph paſſúc, et cum athnách communiter Seghól pꝛius mutatur in camés paucis exceptis, ⁊ ſic cum zachéph et ſeghuláh, interdum mutatur, et ſic quando pꝛæponuntur ei He, Caph, Beth, Lámed, Vau, literæ deſeruientes punctatæ cum camés. Et ſi vltima litera fuerit gutturalis, pꝛima eſt cum ſéri, vel ſeghól: ſecunda vero cum patách: ſed ſecunda exiſtẽte gutturali, ſunt longa cũ patách, ⁊ in regimine non mu-

non mutant. In regimine pluralis numeri, ⁊ cum pronominibus prima est cũ seghól. Sunt etiam in hac specie quædã cum seghól, ⁊ séri: quædam contra cum séri, ⁊ seghól: et quædam ex his iuncta pronominibus, primum retinent seghól: quædam mutant seghól in chiríc, et nõnulla in patách. Et in plurali nõnulla sunt dualia. Sed iam citemus ipsa nomina, vt quæ dicta sunt, pateant: אֶרֶץ הָאָרֶץ בָּאָרֶץ כָּאָרֶץ לָאָרֶץ וָאָרֶץ: Terra, terra, in terra, sicut terra, terræ, ⁊ terra. Et quando in fine apponit̃ he, áleph est cum patách: vt אַרְצָה ad terram, Genesis. 18. Et cum athnách אָרֶץ Psal. 36. Et cum zachéph אָרֶץ Iiób. 2. Et in plurali אֲרָצוֹת Gen̄. 26. Et in regimine אַרְצוֹת Exodi. 26. Et cum pronomine אַרְצוֹ אַרְצְךָ אַרְצִי אַרְצָם אַרְצְכֶם אַרְצֵנוּ אַרְצוֹתָיו אַרְצוֹתֶיךָ Terra eius, terra tua, terra mea, terra eorũ, terra vestra, terra nostra, terræ eius, terræ tuæ: ⁊ sic residuum. In quatuor autem locis non mutatur. Psal. 34. Et super mãsuetos אָרֶץ terræ. Et 47. Laus tua ad fines אָרֶץ terræ. Et Prouerb. 30. Sub tribus mota est אָרֶץ terra. Et eo. capi. Ut comedant mansueti מֵאָרֶץ de terra. Sunt etiã quatuordecim loca cum zachéph, et seghuláh, quæ sunt cum camés, quæ nostro annotauimus in Dictionario Hebraico. Et sic נֶסֶךְ idest Libamen, libatio, conflatile cum seghól, præter duo quæ sunt cum séri. Exodi 29. וְנֵסֶךְ Et libamen quartum hin. Et. 30. וְנֵסֶךְ Et libamen non libabitis. quamq̃ ⁊ hæc in plærisq; codicibus sunt cum seghól. Et נֶדֶר votum cum seghól omnia præter quinq;. Leuitici. 22. וּלְנֵדֶר Et ad votum non placabitur. Et Nume. 30. וְנֵדֶר Et votum viduæ ⁊c. Et eo. capi. Omne נֵדֶר votum ⁊c. Et. 2. Regũ. 15. Quia נֵדֶר votum vouit seruꝰ tuus. Et Isa. 19. Et vouebũt נֵדֶר votum domino. Et שֶׁבֶר contritio, cum seghól omnia, præter tria quæ sunt cum séri. Isa. 30. Et conteret eam ẜm שֵׁבֶר contritionem lagenæ.

lagenæ. Et. 65. Et מִשֵּׁבֶר præ
cōtritione spiritus vlulabitis.
Et Hamós.6.Et non hæredi-
tauerunt vsq; ad שֵׁבֶר cōtritio-
nem Joséph. שֵׂכֶל intellectus
cum séri, & seghól præter quin-
q; quæ sunt cum seghól.1. Pa-
rali.26. בְּשֶׂכֶל Cum intellectu.
Et.1.Hezræ.8. Vir שֶׂכֶל intel-
lectus. Et.2.Hezræ.8. Et po-
nere שֶׂכֶל intellectū. Et.1. Pa-
ralip.22. Dabit tibi dominus
שֶׂכֶל intellectū. Alij tamen hoc
dicunt esse cum séri, & seghól.
Et.1.Reg.25. Et mulier bona
שֶׂכֶל intellectu. Alij addunt il
lud Eccle.10. Datus est הַסֶּכֶל
intellect⁹ &c. Item cum sex pun
ctis אֶבֶן lapis. & אָבֶן Deut.25.
אֲבָנִים אַבְנֵי אַבְנָיו אַבְנֶיהָ Lapi-
des &c. שֶׁמֶשׁ שִׁמְשֵׁךְ Sol, sol tu⁹.
פֶּסֶל פִּסְלוֹ פְּסִלָיו sculptile &c. בֶּרֶךְ
בִּרְכַּיִם בִּרְכַּי Genu, duo genua,
genua mea. גֶּפֶן גַּפְנוֹ גְּפָנִים גְּפָנַי.
Vitis, vitis eius, vites, vites.
קֶבֶר קִבְרוֹ קְבָרֶיךָ sepulchrum, se-
pulchrum eius, sepulchrū: צֶדֶק
צִדְקוֹ צִדְקִי צְדָקָה Justitia, iusti-
tia ei⁹, iustitia mea, iustitia, ca-
ret plurali מֶלֶךְ מַלְכּוֹ מַלְכִּי מְלָכִים
מַלְכֵּךְ Rex, rex eius, rex meus:
זֵכֶר זִכְרוֹ זִכְרִי זִכְרָם memoria, me-
moria eius, memoria mea, me-
moria eorum. פֶּרֶד פִּרְדּוֹ פְּרָדִים
Mulus, mulus eius, muli. שֶׁלֶג
דֶּבֶר קֶסֶם טֶרֶם גֶּבֶר יֶרֶק דֶּשֶׁא דֶּגֶל
צֶמֶד הֶבֶל מֶתֶג עֶשֶׂר יֶתֶר אֶמֶשׁ זֶפֶת
קֶדֶם כֶּתֶם נֶשֶׁק דֶּשֶׁן נֶגֶד רֶכֶב דֶּלֶף
גֶּרֶם Nix, pestis, diuinatio, ante-
q̃, vir, olus, germen, vexillum,
par, vanitas, capistrum, decem,
residuus, heri, pix. prius, macu-
la nigra, arma, pinguedo, corā,
currus, distillatio, cōtritio, כֶּסֶף
argētum, mutatur præter illud
Psal.67. Colūbæ tectæ בְּכֶסֶף
argento, שֶׁטֶף inundatio, & שֶׁטֶף
cum séri, & seghól, Psal.31. חֶרֶב
חַרְבּוֹ חַרְבִּי חֲרָבוֹת חַרְבוֹתָם Gla-
dius, gladi⁹ eius, gladi⁹ meus,
gladij, gladij eorū. גֶּשֶׁם גִּשְׁמֵיכֶם
pluuia, pluuia vr̄a, פֶּטֶר פְּטָרִים
primogenit⁹, primogeniti: רֶחֶם
רַחְמָהּ vulua, vulua eius: עֶצֶם
עַצְמִי עֲצָמִים עַצְמֵךְ עֲצָמוֹת עַצְמוֹת
Os, os meum, ossa, ossa mea, os-
sa, ossa. עֶבֶד עַבְדּוֹ עַבְדְּךָ עֲבָדִים
עֲבָדָיו seruus, seru⁹ eius, seruus
tuus, serui, serui eius: רֶגֶל רַגְלוֹ
רַגְלְךָ רַגְלִי רַגְלַיִם רַגְלֵי רַגְלָיו Pes,

pes eius,

pes eius, pes tuus, pes meus, duo pedes, pedes, pedes eius. צֶלֶם צַלְמוֹ צַלְמֵנוּ צַלְמֵי Imago, imago eius, imago nostra, imagines. חֶבֶל חַבְלֵי חֲבָלָיו funis, funes, funes eius. דֶּרֶךְ דַּרְכּוֹ דְּרָכִים דַּרְכֵי דְּרָכָיו Via, via eius, viæ, viæ eius. שֶׁקֶר שָׁקֶר שֶׁקֶר Mendacium, mẽdacium, mendaciũ. חֶסֶד חַסְדּוֹ חֲסָדֶיךָ Misericordia, misericordia eius, misericordiæ eius. לֶחֶם לָחֶם לַחְמוֹ לַחְמְךָ Panis, panis, panis eius, panis tuus. סֵתֶר סִתְרוֹ Absconsio, absconsio eius. קֶשֶׁב קָשֶׁב Attẽtio, attentio. תֶּבֶן non mutatur, idest palea.

Sunt autem plæraque cum séri, et seghól, vt dictum est. עֵשֶׂב hærba. et עִשְּׂבוֹת Prouerbiorũ ca. 27. cum daghés euphoniæ gratia. שֵׁבֶט שְׁבָטִים שִׁבְטֵי Virga, virgæ, virgæ. עֵרֶךְ עֶרְכְּךָ, עֶרְכִּי Aestimatio, æstimatio tua, æstimatio mea. עֵזֶר עֶזְרְךָ, עֶזְרֶךָ Auxilium, auxilium tuum, auxilium tuum. סֵפֶר סִפְרְךָ Liber, liber tuus. סֵתֶר Latibulum. in regimine nõ mutatur. חֹזֶק חָזְקִי fortitudo, fortitudo mea. זֶבֶד dos. quãquam plærique codices sex habent puncta. נֵזֶר נִזְרוֹ Corona, corona eius. אֵצֶל אֶצְלוֹ אֶצְלִי אֶצְלָהּ Apud, apud eũ, apud me, apud eam. עֵמֶק עָמֶק עֲמָקִים Vallis, vallis, valles. עֵדֶן עֲדָנִים עֲדָנַי Delitiæ, delitiæ, delitiæ meæ. et nomen propriũ Héden. 2. Para. 29. Et חֵלֶב חֶלְבִּי חֶלְבָּם חֶלְבָּהּ חֲלָבִים adeps, adeps meũ, eorum, eius: adipes. חֵשֶׁק חִשְׁקִי Complacentia, complacentia mea. Et חֵקֶר סֵפֶל שֵׁטֶף סֵמֶל אֵבֶר אֵפֶר עֵפֶר אֵצֶר חֵלֶם נֵצֶר נֵבֶל הֵלֶךְ אֵקֶב עֵבֶר חֵרֶם עֵבֶל סֵבֶל idest Inquisitio, phiala, inundatio, idolum, penna, cinis, Hépher proprium nomen, Eser proprium nomen, Chélem proprium nomen, Ramus (vel surculus,) Psalterium (vel lyra), ambulatio, finis, Transitus, genus spinæ, Ebel proprium nomen, Onus.

Et cum seghól, vel séri, et patách, vltima existente gutturali, vt פֶּשַׁע פִּשְׁעָהּ פִּשְׁעֶיךָ פְּשָׁעֵינוּ Præuaricatio, præuaricatio eius, præuaricationes tuæ, præuaricationes nostre. פֶּרַח פָּרַח

פִּרְחָה פְּרָחֶיהָ flos,flos,flos ei⁹, flores eius. שֵׁמַע Auditus,auditio. Et שֵׁמַע cum séri, Isaiæ capite.23. נֵתַח frustum, Ezechielis.24.capite.quamquàm in plærisq; codicibus (teste rabbi Dauíd in libro Radicum) sit cum séri. Et נְתָחִים נְתָחֶיהָ נְתָחָיו frusta,frusta eius,frusta eius. מֵצַח frons,cum séri. Et מִצְחוֹ מִצְחֲךָ מִצְחָם מִצְחוֹת frons eius, frons tua, frons eorum, frontes. מֵזַח vel מְזַח Cingulum, Isaiæ.23.capite. שֶׁלַח Hortus, gladius: שִׁלְחוֹ gladius eius. מֶצַח כֶּלַח שֶׁבַע תֶּשַׁע Sith, senectus, septem, nouem. צֶלַע cum séri, idest Latus צַלְעוֹ צַלְעוֹת latus eius, latera. בֶּטַח fiducia, confidentia, caret plurali. יֶשַׁע Salus non mutatur cum pronomine, vt יִשְׁעֲךָ Salus tua, Psalmo 84. Et quinq; sunt cum seghól, Psalmo.131. Induam יֶשַׁע salutem. Et Isaiæ.61.capite. Induit me vestibus יֶשַׁע salutis. Et Iiób.5.capite. Eleuati sunt יֶשַׁע salute. Et eodem capite. Longe fient filij eius מִיֶּשַׁע à salute. Et Isaiæ capite.45. Et fructificent יֶשַׁע salutem. Alia sunt cum séri, et cum pronomine יִשְׁעֲךָ Salus tua, Psalmo.17. ¶ Et totum cum patách existente gutturali secunda litera: vt זַעַם זַעְמוֹ זַעַמְךָ Ira, ira eius, ira tua. נַעַר Puer: נַעֲרוֹ Puer eius, cum sceuá: et interdum נַעֲרוֹ cum sceuá patách: et in plurali cum sceuá נְעָרִים נְעָרָיו Pueri, pueri eius. שַׁעַר שְׁעָרִים שַׁעֲרֵי שְׁעָרֶיךָ שַׁעֲרֵיכֶם Porta, portæ, portæ, portæ tuæ, portæ vestræ. כַּחַשׁ כַּחֲשֵׁיכֶם Negatio (Mendacium) Negationes vestræ. פַּחַת פְּחָתִים fouea, foueæ: שַׁחַת שַׁחְתָּם fouea (Rete), fouea eorum. לַהַב לְהָבִים flamma, flammæ. נַחַל נְחָלִים Torrens, torrentes. טַעַם בַּעַר רַעַד נַחַשׁ רַחַב סַעַר רַחַת Sapor (vel Ratio,) Stultus, Tremor, Augurium, Latitndo, Turbo, Pala. ¶ Et cum seghól, vt לֶחֶם לַחְמוֹ לַחְמְךָ Panis, Panis eius, Panis tuus.

¶ Alia sunt longa cum chólem, et seghól, et non mutantur in coniun-

in coniunctione. Sed in plurali chólem mutat̄ in camés chatéph, paucis exceptis, quæ sunt cum camés lato. Et sic cū pronomine, quamꝗ interdum est cum camés lato, aut cum scúrec. Et in duali secunda litera est cum sceuá, vt חֹדֶשׁ חֳדָשִׁים חָדְשׁוֹ חָדְשִׁי חֳדָשָׁיו Mensis, menses, mensis eius, mensis meus, menses eius. קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים קָדְשׁוֹ קָדְשִׁי קֳדָשָׁיו Sanctitas, sanctitates, sanctitas eius, sanctitas mea, sanctitates eius. Et cum camés lato, vt Ezec.36. Sicut pecudes קָדָשִׁים sanctificationum. Et Deuter.12. Tantum קָדָשֶׁיךָ sanctitates tuas, quæ erunt tibi, capies. Et Ezec.22. קָדָשַׁי sanctitates meas contempsisti. Et Hamós.2. Et שָׁרָשָׁיו radices eius deorsum. Et Iiób 18. Deorsum שָׁרָשָׁיו radices eiꝰ siccabunt: קֹמֶץ pugillus, ⁊ cum pronomine habet קֻמְצוֹ pugillus eius. Leuiti.2. Et גֹּדֶל magnitudo. Et Psal.150. Laudate eum sm multitudinem גָּדְלוֹ magnitudinis eius. חֹפֶן vola: חָפְנַיִם חָפְנֵיכֶם חָפְנָיו volæ duæ, volæ vestræ, volæ eius. אֹפֶן rota אוֹפַנָּיו rotæ eius. גֹּרֶן גָּרְנִי area, area mea: אֹפֶל עֹפֶל חֹפֶשׁ חֹרֶשׁ הֹלֶם שֹׂבֶךְ נֹקֶף עֹצֶב קֹשֶׁט .i. Caligo, arx, liber, chóres proprium regis nomen, qui Cyrus dicitur, malleus, densitas, excussio, dolor, veritas: אֹהֶל tentorium, tabernaculum, אֳהָלִים tabernacula, ⁊ cum chólem ad protrahendum hc אֹהָלִים et אֹהָלָיו tabernacula eius. 2. Reg.20. Et אֹהָלֶיךָ tabernacula tua, Num. 24. Deutero.33. Quamꝗ possūt esse ab אָהָל instar גּוֹרָל sors: בֹּהֶן pollex, est cū segól, ⁊ mittit plurale, vt fœminina בְּהוֹנוֹת Judi.1. Quamuis possit esse à בְּהוֹנָה vel בָּהוֹן teste rabbi Da. in Michlól. Et חֹזֶק fortitudo, Chaggæi.2. חָזְקֵנוּ fortitudo nostra, Hamós.6. בְּאֹשׁ fœtor בָּאְשׁוֹ fœtor eius, Joél.2.ca. Et בָּאְשָׁם fœtor eorum, Isa.34. In quibus áleph quiescit, quamꝗ eius singulare possit esse sm aliam formam, vt Hamós.4. Et ascēdere feci בְּאֹשׁ fœtorem castrorum eorum. Et sm normam áleph debuerat esse cum

chólem

chólem quiescente áleph ſm morem, & transeūte motu eius in beth. Camés enim et chólem æquantur. ¶Et si secunda litera fuerit gutturalis, patachatur maiori patách, præter duo prædicta בֹּהֶן בְּאֹשׁ et quæ sunt cum seghól, vt פֹּעַל פָּעֳלוֹ פְּעָלִים Opus, opus eius, opera. תֹּאַר תָּאֳרוֹ forma, forma eius. I. Reg. 28. תָּאֳרָם forma eorum, Threnorū. 4. Et cum chólem תֹּאֲרוֹ forma eius, Isa. 52. רֹחַב רָחְבּוֹ רָחְבָּה Latitudo, latitudo eius, latitudo ei⁹. בֹּחַן שֹׁחַד צֹהַר probatio, munus, fenestra. רֹמַח רְמָחִים Lancea, lanceæ: & cū pronomine Res est cum camés in libris correctis teste rabbi David in Michlól, & in lib. rad. 2. Nez. 4. cum gladiis suis. Et רָמְחֵיהֶם lanceis suis. Et אֹרַח semita, via: in plurali more fœmininorum facit אֳרָחוֹת Judi. 5. Et in coniūctione אָרְחוֹת, Jiób 6. אָרְחוֹת Semitæ viæ eorum.

¶Alia sunt cum camés, et seghól, et longa: vt עָוֶל iniquitas, peruersitas, et cum pronomine עַוְלוֹ Ezech. 18. Et in coniūctione עֶוֶל cum seghól, Eze. 28. מָוֶת Mors. Et cum he redundante מָוְתָה Psal. 115. Et in coniunctione, et cum pronomine váu quiescit: vt Numeri 23. Moriatur anima mea מוֹת morte rectorum. Et sic in plurali cum váu quiescente. Ezec. 28. מוֹתֵי Mortibus incircuncisorum morieris. Et sic תָּוֶךְ תּוֹךְ תּוֹכוֹ Medium, mediū, mediū eius. שָׁוְא mēdacium est ex hac specie, teste Rabbi David in Michlól, quamq̄ váu est lene, et áleph quiescens est loco he, et cum pronomine שַׁוְאוֹ שָׁוְאֵךְ vel cum váu quiescente שׁוֹאוֹ & possibile est q̄ גַּיְא vallis sit ex hac specie, quamq̄ interdū scribitur absq̄ áleph. Et non est cum camés, vt שָׁוְא sed cum patách eo q̄ egreditur ſm formā אַי בַּי גַּי quæ sunt ꝓnomina primæ personæ patachata, שַׁוְא vero est ſm normam camessatū, & erit ſm formam אָיו בָּיו גָּיו pronomina tertiæ personæ camessata.

¶Alia sunt cum patách, & séri daghessata, quæ in coniunctione non

ṇe non mutantur ad nomen.
Sed in plurali,⁊ cum pꝛonomi-
ne ſecũda litera eſt cum ſceuá,
et interdum ſine daghés leui-
gandi gratia,vt חָלָק lenis : et
חֲלָקֵי lenes. I. Regum.17. שֶׁבַח
laudatoꝛ מִשְׁבְּחוֹת מַקֵּל מַקְלוֹ Ba-
culus(vel virga) baculꝰ eius,
baculi. Sed illud Geneſis.30.
Et tulit מַקַּל לִבְנֶה virgam po
puli,ideſt populeam. quod eſt
mutatum in patách,non eſt hu
ius ſpeciei,teſte Rabbi Dauíd
in Michlól. שֶׁרֶת מָאֵן מַהֵר Mi-
niſterium,Pꝛohibitoꝛ,feſtina-
toꝛ. Et מָאֵן eſt cum camés, et
מַהֵר cum patách,et ſunt nomi-
na toarím רַחֵם miſericoꝛdia.
Et שִׁקְמִים Sycomoꝛi eſt huius
ſpeciei,vel de ſpecie עִוֵּר cæcus.
¶ Alia ſunt cum patách,et ca-
més,⁊ daghés,⁊ in coniunctio-
ne,ſiue regimine genitiui mu-
tant camés in patách,vt שַׁבָּת
ſabbatum,et in regimine שַׁבַּת
שַׁבָּתוֹן Sabbatum,ſabbati(vel
ſabbatuli.) Et inuenitur fœmi
nei generis, Leuitici.16. שַׁבָּת
Sabbatum,ſabbati הִיא eſt vo
bis,⁊ maſculini, Deuteroñ.6.
Cuſtodi diem הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ ſab
bati ad ſanctificãdum eum. Et
cum pꝛonomine שַׁבַּתּוֹ Sabba-
tum eius, Iſaiæ.66.capite. Et
in plurali שַׁבָּתוֹת .2. Paralip.
capi.2. Sed ſecundum Rabbi
Dauíd in Michlól eſt alte-
rius ſpeciei. et ponitur vice
שַׁבְּתֹת Cadit enim vltimũ táu
euphoniæ, et lenitatis gratia
pꝛopter duoꝛũ cõcurſum tauin
et daghés eſt ob defectum vlti
mi táu. Et quamq̃ in פַּחְתֶּת
confoſſio,coꝛroſio, Leuitici.13.
eſt duoꝛum concurſus tauin,
noluit tamen authoꝛ in שַׁבָּת
vnum remouere táu,ob eius di
ctionis frequentiam. Quippe
ſi de hac eſſet ſpecie,táu in di-
ctione שַׁבַּתּוֹ Iſa.66. Et שַׁבַּתָּהּ
Hoſeæ.2. Non eſſet daghéſſa-
tum. Sed raphatum videlicet
שַׁבָּתוֹ Et ſic alterum. אַכַּד Ac-
cád nomen pꝛopꝛium, Geneſis
10.capite. פַּנַּג nomen loci,vel
balſamum, Ezechielis.27.ca-
pite. סַלָּח pꝛopitiatoꝛ. מַלָּח nau-
ta,vel remex. גַּלָּב tonſoꝛ,barbi
tonſoꝛ : גַּלָּבִים barbitonſoꝛes,
Ezechielis.5. גַּנָּב גַּנָּבִים fur,fu
res.

res. קַנָּא Zelotes, æmulator. סַבָּל Onus, vel baiulus. קַשָּׁת arcus, et arcitenens, sagittarius, חָרָשׁ Faber, artifex, non mutatur, et cheth cum camés, quod res litera nō sit daghessabilis, vel est ita, vt vicem suppleat daghés, et sic פָּרָם parás, idest persa. צַוָּאר collum in quo áleph quiescit protrahendi gratia, quod tamen interdum abiicitur de scriptura, vt. 2. Hezræ capi. 3. Non induxerunt צַוָּרָם collum suum in cultum domini sui. Et in regimine צַוְּארֵי Genesis. 45. Et cum pronomine צַוְּארֵיכֶם Jeremiæ. 27. Et in hac specie sunt nonnulla cum putách, vt אַחַר post, quod non daghessatur, quia cheth non est litera daghessabilis, et in plurali אַחֲרֵי אַחֲרִין פַּדָּן Paddán, Genesis. 25. quamquam dici potest quod absolutum est פַּדָּן cum camés, et in regimine פַּדַּן אֲרָם Paddán Syriæ. Genesis. 25. Et cum he, vt פַּדֶּנָה אֲרָם In Paddán Syriæ. dici tamen potest quod seghól est loco patách, teste rabbi Da. in Michlol. שַׁדַּי quoque idest omnipotens potest esse de hac specie, vt idem testatur, et iod est vice dáleth, et est cum patách, quia exit vt אַי בֵּי נֵי. Et huius speciei esse possunt פָּרָם כָּחָשׁ גָּרָם de quibus iam dictū est. Et sic quorū vltima radicalis litera, quiescit, vt חַטָּא חַטָּאִים Peccator, peccatores. חַטָּאֵי חַטָּאֶיהָ Peccatores, peccatores eius. דַּכָּא Contritus. Sed illud Psalmi. 33. וְאֶת־דַּכְּאֵי־רוּחַ Contritos spiritu est cum sceuá. קַנָּא Zelotes.

¶ Alia sunt cum sceuá, et chólem, quæ non mutantur, neque in regimine, neque cum pronominibus: vt שְׁאוֹר סְגוֹר יְאוֹר יְקוֹד חֲמוֹר בְּכוֹר גְּדוֹל זְרוֹעַ שְׁחוֹחַ גְּבוֹהַּ Fermētum, Aurum purū, Fluuius, Exustio, Asinus, Primogenitus, Magnitudo, Brachium, Humiliatio (vel Humilis,) Excelsus. שְׂמֹאל Sinistra. Aleph est loco váu protractiui, quamquam et cum váu quandoque inuenitur: vt. 2. Regum capite. 14. תְּאוֹם Gemellus, Geminus. vel est à תָּאַם Instar. גָּדוֹל magnus. צָפוֹן Aquilo,

Jehosue.II.capi. potest esse de hac specie, quia non est in regimine illo in loco.

¶ Alia sunt cum sceuá, et scúrech, quæ non mutantur, nec in regimine, nec cum pronominibus, vt זְבוּל habitaculum. גְּבוּל גְּבוּלוֹ גְּבוּלְךָ גְּבוּלוֹת גְּבוּלוֹתֶיךָ Terminus, terminus eius, terminus tuus, termini, termini eius. כְּרוּב כְּרוּבִים Cherúb, Cherubím. יְצוּעַ יְצוּעִי Stratus, stratus meus. זָכוּר זְכוּרְךָ Masculinus, masculinus tuus. זְבוּב זְבוּבִים זְבוּבֵי Musca, muscæ, muscæ. כְּלוּב Cauea in qua ponuntur aues. נְאוּם dictus (vel sermo,) כְּסוּי Operimentum פְּדוּי פְּדוּי פְּדוּיִם פְּדוּיֵי Redẽptio (vel redẽptus,) redemptiones, redemptiones. פְּרִי fructus. יְצוּר יְצוּרַי Membrũ, membra mea. אֱשׁוּן Nigredo.

¶ Alia sunt breuia cum camés et chólem, quorũ camés in regimine mutatur in sceuá, vel camés chatéph, si fuerint cum maccáph, & in plurali nonnulla sunt cum daghés, vice bannach, & mutãtur, itidem & cum pronominibus: vt גָּדוֹל Magnus. et in regimine גְּדוֹל Jeremiæ.10.capite. Et cum maccáph גְּדָל־כֹּחַ Magnus fortitudine, Nachum.1.capite. רָחוֹק רְחוֹקִים Longinquus, lõginqui, et fœmininum רְחוֹקָה Longinqua. Sed illud Judicum capite.19. רָחֳקָה הִיא Longinqua est habet Res cũ ghabiá, & cheth (præter normam) cum accentu, vt illud Jeremiæ.3.capi. בָּגוֹדָה Præuaricatrix soror eius. pro בְּגוֹדָה. Et he quandoq; mutatur in táu, & fit dictio longa: vt 2.Regum.18.capi. Et fuit ibi bellum נָפוֹצֶת dispersum super faciem omnis terræ. pro נְפוֹצָה Instar: גְּדוֹלָה magna. et est dictio extranea, quamquàm dici potest quod est sicut מְשׁוֹרֶת Incensum: et נְחֹשֶׁת æs. et camés est loco sceuá. Sed si deducatur à פוץ, et Nun sit coniugationis Niphhál, tunc est cum camés: quia est dictio longa, teste rabbi Dauid in Michlól. קָרוֹב קְרוֹבוֹ קְרוֹבִים קְרוֹבָה propinquus, propinquus eius, propinqui, propinqua. מָעוֹן מְעוֹנוֹ מְעוֹנְךָ

מעונים

קְטוֹנִי קְטוֹנְךָ קְטוֹנוֹ Paruus,paruus eius,paruus tuus,paru⁹ meus, parui. Et in dictione קָטָנִּי עָבָה Minimus meus grossior est lumbis patris mei. 3. Regum capite. 12. Coph remanet cum camés, vt erat in singulari separato, ideſt non coniuncto: et dum coniungitur, absorbetur váu in daghés, ⁊ vertitur chólem in camés chatéph, ⁊ ita remanet camés in pronomine secundum morem singularis separati in dictione Ero קָטָבְךָ morsus tuus inferne, Hoseæ capite. 13. Et sic remanet camés in coniunctione, in dictione קָבָל עָם Coram populo, siue in conspectu populi. 4. Regum capite. 15. Et sic cum pronomine, Ezechielis capite. 26. וּמְחִי קָבָלוֹ Et arietem machinæ suæ dabit in muros tuos. Et daghessatur propter absorbitionem hannách: vt קְטַנִּי. Et in plurali daghés est vice hānách vt עָרוֹם עֲרֻמִּים אָדוֹם אֲדֻמִּים נָקוֹד נְקֻדִּים Nudus, nudi, Rufus, rufi, Punctatus punctati, ideſt maculati, ⁊ asperſi punctis. Et

עֲבֻתָּה Densa, perplexa, Ezechielis. 6. Ab עָבוֹת densus, perplex⁹, ⁊ in plurali sine daghés, עֲבֹתִים עֲבוֹתוֹת. Et טָהוֹר mundus: ⁊ in regimine טְהוֹר: ⁊ cum maccáph טְהָר־לֵב mundus corde. Et Iiób. 17. capi. וּטְהַר־יָדַיִם Theth, ⁊ he cum camés chatéph, ideſt Et mundus manibus. שָׁלוֹם שְׁלוֹמְךָ שְׁלוֹמוֹ Pax, pax, pax tua, pax eius. כָּבוֹד כְּבוֹד כְּבֹדוֹ כְּבוֹדִי Gloria, gloria, gloria eius, gloria mea. עָשׁוֹק Calũniator. עָבוֹת Densus, perplexus. אָמוֹן Mors. גָּרוֹן גְּרוֹנָם Guttur, guttur eorum. שָׁלוֹשׁ Tres. אָמוֹן Magn⁹. אָדוֹן אֲדוֹן אֲדוֹנוֹ אֲדוֹנִי אֲדֹנִים אֲדֹנַי Dominus, dominus, dominus eius, dominus meus. אָרוֹן אֲרוֹן Arca, arca. Sed illud. 4. Regũ capite. 12. Et tulit Iehoiadáh sacerdos אֲרוֹן אֶחָד Arcam vnã. Et illud. Et fecerunt אֲרוֹן אֶחָד arcam vnam. non est de hac specie. Sed habentium sceuá, ⁊ seghól: vt שְׁאוֹר, quia non sunt in regimine teste rabbi Dauid in Michlól. Sunt tamen in hac specie nõnulla daghessata, quæ

propter daghés non mutantur, neque in regimine, neque in plurali, neque cum pronomine, vt רָתּוֹם כָּמוֹן Clausura, vel conclusio, aut catena, Cymimum. quæ alij dicunt esse cum patách.

¶ Alia sunt cum camés, & scúrech, & breuia, & communiter mutantur tam in regimine, quam in plurali, et cum pronominibus: vt שָׁבוּעַ Ebdomada, et in regimine שְׁבוּעַ Genesis. 29. capite. Plurale est secūdum formam masculinorum שָׁבוּעִים Danielis. 9. capite. Et in regimine שְׁבוּעִים. Et secundum formam fœmineorum שָׁבֻעוֹת Exodi capite. 34. Et in regimine שְׁבוּעוֹת et שְׁבוּעוֹתֵיכֶם. Et hoc vt sit discrimen inter ipsa. Et שְׁבוּעֵי שְׁבוּעוֹת לָהֶם Iurantes iuramentis eius, Ezechielis. 21. capite. quæ sunt alterius significātiæ. חָרוּל Vrtica, vel carduus. Et in plurali חֲרוּלִים daghessatur. Prouerbiorum. 24. capi. שָׁחוּט Acutus, tersus, Ieremiæ. 9. Et secūdum rabbi Iosépb Chimchi, est nomen tóar, perinde ac si dicat שׁוֹחֵט sicut עָשׁוּק: pro עוֹשֵׁק Calumniator, Prouerbiorum. 28. מָלוּט Membrum retractum. שָׂרוּעַ Membrum mōstruosum. עָצוּם עֲצֻמִים fortis, fortes. בָּרוּךְ בְּרוּךְ בְּרוּכִים benedictus, benedictus, benedicti. שָׁאוּל Saúl regis Israél, proprium nomen.

¶ Alia sunt cum patách, et scúrech, daghessata (si sint literæ daghessabiles,) et breuia, quæ non mutantur, nec in regimine, nec in plurali, nec cum pronomine, vt in sequentibus patet שַׁבּוּר תַּנּוּר חַנּוּן שַׁכּוּל Vmbilicus, cliban⁹, miserator, absque filiis. תַּפּוּחַ תַּפּוּחִים Malus arbor, & fructus, Malum, Mala. עַמּוּד עַמּוּדִים Columna, columnæ. אַלּוּף אַלּוּפִים אַלּוּפֵי Dux, duces, duces. חַלּוּם חַלּוּמִים Lenis, lenes. רַחוּם Misericors. et בַּחוּר בַּחוּרִים בַּחוּרֵי Iuuenis, Iuuenes, Iuuenes. בְּחוּרִים בְּחוּרֵי sunt à בָּחוּר cum camés, idest Electus. חָרוּץ חֲרוּצִים Diligens, diligentes, agilis vel gloriosus &c. בַּחוּן בַּחוּנִים בַּחוּנָיו Munitio, munitiones, munitiones

tiones eius. חָרוּץ Traba, instrumentum quo fruges teruntur, quamquam sunt qui dicnnt esse cū camés,

¶Alia sunt cum chiríc, & chólem, quæ non mutātur, & ex eis nonnulla sunt cum daghés: vt מִישׁוֹר שִׁילוֹחַ גִּיחוֹן שִׁיחוֹר צִינוֹק fascia: Silóach, Ghichón fluuij nomen, Nilus, Carcer. Et cum daghés, vt צִפּוֹר צִפֳּרִים Auis, passer, aues, chólem vertitur in camés chatéph. כִּנּוֹר כִּנּוֹרִים כִּנּוֹרֶיךָ Cithara, citharæ, citharæ tuæ. Et fœmineo genere כִּנּוֹרוֹת. 2. Paralippomenon capite. 9. Et כִּנּוֹרוֹתֵינוּ Citharæ nostræ, Psalmo. 136. יִסּוֹר Castigatio, vel eruditio. כִּיּוֹר Caminus, vel Lampas. גִּבּוֹר גִּבּוֹרִים Potens, potentes. שִׁכּוֹר Ebrius.

¶Alia sunt cum chiríc, & scúrech, & daghés, breuia, quæ non mutantur: vt

בִּכּוּר בִּכּוּרִים צִבּוּר צִבּוּרִים קִבּוּץ נִחוּם נִחוּמִים נִאוּף נִאוּפִים נִאֻפַיִךְ פִּגּוּל פִּגּוּלִים תִּהוּל קִשּׁוּר שִׁקּוּף כִּיּוּן חִבּוּק סִכּוּת שִׁכּוּל שִׁכּוּלַיִךְ גִּדּוּף גִּדּוּפִים גִּדּוּפַיִךְ לִמּוּד לִמּוּדַיִךְ שִׁמּוּי

צִפּוּי מִשּׂוּא מִשְּׂאִים עִזּוּז:

Primitiuum, primitiua, Aceruus, aceruі, Congregatio, Consolatio, consolationes, Adulterium, adulteria, adulteria tua, Prophanus, prophani, Fascia, fascia pectoralis, Abominatio, Idolum, Complexus, Operimentum, Sterilitas, sterilitates tuæ, Obprobrium, obprobria, obprobria, Discipulus, discipuli mei, Irrigatio, Operimentum, Cucumis, Cucumeres, Fortis. זֵרוּעַ Satus est cum séri propter Res literam, teste Rabbi Dauíd in Michlól.

¶Alia sunt cum chólem, & chiríc, quæ non mutantur, vt אֹכֶל Cibus. אוֹפִיר Ophír. בּוֹרִית Boríth, genus herbæ, vel Sapo quo lauantur vestes.

¶Alia sunt cum chólem, et camés, et in regimine genitiui cum patách, et cum pronomine non mutantur, neque in plurali absoluto. Sed in regimine camés mutatur in sceuá: et sic cum pronominibus: et quædam habent daghés, vt אוֹצָר

Thesaurus eius אוֹצָרוֹת . Et אוֹצְרוֹת . 2 . Paralippomenon capite . 12 . אוֹצְרוֹתָיו אוֹצְרוֹתַי Thesauri eius, thesauri mei. גּוֹזָל גּוֹזָלָיו Pullus columbarū, pulli columbarum eius. תּוֹלָע תּוֹלָעִים Vermis, vermes. גּוֹרָל גּוֹרָלוֹ גּוֹרָלְךָ, גּוֹרָלָם גּוֹרָלוֹת Sors, sors eius, sors tua, sors eorum, sortes. עוֹלָם עוֹלָמִים Sæculum, sæcula. כּוֹכָב כּוֹכָבִים כּוֹכְבֵי Stella, stellæ, stellæ. שׁוֹשָׁן Lilium. ⁊ in plurali שׁוֹשַׁנִּים cum daghés. שׁוֹפָר שׁוֹפַר חוֹתָם Sigillum. שׁוֹפָרוֹת שׁוֹפְרוֹת שׁוֹפְרוֹתֵיהֶם Tuba (buccina,) tuba, tubæ, tubæ, tubæ eorum. כּוֹבָע Galea, galerus, est cum camés, teste rabbi Iehudáh. ⁊ in regimine כֹּבַע et כּוֹבָעִים Inuenitur et longum כּוֹבַע . 1. Regum. 17. Et Isa. 59. Et sic מוֹבָע Galea est cum camés, ſm rabbi Iehudáh, quāq̄ (vt alij prodiderunt) cum patách sit scribendū. עוֹלָל עוֹלָלִים עוֹלָלֶיךָ Paruulus, paruuli, paruuli eius. שׁוֹלָל Spoliat⁹. אֹהֶל אֹהָלִים אֹהָלָיו אֹהָלֶיךָ Tabernaculum, tabernacula, tabernacula eius, tabernacula tua. אוֹפָן rota, ⁊ in regimine אוֹפַן, Isaiæ 28. Inuenitur etiam absolutū cum patách, Ezechie. 1. Et ecce אוֹפַן rota vna: אוֹפַנִּים est cum daghés.

¶ Alia sunt cum scúrech, ⁊ camés, vel patách, et nonnulla sunt cum daghés, vt עוּגָב Organum, vel tibia שׁוּעָל שׁוּעָלִים Vulpis, vulpes. כּוּמָז Subligaculum. יוּקָשׁ יוּקָשִׁים Auceps, aucupes. מוּעָד מוּעָדִים Lapsus, lapsi. אוּלָם Porticus etiam in regimine est cum camés. Et cum patách, vt יוּבַל הוּתַל סוּגַר שׁוּשַׁן Riuus, delusus, carcer (vel cōpes), lilium. Et cum scúrech, vel camés chatéph, et daghés, vt סֻלָּם גּוּמָץ לֻקַּח אֻכַּל אֻמָּן Scala, fouea, ablatus, cōsumptus, artifex. יוּלָּד Natus. ⁊ וֻלָּד cum váu loco iod, pro יוּלָּד Genesis. 11. capite.

¶ Alia sunt cum scúrech, ⁊ chólem, ⁊ daghés, ⁊ nonnulla cum táu in fine, vt סֻבֹּל סֻבֳּלוֹ Onus, onus eius. סֻבֹּךְ סֻבְּכוֹ Densitas, densitas eius. Et סֻבְּכוֹ Iere. 4. cum sceuá patách, vel cū sceuá tm̄, vt habent alij codices, teste, R.

teste .R.Dauid in Michlól,⁊ in libro radicum, ponitur pro סְבָכוֹ quãq̃ potest esse,⁊ à שׂבַךְ vt גֹּדֶל magnitudo, quod facit גָּדְלוֹ vt dictum est:⁊ daghessatur beth euphoniæ gr̃a, כֻּתֹּנֶת tunica,⁊ כֻּתָּנְתּוֹ tunica eius, Genesis.37. Et כֻּתָּנוֹת tunicæ. Leuiti.8. Sed illud Leuiti.10. Et tulerunt eos בְּכֻתֳּנֹתָם cum tunicis suis, est cum sceuá lenien di causa: vt plærique ꝑdiderunt, sed in libris correctis (vt inq̃t rabbi Dauid) est cum camés chatéph.

¶ Alia sunt cum camés,⁊ chiríc, quæ in regimine,⁊ cũ pronominibus, mutant camés in sceuá,⁊ nõnulla in plurali sunt cum daghés loco hannách: vt קָצִיר קְצִיר קְצִירוֹ Messis, messis, messis eius. נָדִיב נְדִיבִים spontaneus (vel princeps) spontanei. פָּתִיל פְּתִיל פְּתִילִים filum, filum, fila. אַבִּיר אֲבִיר fortis, fortis. סָרִיס סְרִיס סָרִיסֵי Eunuchus, eunuchus, eunuchi. Et סָרִיסָיו eunuchi eius cum camés præter normam שָׂרִיד שְׂרִידִים שְׂרִידֵי superstes, superstites, superstites.

פָּלִיט פְּלִיטִים פְּלִיטֵי euasor, euasores, euasores: סָעִיף סְעִיפִים סְעִיפֶיהָ Cacumen (vel cogitatio,) cacumina, cacumina eius. עָשִׁיר עֲשִׁירִים Diues, diuites. נָזִיד נָזִיר רָכִיל חָרִישׁ חָצִיר בָּצִיר גָּדִישׁ שָׁמִיר שָׂכִיר אָמִיר זָמִיר סָדִין חָמִיץ כָּלִיל Pulmentum, Nazaræus, fraudulẽtia, aratio, hærba, vindemia, aceruus, spina, mercẽnarius, ramus superior, sindon, migma, perfectus, חֲנִית lancea,⁊ חֲנִיתִּים lanceæ cum daghés:⁊ sic נְחִית נְחִתִּים descensor (castrametator,) descensores. Daghés vice hannách, id est iod quiescentis. Ponuntur enim pro חֲנִיתִים נְחִיתִים, et אֱלִיל nihil, idolum, quamq̃ est cum chatéph seghól.

¶ Alia sunt cum sceuá,⁊ chiríc quæ non mutant, vt כְּסִיל כְּסִילִים כְּסִילֵיהֶם Oriona ⁊c. יְדִיד יְדִידְךָ יְדִידִי Dilectus, dilectus tuus, dilectus meus. מְהִיר אֱוִיל כְּלִיל עֲוִיל שְׁחִין רְצִין גְּבִיר חֲסִין כְּפִיר דְּבִיר גְּדִיל פְּתִיל חֲנִית שְׁבִית שְׁבִיב כְּלִיל festin⁹, stultus, exustio, iniquus, vlcus, Resin regis proprium nomen, dominus, fortis, oraculum,

catulus leonis, oraculum, perplexus, vinculũ (vel filum) lancea, captiuitas, scintilla, mixt⁹.

¶ Alia sunt cum patách, & chiríc, & daghés, quæ non mutantur, vt אַבִּיר אַבִּירִים כַּבִּיר כַּבִּירִים אַדִּיר אַדִּירִים שַׁלִּיט שַׁלִּיטִים לַפִּיד לַפִּידִים צַדִּיק צַדִּיקִים אַמִּיץ פַּטִּישׁ סַפִּיר כַּשִּׁיל שַׂגִּיא חַפִּיר עַתִּיק סַרִּיס עַרִּיץ Potens, potentes, fortis, fortes, potestas potestates, lampas lampades, iustus iusti, fortis, malleus, sapphir⁹, securis, magnus, confusor, auulsor, eunuchus, fortis. A quibus & fœminea אַדִּירָה אוֹ אַדֶּרֶת שַׁלִּיטָת שַׁלֶּטֶת.

¶ Alia sunt cum séri, et chólem, quæ non mutantur, & nonnulla post séri habẽt bannách, idest literam quiescentem, vt אֵזוֹב אֵזוֹר אֵפוֹד hyssopus, cingulum, superhumerale. Et עֵירוֹם עֵירוּמִים Nudus nudi, quamq̃ dici potest ꝙ sit daghessatum.

¶ Alia sunt cum séri, & scúrec, quæ non mutantur cõmuniter, vt אֵמוּן fides, fidelitas, veritas: אֵטוּן funis: אֵסוּר carcer: אֵבוּס præsepe. Sed אֲבוּסֶךָ Iiób. 39. et אֲסוּרָיו Vincula eius, Iudicũ 15. mutantur. vel sunt de alia specie.

¶ Alia sunt cum chólẽ, vt חוֹרוֹן Chorón, vrbis nomen.

¶ Alia sunt cum scúrec, & séri, et nonnulla sunt cum daghés, vt שׁוּנֵם Suném, vrbis nomen: vnde fit patronymicũ שׁוּנַמִּית Sunamith. 3. Re. 1. אֻזֵּן Uzzén propriũ viri nomen. 1. Paralica. 7. cum daghés. כֻּסֶּם Spelta, כֻּסְּמִים Ezechie. 4. Quamq̃ & à כֻּסֶּמֶת esse potest.

¶ Alia sunt cum chólem, sceuá et scúrech, vt בּוֹכְרוּ Bochrú, proprium viri nomen. 1. Paralip. 8. Et illud Gene. 1. תֹהוּ בֹהוּ ſm Rabbi Ionáh est sicut תֹּהְוּ בֹּהְוּ.

¶ Alia sunt cum camés chatéph, sceuá, & chiríc, vt חָפְשִׁי liber: חָפְשִׁים pro חָפְשִׁיִּים et fœmineum: חָפְשִׁית libera. 4. Reg. 15. נָכְרִי alienus, extraneus: et נָכְרִים pro נָכְרִיִּים & fœmineum. נָכְרִיָּה extranea, Exo. 2. נָכְרִיּוֹת Gene. 31. נָעֳמִי Nahomí propriũ mulieris nomen, nun cum camés lato, & haáin cũ camés

chatéph,

chatéph, leniẽdi haáin gratia.

¶ Alia sunt cum chiríc, sceuá, & chiríc, vt עִבְרִי מִצְרִי Hebræus, Aegyptius, & alia gentilia, & patronymica nomina: de quibus dictũ est. Et cum patách propter cheth sequẽs: vt תַּחְתִּי pro תַּחְתִּיִּ inferior: & תַּחְתִּיִּם p תַּחְתִּים Genesis. 6. Et cum segól, vt שֶׂכְוִי gallus, Iiób. 38. Et פֶּלְאִי Iudi. 13. cum áleph quiescente, et longum propter segól. Et cum sceuá, vt פְּנִימִי interior: et פְּנִימִיִּם pro פְּנִימִים et לֵוִי leuita, pro לֵוִיִּ, aut לֵוִי: & in plurali לְוִיִּם cum iod radicali dũtaxat pro לְוִיִּם cum duobus iodín, quamquam perfectũ debet esse cum tribus iodín לְוִיִּיִּם primo radicali, secundo signo pluralis, tertio signo nominis haiáchas. Et sic שֵׁנִי secundus pro שְׁנִיִּי et שְׁלִישִׁי pro שְׁלִישִׁיִּי: vt dictum est de nominibus ordinalibus capite. 13. in quibus iod leniendi gratia abiicitur, quorum plurale perfectum, itidem cum tribus deberet esse iodín שְׁנִיִּיִּם. Et ita cætera nomina ordinalia.

¶ Alia sunt cum patách, sceuá, et patách מַהֲרַי נַחֲרַי אַרְבַּי Maharái, Nacharái, Arbái, propria nomina quæ habentur 2. Regum. 23. capite. כִּילַי quoquè, idest auarus, Isaiæ. 32. capite. est de hac specie, quamq́ iod quiescit, teste Rabbi Dauid in Michlól. Et sic שַׁדַּי idest omnipotens, cuius perfectum est שַׁדְּדַי אַחֲרַי idest retrocedens, Prouerbiorum capite. 28. teste Rabbi Ioséph Chimchí.

¶ De nominibus desinentibus in he. Ca. 17.

Nomina desinentia in ה quiescẽs communiter sunt fœminei generis, præter generum, et specierum nomina: de quibus dictum est. Horum igitur quædam sunt cum chiríc, sceuá, et camés, et sunt breuia: et in regimine genitiui, camés mutatur in patách, & he in táu,

he in táu, & in plurali sunt cum váu, & táu. Et sic alia nomina in he desinentia, paucis exceptis. Et cum pronominib⁹ retinent camés, & he similiter mutatur in táu, vt שִׁפְחָה שִׁפְחַת שִׁפְחָתוֹ שִׁפְחָתְךָ, שִׁפְחָתִי שְׁפָחוֹת שִׁפְחוֹתָיו Ancilla, ancilla ei⁹, ancilla tua, ancilla mea, ancillæ, ancillæ eius. אִמְרָה אִמְרַת אִמְרָתוֹ אִמְרָתְךָ, אֲמָרוֹת Eloquium, eloquium, eloquiũ eius, eloquiũ tuum, eloquia. Inueniť & cum segból אֶמְרָתוֹ Threno.2. Quãquam eius absolutum sit cum chiríc שִׂמְלָה שִׂמְלַת שִׂמְלָתוֹ שִׂמְלָתְךָ שְׂמָלוֹת שִׂמְלוֹתֶיךָ שִׂמְלוֹתָם Vestis, vestis, vestis eius, vestis tua, vestes, vestes tuæ, vestes eorum. כִּבְשָׂה כִּבְשַׂת כְּבָשׂוֹת כִּבְשׂוֹת Agna, agna, agnæ, agnæ. מִשְׁחָה מִשְׁחַת מְשָׁחוֹת Unguentum, vnguentum, vnguẽta. שִׁבְבָה אִבְחָה כִּשְׂבָּה שִׁבְיָה Effusio (vel descensus,) fulgor (vel acies) agna, captiuitas, vel captiua. כִּלְיָה כִּלְיַת כְּלָיוֹת כִּלְיוֹתַי Ren, ren, renes, renes mei. בְּרִיָּה pinguis, Ezech.34. pro בְּרִיאָה teste. R. Dauid in libro radicum. מִנְחָה מִנְחָתוֹ מִנְחָתְךָ מִנְחָתִי מִנְחָתָם מְנָחוֹת מִנְחוֹתֵיכֶם Sacrificiũ, munus, munus eius, munus tuũ, munus tuum, munus meum, Munera, munera vestra: & dicitur à נָחָה sicut מִצְוָה præceptũ dicitur à צָוָה Si enim mem radicalis esset litera: in plurali faceret מִנְחוֹת : et non מְנָחוֹת גִּבְעָה גְּבָעוֹת גִּבְעוֹ Collis, colles, colles: קִרְיָה ciuitas, oppidum: et in plurali קְרָיוֹת Res cum chiríc, & iod daghessatum loco hannách, pro קְרָיוֹת sicut כְּלָיוֹת, quãquam dici potest nomen esse vrbis, vel alterius speciei: שְׁמָמָה Desolatio, Eze.32. Dabo montem Sehír לִשְׁמָמָה in desolationem, in quo sin protrahitur. Et sunt aliqua quæ in ים mittũt plurale, vt פִּשְׁתָּה פִּשְׁתִּים פִּשְׁתַּי linũ, lina, lina. חִטָּה חִטִּים triticum, tritica, pro חִנְטָה daghessatur enim ob defectum nun. Et sunt nonnulla in hac specie cum patách, vt שַׂלְמָה שַׂלְמַת שַׂלְמָתוֹ שַׂלְמֹתֵיכֶם Vestis, vestes, vestis eius, vestes vestræ: אַשְׁמָה robur: כַּבְשָׂה agna עַוְלָה iniquit[illegible] עַוְלָתָה iniquitas:

עונתך

עֲנָוָה עַנְוָתְךָ Mãsuetudo, mansuetudo tua. שַׁלְוָה שַׁלְוַת Prosperitas, psperitas. Et sic propter sequentem literam gutturalẽ, vt אַהֲבָה אַחֲוָה פַּחֲדָה שַׁאֲרָה רַחֲצָה Amor, fraternitas, Timor, Caro, Lauacrum. יַעֲנָה Struthio. סַעֲרָה Turbo, tempestas. סַעֲרַת סְעָרוֹת Turbo, turbones. נַעֲרָה נַעֲרַת נְעָרוֹת נַעֲרוֹתָיו Puella, puellæ, ellæ, llæ eius, נַעֲלָה נְעָלוֹת Calciamentũ, éta, quamquam & à נַעַל deduci potest, quod vtroque in genere (vt plæraque alia) suum mittit plurale, יַעֲלָה יַעֲלַת Caprea, prea, cerui genus.

Sunt etiam nonnulla in hac specie cum Seghól, quorum prima radicalis litera est gutturalis: vt חֶלְקָה חֶלְקַת חֶלְקָתוֹ חֶלְקָתְךָ חֶלְקָתָם Pars, pars eius, pars tua, pars eorũ. חֶלְיָה חֶלְיָתָהּ Ornamentum, tum eius. עֶדְנָה Voluptas, delitiæ. עֶרְוָה עֶרְוַת עֶרְוָתָהּ Nuditas. Turpitudo, tudo. חֶרְפָּה חֶרְפַּת Obprobrium, brium. שְׁאֵלָה שְׁאֵלָתִי שְׁאֵלָתָם Petitio, titio mea, titio eorum.

Alia sunt cum camés chatéph, sceuá, et camés, et he: vt חָכְמָה חָכְמַת חָכְמָתוֹ חָכְמָתְךָ חָכְמָתָם חָכְמַתְכֶם חָכְמָתֵךְ חָכְמוֹת Sapientia, pientia, entia eius, tia tua, tia eorum, tia vestra, tia tua, sapientiæ. עָצְמָה עָצְמַת עָצְמָתוֹ Fortitudo, titudo, tudo eius. עָרְמָה שָׁפְכָה עָרְלָה Calliditas (vel astucia,) veretrum, præputium. עָרְלַת עָרְלָתוֹ עָרְלָתָם Præputiũ, putium eius, tium eorum. Et in plurali, & etiam in regimine עָרְלוֹת 1. Regum. 18. In centum עָרְלוֹת præputiis palestinorum. Illud vero Iehosue. 5. In colle הָעֲרָלוֹת incircuncisorum. est alterius speciei. חָרְבָּה חֳרָבוֹת חָרְבוֹתַיִךְ חָרְבוֹתֶיהָ Desolatio, desolationes, solationes tuæ, nes eius. קָרְחָה Caluicium. & hoc solum habet res cum chólem in plurali, teste Rabbi Dauid. מָשְׁחָה מָשְׁחָתָם Vnctio, tio eorum, Exodi. 40. כָּתְנָה Tunica. Et in plurali כָּתְנוֹת Exo. 39.

Sunt etiam nõnulla in hac specie cum scúrech: vt טֻמְאָה טֻמְאַת טֻמְאָתוֹ טֻמְאָתָם טֻמְאָתָהּ טֻמְאוֹת Immundicia, dicia, cia eius,

eius, immundicia eorum, dicia eius, ciæ. חָפְשָׁה Libertas. חֲמִצָה fermentum. Et חֲמִצָתוֹ Hoseæ capite. 7. quamquam dici potest quod sit macór, et táu loco he, teste rabbi David, et in Michlól: et in libro Radicum. מָחֳרָה Cras est de hac specie, et propter literam gutturalem camés chatéph transit in cheth, et táu est loco he: et in regimine מָחֳרַת Exodi. 9. Et cum pronomine מָחֳרָתָם 1. Regũ. 30. בָּאְשָׁה Spina, Iiób. 31. habet áleph cũ sceuá, et non cum camés chatéph. Et in הָלְאָה vltra, Hamós. 5. camés chatéph, transiuit in camés latum.

¶ Alia sunt cum sceuá, et duobus camesín, et he. Et in regimine, et cum pronomine, tam in singulari, quam in plurali sceuá, mutatur in chiríc. Sed in plurali absoluto remanet sceuá. Et secũda litera gutturali existente, prima est cum patách. Sunt tamen nonnulla, quæ in regimine non mutantur, vt lenior sit pronunciatio, vt צְדָקָה צִדְקַת צִדְקָתוֹ צִדְקָתְךָ צִדְקָתִי צִדְקָתָם צְדָקוֹת צִדְקוֹת Iustitia, iustitia, iustitia eius, iustitia tua, iustitia mea, iustitia eorum, iustitiæ, iustitiæ. בְּרָכָה בִּרְכַת בִּרְכָתוֹ בִּרְכָתְךָ בִּרְכָתִי בִּרְכָתָם בְּרָכוֹת בִּרְכוֹת Benedictio, benedictio, benedictio eius, benedictio tua, benedictio mea, benedictio eorum, benedictiones, benedictiones &c. קְלָלָה קִלְלָתְךָ קְלָלוֹת Maledictio, maledictio tua, maledictiones. נְבָלָה Stultitia. מְצָדָה מְצָדוֹת Munitio, munitiones. Et in regimine non mutatur, vt Isa. cap. 33. מְצָדוֹת Munitiones saxorum. Et hoc forsan factum est, ne grauis esset pronũciatio, si diceretur מִצְדוֹת. Et secunda existens gutturalis, vt קְעָרָה קַעֲרַת קְעָרוֹת קַעֲרוֹת קְעָרוֹתָיו תַּחַת קַעֲרוֹתָיו Scutella, tella, læ eius, pro scutellæ eius. גְּעָרָה גַּעֲרַת Increpatio, patio. רְאָשָׁה רַאֲשׁוֹת Caput capita, et cum duobus signis pluralis וְרַאֲשֹׁתֵי 1. Regum 26. סְעָרָה Turbo. 4. Regũ. 2. Sámec est cũ camés chatéph, Et sic cheth in חֳרָבָה Ariditas, siccitas, desertum, Exo. 14. Et

Ezechie,

Ezechie.30. Et חֳרָבוֹת Deserta, Ezech.13. מְעָרָה מְעָרַת מְעָרוֹת Spelunca, lunca. cæ, non mutatur in plurali, sicut nec תְּעָלָה תְּעָלַת תְּעָלוֹתֶיהָ Aqueduct⁹, ctus aqueducti eius. מְנָאָה pars. ₇ in regimine numeri pluralis non mutatur: vt. 2. Hez. 12. מְנָאוֹת הַתּוֹרָה partes legis. Et sic מְנָיָה Pars. 2. Hezre. 13. מְנָיוֹת הַלְוִיִּם Partes Leuitarum.

¶ Alia sunt cum seghól, ₇ duobus camesín, quæ non mutantur, neq; in regimine, neq; cum pronomine: et secunda litera (nisi esset gutturalis) daghessaretur prima existente cum séri loco patách, ad dirigendum eius pronunciationē, ob secundam quæ camessatur literam נֶחָמָה נֶחָמָתִי Consolatio, consolatio mea. בֶּהָלָה בֶּהָלוֹת Terror, terres. נֶהָרָה נֶהָרוֹת Claritas, tates. נֶאָצָה נֶאָצוֹת נֶאָצוֹתֶיךָ Blasphemia, Blasphemiæ, Blasphemiæ tuæ. Nun cum camés. לֶהָבָה לֶהָבוֹת Flamma, mæ. ₇ in regimine לַהֲבוֹת Psal. 28, mutatur contra normā, vel est alterius speciei. Et sic בֶּלָהָה Turbatio, vel terror. ₇ in regimine בַּלְהוֹת Terrores vmbræ mortis, Iiób. 24. vel est à בַּלָּהָה Et בַּלָּהוֹת כֵּהָה כֵּהוֹת Subobscura, curæ, pro כֵּהָיָה כֵּהָיוֹת cū séri.

¶ Alia sunt cum sceuá, séri, et camés, ₇ he, quæ non mutātur, nec in regimine, nec in plurali, nec cum pronomine, paucis exceptis, quæ in singulari, vel in plurali mutantur in regimine, vt אֲבֵלָה Abeláh vrbis nomen. 2. Regum. 20. גְּזֵלָה גְּזֵלַת Rapina, rapina. אֲפֵלָה אֲפֵלָתְךָ אֲפֵלוֹת Caligo, ligo tua, ligines. חֲשֵׁכָה Tenebra. ₇ cum iod protractiuo post séri: vt חֲשֵׁיכָה Psal. 17. Et in plurali חֲשֵׁכִים Isaiæ. 50. בְּהֵמָה Animal. Et in regimine בֶּהֱמַת, Et cum pnomine בְּהֶמְתּוֹ בְּהֶמְתְּךָ בְּהֶמְתָּם aīal ei⁹, al tuū, al coꝝ. ₇ in plurali בְּהֵמוֹת. ₇ in regimine בַּהֲמוֹת psal. 8. נְבֵלָה נִבְלַת נִבְלָתוֹ נִבְלָתְךָ נִבְלָתָם נִבְלָתָהּ: Morticinum (vel cadauer,) cinum, ticinum eius, num tuum, num eorum, cinum eius. et interdum non mutatur: vt נְבֵלָתִי Isa. 26. Dici potest φ quæ mutantur alterius sunt speciei.

Et sic לְבֵנָה לִבְנַת לְבֵנִים לִבְנֵי לִבְנֵיכֶם Later, ter, lateres, res, res vestri. תְּאֵנָה תְּאֵנָתְךָ תְּאֵנָתָהּ. תְּאֵנִים Ficus, cus tua, cus eius, ficus. בְּרֵכָה בְּרֵכַת בְּרֵכוֹת Pisci na, piscinæ, cinæ. et cum camés loco séri בִּרְכַת Ieho.15. quamquàm dici potest quod est cum camés, quia benedictionem significat eo in loco, teste rabbi David in libro Radi. אֲבֵדָה אֲבֵדַת Perditio, ditio. טְמֵאָה טְמֵאִים Immunda, mūdæ. שְׁאֵלָה שְׁאֵלָתִי Petitio, titio mea. חֲצֵרָה חֲצֵרִים חֲצֵרוֹת חַצְרֵיהֶם חֲצֵרֶיהָ Atrium, atria, atria, atria eorum, atria eius.

Alia sunt cum chiric, sceuá, & seghól, quæ in regimine mutant seghól in séri, & in plurali, & cum pronomine deponūt he: vt לִבְנֶה לִבְנִים לִבְנֵי לִבְנְךָ לִבְנוֹ vt Populus, Arbor &c. אִשֶּׁה oblatio, sacrificium. pro אִשָּׁה. & in regimine אִשֵּׁה cum séri. & אִשִּׁים אִשֵּׁי Leuiti.2. et.6. Et ita צִחֶה Arida, sicca. צִחִים צְחֵי pro צִחָה. צִחָיו Et cum camés chatéph, et scúrech, vt תָּפְתֶּה tophtéh, idest gehenna. עֲלָפֶה עֲלֻפִּים עֲלֻפֵּי Lassus, lassi, lassi.

Alia sunt cum patách, & duobus camessin, & he, & daghés, et in plurali cum sceuá, quādo est in regimine. Et quando secunda litera non est daghessabilis, ad supplendum daghés, prima est cum camés, vt כַּפָּרָה יַבָּשָׁה חַטָּאָה Propitiatio, arida, peccatum. בַּקָּשָׁה בַּקָּשָׁתְךָ בַּקָּשָׁתִי petitio, titio tua, titio mea. בַּקָּרָה בַּקָּרַת Inquisitio, quisitio. פָּרָשָׁה פָּרָשַׁת Extensio, tensio cum camés. Et sic נָאָצָה נָאָצוֹתֶיךָ blasphemia, miæ. quod in alia specie à plærisque ponitur, & lene, vt בַּלָּהָה בַּלָּהוֹת Terror, res. quod in alia specie ab aliis locatur. בַּצָּרָה בַּצָּרוֹת Siccitas, citates. Psal.9. Et sic beth est radicalis litera חֲרָבָה חֲרָבוֹת Siccitas, tates. & in regimine חַרְבוֹת quod et in alia specie ab aliis locatur.

Alia sunt cum patách, scúrech, camés, et he, et daghessata, quod tamen daghés interdum abiicitur. Sunt etiam nonnulla quorum prima radicalis litera est cum chiric: vt

חַבּוּרָה חַבּוּרוֹת liuor,res. חַבּוּרוֹתַי,
Liuores mei. Et sine daghés
חֲבֻרָתוֹ Liuor eius, Isaiæ. 53. ca.
בַּכּוּרָה בַּכּוּרוֹת Præcox, Primiti
uum, tiua. בַּטּוּחָה בַּטּוּחוֹת fidu-
cia, ciæ. מַשּׁוּבָה מַשּׁוּבוֹת Attenta,
tentæ. רַתּוּקָה רַתּוּקוֹת Pessulum
(catena,) pessula. חֲסוּכָה שַׁכּוּלָה
Suffossa, Sterilis. בִּכּוּרָה Præ-
cox, primitiuum. גְּדוּפָה גְּדוּפוֹתָם
Obprobrium, brium eorum.
מְלוּאָה מְלוּאַת Plenitudo, per-
fectio: plenitudo, perfectio.

¶ Alia sunt cum chólem, séri, et
interdum sceuá, et camés, et he,
quæ in regimine, et cum prono-
mine mutātur, vt תּוֹעֵבָה תּוֹעֲבַת
תּוֹעֲבוֹת תּוֹעֲבוֹתָם Abominatio,
minatio, tiones, tiones eorum.
שׁוֹמֵמָה שׁוֹמְמוֹת שׁוֹמְמוֹת שׁוֹמְמוֹתַיִךְ:
Solitudo, desolatio, nes, nes,
nes tuæ. שׂוֹרֵקָה Palmes. סוֹחֵרָה
Rotunda in circuitu. סוֹלְלָה
סוֹלְלוֹת Agger, res. בּוֹגְדָה בּוֹגְדוֹת
Præuaricatio, cationes.

¶ Alia sunt cū sceuá, chólem,
camés, et he quæ non mutātur,
vt עֲבוֹדָה עֲבוֹדַת עֲבוֹדָתוֹ עֲבוֹדָתָם
Seruitus, uitus, tus eius, tus
eorum. חֲגוֹרָה חֲגוֹרוֹת Cingulū,
cingula. אֲגוֹרָה אֲגוֹרַת Nūmus,
mus. בְּשׂוֹרָה מְשׂוֹרָה זְמוֹרָה גְּדוֹלָה
שְׁחוֹרָה שְׁלוֹשָׁה שְׁמוֹנָה Nūciatio,
Incensum, fœtor (et propago,)
Magna, Nigra, Tres, Octo.

¶ Alia sunt cum sceuá, chiríc,
camés, et he, quæ non mutātur,
vt נְגִינָה נְגִינָתָם נְגִינוֹת Canti-
cum (vel psalmus,) cum eorū,
cantica. מְדִינָה מְדִינוֹת Prouin
cia, uinciæ. קִרְיָה קִרְיוֹת Ciuitas,
tates. סְפִינָה עֲדִינָה גְּבִירָה חֲמִישָּׁה.
עֲנִיָּה שְׁבִיָּה לְבִיָּא צְדִיָּה טְרִיָּה אֲכִילָה
שְׁנִינָה Nauis, Delicata, Do-
mina, Quinq;, Paupcula, Ca-
ptiua, Leena, Insidiæ, Maxil-
la, Cibus, Parabola, vel Ser-
mo admiratiuus. Et cum da-
ghés in quo absorbetur han-
nách, qđ est iod, vt שְׁמִטָּה כְּלִמָּה
קְהִלָּה גְּבִנָּה Dimissio, Ignomi-
nia, Congregatio, Caseus.

¶ Alia sunt cum duobus chiri
chín, camés, et he, vt עֲלִיָּה עֲלִיּוֹת
Cœnaculum, cula. Huius ta-
men pluralis pōt esse ab עֲלִית
et iod in eis est loco he, vel qđ
est magis cōsentaneum iod, est
iod haiáchas, sicut et in תַּחְתִּיָּה
inferior: et iod vltima radicalis

 litera,

litera, absorbetur in iod haiáchas daghessato. צְפִיָּה Speculatio.

¶Alia sunt cum scúrech, iod, camés, & he, vt דּוּמִיָּה silentium,

¶Alia sunt cum scúrech, patách, camés, & he, vt אֻרְיָה אֻרְוֹת Præsepe, sepia. Et in regimine אוּרוֹת. 3. Regum. 4. Et in Talmúd חֻלְדָּה חֻלְדוֹת feles, les.

¶Alia sunt cum sceuá, et scúrec, siue chibbús sephatáim, et camés, & he, daghessata, quamquàm sunt nonnulla absque daghés, & non mutantur, vt אֲגֻדָּה אֲגֻדַּת אֲגֻדּוֹת fasciculus, culus, culi. אֲלֻמָּה אֲלֻמַּת אֲלֻמֹּתָיו Manipulus puli, puli eius. הֲלֻמָּה הֲלֻמּוֹת Malleus, mallei. רְכֻלָּה רְכֻלָּתֵךְ Negociatio, ciatio tua. עֲגֻלָּה עֲגֻלּוֹת Rotunda, tundæ. סְגֻלָּה סְגֻלַּת Thesaurus, vel peculiaris, liaris. חֲתֻלָּה חֲתֻלָּתוֹ fascia, cia eius. עֲבֻדָּה familia. כְּבֻדָּה Honorata, Gloriosa.

¶Et sine daghés, vt גְּבוּרָה גְּבוּרָתֵךְ גְּבוּרוֹת fortitudo, tudo tua, dines. גְּמוּלָה גְּמוּלוֹת Retributio, tiones. שְׁמוּעָה שְׁמוּעָתֵנוּ Auditus (vel Fama,) ditus noster. יְצוּקָה יְצֻקָתוֹ fusura, sura eius. אֲרוּחָה אֲרֻחַת Annona, na. מְלוּכָה עֲזוּבָה חֲלוּשָׁה נְחוּשָׁה גְּדוּפָה יְשׁוּעָה Regnum, Derelicta, Debilis, Aenea, Blasphemia, Salus.

¶De nominibus longis desinẽtibus in táu. Ca. 18.

NOmĩa in táu desinẽtia cõmuniter sunt fœmĩei generis. Et primo, de longis dicendum est, quorum quædam sunt cum sceuá, & duobus segholin, & táu: vel cum seghól, & seri, vel econtra, quæ in regimine non mutãtur, quamquam cum accentu athnách, & soph passúc, seghól mutatur in camés. Et cum pronomine remanet seghól, vel mutatur in chiríc. Sed in plurali, & cum pronominibus interdum mutantur: vt יְבֶמֶת יְבִמְתּוֹ יְבִמְתֵּךְ Affinis, finis eius, affinis tua. גְּבֶרֶת גְּבָרֶת גְּבִרְתֵּךְ גְּבִרְתִּי גְּבִרְתָּהּ Domina, na, na tua, na mea, mina

eius. שִׁכְנַת שְׁכֶנְתָּהּ שְׁכֵנוֹת Vicina, cina eius, næ. בְּהֶמַת בְּהֶמְתְּךָ Animal, al tuū. חֲבֶרֶת חֲבֶרְתְּךָ Socia, socia tua. עֲקֶבֶת Vestigium, Planta. Et plurale in regimine עִקְּבוֹת Psalmo. 88. Et est cū daghés copb, euphoniæ causa. Et sic עִקְּבוֹתֶיךָ Vestigia tua, Psalmo. 76. עֲקֶרֶת עֲשֶׂרֶת עֲצֶרֶת בָּרֶדֶת כֻּתֹּנֶת תְּכֵלֶת חֲמֵשֶׁת שְׁחֵלֶת Sterilis, Decem, Collecta, Grando, Infossa, Hyacinthus, Quinqꝫ, Onycha. אֲמָהֶת Ancilla, quamqꝫ in singulari non est in vsu. Sed ꝓ eo lenitatis gratia scriptura vtitur אָמָה אֲמָתְךָ אֲמָתִי אֲמָתָהּ Ancilla, cilla tua, la mea, cilla eius, et he in אָמָה est signum fœmineum, radicali he deficiente, quod in plurali apparet אֲמָהוֹת Ancillæ, Genesis. 31. capite. Et אַמְהֹתָיו Ancillæ eius, Gene. 20. Cum séri, ꝛ segból: vt אֵשֶׁת שֵׁשֶׁת Vxor, Sex.

¶Alia sunt cum patách, ꝛ duobus segbólin, ꝛ táu, et secunda litera si fuerit daghessabilis, daghessatur, prima tamen litera quandoqꝫ est cum camés, et interdum cum chiríc, et secunda existente gutturali, prima est cum segból in plurali, ꝛ non mutantur, nisi in regimine pluralis, quia sunt cum sceuá communiter. Sed tertia existente gutturali, totum est patachatum: vt אַדֶּרֶת אַדַּרְתּוֹ אַדָּרוֹת Lodix, (vestis pilosa,) lodix eius, ces. צַמֶּרֶת צַמַּרְתּוֹ צַמַּרְתָּם צַמָּרוֹת Verber (Ramus altus,) verber eius, verber eorum, verbera eorum. Et in regimine genitiui דַּלֶּקֶת דַּלַּקְתּ דַּלָּקוֹת ꝛc. צַמְּרוֹת febris, bres, bres. יַבֶּשֶׁת יַבָּשׁוֹת יַבְּשׁוֹת Ariditas (vel arida,) ariditates, tates. שַׁחֶפֶת שַׁחָפוֹת tumor, res. שַׁלֶּטֶת שַׁלָּטוֹת שַׁלְטוֹת Domina, dominæ, minæ. לַהֶבֶת לְהָבוֹת flamma, (ferrum lanceæ) flammæ. בַּהֶרֶת בֶּהָרוֹת Candor, dores. גַּחֶלֶת גַּחַלְתִּי גֶּחָלוֹת Carbo (vel Prunæ,) Carbo meus, Carbones. עִוֶּרֶת עִוְּרוֹת Cum chiríc, Cæca, cæcæ. Et sic כִּנֶּרֶת כִּנְּרוֹת Cithara, Citharæ. אִגֶּרֶת אִגְּרוֹת Epistola, epistolæ, cum sceuá vtrumqꝫ in plurali tam in absoluto, qꝫ in regimine. Et עַצֶּבֶת Dolor.

 in regi-

In regimine mutatur, עַצְבַת. Prouer.10. quamquam dici potest hoc esse alterius speciei. Et cum daghés euphoniæ causa. עַצְבוֹתָם עַצְבוֹתָיו Dolores eorũ, res ei⁹. מָרַחַת מָרַחְתּוֹ מָרָחוֹת מַרְחוֹת. Caluiciũ, cium eius, caluicia, cia. סַפַּחַת סַפָּחוֹת סַפְּחוֹת Pustula (vel scabies,) pustulæ, stulæ. צַלַּחַת צַלָּחוֹת Scutella, scutellæ. גַּבַּחַת גַּבָּחוֹת גַּבְּחוֹת Caluitium, uitia, tia.

¶ Alia sunt cum chiríc, (vel scúrech,) chólem, et seghól: et in plurali cũ chólem, vel scúrech, et cum pronomine est cum camés chatéph, vt בִּקֹּרֶת בִּקֹּרוֹת Vapulatio (vel vapulata,) vapulationes. שִׁבֹּלֶת שִׁבֳּלִים Spica, cæ. כֻּתֹּנֶת כֻּתָּנְתּוֹ כֻּתָּנְתְּךָ כֻּתָּנְתִּי, כֻּתָּנוֹת Tunica, nica eius, ca tua, nica mea, tunicæ. Illud autem Leui.10. Et tulerunt eos cum כֻּתֳּנֹתָיו Tunicis suis. in plærisquam libris est cum sceuá. sed correcti habent camés chatéph, teste Rabbi Da. in Michlól.

¶ Alia sunt cum patách, et chólem, et seghól, et daghessantur, quæ vero non sunt susceptibilia daghés sunt cum camés, et daghessantur, vt כַּפֹּרֶת כַּפֹּרוֹת Propitiatoriũ, ria. בַּצֹּרֶת בַּצֹּרוֹת Siccitas, citates. פָּרֹכֶת פָּרֹכוֹת Velum (vel Cortina,) vela. pro quo Midrastillitæ vtuntur פַּרְכְּוֹת.

¶ Alia sunt cum chólẽ, et duobus segholin: vt כֹּתֶרֶת כֹּתָרוֹת Capitellum, tella. חֹתֶמֶת יוֹתֶרֶת עוֹפֶרֶת Annulus, Reticulum, Plumbum. תּוֹלַעַת Vermis, est cum patách propter literã gutturalem.

¶ Alia sunt cum sceuá, chólem et seghól, vt נְחֹשֶׁת נְחָשְׁתְּךָ נְחָשְׁתִּי נְחָשְׁתָּהּ Aes, æs tuum, æs meũ, æs eius, שְׁכֹבֶת שְׁכָבְתּוֹ שְׁכָבְתֶּךָ Coitus. coitus eius, tus tuus. כְּתֹנֶת Tunica. קְטֹרֶת Incensum. et קְטָרְתִּי Incensum meum, Ezechie.16. cum camés chatéph, vt legunt filij Asér, vel cum patách, vt legunt filij Naphtalí. et sic Ezechie.23. Et קְטַרְתִּי incensum meum. יְכֹלֶת Potentia. Nume.14. quamquam alij dicunt esse macór. Et est annotãdum quod táu noséphet in fine, cum pronomine iunctum, si nomen sit

men sit longum, daghessatur, sin vero sit breue raphatur.

¶ Alia sunt cū scúrech, ⁊ duobus segholin: vt כסמת zea, spelta, Exodi.9. Et plurale כסמים, Ezechielis.4. Vel כסמות, nam כסמים potest esse à כסם. Sed מקבעת fæx, est cum patách propter háa'in literam gutturalē מקבעים vel מקבעות fæces.

¶ De nominibus breuibus desinentibus in táu. Caput.19.

SUnt etiã noīa breuia desinētia in táu, quorū aliqua sunt cū patách, sceuá, ⁊ scúrech, quæ non mutãtur. Sunt tamen nonnulla ex his cum chiríc, vel scúrech, ⁊ vltima radicalis litera, nonnunquam est cum chólem : vt נבהות נבהיות Altitudo, dines. שחרות שחריות Iuuentus, tutes. ילדות ילדותך Pueritia, ritiæ. מרדות מרדויות Rebellio, liones. מלכות מלכיות Regnum, regna. פחות פחותם פחיות Extasis, sis eorum, tases. אלמנות Viduitas, est de hac specie, quãquam est cum nun. Unde ⁊ in regimine, et cū pronomine camés mutatur in sceuá. 2. Regum.20. capite. In אלמנות Viduitate vitæ. Et אלמנותיך Viduitas tua, Isaiæ capite.54. עברות Ira, cum patách, vt legunt filij Asér. vel cū seghól, vt legūt filij Naphtalí, et in plurali עברות Iræ. רפאות סכלות שפלות Sanitas, Stultitia, Humilitas. עקשות Peruersitas. daghessatur coph euphoniæ gratia, teste Rabbi Dauíd in Michlól. זלות Vilitas, Psalmo.11. pro זללות et אשפות Stercus, Psalmo.112. אשפתות Stercora, Threno.4.

¶ Alia sunt cum sceuá, camés, et scúrech, vt אילות אילותי fortitudo, titudo mea. Et פתיות pueritia, simplicitas. ⁊ est cum daghes. plurale, vt מלכיות.

¶ Alia sunt cum sceuá, chiríc, ⁊ scúrech, cuius plurale est, vt præcedentium: vt ידידות שרירות בסילות צמיתות פמידות כריתות הריסות הריסותך Dilectio, Prauitas,

uitas, (vel Mala cogitatio,) Stultitia, Succisio, Custodia, Repudiū, Destructio, ctio tua. עליצות עליצותם כלימות Exultatio eorum, ignominia cuius lámed est cum daghés, Jere. 20.

¶ Alia sunt cum sceuá, séri, et scúrec, vt כבדות Grauitas. plurale est, vt מלכיות videlicet כבדיות.

¶ Alia sunt cum patách, sceuá, chiríc, et scúrech. vt חכלילות rubedo, cui⁹ plurale est חכליליות.

¶ Alia sunt cum chólem, duobus sceuaín, chiríc, et scúrech, vt מוממיות Erectio in quo nomine secūda quiescit litera ꝑm eius regulam.

¶ Alia sunt cū camés chatéph, sceuá, et chiríc, vt גפרית sulphur, גפריות phura. תבנית similitudo, exemplar בורית Borith sapo, vel genus hærbæ, pro בררית Jeremiæ. 2. capi. גוית Leuigatio. pro גוית cum camés chatéph, et zaín cū sceuá, et daghés. Sed hannách est loco daghés, et eius perfectum est גוית.

¶ Alia sunt cum patách, et sceuá, et chiríc, vt אחרית אחריתה אחריתן אחריות Nouissima, sima eius, sima earum, simæ. תחתית תחתיות Inferior, res. חתית Terror, contritio, pro חיתית et plurale חתיות.

¶ Alia sunt cum sceuæ, séri, et chiríc, vt שארית שאריות Residuum, dua. ראשית principium, pro ראשית.

¶ Alia sunt cum patách, et duobus chirichín, et daghés: vt צפיחית צפחיות Laganum, Lagana.

¶ Alia sunt cum sceuá, et duobus chirichín, vt חמשית חמשיות Quintum, quinta.

¶ Alia sunt cum camés, camés chatéph, et camés, quod in regimine mutatur in patách, vt מחרת מחרת Cras.

¶ De nominibus desinentibus in mem, et nun, et nun iod táu. Ca. 20.

Nominū desinētium in mem, quædā sunt cū chiríc, sceuá et chó[illegible]

פִּתְאֹם פִּרְיוֹם Audiustertius, statim, (vel repentinus) fructus מְתֹם Effigies humana cuiꝰ perfectum est מְתִיּוֹם.

¶ Alia sunt cum camés chatéph, vel scúrech, ꝛ sceuá, et camés: vt סָלְעָם אָמְנָם יוֹמָם רוֹמָם at thacꝰ, vere, dies, exaltatio. ꝛ in יוֹמָם secunda quiescit litera: et sic in רוֹמָם.

¶ Desinentiū in nun, quædam sunt cum chiríc, vel seghól, aut patách, et sceuá, et chólem, quæ non mutantur: vt שִׁמְעוֹן Scimhón proprium viri nomen. Genesis. 29. capite. שִׁלְטוֹן Potestas, Dominus. זִכָּרוֹן Memoria, Memoriale. יִדְעוֹן קִמְּשׁוֹן קִלְּשׁוֹן Diuinus, Vrtica, Tridens, (vel furca,) צִמְלוֹן צִמְלוֹנוֹ Vestis, vestis eius. יִתְרוֹן Amplitudo, Dignitas. Et cum seghól, vt חֶסְרוֹן עֶלְיוֹן אֶבְיוֹן אֶבְיוֹנוֹ אֶבְיוֹנִים Defectus, Excelsus, Pauper, pauper eius, pauperes. חֶשְׁבּוֹן Ratio, Supputatio. Et חֶשְׁבֹּנוֹת Ecclesiastis. 7. capite. Scin cum daghés euphoniæ gratia.

¶ Et cum patách, vt פַּעֲמוֹן פַּעֲמוֹנִים פַּעֲמוֹנֵי Tintinnabulum, tintinnabula, tintinnabula. אַחֲרוֹן אַחֲרוֹנִים Posterus, posteri. שַׁלְמוֹן Scalmón proprium viri nomen. אַגְמוֹן Hamus, Juncus. אַרְמוֹן ædes, Palatium. Et plurale genere fœmineo cum sceuá in absoluto. Et in regimine genitiui אַרְמְנוֹת Hamós. 3. capite. Super אַרְמְנוֹת ædes in Asdód. Et Super ædes in terra Aegypti. Posset tamen dici secundum Rabbi Dauíd, q̄ sunt in regimine genitiui: quamquàm litera sequitur deseruiens. Et sic sunt de alia specie cum mutentur. Absolutum enim est אַרְמְנוֹת, et in regimine genitiui אַרְמְנוֹת. Et sic אַרְמְנוֹתַיִךְ אַרְמְנוֹתֵינוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ ædes tuæ, ædes nostræ, Aedes eius, רִאשׁוֹן quoquè est de hac speciæ, quamquàm áleph quiescit. et ita סִלּוֹן Spina, cum daghés ob defectum Nun, pro סִלְלוֹן. et plurale cum patách סַלּוֹנִים.

patách סַלּוֹנִים, Ezechie.2. Et רִמּוֹן malogranatum, cum daghés ob defectum Mem, pro רִמְמוֹן. Et cum pronomine רִמּוֹ malogranatũ eius. Et plurale רִמּוֹנִים. Et חַלּוֹן fenestra, pro חַלְלוֹן. Et חַרְבוֹן Siccitas. et חַרְבוֹנֵי Siccitates, Psal.31.

¶ Alia sunt cum chiríc, vel patách, sceuá, et camés, quod in regimine vertitur in patách: et in plurali cum daghés, vt חַרְצָן חַרְצַנִּים Acinus, acini, Num.6. Et כִּבְשָׁן fornax, cuius plurale in verbis Talmudistarum, est in genere fœmineo כִּבְשׁוֹנוֹת. dum dicunt eo q̃ non faciebãt כִּבְשׁוֹנוֹת fornaces in Ieruscalem, scin cum chólem, vt דָּרְבָן דָּרְבוֹנוֹת Stimulus, uli. dáleth cum patách, vt legunt filij Asér, quamq̃ filij Naphtalí legunt cum camés. plurale tamẽ posset esse à דָּרְבָן מִגְדָּן מִגְדָּנוֹת Pomum præciosum, poma. Si mem sit radicalis litera est de hac specie. רַעֲנָן רַעֲנַנִּים Viridis, virides. nun vltimum cum daghés. אַבְדָן קִנְיָן קִנְיָנִים בִּנְיָן בִּנְיָנִים Perditio: possessio, possessiones: ædificium, ficia. בִּיתָן ædes, palatium. et in regimine בִּיתַן cum patách, Ester.1. est de hac specie, quãq̃ iod quiescit.

¶ Alia sunt cum camés chatéph, sceuá, et camés, quod in regimine vertit in patách: vt קָרְבָּן קָרְבַּן קָרְבָּנוֹ קָרְבָּנְךָ קָרְבָּנֵךְ קָרְבַּנְכֶם Donum (oblatio,) donum, num eius, num tuũ, num tuum, num vestrum. Inueniuntur & cum scúrech קֻרְבָּן Neche mi. 10. Super קֻרְבַּן הָעֵצִים oblationem lignorum. Et cum camés lato, vt Ezechie. 40. Caro הַקָּרְבָּן Oblationis. & sic דָּרְבָן Stimulus: vt legunt filij Naphtalí. שֻׁלְחָן שֻׁלְחַן שֻׁלְחָנוֹ שֻׁלְחָנְךָ Mensa, mensa, sa eius, mensa tua.

¶ Alia sunt cum sceuá, camés, et chólem, quæ et in regimine, et cum pronomine mutantur: vt רְעָבוֹן fames. Et in regimine genitiui, Genesis. 42. capite. לְאֵת רַעֲבוֹן Et famem domorum vestrarum. פְּרָזוֹן Villa absq; muro. פִּרְזוֹנוֹ Iudicum capite. 5. Plurale fœmineo genere פְּרָזוֹת Ester. 9. capite.

Et mascu-

Et masculino פְּרָזִים vnde פְּרָזוֹן Chabb.3. לְבָנוֹן Lebanón montis nomen. כִּסְלוֹן spes, fiducia.

¶ Alia sunt cum chiríc, vel patách, camés, & chólē, & daghés, & si litera nō sit daghessabilis, vt res litera, tūc prima est cum séri: vt בִּצָּרוֹן זִכָּרוֹן עִוָּרוֹן שִׁבָּרוֹן צִמָּאוֹן שִׁדָּפוֹן Munitio, memoria, cæcitas, contritio, sitibundus. גִּלָּיוֹן גִּלְיוֹנִים Acus, acus. קִנָּמוֹן Cinnamomum. Et in regimine קִנְּמָן Exodi. 31. תִּמָּהוֹן Stupor, Admiratio. Et in regimine תִּמְהוֹן Deuterono. 28.

¶ Et cum séri, vt דֵּרָאוֹן Contemptus, Isa. 66. Et in regimine דִּרְאוֹן Danie. 12. יֵרָקוֹן הֵרָיוֹן Aurigo, Conceptus. ¶ Et cum patách, vt שַׁבָּתוֹן אַיָּלוֹן צַוָּארוֹן צַוָּארֹנַיִךְ Sabbatum, Aialón proprium viri nomen, Jehosue cap̄. 19. Collum, collum tuum. Cantico. 4.

¶ Alia sunt cum sceuá, et patách, et chólem, vt אֲבַדּוֹן perditio.

¶ Alia sunt cum chiríc, sceuá, et chólem daghessata & breuia, vt גִּבְּתוֹן קִלְּשׁוֹן שִׁכְּרוֹן קִמְּשׁוֹן Gibbethón proprium viri nomen, Jeho. 18. Tridens, Ebrietas, vrtica. ¶ Et cum chiríc secunda litera, vt מְגִדּוֹן אֲבִיּוֹן Meghiddón nomen loci, Zacha. ca. 12. Voluptas, Desiderium. iuxta illud Eccle. 12. Et dissipabitur הָאֲבִיּוֹנָה voluptas.

¶ Alia sunt cum camés, & sceuá, & séri, vt גַּרְזֶן Securis.

¶ Alia sunt cum sceuá, chiríc, & chólem, vt יְשִׁימוֹן שְׁפִיפוֹן אֲמִינוֹן Jescimón desertum, Cerastes, Aminón, idest Amnón propriū nomen. 2. Reg. 13. Et est diminutiuum, vt dictum est.

¶ Alia sunt cum chiríc, sceuá, camés, & chólem: vt קִיקָיוֹן Hedera, vel cucurbita, Jonáh. 4. in quo Jod quiescit. Dicitur enim à קִיק memorato in Misnáh vbi dicitur. Et non sicut semen קִיק.

¶ Alia sunt cum sceuá, et patách, camés, & chólē, vt עֲקַלָּתוֹן Tortuosus, Isa. 26.

¶ Alia sunt daghessata, quæ post nun habent iod, et táu: et sunt cum sceuá, chólem, camés, & chiríc, vt אֲחֹרַנִּית קְדֹרַנִּית retrorsum,

trorſum, Tenebroſitas, Obſcuritas.

¶ De nominibus geminatis. Cap. 21.

NOminum geminatorum quædam ſunt cum chiríc vel patách et ſceuá, et camés: vt פִּרְחָח paruulus, Iiób capi. 30. שַׁאֲנָן fœlix, proſper, רַעֲנָן Viridis.

¶ Alia ſunt cũ patách, ſceuá, ⁊ ſcúrech: vt נַאֲפוּף נַאֲפוּפֶיהָ adulrium, teria eius. גַּבְנוּן Incaſeatus, vel excelſus, aut humilis, ⁊ plurale גַּבְנֻנִּים cum daghés, Pſal. 67. שַׁבְּלוּל Cochlea, ſiue limax beth cum daghés. Pſalmo. 57.

¶ Alia ſunt cum ſceuá patách, et patách, et ſcúrech, vt חֲבַקּוּק Chabbacúc proprium nomen prophetæ.

¶ Alia ſunt cum chiríc, ⁊ chólem, vt נִיחוֹחַ נִיצוֹץ Suauis, ſcintilla à נוּחַ et צוּץ.

¶ Alia ſunt cum patách, ⁊ ſceuá, ⁊ chiríc, vt בַּעֲלִיל סַגְרִיר Dominus, pluuia. Et cum iod ha iáchas חֲכַלִילִי Rubicundus.

¶ Alia ſunt cum patách, ⁊ ſceuá, et ſcúrech, vt כַּמְכּוּם חַרְחוּר Metreta, ardor à חָרַר.

¶ Alia ſunt cum ſceuá, ⁊ chólem, ⁊ céri, vt קְלֹקֵל Leuis, Numeri. 21. ca.

¶ Alia ſunt cum patách, ſceuá et patách, vt גַּרְגַּר אַרְאַל דַּרְדַּר עַפְעַף גַּלְגַּל חַתְחַת מַעְמַע Granũ, Magnus, Tribulus, Splẽdor, (et Palpebra,) Rota, Contritio, Nota, vel Stigma, et Signum.

¶ Alia ſunt cum patách, ſceuá, et chólem: vt כַּרְכֹּב כַּרְכּוֹם Circuitus, crocus.

¶ Alia ſunt cũ camés chatéph, ſceuá, et chólem, vt קָדְקֹד קָדְקֳדוֹ Vertex, tex eius.

¶ Alia ſunt cum chiríc, ſceuá, ⁊ patách, vt צִלְצַל fiſcella, qua capiuntur piſces, vel naſſa. Iiób capi. 40. Et cum patách מַעְמַע nota.

¶ Alia ſunt cum patách, ſceuá, et chiríc, vt זַרְזִיף genus herbæ. Pſalmo. 71.

¶ Alia

¶Alia sunt cum sceuá, & duob⁹ camesín, vt צַלְצַל rubigo, Deutero.28. Et in regimine צַלְצַל cum patách.

¶Alia sunt cū patách, vel chiríc, & sceuá, & duobus segholin: vt מִשְׁמֶשֶׁת מִשְׁמְשׁוֹת מִשְׁמְשׁוֹתֶיהָ Squama, mæ, mæ eius. צִנְצֶנֶת phiala, aut scutella.

¶Alia sunt cum patách, & sceuá, scúrech, chiríc, et camés: vt שַׁעֲרוּרִיָּה Turpitudo, Hose.6.

¶Alia cum patách, sceuá, scúrech, & chiríc, vt שַׁעֲרוּרִית Turpitudo. Jere.23.

¶Alia sunt cū sceuá, & patách, et patách: vt יְרַקְרַק יְרַקְרַקּוֹת flauus, flauæ. עֲקַלְקַל עֲקַלְקַלּוֹת Tortuosus, sæ. חֲלַקְלַק חֲלַקְלַקּוֹת Blandus (lubricus,) blandæ. הֲפַכְפַּךְ peruersus. Sed אֲדַמְדָּם est cum camés, idest rufus, & sic plurale אֲדַמְדָּמוֹת.

¶Alia sunt cum sceuá, et patách, & sceuá, & chólē, vt פְּתַלְתֹּל Durus, fortis. פְּקַח־קוֹחַ apertio carceris. Jsa.61. Et est ē duab⁹ compositum dictionibus idem significātibus. שְׁחַרְחֹר Niger. & fœmineū שְׁחַרְחֹרֶת nigra. Sed אֲסַפְסֻף vulgus promiscuū. congregatio, est cum scúrech.

¶Alia sunt cum sceuá, patách, sceuá, séri. et he quiescente: vt יְפֵהפֶה Pulcher, et fœmineum יְפֵהפִיָּה Pulchra. Jere.46. Et est vt duæ dictiones, idem significantes.

¶Alia sunt cum sceuá, & chólem, & sceuá, & camés, et he, vt חֲצֹצְרָה Tuba classica. חֲצֹצְרוֹת Tubæ classicæ.

¶De nominibus compositis, quæ habent mem, vel táu, vel nun, vel iod, vel áleph, vel he, in principio dictionis, quod non est radicale. Ca.22.

Sunt etiā noīa cōposita ex lr̄is deseruiētibus, q̄ nomina cōstituūt, & primo dicēdū est de his quæ habēt mem in principio dictionis, quoꝝ nōnulla sunt cū patách, sceuá, & chiríc, vt מַשְׂכִּים מַכְבִּיר מַשְׂכִּיל מַשְׁחִית Manne, Affluentia, Intelligentia, interfe-

interfectio, (vel interfectrix.)
Et fœminea מַעֲשִׂירָה corona-
ta. מַנְגִּינָה psalm9. Sed מְצִעִירָה
parua, Danie.8. est cum chiríc,
et daghés euphoniæ gratia, te-
ste rabbi Dauíd.

¶ Alia sunt cum chiríc, sceuá, et
camés, quod cõmuniter in regi
mine mutatur in patách, pau-
cis exceptis. Sed in plurali ab
soluto, et cum pronomine non
mutantur, in regimine mutã-
tur. Et tertia litera áleph exi-
stente, in regimine propter ban
nách est cum camés: vt מִשְׁקָל
Pondus. et in regimine מִשְׁקַל
I. Paralippome.28. Et cum
camés in regimine: vt. I. Hez-
ræ.capi.8. מִשְׁקַל הַכֶּסֶף Pondus
argenti. et cũ pronomine מִשְׁקָלוֹ
מִשְׁקָלָם Pondus eius, pondus
eorum. מִקְטָר מִקְטַר Incensum,
sum. מִשְׁכָּן מִשְׁכַּן מִשְׁכָּנוֹ מִשְׁכָּנִי
מִשְׁכְּנוֹת Habitaculum, taculũ,
culum eius, lum meum, habita
cula. מִשְׁפָּט Iudicium. et absolu
tum præter normam cum pa-
tách: vt Numeri.15. מִשְׁפַּט אֶחָד
Iudicium vnum erit vobis. et
in plurali מִשְׁפָּטִים מִשְׁפְּטֵי
מִשְׁפָּטֶיךָ Iudicia, dicia, cia tua.
מִבְחָר Electio. מִשְׁעָן Susten-
culum, Baculus. מִבְטָח מִבְטַח
Spes (fiducia,) spes, et cum ca-
més in regimine præter normã
Psal.64. מִבְטָח Spes omniũ
finium terræ. Prouerbiorum.25.
מִבְטָח בּוֹגֵד fiducia præuarica-
toris. Sed illud Prouer.14.
in timore domini מִבְטַח fiducia
fortitudinis. est cum patách se-
cundum normam. מִזְרָק Crater
Peluis. et in regimine מִזְרַק.
Sed et absolutam venit cum
patách: vt Nume.7. מִזְרַק אֶחָד
Crater vnus, quamquam targum
Ierosolimitanũ habet camés.
et plurale מִזְרָקוֹת מִזְרְקוֹתָיו cra-
teres, teres eius. et masculino
genere מִזְרָקִים מִזְרְקֵי Zachariæ
14. Numeri.7. מִקְסָם מִקְסַם Di-
uinatio, natio. Et absolutum
cum patách, Ezechie.12. מִקְסַם
חָלָק Diuinatio blanda (vel lu-
brica,) quamquam et blandi gene-
randi casu potest exponi, id est
prophetæ blandi, et mendacis.
מִרְמָס Conculcatio. et in regimi-
ne מִרְמַס, Et sic interdum abso-
lutum, vt Isaiæ, 10. Ad ponen-

dum eum מִרְמָס Conculcatio-
nem. מִשְׁכָּב בְּמִשְׁכָּבוֹ מִשְׁכָּבְךָ מִשְׁכָּבִים
מִשְׁכָּבֵי Cubile, (lectus,) cubile
eius, bile tuum, bilia, lia. מִקְדָּשׁ
Sanctuarium, daghessatur eu
phoniæ causa, teste rabbi Da-
uíd in Michlól. מִקְדָּשִׁים מִקְדְּשֵׁי
מִקְדְּשֵׁיכֶם Sãctuaria, ria, ria, ve
stra. מִבְצָר מִבְצָרִים מִבְצְרֵי מִבְצָרֶיךָ
מִבְצָרָיו Munitio, nitiones, tio-
nes, tiones tuæ, tiones eius. et
genere fœmineo מִבְצָרוֹת Dani.
ca. 11. Et cæpit vrbem מִבְצָרוֹת
Munitionum. מִקְרָא מִקְרָאִים
מִקְרָאֵי מִקְרָאֶיהָ Vocatio (vel cõ-
uocatio, aut locus ad quem vo
cantur homines,) nes, nes, nes
eius, non mutatur ratione iam
dicta. מִשְׁמָר Custodia. מִשְׁמָרוֹת
Nechen. 13. ca. Custodiæ מִדְבָּר
מִכְתָּב מִכְתָּם מִפְתָּן מִזְרָח Deser-
tum, Scriptura, Corona, Li-
men, ortus. Et mem cum pa-
tách semper, vt מַחֲבַת Sarta-
go, non mutatur.

¶ Et alia sunt cum camés cha
téph, vt מָשְׁחָת et מָשְׁחָתָם Leui.
22. corruptio eorum.

¶ Alia sunt cũ patách, vel chi-
ríc, & sceuá, & camés quæ in con
iunctione si sint literæ daghes-
sabiles, daghessantur, vt מַלְמָד
Stimulus. & in regimine מַלְמַד
Iudicum. 3. מַרְבָד מַרְבַדִּים Or-
namentũ, menta. מַשְׁאָב מַשְׁאַבִּים
Hauritio, nes, vel locus vbi
hauritur מַנְעָם מַנְעַמֵּיהֶם Pul-
chritudo, dines eorum. מַעֲקֶשׁ
מַעֲקַשִּׁים Prauitas, tates. מַלְאָךְ
מַלְאַךְ מַלְאָכוֹ מַלְאָכִי מַלְאָכִים מַלְאֲכֵי
מַלְאָכֶיךָ Angelus, gelus, gelus
eius, lus meus, angeli, geli, geli
tui. מַטְעָם מַטְעַמִּים מַחְמָד מַחְמָא
מַחְמָאוֹת מַחְשָׁךְ מַשְׁמָן מַחְמָל Pul-
mentum sapidum, Pulmenta,
Desiderium, Butyrum, buty-
ra, Tenebræ, Pinguedo, Ve-
nia. Et cum chiríc, vt מִדְבָּר
מִדְבַּרְךָ מִשְׂגָּב מִשְׁמָן מִשְׁמַנַּי Elo-
quium, quium tuũ, Eleuatio,
Pinguedo, do mea.

¶ Alia sunt cũ patách, vel chi-
ríc, & sceuá, & séri. & in regimine
mem cum chiríc, et séri in pa-
tách mutatur. et interdum in
regimine remanet patách, & sé
ri. Et in plurali, & cum prono-
mine secunda litera radicalis
est cum sceuá: vt מַשְׁבֵּר Vulua,
et in regimine מִשְׁבַּר Hose. 13.

מַמְזֵר Spurius. מַקְהֵל מַקְהֵלִים מַקְהֵלוֹת Congregatio, tiones, nes. מַקֵּל Baculus, Virga, pro מַקְמֵל teste rabbi Dauíd in Michlól מַרְבֵּץ Cubile, Sopho.2. Et in regimine מִרְבַּץ Eze. 25. מַשְׁעֵן Robur, Sustentatio. Et in regimine מִשְׁעַן Isaiæ.3.ca. מַרְזֵחַ Conuiuium, Esca. Et in regimine מִרְזַח Hamós. 6. ca. מַפְתֵּחַ Clauis, Judicũ.3. Et in regimine מִפְתַּח Prouerbio.8. Interdum tamẽ non mutatur, Isa.22. מַסְמֵר מַסְמְרִים Clauus, claui. Et מִסְמְרִים cum chiríc. et genere fœmineo מַסְמְרוֹת Isaiæ 10. מַעֲשֵׂר Decima. Et in regimine מַעֲשַׂר Leuitici ca.14. Et מַעַשְׂרוֹ מַעְשְׂרוֹתֵיכֶם decima eius, cimæ vestræ מַחְצֵב Excisio. Et mem cum chiríc מִסְכֵּן Pauper מִזְבֵּחַ Altare. Et in regimine מִזְבַּח Exo.20. Et מִזְבַּחֲךָ Altare tuum, Psal.25. Beth cum patach, quia cheth est cum sceuá. Et hoc factum est ne duo concurrant sceuáin. Sed in מִזְבַּחֶךָ est cum sceuá, quia cheth est cũ seghól propter hephséc, Deuterono. 23. Et מִזְבְּחוֹת מִזְבְּחוֹתֵיכֶם Altaria, ria eorum, ria vestra.

¶ Alia sunt cum sceuá, patách, et séri, vt מְתָעֵב Abominabilis. מְבַשֵּׁל מְבַשְּׁלִים Coquus, coqui, vel Culina, linæ. Et genere fœmineo מְבַשְּׁלָה מְבַשְּׁלוֹת Culina, linæ, Ezech.46. מְמַדֵּשׁ מְקַדְּשִׁים מְקַדְּשֵׁיהֶם Sãctuarium, ria, ria eorum. Et sunt lenia, idest sine daghés, teste Rabbi Dauíd in Michlól. Itidem et in fœmineo genere מְזַמְּרָה מְזַמְּרוֹת Psalterium, teria, Jere.52. מְקַטֶּרֶה מְקַטְּרוֹת Turibulũ, bula. מְרַאֲשָׁה מְרַאֲשׁוֹתָיו Puluinar, naria, sic dicta ꝙ sub capite ponantur.1. Regũ.26. מְנַקִּיָּה מְנַקִּיּוֹתָיו Cyatus, ati. coph cum chiríc, Exo. 25. Et in his quorum vltima quiescit litera, vt Isaiæ.23.ca. וְלִמְכַסֶּה עָתִיק Et ad operimentum vetustatis, quod est sicut מְכַסֶּה Et Eccle.10. Humiliabitur הַמְּקָרֶה Contignatio. Et Jehosúe.3. Et Jardén. i. Jordanus מָלֵא plenus.

¶ Alia sunt cum chiríc, ⁊ duobus sceuáin, ⁊ chólem, vt מִסְדְּרוֹן Gradus ordinatus, Judi.3.

¶ Alia

¶Alia ſunt cum chiríc, ſceuá, ſéri, ⁊ ſcúrech, vt מִסְכֵּנוּת Paupertas, penuria, Deute.8.

¶Alia ſunt cum chiríc, vel patách, ⁊ ſceuá, ⁊ chólem, vt מִזְמוֹר מִבְחוֹר מִכְשׁוֹל מִכְשׁוֹלִים Pſalmꝰ, (vel Canticum,) Electio, Ruina, (aut Scandalum,) ruinæ. מִקְצוֹעַ מִקְצוֹעִים מִקְצוֹעָיו Angulus, guli, li. Et genere fœmineo מִקְצוֹעוֹת מִקְצוֹעוֹתָיו Anguli, guli eius, Ezechie.26. ⁊.41. Et cum patách, vt מַכְאוֹב מַכְאוֹבִי מַכְאוֹבִים מַכְאוֹבָיו Dolor, dolor meus, lores, lores eius. מַטְמוֹן מַטְמֹנִים Theſaurus, ſauri. מַשְׁקוֹף Superliminare. מַרְגּוֹעַ refrigeriũ.

¶Alia ſunt cum patách, ſceuá, et ſcúrech, vt מַנְעוּל מַנְעוּלִים מַנְעוּלָיו Sera, ræ, ræ eius. מַסְלוּל Semita, eleuatio. מַכְלוּל מַכְלוּלִים Perfectio, Uniuerſalitas, perfectiones, ſalitates. מַעֲרוּם vel cum chólem. מַעֲרֹם מַעֲרוּמִים מַעֲרוּמֵיהֶם Nuditas, tas, tates, tes eorum. מַצּוּק Statio, columna, pro מְצוּקִים ⁊ מַצּוּם aut מַצּוּקִים, 1, Reg.2. et.14. מְצוּקֵי מַבּוּל Diluuium, pro מַבּוּל. מַחֲלוּיִם מַחֲלוּיִם Infirmitas, mitates.

¶Alia ſunt cum patách, ſceuá, et ſéri, ⁊ camés, quæ non mutãtur niſi ꝗ he mutatur in táu raphatum, vt מַשְׁעֵנָה Ualida, Robuſta, Iſaiæ.3. מַחֲרֵשָׁה מַחֲרֵשׁוֹת מַחֲרַשְׁתּוֹ Uomer, vomeres, vomer eius. מַדְמֵנָה Sterquilinium, Plauſtrum, Iſaiæ.25. capite. מַהְפֵּכָה מַהְפֵּכַת Euerſio, euerſio. מַדְרֵגָה מַדְרֵגוֹת Gradus, gradus. מַכְפֵּלָה מַשְׂטֵמָה Duplex, odium.

¶Alia ſunt cum patách, vel chiríc, aut ſegból, et ſceuá, et duobus cameſín, vt מִשְׁפָּחָה familia, Gens, Natio. Et in regimine מִשְׁפַּחַת Numeri.3. ca. Et cum pronomine מִשְׁפַּחְתּוֹ מִשְׁפַּחְתִּי מִשְׁפַּחְתָּם familia eius, milia mea, milia eorum. Et in plurali מִשְׁפָּחוֹת. Et in regimine מִשְׁפְּחוֹת. Et cum pronomine מִשְׁפְּחוֹתָיו. Et מִלְחָמָה Bellum. Et in regimine מִלְחֶמֶת.1. Regũ.13. quamꝗ̃ dici poteſt ꝗ ſit alterius ſpeciei, quæ non mutatur in abſoluto, ⁊ regimine, ⁊ cum ꝑnomine מִלְחַמְתּוֹ מִלְחַמְתָּם Et in plurali מִלְחָמוֹת. ⁊ in regimine מִלְחֲמוֹת. מִשְׁמָרָה Cuſtodia.

Et in regimine מִשְׁמֶרֶת Nume. ca.18. מִשְׁמַרְתּוֹ מִשְׁמַרְתְּךָ מִשְׁמַרְתִּי מִשְׁמָרוֹת מִשְׁמְרוֹת מִשְׁמְרוֹתָם Diæ, diæ,diæ eorum. מִבְדָּלָה מִבְדָּלוֹת Diuisio,nes. מַעְבָּרָה מַעְבָּרוֹת vadū, da. Et in regimine cum sceuá, Judicū.3. Et cum camés in regimine inuenitur, Isaiæ.16. Et econtra in absoluto cum sceuá vt לְמִשְׁפְּחוֹת לִבְנֵי קְהָת familiis filiis Chebáth, quamquam dici potest quod est coniunctum sequente litera deseruiente. מִפְשָׂעָה Nates.1. Paralip.19.

¶ Et cum patách, vt מַמְלָכָה מַמְלָכוֹת מַמְלְכוֹת Regnum, gna, gna. מְלָאכָה Opus, pro מַלְאָכָה teste rab. Dauid. מַעֲמָסָה Onus. מְרַאֲשָׁה מַרְאֲשׁוֹתֵיכֶם Ceruical, calia.1. Regum.26. Et sunt in hac specie nonnulla, cū daghés in vltima radicali litera. secunda cum patách existente, vt מַהֲתַלָּה מַהֲתַלּוֹת Illusio, siones. מַעֲשַׁקָּה Peruersitas. מַעֲשַׁקּוֹת Calumnia, calumniæ. מַעֲדַנָּה מַעֲדַנּוֹת Colligatio,nes, Iiob.38. מַתָּנָה מַתָּנוֹת Donum, dona. pro מַתְּנָה. Et cum pronomine מַתְּנוֹתֵיכֶם Leuitici.13.

Et cum seghól, vt מֶמְשָׁלָה Dominiū. Et in regimine מֶמְשֶׁלֶת Genesis.1. Vel est alia species, מֶמְשָׁלוֹת Et in regimine מֶמְשְׁלוֹת cum sceuá. Et sic interdū absolutum, vt לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה Ad potestates, vel dominia in nocte, Psal.135. מֶרְכָּבָה מֶרְכַּבְתּוֹ מַרְכָּבוֹת מַרְכְּבוֹת מַרְכְּבוֹתָיו Currus, rus eius, currus, rus, rus eius. מֶלְתָּחָה Capsa, scrinium.

¶ Alia sunt cum chiric, vel patách, & sceuá, & chólem, quod cū pronomine vertitur in camés chatéph, vel scúrech, vt מִשְׁקֹלֶת מִשְׁקָלְתּוֹ מִשְׁקוֹלוֹת Mensura, (Pondus,) mēsura eius, suræ. מַחֲגֹרֶת מַחֲגָרְתּוֹ מַחֲגוֹרוֹת Cingulum, (fascia pectoralis,) cingulum eius, gula. מַלְכֹּדֶת מַלְכֻּדְתּוֹ מַשְׂכֹּרֶת מַשְׂכֻּרְתְּךָ מַשְׂכֻּרְתִּי מַחֲלֹקֶת מַחֲלָקְתּוֹ מַחֲלְקוֹת מִכְמֹרֶת מִכְמֹרוֹת מַכֹּלֶת תַּחַת מַאֲכֹלֶת מַסֹּרֶת תַּחַת מַאֲסֹרֶת Laqueus, queus eius, Merces, ces tua, ces mea, Diuisio, (vel Pars.) uisio eius, nes, Rete, retia. Esca, pro esca. (2. Regum.5.) Vinculum, pro vinculum. Ezechie.20.

¶ Alia sunt cum chiric, vel patách,

tách, ɽ sceuá, ɽ duobus segbo-
lín, quorum primum mutatur
in camés, cũ athnách, vel soph
passúc. Interdũ tamen non mu
tatur, vt מִשְׁמֶרֶת Custodia. et
מִשְׁמָרֶת Exodi. 16. Et מִשְׁמַרְתּוֹ
Custodia eius. מִגְעֶרֶת Increpa
tio. מִרְקַחַת מִשְׁלַחַת מִשְׁקֹלֶת מִשְׁקֶלֶת
Thymiama, Missio, mensura,
sura. Et cum patách מַחֲשֶׁבֶת
מַחֲשֶׁבֶת מַחֲשָׁבוֹת מַחְשְׁבוֹת
מַחְשְׁבוֹתָיו מַחְשְׁבוֹתַי מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם
Cogitatio, tatio, tiones, nes,
nes eius, nes meæ, nes vestræ.
מַחְבֶּרֶת מַחְבָּרֶת מַחְבַּרְתּוֹ Coniun-
ctio, ctio, tio eius. מַחֲמֶצֶת Fer-
mentum. מַאֲכֶלֶת Gladi⁹. ɽ cum
seghól מַאֲכֶלֶת Genesis. 22. ca.
מְלֶאכֶת est de hac specie, quam-
quam quiescit áleph. Et in re-
gimine similiter cum seghól,
Exodi. 22. ca. מְלַאכְתּוֹ מְלַאכְתְּךָ.
מְלָאכוֹת. ɽ in regimine, ɽ cũ pro-
nomine pronunciatur áleph vt
מְלָאכוֹת מַלְאֲכוֹת מַלְאֲכוֹתֶיךָ opera, ra, tua
Ps. 72. מַחֲרֶשֶׁת מַחֲרַשְׁתּוֹ vomer,
er eius.
¶ Alia sunt cuz patách, seuá, ɽ
seghól ɽ seuá cames, vt מַאְפֵּלְיָה
caliginosa, tenebrosa Genesis.
2. ꝓꝓ in libris correctis mem
est cũ seua, ɽ aleph cũ patách,
et pe cum daghés teste. Rab.
Dauid in Michlól.
¶ Alia sunt cum chiric, seuá, et
duobus segholin, ɽ tau in prin-
cipio, et in fine vt תִּפְאֶרֶת
תִּפְאַרְתּוֹ תִּפְאַרְתָּם תִּפְלֶצֶת תִּפְלַצְתְּךָ
Gloria, ria eius, ria eorũ. Tre-
mor, (terror, superbia), or tu⁹.
¶ Alia sunt cũ chiric, seuá, chó
lem, ɽ seghól vt תִּלְבֹּשֶׁת vestis
Isaie. 59,
¶ Alia sunt cum chiric, seuá, et
duob⁹ camesín, vt תִּפְאָרָה glo-
ria. Isaie. 28, et תִּשְׁבָּחָה תִּשְׁבָּחוֹת
laus, des.
¶ Alia sunt cum patách, seuá,
súrec, et camés vt תַּעֲלוּמָה
תַּעֲלוּמוֹת תַּעֲצוּמָה תַּעֲצוּמוֹת
תַּנְחוּמָה תַּנְחוּמוֹת תַּהְפּוּכָה
תַּהְפּוּכוֹת תַּהֲלוּכָה תַּהֲלוּכוֹת תַּעֲרוּבָה
תַּעֲרוּבוֹת תְּלָאוּבָה תְּלָאוּבוֹת תַּחֲנוּנָה
תַּחֲנוּנִים תַּחֲנוּנַי תַּחֲנוּנֶיךָ
Absconsio, nes, vel abscondita,
tæ, fortitudo, nes, consolatio,
nes, peruersitas, tes, Ambula-
tor, res, siue viator res, Est. n.

nomen tóar, teſte. Rab. David in libro. ra. princeps (dominus honoratus), es, Auida, dæ, Deprecatio, deprecationes, nes, nes, meæ.

Alia ſunt cum patách, ſeuá, et ſúrec vt: תַּנְחוּם תַּנְחוּמִים תַּמְרוּם תַּמְרוּמֵי תַּמְרוּמַי תַּן תַּמְרוּמֶיהָ תַּמְרוּר תַּמְרוּרִים תַּחֲלוּא תַּחֲלוּאִים תַּחֲלוּאֵי תַּחֲלוּאָיְכִי תַּעֲלוּל תַּעֲלוּלִים Conſolatio, nes, Mundus) ornatus muliebris), di muliebres eius, Amaritudo. nes, Infirmitas, infirmitates, tes, tes, tuæ. Infantilis, les.

Alia ſunt cum patách, ſeua, et ſerì vt תַּשְׁבֵּץ ſtrictus, vel oculatus. i. multis oculis effectus Exod. 28. תַּרְבֵּץ Accubitus quo nomine vtuntur talmudiſtæ.

Alia ſunt cum patách ſeuá, et chiríc vt תַּרְשִׁישׁ תַּכְרִיךְ תַּלְמִיד Tarſeis, (mare, Chryſolitus) Amictus, diſcipulus.

Alia ſunt cum patách, et duobus ſeuaín, et ſúrec, et chiríc vt תַּחְכְּמֹנִי ſapiens. 2. Regum. 23.

Alia ſunt cum patách, ſeua, et ſeri, et camés vt תַּרְדֵּמָה תַּבְעֵרָה Sopor, ſucceнſio.

Alia ſunt cum ſeuá, patách, et ſúrec, vt תְּאַשּׁוּר Cedri ſpecies, Hieronymus buxum tráſtulit Iſaie. 41. תְּבַלֻּל Albugo, oculi macula.

Alia ſunt cum patách, et ſeuá, et chiríc, et camés vt תַּעֲנִיָּה luctus Threnorum. 2. et Iod ob defectum הַמֶּשֶׁךְ dagheſſatur.

Alia ſunt cum chiríc, ſeuá, et patách vt תִּדְהָר תִּרְעַל תִּלְשַׂר Species cedri. Iſaie. 41. Hieronymus vlmum tranſtulit, Tirhál, tilſcár propria ſunt nomina.

Alia ſunt cum ſeuá, chólem et ſeri vt תְּקוֹמֵם inimicus Iſaiæ. 58. תְּקוֹמְמֶךָ Pſalmus. 138. Vel dic quod mem deficit vt ſit מִתְקוֹמֵם participium coniugationis hithpahál.

Alia aſſumẽtes nun in principio ſunt cum patách, ſéuá, et ſúrec vt נַפְתּוּל נַפְתּוּלִים נַפְתּוּלֵי Luctatio, luctationes, luctationes,

luctationes.

¶Alia sunt cum chiríc, vel segól, seuá, et chólem vt נִמְרֹד נֶפְתּוֹחַ Nimrod, Nephtóach p pria nomina. Genesis.10. Iehos.15.

¶Alia sunt quæ assumunt íod in principio: et horum quædam sunt cum chiric, seuá, et camés, et sunt nomina propria vt: יִצְחָק: יִפְתָּח יִדְלָף יִגְאָל יִדְבָּשׁ יִשְׁבָּק יִצְהָר Ischác, Iphtách, Idláph, Igál, Idbás, Isbác, Ishár.

¶Alia sunt cum patách, séua, et chólem, vt יַעֲקֹב Iabacób notissimum patriarchæ nomen.

¶Alia sunt cum patách, seuá, et súrec vt יַלְקוּט pera,

¶Alia sunt cum patách, seuá, et seri vt יַעְזֵר Iabancer proprium nomen. Numeri. 21.

¶Alia sunt quæ assumunt áleph in principio et horum quædam sunt cum segból, seuá, et camés, quod in regimine mutatur in patách vt אֶשְׁכָּר אֶשְׁכַּר־ אֶשְׁכָּרְךָ אֶשְׁכָּרוֹ אֶצְבַּע אֶצְבַּע אֶצְבָּעוֹ אֶצְבָּעֲךָ אֶצְבְּעוֹתֶיךָ אֶשְׁפָּר אַכְזָר אַכְזָרִי אַכְזָב Munus, us tuum, Digitus, us eius, us tuus, ti tui, frustuz, crudelis Iiob. 41. lis. Isaie. 13. mẽdaciũ Et אַרְבַּע Quatuor beth cum patách, tam cum athnách, ꝙ in soph passúc, et אַשְׁמָן sepulchrum, et אַשְׁמַנִּים Isaie. 59. Quod plærique nomen putant esse quatuor litterarum, nonnulli vero (vt Rabi Joséph chim chí) áleph dicunt esse radicale, et nun accidentale.

¶Alia sunt cum segból, seuá, et chólem, vt אֶגְרֹף אֶפְרֹחַ אֶפְרֹחִים אֶפְרֹחֵי אֶפְרֹחֶיהָ אֶשְׁכֹּל אַשְׁכּוֹלוֹת וּכְסָמוּךְ וּבְכִנּוּי אֶשְׁכְּלוֹת וְאַשְׁכְּלוֹת אַשְׁכְּלוֹתֶיהָ אֶזְרוֹעַ אֶזְרוֹעַ אֶתְמוֹל וְאֶתְמוֹל וְאֶתְמוֹל pugnus, pullus auium, li. li, cius botrus, tri, et in coniuncto, et cum pronomine botri áleph cum segból, et caph. cum seuá, et botri áleph cum patách, tri eius. Et quia hec species nõ mutatur dici potest ꝙ quæ mu

tantur alterius ſunt ſpeciei, Brachium,um meum, heri,et heri,et heri.

¶Alia ſunt cum patách, ſeua, et ſeri vt אַבְנֵט baltheum de quo habes infra eodem caput. 31.

¶Alia ſunt cum patách, ſeua, et chiric vt אַכְזִיב mendacium et vrbis nomen Michcæ.1. et Jeho. 15. et cum he אַכְזִיבָה Et huius ſpeciei eſſe poteſt אַתִּיק angulus cubiculum, periſtylium Ezechielis. 42. Et אַתִּיקִים אַתִּיקֶיהָ Ibidem. 41.ca. pro אַנְתִּיק, ⁊ ob defectum nun, dagheſſatur.

¶Alia ſunt cuꝫ patách, camés, et chiric, et dagheſſata vt אֲבַטִּיחַ אֲבַטִּיחִים pepo,nes, Qð tamen nomē poteſt eſſe quatuor literarum.

¶Alia ſunt cum ſeua,et duobus patachín dáleth cum patách vel cum ſeri vt אַפַּדְנוֹ אַפֵּדֶן palatium,um eius Dani ij, vel dic ꝙ áleph eſt radicalis,⁊ nun accidentalis litera.

¶Alia ſunt cum patách, chiric, ſeuá, et chólem vt אַפִּרְיוֹן lectica qua feruntur ſponſæ Canticum.3. vel ſecunda cum patách vt אַדַרְכּוֹן de quo infra eodem.ca.32.

¶Alia ſunt cum ſeri, vel patách, ſeuá, et duobus cameſin vt אֶצְעָדָה אַזְכָּרָה Armilla, memoria, vel odor.

¶Alia ſunt cum patách, ſeuá, et ſúrec,et cames vt אַשְׁמוּרָה cuſtodia,et cum chólem, ⁊ ſegħól אַשְׁמֹרֶת cuſtodia.

¶Alia ſunt cum patách, ſeuá, patách, chiric, et ſúrec vt אַכְזְרִיּוּת crudelitas prouerbiorum.27.

¶Alia ſunt cum duobus patachìn, ſeuá, ſúrec, et camés vt אֲבַעְבּוּעָה אֲבַעְבּוּעֹת puſtula (vel veſica), læ.

¶Alia aſſumunt he in principio, Et horum quædam ſunt cum chiric, ſeuá,et chólem vt הִנְּדוֹף impulſio, Pſalm̄. 67, quod plæriꝙ macōr eſſe putant et cum ſúrec, et daghés loco nun vt הִתּוּךְ conflatio Ezech. 22. pro הִנְתּוּךְ

¶Alia

¶Alia ſunt cum patách, ſeua, et duobus cameſìn vt הַצָּלָה ereptio, liberatio pro הַנְצָלָה, et הַכָּרָה Agnitio, pro הַנְכָּרָה Et in regimine הַכָּרַת Iſaie.3.

¶Alia ſunt cum patách, ſeuá, cames : et ſúrec, vt אַשְׁמָעוּת auditꝰ, vel auditio Ezech.24.

¶De nominibus defectiuis habentibus in principio mem. Ca.23.

Sunt etiaꝫ nomina defectiua quorũ prima litera radicalis (q̃ eſt nun) deficit: cuius vicem gerit dagbés, et horum quædam ſunt cum patách et cholém, vt מַשֹּׁר Serra à נָשַׁר

¶Alia ſunt cum patách, et ſúrec, vt מַבּוּל diluuium a נָבַל מַבּוּעַ fons, tes, מַבּוּעִים מַבּוּעֵי tes a נָבַע et מַדּוּחַ מַדּוּחִים Expulſio expulſiones a נָדַח

¶Alia ſunt cum patách, et camés, quod in regimine vertitur in patách, paucis exceptis, quæ etiam in regimine retinent camés, et contra abſolutum eſt cum patách, Et cum pronominibus itidem retinẽt camés, Sed plurale in regimine eſt cum ſeuá vt מַסָּע profectio a נָסַע et abſolutum cum patách Num.10. et Deutero.10. plurale מַסָּעִים, et in regimine מַסְּעֵי, et cuꝫ pronomine מַסָּעָיו, Et ſic מַבָּט מַבָּטָם Aſpectꝰ, tus eorum, a נָבַט מַטָּע מַטָּעִים מַטָּעַי plantatio, nes, nes meæ, מַפָּל quiſquiliæ a נָפַל et מַפָּח Exufflatio a נָפַח, et מַפָּץ מַפָּצוֹ Malleus, us eius a נָפַץ, et מַצָּב ſtatio, et in regimine מַצַּב primo Regum.14. et cum cames primo. Regum.13. מַצָּבְךָ Iſaie.22. a נָצַב, quos nonnulli deducunt à יָצַב, Et מַתָּן donum, et in regimine מַתַּן, et cum camés prouerb.18. מַתָּנָם Num.18. a נָתַן

¶Alia ſunt cum patách, et duobus cameſín, vel cum patách, ſérí et

seri, et camés, et in regimine seri mutatur interdum in seghól, quamquam dici potest illud esse alterius speciei, vt מַפָּלָה casus, ruina, cadauer, et in regimine מַפֶּלֶת Judicum.14.a נָפַל Et מַתָּנָה donum a נָתַן, מַטָּרָה 7 custodia, signum ad quod sagittatur a נָטַר. Et cum seri מַגֵּפָה מַגֵּפַת מַגֵּפוֹתַי plaga, gæ, gæ eius a נָגַף, et מַסֵּכָה מַסֵּכַת Sculptile, le, מַצֵּבָה statua, et in regimine מַצֶּבֶת Genesis.35. et מַצֵּבַת. 4.Regum.2, et plurale מַצֵּבוֹת, et cum pronomine מַצֵּבֹתָם à נָצַב.

¶Sunt etiam nomina defectiua quorum prima litera quæ est iod deficit, quorum nonnulla literam mem assumunt in principio, vel tau, quædam vero sunt sine litera accidentali. Et horum quædam sunt cum chólem, vel súrec, et cames, quod in regimine mutatur in patách, nisi sequatur áleph, Sed in plurali absoluto retinēt camés, quod in regimine vertitur in seuá, vt מוֹשָׁב sedes, habitatio, et in regimine מוֹשַׁב, et cum pronomine מוֹשָׁבוֹ מוֹשָׁבָם, es eius, es eorum, et plurale מוֹשָׁבִים מוֹשְׁבֵי sedes, es, quamquam sunt qui dicunt ꝙ מוֹשְׁבֵי, est à מוֹשֵׁב, et ꝙ huius coniunctum est מוֹשְׁבֵי instar מוֹרְשֵׁי, et genere fœmineo מוֹשָׁבוֹת מוֹשְׁבוֹתָם מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם sedes, es eorum, es vestre a יָשַׁב מוֹרָשׁ מוֹרַשׁ מוֹרָשִׁים מוֹרָשֵׁי possessio (hæreditas), io, nes, nes a יָרַשׁ מוֹלָדִים מוֹלֶדֶת cognationes, à יָלַד Et מוֹדָע מוֹדַע consanguineus à יָדַע et מוֹרָד מוֹרַד descensus, us à יָרַד Et sic in áleph desinentia vt מוֹצָא מוֹצָאֲךָ מוֹצָאִים מוֹצָאֵי Exitus, exitus tuus, tus, tus, et propter áleph in regimine non mutātur Dicitur à יָצָא Et sic מוֹרָא מוֹרָאוֹ מוֹרַאֲכֶם מוֹרָאִים Timor, or eius, timor vester, res, et מוֹרָה cum he loco áleph. Psalmus.9. à יָרָא Et cum súrec vt מוּסָר מוּסַר disciplina, (eruditio), na à יָסַר et מוּצָק מוּצַק fusio, io, à יָצַק

¶Alia sunt cum chólem, vel súrec, et duobus camesin vt

מוֹרָשָׁה

מוֹרָשָׁה possessio, hæreditas, et in regimine מֹרֶשֶׁת Malachie. 1. Vel dic quot est ex alia specie, à יָרַשׁ, Et cum súrec vt מוּעָדָה congregatio à יָעַד, et מוּסָדָה fundamentum, fundatio, et plurale מוּסָדוֹת à יָסַד

¶ Alia sunt cum chólem, & seri, et singulare in regimine nõ mutatur, plurale vero et absolutum, et in regimine, et cum pronomine est cum seuá vt
מוֹעֵד מוֹעֲדוֹ מוֹעֲדָם מוֹעֲדֵנוּ
מוֹעֲדִים מוֹעֲדֵי מוֹעֲדֵיכֶם מוֹעֲדַי
מוֹעֲדֶיהָ Solennitas (tempus, ecclesia), tas eius, tas eorum, tas nostra, tes, tes, tes vestræ, tes meæ, tes eius. Illud vero Isaie. 14. In מוֹעֲדָיו solennitatibus eius non est ex hac specie, quia faceret מוֹעֲדָיו cũ seuá patách Sed est à מוֹעָד istar מוֹלָד Et dr à יָעַד Et מוֹפֵת מוֹפְתִים מוֹפְתַי portẽtũ, ta, ta mea, Et מוֹפְתֵיכֶם tũ vestrũ pe cũ segból teste. Rab. Da. in Michlol á יָפַת, et מוֹקֵד exustio à יָקַד Illud vero psalmi. 115. Soluisti לְמוֹסֵרָי vincula mea, non est ex hac specie, quia esset cum seuá, et non cum seri, Sed est à מוֹסָר cum camés, cuius plurale est מוֹסָרִים, et מוֹסָרֵי, vnde prædicto in loco seri est loco camés teste Rab. Dauid. Et cum he fœminino vt מוֹעֵלָה vtilitas à יָעַל, Et מוֹעֵצָה מוֹעֵצוֹת consilium, consilia, et in regimine cum seuá patách מוֹעֲצוֹת Et cum pronomine מוֹעֲצוֹתָם מוֹעֲצוֹתֵיהֶם consilia eorum, consilia eorum, מוֹסֵרָה מוֹסֵרוֹת Vinculum, vincula, et in regimine מוֹסְרוֹת, et cum pronomine מוֹסְרוֹתֵימוֹ la eorum Psalmus. 2. Et cum tau in fine vt מוֹלֶדֶת מוֹלַדְתּוֹ מוֹלַדְתְּךָ מוֹלַדְתִּי Cognatio, cognatio eius, cognatio tua, cognatio mea, מוֹרֶשֶׁת possessio, hæreditas, Et cum patách propter literam gutturalem vt מוֹדַעַת cognatio, consanguinitas, et מוֹדַעְתֵּנוּ pro מוֹדַעְתֵּנוּ Ruth. 3. à יָדַע, et מוֹשַׁעַת מוֹשָׁעוֹת Salus, tes.

¶ Alia sunt cum seri, vel chíric et camés quod in regimine

mine mutatur in patách, vt מֵישָׁר, מֵיטָב מֵיטַב Bonitas, tas, מֵישָׁרִים Rectitudo, nes, vel rectus, cti. Est enim nomen tóar secundum Rab. Abrahaz. Quod Rab. Dauid substantiuuz scribit esse nomen, Et cum chiric vt מִיכָל Riuus, et in regimine מִיכַל 2. Regum. 17. Et cum serí: et chólem vt מֵישׁוֹר rectitudo.

Alia sunt quæ assumunt tau in principio, & horum quædam sunt cum seri, et patách vt תֵּימָן Auster, meridies Canticuz. 4. a יָמִין

Alia sunt cum chiríc, et chólem vt תִּירוֹשׁ vinum nouuz, mustum a יָרַשׁ, et תִּינוֹק puer, infans a יָנַק et plurale genere fœmineo תִּינוֹקוֹת et fœmineum singulare תִּינֹקֶת, quibus vtuntur Talmudistæ.

Alia sunt cum chólem, & camés, quod in regimine mutatur in patách, vt תּוֹשָׁב תּוֹשַׁב incola, la,

Alia sunt cum chólem, & duobus camesín, et in regimine, cuz duobus segholín, vt תּוֹלָדָה תּוֹלֶדֶת gñatio, gñatio, Quod et תּוֹלֶדֶת potest esse absolutum, vt dictum est de מִשְׁמֶרֶת, Et plurale תּוֹלְדוֹת תּוֹלְדוֹתָם generationes in regimine Genesis 2. nes eorum, Et תּוֹכָחָה et cum serí תּוֹכֵחָה Hose. 5. increpatio, et cum patách תּוֹכַחַת Prouerbio. 5. et io, et in plurali תּוֹכָחוֹת Iiób. 23. et תּוֹכֵחוֹת psalmo. 149. et in regimine תּוֹכְחוֹת Prouerbio. 6. Et cum pnomine תּוֹכַחְתִּי tio mea Prouer. 1. Et תּוֹעָפָה תּוֹעֶפֶת תּוֹעָפוֹת תּוֹעֲפוֹת fortitudo, do, fortitunes, nes,

Alia sunt quæ carēt Iod, Et horum quædam sunt cum serí et camés, quod in regimine mutatur in patách, cum pronominibus manet. Sed seri mutatur in seuá communiter plurale est cum serí, et in regimine cum seuá vt שֵׁנָה שְׁנַת שְׁנָתוֹ שְׁנָתְךָ שְׁנַתְךָ שְׁנָתָם שֵׁנוֹת שְׁנוֹת שְׁנוֹתֶךָ שְׁנוֹתָיו דֵּעָה דֵּעַת דַּעְתּוֹ דַּעְתְּךָ דֵּעוֹת וְכֵן דַּעַת דַּעְתּוֹ דַּעְתְּךָ דַּעְתִּי עֵצָה עֲצַת עֲצָתוֹ עֲצָתִי עֵצוֹת

עצות עצות עצותיו עצותיך עצתך לדה לדות לדות צאה צאת צאות עדה עדת עדות עדותיו: חמה חמת חמתך חמתי Somn⁹, nus, nus eius, nus tuus, nus tuus, nus eorum, somni, ni, ni tui, ni eius, Scientia, tia eius, tia tua, tiæ. Et sic totum cum patách Scientia, tia eius, tia tua, entia mea, Consiliũ, lium, lium eius, lium meum, consilia, silia, silia, lia eius, silia tua, Parturiens, rientes, rientes, Stercus, cus, cora, Congregatio, gatio, nes, nes eius, nes tuæ, Excandescentia, (Ira,) scentia, scentia tua, scentia mea.

¶ Alia sunt cum chólem, et camés, quod in regimine mutatur in patách, & cum pronomine manet, vt צואה צואת צואתו צואתם Stercus, cus, cus eius, stercus eorum.

¶ Alia sunt cũ séri, vt דע דעים צא צאים Scientia, entiæ, Stercus, cora.

¶ Alia cum chólem, vt צא צאים Stercus, cora.

¶ Alia cum scúrech, vt בול fructus, & ישע Salus, Iiób. 30. Et si váu sit radicale, vt putarunt et rabbi Iehudáh, & rabbi Ionáh, clamorem significat.

¶ Alia sunt cum segból, et sceuá segból, et camés, vt צאצא צאצאים צאצאי צאצאיך צאצאיה Germens exiens. Et per trãslationem Filius, filij, filij, filij tui, filij eius.

¶ De nominibus quorũ secunda litera radicalis, quæ est váu, quiescit, habẽtibus in pncipio mem deseruiens. Caput. 24.

Sunt et alia nomĩa cum mem deseruiẽte in principio, quorũ secũda litera radicalis, quæ est váu, quiescit. Et horum quædã sunt cum camés, & chólem, quorum camés, & in regimine, & cũ pronomine mutatur in sceuá, vt מקום מקום מקומו מקומך מקומך מקומם מקומי מקומנו Locus, cus, cus eius, cus tuus, cus eorum, cus meus, cus vester. Et plurale fœmineum מקומות מקומותם

Loca,

Loca, loca eorum. Et sic מָכוֹן מָכוֹן מְכוֹנוֹ מְכוֹנִי מְכוֹנִים Locus, (Sedes, Habitaculum,) locus locus eius, cus meus, ca, Et sic מָאוֹר מְאוֹר מְאוֹרוֹ מְאוֹרֶךָ מְאוֹרִים מְאוֹרַי מְאוֹרוֹת Luminare, nare, nare eius, re tuum, re meum, minaria, naria, ria. מָלוֹן מְלוֹנִים Hospitium, tia. מָגוֹר et cum scú rech מָגוּר Pauor, timor, terror. מְגוּרוֹת ז מְגוּרִים מְגוּרַיִךְ Pauores, מְגוּרוֹתַי Psal. 33. מָזוֹר מְזוֹרוֹ Alligatio, (Curatio,) ligatio eius. מָצוֹר Munitio, Obsidio. מְצוּרֵךְ מְצוּרוֹת nitio tua, nes. Et cum he fœmineo מְצוּרָה מְצֻרוֹת. Et מָקוֹר מְקוֹר מְקוֹרוֹ מְקֹרָהּ מְקוֹרִים מְקוֹרֵיהֶם מְקוֹרוֹת Vena, vena, vena eius, na eius, venæ, næ eorū, venæ. מָשׂוֹשׂ מְשׂוֹשׂ Gaudium, gaudiū. מָנוֹס מְנוּסוֹ מְנוּסְךָ מְנוּסִי Fuga, ga eius, ga tua, ga mea. Et fœmininum מְנוּסָה Fuga. מָצוֹק Angustia. Et nomen tóar similiter מָצוֹק Angustia, Affectus. מָשׁוֹט מְשׁוֹטִים Remus, mi. Et מְשׁוֹטַיִךְ Remiges tui, Ezechielis. 27. ca. mem cum chiríc, et scin cum daghés loco hannách, quod esse debet post camés ipsius mem, teste Rabbi Dauid in Michlól. Et ponitur pro מְשׁוֹטַיִךְ. Et מָצוֹד מְצוֹדִים Rete, retia. ז מָרוּד מְרוּדַי Threnorum. 3. Vagatio, gatio mea. Et cum séri, vt מֵרוֹץ Cursus, Et cum he fœmineo, vt מְרוּצָה מְרוּצַת מְרוּצָתָם Cursus, sus, sus eorum. Et sic מְבוּכָה מְבוּכָתָם Confusio, sio eorum. Et מְשׂוּכָה מְשׂוּכַת מְשׂוּכָתוֹ מְשׂוּכָתֵךְ Sepes, sepes, pes, pes eius, pes tua. Et מְדוּרָה מְדֻרָהּ Pyra, rogus. Et מְצוּדָה מְצוּדָתִי Rete, rete meū. Et cum scúrec, vt מָרוּד מְרוּדִים: מָצוּד מְצוּד: מְצוּדוֹ: מָעוּף מְעוּף: מָצוּק מְצוּקִים: מְצוּקִין: מָבוּשׁ מְבוּשִׁים מְבוּשָׁיו: Vagus, vagi, Rete, rete eius, Obscuritas, ritas. Statio, (columna, scopulus,) stationes, tiones, Verenda, verenda, verenda eius.

¶ Alia sunt cum scúrech, ז camés: vt מוּצָק Angustia, à צוּק Et מוּעָף Tenebrositas, Obscuritas, ab עוּף. Et cum he fœmineo מוּעָקָה Angustia, ab עוּק, quamquàm plærique deducant ab עיק.

¶ Alia sunt cum duobus memin, pa-

mi'n, patách, sceuá, scúrech, et camés, & daghessata, vt מַמְּגוּרָה Horreum, rea, Ioél.1. à מַמְּגוּרוֹת גוּר quamq́. R. Ioséph Chimchi, putat mem primum deseruire pro מִן à, vel ab. et propterea secundũ esse daghessatum. i. ab horreo, ab horreis.

¶ De noibus aliis, quorũ secunda litera radicalis, quiescit, quæ est váu, vel chiríc, quæ nõ habẽt mem in principio. Ca.25.

Sunt & alia noia præter supradicta, quorum secunda lr̃a radicalis q̃escit, quæ est váu, vel iod. Et horum quædam sunt cum chiríc, et chólem, vt פִּישׁוֹן Piscón, nomen fluuij, Genesis.2. à פּוּשׁ et גִּיחוֹן Ghichón nomen similiter fluuij, Gene.2. תִּיכוֹן Mediũ. et cum he fœminco תִּיכוֹנָה à תָּוֶךְ, Et חִיצוֹן Exterior. & eius fœmininum חִיצוֹנָה à חוּץ, Et קִיצוֹן Extremus, et eius fœmineum קִיצוֹנָה à קוּץ.

¶ Alia sunt cum seri, & chólem vt זֵדוֹן זֵדוֹנִים Superbus, superbi, à זוּד.

¶ Alia sunt cum camés, & chólem, quorum camés in regimine, & cum pronomine mutatur in sceuá, vt זָדוֹן superbia. Et superbus. Et זְדוֹן in regimine, Ieremiæ.49.&.50. à זוּד Et שָׂשׂוֹן Gaudium, Isaiæ.12. Et שְׂשׂוֹן Psal.118. à שׂוּשׂ.

¶ Alia sunt cum chiríc, quæ nõ mutantur, vt סִיר Olla, Spina, cui⁹ plurale est in vtroq; genere סִירִים Isa.34. & Hoseæ.2. Et סִירוֹת .2. Parali.35. & Hamós 4. & סִירוֹתָיו Exo.27. et סִירוֹתֵיכֶם Psal.57. à סוּר & שִׁיר שִׁירִים Canticũ, ca, à שׁוּר & קִיר קִירוֹת קִירוֹתָיו paries, tes, es ei⁹. צִיר צִירִים צִירַיִךְ Legat⁹, ti, ti tui. צִיץ צִיצִים flos, res. & צִצִּים cũ daghés loco banách. i. iod quiescẽtis. i. צִיצִים et עִיר עִירוֹ עָרִים עָרֶיךָ Ciuitas, tas eius, tes, es. Et iod cum camés עֲיָרִים Iudi.10. מִין מִינוֹ מִינָהּ מִינִים Species, cies eius, es eius, es. נִיר Nouale, lucerna, aratio. נִיל Par, coætaneus.

¶ Alia sunt

¶ Alia sunt cum patách, & chiríc, quorum patách in regimine communiter mutatur in séri iod quiescente, & in camés cũ athnách, & soph passúc. Et cum pronomine in séri, vel chiríc. plurale est cum séri, vel camés, vel cum sceuá, quando iod pronunciatur. Inuenitur tamen nonnunquam absolutũ, vt coniunctum. et contra: vt חַיִל חָיִל חֵיל חֵיל חֵילוֹ חֵילְךָ חֵילֵךְ חֵילָם חֵילִים חֵילֵיהֶם חֲיָלִים Exercitus, (Substantia, fortitudo, Antenumerale,) tus, tus, tus eius, tus tuus, tus tuus, tus eorum, citus, tus eorum, citus, et absolutum, vt coniunctum, Isaiæ. 36. עַיִן עָיִן עֵין עֵינוֹ עֵינְךָ עֵינַיִם עֵינָיִם עֵינֵי עֵינָיו עֵינֶיךָ עֵינַיִךְ עֵינֵיהֶם עֵינֵימוֹ עֵינֵיכֶם עֵינֵינוּ עֵינֶיהָ Oculus, (fons, Color,) oculus, lus, lus eius, lus tuus, oculi, culi. li, li eius, li tui, li tui, li eorum, li vestri, li nostri, li eius. Et עֵינוֹת in regimine, Exodi. 10. fontes. Et cum chiríc עִינוֹת Prouerbiorum. 8. Et עֵינֹת Deuterono. ca. 8. בַּיִת בֵּית בֵּיתוֹ בָּתִּים בָּתֵּי בָּתֵּיהֶם בָּתֵּיכֶם בָּתֵּינוּ Domus, domus, mus eius, mus, mus, mus eorum, domus vestræ, mus nostræ. עַיִר Pullus. Et in regimine עִיר Iiób. 11. עֲיָרִים עִירֹה Pullus eius, Gene. 49. Pulli, Iudicum. 10. Et Isa. 30. עַיִט עִיט Auis, auis. יַיִן יָיִן יֵין Vinum, vinum, vinum. Et in regimine יֵין Cantico. 8. Psal. 59. Ieremiæ. 25. Et absolutum vt coniunctum יֵין Cantic. 7. Et cum pronomine יֵינוֹ יֵינְךָ Vinũ eius, num tuum. plurale יֵינוֹת, quo vtuntur Talmudistæ. שַׁיִת Genus spinæ. Et שִׁיתוֹ Spina eius cum chiríc, Isa. 10. זַיִת זֵית זֵיתוֹ זֵיתְךָ זֵיתֵךְ זֵיתִים זֵיתֵיכֶם Oliua, (vel Olea,) oliua, liua eius, ua tua, ua tua, oliuæ, oliuæ nostræ. בַּיִר Puteus, vel Cisterna. plurale בֵּירִים vt זֵיתִים, vel בֵּירוֹת, vt עֵינוֹת. quamquam sacris in literis non inuenitur. גַּיְא vallis, pro גַּיְא potest esse de hac specie teste. R. Dauid in Michlól.

¶ Alia sunt cum séri: vt נֵר נֵרִי Lucerna, lucerna mea, næ. נֵרוֹת גֵּר גֵּרְךָ גֵּרִים Peregrinus, nus tuus, grini. עֵד עֵדִים Testis, testes, עָר עָרִים Inimicus, mici.

Et Magister,

Et magister, stri, בֶּן בָּנִים Rect⁹
cti, אֵל אֱלִים אֱלֵי Deus, dij, dij,
Vel fortis, tes, tes, Et scribi-
tur interdũ cũ iod vt רֵישׁ רֵישׁוֹ
רֵישְׁךָ רֵישָׁם paupertas, tas eius,
tas tua, tas corũ, Et בֵּין inter.
¶ Alia sunt cum camés, quod
in regimine mutatur commu
niter in patách, paucis exce-
ptis, quæ etiam in regimine re
tinent camés, vt דָּג דָּגִים דְּגֵי
piscis, ces, ces, רָשׁ רָשִׁים שָׂר שַׂר
שָׂרִים רָם רָמִים רְמֵי רָע רָעִים פַּת
פִּתִּים סָר pauper, res, princeps,
pes, excelsus, si, si, malus, mali.
laqueus, quei, neruus, vel com-
pes, עָב עָבִים Nubes, es, trabs
bis, Et in regimine cuz camés
vt Ezechielis. 41. עָב הָעֵץ Trabs
ligni, i. lignea, Et Isaie. 18, si-
cut עָב טַל nubes roris, idest ro
rida, et sicut עָב מַלְקוֹשׁ nubes
serotini. i. serotina, Sed vt plu
rimum est cum patách, צַר an-
gustia, inimicus est cuz patách,
Sunt tamen nonnulla cum ca
més vt Isaie. 63. Et צָר angu-
stia, Et Threno. 3. Manum su
am extendit צָר hostis Et co.
ca, ante צָר hostem Et, ps, 4.
בַּצָּר in angusto dilatasti mihi,
Et Zacharie. 8, Non est pax
מִן הַצָּר ab hoste, vel propter ho
stem Et Ester. 7. quia non est
הַצָּר hostis, זָרִים זָר Alienus, ni,
פַּשׁ multitudo Iiob. 35. est cuz
patách, quod est ab עוֹשֶׂה teste Ra
bi. Dauid in Michlól, et in li-
bro ra, sicut et pleraque alia.
¶ Alia sunt cum chólem, quæ
non mutantur vt סוֹד סוֹדוֹ
אוֹר אוֹרְךָ אוֹרִים קוֹל קוֹלְךָ קוֹלוֹת
שׁוֹט שׁוֹטִים חוֹחַ חוֹחִים כֹּחַ כֹּחוֹ
כֹּחֲךָ כֹּחִי כֹּחָהּ כֹּחֲכֶם כּוֹס כּוֹסִי כּוֹסָם
בּוֹר בּוֹרִים בּוֹרוֹת עוֹר עוֹרוֹ עוֹרוֹת
עוֹרֹתָם שׁוֹר שׁוֹרוֹ שְׁוָרִים שׁוֹעַ שׁוֹב
שׁוֹב שׁוֹבִים Secretũ (cõsiliũ), tũ
ei⁹, Lumē, en tuũ, na, vox, vox
tua, vox tua, voces, flagellum,
la, spina, næ, potentia, tia eius,
tia tua, tia mea, tia eius, tia ve-
stra, calix, ix meus, ix eorum, ci-
sterna, næ, næ, pellis, lis ei⁹, les,
es eorum, bos, bos eius, boues
diues, bonus, nus, boni, et bonũ
num, na חוֹר foramen, et in regi
mine חוּר cum súrec Isai. 2. יוֹם
יָמִים יוֹמִים Dies, dies, duo dies,
Et in regimine cũ seuá leniēdi
grã יְמֵי p יְמֵי q. יְמֵי, cũ camés chateph

 vice chólem

vice chólem. Et sic יְמֵיהֶם יְמֵיכֶם
Sed in alijs remanet hannách
יָמָיו יָמֶיךָ יָמֶיהָ יָמֵינוּ Dies eius,
es tui, es eius, es nostri, Et לֹג
sextarius genus paruæ mensu-
ræ, et plurale לֻגִּים cum daghés
loco hannách idest vau, et sic
לוּל לֻלִּים cochlea, cochleæ. id-
est scala instar cochleæ, vel eius
singulare est לוּל cum súrec גּוֹי
גּוֹיִם גּוֹיֵי Gens, gentes, gẽtes,
אוֹי væ.

¶ Alia sunt cuz súrec, quæ non
mutantur, neq; in coniunctione
neq; cum pronomine vt פּוּר
פּוּרִים שׁוּר שׁוּרִים שׁוּרֵי חוּם שׁוּב סוּג
כּוּר רוּחַ רוּחוֹ רוּחוֹת לוּחַ לוּחוֹת שׁוּר
שְׁוָרִים שׁוּרוֹת שׁוּרוֹתָם דּוּר דּוּד דּוּדִים
אוּר אוּרִים Sors, sortes, ordo,
nes, nes, rufus, conuersio auer-
sus, fornax, spiritus, ritus eius,
tus, tabula, bulæ, murus, muri,
muri, Ignis (vel focus), es, py-
ra, lebes, tes, ignis (vel focus),
ignes.

¶ De nominibus, quæ
secunda litera quiescẽ-
te, habẽt he, vel tau in
fine. Caput. 26.

Sunt & alia
noĩa quoq;
secũda lrã
quiescit, q̃
in fine ha-
bẽt he, vel
tau, quæ cõiter sunt signa fœmi-
nei gñis. Et horũ quædã sunt
cũ súrec vel chólem et camés,
qđ in regimine mutatur in pa-
tách vt צוּרָה צוּרַת צוּרָם תַּחַת צוּרָתָם
שׁוּבָה כּוּמָה כּוּשָׁה figura, ra, ra eo-
rum, pro ra eorũ. Psal. 48. cõ-
uersio, dormitatio, confusio, Et
cum chólem vt שׁוֹאָה רוֹמָה super-
bia, desolatio.

¶ Alia sunt cum séri, & camés, q̃
aliã nõ habent mutationẽ, nisi
q; he in regimine, & cũ pronomi-
ne mutatur ĩ tau, sicut & in alijs
vt צֵדָה צֵדָם תַּחַת צֵדָתָם שֵׂבָה שֵׂבוֹ
תַּחַת שֵׂבָתוֹ עֵדָה עֵדוּת עֵדוֹתָיו
עֵדוֹתֶיךָ Esca, ca eorũ pro ca eo-
rum, Canicies, es eius. 3. Regũ
14. pro es eius, testimoniuz, ia,
ia ei9, ia tua vel singulare שֵׂיבוֹ
est שֵׂיב vt בַּיִת dom9. Et in hac
specie sunt nõnulla cũ tau, & lõ-
ga cũ duobus segholin, vel cuz
patachín, secũda gutturali exi-
stente

ſtēte vt נַחַת נָחַת נַחְתּוֹ נַחְתִּי נַחוֹת שַׁחַת שַׁחְתּוֹ שַׁחְתִּי שַׁחְתָּם שָׁחוֹת רַחַת רַחְתּוֹ רַחְתִּי רַחוֹת Requies, es, es eius, es mea, es, fouea, ea eius, ea mea, fouea eorum, æ, pala, la eius, la mea, læ, et זֶרֶת palmus, ꝙꝙ dici poteſt tau radicalē eē lr̃am.

Alia ſunt cum duob⁹ cameſin vt מָמָה מַמַּת מָמוֹת צָרָה צָרָתָם עָלָה עָלוֹת רָעָה רָעַת רָעָתִי בָּמָה בָּמָה בָּמוֹת בָּמוֹתַי בָּמוֹתֵיכֶם בָּמוֹתֵימוֹ Seges, es, tes, āguſtia, tia eorum, lactans, tes, malum, lum, um meum, deſiderium, excelſum, ſa, excelſa mea, ſa noſtra, ſa eorum, Et בָּמֳתֵי deute.32. mem cum camés chatéph euphoniæ gratia teſtibus Rab. Jonáh, Rab. Jahacób filio Elhazár Et Rab.Da.i Michlól, et in libro .ra. Et נָפָה נָפוֹת eleuatio (terminus, cribrum, prouincia), nes, Et in regimine בְּנָפַת שָׁוְא in cribro vanitatis, qd eſt longum ob ſequens monoſyllabum, שָׂרָה שָׂרוֹת שָׁתָה שָׁתוֹת שָׂרוֹתֶיהָ mur⁹, ri, ri ei⁹, שָׁתוֹתֶיהָ rete (nates) tia, tia ei⁹ Sed שְׁתוֹתֵיהֶם nates eorum 2.Reg.10.ponitur pro שְׁתוֹתֵיהֶם Uel eſt a ſingulari שֵׁת inſtar שֵׁם nomen qd facit שְׁמוֹתֵיהֶם nomina eorum Et Zacha.2. Tangit בְּבָבַת pupillam oculi eius.

Alia ſunt cū chiríc, et camés quæ non mutant niſi he in tau more aliorum deſinētiū in he, vt חִידָה חִידַת חִידָתְךָ חִידָתִי חִידוֹת ænigma, mea tuum, mea meum, ta, שִׁירָה שִׁירַת שִׁירוֹת Cāticū, uz, ca, רִאשָׁה רֵאשׁוֹת רִאשׁוֹתֵיכֶם principium, pia, pia veſtra, ꝙꝙ áleph quieſcit. eſt ex hac ſpecie teſte Rab.Dauid in Michlól. בִּינָה בִּינָתִי בִּינוֹת Intelligentia, tia mea, tiæ.

Alia ſunt cum ſeri, et ſúrec, quæ cum pronomine non mutātur niſi ꝙ ſunt cū chólē. Quippe chólē, ⁊ ſúrec ꝑmutantur vt עֵדוּת teſtimoniū, et cū pronoīe עֵדוּתִי teſtimoniū meū. p̄s.131. ꝑ עֵדוֹתַי, ꝙꝙ dici pōt ꝙ עֵדוֹתַי ē à ſingulari עֵדוּת cui⁹ plurale ē עֵדְוֹת Et ab עֵדָה eſt pl'ale עֵדוֹת ⁊ עֵדוֹתֶיךָ iterdū ſecūda lr̃a, q̄ eſt vau, efficit tertia vt, p̄s.118. In via עֵדְוֹתֶיךָ teſtimoniorū tuorū gauiſus ſum.

¶Alia ſunt cum chólem, ⁊ ſegból, quæ cum pronominibus ſunt cũ camés chatéph vt בֹּשֶׁת
בָּשְׁתּוֹ בָּשְׁתִּי נֹפֶת נָפְתּוֹ נָפְתִּי נוֹפוֹת
Confuſio, fuſio eius, confuſio mea, fauus, fauus eius, us meus, faui.

¶Alia ſunt cum ſeri, et camés vt רֵיקָם inanis, vacuus.

¶Alia ſunt cum camés chatéph, ſeuá, et camés vt בָּשְׁנָה cõfuſio Hoſe. 10.

¶Alia ſunt cum ſeuá, ſúrec, et camés vt תְּבוּנָה תְּבוּנַת תְּבוּנָתוֹ
תְּבוּנוֹת תְּכוּנָה תְּכוּנַת תְּכוּנוֹת
תְּמוּנָה תְּמוּנַת תְּמוּנָתְךָ תְּמוּנוֹת
תְּשׁוּבָה תְּשׁוּבַת תְּשׁוּבָתוֹ תְּשׁוּבוֹת
תְּנוּעָה תְּנוּעוֹת תְּמוּתָה תְּרוּמָה
תְּרוּמַת תְּרוּמָתָם תְּרוּמוֹת תְּרוּמֹתַי
תְּרוּמַתְכֶם תְּשׂוּמָה תְּשׂוּמֶת תַּחַת
תְּשׂוּמַת תְּשׂוּמוֹת תְּפוּצָה תְּפוּצוֹת
וּבְחֵרֶם תְּפוּצוֹתֵיכֶם תְּאוּנָה תְּאֵנִים
Intelligẽtia (prudẽtia), tia, tia eius, entiæ, diſpoſitio, ſitio, nes, Imago, go, go tua, nes, reuerſio (conuerſio), ſio, ſio tua, ſiones, motus, tus, mors, oblatio (primitiæ) tio, tio eorum, nes, nes meæ, nes veſtræ, poſitio, tio pro tio, (Leuiti. 6. quamquam alij codices habent תְּשׂוּמַת) nes, diſſipatio, nes, et cum chiric, nes veſtræ (Iere. 25.) mendacium, dacia. Ezechielis. 24. maſculino genere.

¶Alia ſunt quæ habent he in principio, et in fine et ſunt nonnulla cum ſeuá patách, ⁊ duobus cameſín vt הֲנָפָה cribratio Iſaie. 30.

¶Alia cum ſeuá patách, ſúrec, et camés vt הֲפוּגָה הֲפוּגוֹת requies, es.

¶Alia ſunt cum mem in principio, et he in fine ⁊ ſunt cum ſeuá, et duobus cameſín vt מְצָדָה rete, retia à צוּד quamquam ſunt qui putant mem eſſe radicalem literam ⁊ dici à צָדָה,

¶De nominibus quorum vltima, quæ eſt he, quieſcit. Sed interdum cadit, et ſuccedit he fœmineum, interdum remanet radicalis litera, et aſſumunt varias literas, et in principio, ⁊ in fine. Caput. 27.

SUnt & aliæ nominum spẽs, quarum vltima radicalis litera, deficit. Et horum nominuz quædam sunt cum camés chatéph, seuá, et camés vt תָּרְמָה dolus Iudicũ 9. a רָמָה teste. Rab. Dá, q̃q̃ eius pater Rab. Iosépb nomẽ loci, et tau radicalẽ putat esse literam, Et he est fœmineũ signũ, deficiente radicali. Et in תָּהֳלָה lumen, stultitia ab הָלָה Iiob. 4. tau est cuz camés lato ꝓpter sequẽtem literã gutturalẽ he in quã trãslatũ est camés chatéph secundũ normã, qđ quidẽ camés chatéph interdum transit in chólem vt in תֹּאֲנָה. i. occasio Iudicum. 14. vt áleph dilatet, queãdmodũ et in וְזֹעֲמָה detestatus est Numeri. 23. pro וְזָעֲמָה

Alia sunt cũ chiríc, vel chatéph patách sequẽte gutturali litera, et seuá et camés vt תִּגְרָה prouocatio (irritatio), tio תִּגְרַת תַּאֲוָה תַּאֲוַת Desideriũ, um תַּאֲנָה תַּאֲנַת תַּאֲנָתָהּ, um Occasio, io, io eius תַּאֲלָה תַּאֲלָתְךָ Iuramentuz (execratio, maledictio), tum tuũ.

Alia sũt cum seuá, et duob⁹ camesín, et he fœmineo vt תְּעָלָה תְּעָלַת תְּעָלוֹת תְּעָלוֹתֶיהָ תְּלָאָה תְּלָאַת תְּלָאוֹת Aqueductus tus, cti, cti eius, labor, or, res

Alia sũt cum patách, seuá, et duobus camesín, et he fœmineo signo vt מַתְּלָאָה labor Malachiæ. 1. q̃q̃ sũt qui putãt q mem sit vt מִן. i. a vel ab, et patách loco chiríc hoc est מִתְּלָאָה à labore.

Alia sũt cũ patách, segból, et chiríc vt תַּכְלִית תַּבְנִית finis (perfectio, cõsumatio (, exemplar (similitudo) Et in plurali תַּכְלִיּוֹת תַּבְנִיּוֹת

Alia sũt cum patách, seuá, & súrec vt תַּרְבּוּת תַּרְבּוּיוֹת incrementum, (multiplicatio), ta, et cũ iod, et mem תַּרְבּוּתִים. Et cũ chólẽ תַּחֲנוֹת in singulari. i. mãsio, castra mãsio. 4. Reg. 6, et plurale תַּחֲנוֹת, q̃q̃ eius singulare est cũ chólẽ, Et תּוֹכֻחוֹת תּוֹכֵחוֹתִים

תַּזְנוּת תַּזְנוּתִים תַּזְנוּתַיִךְ fornicatio, nes, nes tuæ.

¶ Alia sunt cũ mem in prĩcipio & sunt cũ patách, scuá, & chiríc vt מַרְבִּית מַרְבִּיּוֹת Multiplicatio (super abundantia), nes מַשְׂכִּית מַשְׂכִּיּוֹת מַשְׂכִּיּוֹתָם pictura (imaginatio) ræ, ræ eorũ, pfecta singularia essent מַרְבִּיּוֹת מַשְׂכִּיּוֹת,

¶ Alia sunt cũ patách, scuá, et fúrec vt מַצּוּת lis, contentio pro מַצּוֹת, Unde et מַצֻּתֶךָ Isaic. 41.

¶ Alia sunt cũ chiríc, scuá, et segból, et he lr̃a radicali, et in regimine segból mutatur in sceri paucis exceptis quæ retinent segból vt מִקְנֶה מִקְנֵה מִקְנֵהוּ מִקְנְךָ מִקְנִים מִקְנֵיהֶם מִקְנֵיכֶם מִקְנֵנוּ מִשְׁנֶה מִשְׁנִים מִרְעֶה מִרְעֵה מִבְכֶּה מוֹרֶה מִקְרֶה מִקְרֵה מִקְרִים possessio (emptio, pecus), io, io, eius, io tua, nes, nes eorũ, nes vestræ, nes nostræ, duplex, ces, pascuum, um, flet⁹, vẽtilabrũ, accidens (euẽtus), dens, entia. Et sunt tria cum segból in regimine teste Rab. Joséph chimchi, et ita sunt ĩ libris correctis Ecclesiasti. 3. כִּי מִקְרֶה בְנֵי הָאָדָם וּמִקְרֶה הַבְּהֵמָה וּמִקְרֶה אֶחָד לָהֶם Quia accidens (vel euẽtus) filiorũ hominum, & accidẽs animalis, & accidẽs vnus eis. Quæ alij absoluta putant. Et exponũt q̃ filijs hominũ euentus in mũdo & euentus animali, euentus vnus eis in eorum morte מִקְוֶה מִקְוֵה congregatio, tio Et absolutum cum sceri vt. 3. Reg. 10. Accipient מִקְוֵה בִמְחִיר congregationem precio, Et. 2. paralipo. 2. scribitur מִקְוֵא cum áleph loco he. Et si prima litera radicalis fuerit gutturalis, tunc mem est cum patách, & sic cũ alijs gutturalibus vt מַעֲנֶה מַעֲנֵה מַחֲנֶה מַחֲנֵה מַחֲנֵהוּ מַחֲנִים מַחֲנֵיהֶם מַחֲנוֹת מַעֲשֶׂה מַעֲשֵׂה מַעֲשֵׂהוּ מַעֲשֵׂנוּ מַעֲשֵׂיכֶם מַעֲשִׂים מַעֲשָׂיו מַעֲשֶׂיךָ מַעֲשֵׂיהֶם מַרְאֶה מַרְאֵה מַרְאִים כְּמַרְאֵהוּ מַרְאוֹת מַרְוֶה מַשְׁקֶה מַשְׁקֵה מַשְׁקִים מַשְׁקָיו מַשְׁוֶה מַרְבֶּה מַרְבֵּה מַחְסֶה וּמַחְסֵה מַחְסֵהוּ בְּשָׂא לְבַדּוֹ Munitio, responsio, responsio, sio, turma (castra), ma, mæ, mæ eorum, mæ genere fœmineo, Opus opus, us, eius, opus nostrum, us vestrũ, opera ra eius, opera tua, ra eorum,

Uisio

Visio (aspectus) sio, nes, nes eius, nes genere fœmineo, irrigatio, pincerna, na, næ, næ ci⁹, netum, multitudo do, tegmen (protectio), et tegmen, en eius cuz seuá tãtum, Et aliqua sũt cũ he in pñcipio vt הַרְבֵּה multitudo, multiplicatio, beth cum seri semper, vt אַרְבֶּה cũ segból significet Et הַרְבֵּה non habet plurale, ꝙ singulare multitudinem.

¶ Alia sunt cũ patách, et longa eo ꝙ prima radicalis litera est gutturalis, et tertia cadit vt מַעַר מַעֲרֵךְ מַעַל Nuditas (turpitudo), tas tua, super, supra Et cũ he fœmineo מַעְלָה et מִלְמַעְלָה, ꝗꝗ dici potest ꝙ he redundat Et in מַטָּה מִלְמַטָּה deorsũ, in ferne, mem est cum patách, ꝗꝗ est longum, et non est camesatum vt לָמָּה vt q̃d et שָׁמָּה illuc, quia ponitur pro מַנְטָה à מִנְטָה Et si foret perfectũ, esset patachatũ propter nach apparẽs quod est post eũ vt מַעְלָה Et cũ athnách, et soph passúc est cum camés et lõga Et sicut לַיְלָה, sic מַטָּה vel לְמַטָּה Et מָמַר amaritudo puer biorum. 17. est cum segból, eo ꝙ non habet literã gutturalẽ à מָרָה, ꝗꝗ et à מָרַךְ deduci potest.

¶ Alia sunt cum seuá patách, et segból vt מִכְסֶה מְקָרֶה Operimẽtum, cõtignatio,

¶ Alia sũt patách, vel segból, aut chiríc, et seuá, et camés, et he signo fœmineo, qđ secũdum normã in regimine, et cũ pnomine vertitur in tau, et in plurali tám in absoluto, ꝗꝗ regimine est cum seuá vt מַרְאָה מַרְאִים מַרְאוֹת מְחִצָּה מֶחֱצַת מִרְמָה מִרְמוֹת מַתָּנָה מַתְּנוֹת מַתְּנוֹתָיו מַתְּנוֹתֶיהָ מִצְוָה מִצְוַת מִצְוָתוֹ מִצְוָתְךָ מִצְוֹת מִצְוֹתָיו מִצְוֹתֶיךָ מִצְוֹתַי

Visio, nes, nes, dimidia, dia, dolus, li, emũctorium, aut vas vbi recipiuntur emũcta, ria, ria eius, ria eius, præceptum, tum, tum eius, tum tuum, pta, pta eius, pta tua מִנְחָה munus, oblatio, si deducatur à נָחָה est de hac specie.

¶ Alia sunt cum seuá, chiríc, seuá, et camés vt נִמְבְזָה cõtemptibilis.

¶ Alia sunt cum segból, seuá, et camés vt. Hose. 2, אֶתְנָה.

merces אֶתְנַן אֶתְנַנִּי, ānūciatio, tio, mea cum patách propter literam gutturalē.

¶ Alia sunt cū segból, seuá, et camés, et nun, et camés cōmuniter ī patách mutatur ī regimine vt אֶתְנָן אֶתְנַן Merces, es, ꝛ interdum absolutum est cum patách vt Ezech. 16. etiã אֶתְנַן mercedem non dabis. Et rursus. Et אֶתְנַן merces non est data tibi.

¶ Alia sunt cum seuá, ꝛ chólem vt שְׁבוֹ שְׁבוֹאִים או שְׁבוֹיִם תְּאוֹ תְּאוֹאִים או תְּאוֹיִם דְּיוֹ דְּיוֹאִים או דְּיוֹיִם Achates, tes, vl' tes, Oryx (vl' bos syluester,) ces, ces, atramētum, ta, ta בְּזוֹה contēptibilis, aut cōtemptor.

¶ Alia sūt longa cū camés, et súrec, vt אָחוּ שָׁחוּ pratum, natatio.

¶ Alia sūt cū camés, et chiríc, et in regimine, et cum pronomine camés mutať in seri, et sunt breuia, Et ī plurali iod daghessatur vt צָלִי צְלִי צִלְיוֹ צִלְיְךָ צִלְיִים מָלִי מְלִי מִלְיוֹ מִלְיְךָ מִלְיִים או מִלְיוֹת עָלִי עֲלִי עֲלִיו נָמִי נְמִי נְמִיִּים רָזִי רְזִי שָׁנִי שְׁנִי עָנִי עֲנִי עֲנִיִּי

Assus, us, us eius, us tuus, assi, polenta (torrefactus), ta, ta ei⁹, ta tua, tæ, vel tæ, genere fœmineo, Mortariū (vel pistillum), um, um eius, Innocens, ens, tes, secretū (macies), tum coccus, us, paup er, er eius.

¶ Alia sunt cū seuá et chiríc, Et cũ athnách, et soph passuc, et interdū cum Zachéph, tarcha, et pasétb, seuá mutatur in segból, et cum pnomine in segból, vel chiríc, et sic in plurali cum mem tātum, et cū pnomine secūdæ, et tertiæ personæ pluralis, manet seuá, iod quiescēte, et interdum iod pnunciatur, et prima est segból, plurale est varium, vt שְׁבִי שֶׁבִי שִׁבְיְךָ פְּרִי פֶּרִי פִּרְיְךָ פִּרְיוֹ פִּרְיְכֶם פִּרְיָמוֹ פִּרְיָהּ דְּמִי מְרִי מֶרִי מֶרְיְךָ מְרִיִּים צְבִי צְבָאִים צְבָיִים כְּלִי כְּלִיהֶם כֵּלִי כִּלְיָה דְּלִי חֲלִי חֶלְיָה חֲלָאִים לְחִי לֶחִי לְחָיִי לְחִיו גְּדִי גְּדָיִים גְּדָיִי גְּדִיּוֹת גְּדִיּוֹתַיִךְ חֲצִי חֶצְיוֹ רְעִי תְּלִי תֶּלְיְךָ כְּשִׁי כֶּשְׁיְךָ אֲרִי אֲרָיִים אֲרָיוֹת עֲדִי עֶדִי עֶדְיוֹ עֶדְיֵךְ עֲדָיִים מְעִי מְעִים מֵעָי מֵעֶיךָ מְעַי מֵעַי Captiuitas, captiuitas, tas, tua, fructus, tus eius, tus tuus, tus me⁹, tus vester, fruct⁹ corū, tus, eius,

tus eius, excisio, rebellio(exa-
speratio),lio,lio tua,lio corū,
Caprea (superbia, gloria) æ,æ,
Vas, vas tuum, sa, sa, sa corū,
sa vestra, sa mea, sa eius, situ-
la, ornamentum, tum eius, ta,
maxilla, la, la mea, la mea, hæ-
dus, di, di di, di tui, dimidiū, ū
eius, voluntas (vel cogitatio)
pharetra, tra tua, vsura, ra
tua, leo, nes, nes, ornamentū,
tum, tum eius, tum tuum, ta,
Venter, tres, tres, tres tui,
tres mei, tres mei, Et cum thar
ca accentu qui interdum est vt
athnác suspendens sētentiam
vt Eze.2. Ne sis מֶרִי .i. rebellio
sicut domus rebellionis, Et
sic cum accentu paseth vt capi-
te.24. parabola ad domū הַמֶּרִי
exasperantem, vel rebellionis
Et rursus Et dices ad מֶרִי re-
bellionē ad domum Israel. Et
cū Zachéph מֶּרִי primo Regū
15. et לֶחִי Judicum.15. Sed
non semper ita mutatur cum
Zachéph vt Micheæ.5. percu-
tient super הַלְּחִי maxillā, Et da
ni ij. Et veniet in terram הַצְּבִי
gloriæ, i. Israel Et Iudicū.14.

Et diuisit eum secundum diui
sionem הַגְּדִי, Et חֲצִין cum ath-
nách est cum seri vt.3. Reg.16.
Tunc diuisus est populus לַחֵצִי
in medium, vel per medium,
Et cum tharcá Exo.25. Et cu-
bitus וָחֵצִי et dimidium altitu
do eius, Et cum paséth eo. ca.
duo cumbiti וָחֵצִי et dimidium
longitudo eius.

Alia sunt cum chólem, et
chiríc etiā cum sunt in hephséc
Interdum tamen, vt lenior sit
pronunciatio, chólem mutat
in camés chatéph absq; heph-
séc, et sic in regimine. Et ali-
quando in seuá tantum, et cum
pronomine sunt cum camés
chatéph vt צֳרִי Resina, vel ty-
riaca, Et sic in hephséc Vt
Eze.27. Et mel et oleum וָצֳרִי
& resinam dederunt &c., Quāq; nō
nulli codices habent camés
chatepb. Et cum seuá tantum
vt Gene.37. וּצְרִי .i. et resinam,
חֳרִי Ira Et cū camés chatéph
Deute.29. Quæ חֳרִי ira furo-
ris magni huius. דֳמִי silentiū,
et cum camés chatéph psalm9
82. Ne דֳּמִי silentium tibi יֳפִי
pulchritudo,

pulchritudo, et cum seuá Ezechie. 28. super יָפְיְ pulchritudine sapientiæ tuæ, חֳלִי, infirmitas, et cum camés chatéph. Deute. 28. Etiã omnem חֳלִי infirmitatẽ, et omnem percussionẽ, et חָלְיוֹ infirmitas ei⁹ 3. Reg. 17, et חֳלָיֵנוּ infirmitas nostra Isaie. 53. עֳנִי paupertas afflictio et in hephséc cum camés chatéph Thre. 3. Ego vir qui vidit עָנְיִי paupertatẽ, et cũ pnoĩe עָנְיִי paupertas, vel afflictio mea.

¶ Alia sunt cũ chiríc, seuá, et chiríc vt מִשְׁעִן salus.

¶ Alia sunt cum seuá vel seuá patách, et chiríc vt הֶגְיוֹן הֶגְיוֹנִי sermo (et meditatio), mo, meus ab הָגָה Et חִזָּיוֹן coruscatio à חָזָה, et plurale חֶזְיוֹנִים Zachariæ. 10. צִלְצָל placẽta, Judicum. 7. a צָלָה

¶ Alia sunt cũ camés, et súrec vt זְנוּת זְנוּנִים זְנוּנֶיךָ fornicatio, nes, nes.

¶ Alia sũt cum seuá, chiríc, et súrec vt שְׁפִיפֹן cerastes a שָׁפָה, שׁפשׁ et à שָׁפַף deduci potest.

¶ Alia sunt cũ camés, et chólem, quorũ camés in regimine, cum pronomine, et in plurali mutatur in seuá vt יָגוֹן יְגוֹנִים חָרוֹן חֲרוֹן חֲרוֹנוֹ חֲרוֹנִים חָזוֹן חֲזוֹן חֲזוֹנִים שָׁאוֹן שְׁאוֹן שְׁאוֹנִים רָצוֹן רְצוֹן רְצוֹנוֹ רְצוֹנְךָ רְצוֹנָם רְצוֹנְכֶם רְצוֹנִים Dolor, res, Ira, ira, ira ei⁹, iræ, Visio, io, nes, sonitus tus, tus, Voluntas, tas, tas eius, tas, tua, tas eorum, tas vestra, tes, Sed הֵרָיוֹן cõceptus, est cũ seri, et sic cum pnomine non mutatur הֵרֹנֵךְ cõceptus tuus Genesis. 3. Et hoc vel ob faciliorẽ, ⁊ leniorẽ ipsius hc pronũciatiõem, vel quia est ex daghessatis

¶ Alia sunt cum seuá, et súrec, vel chólem quæ non mutãtur, neq; in regimine, neq; cum pronomine, vt שְׁבוּת עֲבוֹתִים רְאוּת רְאוּתוֹ רְאוּתִי כְּסוּת כְּסוּתְךָ כְּסוּתָהּ פְּדוּת זְנוּת זְנוּתִים זְנוּתֵךְ זְנוּתֵיכֶם שְׁחוּת רְעוּת רְעוּתָהּ עֲנוּת עֱנוּת Captiuitas, tes, Visio, io eius, io mea, Operimentũ, tum tuũ, tum ei⁹, Redẽptio, fornicatio, nes, nes tuæ, nes vestræ, fouea (⁊ rete), prima (vel amica), ma ei⁹, Humilitas, tas. Et cũ chólẽ vt חֲצוֹת מְנוֹת פְּנוֹת עֲנוֹת דְּוֹת דּוֹתָהּ Mediũ, numer⁹, respect⁹,

cantus(vel clamor). Mẽstruũ, um ei⁹, quãquã ꝛ infinitiua esse pos sunt, vice nominũ.

¶ Alia sunt cum seuá, ꝛ chiríc, quæ non mutãtur, ꝛ plurale ha bent vtroq; in genere, vt שִׁבְית שְׁבִיתֶךָ שְׁבִיתוֹת שְׁבִיתִים שְׁבִיתְךָ שְׁחִית שְׁחִיתוֹת שְׁחִיתָם שְׁחִיתִים בְּרִית בְּרִיתוֹ בְּרִיתִי בְּרִיתוֹת בְּרִיתִים חֲנִית חֲנִיתוֹ חֲנִיתוֹת חֲנִיתוֹתֵיהֶם חֲנִיתִים Captiuitas, tas eorum, tes, tes, tes tuæ, rete, tia, tia eorum tia, pactũ, ctũ ei⁹, tum meũ, cta, cta. Lancea, ea ei⁹, ceæ, ceæ eorum, ceæ. plurale quoq; cũ ostẽsione tertiæ literæ potest esse hoc pa cto גְּלִיּוֹת חֲנִיּוֹת,

¶ Alia sunt cũ camés, ꝛ súrec, q non mutantur in regimine, ne q; cum pronomine. Sed in plu rali sunt cũ seuá, vt גָּלוּת גָּלוּתִי vt גָּלְיוֹת שׁוֹפְטִים גָּלְיוֹת חָסוּת חָזוּת חֲזוֹתְכֶם חָזוֹת הָגוּת הֲגוּיוֹת Ca ptiuitas (transmigratio) tas, mea, tes Judicuz. 18. tes, Spes (protectio), spes, visio, io tua, nes, Sermo (meditatio), nes et sic בָּרוּת בָּרוּתִי בָּרוּתָם Cibus, us meus, us eorum, רָמוּת רָמוּתֶךָ ia culatio (piectio), nes tuæ, חֲנוּת חֲנֻיּוֹת Mansio, nes, Sed hoc est potius à חֲנוּת, cuz seuá patách quãquã Talmudistæ vtuntur חֲנוּת et mutatur חֲנֻיּוֹת ob pun ctorũ multiplicitatem Et ho rũ perfecta sunt מַלְכוּת vt גָּלִיּוֹת ꝛ ita de alijs.

¶ Alia sunt cũ seri, ꝛ súrec, quæ non mutantur vt עֶדְיוֹת עֲדִיּוֹת גֵּאוּת גֵּאוּת Ornamentum, ta, su perbia, æ, Horum perfecta sunt גֵּאוּת עֲדִיּוֹת, vel עֵדוּת גֵּאוּת vt סִכְלוּת

¶ Alia sunt cum chólem, ꝛ seri vel segbó. vt שִׁבְיָה שְׁבִיָּה חַוָּה חַוָּה שׁוֹאָה שְׁבִיָּתוֹ הוֹאָה שׁוֹאִים שֹׁאתָם שׁוֹאָתֶךָ, Visio, io. Jsaie. 28. Visio io, Jsa. 28, desolatio, nes nes, eorum nes tuæ: ꝛ יוֹרֶה plu uia temporanea.

¶ Alia sunt cũ chólez, ꝛ camés ꝛ he signo fœminino, he radicali deficiente: vt שׁוֹאָה תּוֹעָה Error, desolatio.

¶ Alia sunt cũ duob⁹ segholin, ꝛ lõga, ꝛ he radicali vt בֶּכֶה קֶצֶה מֶרְכֶּה הֶגֶה בֶּכֶה קֶצֶה Merces, flet⁹, tps statutum, finis, quãquã קֶצֶה potest esse à קָצַץ, et sic he non est ra dicalis, כֶּסֶא quoq; inuenit cuz

áleph

Aleph loco he prouerb.7.

¶Alia sunt breuia cum seri, et segól, qđ in regimine mutat̃ i seri, plurale est cũ seri, vel seuá, et ita cum pronominib⁹ vt
גֵּאֶה גְּאִים גֵּאָיו גֵּאֵיוֹנִים תַּחַת גְּאִים
רֵעֶה רֵעֵה רֵעֵהוּ רֵעֲךָ רֵעֶךָ רֵעִים
רֵעַי רֵעֶיךָ רֵעֵיהֶם וּבִשְׁוָא רְעֵיהֶם
רֵעֶיהָ אֶבֶה גֵּא תַּחַת גֵּאֶה

Supbus, bi, bi eius, bi pro bi, proximus (vel amicus) mus, mus eius, mus, tuus, mus, tu⁹, mi, mi, mi tui, mi, eoꝝ, ⁊ cũ seuá. mi, eorũ mi eius, volũtas (vel est nomen loci, aut fluminis), supbus pro, bus. Et sic רֵעַ pro רֵעֶה amicus primo paralipomenon .27.

¶Alia sũt cũ camés, et segól et he litera radicali, et in regimine, tã in singulari, q̃ in plurali cõmuniter camés mutat̃ i seuá, plurale cõmuniter est cũ camés, et interdũ cum seuá, cũ pronomine retinet camés in singulari, ⁊ plurali, in aliquibus mutatur vt מִקְנֶה מִקְנוֹ מִקְנֶהָ מִקְנִים
מִקְנֵי מִקְנֶיךָ מִקְצֶה מִקְצֵה מִקְצוֹ מִקְצֵהוּ מִקְצַן
מִקְצִים מִקְצֵי שָׂדֶה שְׂדֵה שָׂדֵהוּ עָרֵךְ
שָׂדְךָ שָׂדוֹם שְׂדֵה שָׂדָיו שָׂדֶיךָ שַׂדַי,
שָׂדֵינוּ שְׂדֵיהֶם שְׂדֵיכֶם שָׂדוֹת שְׂדוֹתַיִן
שְׂדוֹתֶיךָ שְׂדוֹתֵיכֶם שְׂדוֹתֵינוּ עָלֶה
עֲלֵה עָלֵהוּ עָלִים עָלֶיהָ חָזֶה חֲזֵה חָזוֹת
בָּלֶה בָּלִים בָּלוֹת דָּוֶה דָּוִים וּנְקֵבָה
דָּוָה מַשֶּׁה קָשִׁים רָזֶה רָזִים רָזוֹן וּנְקֵבָה
רָזָה נָכֶה נְכֵה נְכִים בְּצֵרֵי וְכֵן שָׂטֶה
שֵׂטִים פָּנֶה פָּנִים פְּנֵי פָּנָיו פָּנֶיךָ פְּנֵיהֶם
פְּנֵיכֶם פָּנֵינוּ פָּנֶיהָ סְנֶה שֶׂכֶם

Calamus, us eius, us eius mi, mi, mi tui, extremus (finis), us, us ei⁹, us eius, us meus, mi, mi Ager, er, er eius, er, suus, er tuus, gri. gri, gri ei⁹, gri tui, gri mei, gri nostri, gri eorũ, gri vestri, Agri genere fœmineo, gri eius, gri tui, gri vestri, gri nostri, foliũ, um, um ei⁹, folia, ia eius, pectus, us, pectora, vetus, ri, ræ, infirmus, mi, et fœmininũ infirma, Durus, ri, Macilẽtus, ti, ti, et fœmineũ macilẽta, percussus, sus, si, Declinator, res, facies, (q̃q̃ singulare nõ inuenitur) es, es, es ei⁹ es tuæ, es eorũ, es vestræ, es nostre, facies eius, Rub⁹, pars, sunt de hac specie, quãuis sint cum seuá.

¶Alia

¶ Alia sunt cum duobus camesin ꝛ he signo fœmineo, quoꝛuz pꝛimum camés mutatur in seuá in regimine, tam in singulari, quàm in plurali cũ pꝛonominibus singularibus ꝛ secundæ, ꝛ tertiæ personæ pluralis, in plurali absoluto, ꝛ alijs pꝛonominibus manet vt שָׁנָה שְׁנַת שְׁנָתוֹ שְׁנָתְךָ שָׁנִים שְׁנֵי שָׁנָיו שָׁנֶיךָ שְׁנֵיהֶם שְׁנֵיכֶם שָׁנֵינוּ שָׁנֶיהָ שָׁנוֹת שְׁנוֹת שְׁנוֹתָיו שְׁנוֹתֶיךָ שְׁנוֹתָם שְׁנוֹתַי שְׁנוֹתֵינוּ שָׂפָה שְׂפַת שְׂפָתוֹ שְׂפָתְךָ שְׂפָתָם שְׂפָתֵנוּ שְׂפָתַיִם שְׂפָתוֹת שִׂפְתוֹת שִׂפְתֵי שְׂפָתָיו שְׂפָתֶיךָ שְׂפָתָמוֹ שִׂפְתוֹתֵיהֶם שִׂפְתוֹתֵיהֶם שִׂפְתֵיכֶם שְׂפָתַי שְׂפָתֶיהָ מַצָּה מַצַּת מַצּוֹת מַצּוֹתָיו מָנָה מָנוֹת מְנוֹת מָנָה מְנַת מְנוֹת הָרָה הָרַת הָרוֹת הָרוֹתֶיהָ מַשָּׂה מַשּׂוֹת פָּרָה פָּרָתוֹ פָּרָתְךָ פָּרוֹת אָלָה אָלַת אָלָתוֹ אָלָתְךָ אָלוֹת

Annus, nus, us eius, us tuus, ni, ni, ni, eius, ni tui, ni eoꝛũ, ni vestri, ni, nostri, ni ei⁹, et genere fœmineo, Anni, ni ei⁹, ni tui, ni eoꝛũ, ni mei, ni nostri, labꝛũ, um, um ei⁹, um tuũ, um eoꝛũ, um nostrum, labia duo, bia, ia, ia, ia ei⁹, ia tua, ia eoꝛũ, ia eoꝝ, ia eoꝝ, ia vestra, ia mea, ia eius. Extrema, ma mæ, mæ, eius, Cãna, næ, næ, pars, rs, tes, Gꝛauida, da, dæ eius, Dura, ræ, Juuenca, ca eius, ca tua, cæ, Juramentum (execratio), tuz, um eius, tum tuũ, ta. Nõ mutatur hoc nomen pꝛopter áleph.

¶ Alia sunt cum séri, et camés, ꝛ he signo fœmineo, quoꝛum séri mutatur in seuá in regimine singulari, in plurali non mutatur, vt מֵאָה מֵאוֹת פֵּאָה פְּאַת פֵּאוֹת פֵּאתִים פַּאתֵי פַּאתָיו גֵּאָה גֵּאוֹת גֵּוָה גֵּווֹת סְאָה סְאִים סָאתַיִם סַאתֵי סַאתָיו Cẽtũ, um, Angulus, us, li, duo anguli, li, li eius, Supbia, biæ, Coꝛpus (superbia) ra, Satũ, ta, duo sata, ta, ta eius. est ex hac specie, quàm non est cum seri. Sz cuz seuá, Sed פֶּחָה dux, Et ĩ regimine פַּחַת bꝛeue Chaggæi pꝛimo, Et vnum longum פַּחַת ducem Jehudah eo. capi. et plurale cum patách פַּחוֹת Jeremie. 51. et sic in regimine 2. paralipomenon. 9. et פַּחוֹתָיו פַּחוֹתֶיךָ Duces eius, duces tui, et פַּחוֹתֶיהָ duces eius Jeremie, 51. et cum tertia litera apparente, ꝛ pe cum segból פֶּחָווֹת, et

in regimine

in regimine פַּחֲוֹת .2. Hezræ.2. non est ex hac specie, Sed é daghessatis, q̄q̄ non daghessa tur ob literã gutturalẽ cheth.

¶ Alia sunt cum chólem, ⁊ seg ból, et longa, et tau loco he vt שֹׁקֶת canale, שְׁקָתוֹת lia, et in regimine שִׁקְתוֹת, et cum prono mine שָׁקְתוֹ שָׁקְתְךָ le eius, le tuum, Scin cum camés chatéph Et sic קֵבָת venter, genitalia et קְבָתוֹת קֻבְתוֹת ⁊c. קֵבָתָהּ Num.25 numero multitudinis, Illud vero Geñ.30. In שִׁקְתוֹת canalibus aquarum, non est ex hac specie, sed sequenti, Sunt etiã qui putant קֵבָתָהּ esse è specie קֵבָה, et eius plurale קָבוֹת sicut שָׁנָה שָׁנוֹת Alij arbitrantur esse ex nominibus, quorũ secunda quiescit litera,

¶ Alia sunt cũ duobus segbolín, et tau vice he radicalis vt צֶפֶת צִפְתּוֹ צִפְתְךָ צִפְתִּי או צַפְתּוֹ כְּמוֹ אֶרֶץ אַרְצוֹ וְכֵן צְפָתוֹת צִפְתוֹת צִפְּתוֹתָיו שֶׁקֶת שִׁקְתּוֹ או שַׁקְתוֹ שְׁקָתוֹת שִׁקְתוֹת שִׁקְתוֹתָיו Corona, na eius, na tua, vel na tua si cut terra, terra ei⁹, et sic na, na, na ei⁹, Canale, le ei⁹, vel le ei⁹, canalia, lia, lia eius, Est autem annotandum q̄ in hac, et alia præcedenti specie q̄q̄ sunt longæ, non est tau daghessatum cum pronominibus, et in plurali non cadit, quemadmoduz in nominibus perfectis, in quibus non est tau radicale, aut vice radicalis, sicut est in istis. Sũt etiã qui putẽt שִׁקְתוֹת esse à שָׁקָה sicut שָׂפָה quod facit in plurali שְׂפָתוֹת et in regimine שִׂפְתוֹת vt dictum est

¶ Alia sunt cum camés et chó lem. et tau, quorum camés in regimine mutatur in seuá, tam in singulari, q̄ absoluto plura li, et cum pronominibus, et in plurali coniuncto cum patách vt אָחוֹת אֲחוֹתוֹ אֲחוֹתָם אֲחוֹתִי אֲחוֹתֵנוּ אֲחוֹתָהּ אֲחָיוֹת אַחְיוֹת חָמוֹת חֲמוֹתוֹ חֲמוֹתָהּ חֲמָיוֹת חַמְיוֹת Soror, soror eius soror, eorum, soror mea, soror nostra, or eius, rores sorores. Socrus, socr⁹ eius, us eius, socrus, us numero multitudinis Et nomen אָחוֹת potest esse de numero raphatorum vt Leuitici.21. וְלַאֲחֹתוֹ הַבְּתוּלָה Et sorori suæ virgini, Et daghssa

torum

torum vt Numeri.6. et fratri eius וּלְאֲחוֹתוֹ.i.et ſorori eius,qđ eſt cum patách tantum, eo qđ non mutatur,et cheth (niſi foret gutturale) daghessaretur Sed in אָחוֹת áleph eſt cameſſatum,quia eſt ab אָחָה Et hæc eſt ratio cur patachatur illud Numero.32. הַאֲחֵיכֶם Nunquid fratres veſtri venient ad belluꝫ ꝛc. Et Leuitici.25. וּבְאֲחֵיכֶם Et in fratribus veſtris filijs Iſrael. Et ſic plurale patachatur אַחִים אַחַי אַחֶיךָ et aleph cum ſegból אֶחָיו אֶחָי,quia cheth eſt cum camés, quæ omnia ſunt è daghessatis,vt et alia patachata. et vau in אָחוֹת חָמוֹת eſt tertia radicalis litera ,aut eius loco, táu vero fœmineum eſt ſignũ, et eorũ ꝑfecta ſunt אֲחָיוֹת חֲמָיוֹת inſtar אַשְׁפּוֹת ſtercus . quod eſt ſingulare fœmineum,Et in plurali אֲחָיוֹת חֲמָיוֹת, Et in regimine אַחְיוֹת חַמְיוֹת, iod eſt loco literæ radicalis, et vau, et tau ſignum pluralis fœminei . Et cum pronomine Jehoſue.2. Et fratres meos, et אַחְוֹתַי ſorores meas,et venit cum ſigno fœmineo dumtaxat. Ezechielis. 16. Cum iuſtificaueris אַחְיוֹתֵךְ ſorores tuas ,Et cum ſigno plurali maſculino vt eodem capite וְאַחוֹתַיִךְ et ſorores tuæ Sedóm,et filiæ eius,vel villæ eius Et Hoſe. 2. Dicite fratribus veſtris popul⁹ me⁹, ꝛ לַאֲחוֹתֵיכֶם ſororibus veſtris.

¶Alia ſunt cum chiríc, et iod quieſcente vt אִי הִי נִי עִי צִי רִי נִי Irrigatio , nauis , aceruus, planctus, uæ, inſula , aduſtio, quorum pluralia ſunt cum oſtenſione iod אִיִּים צִיִּים רִיִּים אוֹ רִים עִיִּים עִים אוֹ נִיִּים נִים אוֹ בִּיִּים, Et ſic alia Et ſic פִּי os oris,quod à prædictis differt tum quia פִּי eſt in regimine, et eius abſolutum eſt פֶּה, tum quia in plurali , et cum pronomine illa ſunt daghessata , hoc autem eſt raphatum cum pronominibus, et in plurali maſculino vt פִּיו אוֹ פִּיהוּ פִּי פִּיךָ פִּי תַחַת פִּין פִּיהֶם פִּיכֶם פִּינוּ פִּים אוֹ פֵּיוֹת אוֹ פִּיּוֹת פִּיּוֹתָיו פִּיּוֹתֶיךָ Os eius , vel os ei⁹,os meũ pro os meũ, os coꝝ, os veſtrum,

os vestrum, os nostrũ, ora, vel ora cum séri, vel ora cuz chiríc ora eius, ora tua. Et quãdo est in genere fœmineo plurale, tũc iod apparet, & geminatũ פיפיות ora.

¶ Alia sunt cum camés, vel patách, Et quæ sunt cum camés in regimine sunt cum patách, vel cum seuá, et patách, et iod, quod est vice literæ vltimæ radicalis, Et quæ sunt cũ patách in soph passúc, et cum athnách sunt cum camés, paucis exceptis, quæ sunt cum patách vt Psal. 75. Afferent שי munus timendo, & Psalm̃. 67. Tibi afferent reges שי munus in soph passúc, et cum pronomine שיו שיך Munus eius, nus tuum, et p̃rale שיום שיו שייך שיו שייהם שייכם munera, ra eiꝰ, ra tua, ra mea, ra eorum, ra vestra Et sic גי גיו גיך גינו גיום גיון גיוך גיי גיונו גיוהם גיוכם Vallis, lis eiꝰ, lis tua, lis nostra, valles, es eiꝰ, es tuæ, es meæ, es nostræ, es eorum, es vestre. Et interdũ scribitur cum tertia litera radicali vt Deuteronõ. 3. Et mansimꝰ in גיא idest valle Illud autem Ezechielis. 6. et לגאיות vallibus, non est à גי vel גיא, Sed à גיא cum seghól. Isaie. 40. Omnis גיא exaltabitur, Et sic שי sufficientia Et אב pater, et in regimine cum patách vt Genesis. 17. אב patrem multitudinis gentium dedi te, et cum iod vice he, et áleph cum seuá, et patách vt Genesis. 4. Ipse fuit אבי pater omnis tenentis, siue capientis citharam. Et cũ pronominibꝰ אביו או אביהו אביך

אבי אבינו אביהם אביכם אבות
אבות אבותיו אבותיך אבותם
אבותי אבותיכם אבותימו אביה
אביך אביהן אביכן וכן אח אחי
אחיו אחיך אחי אחיהם אחיכם אחינו
אחים אחי אחיו אחיך אחי אחי אחי
אחיהם אחיכם אחינו אחיה אחיך
אחיהן אחיכן אחיה אחיך אחיהן
אחיכן וכן יד ידו ידך ידך ידן ידהם
ידכם ידנו ידים ידיו ידיך ידי ידיהם
ידיכם ידינו ידיה ידיך ידיהן ידיכן

Pater eiꝰ, vel er eius, er tuꝰ, er meus, er nr̃, er eorũ, er vester, p̃res, es, es eiꝰ, es tui, es eoꝝ, es mei, es vr̃i es nr̃i, p̃r eiꝰ, p̃r earũ er, vester, Et sic frater, er, er eiꝰ,

er tuus,

er tuus, er meus, er eorum, er vester, er noster. Fratres, es, es eius, es tui, es mei, es mei, es mei, es eorũ, es vestri, es nostri, er eius, er tuus, er eorũ, er vester, es eius, es tui, es earũ, es vestri, Et sic Manus, us eius, us tua, us tua, us mea, us eorũ, us vestra, us nostra, Duæ manus Manus eius, us tuæ, us meæ, us eorum, us vestræ, us nostræ, us eius, us tuæ, us earum, us vestræ, Et genere fœmineo יָדוֹת manus עָב dẽsitas, grossitudo, et in regimine עֲב Exodi. 19. טָפֵל error, Et cum athnác cum patách. 2. Reg. 6. Et percussit eũ ibi deus super vel ppter הַשַּׁל errorẽ teste. Rab. Da. i Michlól, Et צַו præceptũ, linea. Sũt etiã cũ patách, vt Isa. 28. צַו לָצָו קַו לָקָו præceptũ ad præceptũ, linea ad lineã. priora sũt cũ patách, altera cũ camés, Et Hose. 5. Ambulauit post צָו præceptum cum camés, et est in fine versus. Et Iiob. 15. Ne credat in שָׁוְא mẽdacium cum camés, מָן תָּו חָי גַּג Mãna, signũ, viuus, tectũ. Et ex hac specie est teste Rab. Da. in Michlól דָּם דָּמִים דָּמוֹ דָּמְךָ דָּמָם דָּמָם Sãguis, guines, nes, is eius, is tuus, is meus, is eorũ.

¶ Alia sunt cum seri, qđ vertitur in segból in cõiũctione reali, quæ est ad patrem vt Ischác בֶּן־אַבְרָהָם fili⁹. Abrahã genesis 25. Et hoc etiã siue maccáph vt leuiti. j. Et mactabit אֶת־בֶּן הַבָּקָר filium bonis, Et. 24. Et rixati sunt in castris בֶּן יִשְׂרְאֵלִית filius Israelitidis, & vir Israelita, Et j. para. 26. Zechariáh בֶּן מְשֶׁלֶמְיָה fili⁹ Meselemiáh, Et Geñ. 17. Nũqd לְבֶן filio cẽtum ãnorum nascet̃. Si vero non sit cõiũctũ reali cõiũctione, etiã q̃ habeat maccáph, pũctat̃ cũ seri vt Genesis. 30. Et peperit בֵּן־שִׁשִּׁי filium sextum, Et pri. Reg. 22. Et euasit בֵּן־אֶחָד fili⁹ vn⁹, &. 2. Reg. 9. Et ipsi Mi[illegible] i[illegible] ósceth בֵּן קָטָן fili⁹ paru⁹, et Eze. 18. Et genuerit בֵּן פָּרִיץ filiũ latronẽ, Et cũ pnominibus בְּנוֹ בִּנְךָ בְּנִי בְּנָם בְּנֵן בָּנָיו בָּנֶיךָ בְּנֵיהֶם בְּנֵיכֶם בָּנֵינוּ בְּנֵךְ בְּנָהּ וְכֵן שֵׁם שְׁמוֹ שִׁמְךָ שְׁמֵךְ שְׁמָם שְׁמָן שְׁמִי שְׁמוֹת שְׁמוֹתָיו שְׁמוֹתֶיךָ שְׁמוֹתָם שְׁמָהּ fili⁹ eius, us

 tuus, us

tuus ·us meus, filij, filij, ij ei⁹, ij, tui ij, eorū, ij vestri ·ij nostri, us tu⁹, us ei⁹, Et sic nomē, en ei⁹ en, tuū, en eorū, en tuū, en meū, en nostrū, Nomina na, na eius, na tua, na, eorum, en eius. Et שֵׁם quādo est cum maccáph, et quādo sequitur monosyllabū, aut dictio lōga, pūctatur cum segból Et sic יֶשׁ esse, vel est, qđ iūgitur ꝓnominibus vt בֶּן videlicet יֶשְׁנוֹ יֶשְׁנְךָ יֶשְׁנִי יֶשְׁכֶם est ipse sū ego es, tu, estis vos, Et cū chiríc יִשְׁכֶם estis vos Deute.13. Et de hac specie possunt esse זֵר עֵץ גֵּו כֵּס עֵט Corona, lignū, corpus, sedes, stilus, ꝙꝙ in cōiūctione, et cum pronomine non mutatur, nisi in cōiūctiōe pluralis.

עֵץ עֵצוֹ עֵצְךָ עֵצִים עֲצֵי עֵצָיו עֵצָה

De noībus quorū vltima radicalis lr̄a ste áleph quiescens. Caput.28.

Unt ⁊ alia noīa quorum vltima radicalis lr̄a est áleph quiescens. Et horum quædam sunt cum duobus camesín vt צָבָא צְבָא צְבָאוֹ צְבָאֲךָ צְבָאִי צְבָאָם צְבָאוֹת צִבְאוֹת צִבְאוֹתָיו צִבְאוֹתֶיךָ צִבְאוֹתָם צִבְאוֹתַי וְכֵן צָמָא צְמָאוֹ Exercitus us, us eius, us tuus, us meus, us eorum, tus, tus, us eius, tus tui, us eorum, us mei. Et ita sitis, tis eius.

Alia sunt cū duobus segbolín vt גֶּבֶא גִּבְאוֹ גְּבָאִים גִּבְאָיו גִּבְאֵיהֶם Cisterna (fouea, palus, æis), na eius, næ, næ eius, ne eorum. Et sic דֶּשֶׁא דְּשָׁאִים טֶנֶא טַנְאֲךָ טְנָאִים פֶּלֶא פִּלְאוֹ פִּלְאֲךָ פְּלָאִים פְּלָאַי פִּלְאֵיהֶם Germē, na, canistrum, um tuum, stra, mirabile (miraculum), le ei⁹, le tuū, lia, lia, lia, eorum. Inuenitur ⁊ vnum cum seri פֶּלֶא mirabilis Isaie.9. ⁊ cum iod haiácas פִּלְאִי mirabilis Judicum.13. גֶּיְא quo ꝙ. idest vallis Isa.40. quia est cū segból, est huius speciei pro כֶּלֶא כְּלָאִים חֵטְא חֶטְאוֹ, גֶּיְא Et sic הֶטְאָם חֲטָאִים חֲטָאַי חַטֹּאתֵיכֶם Carcer, res, Peccatū, um eius, um eorum, peccata, ta, ta vestra.

Alia sunt cum chólem, ⁊ segból vt. גֹּמֶא גָּמְאוֹ גָּמְאֲךָ גָּמְאָם גָּמְאִי גְּמָאִים

גְּמָאִים סֹבֶא סָבְאוֹ סָבְאָם סָבְאִי סָבְאֲךָ עֳפָא עֳפָאִים Iuncus,us eius,us tuus,us corum,us meus,iunci, Vinũ,um eius,um corum, um meum,um tuũ,ramus,mi,cum camés chatéph,⁊ iod cũ chiric.

Alia ſunt cum chiric, et ſeri, ſecunda litera daghesſata, quorum ſeri,⁊ in regimine, ⁊ in plurali mutatur in ſeuá, remoto daghés vt כִּסֵּא כִּסְאוֹ כִּסְאֲךָ כִּסְאִי כִּסְאוֹת כִּסְאֹתָם Soliũ, um eius,um tuũ,um meum,lia, lia, corum.

Alia ſunt cũ patách,⁊ camés quod remanet,tam in regimine q̃ cum pronomine, et ſecunda daghesſatur vt דַּכָּא דַּכָּאוֹ דַּכָּאִים דַּכָּאֵי Contritus,us eius,ti,ti,⁊ cum ſeua דַּכְּאֵי pſalm⁹.33. quod tamen eſſe poteſt à דַּכֵּא cum ſeri קַנָּא קַנָּאוֹ קַנָּאִים חַטָּא חַטָּאִים חַטָּאֵי חַטָּאֶיהָ Zelotes (æmulator),res eius,tes,peccator, res, res,es,eius.

Alia ſunt cũ camés, et chólẽ ⁊ daghés vt קַנֹּא æmulator.

Alia ſunt cum camés,et chíric quorum camés in regimine, et ĩ plurali mutatur in ſeuá,vt נָשִׂיא נְשִׂיא נְשִׂיאִים נְשִׂיאֵי נְשִׂיאֵיהֶם קָרִיא קְרִיא קְרִיאִים קְרִיאֵי princeps,pes, pes,pes,pes corum, Inuitatus (princeps,dux) ti, ti. Sed מְרִיא מְרִיאִים מְרִיאֵיכֶם Bubalus (pinguis)li,li veſtri.

Alia ſunt cum ſeuá, et chólem vt מְלֹא plenitudo,et cum vau loco áleph מְלוֹ,et cum pronomine מְלֹאָהּ do eius, Et ſic מְצֹא inuentio,

Alia ſunt cum ſeuá,et camés, et áleph, et tau, quorum camés in regimine mutatur in patách, Sed cum pronominibus manet vt קְרָאת קְרַאת קְרָאתוֹ קְרָאתְךָ קְרָאתָם קְרָאתֵנוּ קְרָאתָהּ Occurſus,us,us eius, us tuus,us corũ, us noſter, us ei⁹.

Alia ſunt cum patách,et camés,daghés,quorum camés in regimine mutatur ĩ patách, cũ pronominibus manet,plurale non mutatur in regimine neq̃ cum pronominibus vt חַטָּאת חַטַּאת חַטָּאתוֹ חַטָּאתְךָ חַטָּאתָם חַטָּאתִי חַטֹּאת חַטֹּאתָם חַטֹּאתָן חַטֹּאתֵינוּ Pctm̃ um,um ei⁹ tuũ, um corum,um meũ, peccata, ta corum, ia mea,ta veſtra.

¶Alia sunt cum chiríc, et seri, quod in singulari manens, in plurali mutatur in sevá: & sunt cum daghés vt נְשֵׂאת נְשֵׂאתוֹ נְשֵׂאתְךָ נְשֵׂאוֹת נְשֵׂאתָם מְלֵאת מְלֵאתוֹ מְלֵאתְךָ מְלֵאוֹת מְלֵאוֹתָן mu nus, us eius, us tuum, ra, ra eorum, plenitudo, do eius, do tua, nes, nes, eius.

¶De nominibus quorum prima litera radicalis quæ est nun deficit, tertia quiescente, & de his quorum extrema quiescunt.

Caput. 29.

Sunt quoque et nomina quorũ prima litera radicalis deficit, tertia quiescente. Et horum quædam sunt cum patách, & camés & he signo fœminineo quiescente radicali remoto, Et camés in regimine mutatur in patách vt מַצָּה מַצַּת מַצָּתוֹ מַצָּתְךָ מַצּוֹת מַצּוֹתָן מַסָּה מַסַּת מַסּוֹת מַכָּה מַכַּת מַכּוֹת מַכָּתְךָ מַשָּׂא מַשַּׂת מַשְּׂאוֹת מַשְּׂאוֹתֵיכֶם Contentio, io, io eius, io tua, nes, nes eius, tentatio, io, nes, percussio, io, nes, nes tuæ. Onus us, ra, ra vestra. Quorum perfecta sunt מַנְצָה מַנְסָה מַנְכָּה מַנְשָּׂא

¶Alia sunt cum patách, & segbol quod in regimine mutatur in seri. Et he litera radicali vt מַכֶּה מַכִּים מַכֵּהוּ מַכְּךָ מַטֶּה מַטֵּה מַטֵּהוּ מַטְּךָ מַטִּים מַטּוֹת מַטּוֹתָם percussio, nes, io eius, io tua, virga, ga, ga eius, ga tua, gæ, gæ, gæ eorũ Quorũ perfecta sũt מַנְכֶּה מַנְטֶה

¶Alia sunt cũ patách, & súrec vt מַצּוּת lis, cõtẽtio מַצּוּתְךָ tio, tua, cuius pfectũ est מַנְצוּת.

¶Alia sunt quorũ extrema q̃escũt, q̃ sunt cũ chólem, vel súrec & camés q̃d in regimine mutat̃ i patách vt תּוּגָה תּוֹרָה תּוֹרַת תּוֹרָתוֹ תּוֹרָתְךָ תּוֹרָתָם תּוֹרָתִי Dolor, lex, lex, lex eius, lex tua, lex eorũ, lex mea, & cũ demõstratiõe iod vice vltimæ literæ תּוּשִׁיָּה sapiẽtia, lex, opus bonũ, & rectuз, quæ sunt à תָּגָה יָרָה יָשָׁה.

¶Alia sunt cum súrec, & chiríc vt תּוּפִין תּוּפִינִים תּוּפִינֵי Coctio, nes, nes ab אָפָה coxit.

¶Alia sunt cũ chólem, & camés vt מוֹצָא מוֹרָא Exitus timor à יָצָא יָרֵא

מוֹצָאִים מוֹצָאוֹ מוֹרָאוֹ מוֹרַאֲכֶם Exitus eius, ustu⁹, tus, tus, Timor eius timor vester.

De nominibus quæ veniunt à geminatis. Caput.30.

Sunt talia noia, quæ veniũt à geminatis Et horum quædam sunt cum camés, et chólem assumpto mem in principio, quorum chólem cũ pronominib⁹ interdum mutatur in súrec et banách est loco literæ geminatæ מָעוֹז מָעוּזוֹ מָעוּזִי מָעֻזְּךָ מָעוּזְּכֶם fortitudo, do eius, do mea, do tua, do vestra, Et מָתֹם perfectio, et מְתֹם cum seuá, quod non est in regimine. Isaiæ primo, et psal.37. Sed מָחוֹל chorus in regimine mutatur, & in plurali non daghessatur מְחוֹל מְחוֹלֵנוּ מְחוֹלוֹת Chorus, us noster, ri, & est sine daghés ad differẽtiam illius Isaie.2. מְחִלּוֹת .i. voragines, vel fouéas terræ, quod est daghessatum. Et dicũtur ab עָזַז תָּמַם חָלַל

Alia sunt cum duobus camesin, quorum secundum in regimine mutatur i patách vt מָסָךְ מְסַךְ tentorium, um, à סָכַךְ, cuius perfectum est מְסֻכָּךְ.

Alia sunt cum seuá, & patách vt מֵסַב מְסַב circuitus à סָבַב, et cum pronomine מְסִבּוֹ, Et plurale מְסִבּוֹת, et fœmineuz מְסִבִּים מְסִבֵּי Et מֵצַר מְצָרִים מְצָרֵי Angustia stiæ, stiæ, à צָרַר. Et מְצַל obumbratio, aut nemorosus Ezech. 31. à צָלַל.

Alia sunt cuz duobus seghólin vt מֶכֶס מֶמֶר מֶשֶׁק Supputatio, amaritudo, procurator à כָּסַס מָרַר שָׁקַק.

Alia sunt cum chólem, & seri, vel patách, si gutturalis fuerit litera vt מֹרֶךְ מֹעַל Mollis exaltatio à רָכַךְ עָלַל.

Alia sunt cum chólem, vel súrec, & camés vt מוּסָךְ מוֹרָךְ extẽsio, operimentũ à רָכַךְ סָכַךְ.

Alia sunt cum patách, et camés, & daghés vt מַשָּׁק ambulatio iugis: & i regimine מַשַּׁק Isa. 33. pro מִשְׁמָק.

 Alia

¶Alia sunt cũ seuá, chiríc, & camés, quod in regimine mutatur ĩ patách vt מְגִלָּה מְגִלַּת מְגִנָּה מְגִנַּת מְחִתָּה מְחִתַּת מְכִסָּה מְכִסַּת מְסִלָּה מְסִלַּת מְסִלּוֹת מְסִלּוֹתָם Volumẽ, en, tegumentũ, um, Supputatio. io, est lene, & ponitur vice מְכַסַּת, via, via, viæ. viæ eorum. Sed in מְקֵרָה frigus à קָרַר coph est cũ seri, vt vicem gerat daghés, cuius res litera non est capax, & sic in מְאֵרָה מְאֵרַת Maledictio, io, ab אָרַר, Et מְגֵרָה serra à גָרַר, Et מְחִלָּה מְחִלּוֹת principium, à חָלַל.

¶Alia sunt cũ seuá, chiríc, & camés, & tau in principio vt תְּפִלָּה תְּפִלַּת תְּפִלּוֹת תְּהִלָּה תְּהִלּוֹת Oratio, tio, nes, Laus, des. Sed illud Iiob. 24, Et de⁹ nõ ponet תִּפְ-לָה iudiciũ ẽ lene ad differentiam תְּפִלָּה Iiob. 4. Et ĩ ãgelis suis ponet תָּהֳלָה lumẽ (vl' stultitiã) pro תְּהִלָּה, et est mutatuz ad differentiam illius, ps. 144. תְּהִלָּה Laus ipsi David.

¶Alia sunt cum seri, et seghól vt תֶּבֶל confusio à בָּלַל Leuitici. 20, et תֶּמֶס liquefactio à מָסַס.

¶Alia sunt cum duobus camẽsín vt הָמָס liquefactio à מָסַס, et הֲמָסִים. Isaie. 64.

¶Alia sunt cum seuá patách, súrec, & camés vt הֲמֻלָּה loquela, sermo à מָלַל.

¶Alia sunt cũ chiríc, et camés vt בִּצָּה נִוָּה נִוַּת נִדָּה נִדַּת נִדָּתָהּ דִּבָּה דִּבַּת דִּבָּתְךָ דִּבָּתָם זִמָּה זִמַּת זִמּוֹת חִטָּה חִטַּת חִתַּכֶם מִלָּה מִלַּת מִלּוֹת מִלִּים מִלֵּיהֶם Vallis lutosa, vellus, us. Menstruum, um, um eius, detractio, ctio, io, tua, io eorum, cogitatio, tio, nes, terror, or, or vester. Sermo (dictio) sermo, nes, nes, nes, eorũ, Et sic מִדָּה מִדַּת מִדּוֹת חִטָּה חִטִּים Mensura, ra, mensurá, frumentuz, ta, ꝙꝙ sunt qui dicunt hoc esse à חָנַט, Sed גֵּרָה ruminatio est cum seri vice daghés.

¶Alia sunt cum patách, et camés vt חַדָּה שַׁמָּה מַדָּה Acutus, solitudo, species aromatica casia à מָדַד חָדַד שָׁמַם.

¶Alia sunt cum chibús sephatáin, et súrec vt זֻלּוּת vilitas de quo, et alio in loco dictum est à זָלַל,

¶Alia

¶ Alia sunt cum chibus sepha táim, ⁊ camés vt סֻכָּה סֻכַּת סֻכָּתוֹ גֻּלָּה גֻּלַּת חֻקָּה חֻקַּת חֻקּוֹת חֻקּוֹתַי חֻקּוֹתֵיכֶם חֻפָּה חֻפָּתוֹ מֻכָּה מֻכַּת מְכוֹת Tabernaculum, lum, um eius, peluis, peluis, statutum (præceptum) um, ta, ta mea, ta vestra à סָכַךְ גָּלַל חָקַק חָפַף מָכַךְ.

¶ Alia sunt cum camés chatéph, ⁊ camés, vt חָגָּא מָרָה מָרַת festiuitas, amaritudo, tudo, à חָגַג מָרַר.

¶ Alia sunt chólem, quæ cum pronominibus daghessantur, ⁊ sunt cum súrec vel camés chatéph, quando præcipue habent virgulam maccáph vt תֹּם תֻּמּוֹ תָּמִי עֹז עֻזּוֹ עֻזְּךָ עָזִּי חֹק חָקוֹ עֹל עֻלּוֹ עֻלִּי חֹם כֹּל כֻּלּוֹ כֻּלָּהּ כֻּלָּם כֻּלִּי כֻּלָּנוּ כֻּלְּהֶם כֻּלְּכֶם כֻּלְּךָ כֻּלֵּךְ כֻּלָּנָה כֻּלְּהֶנָה כֻּלָּהּ

Perfectio, io eius, io mea, fortitudo, do eius, do tua, do tua, do mea, frigus, us eius, iugū, um eius, lenitas, calor, Omnis (totus, vniuersus) is ipse, oīs tu, omnes ipsi, omnis ego, oēs nos, es ipsi, es vos, is tu, is tu es nos es nos, is ipsa, Et quādo hæc dictio habet maccáph, est cum camés chatéph, duobꝰ exceptis, quæ sunt cum camés lato vt psalmus.34. כָּל־עַצְמוֹתַי Omnia ossa mea dicent, et prouerbiorum .19. כָּל־אֲחֵי רָשׁ Omnes frēs pauperis, oderūt eū.

¶ Alia sūt cum camés, vel patách. Quædā .n. tā nominum decuarim, q̄ toarím, sunt cū camés, quædam cum patách, vt annotauit Hammasóreth, Sed aduerte q̄ quæ sunt cum camés, communiter sunt exquiescentibus, quæ vero cum patách ex geminatis vt דַּל pauper, ⁊ infirmꝰ duodeciƷ sunt cū patách à דָּלַל attenuauit. Jeho. 9. Jste panis nr̄ חָם calidus est cū camés, alia cū patách à חָמַם, Et Exo. 27. Oleū oliuæ זָךְ purū ē cū camés, Sed illō Jiob.8. Si זַךְ mūdꝰ, ⁊ rectꝰ fueris, ⁊ sic oē aliud זַךְ est cū patách à זָכַךְ. Et תָּם perfectꝰ, ⁊ rectꝰ Jiob.1. ē cū camés, reliqua cū patách à תָּמַם, Et דַּק cū patách, ⁊ cū athnách hƷ camés Exo.32. Et cōminuit vsq̄ ad דָּק minutionē, vł minutū à דָּקַק, Et הַר mōs est cū patách, SƷ הָהָר כָּהָר לָהָר sūt

cum camés, ab הָרָךְ Et חַי הֶחַי
viuus sūt cum patách, nisi sint
in fine versus, vel cum athnách
ā חָיִן, Et sic קַל הַקַּל lenis et גַל
הַגַּל tumulus ā גָלַל sunt cum
patách, nisi prædictos habeāt
accentus, גַן hortus ā גָנַן est
cuz patách. Sz הַגָּן בַּגָּן cum ca
més, טַל הַטַּל Ros ā טָלַל est cū
patách, Sed in soph passúc, et
cum athnách, et Zachéph est
cum camés vt Exo.16. Et as/
cendit effusio הַטָּל roris. Et Iu
dicum.6. Et super omnē ter/
rā sit טָל, Deute.33. מִטָּל de
rore &c, Et cāti.5. quia caput
meum plenum est טָל rore הַטַּף
טַף paruulus, us sunt cum pa/
tách ā טָפַף, Sed in soph passúc
cum camés Genesis.47. secū/
dum הַטָּף paruulum pro par/
uulos, סַף הַסַּף בַּסַּף limen, en in
limine á סָפַף sunt cum patách,
et in soph passúc, et cū athnách
sunt cum camés vt Exodi.12.
De sāguine qui est בַּסָּף in limi
ne. Inuenitur in soph passúc
cum patách Iudicum.19. Et
manus eius super הַסַּף limen,
ꝙꝙ impressi codices habent
camés, Et sic.4. Regum.25.
Tres custodes הַסַּף liminis, qđ
in codicibus impressis itidem
est cū camés סַל הַסַּל בַּסַּל Ca/
nistrū, um in canistro sūt cum
patách, כַּף vola manus est cū
patách, Sed cum athnách, et
soph passúc, et Zachéph est cū
camés.4. Regūz.2. Et percus/
serunt כָּף volaz, et dixerunt
Viuat rex, חַג solēnitas, tripu/
dium est cum patách, Sed
הֶחָג כֶּחָג est cum camés. Et tu/
lit filium bouis רַךְ tenerū, & bo
num. Genesis.18. est cū camés,
Sed prouer.4. רַךְ tener, et vni
cus, &.2. Regū.3. Et ego hodie
רַךְ tener sunt cū patách, ā רָכַךְ,
Et cāti.5. Dilect⁹ me⁹ צַח cādi
dus, & שַׁח Et humilē oculis sal
uabit Iiob.22. sūt cū patách, ā
צָחַח שָׁחַח, Et צַר āgustia, hostis
āgustus ā צָרַר cū patách, Sed
הַצָּר duo sūt cū camés. Ester.7.
q2 nō eēt הַצָּר hostis, vł āgustia
Et num̄.10. ɔtra הַצָּר hostē. Et
illud. ps.4. בַּצָּר ī āgusto dilata
tionē fecisti mihi, ē cū camés שַׂר
pīceps ā שָׂרַר est cū patách, Et
cū Zachéph duo sunt camesata

Hose.3. Nō ē rex, & nō est שַׂר princeps, quāquā alij codices habent athnách, Et illud Et dux, & שַׂר princeps הַשָּׂר quatuor sunt cū patách Michee.7. הַשַּׂר princeps postulat, Et Dani, 12. Michaél הַשַּׂר princeps magnus. Et pri. para.27. הַשַּׂר princeps Scambúth, Et pri. para, 15. Et Chenaniáh הַשַּׂר princeps, Et omne residuum הַשָּׂר est cū camés, דָם Sanguis cum camés, & in regimine cum patách. Et ne des דַם נָקִי sanguinem innocentem est cum cames, Sed qđ Paulo post dr. Tu remouebis הַדַּם הַנָּקִי sanguinem innocentē est cū patách, Et sic Jere.19. Et impleuerunt locū hunc דַם sanguine innocentum, Que hoc in capite ob punctaturā scripsim⁹, nō q̄ sit ratio manifesta, vt sit ex geminatis .i. à דָמִם, Et פַר iuuēcus est cum patách, Sed פָר qđ est Num.23. est cum camés Et omne הַפָּר לְפָר est cū camés Et prouer. ij. Prohibēti בָר frumētum maledicēt populus, est cum camés. Et Hammasóreth trigita camessata notauit

Et omne בָּר qđ est in prouerbijs est camessatum פַח פַחִים laqueus, ei sunt cum patách Et eleuatio לְדַךְ pauperi psalmo 9. Et vt iudicet pupillū, et דָךְ pauperē sunt cum camés, Sed ne reuertatur דַךְ pauper cōfusus psal mo.73. est cū patách, שַׂק quatuor sūt cum camés vt Joel .1. vt virgo accīta שָׂק sacco, psalmus .34. Vestimētum meū שַׂק saccū Et leuiti. ij. vel שָׂק saccum, Et illud Et ascēdere faciā super te שָׂק saccum Et omne הַשָּׂק בַּשָּׂק, et quecūq̄ sūt cū athnách, et soph passúc, habēt camés, קַשׁ stipula, et cū athnách Jsa.33. parietis קָשׁ stipulā, Et in soph passúc cū patách vt. Exodi.15. Comedet eos sicut קַשׁ stipulā. Et sic cū athnách vt Joel.2. ignis deuorans קָשׁ stipulā cum patách. Omne גַת בַּגַת מִגַּת torcular, in torculari, de torculari est cum patách, etiā cū athnách, & soph passúc Joel.3. quia plenum est גַת torcular, Judicū.6. Excutiebat frumēta בַּגַת in torculari, Jsa.63. sicut calcās בְּגַת in torculari

torculari Quod diligẽter aduerte ꝓpter libros typis æreis excusos, qui sũt cum camés. Et omne דָּת הַדָּת בְּדָת כְּדָת .i. lex, edictũ, ⁊c. est cũ camés Estér. 3, et. 4. et. 9. Et פַּז psalm⁹. 18. est cum patách, reliqua omnia sunt cũ camés Et omne לְאַט, ⁊ אַט pedetẽtim, quiete est cũ patách cum athnách, et soph passúc, Sed illud Jiob. 23. viã ei⁹ custodiui, et non אָט declinabo est cũ camés ⁊ alterius significãtiæ, et radicis Deducitur. n. á נָטָה. Et גָּג הַגָּג Tectũ, um est cum camés, Et in regimine cũ camés vt. 2. Regũ, ij. Et ãbularet super גַּג tectũ domus regiæ. E. Judicum. 9. Et ascenderũt עַל־גַּג super tectũ turris Sed illud. 2. Regũ. 18. Et perrexit speculator ad גַּג tectum portæ est cum patách. Et plurale est fœmineum, et cũ daghés sicut et cum ꝓnomine גַּגּוֹת גַּגּוֹ ⁊c. גַּד לַגָּד לְגָד fortuna, næ coriãdrum, Gad sunt cũ camés, Sed illud. Exo. 16. Siut semen גַּד coriãdri, ⁊. 2. Reg. 24. in medio torrentis הַגָּד Gad, sunt cum patách, ꝙꝗ nõnulli codices habent camés teste. Rab. David ⁊c. מַס הַמַּס לָמַס tributũ, um, to sunt cũ patách, Et ĩ soph passúc, et cũ athnách habẽt camés, Sed illud Jiob. 6. לַמָּס .i. dissoluẽti ab amico suo misericordiã est cũ camés, quia alteri⁹ est significãtiæ, מַר הַמַּר Amaritudo, do, sũt cũ patách, בַּד linũ cũ patách, ⁊ cum Zachéph hꝫ. camés vt exo. 28. fœmoralia בָּד lini. i. linea. Et secũdũ hãmasóreth sũt trigita camesata, ⁊ omne בָּד simile ei est cũ camés Sed בַּד כְּבַד יִהְיֶה i. põdus sicut põdus erit. i. æqualis põderis. Exo. 30. est cũ patách tãtũ. Et secũdũ hãmásóreth omne לְבָד, qꝺ est ĩ. Exodo, ⁊ duodecim prophetis est cũ camés, alia vero oĩa sunt cũ patách p̃ter vnũ Judicũ. 7. Appræhẽdes eũ לְבָד seorsum ⁊ sic oĩa quæ sũt in soph passúc, ⁊ cũ athnách sũt cũ camés. Omne בַּת הַבַּת Batus, um est cum patách, Et sic אַף הָאַף Nasus, furor sẽper est cũ patách ab אָנַף. deficit. n. nun, qꝺ absorbet in

daghés, qđ est cum ꝑnominibus teste. Rab. David in Michlól Dicimus .n. cũ daghés אַפּוֹ אַפְּךָ אַפָּם אַפִּי furor eius, or tuus, or eorũ, or meus, עַד לָעַד sæculum, in sæculũ est cum patách, et in soph passúc, et cum athnách est cũ seghól, עָם populus decẽ, et octo sũt cum camés, vt est annotatũ in hammasóreth. Et tria sũt וְעָם camesata Hose. 4. וְעָם. Et populus non intelliget, Et Hamós 3. וְעָם. Et popul⁹ nõ pauebũt Et illud וְעָם. Et populus sicut arena. Et Gene. 34. Et erim⁹ לְעָם in populum vnũ. Et illud Erit לְעָם in populũ vnũ, sũt cũ camés Sed לְעָם populo alieni (sine alienigenæ). Exo. 21. Et psalmus. 104. ad עַם populum alterius, sunt cũ patách quia sunt cõiũcta .i. in regimine genitiui בְּעַם, duo sunt cũ patách vt num. 20. Egressus est Edõ in in occursum eius בְּעָם cum populo graui. Et in psalmus בְּעָם in populo graui laudabo te. Et omne הָעָם בָּעָם בַּעַם לָעָם sunt cum camés, רַב multus, magnus, viginti septem, sunt cum camés, et cum cames chatéph sunt triginta tria, quæ annotauit hammasóreth, Et omne וְרַב est cum camés præter septem vt Exodi. 9. וְרַב Et multitudo vt non sit ꝛc. Deuteronomi. 2. populus magnus וְרַב ꝛ mult⁹, Et Isa. 54. וְרַב et multitudo pacis, Et. 63. וְרַב et multitudo boni domui Israél, Et Jere. 32. וְרַב Et multus operatione. Et Ecclesiastis.

¶ Alia sunt cuꝫ seri, et cũ maccáph habent seghól et in regimine seghól vel patách et plurale, et cum pronomine est cum chiríc, et daghés vt קֵן קִנִּים קִנּוֹ חֵן חִנִּים חִנּוֹ שֵׁן שִׁנַּיִם שִׁנּוֹ שִׁנָּיו חֵץ חִצּוֹ חִצְּךָ חִצָּךְ חִצִּי חִצִּים חִצָּיו חִצֶּיךָ מֵץ נֵס נִסּוֹ נִסִּים עֵת עִתּוֹ עִתָּם מֵץ מִצּוֹ מִצִּי תֵּל לֵב לִבּוֹ לִבְּךָ לִבָּם לִבּוֹת שֵׁד שֵׁדִים שֵׁדָיו

Nidus, di, us eius. Gratia gratiæ, gratia eius, Dens dentes, tes eius, Sagitta sagitta eius, ta tua, ta eorum, ta mea, tæ, tæ,

tæ, tæ eius, tæ tuæ, expressio, si-
gnum, signuz eius, signa. Tem-
pus, tempus eius, us, eorum, fi-
nis, nis eius, finis meus tumu-
lus, Cor, cor eius, cor tuum,
cor eorum, corda, Dæmon, es,
es. Et cũ maccáph vt Iiób.36.
Super שֶׁן־סֶלַע dẽtẽ petræ, leui-
ti.15. עֵת־נִדָּתָהּ tempore men-
strui eius, לֵב vero non mutat
in seghól, nisi iũgatur monosyl
labo, aut dictioni lõgæ vt Exo.
15. בְּלֶב־יָם in corde maris, Et
prouerbio.22. Stultitia colli-
gata est בְלֶב־נַעַר i corde pueri,
Sed בְּלֶב־יַמִּים In corde mariũ
Ezechiel.27. et בְּלֶב־אֱלֹהִים in
corde dei, eodem capitu. et id
genus sunt cũ seri, quæ habẽt
maccáph, Et illud psalmi.20.
Longitudinẽ dierum in sæculũ
וָעֶד et sæculũ est cum seghól,
ad differẽtiã illi⁹ Iere.26. Et
ego qui cognosco וָעֵד et testis,
Et in regimine cum patách vt
Deutero.22. קַן־צִפּוֹר Nidus
auis, qđ fortasse alterius est
speciei.

¶ Alia sunt cum chiríc, et ca-
més vt חִנָּם gratis à חָנַן dona-
uit, cuius perfectũ esset חִנֵּנָם

¶ De nominib⁹ quatuor
literarum non geminan-
tium aliquam ex eis.

Caput.31.

Sunt & alia
noia qua-
tuor litera
rum, quæ
nullam è
suis gemi-
nãt literam, & horum quædam
sunt cum chiríc, seuá, & camés,
qđ chiríc in regimine et cum
pronomine cõmuniter muta-
tur in patách, paucis exceptis,
quæ retinent camés quod mu-
tari debebat in seuá vt סִרְפָּד
שִׁנְעָר טִפְסָר טִפְסְרַיִךְ פִּנְחָס Vrti-
ca, Scinhár nomen prouin-
ciæ. Genesis.2. Dani primo, et
Zacharie.5. princeps (vel dux)
principes tui, pinchás propri-
um nomen. Exodi.6.

¶ Alia sunt cum chiríc, seuá, &
seri vt כִּסְלֵו nouember.

¶ Alia sunt cum patách, se-
uá, et patách vt גַּנְזַךְ the-
saurus,

ſaurus,⁊ in plurali,⁊ cũ prono mine, quarta daghe ſſatur litera vt גנזכין primo paralip. 28. שרעף שרעפי Cogitatio, nes. meæ. Pſal. 93. ⁊. 139.

¶Alia ſunt cũ camés, ſeuá, ⁊ patách, vt צרתן Sartán propriũ nomen Jeho. 3. et. 3. Regum. 7. צרפת Sarpháth. i. Gallia In hobadiáh, quem Abdiam vocamus.

¶Alia ſunt cũ patách, ſeuá, et patách, vt כרפס Carpaſinus color Eſter. 1. ארגז Arca, capſa primo Reg. 6. quã ſunt qui dicunt áleph non eſſe radicalem literam.

¶Alia ſunt cum patách, ⁊ duobus ſeuáin, ⁊ chólem, ⁊ nun non radicale vt דרכמון Dragma, Solidus monetæ genus Hezræ. 2. ⁊ plurale דרכמונים.

¶Alia ſunt cũ patách, ſeuá, et ſeghól, quæ in plurali, ⁊ cũ pronomine daghe ſſantur, vt ברזל ברזלים ברזלו ברזלי כרמל כרמלים כרמלו כרמלי גרזן גרזנים גרזנו גרזני ferrũ, ra, um ei⁹, um meũ. Carmél propriũ montis nomẽ, ⁊ ſpica viridis plena, cæ, ca eius, ca, mea. Securis, res, ris eius, ris mea.

¶Alia ſunt cum patách, ſeuá, ⁊ patách vt אבנט אבנטך אבנטים חרמש ירדן פרדס פרדסו פרדסך פרדסים Baltheus (cingulum) eus, eius, ei, falx, Jardén qui et Jordanis fluuij notiſſimi nomen, paradiſus, us eius, us meus, diſi. Et ſic עזאזל deſertum aſperum, ⁊ ſaxoſum, vel ſecundum Hieronymum caper emiſſarius. Leuiti. 16.

¶Alia ſunt cum patách, ſeuá, ⁊ chiríc iod quieſcente vt שרביט כרמיל virga Eſtér. 4. Coccinũ primo paralipo. 2.

¶Alia ſunt cum ſeuá, ⁊ camés, ⁊ patách, quæ non mutatur in ſoph paſſúc, vel cum athnách vt ספרד ספרד Hiſpania, nia, in Hobadiah. idest abdia, סמדר vua immatura Canticum. 2. חנמל Species grandinis, vel frigus magnum, aut glacies. Pſalmus. 77. אררט Ararath. i. Armenia.

¶Alia ſunt cũ ſeuá, camés, ⁊ ſeri, vt עמלק Hamaléc.

¶Alia ſunt cum ſeuá, camés, ⁊ ſeri, vt

seri, vt עֲמָלֵק Hamaléc.

¶ Alia sunt cum seuá, camés, et segból quorum lámed in plurali, et cū pronomine dagbessatur vt עֲרָפֶל Caligo. Exo 20., et psalm⁹. 17. Et sic יִזְרְעֶאל יִזְרְעֶאלִים Izrebel, Izrebelim. 3. Regum. 21. cum segból Et sic אַמְרָפֶל Amraphél Regis nomē Gene. 14. Et sic שַׁרוּהֶן Scaru-bén vrbis nomen Iehos. 16, cū segból.

¶ Alia sunt cum seuá, patách, et seri vt עֲטַלֵּף עֲטַלֵּפִים Vesper tilio, nes in quo genere sunt quædā cum tau signo fœmineo vt חֲבַצֶּלֶת rosa Canti. 2.

¶ Alia sunt in quibus quarta geminatur litera vt שְׁמַעֲרוּר niger, et fœmineum שְׁמַעֲרוּרָה שְׁמַעֲרוּרוֹת leuiti. 13.

¶ Alia sunt cū seuá, et duobus chirichín vt פְּתִיגִיל fascia pe-ctoralis, aut vestis muliebris Isaie. 3.

¶ Alia sunt cum seuá, camés, et chiríc vt חַלָּמִישׁ Silex psal-mus. 113.

¶ Alia sunt cū pathác vel chi-ric seuá et chólē, vt כַּפְתּוֹר כַּפְתּוֹרִים כַּפְתּוֹרֶיהָ כַּפְתּוֹרֵיהֶם חַרְגֹּל רַפְסֹד רַפְסוֹדוֹת. Spæra instar pomi, sbære corū, ræ eius, Ophio-machus, vel species locustæ le-uiti ij, ratis, rates, ꝙꝙ hoc plurale possit esse et a רַפְסוֹדָה fœmineo, pulex, calamus lini.

¶ Alia sunt cum patách, seuá, et súrec, siue chibúf sephathá-im, et cū daghés quarta litera vt כַּרְמֶל כַּרְמִלִּי Crus, ra mea, חַרְצֹב חַרְצוּבּוֹת colligatio, nes, vinculum, la Isa. 58. psalmo 72. ꝙꝙ et hoc plurare possit esse à גַּלְמוּד ז, חַרְצֻבָּה Steri-lis, solitarius.

¶ Alia sunt cum chiríc, et duo-bus segbolín vt פִּלֶּגֶשׁ פִּלַּגְשׁוֹ פִּלַּגְשִׁים Concubina, na eius, næ,

¶ Alia sunt cum seuá chólem, et segból vel patách sequente cheth gutturali, vt בְּדֹלַח Bde-liū, vel margarita, et cum pro-nomine chólem mutatur in camés chatéph vt בְּדָלְחוֹ בְּדָלְחִי Et plurale בְּדֹלָחִים cum ca-més: et sic cum pronomine בְּדֹלָחָיו,

¶ De

De nominibus quinque literarum. Caput.32.

Sunt et alia qui nque literarũ noĩa, quorũ non nulla sunt cũ patách, seuá, et duobus camesin vt אַרְגָּמָן אַרְגְּמָנִים purpura, ræ, et cũ vau loco mem vt אַרְגְּוָן. 2. paralipomenon secundo.

Alia sunt cũ seuá, camés, seuá, et camés vt אֲגַרְטָל אֲגַרְטָלִים phiala, læ, læ, vel pelues אֲגַרְטְלֵי primi Hezre.j,

Alia sunt cũ seuá, patách, seua, et chólem vt אֲדַרְכּוֹן אֲדַרְכֹנִים Dragma, mæ, vel solidus, lidi, pri. Hezre.8.

Alia sunt seuá cũ patách, seuá, et seri vt צְפַרְדֵּעַ צְפַרְדְּעִים Rana, næ, in plurali, et cũ pnomine dáleth cũ seuá צְפַרְדְּעָן na eius.

Alia sunt cũ patách, seuá patách, seuá, et seri vt שַׁעַטְנֵז vestis e lino, lanaque contexta Deute. 22. et quarta geminata רַעַמְסֵס Rahamses vrbis nomen Genesis, 47. Exod.j.

De alia nominum diuisione secundum dialeticos. Cap.33.

Est et aliæ nominuz diuisio ad sacraruz literarũ cognitionem per necessaria. Quippe nominũ quædam sunt נִבְדָּלִים idest diuersiuoca, quæ sunt nomina diuersa, et entium diuersorum vt אָדָם homo, vt שׁוֹר bos vt סוּס equus, vt עֵז capra, vt אֶבֶן lapis. Et id genus. Alia vero sunt נִרְדָּפִים idest seconsequentia, et sunt nomina diuersa eiusdem rei, quæ nos synonyma appellamus vt חֶרֶב gladius, סַכִּין spata, מַאֲכֶלֶת. mucro. Alia vero sũt מִשְׁתַּתְּפִים. participata hoc est nomina communia vt אָדָם homo, vt שׁוֹר bos, vt חֲמוֹר asinus

quæ sunt

quæ sunt cõmunia suis in diuiduis. Et hæc in sex diuiduntur partes Quoddã.n.est qđ appellat׳ שִׁתּוּף בְּמִקוּר .i.nomẽ ĩ quo cõmunicãt multa noie, Sed non significatione vt עַיִן qđ dicitur de oculo, fonte, et terra Numero. 22. Et operuit אֶת עֵין oculũ terræ.i.superficiẽ. Aliud vero dicitur מוּסְכָּן .i. vniuocũ, qđ est essentiale his de quibus dicitur, vt חַי viuum, siue viuẽs vt בְּהֵמָה animal, vt אָדָם homo, et vniuersaliter noĩa generũ, ⁊ specierũ, respectu suorum indiuiduorũ. Aliud vocatur מְסֻפָּק hoc est æquocũ, Et est nomen cõmune plurib⁹, Sed qđ significat est accidẽs aut oĩbus, aut vni ex his de quibus dicitur, vt אָדָם homo dictum de homine viuẽte, picto, et mortuo, Cũ.n. dicit׳ de homine significat hoĩs figurã, et lineamẽta, quæ sunt hominis accidentia. Aliud est הַנֶּאֱמַר בִּכְלָל וְיָחִיד dictũ de vniuersali, et particulari.i. nomẽ collectiuum vt עַם populus ' יִשְׂרָאֵל Israél יְהוּדָה Iehudáh Israél.n. et Iehudáh dicũtur, et de Iahacób, qui appellatus est Israél, ⁊ de Iehudáh eius filio, et de populo Israél, et Iehudáh. Aliud est quod vocatur מוּשָׁל .i. accõmodatũ, et ꝑ trãslationẽ dictum vt אֲרִי léo qui dicitur proprie de leone viuẽte, et de homine forti vt vicit leo de tribu Iehudáh, et יָם mare quo nomine liberalis appellatur. Aliud est quod appellatur מוּעְתָּק trãslatum firma trãslatione propter firmitatem eius à quo fit trãslatio vt פֶּה os dictuꝫ de ore loquẽtis, et ore terræ iuxta illud. Et terra aperuit os suũ, et יָד manus, quæ et de flumine dicitur vt יַד הַיַּרְדֵּן Manus Iordanis Et לֵב cor qđ ⁊ de cœlo dicitur vt Deute. 4. vsq; ad לֵב .i. cor cœli .i. medium, et de igne Exodi.3. בְּלַבַּת .i. in corde ignis .i. ĩ medio, Et de quercu. 2. Regum. 18. בְּלֵב .i. in corde quercus .i. in medio.

De pronomine quid sit, vnde dicatur, quid significet, et de eius diuisione.

Caput. 34.

De...io

Icto de nomie, di cendū est et de pro nomine, qđ poni tur loco nominis. Est igit̃ כִּנּוּי, idest pronomen, nomen occultum. Si.n.quispiā duxerit אֲנִי ego feci, אַתָּה tu fecisti הוּא ipse fecit, iā hæc pronomina occulte significāt nomina ipsa, quæ referunt, me, te, ⁊ ipsum: de quo est sermo, et dicitur à כָּנָה qđ est cognominare, siue, nomine occulto appellare Isa.45. dicit de Córes.i. cyro persarū rege. Et vocaui te noie tuo, אֲכַנְּךָ cognominabo te.i. nomine occulto appellabo te, perinde ac si dicat. Appellaui te primū nomine pprio, et manifesto dicens. Hæc dicit dn̄s Christo suo Córes.i. Cyro, modo vocabo te nomine occulto.i. nomine messiæ. Et Isa.44. Et noie Israél יְכַנֶּה cognominabit.i. occulte appellabit. Diuidit autē pnomen bifariā. Est.n. pnomen נִסְמָךְ.i. cōiūctū et affixum nominibus, vt dictum est supra codē libro capite.15. ⁊ verbis, vt suo dicem⁹ in loco Et nominibus iunctum, aut קִנְיָן.i. possessionē, aut צֵרוּף.i. relationem significat Quippe sunt pronomina possessiua vt meus, tuus, suus, noster, et vester, et relatiua vt ipse, ipsa, ipsum, ille, illa, illud, verbis vero affixum, aut patientem aut agētē psonā indicāt, patiētē vt psalmo.29. אֲרוֹמִמְךָ יְהוָה כִּי דִלִּיתָנִי. Exaltabo te domine, quoniā exaltasti me, et id genus, Actionem vero vt in plærisq; hammecoróth.i. infinitiuis, et gerundijs, vt.4. Reg. 6. כִּרְאוֹתוֹ אֹתָם.i. cum vidisset ipse eos, Et id genus, de quib⁹ suopte dicturi sumus in loco

¶ Alterum pronomen est נִפְרָד separatum à nomine, et verbo quod diuiditur in actiuum, et passiunm. Et horum quædam sunt demonstratiua vt אֲנִי Ego communis generis, cum seuá, et patách communiter, et breue, Sed quando habet accentum athnách, et soph

O I passuc

passũc, aut accẽtum habamadáh.i.suspẽsiuũ, est cum camés vt prouerbio.8. Ibi אֲנִי ego pro eram. psal.34. Salus tua אָנִי ego, ꝛ.p̃s.118. Seruus tuus אָנִי ego, Gene.27. Bñdic mihi ẽt אָנִי ego subaudi filius tu⁹ sum, vt ipse. Et sic אָנֹכִי ego est breue, ꝛ si prædictos habuerit accẽtus, est longuz Genesis.3. quia nudus אָנֹכִי ego. Exo.3. Quis sum אָנֹכִי ego Judicum.17. Leuita אָנֹכִי ego, ꝛ.2. Reg.3. Nun quid caput canis אָנֹכִי ego. Et primo Regum.9. filius Jemini אָנֹכִי ego, Et.30. puer ægypti⁹ אָנֹכִי ego Ruth.3. propinquus אָנֹכִי ego, Et iterum אָנֹכִי ego vi uit dominus Hamos.7. Neq̧ filius prophetæ אָנֹכִי ego. Sed quærẽs אָנֹכִי ego inuenitur tñ, ꝛ cuzathnách breue Jiób.33. Im maculatus אָנֹכִי ego.

¶ Genitiuo שֶׁלִּי mei Canticũ 8. et לִי mihi Canti. 2. אוֹתִי me psalmo. 30. מִמֶּנִּי à me, et מִנִּי Isaie.22. אֲנַחְנוּ nos. Et cũ accentibus prædictis cum camés nun vt Isa.20. Quomodo euademus אֲנָחְנוּ nos, Geñ.42. pacifici אֲנַחְנוּ nos, Et נַחְנוּ nos Exod.16. Et Genesis.42. Omnes nos filij viri vnius נַחְנוּ nos pro sumus, Et אָנוּ nos, Jerem̃. 42. ad quẽ אָנוּ nos mittim⁹ te, q̃p̃ plæriq̧ codices ĩpressi habent אֲנַחְנוּ. Et שֶׁלָּנוּ nostrum, לָנוּ nobis, אוֹתָנוּ nos accusandi casu, מִמֶּנּוּ a nobis, nun sine daghés.

¶ Pronomina vero demõstratiua secundæ personæ sunt masculinum אַתָּה tu áleph cum patách, et tau cũ daghés, ꝛ breue, Sed quando prædictos habet accent⁹, vel maccáph, tunc est lõgũ, ꝛ áleph cũ camés Jud.11. fili⁹ mulieris alteri⁹ אָתָּה tu Isaie. 44. Seruus meus אָתָּה tu Gene.3. q̃ nudus אָתָּה tu. Excipiũtur. p̃s.2. filius meus אַתָּה tu, ꝛ.24. Secundũ miam tuaz memento mei אַתָּה tu, Et cum Zachéph.4. Regum.9. Ego ꝛ אַתָּה tu, Isa.44. Seruus mihi אַתָּה tu, Et Judicũ.ij. Nũquid melior אַתָּה tu Balác filio Sippor, Et cũ patách, ꝛ breue cum Zachéph vt Deute.7. populus sanctus אַתָּה tu, Et in tribus lo

cis venit אַתָּה p אַתְּ Nūe.ij. Et si ita אַתְּ tu facis mihi, Et Deutero. Et אַתְּ tu loqueris nobis Et Eze,28. אַתְּ tu loq̄ris mihi, ¶ Et fœmineū אַתְּ tu Gene.12. ⁊ אַתְּ tu Ibidem, שֶׁלְּךָ tui masculinum, ⁊ fœmineum. ¶ לְךָ tibi, masculinū, ⁊ quādo habet athnách, ⁊ soph passúc לָךְ. p̄s.119.⁊ sine prædictis accentib⁹ in quibus locis Lámed est cū camés primo Regū.1. Nonne ego melior sum לָךְ tibi, q̄ decem filij, ⁊ 14. Inclina לָךְ tibi, ⁊, 19. q̄a non peccauit לָךְ. idest tibi. Et sunt cum Zachéph. Sunt t\~n plæraq̄ cum Zachéph, ⁊ caph est cuz camés vt Gene.3. Quis nūciauit לָךְ .i. tibi, Et nūe.22. Quid feci לָךְ tibi, et Deuteromi. 16. Solennitatem tabernaculorū facies לָךְ tibi, Et Isaie.14. In die qua requiem dederit Dominus לָךְ tibi, Et Michcæ.2. Stillabo לָךְ tibi, Et Ezechiel. 38. præpara לָךְ tibi. Et cætera quæ notata sūt ī Misnáh, Et cum he לְכָה tibi Genesis.27. Isaie.3. et fœmineum לָךְ tibi Canticum,2. אוֹתְךָ te masculinum, et cum he אוֹתְכָה Numeri 22. Et in soph passúc, et cum athnách אוֹתָךְ, Et interdum sine tali accentu vt prouerbiorum. 6. בְּהִתְהַלֶּכְךָ תַּנְחֶה אוֹתָךְ cū ambulaueris requiescere faciet te Et fœmineū itidez אוֹתָךְ, quia nō inuenitur cum seri, מִמְּךָ à te ex te et fœmineum מִמֵּךְ à te, de te, Michcæ primo, et מִמֵּךְ Isa.49. Et plurale masculinum אַתֶּם vos, et femineum אַתֶּן, et אַתֵּנָה Gene.31. שֶׁלָּכֶם vestrum, siue vestrorum, et femineū שֶׁלָּכֶן vr̄arum, לָכֶם vobis, et fœmineum לָכֵנָה, et לָכֶן. Eze.13. אֶתְכֶם vos, et fœmineū אֶתְכֶן ⁊ מִכֶּם ⁊ מִכֶּם ā vobis, ex vobis, et fœmineum מִכֶּן. Et ad compendium redacta Cōmunia p̄mæ personæ sunt אֲנִי וְאָנֹכִי שֶׁלִּי לִי אוֹתִי מִמֶּנִּי אֲנַחְנוּ נַחְנוּ אָנוּ שֶׁלָּנוּ לָנוּ אוֹתָנוּ מִמֶּנּוּ אַתָּה שֶׁלְּךָ לְךָ אוֹתְךָ מִמְּךָ אַתֶּם שֶׁלָּכֶם לָכֶם אֶתְכֶם מִכֶּם אַתְּ שֶׁלָּךְ לָךְ אוֹתָךְ מִמֵּךְ מִמֵּךְ אַתֶּן שֶׁלָּכֶן לָכֶן אֶתְכֶן מִכֶּן ¶ Tertiæ p̄sonæ masculini sūt הוּא שֶׁלּוֹ לוֹ אוֹתוֹ מִמֶּנּוּ אוֹמְנָנוּ הֵם אוֹ הֵמָּה שֶׁלָּהֶם לָהֶם אוּלָמוֹ אֶתְהֶם אוֹתָם מֵהֶם אוֹ מֵהֵנָּה

Iste(vel ipse)istius,isti, istũ, ab isto,vel ab isto,Isti vel isti, istorum, istis, istis ,istos, istos , ab istis, ab istis . Et fœminca הִיא
שֶׁלָּהּ לָהּ אוֹתָהּ מִמֶּנָּה הֵן הֵנָּה שֶׁלָּהֶן
לָהֶן אוֹ לָהֵנָּה אֶתְהֶן אוֹ אוֹתְהֵנָּה אוֹ
אוֹתָן אוֹ אוֹתְהֶן מֵהֶן מֵהֵנָּה
Sunt et alia pronomina demõstratiua masculina vt זו cũ scúrec hic ,iste psalmo. 9. et ij , זֶה iste Gene.15. Et cum he notificatiuo הַזֶּה Gene .43. et הַלָּזֶה Gene.24. Et cum chólem זו, vel זֹה ואת est fœmineum,Sed אֵל, et הָאֵלֶּה lámed cũ daghés cõmunis est generis Gene.26. semini tuo dabo omnes הָאֲרָצוֹת הָאֵל terras istas,et.19. Tantum viris הָאֵל istis,ne faciatis quicꝙ Et Genesis.2. אֵלֶּה Istæ generationes. Psalmo.19. אֵלֶּה hij in curru ꝛc. Quomodo pronomina verbis iungantur,ꝛ quid significẽt suo dicemus in loco.
¶ Pronomẽ relatiuuz separatũ vtriusꝙ generis,et numeri. est אֲשֶׁר qui,quæ.

¶ Incipit Liber tertius de verbo.

¶ Quid sit verbuz, ꝛ quot literas complectũtur verborum radices, et quo appellantur nomine.

Caput.1.

VErbum est dictio cum tẽpore ad placitum significans , Vel verbũ est dictio,q̃ actionem,aut passionez significat in tẽpore determinato.Vel verbum est dictio significãs ad placitum existentiã accidentis in substãtia in tẽpore determinato.Ex quibus finitionib⁹ liquido cõstat tria verbũ ipsum cõplecti substantiã .i. subiectũ agens ,aut patiens , accidẽs .i. actionem et passionẽ , priuationem vniuersalem .i. formaruz et particulares vt puta alicui⁹ potẽtiæ, ꝛ relationẽ, quæ habet eẽ in animo,aut sitũ, aut aliud accidẽs, ꝛ tẽpus determinatuz in quo est actio,vel passio ꝛc.vt puta in p̃senti,præterito,aut futuro, Sũt.n, verba,q̃ vniuersa-

lem significant

tionem in tempore determinato vt Isaie.57. הַצַּדִּיק אָבַד Iustus perijt, et psalmo.1. Et iter impiorũ תֹּאבֵד peribit. Et Genesis.5. וַיָּמֹת & mortu⁹ est, aut particulare; נֶאֱלַמְתִּי Obmutui silentio, Et Michee.7. Aures eorum תֶּחֱרַשְׁנָה obsurdescent, & relationem vt Geñ,13. Si ad sinistram וְאֵימִנָה dexteram tenebo, & si ad dexterã וְאַשְׂמְאִילָה sinistram tenebo, Et Gene. 32. קָטֹנְתִּי Minor sum cũctis miserationib⁹, Et.41. Tantũ solio אֶגְדַּל מִמֶּךָּ maior ero te, Et sitũ vt psal.1. Et in via peccatorum nõ עָמָד stetit, & in cathedra derisorũ nõ יָשָׁב sedit. Et id gen⁹ Et quẽadmodũ in rebus diuinis, et naturalibus nulla deest perfectio, nihil est superfluum, aut diminutũ. Sed nũero gaudent impari.i.trinitate, itidem & Deus hui⁹ linguæ author, ne qua huic linguæ deesset perfectio, ne quid superfluitatis, aut diminutionis inesset, in radicibus tam noĩm, q̃ verborũ nũerũ seruauit trinitatis Tres n. lr̃as radices cõplectuntur et verborũ, & nominũ, vt אָמַר dixit שָׁמַר custodiuit, & quæ duas actu habẽt, potẽtia, trinitatis nõ effugiunt numerũ, vt רָץ קָם cucurrit, surrexit, & id genus, quæ potentia camés tertiã continẽt literam, quæ est vau, quæ in futuro actu cõtinet vt אָרוּץ אָקוּם Currã, surgã. Reliquæ literæ deseruiunt, vt in primo duximus libro ad cognoscendũ per sonarũ varietatem, aut genus, aut modũ, et id genus. Et quæ prædictum excedunt numerũ, (q̃ sunt pauca, aut peregrina,) aut composita sũt, & plura significant vt illud psalmo.79. יְכַרְסְמֶנָּה exterminauit eã aper de sylua secũdum, lxx. iterpretes, potest esse conpositum, et ita resolui יְמַלֵּא כְּרֵסוֹ מִמֶּנָּה implebit ventrem suum ex ea, vt nonnulli exponunt ex hebræis Et Ezechie.1. Et de medio ei⁹ quasi species הַחַשְׁמַל.i. angeli, sic appellati q̃ aliquãdo sileat interdũ loquatur. à חָשָׁה siluit, & מָלַל locutus est. Et sic בְּלִיַּעַל impius, prouer.6. dicitur quasi בְּלִי עוֹל. Absq; iugo, quoniam

iugo legis collum nō vult submittere. Quod ⁊ in cæteris (si linguæ perfectā haberemus cognitionē), fieri perfacile posset. Et in hoc hebræa cunctis alijs præstat linguis ꝙ deum, ⁊ naturam imitata, ternario gaudet numero, Et q̄r hebræi cōmuniter in dādis exēplis verborū, ⁊ nominū similitudinibus, vtuntur noīe פֹּעַל, idcirco primā verbi, aut nominis radicalē, et primitiuā literā appellāt פֵּא הַפֹּעַל secundam עַיִן הַפֹּעַל, et tertiam לָמֶד הַפֹּעַל Et hoc non citra rationem.

¶ De verborū duplici diuisione in perfecta, quiescētia, defectiua, geminata, et in transitiua ⁊ trāsitiua.

Caput. 2.

Verborū quędam sunt שְׁלֵמִים .i. pfecta, q̄dā נָחִים .i. qescētia, q̄dā חֲסֵרִים defectiua, ⁊ q̄dā כְּפוּלִים geminata, duplicata. Perfecta appellant q̄bus nūq̄ tres desunt literæ radicales distinctæ vt שָׁמַר custodiuit, פָּעַל operatus est, ⁊ id genus. Quiescentia sunt quæ habēt vnā, vel plures ex his quatuor lr̄is אֶהֱוִי i pricipio, vel medio, aut fine, siue in pricipio pariter, ⁊ in fine, quas appellāt literas הַנָּחִים qescētes ꝙ qescāt. i. nō pronūciens, q̄q̄ multoties sunt scriptæ. Et literæ tres אֱוִי dicuns literæ הַסֵּתֶר וְהַמֶּשֶׁךְ occultationis, ⁊ tractiōis ꝙ lateāt, ⁊ occultens, ⁊ trahans ex potētia regaliū (vt dictū est) pūctoruꝫ, vt עָלָה עָלִיתָ בָּנָה בָּנִיתָ Ascédit, sti, ædificauit, sti, ⁊ id genus, de quib⁹ suo in loco sum⁹ dicturi. Defectiua sūt in q̄bus deficiēs lr̄a est i potētia daghés, vt נָטַר custodiuit, נָקַם vlct⁹ est, q̄ in futuris cōiter sūt sine nun. Geminata sunt q̄ aliquā lr̄am radicalē gemināt vt סָבַב circuiuit. De speciebus hoꝝ verboꝝ dicturi sumus, cū particulati post pfecta de eis tractabim⁹, modo de eis hæc dixisse sufficiat,

¶ Est ⁊ alia verboꝝ distictio ꝙ verborū q̄dā sunt יוֹצְאִים trāsitiua, quædā

ua, quædã vero בְּרוּרִים solitaria עוֹמְדִים stãtia.i.intrãsitiua. Trãsitiua sunt cõiter, quæ actionez significãt transeuntẽ in passuz distinctũ ab agẽte re, aut rõne, & sic extẽso noĩe possunt inueniri verba trãsitiua in cõiugationibus niphhál, & hithpahál in q̃bus agẽs distinguitur à patiẽte rõne, & nõ re, vt sum⁹ dicturi. Sed proprie sũt trãsitiua quæ significãt actionẽ transeũtẽ in passum.i.recipiẽs actionẽ re distinctũ ab agẽte. Omne verbũ cui iungit̃ dictio, quæ rez notat patientez, vt אֵת, vt pronomen passiuũ, est transitiuũ vt Gene. 1. In prici. בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ creauit deus cœlũ, & terrã, Et Deute. 32. Nonne ipse est pater tuus qui קָנֶךָ הוּא עָשְׂךָ וַיְכֹנְנֶךָ possedit te, ipse fecit te, & præparauit, vel stabiliuit te, & id genus, quæ sacris in literis passim inuenies.

¶ Est autem annotandum secũdum Rab. Dauid in Michlól ꝙ si verba transitiua in cõiugatione cal, transeant in coniugationẽ pihél baddaghús, et pohél, & eandẽ significẽt operationẽ, quæ sunt in pihél baddagh⁹ vel pohél frequentiã significãt actus, vt Exodi. 34. Ego ipse גֹּרֵשׁ eijcio qđ ẽ ex ꝯiugatiõe cal Et Exo. 6. Et in manu robusta יְגָרְשֵׁם eijciet eos, qđ est ex pihél baddaghús, Et si trãseãt ad cõiugationẽ hiphhíl, suã non mutant significantiã vt videlicet sint in tertium transitiua, ꝗꝗ sũt pauca vt dr in libro Ephód vt Cãti. 5. Man⁹ meæ נָטְפוּ־מֹר stillauerũt myrrhã, qđ ẽ ex cal, & Joél. 3. וְהִטִּיפוּ, Et stillabũt mõtes dulcedinẽ. Verbũ trãsitiuũ in cal, inq̃t Rab. Da, si transeat ad pihél baddagh⁹, vl' hiphhil efficit̃ trãsitiuũ ĩ tertiũ vt אָכַל comedit si dixeris רְאוּבֵן הֶאֱכִיל אֶת־שִׁמְעוֹן לֶחֶם Reubén comedere fecit Scimhõ panẽ ẽ trãsitiuũ ĩ tertiũ, Et sic Eze. 3. אֱכוֹל, i. cõede volumẽ hoc &c. Et aperui os meũ וַיַּאֲכִלֵנִי .i. & cõedere fecit me volumẽ Intrãsitiua sũt q̃ significãt actiõez ĩmanẽtẽ & nõ trãseũtẽ ĩ passuz ab agẽte distinctum vt אָבַל כָּשַׁל דָּמַם luxit, corruit, siluit, et id genus,

quæ non suscipiunt pronomina passiua, nec dictionem quæ rez significet patientem, vt transitiua, Et hæc non habent participia passiua Non. ii. עָמַד הָלַךְ נָפַל Stetit, ambulauit, cecidit, habent עָמוּד הָלוּךְ נָפוּל. Et sic de alijs dicendum est. Et quæ sunt intransitiua in coniugatione cal, si transeãt ad pibél baddagbús, vel biphbil sunt transitiua in secundum vel tertium vt עָמַד stetit, si fiat הֶעֱמִיד significat statuit vt psal. 148. וַיַּעֲמִידֵם .idest & statuit ea. Et אָבַד perijt fit הֶאֱבִיד perdidit, aut perdere fecit, vel iussit Numeri. 24. וְהֶאֱבִיד .idest et perdidit, vel perdere fecit superstitẽ, et in pibél baddagbus vt psal. 9. אִבַּדְתָּ perdidisti impium Et ex הָלַךְ ãbulauit fit הִלֵּךְ vt Jiób 24. Nudum הִלְּכוּ ambulare fecerunt absq; indumẽto, Et ita de alijs. Paucis autez in locis inueniuntur verba coniugationis pibél baddagbús, & bifbil intransitiua, quæ tamen differunt à verbis intrãsitiuis, quæ sunt in coniugatione cal, q; quæ sunt in bis duabus cõiugationibus forte, iugemq;, & frequentem, & celerem significant actionem, vt Leui. 13. Et pilus niger צִמַּח germinauerit I eo, quod est intrãsitiuum in cal. Et Ezechie. 16. Et pilus tuus צִמֵּחַ germinauit, quod est in transitiuũ in pibél baddag⁹, Et sic Threno. 4. אָדְמוּ עֶצֶם .i. Rubuerunt corpore. Et Jsa. 1. יַאְדִּימוּ Rubescẽt vt vermiculus, quod est in trãsitiuũ in biphbil. Ex verbis etiã quæ non inueniũtur nisi in trãsitiua poteris transitiuũ conficere verbũ teste Rab. Da. in Michlól vt. 4. Reg. 4. Non הֵקִיץ .i. surrexit, vel experrectus est puer, Et Jsaie. 26. הָקִיצוּ expergiscimini, & laudate q̃ sunt in trãsitiua, & nõ inueniũtur trãsitiua, Si volueris, poteris actiuũ cõficere hoc mõ הֱקִיצוֹ excitauit eũ, הֱקִיצוּנִי excitauerũt me. Vñ dicũt in suis orõnibus hebræi הַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים Qui excitat vel excitas soporatos. Et q̃dã magnus sapiẽs, & in lingua hebræa peritissimus scripsit הֱקִיצוּנִי רַעְיוֹנַי excitauerunt me cogitationes

cogitationes meæ, ꝙꝙ hoc probat Rab. Joséph chimchí de verbis, quæ sacris in literis non inueniūtur nisi in trāsitiua Et si opus fuerit vt tale verbū fiat trāsitiuum, non debet īquit fieri eadem cōiugatione, Sed altera, vt vnum sit trāsitiuum, et alterum intrāsitiuū Nam ex שָׁתָה שָׁקָה bibit, aquauit nō dicimus inquit הִשְׁתַּנִי bibisti me, neq; שְׁקִיתִי, in lingua vna est הַשּׁוֹתֶה bibēs, et in alia הַמַּשְׁקֶה propinās Sed nō est hoc simile inquit Rab. Dauid, quia הֵקִיץ in trāsitiuū, nō inuenitur ī alia trāsitiuū, Et idcirco si opus fuerit, possumus illud facere trāsitiuum in eadem cōiugatione Quod autē inueniātur & transitiua, et ītrāsitiua in eadē coniugatione, qui sacras legit literas, addubitat nemo, Et i biniā cal, manifestū est. Legit. n. Exo. decimo. Et consumet (comedet) omne lignū הַצֹּמֵחַ quod germinat vobis de agro, qđ est intrāsitiuū, Et ecclīastis. 2. feci mihi piscinas aquaꝝ ad irrigādū ex eis syluā צוֹמֵחַ germinātē ligna (vel arbores), qđ est trāsitiuū, Et vtrūq; est ex cōiugatione cal, Et Judicum. 5. tunc הָלְמוּ cōtritæ sūt plātæ eq̄, quod est intrāsitiuum, Et prouer. 23. הֲלָמוּנִי cōtriuerūt me, quod est trāsitiuū, et eiusdē cōiugationis cal, Et in cōiugatione hiphhîl. 2. Reg. 23. qz ois salus mea et ois volūtas, qz non יַצְמִיחַ germinabit, qđ est intrāsitiuū, Et Isa. 55. et gignere eam faciet וְהִצְמִיחָהּ, et germinare faciet eā quod est trāsitiuū, Et in pibél baddaghús vt psalmꝰ. 37. pullatꝰ הִלַּכְתִּי ābulaui, qđ est intrāsitiuū, & Jiob. 24. Nudū הִלְּכוּ ābulare fecerūt absq; idumēto, qđ est trāsitiuū. Et in pobél, siue hannosáph. puer. 8. Ante colles חוֹלָלְתִּי formata sū, Et Jiob 26. חֹלְלָה formauit manus eiꝰ serpētē, Sed i binián cal iuēto itrāsitiuo, nō est opus formare trāsitiuū in eadē cōiugatione, qz possumꝰ ipsū formare ī pibél baddaghus, vel hiphhíl, aut hannosáph, quæ vt plurimū sūt trāsitiua. ¶ Est etiā ānotādū ꝙ verba itrāsitiua cōiugationis

cal, si

cal, si trāscāt ad cōiugationem nipbhál, eiusdē sūt significātiæ הָיְתָה fuit, et נִהְיָה fuit. Et וַיִּגַּשׁ Et appropīquauit Abrahā Gene.18. Et נִגַּשׁ appropīquauit Joséph Gene.33. Et Gene.47. וַיִּתֹּם. Et cōsūptus est argētum, Et Jere.14. fame nō יִתַּמּוּ cōsumētur ¶ Est autē annotādū q̄ prior diuisio fuit ad placitum authoris linguæ. Non.n. sciri potest cur quædā verba fuerit posita īter pfecta, alia īter q̄escētia, &c. nisi quia Deus liguæ author ita voluit, attamen firmiter credēdū q̄ queādmodū nihil ī terra sine causa fit, itidē nihil ī ligua hebræa sine ratione, et causa institutus est, q̄ q̄ nobis est ignota nisi dicamus hoc fecisse ppter accidētiū mutabilitatez, quæ verbis (vt dictū est), significātur Videm⁹.n. q̄ īter pfecta, nullū posuit verbū significās motū localē simpliciter, q̄ motus sit fluxibilis, successiuus, et defectiuus. Sed talia verba posuit inter quiescēti a, q̄ terminus motus sit q̄ es vt אָזַל אָרַח אָתָה בָּא הָלַךְ זָע חָשׁ יָצָא יָרַד נָס נָע עָף עָלָה רָץ שָׁט שָׁחָה Ambulare, iter agere, venire, Ingredi (venire), ābulare, mouere, festinare, exire, descēdere, fugere, mouere, volare, ascēdere, currere, dclinare (diuertere) natare, quæ sunt nachim, Sed סָבַב circuiuit posuit iter geminata fortasse, q̄ in motu circulari non distinguit terminus à quo, à termino ad quē, & idcirco ppter eorū idētitatē, eādem in eo geminauit literā. Et quia coxæ sūt æquales, & earū motus æqualis idcirco verbū שָׁמַק q̄d huiuscemodi significat motum Nau.2. posuit inter geminata Quæ vero non significant simpliciter motū localē Sed aliquid præter motum vt puta ei⁹ qualitatem .i. fortiter velociterq̄, moueri, currere, fugere, ambulare, et euadendi gratia, possunt esse ex perfectis vt מָהַר הָמַק חָלַף בָּרַח קָפַץ עָבַר מָשַׁךְ. Saltauit, fugit, calcauit, permutauit, in tumuit, festinauit, traxit, transiuit. Verba etiam, quæ aut corruptionem, aut priuationē significāt,

non

non posuit inter perfecta Sed inter quiescentia, aut defectiua, aut geminata vt אָבַד אָכַל אָסַף אָפַס בָּלָה בָּקַק אָמַס חָתַת יָמַע יָמַשׁ יָרַע כָּלָה מָט מוּת מָחָה מָטַט מָכַךְ מָסַס נָגַף נוּם נָתַץ מָלָה רָע תָּמַם perijt, comedit (consumpsit), perijt (aut perdidit, consumpsit), finiuit, inueterauit, euacuauit (dissipauit), contabuit (aruit, dissoluit), contriuit, crucifixit (dislocauit), illaqueauit, afflixit, consumpsit, declinauit, mortuus est, deleuit, lapsus est, humiliauit, contabuit (computruit), percussit, nocuit, diruit, torruit, malefecit, consumpsit.

De diuisione verbi in suas species, siue coniugationes, quibus appellent nomibus, quot sunt, et quis earum ordo. Cap. 3.

Verbum (vt antiqui prodidere grammatici rab. Jonáh, Rab. Jehudáh et Rab. Abrahán in Moznáim), diuiditur in sex species (quamquam iuniores in octo diuidunt) quarum singulæ communi nomine appellantur בִּנְיָן .i. ædificium, vt .n. ædificium, diuersis constat partibus, vt puta fundamento, tecto, parietibus, et è multis conficitur lapidibus, itidem et binián .i. verborum coniugatio, conficitur diuersis partibus, vt puta præterito, præsenti, et futuro, et pluribus, personis, et numeris, et generibus masculino, videlicet et fœmineo, Et prima quidem species peculiari nomine vocatur פָּעַל קַל .i. verbum lene teste. Rab. Jehudáh, tum quia hannách litera quiescens idest áleph quæ est inter primam et secundam literam radicalem virtute, seu potentia puncti regalis, siue maioris, quod est camés vt dictum est primo libro, cadit in futuro, in quo mutatur in feuá vt פָּעַל operatus est, quod in futuro facit אֶפְעַל יִפְעַל תִּפְעַל operabor, tur, ris Et ita residuum, tum quod eius participia non assumant

mem in pꝛīcipio, vt aliæ ſpecies
vt puta מְדַבֵּר מְדַבְּרִים loquēs, lo-
quētes, et ita in cæteris vt suo-
pte dicem⁹ in loco. Rab vero
Dauid in Michlól dicit ipſū
appellari cal. i. lene ꝙ præter
literas radicales, et literas de-
ſeruiētes neceſſarias ad diſtin-
ctionē pſonarū, nūeri, et gene-
ris, nullas admittit literas, In
alijs vero cōiugatiōib⁹ he, et
mem lr̄æ non ſūt supadditæ, ad
miniſteriū prædictum, Sed ad
cognitionē cōiugationis. Sin-
gula vero ex alijs cōmuni noīe
appellat̄ פֹּעַל הַכָּבֵד verbū gra-
ue, aut pꝑter daghés, aut pro-
pter he, ⁊ mem supadditas li-
teras, aut q2 prædictū hannách
qd̄ eſt in præterito īter primā-
et ſecūdam literā radicalē, ma-
net in futuro vt דִּבֵּר locutus eſt
futurum אֲדַבֵּר יְדַבֵּר loquar, e-
tur, et ita reſiduū Secunda p-
prio nomine dicitur נִפְעַל, ter-
tia פִּעֵל הַדָּגוּשׁ ꝙ ſecūda dagheſ-
ſetur litera radicalis, ad quā
reducitur פֻּעַל, quarta vero eſt
הִפְעִיל ad quā reducitur הָפְעַל,
quinta eſt פָּעַל qd̄ et פֹּעַל הַכּוֹפֵף

vocāt, Sexta eſt הִתְפַּעֵל ad quas
reducitur הָתְפַּעַל. Secnudum
vero Rab. Dauid in Michlól,
qui octo ponit verborum ordi-
nes, primus ordo eſt Binián
cal, ſecūdus niphhál tertius
pihél haddagh⁹, quart⁹ puhál
ſceló nizcár ſcem pohaló, quit⁹
hiphhíl, Sext⁹ hophhál, ſepti-
mus pohél, Octau⁹ eſt hithpa-
hál. Sed naturalis ordo eſt vt
primū ponatur niphhál, deīde
hithpahál, poſtea cal, ſubinde
pihél haddaghús, quinto loco
pohél, poſtremo hiphhíl, Quip
pe naturali ordine actio imma
nens, quam ſignificant binián
niphhál, et hithpahál, præcedit
actionem trāſeūtem, Et actio
tranſiens ſine medio, vt cauſa
proxima, quam ſignificant bi-
nián cal, quo ad verba tranſi-
tiua, et pihel haddaghús, præ-
cedit actionem tranſeuntem
per aliud, vt cauſa ſecunda, et
remota quam ſignificat. bini-
án hiphhíl, et pohél. Sunt etiā
qui prædictas verborū ſpecies
ordinauerūt ſecūdū ordinē qui
ponitur primo Geneſeos ca-

pite

pite, vbi primũ ponitur verbuz ex binián cal cum ſcribitur. In prĩcipio בָּרָא, i. creauit deus cœluz, & terram, deinde pihél haddaghús cũ ait Et ſpiritus Dei מְרַחֶפֶת cubabat, vel inſufflabat ſuper aquas, poſt hiphíl cum inquit וַיַּבְדֵּל. Et diuiſit &c. deinde pohél, q̃q̃ ibi nõ ponitur, q͛ rarus ſit eius ſacris in literis vſus, Deinde ponitur niphhál cum ait יִקָּווּ congregentur &c. poſtremo hithpahál. Rab. vero Dauid primũ ponit cal, deinde niphhál, quod prædicti binián cal, putat eſſe paſſiuum, deinde pihél, haddagús, et puhál eius paſſiuum, & hiphhíl, et eius paſſiuum hothpahál, pohél, & eius paſſiuum hithpahál, vt ſingula actiua, ſua habeant paſſiua.

¶ Quot ſunt ſex dumtaxat verborum coniugationes, quid vnaquæq; ſignificet, quonam pacto inter ſe & conueniant nonnulla, & diſcrepent ab alijs, & ſpecialiter nifhál et hithpahál. Caput. 4.

QUamq̃ vt (præfati ſumus) priſci grãmatici, & ex iunioribus nõnulli in ſex ſpecies verba diuiſerunt, tamen nõ ab re fore duxi, vt rei veritas eluceſcat, naturalem afferre rationem, cur nõ ſunt plures, nec pauciores, & quo cõueniãt, quoue diſcrepent, manifeſtare, vt ſacris in literis, quoad fieri poterit, verum habeamus intellectũ. Igitur verbũ (vt dictuz eſt primo hui⁹ libri tertij capite) ſignificat actionez, aut paſſionẽ vel quodpiã aliud accidens in determinato tẽpore. Oĩs aũt actio, aut eſt imanẽs, aut trãſiẽs & trãſiẽs, aut trãſit ſine medio, vt cauſa proxima actiõis, aut ꝑ alium, ſiue iuſſu alterius fit, vt cauſa ſecunda, vt cauſa remota, Actionem immanentem ſignificant (vt dictum eſt) verba binián niphhál, et hithpahál, Actionez tranſeuntem ſine medio ſignificãt verba binián cal,

et binián pihél baddaghús, trāseūtē vero per alium significant verba hiphhíl. Et ita, cum aliter non possit actio variari, siue accidens quod quis efficit in tempore determinato, nō possūt esse plures, aut pauciores species, sic exigēte natura actionis, aut accidētis tempore determinato effecti, Sūt etiam(vt ex dictis liquet) tres verborū cōbinationes Aequātur.n. ferè in significatione binián niphhál, et hithpahál, et sunt intrāsitiua vt testatur et ipse Rab. David in cōmē. Eze. 6. et in libro radicum in radice נָבַךְ ait Nūq̄ inuenimꝰ binián nifhál trāsitiuū, Sed ītrāsitiuū et sic binián cal, et pihél baddaghus, et hiphhíl itidem, et pohél æquātur. ¶ Quot æquētur niphhál, & hithpahál ostēdit illud leuiti. 18. Ne תִּטַּמְּאוּ polluatis vos in omnibus istis, qz in oībus istis נִטְמְאוּ polluerūt se gētes, quorū prius est ex binián hithpahál: alterū vero ex binián nifhál, nec possūt esse passiua, vt sit sensus, ne polluamini ab alijs &c. qz in his oībus pollutæ fuerūt ab alijs gētes, Sed sūt actiua ītrāsitiua, ne polluatis scz vos metipsos. ¶ Preterea Onchelos liguæ hebrææ et Chaldeæ peritissimus (teste Rab. Moscéh ægyptio) in suo tharghū. i. in sua interp̄tatiōe chaldaica niphhál trāsfert vt hithpahál, Quod et Rab. Jonathán ben Oziél obseruauit, vt Gene. primo vbi dicitur יִקָּווּ cōgregent se aquæ Targhum יִתְכַּנְשׁוּן primū est nifhál, alterū hithpahál, et Gene. 28. וְנִבְרְכוּ i. et benedicent se in te targhū וְיִתְבָּרְכוּן. Et. 29. Nunc semel יִלָּוֶה copulabit se vir meꝰ mihi, targū יִתְחַבַּר. Et Exo. 23. Et in oībus quæ dixi vobis תִּשָּׁמֵרוּ cauebitis, aut custodietis vos, targhū תִּסְתַּמְּרוּן. Et eo. ca. יֵרָאֶה apparebit oīs masculus targhū יִתְחֲזֵי, et. 3. Regum. 18. Hodie אֵרָאֶה. i. ostēdā me ei, targhum אִתְחֲזֵי, et. 21. pro eo q̄ נִכְנַע humiliauit se thar אִתְכְּנַע. Et sic sūt multa ¶ Adhuc si hithpahál, et nifhál esset p̄ma sui impositiōe passiua non haberent

imperatiuū,

imperatiuũ, vt videm⁹ ipsa habere, sicut ꝛ alia quattuoꝛ. Nec pugnat .n. iperatiuũ passiuo, q̃a iperare est agere, et nõ pati, Nec (vt plærique arbitrãt̃) iperatiuũ in hisce verbis significat dispositionẽ patiẽtis, seipsũ disponẽtis ad r̃ceptionẽ actiõis aut alterius accidẽtis ab agente, quia seipsum disponere non est pati, Sed agere, Et ex multis sacræ scripturæ locis liq̃do colligit̃ nõ esse passiuæ Sed actiuæ significationis Jiob.36. הִשָּׁמֵר caue siue custodi te, ne respicias ad iniq̃tatẽ Qđ materna lingua significat (vt inquit Rab. Dauid ĩ Michlól) guardathi, et Exo.19. הִשָּׁמְרוּ .i. caue te ne ascẽdatis in mõtẽ, Et.19. Et egredere הִלָּחֵם pugna ĩ Hamaléc, Gene.49. הֵאָסְפוּ Cõgregate vos, et ãnunciabo vobis, leuiti.23. וְנִמְכַּר et vẽdiderit se peregrino, ꝛ eo.ca וְנִגְאַל redimet se, Et rursus. Et cõputabit ab ãno quo הִמָּכְרוֹ .i. vẽdidit se, Gene.18. וַיֵּרָא .i. ꝛ apparuit ei dñs Num̃.23. Super verticẽ mõtis phegóꝛ הַנִּשְׁקָף q̃ respicit contra desertum, Deute.23. וְנִשְׁמַרְתָּ. Et cauebis (vel custodies te ab omni re mala, Sed citemus ꝛ de hithpahál exẽpla Numeri.ij. הִתְקַדְּשׁוּ Sãctificate, (vel præparate) vos in crastinũ, Jsa.52. הִתְנַעֲרִי .i. excute te de puluere, ꝛ sic הִתְעוֹרְרִי excita te, puerbioꝝ.25. Ne תִּתְהַדַּר glorifices (aut laudes) te coꝛã rege Gene.6. Cũ deo הִתְהַלֶּךְ ãbulauit. Et.24. Deus ĩ cui⁹ cõspectu ego הִתְהַלַּכְתִּי ãbulaui, Et si plura optas hr̃e testimonia require in binián nifhál, ꝛ hitpahál, Præterea si nifhál est passiuũ ab alio, illud. Exo.24. יֵרָאֶה i. apparebit oĩs masculus tu⁹ coꝛã arca dñi, nõ erit præceptũ ipsis masculis, Et sic ab oĩbus quæ dixi vobis תִּשָּׁמֵרוּ cauebitis vel custodietis vos. Exo.23. Et Exo.24. וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם ꝛ adoꝛabitis p̃cul, vel incuruabitis vos p̃cul, nõ erit eis, Sed alijs præceptũ. Ad hæc Deute.29. scribit Si יִנָּצוּ rixati fuerit (vel cõtenderit,) viri ꝛc. si est passiuũ ab alijs quõ est rectum diuinũ iudiciũ, quo dicitur, cõdẽnãdo condẽnabitur?

cōdemnabitur &c. Et. Exo. 20. Et Moscéh נִגַּשׁ accessit ad caliginem, si est passiuum ab alio solus non accessit Amplius illud Isa. 65. נִדְרַשְׁתִּי si est passiuum sensus est Quæsitus sum ab his qui non quæsierunt, quod contra dictionem implicat. Ad hæc Rab. Jonáh in Ricma capite. 32. exponens illud primo Regum. 15. Et tenuit alā .i. orā pallij eius, וַיִּקָּרַע & scidit se, dicit quod pallium est agens in seipso secūdum viam, et modū oīs nifhál Et in capite הַכּוֹלֵל Nifhál inquit ītrāsitiuum est actiuū in seipso, & nō trāsit nifhál in passiuū Nifhál inquit intrāsitiuū, et non simpliciter dixit nifhál, quia ipse (vt plærique alij), putauit nifhál interdum esse trāsitiuū, vt Num. 31. Et dixit Moscéh ad populum הֵחָלְצוּ Accigite ex vobis viros ad pugnā, Et. Eze. 6. נִשְׁבַּרְתִּי אֶת־לִבָּם Cōtriui cor eorū secūdum ei⁹ opinionem, quæ tamē (vt alia) intrāsitiue sūt exponēda Accingant se exuobis viri, Rab. quoque David in libro radicum Non est inquit verbū trāsitiuum, vt putauit Rab. Jonáh, Et Eze. 6. exponens Rab. David hunc locum Non est inquid binián nifhál trāsitiuum, Sed in trāsitiuum, et אֶת ponitur vice מִן .i. à, Unde exponit contritus sum à corde corum, Sed exponendū est Contriui me cum corde eorum. Et in libro Hassagháh exponens illud Genesis. 20. Et dixit ad Saráh. Ecce dedi mille argenteos viro tuo. Ecce est tibi operimentum oculorū omnibus quæ sūt tecum וְנֹכַחַת וְאֵת כֹּל .i. et oīa disposuit, seu præparauit. i. omnes potētias suas, quas, vt disponeret, iussit Sed verus sens⁹ est et in oībus quæ dicta, et facta fuerāt erudiuit, et correxit se. Rab. David in libro radicū Uerba sūt īquit Moscéh dicētis Cū oībus his reb⁹, quæ vsu venerūt ei, quādo dixit frater me⁹ est cū parhone, & Abimélech erudita est Saráh, ne ampli⁹ diceret, frater me⁹ est Sūt & alia loca ī nifhál, & hithpahál quæ iūctis dictiōib⁹ quibusdā,

actiuã & trãsitiuã videtur habe
re significãtiã, q̃ sunt exponẽda
ne ansam præbeãt errãdi Gene
sis.37. וַיִּתְנַכְּלוּ אוֹתוֹ .i, & cogita-
uerũt aduersus eum. Unde pro
אוֹתוֹ Targhũ habet עֲלוֹהִי .i.ad-
uersus eũ, Uel אוֹתוֹ ponitur pro
אִתּוֹ .i.se cũ, vt expõit Rab.Sce
lomóh. Et Exodi.33. וַיִּתְנַצְּלוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֶדְיָם. Et expo-
liauerũt se filij israel ornamen
to suo. Ubi אֶת ponitur pro מִן
testibus Rab. Abrahã, et Rab.
Dauid. Et.ps.118. וַיִּלָּחֲמוּנִי .i.
Et pugnauerũt mecũ, vel ĩ me.
i. contra me testib⁹. Rab. Abra
hám, & Rab. Dauid. Et Jeho.
18. וְהִתְחַלְּקוּ אֹתָהּ .i. & diuident
se in ea. Ubi אוֹתָהּ ponitur vice
בָּהּ teste Rab, Dauid in cõmẽ, &
in libro.ra, Et primi Regũ, 17.
וַיִּתְפַּשֵּׁט יְהוֹנָתָן אֶת־הַמְּעִיל .i. Et
exuit se Jehonathã pallio, vbi
אֶת ponitur loco מִן teste Rab.
Dauid qr binián hithpahál nõ
est transitiuum inquit Rab.
Dauid. Et.3, Regum.7. וַיִּמָּלֵא
אֶת־הַחָכְמָה .i, et plenus erat sa-
pientia, Et Judicum. 19. וַיָּסֹבּוּ
אֶת־הַבַּיִת .i, & girauerũt (aut cir

cuierũt) iuxta domũ, Et Jeho.
x. אֲשֶׁר אַתֶּם נִלְחָמִים אוֹתָם . In
quos vos pugnatis in eos vbi
אֹתָם ponitur pro בָּהֶם Et ita ha
bet targhũ בְּהוֹן Et Exodi.32.
וַיִּתְפָּרְקוּ כָּל־הָעָם אֶת־נִזְמֵי הַזָּהָב . i.
& separauerũt se omnis popul⁹
ab ĩ auribus aureis. Et hoc pa
cto alia huiuscemodi poteris ĩ-
trãsitiue exponere. Rab. Sce-
muél benuenisti inter gramma
ticos nõ infimus, putauit niph
hál per se, et suapte natura esse
actiuũ intransitiuũ, Sed q̃ in-
terdũ ponitur vice passiui, quia
in plærisq; verbis non valebat
imaginari quomodo possent
actiue exponi, vt est illud Leui
tici.4, In loco effusorum cine-
rum יִשָּׂרֵף comburetur, & Leui-
tici.7. Et si הֵאָכֹל יֵאָכֵל comedi
comestum fuerit de carne. Et
Exodi.22. Et si גָּנֹב יִגָּנֵב furã
do furatum fuerit ab eo. idest
furto oblatum fuerit, et id ge-
nus, quæ et ipse, et plæriq; alij
passiue exponunt. Sed volunt
q̃ in huiuscemodi passiuis. ex-
primatur à quo sit talis passio,
quemadmodum exprimitur in

verbis puhál, Quam opinio-
nem sequi vidētur talmudistæ,
Nā super illud leuiti .25. Et si
attenuatus fuerit frater tu⁹ te
cū וְנִמְכַּר־לָךְ et vēdiderit se tibi,
dicūt, cū vēdiderit seipsū scri-
ptura loqt, Et sup illud Deut.
15. Cū (vel Si) יִמָּכֵר vēdiderit
se tibi fr̄ tuus hebræus, dicunt
ipsi Cum, vel si vēditus fuerit
tibi &c. à domo iudicij .i. à col-
legio iudicū scriptura loquit.
Multi etiā ex iunioribus puta-
rūt iterdū, & per accidēs, nō p se
nifhál & hithpahál esse passiua
quod nullū est verbū in hithpa-
hál qd nō possit, & debeat expo
ni mō supradicto actiue, et in
trāsitiue Rab. autē Abra. in li-
bro Saphāth iether ita scribit
Et annotādū quod binián nifhál
est secūdum duos modos sicut
נִכְבַּד glorificauit se, qd est à se-
ipso, & sicut נִשְׁבַּר cōtritus est,
qd potest esse et à se, et ab alio,
Sed hithpahál sēp est à seipso,
Et i libro Sachúth ponit quā
dam distictionē inter nifhál, et
hithpahál, & inter quædā ipso-
rum verba, quæ sunt nonnulla
quæ intelligūt secūdū sermo-
nem, aut cogitationē, siue exi-
stimationē, & nō secūdum rē, et
existētiā vt Gene.18. וְנִבְרְכוּ בוֹ
et bñdicēt se i eo oēs gētes ter
ræ, Et prouer.13. יֵשׁ מִתְעַשֵּׁר וְאֵין
כֹּל מִתְרוֹשֵׁשׁ וְהוֹן רָב est diuitē se
faciēs, et non est omne (.i. nihil
habet), pauperē se faciēs, & sub
stātia multa (.i. et multas ha-
bet opes) Et .12. capite. Melior
ē paup, & sufficiēs sibi מִמִּתְכַּבֵּד
quam se glorificās, et egens pane,
Et prouerbio.25. vir מִתְהַלֵּל se
laudans in datione mēdacij,
Sed non sic est illud Gene.22.
וְהִתְבָּרְכוּ Et benedicēt se in se-
mine tuo .i. apprehendent be-
nedictionem per actionē in se-
ipsis. i semine tuo, Sed Gene.
18. exponēs illud וַיֵּרָא אֵלָיו. Et
visus est ei, exponit passiue
וְנִבְרְכוּ בוֹ benedicentur in eo .i.
erunt benedicti propter ipsum
Sed וְהִתְבָּרְכוּ Et benedicent se
in eo .i. dumtaxat ipsi benedi-
cent se in eo. Et ita videtur
alterius esse opinionis, aut mē
dum est in libro sacúth. Rab.
quoque David exponit passiue
illud

illud Gene .12. וְנִבְרְכוּ .i.et benedicentur in te .i. propter te,& merito tuo, Et illud Gene. 22. וְהִתְבָּרְכוּ exponit Et bene-dicent se in semine tuo dicẽtes Bñdicat nobis deꝰ, quẽadmodum benedixit semini Abrahæ Alij vero vtrũq; exponũt actiue, & in trãsitiue, ne benedictio Abrahæ sit diminuta ex Dei obedientia alligato filio, vt eũ Deo offerret, q̃ arbitrẽt nifhál et hithpahál suapte natura, et secũdũ primã eorũ impositionẽ esse actiua in trãsitiua. Qđ iterũ probãt p̃ textũ. Ezechie. 14. capite dicentis. Ipsi iustitia sua יְנַצְּלוּ .i. liberabũt animã suã, Et rursũ Ipsi dũtaxat יְנַצְּלוּ liberabũt seipsos, vel q2 ipsi dũtaxat יְנַצְּלוּ liberabunt seipsos, Et eo ca. Si filiũ, si filiam יַצִּילוּ liberabũt, Ipsi iustitia sua יַצִּילוּ liberabũt animã suã Quibꝰ verbis ostẽdit vtrũq; verbũ esse actiuũ, q̃q̃ vnũ est trãsitiuũ, & alterũ in trãsitiuũ Et sic dixit Scimscón Iudicũ. 16. Si גֻּלַּחְתִּי rasus fuero, recedet a me fortitudo mea, et non dixit הִתְגַּלַּחְתִּי .i. si rasero me Et sic hithpahál, & puhál differunt vt actiuũ, et passiuũ, vt dicunt. Ego tamen inueni Onchelóm puhál interpretari per verbũ hithpahál, vt Gene. 15. קֻבַּר sepultꝰ est abrahám, Targhum אִתְקְבַר. Et Exo. 22. וְגֻנַּב Et furto ablatum fuerit, Targhum וְיִתְגְּנַב Quod facit pro his qui putant nifhál interdũ esse passiuũ, cuius opinionis et ego sum Arbitror. n. hæc verba esse veluti media apud græcos, quæ cũ actiuã cõmuniter habeant significãtiã, interdũ tamen passiue capiũt, vt nostris i Isagogis græcis scripsimꝰ, vel sũt instar interdũ verbo2 impsonaliũ, quæ vocẽ habẽt passiuã, et actiuã significationẽ, vt cum dicitur absolute statur, curritur, legitur, Sunt igitur nifhál, & hithpahál intransitiua, q̃ actio ab agẽte in aliud non exeat. Sed in seipsum vnde agens, et patiens ratione dumtaxat distinguntur, et in hoc a binián cal, intransitiuo distinguntur, quia binián cal, in transitiuum

significat q agens agit, Sed in seipsum, aut in aliúd agere nõ exprimit. Sed iã quid scribat Rab. Dauid, (quẽ iuniores fer me vniuersi sequũt,) enarrem⁹. Et post ipsũ inqt. i. post pmũ ordinẽ, ẽ biniã nifhál, qđ primi ordinis recipit, & virtutẽ & accidẽs Dicis .n. ex שָׁמַר seruauit, custodiuit, נִשְׁמַר, vt Hoseæ .12. וּבְנָבִיא נִשְׁמָר .i. et per prophetã seruatus est, siue custoditus est Deus .n. excelsus seruauit Israelẽ p pphetam, et Israél fuit seruatus Igitur נִשְׁמַר recipit accidẽs שָׁמַר Sed illud .2. Regũ 20. Et Hámasá nõ נִשְׁמַר .i. custodiuit se à gladio, recipit accidens à seipso, et nõ est agẽs aliud præter ipsũ, quia expositio est q nõ custodiuit seipsũ à gladio, Et in verbis intrãsitiuis nõ inuenitur binián nifhál, suscipiens accidẽs binián haccál, qm̃ accidens ex binián haccál manet in seipso, et non exit in aliud, et est actiuũ, et passiuum, Sed illud psalmi. 108. sicut vmbra cum declinat נֶהֱלָכְתִּי ãbulare factus sũ. Et Exo, 16, Ad terrã נוֹשָׁבֶת habitabillẽ factã (.i. factã habitarĩ). Et Iere. 22. vrbes non נוֹשָׁבוּ habitabiles factæ, non recipit accidẽs binián haccál, Sed binián haddaghús, quod est trãsitiuũ, quia נֶהֱלָכְתִּי recipit accidẽs ãbulare facientis eum, et non ãbulãtis, qm̃ ipsemet est ãbulans. Et sic alia duo, recipiũt accidẽs habitare facientis, non habitantis, Quippe homo terrã habitare facit, et terra habitatur, et non vocatur terra bitata, pp̃ter habitãtes in ea, Sed ppter bitare faciẽtes eam, qui domos ædificãt, vineas plãtãt, terrã colũt, & quæ vrbi sũt necessaria, faciunt sine quibus non essent, qui eã inhabitarẽt. Et sic illud Gene. 33. Et postea נִגַּשׁ accedere factus est Ioséph, & Rachél, recipit accidẽs accedere facientis, et non accedẽtis, quoniam ipse erat, qui accedebat. Et sic illud Exodi. 22. וְנִקְרַב Et appropinquare fiet dominus domus ad iudices, suscipit accidens appropinquare facientis eum .i. iudicis, aut collegij iudicũm

Et hoc

Et hoc vsuvenit, eo ꝙ non possũt recipere accidẽs suæ speciei .i. binián cal, ꝓpterea trãslata sunt ad binián pibél badagbús, vel hannosáph, ⁊ ei⁹ recipiunt accidens. Et sic נִהְיָה facta est, siue facta est fieri res hæc .3. Regũ. 1. recipit accidẽs facientis esse, et non entis, seu existẽtis, q̃m ipsa est existẽs, Et נִהְיָה est sicut הָיָה, nisi ꝙ in נִהְיָה apparet agẽs. Et sic בַעֲלֹה ascẽdere facta est nubes Num. 10. ⁊ id genus quæ sũt ex nifhál, et ex verbis i trãsitiuis, Et quẽadmodum dicimus ex verbis intrãsitiuis pahál absq; nifhál, itidẽ dicim⁹ nifhál absq; pahál, sicut ex נִשְׁבַּע iurauit non dicimus שָׁבַע, nec ex נוֹתַר reliquum fuit יָתַר, q̃q̃ Rab. Jehudáh dicit יָתַר, et sic totũ residuũ, quia inuenit הַיּוֹתֵר p̃mo Reg, 15. qđ tamen potest esse tóar, vel nomẽ verbale. Et nifhál non eget verbo cal, Sed in loco ĩ quo inuenitur nomen verbale, aut nomen tóar, dicimus ex eo verbũ cal, si nõ inueniatur nifhál sicut dicim⁹ רוהוית Inebriauit, (irrigauit), sti, quia inuenim⁹ Jsa, 58. sicut hort⁹ רָוֶה irrigu⁹ Et alio in loco sic scribit. Et iuxta eum ordo secundus vocatur binián nifhál, et est totum passiuum, et non est in eo actiuum, quia eius actiuum est ordo primus.

¶ Q binián cal, et pibél baddagbús, et hifhíl, et pohél æquãtur in significatiõe. Cap. 5.

POhál cal, ⁊ pibél baddagbús æquant in significatione Utrũq; n. significat per se agere .i. sine medio, vt בָּחַר שָׁמַר elegit, custodiuit, ⁊ id genus, quæ sunt de binián cal, et דִּבֵּר שִׁבֵּר locutus est, contriuit, quæ sunt de binián pibél baddagbús Quod intelligendum est de transitiuis hoc est de verbis quæ significant accidentia, quæ ab agente in aliud transire valent. Sunt enim pleraq; accidentia, quæ in aliud

transire non possunt, et verba quæ huiuscemodi significãt accidentia in transitiua sunt, vt quæ significat motum, aut sitũ sicut עָמַד יָשַׁב קָם רָץ עָלָה יָרַד הָלַךְ Stetit, sedit, surrexit, cucurrit, ascendit, descendit, ambulauit, et similia, quæ author linguæ approꝑauit ipsi binián cal, paucis exceptis, quæ inueniuntur in pibél baddaghús vt cãti .7. פָּתְּחָה הַסְּמָדַר Aperuit se vna parua, Et Isa. 48. Non פִּתְּחָה Aperuit se auris tua, et. 60. וּפִתְּחוּ. i. Et aperient se portæ tuæ. Et Eze. 16. et pilus tuus צִמֵּחַ germinauit, Et Isa. 34. qm̃ רִוְּתָה inebriauit se ĩ cœlis gladius me⁹, ꝙꝙ Rab. Dauid, ꝛ plærioꝫ alij putãt esse ex binián pubál pass siuo, et ꝙ chiríc est loco súrec, ne quod verbũ in transitiuum attribuatur pibél baddaghús. Interdum tamen pibél baddaghús habet significãtiam hifhíl, quia videlicet est transitiuum in tertium, Et hoc est quã do thema, siue primitiuum est commune sibi, ꝛ ipsi binián cal, in quo inuenitur transitiuum vt est כָּתַב יָדַע scripsit, sciuit, aut cognouit. Vtrumoꝫ .n. est actiuum transitiuum in binián cal, ꝛ idcirco quãdo transfertur ad binián pibél baddaghús, est vt hifhíl, vt Iiób. 38. יִדַּעְתָּ. i. Scire fecisti aurorã locum suum, Et Isa. 10. וּמְכַתְּבִים עָמָל כִּתֵּבוּ Et scribere facientes dolorem (vel mendaciũ) scribere fecerunt, Sed hæc perrara sũt.

¶ Binian quoꝫ hifhíl, et pohél æquantur in significatione, quia vtrumꝫ significat per modum causæ. Vnde est annotandum ꝙ binián hifhíl quattuor inuenitur modis sacris in literis Interdum .n. thema, siue primitiuum est transitiuũ et commune sibi, et ipsi binián cal, et tunc primum agens est binián cal, secundum vero per modum causæ remotæ, siue imperij aut dispositiõis est binián hifhíl vt הִלְבִּישׁ : הִנְעִיל : הִטְמִין : הֵנִיק : הִמְצִיא הִשִּׁיא : הִפְקִיד : הֶעֱבִיד : הֶעֱמִים Induere fecit, abijcere fecit, abscondere fecit, lactare fecit, inuenire fecit, decipere fecit, visitare (aut numerare)

merare) fecit, seruire fecit, portare (aut onerare) fecit, et id genus quæ in binián cal sunt transitiua לָבַשׁ גָּעַל טָמַן יָנַק מָצָא פָּקַד עָבַד עָמַס Induit, abiecit, abscondit, lactauit, inuenit, visitauit, seruiuit, portauit, vel onerauit. ¶ Interdum vero est intransitiuum, et tunc accidēs per verbum significatum in binián cal dicitur de ipso accidētis subiecto, Sed causa ipsius quæcunq; sit causa significat per bisbíl, quod appellatur trāsitiuum tantum, eo q binián cal est in transitiuum, vt הִבְטִיחַ הִכְשִׁיל : הֵנִיס : הִצְדִּיק הִקְרִיב : הֶעֱבִיר : הֶאֱבִיד Sperare fecit, cadere (vel impingere) fecit, fugere (fugauit) fecit, iustificauit (aut iustificare fecit), appropinquare fecit (obtulit), trāsire fecit, perdidit (et perdere fecit), quæ in binián cal sunt in transitiua vt בָּטַח כָּשַׁל נָס צָדַק קָרַב עָבַר אָבַד Sperauit, cecidit (aut impegit), fugit, iustificatus est, appropinquauit, transiuit, perijt, et id genus. ¶ Eorum etiam quæ sūt transitiua, quædam sunt transitiua in duo patientia, vt apud latinos, doces Dicim⁹ enim, doceo te grammaticam, Sed in sacris literis quandoq; non fit mentio nisi de vno, q alterum sit per se notum, interdū vero vtrunq; ponitur, vt .2. para .28. וַיַּלְבִּשׁוּם וַיַּנְעִלוּם וַיַּאֲכִלוּם וַיַּשְׁקוּם .i. Et induere fecit eos, et calciare fecit eos, et comedere fecit eos, et bibere fecit eos. Haud dubiū quin vestem, calceos, cibum, et potum, psalmus .38. הוֹדִיעֵנִי יְהוָה קִצִּי Scire fac me domine finem meū, et .147. הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר Qui germinare fecit montes hærbam. Et Deuteronomi. 8. וַיַּאֲכִלְךָ אֶת־הַמָּן idest. et comedere fecit te man. i. manna. ¶ Quandoq; vero est transitiuum, et appropriatum ipsi bisbíl, ita q non inuenitur in cal, et tunc bisbíl (vt dicunt ferme omnes grammatici) habet significationem cal transitiui .i. sine medio, non per medium, aut per modum causæ, vt prædicta

sicut הִשְׁלִיךְ הֶאֱזִין הִלְבִּין הִשְׁבִּיעַ הוֹבִיל הֶאֱמִין הִשִּׂיג הִכְפִּישׁ הִכְתִּיר proiecit, auscultauit, dealbauit adiurauit, attulit, credidit, attigit, inuoluit, coronauit, et id genus, quæ nō inueniunt in cal, et ꝓpterea simpliciter transitiua putāt, vt trāsitiua ī binián cal, Quæ tñ (si q̄s subtilius ꝑscrutetur) inueniet in tertiū, per modū videlicet causæ, trāsitiua, vt הִשְׁלִיךְ quod ꝓiecit simpliciter significare putāt, proijcere fecit significare inueniēt. Quippe in lapidis proiectiōe duplex ē motus, ꝓijciētis prior, alter aeris q̄ motus, lapidē mouet, Et sic aer est medium quo talis fit motus. Et sic proiectionis causa prima est proijciens, secunda aer, Sed quia istud mediuz non est sensibile, idcirco non posuit hoc verbum in binián cal, Et sic in actu credendi duplex est actus, intellectus, et voluntatis intellectum mouentis, vt firmiter his quæ non videt, adhæreat, Et in auscultando itidem, vt melius audiat, homo suam inclinat aurem. Et si causæ impositionis verborum, nobis (vt primo authori) essent notæ, in tertium esse transitiua huiuscemodi verba, non ignoraremus.

¶ Quādoq̄ (q̄q̄ raro) thema est intransitiuum, et est appropriatum ipsi hifhíl, vt הִשְׁכִּים הֶחֱרִישׁ Manicauit (.vł mãe surrexit), siluit, ⁊ obsurduit. Sed q͛ sunt rarissima, per accidens sunt in trāsitiua, q̄q̄ ⁊ hæc forsan sunt trāsitiua in tertium. Sed impositiōis primæ ignoramus causas. Ponūt ⁊ q̄ntū modū grāmatici, ⁊ est qñ thema, ⁊ ꝑmitiuū est cōe vtriq̄. i. biniā cal, ⁊ biniā hifhíl, ⁊ hifhíl ē itrāsitiuum vt Exodi. 14. Et parhób הִקְרִיב appropinquauit q̄q̄ Rabi. Abraham exponit appropinquare fecit subaudiēs castra sua, Et Hezre. 10. מַרְעִידִים עַל־הַדָּבָר tremētes propter verbum (vel rem), quod potest exponi tremere facientes eos qui ascenderant de captiuitate alter alterum, Et Isaie. 33. הֶחְפִּיר לְבָנוֹן. Confusus est libanus, quod et trāsitiue potest

exponi

exponit. Cōfūdere fecit libanū subaudi inimicus sicut Gene. 48. Et nūciauit ipsi Jahacób subauditur nūcius. Et. ps. 24. Angustiæ cordis mei הִרְחִיבוּ dilatatæ sūt, potest exponi Angustias cordis mei dilatare fecerūt subaudi inimici. Et. 2. Hezræ. 9. Et saturati sūt וַיַּשְׂמִינוּ impiguati sunt. Tu dic et impiguare fecerunt semetipsos. Et psal. 48. ne timeas cū יַעֲשִׁר אִישׁ ditatus fuerit vir, Tu dic cum ditari fecerit virū subaudi ditans. Et eo modo possūt expōi, quæ cōmuniter in trāsitiue exponūt à grāmaticis vt Gene. 44. Non הִרְחִיקוּ elōgauerāt se, Et Exo. 8. הַרְחֵק לֹא תַרְחִיקוּ .i. elongando, non elongate vos, Et rursus הַעְתִּירוּ orate pro me, Et. 16. Et non הִבְאִישׁ fœtuit, Et Jehos. 8. Ne תַּרְחִיקוּ elongetis vos ab vrbe, Et. 10. Donec non הִשְׁאִיר remansit ei supstes, et. 4. Reg. 4. Non הֵקִיץ surrexit puer, psalm⁹. 56. אָעִירָה Exurgam diluculo, et. 37. הִבְאִישׁוּ putruerunt, Joél. 1. הוֹבִישׁ cōfusum est vinū, Ezechi. 43. Et terra הֵאִירָה splenduit à gloria ei⁹, Hose. 4. הִזְנוּ fornicati sūt, prouer. 14. Tabernaculum impiorū יַפְרִיחַ germinabit aut florebit. Et sic alia huiusmodi.

¶ Quod æque pohél in significatiōe, manifestū est ex sacris lrīs, vt psal. 76. זֹרְמוּ מַיִם עָבוֹת Inūdare fecerūt aquas nubes ac si dixisset הִזְרִימוּ quāquā nōnulli putant passiuū esse verbū, et psalmo. 100. מְלָשְׁנִי accusare facientem in secreto proximuz (vel amicum) suum. Et quæ dicta sunt de hifhíl, conueniūt et ipsi. Rab. quoqꝫ Dauid in Michlól dicit esse transitiuum nunc in secundum, modo ī tertium, vt suopte in loco dicem⁹

¶ De partibus cuiuslibet binián de modis, temporibus, personis numeris, et generibus, et earum ordine, et nominibus.

Caput. 6.

Sunt & aliæ partes verbi communes ipsis biniani .i. cōiugationibus. Nā cū verbū significet accidēs in tēpore definito, & determinato, à substātia innouato, vel substātijs, q̄ possunt esse primæ, scdæ, & tertię psonæ, & numeri singularis, aut pluralis, & masculini, aut fœminei gn̄is, necesse fuit, vt plures eēnt ptes in quolibet tpe, Et tēpus primū est עָבָר .i. præteritum, quia præteritum est necessarium, qd̄ præcedit possibile, et est causa eius, et q2 sacris in lr̄is priꝰ fuit positum בָּרָא idest creauit, in quo sunt בִּדְבָּרִים .i. personæ, et singulare masculinum dicitur יָחִיד fœmineum יְחִידָה, plurale masculinum רַבִּים et fœmineū רַבּוֹת, Et primuz ponit̄ הַנִּסְתָּר. i. tertia psona masculini quæ dignior est quia demonstratio per locutionem magis est necessaria in tertia, q̄ in secunda & prima psona, et q2 eiꝰ literæ sūt oēs radicales, et q2 scriptura pus tertiā psonā posuit, Deinde ponit̄ הַנִּמְצָא .i. secūda psona masculini, quæ vnico signo idest tau à tertia distiguit̄, tertio loco ponit̄ מְדַבֵּר בַּעֲדוֹ .i. pma psona quæ cōmunis ē gn̄is, quæ duobꝰ distiguit̄ signis, tau videlicet, & Iod, & nō fecit distictionē iter masculū, & fœminā, eo q naturalis sufficiebat distictio. Voce.n. distiguit̄ mas à fœmina, q fœminæ vox sit gracilior. Deinde tertia ponit̄ pl̄is cōis gn̄is q̄ dr̄ הַנִּסְתָּרוֹת & הַנִּסְתָּרִים Et nō posuit distictionē inter masculos & fœmias q2 voce, eorū sentit̄ distictio, quæ est liguæ materies Nō.n. possumꝰ dicere אָמְרוּ שָׁמְרוּ הָלְכוּ dixerūt, custodierūt, ābulauerūt, nisi memorauerimꝰ dicētes, custodiētes ambulātes, & ita sermōe cōphēdit̄ eoꝝ distictio, Subide seq̄tur secūda pl̄is quæ dicit̄ הַנִּמְצָאִים בַּמַּעֲמָד inqua masculinū distiguitur à fœmineo, q̄q̄ eoꝝ sētiat̄ distinctio tū q visu, nō locutiōe discernit̄, tū q ipi nō loqūt̄. Sed sermo fit ad eos postremo est

מְדַבְּרוֹת

.i. מְדַבְּרוֹת בְּעַדְן ו, מְדַבְּרִים בְּעַדָם
prĩa ꝑsona pl̃is vtriusq; generis
¶ Est et tertia persona fœmi-
nea quæ dicitur נִסְתֶּרֶת ⁊ secũda
מְדַבֶּרֶת בְּעַדָהּ ⁊ prima נִמְצֵאת cõ
munis vt dictũ est, ⁊ tertia plu
ralis cõmunis נִסְתָּרוֹת, ⁊ secun-
da מְדַבְּרוֹת בְּעַדְן ⁊ נִמְצָאוֹת pri-
ma pluralis cõmunis, vt singu
laris. Deinde ponitur הַבֵּינוֹנִי
medias.i.participium, siue no
men happobél.i. participiũ ac-
tiuũ, ⁊ nomen happabúl.i.par-
ticipiũ passiuũ, quæ præsentis.⁊
p̃teriti imꝑfecti habent signifi
cationẽ, q̃q̃ (vt dictum est) nõ
sunt verba, Sed noia. Vñ et à
latinis noia vocant̃ participa-
lia, ⁊ vt noia declinãtur, ⁊ cõiũ-
gunt̃ vtroq; i gñe. Seq̃tur ma
cór.i.infinitiuũ, ⁊ gerundiũ cuz
suis lr̃is, Post hoc ponit̃ הַצִּוּוּי
infinitiuũ iuxta futurũ, qm̃ im
periũ nõ est nisi de futuro. Po
stremo ponitur עָתִיד.i.futurũ,
quod ⁊ אֵיתָן appellatur à lr̃is q̃
sunt futurarũ personarũ notæ.
Aleph primæ, Iod tertiæ vtrius
q; numeri, tau scd̃æ masculini, ⁊
tertiæ sine Iod in fine ⁊ scd̃æ fœ
minei cum Iod, ⁊ tertiæ pl̃is, et
nũ priæ pluralis. Cur aũt sit eo
dem signo secunda masculini, ⁊
הַנִּסְתֶּרֶת occulta.i. tertia fœmi-
nei (q̃q̃ vt arbitror ignoratur
ratio,) dici forsã p̃t hoc ideo fa
ctũ q̃ mulier fuerit abscõdita i
costa Adám, ex qua fuit forma-
ta. Optatiuus modus, ⁊ depre-
catiuus, subiũcti uusq; cogno-
citur cũ ex qualitatis sermone,
tum ex loquẽtis natura, ⁊ eiꝰ ad
quẽ fit sermo, tũ ex adiũctis di-
ctiõibꝰ q̃ optãtis, deprecãtis, ⁊ i
terrogãtis sũt signa vt אָנָּא ob-
secro, נָא quæso, לוּא vtinã אַחֲלַי
לוּ vtinã הֵן nũq̃d אִם. Si vt Isa.
64. לוּא קָרַעְתָּ שָׁמַיִם vtinã dirũ-
pe res cœlos, ⁊. 48. לוּא הִקְשַׁבְתָּ
לְמִצְוֹתָי vtinam attendisses ad
præcepta mea. Psalmo. 118.
אַחֲלַי יִכֹּנוּ דְרָכַי. Utinam diri-
gantur viæ meæ. Et Genesis
decimoseptimo. לוּ יִשְׁמָעֵאל יִחְיֶה
לְפָנֶיךָ Utinam Ismahél viuat
coram te. Et psalmo cẽtesimo
deciosepti. אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא.
Obsecro domine: saluum fac
quæso. Et. 131. אִם אָבֹא בְּאֹהֶל
בֵּיתִי. Si itroiero i tabernaculũ
domus

domus meæ. Est autẽ annotandum ꝙ הַמַּאֲמָר .i. oratio diuiditur in הַגָּדָה .i. indicatiuam vel הַסִּפּוּר .i. narrationẽ quæ veruz, aut falsum significat, Et in orationem quæ nõ significat veruz ꝛ falsum vt צִוּוּי imperatiuum. sub quo continetur הַתְּפִלָּה oratio .i. optatiuũ, ꝛ הַבַּקָּשָׁה deprecatio .i. deprecatiuum, ꝛ הַתְּחִנָּה interrogatio .i. oratio interrogatiua, quæ non significant verum, aut falsum, Unde in psalmis. Et in alijs sacræ scripturæ libris sunt multa imperatiua vice deprecatiuorum vt psalmo. 4. חָנֵּנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי Miserere mei, et exaudi orationem meã. Et. ps. 5. אֲמָרַי הַאֲזִינָה יְהוָה. Eloquia mea auribus percipe domine. Postremo aduerte ꝙ lingua hebræa cæteris præstat et in hoc quia in verbis masculinum discernit à fœminco.

De prima coniugatione, quæ dicitur binián cal, ꝛ de præteriti accentu, ꝛ punctatura, Caput. 7

Uãq; (vt dictuz est) biniánnif, hál natura præcedat alia biniánim, attamen sequentes, et scripturæ sacre ordinem, ꝛ iuniorum grãmaticorum seriem primum dicemus de ipso binián cal .i. prima coniugatione. Et quia (vt etiam præfati sumus) in quolibet binián sunt verba perfecta, quiescentia, defectiua, et geminata, primum erit sermo de perfectis, deinde de alijs, Et primum in vniuersali, deinde specialiter, et particulatim dicemus de singulis personis, præteriti, et aliarum partium, ꝛ earum accentu, et punctatura. Primum igitur binián sic coniugatur עָבָר פָּעַל פָּעַלְתָּ פָּעַלְתִּי
פָּעֲלוּ פְּעַלְתֶּם פָּעַלְנוּ פָּעֲלָה פָּעַלְתְּ
פְּעַלְתֶּן הַבֵּינוֹנִי פּוֹעֵל פּוֹעֲלִים פּוֹעֲלִין
פּוֹעֲלָה אוֹ פּוֹעֶלֶת פּוֹעֲלוֹת הַפָּעוּל
פָּעוּל פְּעוּלִים פְּעוּלִין פְּעוּלָה פְּעוּלוֹת
הַמָּקוֹר פָּעוֹל אוֹ פְּעֹל אוֹ כְּפָעוֹל בְּאוֹתִיּוֹת
בְּכָל״ם פָּעוֹל כְּפָעוֹל לִפְעֹל בִּפְעֹל הַצִּוּוּי
פְּעֹל

פְּעוֹל אוֹ פְעַל פְּעָלִי פְּעַלְן פְּעוֹלְנָה
הָאִיתָן אֶפְעוֹל יִפְעוֹל תִּפְעוֹל נִפְעוֹל
יִפְעֲלוּ תִּפְעוֹלוּ תִּפְעוֹל תִּפְעוֹלִי
תִּפְעוֹלְנָה אוֹ אֶפְעַל יִפְעַל תִּפְעַל
יִפְעַל נִפְעַל יִפְעֲלוּ תִּפְעֲלוּ תִּפְעַל
תִּפְעֲלִי תִּפְעַלְנָה.

¶ Præteritũ operatus est, operatus es, operatus suz & operata sum, plurale operati sunt, et operatæ sunt, operati estis, operati sum⁹ & operatæ sumus.

¶ Fœmininũ operata est, operata es, operatæ estis.

¶ Participiũ actiuũ, operans, operãtes, & in regimine genitiui operantes.

¶ Fœmininum operãs, vel operans, operantes.

¶ Participiũ passiuũ fact⁹, facti, & in regimine genitiui facti, fœmininum facta, factæ.

¶ Infinitiuũ operari, vel operari, vel opari, Et cũ lr̃is beth caph, Laméd, mem in operari, siue operando, cũ operaret, ad operãdum, ab operãdo.

¶ Imperatiuũ operare, vł operare, opamini, fœmininũ opare operamini.

¶ Futuꝝ opabor, operabit, opaberis, opamini, operabunt, opabimini, fœmininũ operabitur, operaberis, operabunt.

¶ Preteriti tertia psona singularis trifariã variatur.

Præteritũ trifariã variat, cõiter.n.est cũ camés, et patách tertia persona singularis, & breuis vt פָּעַל vt Numeri. 23. Quid פָּעַל opatus est De⁹, Excipiunt tñ nõnulla q̃ sunt cũ camés vt. Ps. 92. Domin⁹ מָלָךְ regnauit & 96. Dñs מָלָךְ regnauit, & 98. Dñs מָלָךְ regnauit, & 111. Impi⁹ videbit וְכָעָס .i. & irascet, vbi ptm̃ propter vau versuz est ĩ futuꝝ. Deute. 19. Sicut זָמָם cogitauit facere fratri suo, Isai. 14. Qm̃ Dñs exercituũ יָעָץ cõsuluit, vł decreuit Thre. 2. fecit Dñs qđ זָמָם cogitauit Hamos. 3. Leo שָׁאָג rugijt, Et. 6. Quia ipse טָרָף rapuit. 1. Reg. 7. Ibi שָׁפָט iudicauit Israel, Leuiti. 5. Super errore suo quo שָׁגָג errauit, Et. 6. Et restituet rapinam (.i. rẽ raptã) quã גָּזָל .i. rapuit. Et Iebo. 10. Et luna עָמָד stetit. et

3. Reg. ij.

3.Reg.ij. Et eis דָּבַק hæsit fm Rab.Jonáh, quã multi codices habẽt patách teste Rab.Da.in Michlól. Quãdo etiã est i soph passúc, vel cũ athnách, est cũ ca més vt.ps.1. Et in via pctõrũ nõ עָמָד stetit, & in cathedra deri sorũ nõ יָשָׁב sedit, psalmo.10. Justus autẽ q̃d פָּעָל operatus est. ¶Et sic cum Zachéph, qd mul tis in locis vim habet athnách vt Gene.31. Et omnẽ substãtiã quã רָכָשׁ substantiauit.i. acq̃si uit, Ezech.18. Pignus non חָבָל pigneraucrit. Et rursus. Panẽ suũ esurienti נָתָן dederit. Et iterũ. Et amplius non לָקָח acceperit, & rursum sup mõtes nõ אָכָל comederit Gene.27. primo genita mea לָקָח tulit, Et id genus multa. Inuenitur & cũ pa tách, quis habeat athnách, vt Isa.33. Cõfusus est liban⁹ קָמַל excisus est, quã Rab. Jahacób filius Elhazar putat esse à קָמֵל cũ seri, iuxta illud Isaie.19. Calamus, & iũcus קָמֵלוּ excisi sunt Et qr habet athnách, seri mutatũ est in patách. Nam si esset à קָמַל cum patách, cum athnách haberet camés Scribit.n. Ra. Jonáh q̃ in oĩbus locis, tam in noĩbus, q̃ in verbis, in q̃bus inuenitur patách, cũ athnách, et soph passúc mutatur in camés, & quæ sunt à primitiuo cũ serivt פָּעֵל seri mutatur in patách, q̃n est in soph passúc, & cũ athnách, Et hæc est cõmunis grãmaticorũ opinio, quã eã sibi ascribit, & vsurpat Rab. Jonáh.

¶Secũdus præteriti mod⁹ est cũ camés, & seri vt פָּעֵל.ps.33. Dñs שָׁמֵעַ audiuit & לָבֵשׁ induit ps.92. & שָׁפֵל humiliauit se Isa. 2. Et אָהֵב dilexit.ps.10. Et Isaie.40. יָבֵשׁ . Aruit hærba, &.ps. 113. Omnia quæ חָפֵץ voluit, fecit. ¶Est et cum camés, et chólem, vt יָכֹל potuit Genesis.45. et יָגֹר timuit Deuteronomi.19. ¶Est communiter breuis tertia persona, Sed sequente monosyllabo, aut dictione longa, est longa, vt psalmo.9. שָׁכַח אֵל Oblitus est deus. psalmo.104. בָּחַר בּוֹ elegit eum, Et rursus פָּתַח צוּר . Aperuit petram, Isaie.5. וְשָׁרַק לוֹ . Et sibilabit ei, Et psalmo.104. שָׁלַח מֶלֶךְ . Misit

rex, p̃s.109. רֹאשׁ מָחַץ transfixit caput Iiob.30. אָבַד כָּלַח periit senectus.

¶ Excipiuntur nonnulla quæ sunt breuia. Genesis.30. Non עוֹד יָסַף. Addidit vltra, ⁊.3. Regum.19. Non נָשַׁק לוֹ osculatus est eū, ⁊.17. qꝛ non הָיָה גֶשֶׁם fuit pluuia, ⁊.4. Reg.5. הָיָה אִישׁ fuit vir, et.23. Et non הָיָה לֶחֶם fuit panis. Deuteroñ.20. Qui נָטַע כֶּרֶם plantauit vineā. Isaiæ.11. וְהָיָה צֶדֶק Et erit iusticia, Et.21. אָתָה בֹקֶר Venit mane, Et.26. Non לָמַד צֶדֶק didicit iustitiam. Et.40. Quis בָּרָא אֵלֶּה creauit hæc, Et Hamos.6. וְאָמַר אֶפֶס. Et dicet finis, Ezech.30. וּבָאָה חֶרֶב. Et veniet gladius.

¶ Sunt etiā nonnulla longa, q̃uis non sint iuncta monosyllabo, aut dictioni longæ vt Genesis.43. Interrogando שָׁאַל הָאִישׁ interrogauit vir. Et.4. Regū.7. Ecce שָׂכַר עָלֵינוּ mercede conduxit aduersum nos.

¶ Secūda persona masculini.

SEcūda persona masculini ē cū camés, patách seu á, ⁊ camés, ⁊ tau signo secūdæ personæ in quolibet binián, ⁊ ē breuis in singulis binianím vt פָּעַלְתָּ operat⁹ es Exodi,7. Non שָׁמַעְתָּ audisti, primi Reg.13. Nō שָׁמַרְתָּ seruasti p̄ceptū dñi, Sed in soph passúc, et cū athnách, patách mutatur in camés, ⁊ est lōgū tā cū vau, q̄ sine vau copulatiuo cū prædictis accentibus vt p̃s.103. Et honorem לָבָשְׁתָּ induisti. Deuteroñ.8. Comedes וְשָׂבָעְתָּ ⁊ saturaberis Et Eze.32. Quo נָעָמְתָּ pulchruisti. Excipiunt tamen nonnulla, quæ sunt cum patách, vt p̃s.101. Terram יָסַדְתָּ fundasti. p̃s.9. Ciuitates נָתַצְתָּ destruxisti. ⁊ primi Regum. Cui חֵרַפְתָּ exprobrasti. Sed quando iungitur sibi vau copulatiuum, quod præteritum vertit in futurum, tunc efficitur breuis communiter, vt Deute.4. וְשָׁמַעְתָּ. i. Et audies vocem ei⁹, et.14. וְשָׂמַחְתָּ Et lætaberis tu. Et similia multa, et hoc in singulis binianím. Sunt tamen nonnulla longa

vt.2.Reg.9.

vt .2.Regum.9. וְעָבַדְתָּ Et co‑
les ei terrã. ¶Et interdũ post
tau est he quiescẽs in omni bi‑
nián vt Gene.3. Mulier quam
נָתַתָּה dedisti, et.22. גַּרְתָּה pere‑
grinatus es in ea. ¶Et cũ chó‑
lem יָגֹרְתָּ timuisti Deutero.28.

¶De prima pſona sin‑
gulari.

PRima persona est cũ
camés, patách, scuá, ꝛ
chiric, et tau, ꝛ iod p‑
mã denotãt personã cõmunis
generis, et est longa, vt psalm⁹
121. שָׂמַחְתִּי lætatus sũ, Et pri.
Regũ.2. שָׂמַחְתִּי lætata sũ in sa‑
lutari tuo, Et sic יָכֹלְתִּי potui
psalm⁹.39. et יָגֹרְתִּי timui psal.
118. Et cũ athnách, et soph pa‑
ssúc patách (vt ĩ secũda pſona)
mutatur in camés vt psal.118.
Viã veritatis בָּחָרְתִּי elegi, Et
Isa.44. Quẽ nõ יָדָעְתִּי cogno‑
ui Excipiũt quædã quæ sũt cũ
patách vt Gene.18. Et ego
זָקַנְתִּי senui, et. 27. Ecce nunc
זָקַנְתִּי senui, et psal.34. Et non
יָדַעְתִּי cognoui. Et prouer.24.
per agrũ hominis pigri עָבַרְתִּי
trãsiui, psal.87. Et ego ad te
domine שִׁוַּעְתִּי clamaui, et. 2.
Hezre.5. panẽ ducis nõ אָכַלְתִּי
comedi, psalm⁹. Et ego in pfe‑
ctione mea הָלַכְתִּי, Et puer.30.
Ne forte paupertate affectus
וְגָנַבְתִּי furer, Et Jiób.9. Idcir‑
co אָמַרְתִּי dixit, Et.34. Quia di‑
xit Jiób צָדַקְתִּי iustificat⁹ sũ. Et
cũ vau copulatiuo, efficit (vt se‑
cũda pſona) breuis vt, Exo.22.
וְשָׁמַעְתִּי et audiã, Et.23. וְשָׁלַחְתִּי
Et mittã crabrones. Excipiũt
non nulla quæ sũt lõga vt leui.
10. וְאָכַלְתִּי et comedã pctm̃. i.
pcti hostiã hodie, ꝛ puerb.30.
quod paulo supius citaui, Et
Eze.17. וְלָקַחְתִּי. Et capiã ego.

¶De tertia pſona plu‑
rali.

TErtia persona pl'alis
cõis gñis, ꝛ breuis est
cũ camés, ꝛ scuá, vl' sc
uá ꝛ patách, si est gutturalis li‑
tera, ꝛ vau, ꝛ súrec significãtib⁹
tertiã pluralis in quolibet bi‑
nián vt שָׁמְעוּ. Audierũt Gẽ.
23. Et שָׁחֲטוּ iugulauerũt Exo.
12. ꝛ רָחֲקוּ elõgauerũt, Et cũ ath
nách, soph passúc. ꝛ Zachéph, ꝛ
iterdũ cũ tharcá, ꝛ reuiáh scuá
mutatur

mutatur in camés, et si veniát
à פָּעַל cum seri, est cũ seri, et in
terdum habent etiam daghés
euphoniæ, aut decoris gratia
Ut Jonæ.2. Sup me עָבָרוּ trã-
sierunt, Isa.22. procul בָּרְחוּ fu
gerunt, et.31. Dominũ nõ דָרָשׁוּ
quæsierunt psal.19. וְנָפָלוּ et ce-
ciderũt. Et מָלוּ exciderũt Isa.
19, et.2. Reg. primo leonibus
גָּבֵרוּ fortiores fuerunt, Et psal.
37. Inimici mei viuentes עָצֵמוּ
roborati sunt (vel multiplicati
sunt), Isa.9. Et non שָׂבֵעוּ satu
rati sunt, Et cum Reuiah cõ-
iuncto fini versus in psalmis,
Jiob, & parabolis est cũ camés
interdum vt psal.9. In reti qđ
טָמָנוּ abscõderũt, Et iterdũ cũ
tharchá vt אִם לְשָׁלוֹם יָצָאוּ Si
pro pace egressi sũt וְאִם לַמִּלְחָמָה
יָצָאוּ et si ad bellum egressi. Et
Isa.16. Usq ad Jabazér נָגָעוּ
puenerũt, Et sic cũ teuir vt Je-
re.9. qr de malo ad malũ יָצָאוּ
egressi sũt. Et q̃ veniũt à פָּעַל
cũ cholẽ sũt etiã cũ athnách, &
soph passúc Jonæ.1. Et nõ יָכֹלוּ
potuerũt, Et Isa.64. Mõtes
נָזֹלוּ defluxerũt cũ daghés ob
decorẽ, Et sic Judicũ.5. In Is
raél חָדְלוּ cessauerũt, Et cũ nun
in fine vt Deute.8. Non יָדְעוּן
nouerũt.

¶De secunda persona plurali masculini.

Secũda vero pso
na plis masculi-
ni est cũ seuá, pa-
tách, seuá, et se-
ghól, & tau, & mẽ,
q̃ scđa ꝑ plis masculini significãt
ĩ quolibet biniã, & ẽ sẽp breuistã
cũ vau, q̃ sine vau Jere.7. Et
non שְׁמַעְתֶּם audistis, leuiti.23.
וּשְׂמַחְתֶּם. Et lætabimini, Et De
utero.ij, וּשְׁמַרְתֶּם. Et custodie-
tis. Inueniẽ & scđa cũ seghól,
vt pri.Reg.12. Quẽ שְׁאֶלְתֶּם po-
stulastis. Jiob.21. Nũqđ non
שְׁאֶלְתֶּם iterrogastis. Et cũ chi-
ríc. Ut Deute.ij. וִירִשְׁתֶּם. Et
hæreditabitis eam. Et scripsit
Rab. Jahacób filius. Elhazár
q̃ hæc sũt à שָׁאַל יָרַשׁ cũ seri, qm̃
seri, & seghól sũt ppiqua, & vnũ
ponit vice alteri⁹, Sed quæ sũt
à פָּעַל semp sũt cũ patách.

¶De prima persona plurali.

CEterū pria ꝑsona pñs cõis gñis, ē cū camés, patách, seuá ꝛ nū, ꝛ vau cū súrec, ꝛ sēꝑ ē lōga, tā cū vau, ꝙ sine vau, Sȝ i soph passúc, ꝛ cū athnách, patách mutaṫ i camés paucis exceptis Et sic ī alijs bi niani vt הָלַכְנוּ ābulauim⁹ ꝺ Ca dés barnéab, donec עָבַרְנוּ trāsi uim⁹. ¶De tertia ꝑsona sin gulari fœminei gñis.

TErtia vero ꝑsona sin gularis fœminei gñis est cū camés, et seuá, vel seuá patách, si fuerit litera gutturalis, ꝛ camés, ꝛ he q̄escēs fœminei signū ꝛ est breue nisi se quaṫ monosyllabū vel dictio, lōga ꝛ in soph passúc, ꝛ cū ath/ nách seuá mutaṫ i camés, ꝛ effi/ ciṫ lōgū vt שָׁמֵעָה. Audiuit leui ti .5. ꝛ ꝓuerbio .31. דָּרְשָׁה צֶמֶר Quæsiuit lanā. Et rursus. Os suum פָּתְחָה aperuit, Et iterum טָעֲמָה. Gustauit. Et cū mono/ syllabo vt ꝓuer.17. עָמְלָה לוֹ la/ borauit sibi. Et psalmus .122. שָׂבְעָה לָהּ saturata ē sibi, Et cū athnách vt Isa. 41. Et lingua eorū in siti נָשָׁתָּה defecit, ꝛ ē da/ ghessatū euphoniæ gratia, Et in soph passúc vt שָׁקָטָה quieuit psal. 75. Isa. 4. Aīa eoꝝ ī capti/ uitatē הָלָכָה iuit, ꝛ מְשֻׁלָּה dñata est psalmo. 102. Et cū. Zachéph Et עָזְבָה dereliq̄t. Eze. 23. Et à פָּעַל vt. Ester. 8. Exultauit וְשָׂמֵחָה. i. et læta ta ē, ꝓuerbio. 2. pacti. Dei sui שָׁכֵחָה oblita ē In ueniṫ ꝛ cū tau fœminco vt. Deu tero. 32. אָזְלַת יָד Abijt manus (vel virtus) Sed illꝺ leuiti. 25, וְעָשָׂת ct facit fructū in plerisq̄ libris, (teste. Rab. Da.) est cum camés, ꝛ ita legūt filij. Naptha li pro וְעָשְׂתָה, ꝛ q ē sine he, pūc/ tum tau in sin remāsit.

¶De secūda ꝑsona singu/ lari fœminea.

SEcūda vero ꝑsona sin/ gularis fœminea est cū camés, ꝛ patách, ꝛ seuá, et tau cū seuá et daghés qꝺ se/ cūdā fœmineā ꝺnotat ꝑsonā, et est lōgū vt זָכַרְתְּ. Recordata es Isa. 47. Et וְסָבַלְתְּ ꝛ i tiges buc cellā, ꝛ cū athnách, ꝛ soph pa/ ssúc יָגָעַתְּ laborasti. Isa. 47. Et si vltiā lr̄a radicalis fuerit gut turalis erit cū patách vt Nūq̄d

non

nō שָׁמַעַתְּ audisti. Ruth.2.et.3. Re.14. וְלָקַחַתְּ. Et accipies i manu tua, יָגַעַתְּ laborasti. Isa.47.

De secūda psona pluralifoeminea.

SEcūda psona pluralis foeminea est cū seuá, patách, seuá, et seghól, et nun, et eius pūctatura, est vt scda masculini, vt פְּעַלְתֶּן operatæ estis, עֲשִׂיתֶן fecistis. Eze.33.

De pūctatura, et accētu participij tā actiui q̄ passiui. Caput.8.

PArticipiū actiuū singulare tā tertiæ q̄ scdæ, ꝛ primæ psonæ masculini punctat̃ cum chólem, ꝛ seri, Et hānách hoc ē q̄escēs, i. vau q̄nq̄ scribit̃ inter p̄mā, ꝛ scdā literā radicalē, interdū nō scribit̃, Scda etiam iuenit̃ cū chiric, et est semp breue ēt iūctū monosyllabo, et dictioni lōgæ vt à noīe differat lōgo vt est קֹדֶשׁ sctificatio, ꝛ id genus vt psalm⁹.14. הוֹלֵךְ תָּמִים וּפֹעֵל צֶדֶק וְדֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ Ambulās pfecte, ꝛ opās iustitiā, et loquēs veritatē in corde suo, ꝛ 9 36. Dñs תֹּמֵךְ sustētat manū ei Amos.i. תּוֹמֵךְ tenētē sceptrū pueri.13. נֹצֵר. Custodiēs os suum, שֹׁמֵר custodit aīaz suā. Et cū chiric vt psal.15. תּוֹמִיךְ sustētās sortē meā, Isa.29.ꝛ 30. Ecce ego יוֹסִף addo sup dies tuos.

Et si vltima lr̄a fuerit gutturalis, tunc orit̃ hānách .i. lr̄a q̄escēs iter secundā, ꝛ tertiā literā, quæ est in potētia regalis puncti ꝛ ipsa gutturalis litera punctat̃ cū patách vt p̄s.140. sicut פֹּלֵחַ וּבֹקֵעַ scidēs, ꝛ findēs, et פֹּתֵחַ aperiēs puer.15. et זֹרֵעַ seminās, ꝛ תּוֹקֵעַ plaudēs. Interdū tamē vt leuior sit p̄nūciatio, sequēte lr̄a gutturali, scda est cū patách vt leuiti.ij. שֹׁסַע .i. findēs vngulā. p̄s.92. נֹטֵעַ Nū q̄d plātas aurē ꝛc. Isa.42. רֹקַע extēdēs t̃rā, ꝛ. Si רֹגַע. Scidēs mare. Illud autem. Deute.32. אֹבַד עֵצוֹת pdēs ꝯsilia, ē cū patách, q̄ q̄ gutturalis nō seq̄t̃ lr̄a Redūdat etiā nōnūq̄ he i fine, quoniā dictio est lōga, nec ē foemineum signum vt Hoseæ.7.

Oēs adulterantes כְּתַנּוּר בֹּעֵרָה sicut clibanus ardens תַּנּוּר. n. est masculini gn̄is, vt habes Leuiti.ij. Et secundum Rab. Dauid in Michlól interdu3 venit cum Jod redundante in fine vt אֹסְרִי ligās Gene.49. שֹׁכְנִי habitās. Jere.49. הַיּוֹשְׁבִי habitās ps.112. quæ tamen alij dicūt esse noīa toarím vt ī primo libro dictū est. ¶ Est autē annotādū q̄ sunt nōnulla verba quæ tam actiuo, q̄ passiuo carēt participio vt קָרַב רָחַק קָטֹן גָּבַר חָזַק חָכַם רָשַׁע סָכַל צָדַק יָכֹל Appropiquauit, elōgauit, minor fuit, roborauit, fortificauit, sapuit, (aut sapiēs fuit), impius fuit (aut impie egit) stultus fuit (aut stulte egit), Justus fuit, potuit Nō.n. inuenies in scriptura קֹרֵב קָרוֹב aut רֹחֵק רָחוֹק, Et sic de alijs, q̄q̄ in Misnáh inuenitur יָכוֹל יְכוֹלִים יְכוֹלָה יְכוֹלוֹת. Et sic in scriptura nō inuenit̄ רָכוּב vt ī Misnáh, Sed רֹכֵב eq̄tans dūtaxat, Sed talmudistæ vtunt̄ vtroq̄, cū tn̄ alterū sufficiat Idē. n. significat רָכוּב, רֹכֵב cū sit intrāsitiuū verbū, Unde illud Exo. 15. Equū וְרֹכְבוֹ exponitur, eq̄tās in eo, vel sup eu3. Et in his nomen tóar venit loco participij actiui, & passiui vt קָרוֹב ppinquus, רָחוֹק longinquus, & sic in alijs. Alia vero sunt quæ carēt participijs passiuis, vt verba intrāsitiua, quorū actio manet in agētibus, & nō transit in aliud, Et sic sunt et actiua et passiua Ex נָפַל עָמַד הָלַךְ cecidit, stetit, ambulauit non dicimus נָפוּל עָמוּד הָלוּךְ. Sed נוֹפֵל עוֹמֵד הוֹלֵךְ quæ sunt actiua, & passiua, et idcirco non est opus, vt dicamus נָפוּל, & sic de alijs intransitiuis Sunt tamen nonnulla quæ habēt nomina toarím participijs similia, vt שָׁכוּן habitator à שָׁכַן Et בָּטוּחַ fisus, à בָּטַח & בָּרוּךְ benedictus, et עָצוּם fortis ab עָצַם intransitiuo.

¶ De participio plurali masculino, & eius pūctatura.

Ceterū participiū plurale masculinū est cū chólē, & seuá, vel seuá, & patách, si fuerit lr̄a gutturalis, et chiric cū iod & mē, q̄ cōiter sunt

masculini

masculini signa vt i pzio libzo di
ctū est, Et qñ scda lra nō ē gut
turalis, leni daghés daghessa-
tur, vt dictū est libzo pzimo vt
פֹּעֲלִים operantes שֹׁבְרִים זֹרְעִים
שֹׁמְעִים. Serētes, ɔterētes, audi
entes, Et in regimine genitiui
remouet mem, et iod remanet,
punctata tertia litera cū seri vt
זֹרְעֵי פֹּעֲלֵי : עֹבְרֵי trāseuntes,
opātes, seminātes. Interdū tñ
deficit mem i fine, vt dictū ē li-
bzo.2.capite.14. Jod quoq; in-
terdū deficit tā in actiuis, q̄ in
passiuis, vt. Jsa.40. Et קֹוֵי ex-
pectātes dñz pro קֹוֵי, Et. Jere.
38. בְּלוֹיֵ inueterati pzo בְּלוֹיֵ.

¶ De participio singulari
fœmineo, ꝛ ei⁹ punctatura.

Participiū fœmineū si
gulare pūctat cū chó-
lem, seuá, vel seuá pa
tách si fuerit lra gutturalis, ꝛ ca
més ꝛ he signo fœmineo, vel cū
chólē, ꝛ duob⁹ segholin, ꝛ tau fœ
mineo signo, Et pri⁹ est bzeue,
nisi sequatur monosyllabum,
aut dictio longa, alterum vero
est longum, et in soph passúc,
ꝛ cum athnách pzimum seghól
mutatur in camés paucis exce-
ptis. Et si vltima litera fuerit
gutturalis, secūda, et tertia
erit cum patách etiam cū pze-
dictis accētibus, et tau signum
fœmincum in fine vt. Jsa.40.
Et bzachiū eius מֹשְׁלָה לוֹ dña-
bit ei, Et עֹמֶדֶת stās, vt stat ps.
110. Et. Eccl'iastis pmo. Terra
autē i seculū עֹמֶדֶת stat, Jebo.2.
Et in muro ipsa יוֹשָׁבֶת mane-
bat, aut habitabat, Et cum se-
ghól pzæter nozmā in soph pas
súc, ꝛ cū athnách. Ut.1.para.7.
Et sozoz ei⁹ הַמּוֹלֶכֶת quæ regna
bat, Et. Ruth.4. Et fuit ei
לְאֹמֶנֶת in nutriētē. i. nutricē Et
Hamós,9. Tabernaculū. Dd.
הַנֹּפֶלֶת qd cadit, Et cū patách
vt. Gene.16. A facie Sarai do-
minæ meæ ego בֹּרַחַת fugio, qd ē
i soph passúc, Et.18. Et Saráh
שֹׁמַעַת audiebat, leui.ij. Et
שֹׁבַעַת fidēs, Et ps.138. Et aīa
mea יוֹדַעַת cognoscit. Et cū
Jod redūdāte in fine fm. Rab.
Da. i Michlól, vt Michea.7.
Ne læteris אֹיַבְתִּי לִי inimicās
mihi, Et. Hoséhæ אֹהַבְתִּי לָדוּשׁ
diligēs triturare, Jod redūdāt

eo q̄ sunt longa, Quippe si iod esset p̄nois signū, accētus foret in tau. Et in אֹהַבְתִּי nō ē aliqua ratio, vt sit pronomen, Sed in אֵילַתִּי est aliqua ratio, vnde si iod ē p̄nois signū, dictio ē lōga p̄pter sequēs monosyllabū לִי mihi, q̄uis, nō cadat sup̄ eā propter duos accētꝰ pasethín. i. duas illas virgulas supra positas Venit & cū seri instar masculini vt. Jeremi. 3. Et non timuit בּוֹגֵדָה præuaricās. Jehudáh soror eius. Cāti. 1. posuerunt me נֹטֵרָה custodiētē vineas, Jsa. 34. Et erit t̄ra coꝝ in picē בֹּעֵרָה ardētē, Jsa. 21. sicut āgustiæ יוֹלֵדָה parturiētis, Michbeæ. 4. Cōgregabo הַצֹּלֵעָה. i. claudicātē, Et. Jsa. 29. Et flāma ignis אוֹכֵלָה deuorātis, vel consumētis pro בּוֹגֵדָה, et sic alia.

De plurali fœmineo.

Pluralæ fœmineū est cū chólem, & seuá, vel seuá patách, si fuerit litera gutturalis, et chólem & vau, et tau, quæ cōmuniter sūt fœminei pluralis signa vt psal. 121. עֹמְדוֹת Stātes erāt pedes nr̄i, et. 30. הַדֹּבְרוֹת quæ loquuntur.

De participio singulari passiuo masculino.

Participium passiuū singulare masculinū est cum camés, et súrec, et est similiter tertiæ, secundæ, et primæ personæ, et vau inter secūdam et tertiam literam quandoq̄ scribitur, interdum non scribitur, et in regimine genitiui camés mutatur in seuá, vel in seuá, et patách, aut in seuá, & segból prima existēte gutturali vt פָּתוּחַ apertū psalmo. 5. Et סָמוּךְ coniūctum psalmo. 111. Et rursus בָּטוּחַ fisus, pro confidens, Et עָרוּךְ paratus. Jere. 6. בָּרוּךְ benedictus psalmo. 30. Et in regimine. Gene. 22. Ingredere בְּרוּךְ bn̄dicte domini, Et. Joél. 2. עֱרוּךְ præparatus bello, Hoseæ. 4. חֲבוּר coniūctus idolorum. Ephráim, Sed חֲגוּר accictꝰ armis bellicis. Judicū. 18. et חָגוּר accictꝰ ephód pri. Reg. 2. & לָבוּשׁ indutꝰ coccino puer. 31. et לָבוּשׁ indutꝰ vestibꝰ sordidis Zacha. 3. Et לָבֻשׁ indutꝰ lineis Eze. 9.

Eze.9. Et מְרוּעַ scissus tunica, non sũt in regimiue, Sed subaudit̃ i singulis beth præpositio .i. in teste. Rab. David in Michlól.

¶ De plurali masculino.

PLurale masculinũ est cũ seuá, vel seuá patách, si fuerit lr̃a gutturalis, ⁊ súrec, ⁊ Jod mẽ, et in regimine manẽte Jod, remouet̃ mem, ⁊ ẽtia est cũ seri vt דְּרוּשִׁים Quæsiti psal. 110. redẽpti. Jsa. 35. Redẽpti dñi. psal. 106. גְּאוּלִים גְּאוּלֵי יְהוָה

¶ De participio singulari fœmineo.

PArticipiũ sigulare fœmineũ ẽ cũ seuá, ⁊ súrec, ⁊ camés, et he signo femineo qd̃ in regimine mutat̃ in tau, et camés in patách vt : שְׁבוּרָה פְּעוּלָה ɔfracta, fctã, Et ĩ regimine. Jsa. 54. וַעֲצוּבַת רוּחַ ⁊ dolore affectã spiritu vocaui te, ⁊. 51. וּשְׁכֻרַת ⁊ inebriatã (subaudi angustijs) ⁊ non à vino, vel ponit̃ vice וּשְׁכוּרָה tau pro he, Et cum Jod redũdãte in fine vt גְּנוּבְתִי

furatũ diei (passiue .i. furto ablatũ), Quippe si iod foret pnominis signũ, beth eẽt cũ camés.

¶ De plr̃i pticipio fœmineo.

PArticipiuz vero plurale fœmineum est cũ seuá, et súrec ⁊ chólẽ, ⁊ vau, ⁊ tau, q̃ sũt plr̃is fœminei signa vt פְּקוּדוֹת שְׁבוּרוֹת פְּעוּלוֹת visitatæ, fractæ, factæ.

¶ De Macór, ⁊ ei⁹ varietate, siue punctatura. Caput. 9.

MAcór .i. infinitiuũ, ⁊ gerũdiũ, qd̃ ppriẽ nomẽ, vt dictũ ẽ libro. 2. capite. 6. trib⁹ cõiter variat̃ mõis qñq̃. pũctat̃ cũ camés, ⁊ chólẽ ⁊ iterdũ scribit̃ vau, qñq̃ nõ scribit̃ vt פָּגוֹשׁ occurrere puer. 12. דָּרוֹשׁ q̃rere, aut q̃rẽdo leui. 10. עָנוֹשׁ puniẽdo. Exo. 25. שָׁמוֹר custodiẽdo. Deut. 6. Et si vltia fuerit gutturalis, erit cum patách, vt פָּסֹחַ transiliendo. Jsaie. 31 פָּרוֹחַ florendo, germinãdo. Jsaiæ. 35. Inuenitur et semel cum

iod redundante. Hezræ.10. לִדְרוֹשׁ ad quærēdū rē p לִדְרוֹשׁ. ¶ Interdū vero est cū seuá, vel seuá patách, si fuerit lr̄a gutturalis, & chólem, & si vltima fuerit gutturalis, erit cū patách, vt מִזּוֹף. Irasci שְׁמוֹעַ audire, audiēdo, עֲנוֹשׁ dānare puer.17, Et cū lr̄is בְּכָלָם vt בִּשְׁמֹעַ i audiēdo בְּשָׁמְעוֹ cū audisset. Gene.29. לִשְׁמֹעַ audire. Leuitici.26. לִשְׁמוֹר ad custodiēdū. Gene.2. מִקְּצֹף ab irascēdo. i. vt nō irascár. Isa.54. Et cū maccáphcō uertit chólem i camés chatéph vt. Isa.54. וּמִגְּעָר־בָּךְ & ab increpādo in te. i. ne increpente, Et Gene.36. לִפְנֵי מְלָךְ־מֶלֶךְ Anteq̄ regnaret rex, puer.2. בַּעֲנָשׁ־לֵץ cū mulctat⁹ fuerit derisor, aut illusor. ¶ Quādoq; vero est cū seuá, et patách vt. Gene.34. לִשְׁכַּב vt dormiret (vel rē haberet) cū filia. Iahacób, Isa.58. שְׁלַח extēdere digitū, & 3. Reg. 1. בִּשְׁכַּב cū dormierit dn̄s me⁹ Rex. ¶ Inuenit et cū camés, et seri vt. Gene.26. Et ābulauit הָלוֹךְ וְגָדֵל eūdo, & crescēdo, Et. Exo.12. וּבַשֵּׁל & coquēdo coctū aqua, q̄q̄ dici potest q̄ sūt nomina toarím teste. Rab. Da. Venit ēt cū iod redūdāte i fine fm. Rab. David in Michlól vt p̄s.112. לְהוֹשִׁיבִי vt sedeat cū pricipib⁹ pro לְהוֹשִׁיב, q̄q̄ nō ē hui⁹ ɔiugatiōis. ¶ Et cū he in fine p̄ma lr̄a radicali cū camés chatéph, existēte, sūt multa, vt Exo.28. לְמָשְׁחָה ad vngendū, & 30. לְרָחְצָה ad leuādū, Deut.30. וּלְדָבְקָה־בוֹ. Et vt adhæreas ei Et p̄ter normā scd̄a cū camés chatéph euphoniæ causa vt. Ezechi.8. לְרָחֳקָה vt elōgaretis à sāctuario meo. Et p̄ma cum súrec vt Eze.16. לְחֻמְלָה vt parcat tibi, & חֻמְצָה fermētare Hose.7. Et quæ sūt cū camés chatéph, vel cū súrec, veniūt à פֹּעַל cū chólem, Sed quæ veniūt à פְּעַל cū patách, & habēt he i fine, p̄mā habēt cū chiríc, nisi sit gutturalis, q̄r tūc ē cū patách vice chiríc vt. Gene.19. בְּשִׁכְבָה quādo ɔcubuit, Et leuiti.18. לְרִבְעָה ad coeūdū, Deut.28. לְיִרְאָה vt timeas nomen gl̄iosū, Leui.6. לְאַשְׁמָה־בָהּ vt deliqueret i eo. Et scd̄a existente gutturali prima

est cū

est cum patách, et secunda (vt dilatetur) est cum seuá, ꝛ patách vt psalmo.118. Contrita est anima mea לְתַאֲבָה desiderando, Et Jeremiæ.31. Non addẽt לְדַאֲבָה dolere, siue vt doleant, Et Hoseæ.5. Et שַׁחֲטָה iugulare. Et cum Zachéph prima cum seuá, et secunda cum camés, vt שְׁאָלָה interrogare. Isaie.7. Uel dic ꝙ est imperatiuum vt illud Danielis.9. Domine שְׁמָעָה audi, domine סְלָחָה parce, Uenit etiã cum nun in fine, quãquã non sunt ex perfectis vt Ester.8. וּבְאָבְדָן in perdendo cognationem meam, dáleth cum patách. Et Ester.9. Et occidere וְאַבְדָן et perdere, quod est ex coniugatione pihél haddaghús pro אַבְּדָן beth cuz daghés, ꝛ est lene sicut ꝛ alia nõ nulla, vt suopte in loco sumus dicturi, Et sic psalmo.84. Auertisti (vel quiescere fecisti) מֵחֲרוֹן ne irasceretur, furorem tuum.

¶ De imperatiuo, et eius varietate, et punctatura.

Caput.10.

Imperatiuum singulare masculinũ interdũ est cũ seuá, ꝛ chólẽ, qñq; cuz seuá, ꝛ patách, Et si lr̃a fuerit gutturalis cũ seuá, ꝛ patách, ꝛ vltima si fuerit gutturalis, erit cuz patách vt זְכֹר Reminiscere.p̃o.24. שְׁמֹר serua, custodi Jiób.2. עֲזֹב derelinque.p̃s.36. חֲגוֹר accinge.p̃s.44. Et cuz maccáph chólẽ mutat̃ in camés chatéph זָכְרְלִי memēto mei psalmo.24. סְעָדְנָא sustẽta q̃so Judic.19. Et cũ camés, ꝛ chólẽ vt תָּמוֹךְ sustẽta.p̃o.16. שָׁמוֹר custodi Deut.5. Uel dic ꝙ sunt infinitiua vice ĩpatiuorũ. ¶ Et cũ seuá, vł chatéph seghól ꝛ patách vt שְׁלַח mitte.p̃s.42. Et cũ athnách, ꝛ soph passúc ꝛ Zachéph patách mutatur ĩ camés vt.1. Reg.3. Reuertere שְׁכָב dormi, ꝛ paulopost reuertere שְׁכָב dormi, ꝛ p̃uerbi.6. חֲכָם ꝛ sape, aut sapiẽs esto. Et Ruth.4. Si redemeris גְּאָל redime. Et Deu.5. קְרַב אַתָּה וּשְׁמָע

Appropinqua

Appropinqua tu, & audi Iebo. 1. חֲזַק וֶאֱמָץ. Cōfortare, & roborare, Et scdm hāmasóreth q̄n∙ q̄ sunt cū Zachéph camesata Nūeri.23. Surge Balác וּשְׁמָע i. & audi Deute. 5. vt paulo superi⁹, Et. 4. Regū. 19. Inclina dn̄e aurē tuā וּשְׁמָע et audi, Et Isa.37. Inclina dn̄e aurem tuā וּשְׁמָע & audi. Et Dani. 9. Inclina Deus meus aurē tuā וּשְׁמָע i. & audi. ¶ Et cū segbuláh post Zarcá vt. 1. Re. 3. Et dixit Helí ad Scemuél לֵךְ שְׁכָב vade, dormi. Inuenitur etiā sine p̄dictis accētibus cū camés, vt Iudicū. 19. סְעָד־ sustēta cor tuū buccella panis. ¶ Sūt ēt multa cū camés chatéph: & hę in fine, vt קָרְבָה. Accede ad aiam meā pro קִרְבָה à קְרַב. p̄s. 68, Et זָכְרָהלִי. Memento mei. 2. Hezre. 5. Et שָׁמְרָה־זֹּאת custodi hāc. ¶ Et interdū ꝓtrahit prima cū accētu, & vertitur in camés latū, vt p̄o. 24. & 85. שָׁמְרָה. custodi aiaz meā. Et Isa. 38. Dn̄e עָשְׁקָה vix fac. ¶ Et si fuerit scd̄a lr̄a gutturalis, veniet cū chólē loco camés dilatatiōis grā vt Nūeri. 23. וְזָעֲמָה Detestare Isrl'. ¶ Et פְּעַל cū patách, si venerit cū he, prīa ē cū chiric vt שִׁכְבָה Dormi Gen̄. 39, שִׁלְחָה mitte. 1. Reg. 16. שִׁמְעָה. Audi. p̄s. 16. ¶ Et si habuerit athnách, vel soph passúc aut Zachéph prīa ē scuá, reliq̄ vero sūt cū camés vt וְסָעֲדָה & cōfortare. 3. Re. 13. Uau ē cū maarích, i q̄busdā vero codicib⁹ sámec ē cū camés chatéph teste. Ra. Da. Et שְׁאָלָה pete Isa. 7. & Hęrditat סָלְחָה וְרָשָׁה pce Dan̄. 9. Et sine p̄dictis accētibus vt שְׁמָעָה audi. Da. 9. ¶ Et qn̄ bn̄t accētū suspēsiuū, sūt lōga. Excipit illud. p̄s. 68. paulo supi⁹ memorati, et. p̄o. 40. רְפָאָה Sana aiaz meā, Et. p̄s. 140. נִצְּרָה Custodi sup pauperē labia mea p נִצְרָה à נְצֹר, Et מִכְרָה vēde geñ. 25. Et Nūeri. 11. אֶסְפָה־לִּי. Congrega mihi, Et Iiób. 33. עֶרְכָה ordina, prępara, pro עִרְכָה אִסְפָה cū camés chatéph, q̄r sūt à פְּעוֹל hoc ē ab עֲרוֹךְ אֱסוֹף vel segból ē loco chiric à פְּעַל iuenit & cū nū vt Nūeri. 23. וְקָבְנוֹ לִי. Et maledic eū mihi, ¶ Et iterdū ipera tiuū, nō ē ꝑ modū iperij, Sꝫ hyronice

ronice dr vt Eccl'ia.11. שְׂמַח Læ
tare iuuenis i adolescẽtia tua.
Perinde ac si dicat lætare iuue-
nis, ⁊ videbis, ⁊ q̃ in nouissimo
tuo vsuueniẽt tibi, videbis, ⁊ sic
Thre.4. Gaude, et lætare filia
Edõ. Et Hamos.4. Ingredi-
mini Bethél, et p̃uaricamini,
Et sic exponũt plæriq; illõ eze.
20. Unusquisq; idola sua ite, coli
te, Sed ꝯtra. Rab. Da. dicit eẽ
hoc p̃ modũ imperij, ac si dicat
Melius ẽ q̃ colatis idola vr̃a dũ
taxat, ⁊ nõ q̃ vr̃a mihi munera
afferatis, ⁊ vr̃a colatis idola, qr
hoc ẽ absurdũ. Vel ẽ sensus. Erit
qđ erit, queadmodũ q̃spiã suo
đt sodali fac qđ facis, qr tibi nõ
p̃derit, sicut Jere. ait cap.7. Ho
lacausta vr̃a addite sacrificijs
vr̃is, ⁊ comedite carnẽ, Et iter
dũ iperiũ nõ ẽ ad hoiem deter-
minatũ, Sz ad quẽuis vt Geñ.
27. Vide odorẽ filij mei, Et Je
re,23. Dic regi, ac reginæ, Et
Jsa.40. Vox dicẽtis clama, et
35. roborate manus remissas, Et
rursus. Dicite insipiẽtibus corde,
Et.57. Viam facite, viã facite,
aut eleuate, eleuate,

¶ De ipatiuo pl'i masculino.

IMperatiuũ pl'e masculi
nũ ẽ cũ chiric, seuá, ⁊ sú-
rec vt מִשְׁכוּ עִמְדוּ עִבְדוּ רִגְזוּ חִדְלוּ
בִּרְחוּ שִׁפְכוּ. Trahite, state, serui
te, irascimini, cessate, fugite, iu-
dicate. ¶ Et si scđa lr̃a fuerit
gutturalis p̃ria erit cũ patách,
⁊ secũda cũ seuá patách שַׁחֲטוּ
רַחֲקוּ טַעֲמוּ סַעֲדוּ רַחֲצוּ שַׁחֲדוּ Jugu
late, elõgate vos, gustate, fulci-
te. Lauate, donate. ¶ Et prima
cũ segból, ⁊ scđa cũ cathéph seg
ból vt אֶהֱבוּ diligite אֶחֱזוּ capi-
te, q̃q̃ hæc nõ sunt ex perfectis
Inuenit ⁊ prima cũ camés cha
téph vt חָרְבוּ desolamini Jere.
2. et מָשְׁכוּ trahite. Eze.32. et
שָׁדְדוּ vastate. Jere.4. ¶ Et cũ
accẽtu athnách, ⁊ soph passúc ⁊
Zachéph ⁊ tharca, ⁊ accẽtu di-
stinctiuo est cũ chólem, vt גְּזֹרוּ
diuidite. 3. Regũ.3. Et עֲמֹדוּ
state Nachũ.2. עֲבֹדוּ Seruite
Jere.20. Et quæ sũt à פָּעַל cum
patách, cũ accẽtu distictiuo, sũt
cũ camés vt חֲדָלוּ cessate. Judi-
cũ.11. קְרָאוּ clamate, legite. Jsa.
34. et .42. Surdi שִׁמְעוּ audi-
te, et .29. תְּמָהוּ admiramini,

Et,48.

Et.48. שִׁמְעוּ audite,⁊.21. בְּעָיוּ quærite.

¶De iperatiuo fœmineo singulari.

Imperatiuū fœmineum singulare est cum chiríc,seuá,⁊chiríc cū iod in fine vt שִׁכְבִי לִבְשִׁי שִׂמְחִי שִׁמְעִי Dormi, indue te,lætare,audi. Et secūda gutturali existēte prima est cuz patách,secūda cū seuá patách vt שַׁחֲנִי mole.Isa.47. Et pria cū segól,vt חֶשְׂפִּי discooperi Isai.47.Et prima cum segól,et secūda cū camés chatéph vt אֶחֱזִי Appræhende Ruth.3.et prima cum camés chatéph vt מָלְכִי regna Judicum.9. Et cum Zachéph שְׂמָחִי Lætare Joel.2,et prima cum camés chatéph ob decorem,⁊ secunda cum camés lato חָרָבִי desolare.Isa.44,Et Jere.22. Ascende libane וְצָעֳקִי et clama cū Zachéph. Et cum chólem vt Isa.23.Surge עֲבֹרִי transi cum Zachéph à פָּעוֹל.Et prima cum camés lato,⁊ secunda cum camés chatéph euphoniæ gratia vt קָסֳמִי־נָא לִי Diuina nunc mihi.

¶De imperatiuo plurali fœmineo.

Imperatiuū plurale fœmineū est cū seuá,patách,seuá,⁊ camés ⁊ he in fine,Jere. שְׁמַעְנָה. Audite mulieres,Et,49. צְעַקְנָה Clamate filiæ Rabbáh. Et secūda cū chólem חֲגֹרְנָה שַׂקִּים סְפֹדְנָה Accingite vos saccis,plangite. Et interduz latet he de scriptura,⁊ remanet in pronunciatiōe vt קְרֶאןָ vocate me mará Ruth 1.Et prima cum chiríc vt diminuātur puncta.Exod.2. קִרְאֶןָ vocate eū.Et cum nun solo vt Gene,4. שְׁמַעַן Audite vocē meam,Et cum he solo vt Isai.32. רְגָזָה commouete vos cōfidentes,quāq sunt q̄ dicunt q̄ est macór teste.Rab.Da.in Michlól Inuenitur etiā in voce masculina vt Isa.32. חִרְדוּ pauete(aut cōtremiscite)opulentæ.Qđ factū est qm̄ loq̄tur de pplo,q̄ erat in medio vrbium opulentaruz.

¶De futuro,⁊ eius varietate,et punctatura.

Caput.II.

Prima

PRima ꝑſo na futuri cõis gñis punctaſ cũ ſegból.ꝛ ſeuá, ꝛ chólẽ ꝛiter ſcđaz lr̃am radicalẽ,ꝛ tertiã qñꝗ ſcribiſ,qñꝗ nõ ſcribitur bãnách.i. vau ꝗeſcens lr̃a, vt אֶשְׁמֹר אֶזְכֹּר אֶסְבֹּל cuſtodiã,recordabor,portabo,Et cũ maccáph,ꝛ ſequẽte monoſyllabo,aut dictiõe longa chólẽ mutaſ in camés chatéph vt.ꝑs.88. אֶשְׁמָר־לוֹ ſeruabo ei miaz meã.Et Iſa.42. אֶתְמָךְ־בּוֹ ſuſtẽtabo eũ,Et ſic quãdo aſſumit he in fine vt אֶשְׁקֳטָה ꝗeſcã. Iſa.18.Et אֶפְשְׂעָה בָהּ Gradiar cõtra eã.Iſa.27.אֶשְׁמְעָה.Audiã ꝑs.84.אֶפְתְּחָה aperiã.ꝑs.77,ꝙꝙ nõnulli codices habent ſeuá teſte Rab.Da,Et cũ athnách,ꝛ soph paſſúc, ꝛ alijs ſuſpẽſiuis accẽtibus,ſcđa radicalis lr̃a eſt cũ chólez vt chabbac.3. in dño אֶעְלוֹזָה exultabo, אֶשְׁמֹרָה cuſtodiam.ꝑs.58.et.54. Volabo,et אֶשְׁכֹּנָה,ꝛ hitabo,vel requieſcã.

¶Eſt aũt ãnotãdũ ꝙ ſunt ꝗdã verba que futurum mittunt in chólem, et patách vt פָּעַל בָּגַד יָשַׁב חָפֵץ טָרַף בָּגַד נָשַׁךְ vouit, operatus ẽ,ſedit, voluit, rapuit, ſpreuit,momordit. Quædã vero mittũt futuruz in patách vt שָׁכַב רָכַב רָפַד רָבַץ גָּדַל Dormiuit,eꝗtauit, fulciuit, accubuit, creuit.Alia ſunt,ꝗ mittũt i chólẽ,vt זָכַר שָׁמַר עָבַר מָשַׁךְ. Recordat⁹ eſt,cuſtodiuit,trãſiuit,traxit.Sũt ergo ꝗ mittũt futuꝝ cũ ſegból,ſeuá,et patách vt אֶשְׁמַע אֶשְׁלַח Audiã,mittã,ꝛ ſic oĩa pene verba ꝗ ſcđaz,aut tertiã habẽt gutturalẽ.Et qñ hñt athnách,ſoph paſſúc, Zachéph, et ſilſéleth,mutãt patách ĩ camés ꝑs,76.Memor ero dei וְאֶהֱמָיָה ꝛ tumultuabo Geñ.24. camelis tuis אֶשְׁאָב hauriã, Et illud loquar אֶצְעָק clamabo,Et oẽ regnũ nõ אֶקְרָע ſcindã. Et puer. i.in ĩfortunio vr̃o אֶשְׂחָק ridebo ꝛ ſine ꝑdictis accẽtib⁹ vt Iiob. 9,Si אֶצְדָּק iuſtificauero me.Et Iere.8. וָאֶשְׁמַע ꝛ audiui Et cuz he ĩ fine,pr̃ia lr̃a,ꝛ ſcđa radicalis ſunt cũ ſeuá,ꝛ tertia cum camés vt אֶשְׁכְּבָה requieſcã.ꝑs.4.

אֶעֱבְרָה אֶשְׂבְּעָה אֶשְׂמְחָה trãſibo, ſaturabo, lætabor אֶעֶזְבָה אֶעֶלְצָה dereliquã, exultabo. Et cũ athnách אֶשְׁאֲפָה reſpirabo. ps. 118. אֶשְׁבָּעָה ero in fix⁹. ps. 68. אֶצְעֲקָה clamabo. ps. 76.

De tertia futuri maſculini perſona.

Tertia futuri maſculini pſona ẽ cũ chiríc, ſeuá, ⁊ chólẽ, ⁊ nõ ſolũ iod futuri ſignũ, Sz ⁊ nun, ⁊ tau pũctant cũ chiríc. i vtroq nũero.

Et ſi pria lr̃a radicalis fuerit gutturalis, ⁊ punctata cũ ſeua vł patách, aut cum leuá patách, tũc iod, nun, ⁊ tau erũt cũ patách, Et ſi fuerit cũ chatéph ſegból, erit cũ ſegból, vt יִפְעוֹל יִשְׁפּוֹט operabitur, iudicabit. יַעֲבוֹד יַעֲבוֹר יַחְפֹּץ יַחְגֹּר יֶחְשׂוֹף Seruiet, trãſibit, volet, acciget reuelabit, aut diſcooperiet.

Et ſi habuerit maccáph, ⁊ iũgaŧ monoſyllabo, vel dictiõi lõgæ, tũc chólẽ mutatur i camés chatéph vt Iſaie. 19. Et rex fortis יִמְשָׁל־בָּם dñabitur i eis. Et ps, 40. יִקְבָּץ־אָוֶן cõgregabit iiq̃tatẽ ſibi, ⁊. ps, 7. יֹאמַר־נָא. Cõſumet nũc, ⁊. 16. יַעֲבָר־פִּי tranſibit osmeũ. Iſa. 48. אֶחֱטָם־לָךְ obturabo tibi. Et ſi hẽat maarích eſt cũ chólem vt Exodi. 22. Si יִגְנֹב אִישׁ furat⁹ fuerit q̃ſpiã boue, Et Iehos. 18. Iardén. i. iordanis יִגְבָּל־אֹתוֹ terminabit eũ. Sz illud puerb. 4. יִתְמָךְ. Suſtẽtet verba mea cor tuũ ẽ cũ camés ppter ghaabiá, Et ſic Iſa. 32. יִמְלָךְ מֶלֶךְ regnabit rex.

Terminaŧ etiã futurũ in patách vt יִפְעַל opabitur יִשְׁלַח mittet, qd cũ ſoph paſſúc, athnách, Zachéph, ⁊ ſilſéleth mutatur i camés vt יִשְׂבָּע ſaturabiŧ Iſai. 53. יִירָא timebit Iere. 17. יִבְעָט calcitrabit, יֶחְכָּם ſapiens erit יִשְׁחָט iugulabit Leuiti. 8. יִשְׂמָח lætabiŧ, יִנְעַם dulceſcet puerb. 24, יֶחְסַר deficiet, indigebit prouer. 31. Excipitur illd Exo. 16. וַיִּבְאַשׁ ⁊ putruit qd eſt cũ patách ⁊ ſic pri. parali. 29. וַיִּשְׁלַח ⁊ proſperatus eſt.

Sũt ẽt nõnulla q̃ veniũt cũ camés nõ hñtia p̃dictos accẽt⁹ vt Iere. 25. Rugiẽdo יִשְׁאָג rugiet Hamós. 1. Dñs de Siión יִשְׁאָג rugiet, Iiob. 21. Lucerna

impiorũ

impiorũ יִדְעָךְ extinguet se, Et Isaie.6. Et auribus suis יִשְׁמָע audiat, Et Eze.3. Qui audit יִשְׁמָע audiat, Ruth.4. Et si nõ יִגְאַל redemerit, annũcia mihi. Exo.21. vel filiũ יִגָּח cornu petierit, Et Eccliasti.ij. Quid יִכְשַׁר cõueniat, Et Gene.41. וַיִּישָׁן et dormiuit, ⁊ somniauit, Et leui. 16. Tunicã lineã יִלְבָּשׁ induet, ⁊ 8. וַיִּשְׁחָט, Et iugulauit, ⁊ tulit ⁊c. Isa,27. Et ibi יִרְבַּץ accubabit. Et Eze.37. וַיִּקְרַם ⁊ extẽdit sup̱ ea pellez, Et.17. הֲיִצְלָח Nũquid prosperabitur.

De secũda p̱sona futuri masculini.

Secũda p̱sona masculini variatẽ vt tertia, et easdẽ hꝫ pũctaturæ regulas vt תִּזְרֹק תַּעֲבוֹר תַּעֲבֹד fũdes, trãsibis, coles, aut op̱aberis, Et Iiób.35. תִּפְעָל־בּוֹ op̱aberis in eo ẽ cũ camés lato secundũ bãmisráh ꝙꝙ. Rab. Da. in Michlól putat eẽ cũ camés catéph loco cholẽ p̱pter maccáph Et cũ patách, vt תֶּחֱרַשׁ tacebis תִּשְׁלַח Mittes, תִּשְׁמַע audies. Et cũ athnách, soph passúc, et Zachéph. תִּשְׁמָע audies Deut. 21. תִּשְׁכָּב dormies, p̱uerbio, 6. תִּזְרָע feres leuiti.19. תִּשְׂבָּע saturaberis. Sũt tñ nõnulla cũ patách vt. p̃s.34. Vidisti dñe ne תֶּחֱרַשׁ sileas. vel obsurdescas, ⁊ 108. Deus laudẽ meã ne תֶּחֱרַשׁ tacueris, ⁊ p̱uer.19. vt תֶּחְכַּם sapias, vł sapiẽs sis, Et cũ camés sine p̃dictis accentib⁹ vt Iere. 3. וַתַּחֲנִיף, Et peccare fecit terram. i. terræ populũ. Leuiti.12. Omẽm sanctitatẽ nõ תִּגָּע cõtinges, aut attinges.

De prima p̱sona pluralis futuri.

Prima p̱sona p̃lis futuri, cõis gñis, variatur vt tertia, Et eosdẽ hꝫ canones. Qñq͂ꝫ. n. est nun cũ chiríc, qñq͂ꝫ cũ patách, interdũ cũ seghól, ⁊ p̄ria lr̃a radicalis cũ seuá, vł chatéph patách, aut catéph seghól, secũda vero cum chólem, quod cum maccáph mutatur in camés chatéph, vel est cum patách, quod cum sæpe dictis accẽtibus, mutatur in camés, paucis exceptis, et multa sunt cum he in fine,

in fine, vt de pma psona dictũ est vt נִרְדֹּף sequemur, psequmur et cum camés chatéph propter maccáph Jiób.19. Quid נִרְדָּף־לוֹ seqmur eũ ẽm. Rab. Dauid, qꝫ qꝫ secũdum hāmisráh, et plærosqꝫ alios sit cum patách, et נַעֲבֹד fuiem⁹ Jeho.24. וְנִכְרְעָה Et incuruemus nos psal.94. וְנַעַבְרָה et trãsibim⁹ .Jsa.51. נִקְרְבָה appropiquem⁹. Jsa.41. וְנַחְקֹרָה et inquiramus thre.3. נִשְׁמַע obediem⁹, נִשְׁמַע obediemus Jeho.24. נִשְׁמַע audiem⁹ Jere.41. נִזְרַע feremus leuiti.25. Et super equũ non נִרְכָּב equitabimus. Et נִשְׂמְחָה lætabimur psalm⁹.65.

De tertia persona plurali masculini.

Tertia psona pluralis masculini hꝫ iod cũ chiric, vel patách, vel seghól vt tertia, et prima radicalis litera est cũ seuá scda vero cũ seuá vel seuá patách, si est gutturalis, vt tertia cũ vau et súrec, vt יִלְבְּשׁוּ יִתְקְעוּ יֶחְפְּשׂוּ יַעַלְצוּ יַעַלְזוּ יְהוֹמוּ Induẽt, clãgẽt scrutabũtur, exultabunt, exultabũt, roborabũt se, et cũ athnách יִרְבָּעוּ. Accubabũt Jsa.14. יִשְׁמְעוּ audiẽt. Deute.18. יִתְקְעוּ clangẽt Nũeri.10. יֶחֶרְדוּ obstupescẽt, pauebũt. Jsa.41. Et in soph passúc. Jsa.10. Sublimes יִשְׁפְּלוּ humiliabũt se יֶחְפְּצוּ volent psal.67. et cum zachéph Hose.4. Nõ יִשְׂבָּעוּ saturabũt aut saturabũt se, Et cum pdictis accẽtib⁹ sũt lõga, Et cum additione nun sunt breuia vt Exo.4. Si nõ יִשְׁמְעוּן audierit יִדְרְכוּן itendẽt psa.10. יִשְׂבְּעוּן saturabũt psal.103. יִשְׁמְעוּן audiẽt. Deu.4. Et ps.103. יִרְבָּצוּן accubabũt, יִגְוָעוּן morietur, exalabũt animũ. Sũt etiã nõnulla cũ seuá, qꝫqꝫ habẽt athnách vt ps.44. ppli subte יִפְּלוּ cadẽt, &.34. Cõuertãt retrorsũ וְיַחְפְּרוּ et erubescãt. Sũt & qdã cũ camés ppter accẽtũ suspẽsiuũ vt. Jsa.65. Anqꝫ יִקְרָאוּ clamẽt, Et.49. Nõ יִרְעָבוּ esuriẽt, Eze.32. Cũ i circũcisis יִשְׁכָּבוּ dormiẽt, Et.26 Stuporib⁹ יִלְבָּשׁוּ iduẽt se Sed illud. Jiob.12. יִשְׁלָיוּ abũdabũt tabernacula ẽ cũ camés, qꝫuis pdictũ nõ habeat accẽtũ, vt al-

leuietur

leuietur pnũciatio Jod, Et sic in præterito vt ĩverbis dicturi sum⁹ qescẽtib⁹ ¶ Et quæ veniũt ab יִפְּעֹל cũ chólem ĩ plurali qñ hñt athnách, vł soph passúc sũt lõga, ꝛ cũ chólem vt. Jsa .9. Nõ יַחְמֹלוּ parcẽt psal.9. יִצְפֹּנוּ abscódẽt, ꝛ .125. יִקְצֹרוּ metent, et .82. יִכְרֹתוּ pãgẽt, ꝛ .93. יַעֲלֹזוּ. Exultabũt, et. 55. יִשְׁמֹרוּ obseruabũt, et. 101. יִשְׁכֹּנוּ habitabũt ꝛ. 93. יַהַרְגוּ occidẽt, Jsa. 5. יִרְדְּפוּ sequẽt ꝛ cũ Zachéph Nũeri. 10. יִתְאַנּוּ clãgent. Et sic cũ accẽtu suspẽsiuo vt. Joél .2. Ingladio יִפֹּלוּ cadẽt. Et. Gene. 15. Gẽtes quib⁹ יַעֲבֹדוּ seruiẽt. ¶ Et cum súrec loco chólem est breue vt. Exo. 18. יִשְׁפּוּטוּ iudicabũt. De qescẽtib⁹ quæ sunt cũ seri suo pte dicem⁹ ĩ loco.

¶ De scda psona plurali masculini.

Secunda psona plis cõis gñis variat vt tia plis, et eosdem hꝫ canones vt תִּשְׁלְחוּ תִּשְׁמְרוּ. Mittetis, custodictis, Et cũ Zachéph תִּשְׁלָחוּ mittetis. Nũeri .13. תִּשְׁמָעוּ audietis, ꝛ cũ soph passúc תֶּהְבָּלוּ euanescetis põ. 61. Et cũ accẽtu suspẽsiuo Ne תִּפְרָעוּ nudetis leuiti. 10. Et cũ nun vt תִּשְׁמְעוּן audietis. Deut. 8. Et תִּשְׁמָעוּן audietis. Deut. 18. Et cũ chólẽ תַּעֲבֹרוּן trãsibitis, תִּשְׁמֹרוּ custodietis leui. 26. תִּכְרֹתוּן תִּפְרֹמוּ scidetis, Exo. 34. תַּעֲבֹדוּן seruietis. Jeho. 24.

¶ De tia psona singulari fœminea.

Tertia psona sigłaris fœmineafuturi, variatur vt scda masculini sicut תִּשְׁכַּב dormiet, accũbet leuiti .15. Et Exo. 2. וַתִּשְׁלַח Et misit ãcillã suã, Et psal. 103. וַתִּרְעַשׁ ꝛ tremuit. Et וַתֶּאֱנַף .i. ꝛ ppłi trã. i. ppłm træ. Et תֶּחֱרַב desolabit. Jsa. 34. siue desolabit se תִּשְׁמֹרוּ custodiet puer. 14.

¶ De scda futuri psõa fœmiea.

Secũda psona futuri fœminei ẽ cũ iod in fine vt תִּבְטְחִי cõfides Jsa. 47. תִּלְבְּשִׁי vestieris. Jsa. 49. Et תִּכְלָאִי phibebis. Jsa. 43. ¶ ꝛ cũ nũ תִּדְבָּקִין adhærebis. Ruth. 2. תַּעֲשִׂין facies. Ruth. 3. ꝛ תְּחִילִין parces Jsa. 45. Et תַּחְשְׁבִי reputabis. Jsa. 54. Et. Jere. 47. Quõ תִּשְׁקְטִי

 quiesces

quiesces et תַּעַרְצִי. Roborabis te, aut cõfriges te. Isa. 47. Et scđa cũ camés chatéph. Eze. 16. וַתִּשְׁחָדִי et muneribꝰ afficiebas eos, Et breue, et cum súrec loco chólẽ. Ruth. 2. Ne תַּעֲבוּרִי trãseas hinc.

De scđa, et tertia ꝑsona pluralis fœminea.

Secũda, et tertia ꝑsona plꝰis fœminea eãdẽ hñt vocẽ, sensu discernũt ꝛ variãt cũ chólez, ꝛ patách, ꝛ in fine habẽt nun, ꝛ he vt ꝑuer. 10. Anni ĩpiorũ תִּקְצַרְנָה breuiabũt, Et psal. 80. Manus eiꝰ à lebete תַּעֲבֹרְנָה trãsibũt ꝑ trãsierũt, Et cũ patách. psal. 91. תִּשְׁמַעְנָה. Audient aures tuæ, Et. 68. תֶּחְשַׁכְנָה obscurabuntur, vel obscurẽt oculi eorũ. Et cũ athnách, soph passuc, et Zachéph cõiter patách vertit in camés vt. 27. Nõ תִּשְׂבַּעְנָה saturabũt. Et. Isa. 32. Aures audiẽtium תִּקְשַׁבְנָה attẽdẽt, Et. Isa. 49. Etiã istæ תִּשְׁכַּחְנָה obliuiscẽtur Excipiũtur nõnulla quæ sunt cum patách vt Isa. 5. Et oculi sublimiũ תִּשְׁפַּלְנָה humiliabunt se, Et. 66. ossa vestra sicut germen תִּפְרַחְנָה florebũt, תִּשְׂבַּעְנָה saturabũt prouerbi. 30. תֵּלַכְנָה ibũt. Eze. 30. תֵּרַדְנָה decẽdent. Iiob. 17. תִּצַּתְנָה cõburẽt. Iere. 49. Et. Micheæ. 7. Et aures eorũ תֶּחֱרַשְׁנָה obsurdescẽt, Et. Isa. 32. aures audiẽtiũ תִּקְשַׁבְנָה attẽdẽt. Et interdũ nõ scribit he vt תִּלְבַּשְׁןָ induẽt se. 2. Reg. 13. pro induebant se filiæ regis, Et Gene. 19. וַתַּהֲרֶיןָ Et cõcæperũt duæ filiæ loth. Et venit nun cũ daghés ornatus, vel euphoniæ gratia vt Micheæ. 7. Ocli mei תִּרְאֶינָּה aspicient ĩ eã, Sed illud Eze. 32. תְּקוֹנֵנָּה lamẽtabũt eã ẽ cum daghés ob defectum nun.

Inuenit etiã cũ iod in pricipio, ꝛ nun, ꝛ he in fine vt primi Reg. 6. וַיִּשַּׁרְנָה ꝛ direxerunt se vaccæ, Et. Gẽ. 30. וַיֵּחַמְנָה, Et cale faciebãt se. Et illud dani. 8. Ex gẽtibꝰ יַעֲמֹדְנָה stabũt Inuenit et cũ daghés ob defectũ nun, vt. Eze. 17. Et תִּשְׁכֹּנָּה habitabunt, Et cum seuá vice patách vt. Eze. 16. וַתִּגְבְּהֶינָה Et eleuatæ sunt pro וַתִּגְבַּהְנָה, Ubi et iod ad ꝑtrahẽdũ, est additũ.

De temporũ

¶ De temporũ pmutatione. Caput .12.

Emporũ pmutatione sacræ vtũtur literæ. Quocirca ãnotãdũ est ꝙ præteritum ponitur vice futuri multis in locis, & præcipue in pphetis propter rei certitudinẽ vt. Genesis. 17. Benedicam ei, et etiã נָתַתִּי dedi ex ea tibi filiũ pro dabo, Et. 18. הָיְתָה fuit mihi voluptas pro erit. p̃o. 20. Desideriũ cordis eius נָתַתָּה dedisti ei pro dabis, et. 30. פָּדִיתָ Redemisti me p redimes, Et. 54. פָּדָה Redemit in pace pro redimet, Eze. 13. הָיָה fuit imber inũdãs pro erit, & .28. וָאוֹצִא, Et eduxi ignẽ p educã. Et eo. ca. וָאֶתֶּנְךָ Et dedi te in cinerẽ pro dabo. Et rursus. In terrã הִשְׁלַכְתִּיךְ proijcere feci te p faciã. Et in Hobadiáh. i. Abdia Ecce paruulũ נְתַתִּיךָ dedi te pro dabo, Et Micheæ. 7. Ne læteris inimica mea, q2 cecidi קַמְתִּי surrexi pro surgã, Chabbacúc. 3. יָצָאתָ Egressus es ĩ salutẽ populi tui pro egredieris, Et sic quãdo p̃cedit dictio אָז. i. tunc, futurũ capitur vice præteriti vt. Exo. 15. אָז יָשִׁיר Tunc canet Moscéh pro cecinit, Et Numeri. 21. אָז יָשִׁיר Tunc canet. Israel pro cecinit, Deutero. 4. אָז יַבְדִּיל Tunc diuidet Moscéh p diuisit, Et talis est mos ĩ lingua. Ismahelitica, vt Rab. Abraham scripsit.

¶ Et pro præterito imperfecto. Isaiæ. 6. Duabus יְכַסֶּה opiebat vultũ suũ, & duab⁹ יְעוֹפֵף volabat, Et paulo inferi⁹ וַיָּנֻעוּ Et mouebãtur sup liminaria.

¶ Utitur etiam præterito perfecto p impfecto vt Gene. 4. Quia virũ הָרַגְתִּי occidi p occidebã in vulnere meo hoc ẽ Si vulnerabat me qspiã, occidebã eum vt exponit. Rab. Dauid in Michlól. ¶ Benoni. i. participiũ actiuũ non inuenitur loco præteriti, et futuri, ꝗꝗ. Rab. Jonáh illud. Geñ. 41. Et parhób חֹלֵם sõniãs scribit eẽ vice pteriti. i. somniauit. Sed Rab.

Dauid dicit cē benoni.i.erat sōniās, aut sōniabat ꝙ staret iuxta flumē, Et sic illud. Isa.65. Cœlos nouos, et trā nouā ego עוֹשֶׂה faciēs siue facio. Rab. Jonáh expōit feci, Sed est participiū facio, ꝗꝗ.n. cœlorū, et træ creatio fuerit à pricipio, quotti die tñ dicit eos facere, quia eos sua ꝯseruat virtute, et potētia.

¶ Ponitetiā præteritū vice macór vt.2. Reg .12. נִאֵץ נִאַצְתָּ blassemādo blassemasti, vł blassemare fecisti, Et. Ezechie.13. וּלְבִלְתִּי רְאוֹ. Et vt nō videāt, qđ est ꝑpter non videre, Et לְבִלְתִּי שַׁבֵּן vt nō ꝯuertāt, Et leui.14. אַחַר חִלֵּץ postꝗ eruit lapides, Et הֶאֱרִיךְ אַפּוֹ extēdēdo furorem suū, Et וְהִשְׁמִידוּ אוֹתָם vt disꝑdat ipse eos.

¶ Præteritū loco ipatiui non inuenitur.

¶ Participiū passiuū ꝑ actiuo et ꝯtra inuenit vt Judicū.8. ꝑ viā הַשְּׁכוּנֵי habitātiū i tabernaculis psal.101. Dies mei sicut vmbra נָטוּי declinans, Cāti.3. Oēs ipi אֲחֻזֵי tenētes gladios, Ester.3. Cursores egressi sunt דְּחוּפִים festinātes. Et supra.co. ca.8. Et.3. Reg.22. Et rex erat מָעֳמָד constitutus in curru, Et. Dani.10. Steti מַרְעִיד trepid⁹. Et. Isa.27. Nūqđ scđ₃ plagā מַכֵּהוּ ꝑcussi eius ꝑcussit cū.

¶ Macór ponitur vice præteriti, imperatiui, et futuri vt dictum est libro.2. capite.6.

¶ Imperatiuum ponitur vice futuri multis i locis vt. Gene. 42. Et vos הֵאָסְרוּ ligamini pro ligabimini, Deuteronomi. 32. Ascende, et מוּת morere pro morieris, Genesis .12. Et הֱיֵה esto benedictio pro eris, Et.20. Et orabit pro te, et חְיֵה viue pro viues, psalmo. 36. וְהִתְעַנַּג et delectare pro delectaberis in domino, Et שְׁכֹן habita in sæculum pro habitabis, et psalmo.2. Et גִּילוּ exultate pro exultabitis in tremore et .67. גְּעַר perde feras pro perdes, prouerbiorum .3. et מְצָא inueni gratiam pro inuenies, Et. 4. Regum .5. Et טְהָר munda pro mundabit se, prouerbiorum .4. Custodi præcepta mea, et חְיֵה viue ꝓuiues,

Et.6.

Et.6. Vade ad formicā piger, et חֲכָם sapiens esto pro eris.

¶ Futurum ponitur vice præteriti multis in locis, vt quando est cum dictione אָז .i. tunc vt dictum est. Exo.15. Abyssi יְכַסְיֻמוּ operient eos p operuerunt. Et rursus יֹאכְלֵמוֹ Deuorauit eos, sicut stipulam. Et.33. Et Moséh יִקַּח accipiet tabernaculum pro accæpit. Judicum.2. אַעֲלֶה Ascēdere faciam vos de Aegypto profeci. et.2. Regū.2. Non יִרְדְּפוּ persequentur vltra p persecuti sunt. ps.105. תִּפְתַּח Aperiatur terra pro aperta est. Et rursus. Et flāma תְּלַהֵט combu ret impios pro cōbussit. Et iterum יַעֲשׂוּ facient vitulum pfecerunt, et.77. יְבַקַּע Rumpet petras pro rupit. ¶ Et pro pterito imperfecto. vt Gene.29. De puteo ipso יַשְׁקוּ ppinabāt grægibus. et rursus. וְנֶאֶסְפוּ Et cō gregabuntur greges pro congregabantur. 1. Regū.13. Et faber non יִמָּצֵא inuenietur pro inueniebatur. Et pro præsenti. 1. Regum.24. Vt quid תִּשְׁמַע audies verba pro audis, et Genesis.2. Et inde יִפָּרֵד diuidet se pro diuidit se. et.32. Quo תֵּלֵךְ vades pro vadis. Et rursum. Non יֹאכְלוּ comedent pro comedunt filij Israél. ¶ Et loco macór, vt.2. Paralipom.24. Tempore יָבִיא afferendi arcam id est quo afferebāt arcam. Ecclesiastis.8. Ne festines à facie eius תֵּלֵךְ id est ire: id est recedere. primi Regum scdo. Ne multiplicetis תְּדַבְּרוּ id est loqui Isaiæ.52. Non addet יָבֹא venire. Possunt tamen hæc exponi subaudiendo שֶׁ id est vt loquamini, vt veniat secundum Rabbi Abraham.

¶ De coniunctione pronominis cum verbo, et specialiter cum præterito perfecto.

Caput.13.

uid sit, & qd significet p nomē tam affixum, siue coniunctum cum nomine, et verbo q̄ separatum libro.2.capite

pite.34. dictum est, modo vero est annotandũ ꝙ ꝓnomẽ primæ ꝑsonæ nõ iungit verbo priæ ꝑsonæ nec ꝓnomẽ scdæ ꝑsonæ iũgit verbo scdæ ꝑsõæ. Nõ.n.dicim⁹ in lĩgua hebræa פְּעַלְתִּינִי פְּעַלְתָּךְ operatus sum me, operatus es te, etiam in verbis significantibus actionẽ imanentem, quia agens quatenus agens, non est patiens, nec cõtra. Unde illud. Ezechiel. 29. Ego עֲשִׂיתִנִי exponũt feci mihi, & non me. Sed tertia cum tertia conuenienter iungitur, vt paulo inferi⁹ patebit. ¶Est etiam sciendũ ꝙ pronomen in prima, et secũda præteriti persona æquatur, vt Jeremie.2. Nõ in foramine (vel fossa) מְצָאתִים id est inuenisti eos, et אַתְּ נְשָׂאתִים tu portasti eos, Eze.16. et וּנְתַתִּיהוּ et dedisti eũ coram eis. Eze.16. Et incuruãdo הִכְרַעְתִּינִי incuruasti me. Iudicum.11. Excipiũtur illud. Cãticorũ.5. quia sic הִשְׁבַּעְתָּנוּ adiurasti nos, pro הִשְׁבַּעְתִּינוּ Et tu יְלִדְתִּינוּ genuisti nos pro יְלִדְתָּנִי genuisti nos Jeremie.2. Et cum prima persona præteriti, vt עֲשִׂיתִים feci ea Isaiæ.42. עֲזַבְתִּים dereliqui eos. Pronomen quoqꝫ iunctum cum secunda persona plurali masculea, et tertia plurali fœminea, æquatur, vt Zacha.7. Nunquid ieiunium צַמְתּוּנִי ieiunastis mihi. Est enim sicut צַמְתֶּם אוֹתִי et Numeri.20. Quare הֶעֱלִיתֻנוּ ascẽdere fecistis nos ex Aegypto, qđ est sicut הֶעֱלִיתֶם אֹתָנוּ Et sic in futuro vt ancillæ meæ vt extraneum. תַּחְשְׁבֻנִי quod est sicut תַּחְשֹׁבְנָה אוֹתִי Reputabunt me Jiob.19.

¶Est etiam annotandum ꝙ literæ quibus pronomina conficiuntur sunt sex quæ continentur hoc mẽoriali signo הַכְּנוּיִם id est he, caph, nun, vau, iod, et mem, tam in nominibus (vt dictum est) ꝙ̃ in verbis, de quib⁹ sumus dicturi, et interdum est vna litera cum daghés, et quãdoqꝫ sine daghés, aliquando duæ, interdum tres pronomen conficiunt. Sed iam verborum indaganda est coniunctio, & in verbo perfecto, & à præteriti tertia persona inchoãdũ. ¶פָּקַד igitur siue tertia persona decem iungitur pronomini-

bus, ⁊ imperfectis camés muta tur in seuá vel seuá patách si pri ma est gutturalis, ⁊ patách i camés, ⁊ tertia est cum chólem, et vau, Vel est cum seuá, ⁊ duob⁹ camesín, ⁊ he, ⁊ vau, ⁊ súrec, vt מְכָרוֹ עֲזָבוֹ חֲקָרוֹ Vendidit eũ, dereliquit eum, inuestigauit eum, et מְכָרָהוּ עֲזָבָהוּ חֲקָרָהוּ Quæ idez significãt. ¶ Et cũ scdo pnoīe ē cum seuá, camés quia semp est longa seuá, ⁊ caph cum camés, ⁊ soph passúc, athnách, zachéph tertia est cum seghól, vel est cũ camés, ⁊ caph cũ seuá, ne coincidat cũ caph fœmineo vt יְלָדְךָ genuit te. Deut. 32. מְשָׁחֲךָ vnxit te. ps. 44. עֲבָדְךָ seruiuit tibi. Deute. 15. יְלָדְךָ genuit te. Prouer. 23. קָנְךָ possedit te. Deute. 32. עָנְךָ respondit tibi Jere. 30. פֵּאֲרָךְ glorificauit te. Jsa. 55. Et absq; accẽtu diuisiuo similiter īuenitur, vt Jeremie. 23. Quid עָנָךְ respondit tibi dominus.

¶ Et cũ tertio pronoīe cõmuni est cum seuá, camés, ⁊ patách, ⁊ chiríc cum nun, ⁊ iod, vt פְּקָדַנִי visitauit me, שְׁלָחַנִי misit me. 4. Reg. 2. עֲזָבַנִי dereliqt me. Jsa. 49. שְׁאָפַנִי absorbuit me. ps. 55. Et cũ soph passúc, athnách, et Zachéph, patách mutat in camés, vt ps. 39. Cor meũ עֲזָבָנִי dereliquit me. Nume. 19. Non dñs שְׁלָחָנִי misit me, Et rursus. Scietis q dominus שְׁלָחָנִי misit me. Et נְתַתָּנִי dedisti mihi. Judicum. 1. קְרָאָנִי vocauit me. Jsa. 49. Sũt tamen nonnulla cũ camés, quæ accentum nõ habent diuisiuũ ad denotandũ q̄ fm normã debuerãt esse cũ camés pter hannách occultũ. i. lrãm quiescẽtẽ. Nã post tertiã lrãz ẽ nach occultũ, ⁊ idcirco debuerat fm normã eẽ cũ camés, ⁊ nõ patách, vt Prouer. 8. Dñs קָנָנִי possedit me. ps. 117. עָנָנִי exaudiuit me ī latitudie dñs, et Jiob. 4. קְרָאָנִי euenit mihi, et. 1. Reg. 28. Ut qd רִמִּיתָנִי decepisti me, ⁊ ps. 16. צְרַפְתָּנִי cõflasti me ⁊ Jiob. 30. הוֹרָנִי docuit me. Inuenit, et cũ seri in pihél haddaghús, vt Jsa. 8. וַיְסְּרֵנִי Et corripuit, vel erudiuit me. ¶ Et cum 4. pnoīe est cũ seuá, ⁊ duob⁹ camesín, ⁊ mẽ vt מְכָרָם vẽdidit eos Deu. 32. שְׁלָחָם misit eos. eze. 13.

סְבָלָם portauit eos. Isaie.53. Et כִּסָּמוֹ operuit eos. Exod. 15. Et interdum (quia dictio est lōga) tertia radicalis litera est cū patách, vt Hamos.9. Et בְּצָעָם percussit eos in capite. ¶Et cum quinto pronoīe est cū seuá ꝛ patách, eo ꝙ dictio est breuis ob pūctorum multitudinem, et seuá, ꝛ segból cū caph, ꝛ mem, vt omne כֶּן כֶּם sicut שְׁלַחְכֶם, פְּקַדְכֶם Misit vos, visitauit vos,

¶Et cū sexto pronoīe cōmuni est cū seuá, ꝛ duob⁹ camesín, et nun, et vau cum súrec vt מְכָרָנוּ vendidit nos Genes. 31. עֲזָבָנוּ dereliquit nos Hezræ.9. זְכָרָנוּ Recordat⁹ est nr̄i. ps.113. נְתָנָנוּ dedit nos. ps.123. יְדָעָנוּ sciuit nos. Isa.63. ¶Et cum septimo pnomie fœmineo est cū seuá, et duob⁹ camesín, ꝛ he cū mappic, vt חֲקָרָהּ inuestigauit eam Iiob 28. יְסָדָהּ fundauit eam. ps.23. שְׁבָרָהּ cōtriuit eā. Isa.30. Et interdū he deficit, vt Hamos.1. Et indignatio ei⁹ שְׁמָרָה נֶצַח seruauit eā in sæculū. Et in Macór sunt multa quiescētia præter normam. ¶Et cum octauo pronomine fœmineo cū seuá, camés, seri, ꝛ caph cū seuá vt פְּקָדֵךְ visitauit te, שְׁבָרֵךְ contriuit te. Eze.27. et שְׁאֵלֵךְ iterrogauit te Iudicū.14. Et cū nono pnoīe fœmineo cū seuá, et duobus camesín, et nun, vt פְּקָדָן visitauit eas, ꝛ in pihél baddaghús קִבְּצָן congregauit eas. Isa.34. ¶Et cū decimo pronomine fœmineo cum seuá, patách, seuá, ꝛ segból cum caph, et nun, vt פְּקַדְכֶן visitauit vos, שְׁלַחְכֶן misit vos.

¶De scđa persona præteriti cū sex pronominibus,

Secūda præteriti psona, sex iūgitur pronomib⁹. ¶Nō em̄ (vt dictū est) pnomen secundæ psonæ vtriusq; numeri, cōiungitur cum pronomine secundæ personæ, vel primæ. ꝛ ita sex remanent coniunctiones.

¶Secunda igitur persona iuncta cum primo pronomine est cum seuá, patách, seuá, et chólem et vau, vel camés et hé. et vau cum súrec, vt פְּקַדְתּוֹ שְׁלַחְתּוֹ

visitauisti

visitauisti eum, misisti eum, vel שְׁלַחְתָּהוּ פְּקַדְתָּהוּ sti eum, sti eum, vel cum chiríc, vt נְתַתִּיהוּ dedisti eum. Ezechiel.16. quod & superius citauimus.

Et cum secundo pronomine cum seuá patách, seuá patách, & chiríc cum nun, & iod. Sed patách ipsius tau cũ accentu diuisiuo vt soph passúc, vt athnách vt Zachéph mutatur ĩ camés, vt Iere.2. חֲזַקְתַּנִי fortior fuisti me, & p̃o.138. חֲקַרְתַּנִי inuestigasti me, & עֲזַבְתָּנִי dereliquisti me. Illud tamen. p̃o.16. צְרַפְתָּנִי cōflasti me est cum camés, q̃q̃ praedictum non habeat accentum.

Et cũ tertio pronomine cum seuá, patách, seuá camés, et mẽ vt פְּקַדְתָּם visitasti eos. זְכַרְתָּם recordatus es eorum, שְׁמַעְתָּם audiuisti ea. Isaie. 48. יְסַדְתָּם fundasti ea. p̃o.118.

Et cũ quarto cũ seuá, patách seuá, camés, nun, & vau cũ súrec vt פְּקַדְתָּנוּ visitasti nos, שְׁלַחְתָּנוּ misisti nos. Nũe.13. זְנַחְתָּנוּ elõgasti nos. p̃o.59. פְּרַצְתָּנוּ diuisisti nos. Ibidẽ & secũda cum chiríc loco patách, & tau cũ camés loco chiríc, vt tu יְלִדְתָּנוּ genuisti nos. Iere.2. pro יְלַדְתִּינוּ et sic Iehos.2. Innoxij erimus ab adiuratione hac qua הִשְׁבַּעְתָּנוּ adiurasti nos pro הִשְׁבַּעְתִּנוּ Secũdum enim normam debent esse cum chiríc, quia vox est in lingua fœminea teste Rabbi Dauid in Michlól, Et illud Iehos. 2. הוֹרַדְתָּנוּ descẽdere fecisti nos, est cum seri loco chiríc, quia seri, et chiríc sunt propinqua, vt ostendit יוֹסֵף יוֹסִף addo, addo, & in binián bifhíl יַפְקִיד יַפְקֵד

Et cũ quinto pronoĩe fœmineo cum seuá, patách, seua, camés & he cũ mappic, vt שְׁלַחְתָּהּ פְּקַדְתָּהּ Misisti eã, visitasti eam.

Et cũ sexto ꝓnoĩe cũ seuá patách, seuá camés, et nun שְׁלַחְתָּן פְּקַדְתָּן misisti eas, visitasti eas.

De prima p̃teriti ꝑsona, q̃ octo iũgitur pronominibus.

PRima praeteriti persona communis generis octo iungitur pronominibus, et cum primo est cum seuá, patách, seuá, chiríc iod, et vau, vel cum iod, he, et vau cum súrec, vt פְּקַדְתִּיו visitaui eum, et Isa.43.

Isa. 43. Ad gloriã meã בְּרָאתִיו יְצַרְתִּיו אַף עֲשִׂיתִיו creaui eum formaui cũ, etiam feci cũ סְמַכְתִּיו stabiliui eum. Gen. 27. מְשַׁחְתִּיו vnxi eum. Po. 88. Uel פְּקַדְתִּיהוּ visitaui eũ. Et יְכָלְתִּיו valui præ eo, Po. 12. Et cum chiric loco patach, vt Judicũ. 13. Nõ שְׁאִלְתִּיהוּ petiui eũ. ꝛ pri. Reg. 1. A domino שְׁאִלְתִּיהוּ petiui eum.

Et cum secũdo פְּקַדְתִּיךָ visitaui te, בְּחַרְתִּיךָ elegi te, et non מְאַסְתִּיךָ abieci te. Isa. 41. Et rursus. Etiam עֲזַרְתִּיךָ Adiuui te, etiam תְּמַכְתִּיךָ sustentaui te.

Et cũ tertio פְּקַדְתִּים visitaui eos. Et puer. 30. Et nõ יְדַעְתִּים noui ea. et Isa. 42. Hæc verba עֲשִׂיתִים feci eis, et non עֲזַבְתִּים dereliqui eis. Et cum quarto פְּקַדְתִּיכֶם visitaui vos שְׁלַחְתִּיכֶם dimisi vos. Et cum quinto פְּקַדְתִּיהָ visitaui eam שְׁלַחְתִּיהָ dimisi eam. Isa. 50. Et cum sexto פְּקַדְתִּיךְ visitaui te, עֲזַבְתִּיךְ dereliqui te. Isaie. 54. נְתַתִּיךְ dedi te. Eze. 16. Et cum septimo פְּקַדְתִּין visitaui eas, יְדַעְתִּין cognoui ea. Isa. 48. et. 50.

Et cum octauo פְּקַדְתִּיכֶן visitaui vos.

Qd tertia pluralis decẽ iũgitur pronominibus.

Tertia vero pluralis decem iũgitur pronominibus, ꝛ secũda in singulis est cũ camés, vt פְּקָדוּהוּ visitauerunt eum. Et Zacha. 13. וּדְקָרֻהוּ Et configent eũ, ꝛ וּדְרָשֻׁהוּ quærent eum pro quæsierunt eum.

Et cum secundo פְּקָדוּךָ visitauerunt te. Isa. 26.

Et cũ tertio פְּקָדוּנִי visitauerunt me, עֲזָבוּנִי dereliquerunt me. Po. 26. הֲלָמוּנִי percusserunt me. Prouerbioꝝ. 23.

Et cum quarto פְּקָדוּם visitauerunt eos.

Et cum quinto פְּקָדוּכֶם visitauerunt vos.

Et cũ sexto פְּקָדוּנוּ visitauerunt nos, בְּלָעוּנוּ deglutiuerunt nos. Po. 123. שְׁטָפוּנוּ inundauerunt nos. Ibidem.

Et cum septimo פְּקָדוּהָ visitauerunt eam.

Et cum octauo פְּקָדוּךְ visitauerunt te.

Et cum nono פְּקָדוּן visitauerunt eas.

¶ Et cum decimo פְּקָדוּכֶן visitauerunt vos.

¶ Quod secunda pluralis sex iungitur pronominibus.

Ceterum secunda pluralis sex iūgitur pronominibꝰ remoto mem, et eiꝰ loco suffecto vau, qꝛ sic inueniť Zacha. 7. Nūq̃d ieiuniū צַמְתּוּנִי ieiunastis mihi. Et Nume. 20. הֶעֱלִיתוּנוּ Ascendere fecistis nos, Et sic פְּקַדְתּוּנוּ visitastis nos. Unde secundum hanc formam iungitur sex pronomina, secunda existente cū patách פְּקַדְתּוּהוּ פְּקַדְתּוּנִי פְּקַדְתּוּם פְּקַדְתּוּנוּ פְּקַדְתּוּהָ פְּקַדְתּוּן Uisitauistis eū, stis me, stis eos, stis nos, stis eā, stis eas.

¶ Quod prima pluralis octo iūgitur pronominibus.

Prima vero pluralis octo iungitur pronominibus in singulis secunda existente cū patách, vt פְּקַדְנוּהוּ visitauimus eū, חֲשַׁבְנוּהוּ reputauimus eum. Isa. 53. דְּרַשְׁנוּהוּ quæsiuimus eū, pri. Parať. 13. פְּקַדְנוּךָ visitauimus te, שְׁכַחֲנוּךָ obliti sumus te p̃o. 43. פְּקַדְנוּם visitauimꝰ eos פְּקַדְנוּכֶם visitauimus vos. Et ex pibél haddaghús בֵּרַכְנוּכֶם benediximus vobis, פְּקַדְנוּהָ Uisitauimus eam, שְׁמַעֲנוּהָ audiuimꝰ eā. p̃o. 131. חֲקַרְנוּהָ iuestigauimꝰ eā. Iiob. 5. פְּקַדְנוּךְ visitauimus te פְּקַדְנוּן פְּקַדְנוּכֶן mus eas, et mus vos.

¶ Quod tertia fœminci, decem iungitur pronominibus.

Tertia vero fœminei decē iūgiť pnoībꝰ he signo fœminco, mutato in tau raphatū, ꝛ scđa cū camés existente, ꝛ tertia cū patách, vt פְּקָדַתְהוּ visitauit eū גְּמָלַתְהוּ retribuit ei, puer. 31. Et cū accētu diuisiuo vt athnách, vt soph passúc, ꝛ Zachéph patách mutatur in camés, vt אֲכָלָתְהוּ comedit eum. Geñ. 37. סְמָכָתְהוּ sustētauit eum Isa. 63. צְרָפָתְהוּ cōflauit eū, p̃o. 104. inueniť tñ i soph passúc cū patách, vt primo. Regū. 18. filia Saul אֲהֵבַתְהוּ dilexit eū. Ut tertia cū patách, ꝛ tau daghessatū. Loco tau signi fœmīci deficiētis, ꝛ cū vau tertiæ psonæ signo. Quod (vt leuioꝛ sit pnūciatio he) factū ē

Debuerat

Debuerat eñ eſſe פְּקָדַתְּתִו q̃q̃ non inuenit, ſ̱ פְּקָדַתְהוּ vt Ruth 4. יְלָדַתּוּ peperit eũ, גְּמָלַתּוּ abla ctauit eum. pri. Regũ.1. גְּנָבַתּוּ furata eſt eum Jiob.21.

¶Et cum ſecundo pronomine פְּקָדַתְךְ viſitauit te. Et Jere.22. Et matrem tuam quæ יְלָדַתְךְ pe perit te, ⁊ in ſoph paſſúc cum ca més tertia, vt canti.8. יְלָדָתְךְ pe perit te. ¶Et cũ tertio פְּקָדַתְנִי viſitauit me. Et cum athnách, ⁊ ſoph paſſúc cum camés, ⁊ ter tia, vt אֲכָלָתְנִי comedit me. p̃o. 68. סְמָכָתְנִי ſuſtẽtauit me. Jſa. 63. שְׁטָפָתְנִי inundauit me. p̃o. 58. ¶Et cum quarto ſecunda ⁊ tertia cum camés exiſtẽtibus ⁊ tau cũ patách ꝙ dictio ſit lon ga, vt Hoſeæ. 2. וַאֲכָלָתַם et de uorauit eos beſtia agri. et Jſa. 47. Jgnis שְׂרָפָתַם cõbuſſit eos. et. p̃o. 118. נְצָרָתַם cuſtodiuit ea בִּקְשָׁתַם quæſiuit eos. Hoſe.2.

¶Et cum quinto פְּקָדַתְכֶם viſi tauit vos.

¶Et cum ſexto פְּקָדַתְנוּ viſita uit nos. מְצָאָתְנוּ inuenit nos. Ju dicum.6. Et cum camés ĩ ſoph paſſúc, vt Numeri, 20. Tu noſti omnem laborem qui מְצָאָתְנוּ in uenit nos.

¶Et cum ſeptimo פְּקָדָתָהּ cum tribus cameſín, ⁊ he cum map pic ſecundum normam, q̃q̃ nõ ſic inuenitur, ſed inuenitur ſe cunda cum camés, ⁊ tertia cum patách, et tau cum daghés, et he lene, ⁊ lõga vt פְּקָדַתָּה viſita uit eum, et in alijs Biniamim vt וְכִעֲסַתָּה et irritabat eam. et Ruth.3. Et fecit omnia iuxta quæ צִוַּתָּה præcepit ei, ⁊ Jſa.34. Et manus eius חִלְּקַתָּה diuiſit eam. et Eze.14. Si malam be ſtiam tranſire fecero וְשִׁכְּלָתָּה et orbauerit eã, Et deficit tau fœ minei præteriti ſignũ, ⁊ ſecũdũ normam debuerat eſſe פְּקָדַתְתָהּ tau vero vltimum, ⁊ he ſunt ſi gna pronominis paſſiui.

¶Et cum octauo פְּקָדַתֶךָ viſita uit te cũ duob⁹ cameſín, ⁊ ſeri, ⁊ caph cum ſcuá, ⁊ ſi dictio fuerit longa, tau erit cum ſegból, vt Ruth.4. Nur⁹ tua q̃ אֲהֵבַתֶךְ di lexit te, ⁊ lõgũ vt Jſaie.47. ſcia tua ĩpa שׁוֹבְבָתֶךְ ꝑuertit te. ¶Et cũ nono et decio פְּקָדַתְכֶן פְּקָדַתְהֶן viſitauit eas, viſitauit vos.

¶Quo secũda persona præteriti fœminei sex iũgit̃ pnoib⁹.

Secũda psõa pteriti fœminei, sex iũgit̃ pnoib⁹ Et cũ chiric põit̃ loco seuá, Alioq̃ cũ pnoĩe pl'i vtriusq̃ gñis trib⁹ exñtib⁹ seuaín, grauis admodũ foret eorũ pnũciatio, ⁊ protrahendi gratia est cũ iod, vt פְּקַדְתִּיהוּ visitasti eũ, Et Eze. 16, וּנְתַתִּיהוּ ⁊ dedisti eum.

¶Et cũ secũdo פְּקַדְתִּנִי. Visitasti me, ⁊ cum chiric vice patách יְלִדְתִּנִי genuisti me Iere. 15. Et in binián hifhíl Iudicuz. 11. In curuãdo הִכְרַעְתִּנִי icuruasti me, ⁊ in pihél haddaghús. 1. Reg. 19, Ut q̃d sic רִמִּתִנִי d̃cepisti me.

¶Et cũ tertio פְּקַדְתִּים visitasti eos, Et Iere. 2. Nõ ĩ foramine מְצָאתִים iuenisti eos, Et Ezech. 16. Tu נְשָׂאתִים portasti eos.

¶Et cũ quarto פְּקַדְתִּנוּ. Visitasti nos, Et cũ camés vice chiric Iudi. 11. Et Iere. 2. ⁊ canti. 5. q̃ superi⁹ in pricipio capitis sunt citata, Et cũ seri vt ĩ præterito masculino.

¶Et cum q̃nto, ⁊ sexto פְּקַדְתִּיהָ פְּקַדְתִּין sti eã, sti eas.

¶Quo secunda pl'is fœminei sex iũgitur pronoĩbus.

Ceterũ secũda pl'is pteriti fœminei sex iungit̃ pronominibus, vt masculini vt פְּקַדְתּוּהוּ פְּקַדְתּוּנִי פְּקַדְתּוּם פְּקַדְתּוּנוּ פְּקַדְתּוּהָ פְּקַדְתּוּן visitastis eũ, stis me, stis eos, stis nos, stis eam, stis eas.

¶Quõ participia iungũtur pronoĩbus. Cap. 14.

Participium actiuũ singulare masculinũ d̃ceĩ iũgit̃ pnoibus vt פּוֹקְדוֹ visitãs eũ, vel פּוֹקְדֵהוּ tertia cum seri vt עֹשֵׂהוּ faciẽs eũ Iiób. 4, בּוֹזֵהוּ spernẽs eũ puer. 14,

¶Et cũ scd̃o פּוֹקֶדְךָ visitãs te secũda cũ seghól vt יֹצֶרְךָ formãs te Isaie. 45. נֹתְנֵךְ d̃ãs te. Iere. 20. גֹּאַלְךָ redimens te. Isa, 44. Et cũ chiric vt. 2. para. 34. Ecce ego אוֹסִפְךָ addo te, vl' ɔgrego te ad pr̃es tuos, Et. 2. Reg. 4. Isbóseth filij Saúl אֹיִבְךָ inimicãtis tibi, Et Exo. 23. Si occurreris boui אֹיִבְךָ iimicãtis tibi.

¶Et si

¶ Et si tertia, vel secũda litera fuerit gutturalis, erit cũ seri, vel patách secũda vt pri. Reg. 21. Ego שֹׁלֵחֲךָ mitto te, Et. Isa. 43. בֹּרַאֲךָ creans te. Iahacób, Et Isa. 51. Semini Abrahám אֹהֲבְךָ diligẽti te, Et cũ accẽtu diuisiuo vt athnách, soph passúc Zachéph, tertia ẽ cũ segból, et caph cũ camés, ⁊ raphé vt psa. 120. שֹׁמְרֶךָ custodiẽs te, Et rursus Dñs שֹׁמְרֶךָ custodit te, Eccl'iastis. 2. Memento אֶת־בּוֹרְאֶךָ creantis te, Et in pihél haddaghús. Eccl'iastis. 7. Seruũ tuũ מְקַלֶּלְךָ maledicẽtẽ tibi, Et caph cũ daghés. Deuter. 8. Dñs de⁹ מְיַסֶּרְךָ erudit te.

¶ Et cũ tertio פֹּקְדֵנִי vl' פֹּקְדִי, Visitãs me vt Iiób. 19. גֹּאֲלִי חָי Redimens me viuit, Isaie. 49. יֹצְרִי formans me ex vtero, חֹרְפַי exprobrãs me. p̃o. 118. אֹהֲבַי diligẽs me. Isa. 41. et Iiób. 32. Tollat me עֹשֵׂנִי faciẽs me, Et cum patách loco seri vt Isa. 47. Dixisti, non est רֹאַנִי videns me.

¶ Et cũ quarto פֹּקְדָם visitans eos vt גֹּאֲלָם Redimẽs eos fortis, ⁊ רֹדְפָם psequẽs eos. p̃o. 34. אֹסְפָם cõgregãs ea. p̃o. 38. et cũ seri loco camés. p̃o. 67. סֹרְרִים minãs eis. ¶ Et cũ quinto פֹּקֶדְכֶם secũda cũ segból, vel cũ patách פֹּקַדְכֶם visitans vos, vt Isa. 43. Dixit dñs גֹּאַלְכֶם redimẽs vos. ¶ Et cum sexto פֹּקְדֵנוּ visitãs nos. Isaie. 63. גֹּאֲלֵנוּ redimens nos, רֹאֵנוּ vidẽs nos. Isa. 29. et 33. שֹׁפְטֵנוּ iudicans nos.

¶ Et cũ septimo פֹּקְדָהּ visitãs eã, vt Isa. 27. Ego dño נֹצְרָהּ seruo eã, ⁊. 24. ⁊ וּבֹלְקָהּ destruit eã, Vel פּוֹקְדָהּ vt puer. 27. צֹפְנָהּ abscõdens eã. Et in pihél haddaghús. Ego מְפַתֶּיהָ seduco eam. Hose. 2. ĩ quo Iod ẽ loco he radicalis literæ. ¶ Et cũ octauo פּוֹקְדֵךְ visitãs te, vt Isa. 49. Et גֹּאֲלֵךְ redimens te fortis Iáhacób. ¶ Et cum nono, et decimo פּוֹקְדָן או פֹּקְדֵהֶן פֹּקְדֵכֶן vitans eas, vel ans eas, tans vos.

¶ Plurale masculinum.

PLurale masculinũ decẽ iungit pnoĩb⁹ remoto mẽ vt פֹּקְדָיו visitantes eũ tertia cũ camés ppter Iod qd̃ scribit אֹכְלָיו comedentes eum Iere. 2.

בֹּרְאָיו

קֹרְאָיו invocantes eum. p̃o.144. וְדֹרְשָׁיו quærẽtes cũ.p̃o.23. שֹׁלְחָיו mittẽtes eũ. puer.10. ¶ Et cũ scđo פֹּקְדֶיךָ visitantes te tertia cũ segból דֹּרְשֶׁיךָ q̃rentes te.p̃o. 9. חֹרְפֶיךָ exprobrãtes te. p̃o.68. ¶ Et cũ tertio פֹּקְדַי visitantes me tertia cũ patách, qđ cũ athnách, ⁊ sóph passúc, ⁊ sæpius cũ Zachéph mutaẽ in camés, רֹדְפַי p̄sequẽtes me. p̃o.7. שֹׂנְאַי odiẽtes me. p̃o.9. לֹחֲמָי impugnãtes me. p̃o.34. ¶ Et cum quarto פֹּקְדֵיהֶם visitãtes eos tertia cũ seri, ⁊ he cũ segból. ¶ Et cũ q̃nto פֹּקְדֵיכֶם visitãtes vos tertia cũ seri, ⁊ caph cũ segból לֹחֲצֵיכֶם opprimẽtes vos. Iud.6. רֹדְפֵיכֶם persequẽtes vos. Isa.30. ¶ Et cũ sexto פֹּקְדֵינוּ visitantes nos, tertia itidẽ cũ seri שֹׂנְאֵינוּ odiẽtes nos. Exo.1. ¶ Et cum septimo פֹּקְדֶיהָ visitãtes eã, tertia cũ segból, ⁊ he cũ camés צֹפְנֶיהָ abscõdẽtes eam. puer.27. תֹּמְכֶיהָ fulciẽtes eã. puer.3. אֹהֲבֶיהָ diligẽtes eã. puer.18. ¶ Et cũ octauo פֹּקְדַיִךְ visitãtes te, tertia cũ patách, ⁊ iod cum chiric, ⁊ caph cũ seuá, Sed cũ accẽtu diuisiuo vt soph passúc, et athnách, patách mutatur in camés אֹכְלָיִךְ deuorantes te. Isa.30. ¶ Et cũ nono ⁊ decimo פֹּקְדֵיהֶן visitantes eas, פֹּקְדֵיכֶן visitantes vos.

¶ De participio singulari fœmineo.

¶ פּוֹקֶדֶת participiũ fœmineũ, et nõ פֹּקְדָה iũgitur decẽ pronominib⁹, vt lenior sit pronũciatio. Quocirca tau daghessaẽ, et nõ raphatur vt in cõiũctiõe nominũ desinentiũ in he, ⁊ scđa litera in singulis est cum patách. ¶ Et cum primo פּוֹקַדְתּוֹ visitans eum, יוֹעַצְתּוֹ consilians eũ, 2. Para.22. אֹמַנְתּוֹ nutriẽs eũ. 2. Reg.4. יוֹלַדְתּוֹ generãs eũ. puer.17. ¶ Et cũ scđo פּוֹקַדְתֵּךְ visitans te, ⁊ tau cũ segból, qñ bz athnách, vel sóph passúc, vt יוֹלַדְתֶּךָ generãs te. Prouer.23. ¶ Et cũ tertio, ⁊ quarto פֹּקַדְתִּי פּוֹקַדְתָּם visitans me, ans eos. ¶ Et cũ q̃nto פּוֹקַדְתְּכֶם visitans vos, יוֹלַדְתְּכֶם generãs vos Iere. 50. ¶ Et cum sexto, et septimo פֹּקַדְתֵּנוּ פֹּקַדְתָּהּ visitãs nos, ãs eã. ¶ Et cũ octauo פּוֹקַדְתֵּךְ visitans te, סֹחַרְתֵּךְ negociatrix tua.

Ezech.27.

¶Et cũ nono, & decimo פּוֹמַדְתָּן פּוֹמַדְתְּכֶן visitãs eas, ans vos.

¶Participiũ plr̃e fœmineũ.

PArticipium vero plr̃e fœmineũ decez iũgit pnoĩbus vt פּוֹמְדוֹתָיו פּוֹמְדוֹתֶיךָ פּוֹמְדוֹתַי פּוֹמְדוֹתֵיהֶם פּוֹמְדוֹתֵיכֶם פּוֹמְדוֹתֵינוּ פּוֹמְדוֹתֶיהָ פּוֹמְדוֹתַיִךְ פּוֹמְדוֹתֵיהֶן פּוֹמְדוֹתֵיכֶן visitãtes eũ, tes te, tes me, tes eos, tes vos, tes nos, tes eã, tes te, tes eas, tes vos.

¶Participiũ passiuũ singľare

PArticipiũ passiuũ singulare decẽ iũgitur pnoĩbus hoc modo פְּמוּדוֹ פְּמוּדְךָ פְּמוּדִי פְּמוּדָם פְּמוּדְכֶם פְּמוּדֵנוּ פְּמוּדָהּ פְּמוּדֵךְ פְּמוּדָן פְּמוּדְכֶן visitatꝰ eius tus tuus, tus meus &c.

¶Participiũ plurale passiuũ masculinum.

PArticipiũ passiuum plr̃e masculeũ decẽ iũgit pnoĩbus hoc pacto פְּמוּדָיו פְּמוּדֶיךָ פְּמוּדַי פְּמוּדֵיהֶם פְּמוּדֵיכֶם פְּמוּדֵינוּ פְּמוּדֶיהָ פְּמוּדַיִךְ פְּמוּדֵיהֶן פְּמוּדֵיכֶן. Visitati eius, vt הֲרוּגָיו occisi eiꝰ Isa.27. קְרוּאָיו vocati, aut iuitati eiꝰ sopho.1. Et i pibél haddaghús מְאֻשָּׁרָיו btificati eiꝰ Isa.9. Visitati tui, visitati mei, ti eorũ, ti vrĩ, ti nrĩ ti eius vt קְרוּאֶיהָ iuitati eiꝰ prouer.9. הֲרוּגֶיהָ occisi eiꝰ Isa.26. ti tui, ti earũ, ti vestri.

¶Participiũ passiuũ singulare fœmineũ.

PArticipiũ quoq; passiuum singulare fœmineũ, decẽ iũgit pnoĩbus tertia cũ camés i singulis existẽte, quã post ipsam est sevá i aliqbꝰ פְּמוּדָתוֹ פְּמוּדָתְךָ פְּמוּדָתִי פְּמוּדָתָם פְּמוּדַתְכֶם פְּמוּדָתֵנוּ פְּמוּדָתָהּ פְּמוּדָתֵךְ פְּמוּדָתָן פְּמוּדַתְכֶן Visitata eius, ta tua, ta mea &c.

¶Plurale fœmineũ.

PLurale fœmineũ, decẽ itidẽ iũgitur pnoibꝰ vt פְּמוּדוֹתָיו פְּמוּדוֹתֶיךָ פְּמוּדוֹתַי פְּמוּדוֹתֵיהֶם פְּמוּדוֹתֵיכֶם פְּמוּדוֹתֵינוּ פְּמוּדוֹתֶיהָ פְּמוּדוֹתַיִךְ פְּמוּדוֹתֵיהֶן פְּמוּדוֹתֵיכֶן. Visitatæ eius, tæ tuæ, tæ meæ, tæ eorum &c.

¶Quomodo macor iungitur pronominibꝰ.

Caput.15.

Dicẽdũ

DIcēdū quoꝗ de cōiunctione macór cū ꝓnominibus Et primuȝ quō iungiṫ macór qꝺ eſt cū camés, ⁊ chólē vt פָּקוֹדְךָ, deīde cū ſeuá ⁊ patách vt פְּקַדְךָ, poſtremo cū ſeuá, ⁊ chó lē vt פְּקוֹדְךָ vbi memoriter tenendum eſt qꝺ ſuperiꝰ præceptū eſt ꝓnomina cū macór quandoꝗ eſſe paſſiua, interdū actiua.

¶ פָּקֹד igitur macór, decē iungiṫ ꝓnoībꝰ mutato caméslato ī caméschatéph īſtar פָּקְדוֹ אוֹ פָּעֳלוֹ פָּקְדֵהוּ אוֹ פָּעֳלֵהוּ vt Geñ.24. כִּשְׁמֹעַ cū audiſſet ipſæ, בָּרְחוֹ dū fugeret ipſe. p̃s.3. בְּשַׁלְּחוֹ dū traxerit eum, Et Exoꝺ.8. Non poteris עֲשׂהוּ facere ipſum ſolus.

¶ Et cum ſecūdo פָּקְדֶךָ Et quādo eſt in ſoph paſſúc, vel cū athnách, aut Zachéph tertia eſt cū ſeghól, Geñ.2. In die אֲכָלְךָ quo comederis tu, ⁊ Deu.6. וּבְשָׁכְבְּךָ Et cum dormieris tu, et .29. לְעָבְרְךָ vt trāſeas tu, Et p̃ma cū ſúrec leui.23. בְּקֻצְרְךָ cū meſſueris tu Et p̃ma cū camés lato, ſcꝺa exiſtēte cū camés chatéph, Et ſcꝺa gutturali exiſtēte p̃ma ē cū camés lato, ſcꝺa cū camés chatéph vt Ruth. 3. Et ſi nolue erit לְגָאָלְךָ redimere te vel ē cū ſeuá, ⁊ camés chatéph vt לְשָׁמְרְךָ vt cuſtodiāt te לְרָדְפְךָ ad perſequēdū te, Et. Hobadiáh. i. Abdias In die עָמָדְךָ quo ſteteris tu, Et euphoniæ cauſa ſcꝺa eſt cum camés lato, et tertia cū camés chatéph vt pri. Reg .15. לִמְשָׁחֲךָ vt vngerē te in regē, Et Eze.25. In oī שָׁאטְךָ contēnere tuo ē cū camés lato eo ꝗ ꝗeſcit áleph. ¶ Et cū tertio פָּקְדִי. Et quādo ē iod tātū ꝓnomen ꝯmuniṫ eſt actiuū, ſi vero ſit cū nun, ⁊ iod vcȝ פָּקְדֵנִי tūc ē paſſiuū vt plurimū. Ambo eī īueniūṫ iterdū, ⁊ actiua, ⁊ paſſiua vt Soph. 3. In tp̃e קַבְּצִי .i. quo ꝯgregabo vos, Eze.3. בְּאָמְרִי dū dico ego ad ipiū. Et iterdū ꝓtrahiṫ camés cū accētu vt p̃o.37. ꝓ eo ꝗ רָדְפִי ſeꝗbar bonū, Et.29. מִיָּרְדִי Ne deſcendam in lacū, Exo.2. הַלְהָרְגֵנִי Nū iterficere me vis. Et ſcꝺa exiſtēte gutturali, p̃ma

est cũ camés lato, et scđa cũ camés chatéph vt. Eze. 20. In die בָּחֳרִי qua elegi. Israél.

¶ Et cum quarto פְּקָדָם. Gene. 34. Venerũt de agro בְּשָׁמְעָם cũ audissent ipsi, ps̃o. 18. בְּשָׁמְרָם in custodiẽdo ea, Et. 104. Et non dimisit hoiem לְעָשְׁקָם vt iiurijs afficeret eos. Et p̃ma existente gutturali, p̃ma ẽ cũ camés lato scđa vero cũ camés chatéph vt Hose. 9. Et erũt abominabiles כְּאָהֳבָם scđm diligere eorũ. i. secũdũ q̃ ipsi dilexerũt, Et Hamós. 2. p̃ eo q̃ מָאֳסָם abiecerũt ipsi legẽ dñi.

¶ Et cũ q̃nto פְּקַדְכֶם. Deut. 5. Et fuit בְּשָׁמְעֲכֶם cum audissetis vocẽ, Et cum súrec. Leuiti. 19. וּבְקֻצְרְכֶם. Et cũ messueritis vos messẽ, Et cũ chólẽ p̃ter normã, vt dilatet áleph euphoniæ gr̃a vt. Gene. 34. loq̃mini ad Esau בְּמוֹצַאֲכֶם cũ inueneritis vos, Et scđa ex̃nte gutturali p̃ma ẽ cũ camés lato, scđa cũ camés chatéph vt. Isa. 30. p̃ eo q̃ מָאָסְכֶם abiecistis verbũ dñi, Et sic cũ alijs lr̃is vt. Deut. 20. בְּקָרָבְכֶם cũ accesseritis ad bellũ, vel cum seuá, ⁊ camés chatéph. Gene. 3. In die אֲכָלְכֶם qua comederitis ex eo, Et Malachíæ. 1. בֶּאֱמָרְכֶם Cũ dixeritis, Et. Numeri. 15. בַּאֲכָלְכֶם. Cum comederitis de pane træ. ¶ Et cũ sexto פְּקַדְנוּ Iebo. 4. Donec עָבְרֵנוּ trãseamus nos, Exo. 16. בְּאָכְלֵנוּ Quãdo comedebam⁹ panẽ. ¶ Et cũ septimo פְּקָדָהּ he cum mappíc Gene. 2. Et posuit eũ in horto Héden לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ vt coleret eũ, ⁊ custodiret eũ. Inuenit ⁊ cũ he quiescẽte vt. 4. Reg. 8. A die עָזְבָהּ qua reliq̃t ip̃a terrã, Et sic cũ segból, ⁊ he p̃ter normã q̃escẽte vt. Nũi. 15. בְּחֶטְאָה Cũ peccauerit ip̃a p̃ errorẽ, vel פְּקֹדְנָה aut פִּקְדֶנָה vt. Genesis. 3. לְיַחֲמֶנָּה Ut calefaceret ipsũ scʒ. pecus. ¶ Et cum octauo פָּקְדֵךְ Ruth. j. לְעָזְבֵךְ vt relinquamte, Et. Iere. 2. Et amarum עָזְבֵךְ reliquisse te dominum tuum

¶ Et cum nono פְּקָדָן. Et in verbis quiescentibus vt. Geñ. 30. בְּבֹאָן cũ venirent ipsæ. Et cũ additione he, vt. Ruth primo עַד־בֹּאָנָה. Donec ingrederentur ipsæ Bethléchem,

¶ Et cum decimo פָּקְדֵן.

¶ פְּקַד quō iūgitur.

Macor פְּקֹד cū patách, iūgitur pnoībus, vt impatiuū פְּקֹד. Isa. 30. Expectat. Dñs לַחֲנַנְכֶם vt misereatur vr̄i, Judicū.13. Et cœpit spiritus dn̄i לְפַעֲמוֹ pterere eum. Eze.25. pro eo q מַחֲאָךְ plausisti manu וְרַקְעֲךָ et extēdisti te pede Res est cū patách (q̄ q̄ nō est gutturalis lr̄a), vt dictiones sint pares, Et cū chiríc vt. 2. Hez. 8. וּבְפִתְחוֹ. Et cū aperuisset ipse. Et. 2. Regū. j. post נָפְלוֹ cadere ipsius. i. postq̄ cecidit ipse, Et. Jere. 49. Avoce נְפָלִים qua ceciderunt ipsi.

¶ De coniunctione pnominum cum imperatiuo. Caput. 16.

Mperatiuum פְּקֹד vel פְּקֹד sex iungitur pronominibꝰ prima existente cū camés chatéph vt in macor, hoc pacto פָּקְדֵהוּ אוֹ פָּקְדוֹ פָּקְדֵנִי פָּקְדֵם אוֹ פָּקְדֵמוֹ פָּקְדֵנוּ פָּקְדָהּ אוֹ פָּקְדֶהָ אוֹ פָּקְדֶנָּה פָּקְדֵן Visita eum, vel visita eum, visita me, visita eos Vel visita eos, visita nos, visita eam, vel visita eam, vel visita eam, visita eas vt רָדְפֵהוּ sequere eum p̄o. 33. פָּקְדוּ cum vau tantum, q̄q̄ sacris in literis non inuenitur teste Rab. Jehudáh chiiugh, quia tamē inuenitur in Macór, שָׁמְרוֹ זָכְרוֹ, cui imperatiuū assimilatur, dicimus et imperatiuum talē sequi formā, Et tale esse potest illud. Nūi. 23. וְקָבְנוֹ maledic eū à קָבַן vt autor est prædictus. Rab. Jehudáh, q̄q̄ alij dn̄t nun, ⁊ vau pnomen cōstituere masculinū, ⁊ q nun est raphatū, et cum chólem præter morem, vt illud puer. 5. Iniquitates suæ יִלְכְּדוּנוֹ capiēt ipsū ipium. Sed aliorum aliqua præbeamus exēpla, פָּקְדֵנִי. Visita me psal. 105. זָכְרֵנִי. Memento mei. eo. psalmo, שָׁפְטֵנִי iudica me psalmo. 7. עָזְרֵנִי. Adiuua me psalmo. 118. Producitur et camés cum accentu psalmo. 15. שָׁמְרֵנִי Conserua me, מָשְׁכֵם

liga ea prouerbiorum.3. כָּתְבֵם Scribe ea. Ibidē. עָזְרֵנוּ. Adiuua nos. ps.78. נִצְּרֶהָ. Custodi eaȝ puerbi.4. קָרְבָה appropinqua. ps.68. כָּתְבָהּ. Scribe eã. Isaiæ. 30. לַמְּדָהּ doce illud Deuter.31. קִרְאֶנָה Lege illud in auribꝰ nostris Iere.36. שְׁמָעֶנָּה Audi illđ Iiob.5. Et scđa gutturali existēte pria ē cū seuá, scđa cum camés siue sit à פָּעוֹל siue à פָּעַל בְּחָנֵנִי. גְּאָלָהּ Redime eaȝ. ps,68. pba me. ps.25. גְּאָלֵנִי Redime me. ps.118. Et sic קְרָאֵנִי inuoca me. ps.49. פְּרָעֵהוּ desere eaȝ puer.4. ab īperatiuo cū patách פְּרַע. Et sic רְפָאֵנִי sana me Iere,17. מָשְׁחֵהוּ vnge eū.1. Reguȝ. 16. שְׁמָעֵנוּ Audi nos.23.

Et plurale פִּקְדוּהוּ visitate eū תִּפְשׂוּהוּ capite eū. ps.70. פִּקְדוּנִי Visitate me, בַּקְשׁוּנִי quærite me Isa.45. Et cū seuá, & camés ppter literã gutturalē vt שְׁמָעוּנִי Gene.23. & 1. para.28, שְׁאָלוּנִי interrogate me Isaiæ.45. קְרָאוּהוּ Inuocate eum. Isaiæ.56. Et sic פִּקְדוּם פִּקְדוּנוּ פִּקְדוּהָ פִּקְדוּן. Visitate eos, tate nos, te eam, te eas עִזְבוּהָ relinquite eam. Iere. 51.

Fœmineū פִּקְדִין iūgit̃ ēt sex pnoībꝰ pria existente cū chiric, vel camés chatéph hoc pacto פִּקְדִיהוּ פִּקְדִינִי פִּקְדִים פִּקְדִינוּ פִּקְדִיהָ פִּקְדִין. Visita euȝ, ta me, ta eos, ta nos, ta eã, ta eas. Pl'e fœmineū vt פְּקֹדְנָה iungitur vt פִּקְדוּ

De cōiunctione pnoīm cū futuro. Cap.17.

Prima futuri psona octo iūgitur pronominibus hoc mō אֶפְקְדֵהוּ או אֶפְקְדֶנּוּ אֶפְקְדֶךָּ או אֶפְקְדֵךְ אֶפְקְדֵם אֶפְקְדֵכֶם אֶפְקְדֶנָּה או אֶפְקְדָהּ או אֶפְקְדֶהָ אֶפְקְדֵךְ אֶפְקְדֵן אֶפְקְדֵכֶן. Visitabo eū, Vel bo eum, bo te, vel bo te, bo eos, bo vos, bo eã, vel bo eã, vel bo eã, bo te, bo eas, bo vos. Et si prima lr̃a fuerit gutturalis, áleph futuri signū, est cū seghól, reliquæ vero literæ futuri signa, sunt cum patách אֶעֱנֵהוּ Respondebo ei, aut exaudiam eum, אֶרְאֶנּוּ videbo eum Numeri. 25. אֶעֶנְדֶנּוּ Ligabo eum Iiob.31. אֶשְׁלָחֲךָ mittam te pri. Reg.16.

Reg.16. אֶזְכָּרֵךְ Recordabor tui ps.41. אֶבְחָנֵךְ pbabo te.ps.80. אֶרְחָמְךָ diligaz te.ps.17. Chetb est cū caméschatéph, Et áleph cum patách vt Genesis.27. Et אַהַרְגָה occidā Jahacób, Et cuz accētu diuisiuo.i.athnách, soph passúc est cū seghól vt אֶקְרָאֶךָּ in uocabo te.ps.85.

Et secūda, vel tertia litera radicali, gutturali existēte cōmuniter secūda ē cū camés ne corripiatur gutturalis litera, ꝛ hoc etiā cū alijs pnominibus vt וְאֶשְׁלָחֲךָ Et mittā te ad pharaonē. Exo.3. Et in fœmineo psal.136. Si אֶשְׁכָּחֵךְ Oblitus fuero tui. Hierusalēz, Et interdum hain gutturalis litera est cum seuá patách vt. Eze.16. וָאֶנְעֲלֵךְ ꝛ calciaui te. Illud. Hoseæ.4. וְאֶמְאָסְאֲךָ. Et repellā te, habet vltimū áleph redūdans Et interdum caph est daghesatum vt. Gene.12. Terram quam אַרְאֶךָּ .i. ostendi tibi, Et. Isa.43. Et ab occidēte אֲקַבְּצֶךָּ congregabo te, Quę non sunt ex hoc binián. In אֶפְקְדֵם cōmunit tertia ē cū seri vt אֶכַּפְּרֵם Mūerabo eos, אֶעֱזְבֵם dereliquā eos. Isa.41. אֶמְחָצֵם trāffigā eos po. 17. אֶשְׁחָקֵם cōtūdā eos, Sed illud psalmi.117. In noīe dñi qz אֲמִילַם occidā eos est cum camés, quia ē in soph passúc, alias cum patách loco seri. In אֶפְקְדֶנָּה tertia ē cū seghól, et nun daghessato, et sic in alijs personis, vt אֶשְׁמְרֶנָּה custodiā illā psal.118. Et אֶפְקְדֵךְ vt אֶשְׁכָּחֵךְ obliuiscar tui. Isa.41. ꝛ po.136. Et אֶזְכְּרֵכִי meminero tui eo. psal.

Tertia futuri psona sigularis masculea, decē iūgit pnoībus hoc modo יִפְקְדֵהוּ או יִפְקְדֶנּוּ או יִפְקְדוֹ יִפְקָדְךָ יִפְקְדֵנִי יִפְקְדֵם יִפְקָדְכֶם יִפְקְדֵנוּ יִפְקְדָהּ או יִפְקְדֶנָּה יִפְקְדֵךְ יִפְקְדֵן יִפְקָדְכֶן Visitabit eū, vel bit eum, vel bit eum, bit te, visitabit me, bit eos, bit vos, visitabit nos, visitabit eaz, vel visitabit eā, visitabit te, visitabit eas, visitabit vos vt יִשְׁמְרֵהוּ conseruabit, aut conseruet eū psalmo .40. יִרְדְּפֵהוּ persequet eum Judicum.9. ꝛ cum camés ob gutturalem, vt dictum est in prima persona sicut יִפְעָלֵהוּ operabitur eum. Isaiæ.44.

יִשְׁאָלֵהוּ iterrogabit eũ. Iudi.9. יִמְצָאֵהוּ Inueniet eũ. Gene.37. יִתְקָעֵהוּ figet eũ. Exo.10. יַחְפְּרֵהוּ fodiet eũ psal.7. Et secũda cũ seuá patách vt יְתָאֲרֵהוּ formabit eũ. Isa.44. et cum camés chatéph יְתָאֳרֵהוּ formabit eũ eo. ca, qꝗ hæc duo sunt ex binián pihél baddaghus, Et cũ nun redũdãte vt facilior sit pronũciatio vt in eodẽ binián יְבָרֲכֶנְהוּ benedicet eũ, יִסְעָדֶנּוּ fulciet eum psal. 40. יַעַבְרֶנּוּ transibit eum Isa.35. יִתְקְפוֹ præualebit ei. Ecclíastes. 4. יִקְרָאֻ vocabit eum Iere. 23. יִרְדְּפוּ psequẽt eũ. Hose. 8. יִשְׁאָלְךָ Interrogabit te. Iere. 23. יִשְׂנָאֶךָ odio hẽbit te puerb. 9. יַעְזְרֶךָּ auxiliabitur tui. Isa. 44. יִפְגָּשְׁךָ obuiabit tibi. Gene. 32. יִסְעָדֶךָ fulciet te psalmo. 19. Et secũda cum camés chatéph vt יְרַדְּפֶךָ psequetur te. Eze.35. vt legunt filij. Aser, vel cũ seuá patách vt legunt filij naptali, Et cum caph, et he in fine vt יַעַצְרְכָה prohibebit te. 4. Reg. 18. et יַכֶּכָּה percutiet te. Isa.10. יִסְמְכֵנִי sustentabit me psalmo. 3. יִגְמְלֵנִי retribuet mihi psal. 17. יַאַסְפֵנִי colliget me psalmo. 26. יִלְחָצֵנִי opprimet me psal. 55. יַהַלְמֵנִי percutiet me psal. 140. יַעַקְשֵׁנִי peruertet me. Iiob 9. Et cum patách loco seri vt יֶאֱהָבַנִי amabit me marit⁹ meus. Gene. 29. Et. Exodi. 33. quia non יִרְאַנִי videbit me homo scd̃m. Rab. Dauid, Sed. Rab. Abra. dicit esse cũ camés. Et alia quæ citauimus libro pmo ca.27. de permutatiõe punctorũ. Et præter morẽ nun cũ daghés vt. Iiob. 9. Et quis יְעִידֵנִּי cõtestabit me יִתְפְּשֵׂם capiet eos. Isa.36. יַעְזְרֵם adiuuabit eos psalmo.37. Et cum camés (vt præteritum) vice seri vt יַלְבִּשָׁם induet eos. Exodi. 28. et. Deuteronomi.28. יְשִׂמָם ponet eos, Et primo. para.24. וַיֶּחָלְקֵם. Et diuisit eos. Dauid ponitur pro וַיֶּחַלְקֵם. Seghól enim est loco patách, Et camés loco patách, quia propter seghól præcedens, cheth fuit camesatum, יִפְרְקֵנוּ redimet nos. psalmo. 138, et יַכִּירָנוּ agnoscet nos. Isaiæ. 63. est cum camés loco seri, vel propter athnách,

יִלְכְּדָהּ capiet eã. Iſa.20. יַעְזְרֶהָ Adiuuabit eam pſal.45. יַחְגְּרֶהָ Accinget eam pſal.108. יַעַרְכֶהָ diſponet eã. Iſa.44. יִתְקָעֶהָ fi-get eam. Iudicũ.3. יֶהֶרְסֶנָּה di-ruet eã prouer.29. יְבַלְּעֶנָּה ab-ſorbebit eã. Iſa.28. יְמַהֲרֶנָּה do-tabit eã. Exo.22. יִפְקְדֶן vel cũ patách ꝓpter athnách vt יְחִתַּן terrebit eas. Chabba.2.

¶ Secũda perſona futuri maſculini, ſex iũgitur pronõibus hoc mõ תִּפְקְדֵהוּ או תִּפְקְדֶנּוּ תִּפְקְדֵנִי תִּפְקְדֵם תִּפְקְדֵנוּ תִּפְקְדָהּ או תִּפְקְדֶנָּה תִּפְקְדֵן viſitabis eũ, vel bis eũ, bis me, bis eos, bis nos, bis eã, vel bis eam, bis eas, vt תְּתַקְּפֵהוּ roborabis eũ. Iiob.14. תִּפְקְדֶנּוּ Viſitabis eum pſal.8. תִּזְכְּרֶנּוּ recordaberis eius, תִּשְׂרְפֶנּוּ con-bures eum. Leuiti.13. תִּשְׂבָּעֶנּוּ ſatiaberis ex eo, תִּבְחָנֶנּוּ proba-bis eũ. Iiob.7. תִּשְׁפְּתֵנִי pones pſalmo.21. תִּמְשְׁכֵנִי trahes me pſal.27. תִּנְצְרֵנִי ſeruabis me pſal.139. תִּשְׁכָּחֵנִי obliuiſceris mei pſal.12. תִּשְׁאָלֵנִי interroga-bis me pri. Reg.28. תִּסְעָדֵנִי cõ-fortabis me pſal.19. תַּעַזְבֵנִי de-relinques me p̄o.118. תַּצְפְּנֵם ab-ſcõdes eos p̄o.30. תִּמְצָאֵם inue-nies eos, תַּעַזְבֶהָ dereliques eã, תַּעְשְׁרֶנָּה locupletabis eã p̄o.64. תְּחַפְּשֶׂנָּה inueſtigabis eã ꝓuer-biorum.2.

¶ Prima perſona pluralis, oc-to iũgitur ꝓnoĩbus hoc pacto נִפְקְדֵהוּ או נִפְקְדֶנּוּ נִפְקָדְךָ נִפְקְדֵם או נִפְקְדֵמוֹ נִפְקָדְכֶם נִפְקְדָהּ או נִפְקְדֶנָּה נִפְקְדֵךְ נִפְקְדֵן נִפְקָדְכֶן Viſitabimꝰ eũ vel mus eũ, mꝰ te, mus eorũ, vel mꝰ eorũ, mus vos, mus eã, vel mꝰ eã, mus te, mus eas, mus vos, prouerbi.1. נְבַלָּעֵם deglutiemus eos.

¶ Tertia pluralis maſculei, de-cem iũgit ꝓnoĩbus hoc modo יִפְקְדוּהוּ יִפְקְדוּךָ יִפְקְדוּנִי יִפְקְדוּם יִפְקְדוּכֶם יִפְקְדוּנוּ יִפְקְדוּהָ יִפְקְדוּךְ יִפְקְדוּן יִפְקְדוּכֶן. Viſitabũt eum, viſitabũt te, unt me, ũt eos, viſi-tabũt vos, ũt nos, ũt eã, ũt te, ũt eas, ũt vos vt יִדְרְשׁוּהוּ quærẽt eũ p̄o.118. יִנְצְרֻהוּ cuſtodient eũ p̄o.60. Et cũ nũ raphato, ⁊ chó lẽ p̄ter morẽ vt ꝓuer.5. יִלְכְּדוּנוֹ capient eum, et cum nun redundante vt. Ieremiæ.5. יַעַבְרֻנְהוּ tranſibunt eũ יְגָאֲלֻהוּ poll:ent eum. Iiob.3. יִקָּחוּהוּ

tollent eũ Gene.37. יְשׁוּפְךָ inũ
dabũt te. Et cũ nun redundãte
præter morem, et normã vt, ps.
62. יְשַׁבְּחוּנְךָ Laudabũt te, יִרְדְּפוּנִי
sequẽtur me ps.22. יַעַזְרוּנִי adiu
uabunt me, יִשְׁאָלוּנִי interroga
bunt me. ps.34. Et cum nun re
dundãte יִקְרָאֻנְנִי. Inuocabunt
me prouerb.1. Et eo.cap. יְשַׁחֲרֻנְנִי
Quærẽt me, & nõ יִמְצָאֻנְנִי inue
niẽt me, יִנְחָלוּהָ Hæreditabunt
eã. ps.68. Et cũ nun redundãte
יִמְצָאוּנְהָ inueniẽt eas. Jerem.2.
יְפַקְּדוּךָ, Et cũ iod redũdante vt
יְשָׁרְתוּנֶךָ ministrabũt tibi Isaiæ.
60. & nun est cũ segól eo q̃ sũt
lõga propter athnách, quod est
sub tau.

¶ Secunda pluralis, sex iungi
tur pronominibus hoc pacto
תִּפְקְדוּהוּ תִּפְקְדוּנִי תִּפְקְדוּם תִּפְקְדוּנוּ
תִּפְקְדוּהָ תִּפְקְדוּן. Visitabitis eũ,
tis me, tis eos, tis nos, tis eam,
tis eas. vel visitabũt eum &c. vt
Iiob.19. Ancillæ meæ vt alienũ
תַּחְשְׁבוּנִי reputabunt me, vt
תַּחְשְׁבֻנָה reputabunt.

¶ Tertia singularis fœminei,
decem iungitur pronominibus
תִּפְקְדוֹ או תִּפְקְדֵהוּ תִּפְקְדֵךְ תִּפְקְדֵנִי
תִּפְקְדֵם תִּפְקְדֵנוּ תִּפְקָדְכֶם תִּפְקְדֵךְ
או תִּפְקְדֶנָּה תִּפְקְדֵךְ תִּפְקְדֵן תִּפְקָדְכֶן,
visitabit eum, vel visitabit eũ,
visitabit te, bit me, visitabit eos
bit nos, bit vos, bit eam, vel vi
sitabit eam, bit te, bit eas. tabit
vos vt תִּלְכְּדוֹ capiet eum psal
mo.34. תִּשְׁאָלְךָ postulabit te
Deuteronomi.14. תִּשְׁמְרֶךָּ custo
diet te prouerb.4. תִּנְצְרֶכָּה ser
uabit te prouerbio.2. תְּבַלְּעֵם de
glutiet eos Deuterono.11. Et
cum surec loco cholẽ vt תִּשְׁמוּרֵם
custodiet eos prouerbiorũ.14.
תְּבַלָּעֵמוֹ deglutiet eos Exodi.15.
תְּרַמְסֶנָּה conculcabit eam Isa
iæ.26.

¶ Secunda fœminei, sex iungi
tur pronominibus hoc modo
תִּפְקְדִיהוּ תִּפְקְדִינִי תִּפְקְדִים תִּפְקְדִינוּ
תִּפְקְדִיהָ תִּפְקְדִין visitabis eum,
bis me, bis eos, bis nos, bis eas,
bis eas.

¶ Tertia pluralis decem iungi
tur pronominibus vt תִּפְקְדוּ nisi
q̃ תִּפְקְדוּ sex iungitur pronoib⁹.

¶ De verbis quiescentibus primæ coniugationis & eorũ primo genere. Caput.18.

¶ Sunt

Sunt autẽ i binián cal nõ ſolũ p̄fecta, Sed ꝛ q̇eſcẽtia, defectiua, et geminata vt dictũ ẽ ſupꝛa eo. libꝛo capite.2. Et de pfectoꝛ ꝫ gñe iã ſatis, nũc dicẽdũ ẽ de q̇eſcentibus, quoꝛũ tredecim ſunt ſpecies, Pꝛĩa eſt quoꝛũ p̃ma radicalis lr̃a, quæ eſt aléph, q̇eſcit vt אָמַר dixit. ¶ Scđa ẽ quoꝛum p̃ma lr̃a, quæ ẽ iod, q̇eſcit vt יָרַד deſcẽdit. ¶ Tertia ẽ quoꝛũ ſecũda lr̃a, quæ eſt vau, q̇eſcit, vt קָם ſurrexit. ¶ Quarta ẽ quoꝛũ ſecũda quæ ẽ iod, quieſcit, vt אָיַב Inimicatus ẽ. ¶ Quita ẽ quoꝛũ tertia, quæ ẽ áleph, q̇eſcit vt מָצָא iuenit. ¶ Sexta ẽ quoꝛum tertia, quæ ẽ he quieſcit, vt עָשָׂה fecit. ¶ Septima eſt quoꝛum pꝛima quæ eſt aléph, et tertia, quæ ẽ he, quieſcit vt אָבָה voluit. ¶ Octaua eſt quoꝛum pꝛima quæ eſt iod, et tertia, quæ eſt áleph, quieſcit, vt יָצָא exiuit. ¶ Nona ẽ quoꝛum pꝛima quæ eſt iod, et tertia, quæ eſt he quieſcit vt יָרָה docuit. ¶ Decima eſt quoꝛum ſecũda, quæ ẽ áleph et tertia, quæ eſt he quieſcit vt רָאָה vidit. ¶ Undecima ẽ quoꝛum ſecũda, quæ eſt vau, et tertia quæ eſt áleph quieſcit, vt בָּא venit. ¶ Duodecima eſt quoꝛum ſecũda quæ eſt iod, ꝛ tertia, quæ eſt áleph, quieſcit, vt מָיָא vomuit. ¶ Tertiadecima eſt quoꝛũ ſecũda quæ eſt iod, ꝛ tertia quæ ẽ he, q̇eſcit, vt חָיָה vixit Sed de pꝛima ſpecie hoc in capite dicendum eſt.

¶ Pꝛima igitur ſpecies, quæ ẽ eoꝛum quoꝛum pꝛima quæ eſt áleph, quieſcit, in pꝛæteritis, participijs, et infinitiuis, pfectoꝝ ſequũtur foꝛmã, Sed in futuris áleph q̇eſcit, ꝛ litere אִיתָן quæ ſunt futuri ſigna ſunt cum chólem, et interdum áleph non ſcribitur. Et in hac ſpecie quædam ſunt tranſitiua, quædam intranſitiua, Et eius punctatura, et varietas, et coniunctio cum pꝛonominibus, et accentus eſt vt imperfectis, in his in quibus perfectoꝛum ſequuntur foꝛmam, vt

עָבַר

עָבַר אָבַד אָבַדְתָּ אָבַדְתִּי אָבְדוּ אֲבַדְתֶּם
אָבַדְנוּ אָבְדָה אָבַדְתְּ אֲבַדְתֶּן הַבֵּינוֹנִי
אֹבֵד אֹבְדִים אֹבְדִין אֹבְדָה או אֹבֶדֶת
אֹבְדוֹת : הַפָּעוּל אָבוּד אֲבוּדֵי אֲבוּדִים אֲבוּדֵי
אֲבוּדָה אֲבוּדוֹת הַשָּׁמוּר אָבֹד אֱבֹד
בְּאָבֹד כְּאָבֹד לְאָבֹד מֵאָבֹד או בֶּאֱבֹד
כֶּאֱבֹד לֶאֱבֹד מֵאֱבֹד הַצִּוּוּי אֱבֹד אִבְדִי
או אִבְדוּ אִבְדִי אֱבֹדְנָה אֵיתָן אֹבַד
יֹאבַד תֹּאבַד נֹאבַד יֹאבְדוּ תֹּאבְדוּ
תֹּאבַד תֹּאבְדִי תֹּאבַדְנָה או אֹבֵד
יֹאבֵד תֹּאבֵד וְכוּלֵי

Præteritū perijt, sti, rijt, rūt, stis, mus, perijt, sti, stis, periens ꝛc. ꝛ cū patách אֹבַד perijt Ecclīastis.9. passiuū participiū pdit⁹, ti ꝛc. q̄q̄ nō inuenit̄ eo q̄ est intrāsitiuū q̄d passiuo caret pticipio. Sed exēpli gratia positū est. Infinitiuū perire, re, in pereūdo, cū perierit, ad pereundū, siue vt pereat, a pereūdo, vel ne pereāt, Vel in pereundo ꝛc. Et sic iperatiuū, ꝛ futuꝝ. Et sic

אָמַר אָמַרְתָּ אָמַרְתִּי אָמְרוּ אֲמַרְתֶּם
אָמַרְנוּ אָמְרָה אָמַרְתְּ אֲמַרְתֶּן אוֹמֵר
אוֹמְרִים אוֹמְרִין אוֹמְרָה או אוֹמֶרֶת אוֹמְרוֹת
אָמוּר אֲמוּרִים אֲמוּרֵי אֲמוּרָה אֲמוּרוֹת
אָמֹר או אֱמֹר בֶּאֱמֹר כֶּאֱמֹר לֶאֱמֹר או
לֵאמֹר מֵאֱמֹר אֱמוֹר או אִמְרָה אִמְרִי
אִמְרוּ אֱמֹרְנָה אֹמַר או אֹמְרָה יֹאמַר
תֹּאמַר יֹאמְרוּ תֹּאמְרוּ תֹּאמַר תֹּאמְרִי
תֹּאמַרְנָה או תֹּאמַרְן

Dixit, sti, xi ꝛc. ꝛ cū accētu diuisiuo vt soph passúc, athnách est cum seri prouerb.1. In ciuitate eloquia sua תֹּאמֵר dicet. Et quando dictio est longa, seri mutatur in segból vt Genc.1. וַיֹּאמֶר et dixit Deus, Et cum patách, ꝛ longū vt prouerbi.7. וַתֹּאמַר לוֹ. Et dixit ei, Et sic cum prædictis accentibus vt Iiób.23. Et respōdit dn̄s, וַיֹּאמַר et dixit, ꝛ sic de alijs. Cætera huius speciei verba, require in hebraico dictionario,

De secūda specie, quorum prima, que est Iod, quiescit. Caput.19.

SEcūda species est quorum prima que est iod, quiescit vt יָדַע sciuit, cognouit. Remoto enim Iod de scriptura, remanet in hanelitu, Quippe post seri regale punctū semper est iod quiescens, vt

ſcens, vt in primo libro dictum eſt, interdum tamen iod ſcribitur, & lr̃a q̃ deſeruit ē cū chiric, & cū ſeri, qñq; ſcribit̃ iod, Et imperatiua, & futura, q̃ veniūt à themate cū ſeri iſtar פָּעֵל ſūt cū ſeri, & ſi habeāt maccáph, cū ſegból, Et ſic qñ iungūtur monoſyllabo, aut dictiōi lōgæ, Et interdū ſunt cū he in fine. Et in ſoph paſſúc, & cū athnách, & Zachéph, & alijs diuiſiuis accentibus ſunt cum ſeri, Et ſi vltima litera fuerit gutturalis, vt dilatetur litera, eſt cum patách, et ita nonnunq; cum alijs literis. Et ſi vau coniunctio eis inhæreat, efficiuntur longa, et literæ deſeruientes, ſunt cum ſeri, et ſecunda radicalis literam cum ſegból, et cum prædictis accentibus cum patách Macór eſt cum ſegból, & ob defectum iod cum tau, et cum patách, ſi vltima litera fuerit gutturalis vt

עָבָר יָדַע יָדַעְתָּ יָדַעְתִּי יָדְעוּ יְדַעְתֶּם
יָדַעְנוּ יָדְעָה יָדַעַתְּ יְדַעְתֶּן הַבֵּינוֹנִי
יוֹדֵעַ יוֹדְעִים יוֹדְעִין יוֹדַעַת יוֹדְעוֹת
הַפָּעוּל יָדוּעַ יְדוּעִים יְדוּעִין יְדוּעָה

יְדוּעוֹת הַמָּקוֹר יָדוֹעַ או דַּעַת או דֵּעָה
בְּדַעַת כְּדַעַת לָדַעַת מִדַּעַת או בְּדֵעָה
כְּדֵעָה לְדֵעָה מִדֵּעָה הַצִּוּוּי דַּע דְּעוּ
דְּעִי דַּעְנָה אוֹתָן אֵדַע יֵדַע תֵּדַע נֵדַע
יֵדְעוּ או יֵדְעוּן תֵּדְעוּ או תֵּדְעוּן תֵּדַע
תֵּדְעִי תֵּדַעְנָה או אֵדְעָה יֵדְעָה תֵּדְעָה
נֵדְעָה וּבְכִנּוּיִם יְדָעוֹ יְדַעְתּוֹ יְדַעְתִּיךָ
יְדַעְתָּם יְדַעוּךָ יְדָעוּם יְדָעָהּ דַּעְהוּ
אֵדָעֲךָ נֵדָעֶנּוּ תֵּדָעוּהָ

Cognouit (vel. Sciuit), ſti, ui, ſti. ui, rūt, ſtis. mus, uit, ſti, ſtis, Cognoſcens, tes, tes, ſcēs, tes, Cognitus, ti, ti, ta, tæ, Cognoſcere, re, vel re, in cognoſcēdo &c. futurū cognoſcā, Et à יָגַע laborauit, futurū יִגַּע כִּגַּע

אִיגַּע יִגַּע תִּיגַּע נִגַּע
יִגְּעוּ תִגְּעוּ יִגָּעוּ יִיגָּעוּ Laborabo, bit, bis. mus būt, bitis, būt, būt,

Et ſic הֶעָבָר יָלַד יָלַדְתָּ יָלַדְתִּי יָלְדוּ
יְלַדְתֶּם יָלַדְנוּ יָלְדָה יָלַדְתְּ יְלַדְתֶּן
הַבֵּינוֹנִי יוֹלֵד יוֹלְדִים יוֹלְדִין יוֹלְדָה
או יוֹלֶדֶת יוֹלְדוֹת הַפָּעוּל יָלוּד
יְלוּדִים יְלוּדִין יְלוּדָה יְלוּדוֹת הַמָּקוֹר
לֶדֶת בְּלֶדֶת כְּלֶדֶת לָלֶדֶת מִלֶּדֶת
הַצִּוּוּי לֵד או לְדָה לְדוּ לְדִי לֵדְנָה
אוֹתָן אֵלֵד יֵלֵד תֵּלֵד נֵלֵד יֵלְדוּ
תֵּלְדוּ או יֵלְדוּ תֵּלְדוּ תֵּלֵד תֵּלְדִי
תֵּלַדְנָה וּבְכִנּוּיִם יְלָדוֹ יְלָדְךָ יְלִדְתִּיךָ
יְלִדְתִּיהוּ יְלִדְתּוֹ יוֹלַדְתֶּךָ כְּלִדְתָּהּ

Præteritum

¶ Præteritū. Genuit, genuisti, genui &c. Imperatiuū. Genera &c. Et sic לֵךְ לְכָה ābula, vel ābula לְכוּ, et cum athnách et soph passúc לֵכוּ לְכוּ. Ambulate. ¶ Futurum pariā vt אֵלֵךְ או אֵלְכָה או אֵלְכָה נֵלְכָה יֵלֵכוּ תֵּלְכוּ תֵּלְכוּן. Vel iod quiescēte אִינַק יִינַק תִּינַק lactabo, bit, bis, Et אִיסַד יִיסַד תִּיסַד fundabo, bit, bis, Et אִיסַךְ יִיסַךְ תִּיסַךְ liniam, liniet, linies. Vel cum chólem אִיסוֹף יִיסוֹף תִּיסוֹף Addam, et, es, אִיסוֹר יִיסוֹר תִּיסוֹר Erudiam, erudiet, erudies, Et cum seri, et chólem אֵבוֹשׁ יֵבוֹשׁ Confudā, confūdet, confūdes. Et אֵגוֹר יָגוֹר timebo, timebit, Et cum súrec אוּכַל יוּכַל תּוּכַל potero, poterit, poteris, Et cū seri, et patách vt אֵירַע יֵרַע תֵּרַע Malignabo, malignabit, malignabis. Et secundum has formas variātur et alia huius speciei verba.

¶ De tertia specie quæ est eorum quorum secunda litera, quæ vau, quiescit. Caput. 20.

Tertia spēs est verborū quorū scda radicalis litera q̄ ē vau q̇escit, Et hānach. i. lr̄a q̇escēs q̄ ē post pūctū camés i. áleph vt plr̄imū n̄ scribit, iterdū vero (& q̄ rarissie,) scribit vt Hose. 10. וְקָאם. i. & surget, & Zacha. 14. וְרָאֲמָה Et exaltabit Et ī his verbis tertia vtriusq̄ nūi, et gn̄is, ē cū camés pūcto regali, ī cui⁹ potētia ē lr̄a q̇escēs, vt dictū ē i. 1. libro, sz. pria & scda psona vtriusq̄ & nūi, & gn̄is ē cū patách, q2 remota scda lr̄a radicali, quæ debuerat eē cum patách (vt ē ī verbis pfectis) remanet ei⁹ pūctatura ī pria lr̄a radicali, Excipit tn̄ illud. Zacha. 14. מִי בַז Quis spreuit, qd ē cū patách. & scda, & pria sigl'aris ē lōga, Sz iūcta vau ɔiūctiōi, corripit, Pria plr̄is sēp ē lōga. sz scda plr̄is sēp ē breuis tā cū vau, q̄ sine vau, et propter multiplicitatem punctorū est sine hannách, vt sit lenior. Tertia vtriusq̄

numeri

nũeri, ⁊ gñis, vt maneat lr̃a q̃e∕ scẽs inter primá, ⁊ secũdã lr̃am radicalẽ, est longa, paucis exce∕ ptis, vt Leui.22. וְשָׁבָה Et reuer sa fuerit ad domum pr̃is sui, et Deut.15. וְרָעָה Et malus fuerit oculus tu⁹, Et.2.Reg.19. וְרָעָה Et peius erit tibi hoc. Isaiæ.11. וְנָחָה. Et req̃escet super eũ spiri tus dñi, ⁊.37. בָּזָה לְךָ cõtẽpsit te. Ezech.30. וּבָאָה ⁊ veniet gladi⁹ ⁊ Miche.4. וּבָאָה ⁊ veniet dñiũ primum.

¶ Participia cõiter sũt breuia

¶ Hamacór est cũ chólẽ, vel sú rec, ⁊ cũ Lámed deseruiẽte cõi∕ ter est cum súrec, Et interdum habet he in fine, ⁊ est longum.

¶ Imperatiuũ est cũ additiõe he, ⁊ lõgũ p̃ter קוּמָה qđ est ipsal mis, excepto vno lõgo, et q̃bus∕ dã alijs, quæ suopte ĩ loco sunt notata. ¶ Literæ futuri deser∕ uiẽtes sũt cũ camés, ⁊ vau qđ ẽ in eo, est vau ꝓtractiuũ, sicut in יִשְׁמוֹר custodiet, ⁊ יִשְׁפּוֹט iudica∕ bit, ⁊ interdũ scribit̃, interdũ ve ro nõ scribitur sicut sæpe inue∕ nitur sine vau יִשְׁמֹר יִשְׁפֹּט, Sed יָקוּם יָשׁוּב surget, reuertet̃ semꝑ sunt cũ vau, q̃ súrec nõ est sine vau, nisi ꝓpter daghés, aut se∕ uá quiescẽs. Sũt tamen nõnul la (q̃q̃ pauca), quæ sunt cum chólem, absq̃ vau protractiuo vt Genesis.6. Non יָדֹן iudica bit. psalmo.73. Ne יָשֹׁב auerta tur, Ecclesiastis.12. וְיָשֹׁב. Et reuertatur puluis, Et Dani.9. יָשֹׁב Auertatur quæso ira tua. Sed iam vel duo flectamus verba, Ut quæ dicenda rema∕ nent, explicemus et primo in∕ transitiuũ, deinde actiuum trã sitiuum הֶעָבָר קָם קַמְתָּ קַמְתִּי קָמוּ
קַמְתֶּן, קַמְתְּ קָמָת קַמְנוּ קַמְתֶּם
קָמוֹת קָמָה קָמִין קָמִים קָם הַבֵּינוֹנִי
מִקּוּם לָקוּם כְּקוּם בְּקוּם קוּם הַמָּקוֹר
אִיתָּן קוּמְנָה קוּמִי קוּמוּ קוּמָה הַצִּוּוּי
תָּקוּמוּ יָקוּמוּ נָקוּם תָּקוּם יָקוּם אָקוּם
תְּקוּמֶינָה תָּקוּמִי תָּקוּם præteritum Surrexit, sti, xi, unt, stis, mus, xit, sti, stis.

¶ Participium actiuum. Sur gens, tes, tes, ens, tes cũ camés Sũt tñ quedã cũ patách vt לַח virescens. Geñ.30. Et סַר decli nãs.1.Reg.20. ⁊.3.Regũ.20. ⁊ זָן nutriẽs. ps.143. teste R.Da. I Michlól passiuũ nõ habet, q̃ est intrãsitiuũ

ē intrāsitiuū, ¶ Infinitiuū sur-ge, in surgendo, cū surgeret, ad surgēdū, à surgēdo. ¶ Imperatiuū, Surge קוּמָה tamen oē qd est in psalmis est breue præter vnū. ps. 34. וְקוּמָה Et surge in adiutoriū meū. Sūt & alia breuia vt עוּרָה suscitare. ps. 107. שׁוּבָה reuertere. ps. 131. & 114. et Isa. 44. קוּמָה surge Nūeri. 10. & 2. para. 6. סוּרָה declina Iudicū. 4. Et sic עוּרִי עוּרִי suscitare. re Iudicū. 5. צוּרִי obside. Isaiæ. 21. שׁוּבִי reuertere. ps. 114, Futurū Surgā &c. שׁוּמוּ שַׂמְתִּי שַׂמְתְּ שָׂם שָׂמָה שַׂמְתָּ שָׂמְתָּה שָׂמְנוּ שַׂמְתֶּם שַׂמְתֶּן שָׂמוּ שָׂמִים שָׂמְנוּ שָׂמָה שָׂמוֹת שׂוֹם שׂוֹמִים שׂוֹמֶן שׂוֹמָה שׂוֹמוֹת שׂוֹם שׂוֹם שׂוֹמוּ שׂוֹמוּ שׂוֹמֶנָּה אָשׂוּם יָשׂוּם תָּשׂוּם נָשׂוּם יָשׂוּמוּ תָּשׂוּמוּ תָּשׂוּם תָּשׂוּמִי תָּשׂוּמֶנָּה ¶ Posuit, sti, ui, rūt, stis, mus, it, sti, ui &c.

¶ Est aūt annotādū ꝙ nō solū cū vau secūda, & prima eiusdē & nūeri, & generis, corripiunt. Sz etiā sine vau interdū breuiant vt. ps. 99. שַׁתָּה posuisti iniqtates nostras corā te. ¶ Sūt etiā in hac specie nōnulla q̄ veniunt à themate פָּעוֹל, & sunt in præteritis cū cholē, vt Gen. 44. Mane אוֹר illuxit, Et אֹרוּ illuminati sunt oculi mei. 1. Reg. 14. זֹרוּ alienati sunt. ps. 57. טֹבוּ pulchruerunt Nume. 24. Et Ezechielis. 16. Ut recorderis וּבֹשְׁתְּ et confundaris, Et Ierem. 15. בֹּשָׁה confusa est, et erubuit, et sunt longa, Et sic Isaiæ. 45. בֹּשׁוּ confusi sunt, Sed illud Isaiæ. 24. וּבֹשָׁה & confundet, est breue. Et scdz hāc formā dices אוֹר אוֹרְתָּ אוֹרְתִּי טוֹב טוֹבְתָּ טוֹבְתִּי Et secundum normam deberent esse אָוֹר טָוֹב instar יָכֹל potuit. Et sic à themate פָּעֵל cum seri dicitur מֵת mortuus est pro מָוֵת. Et sic מֵתָה mortua est מֵתְנוּ mortui sumus. Sed residuum præteriti non dicimus cum seri, Et מַתִּי מַתְנוּ est cum daghés Et sic cum daghés in quo absorbetur tau radicale vltimuz מַתֶּם מַתֶּן, Et participiū à themate פָּעֹל est טוֹב טוֹבִים טוֹבָה טוֹבוֹת vt toarím, Et secundum normam debuerant esse טָוֹב טְוֹבִים instar גָּדוֹל גְּדוֹלִים. Ueniunt, cum súrec, quia súrec, & cholem inuicem permutantur, vt חוּשִׁים

festinātes

festinantes Numeri,32.et סוֹרָה declinans Isaiæ.49.Et סוֹרֵי de clinantes Iere.2.⁊.17.Et id ge nus. Et vau non est radicale Sed protractiuum, sicut et in perfectis verbis, Et multis in locis non scribitur vau. Et à themate פָּעַל cum seri, veniunt cum seri vt בֵּן בֵּנִים בֵּנָה בֵּנוֹת לֵן לֵנִים. Rect⁹,cti,cta,tæ,pnoctās,tes. Participium quoq; passiuum in verbis transitiuis, est cum súrec vt שׂוּם positus,⁊ cu͂ chólem interdum vt Isaiæ.25. לוֹט opertus pro לוּט Isa.25.Et vau est protractiuum,sicut ⁊ in perfectis.

¶ Macór vt dictum est habet chólem vt שׁוֹב מוֹת קוֹם קוּם צוּר. Reuerti,mori, quiescere, surgere,ligare. Et cu͂ súrec vt שׁוּב reuerti Iiob.15.⁊ קוּם surgere,stare.ps.17.Et מוּת mori.ps.9.in titulo,Et cu͂ lámed deseruiẽte vt plurimum est cum súrec,vt לָשׁוּב לָמוּת, Et cum additione he,⁊ lōgum vt רוֹעָה conterendo.Isa.24.Et breue vt.3.Reg,14. בְּבֹאָה cu͂ ingressi fuerint pedes tui vrbé, ¶ Imperatiuũ cōiter est cũ he, ⁊ longũ vt שׁוּבָה Reuertere Israél Hose.14. בֹּאָה veni mecum.3.Reg.13. חוּסָה parce domine Ioél.2. חוּשָׁה festina in adiutorium meum psalmo.37. Excipiuntur quæ supra memorauimus, Et cum chólem שֹׁבְנָה Reuertimini filiæ meæ Ruth primo.

¶ Futurum cum súrec,vel chólem vt וַתָּאֹרְנָה. Et illuminati sunt oculi eius primi Regum.14.Et Ezechielis.35.Et ciuitates tuæ non תָּשֹׁבְנָה habitabuntur. Vel secundum aliam formam vt Ezechielis.16. תְּשׁוּבֶינָה reuertẽtur.Et תְּפוּצֶינָה dispergentur Zachariæ.1.

¶ Literæ futuri deseruientes sunt cum camés communiter et interdum cum seri vt אֵבוֹשׁ בּוֹשׁ à יֵבוֹשׁ, תֵּבוֹשׁ quæ possunt esse et à יָבֵשׁ vt habes capite.19. et est conuenientius vt eius ostendit punctatura.Et si futuro adiungatur vau copulatiuũ ⁊ conuersiuum futuri in præteritum et sit in soph passúc, vel cum athnách aut Zachéph tunc súrec mutatur in chólem

vt Gene.5. וַיָּמֹת & mortu⁹ est, Et .Hamos.9. וַתָּמוֹג & dissoluta est, aut dissoluit se, Et .3. Reg.2. וַיָּשָׁב Et reuers⁹ ē, &.21. וַיָּצָם & ieiunauit, Et p̄o.17. וַיָּעָף et volauit. Et sic cū tharca vt. Nūi.31. וַיָּמֹת & moriet homicida, ¶ Et si dictio nō habeat accētū suspēsiuū, remouet vau, et chólem mutatur in camés chatépb, q̄ rapit verbū ad sequētē dictionē, vt וַיָּגָר & p̄egrinat⁹ est Abrahā. Gene.21.&.22. וַיָּשָׁב. Et reuersus est. Abrahám, Et. 46. וַיָּקָם et surrexit Jahacób. ¶ Et sic absq̄ vau sequēte monosyllabo, aut dictione lōga vt 3. Regū.17. תָּשָׁב נָא Reuertat quæso aīa pueri, Et sic īterdum cum accētu suspēsiuo vt. Deut. 2. Ne תָּצַר āgustijs afficias Moáb, Sed sadi est patachatū, Et Gene.23. וַיָּקָם et confirmatus est ager .Hephrón. ¶ Et quādo prima. vel secūda lr̄a radicalis est gutturalis, vel res tūc camés mutat in patách ob difficultatē camés, vt וַיָּעַף & lass⁹ est, (vel fatigatus est), & mortu⁹ est, Et primo, Reg.14. וַיָּעַף et fatigat⁹ ē populus, Et.2. Reg. 21. וַיָּעַף & fatigatus est. Dauid, ad quorū distictionē illud. Isa. 6. וַיָּעָף. Et volauit ad me &c. ē cum camés, Et primo .Regū. 25. וַיָּעַט בָּהֶם et inuectus est in eos, Et. Jiob.31. וַתָּחַשׁ et festinauit, Sed וַתָּחָס et pepercit super te primo. Regum.24. et. Eze .24. וַתָּחָס .Et pepercit oculus meus eis, sunt cum camés, וַתָּנַח. Et requieuit arca. Genesis .8. Et iudicum .4. וַיָּסַר et declinauit ad eam. Et. 4. Regum .18. וַיָּצַר et obsedit eam. In quibus omnibus literæ futuri deseruientes sunt cum camés præter quam in וַתָּחַשׁ quæ est cum patách. Sed iam quo nam pacto pronomi iungatur, breuiter explicemus in verbo שָׂם posuit.

¶ Præteritum.

¶ שָׂם שָׂמוֹ או שָׂמֵהוּ שָׂמְךָ שָׂמָם שַׂמְכֶם שָׂמָנוּ שָׂמָהּ שָׂמָךְ שָׂמָן. Posuit, posuit eum, vel posuit eum, posuit te, posuit eos, posuit vos, posuit nos, posuit eā

it eã,it te,it eas. ❡ שמת שמתו או שמתהו שמתני שמתם שמתנו שמתה שמתן Posuisti, sti eum, vel sti eũ,sti me,sti eos,sti nos,sti eã,sti eas. ❡ שמתי שמתיו או שמתיהו שמתיך שמתים שמתיכם שמתיה שמתין שמתיך שמתין שמתיכן Posui, ui eũ,vel ui eũ,ui te,ui eos,ui vos, ui eã,ui te,ui eas,ui vos. ❡ שמו שמוהו שמוך שמוני שמום שמוכם שמונו שמוה שמוך שמון שמוכן posuerũt,ũt eũ,unt te,unt me.unt eos,unt vos,unt nos, unt eam, unt te,unt eas,unt vos.

❡ שמתם שמתוהו שמתוני שמתום שמתונו שמתוה שמתון posuistis, stis eũ,stis me,stis eos,stis nos, stis eam,stis eas.

❡ שמנו שמנוהו שמנוך שמנום שמנוכם שמנוך שמנין שמנוכן posuimus,us euʒ,us te,us eos, us vos,us eã,us te,us eas,us vos.

❡ שמה שמתהו או שמתו שמתך שמתני שמתם שמתכם שמתנו שמתה או שמתה שמתך שמתן שמתכן Posuit, it eũ, vel it eũ, it te, it me, it eos,it vos,it eã,vel it eã, it te,it eas,it vos,

❡ שמת ושמתם כמו שמת ושמתן posuisti,et stis,sicut posuisti, et posuistis;

❡ Participiũ.

❡ שם שמו שמהו שמך שמני או שמי שמם שמה שמך שמן שמכן, שמנו שמכם pnẽs, ẽs eũ. vł ẽs eũ, ẽs te,ẽs me,vel ẽs me,ẽs eos,ẽs vos,ẽs nos,ẽs eã, ẽs te, ẽs eas, ẽs vos,

❡ שמים שמיו שמיך שמי שמיהם שמיכם שמינו שמיה שמיך שמיהן שמיכן, Ponẽtes,tes eius, tes tui, tes mei,tes eorum, tes vestros,tes nostros, tes eius,tes tuos,tes earũ,tes vestros,

❡ שמה שמתהו שמתך שמתני שמתם שמתכם שמתנו שמתה שמתך שמתן שמתכן Ponẽs,ẽs eũ,ẽs te, ens me, ens eos,ẽs vos,ẽs nos, ens eã,ẽs te,ẽs eas,ens vos, Et sũt cũ camés,vt differãt a præterito.

❡ שמות שמותיו שמותיך שמותי שמותיהם שמותיכם שמותינו שמותיה שמותיה שמותיך שמותיהן שמותיכן Ponẽtes, tes eius, tes tui, tes mei,tes eorũ,tes vři,tes nři,tes eius.tes tui, tes earũ, tes vři,

❡ שום שומו שומך שומי שומם שומכם שומנו שומה שומך שומן שומכן Positus,tus ei⁹, tus tuus, tus

meus, tus eorũ, tus vr̃, tus nr̃, tus eius, tus tuus, tus earum, tus vester.

שׁוּמַיִם שׁוּמָיו שׁוּמַי שׁוּמֶיךָ שׁוּמֵיהֶם שׁוּמֵיכֶם שׁוּמֵינוּ שׁוּמֶיהָ שׁוּמַיִךְ שׁוּמֵיהֶן שׁוּמֵיכֶן Positi, ti eius, ti tui, ti mei, ti eorũ, ti vr̃i, ti nr̃i, ti eius, ti tui, ti earũ, ti vestri.

¶ שׁוּמָה שׁוּמָתוֹ שׁוּמָתְךָ שׁוּמַתְנִי שׁוּמָתָם שׁוּמַתְכֶם שׁוּמָתֵנוּ שׁוּמָתָהּ שׁוּמָתֵךְ שׁוּמָתָן שׁוּמַתְכֶן Posita, ta eius, ta tua, ta mea, ta eorũ, ta vestra, ta nostra, ta eius, ta tua, ta eorũ, ta vestra.

¶ שׁוּמוֹת שׁוּמוֹתָיו שׁוּמוֹתֶיךָ שׁוּמוֹתַי שׁוּמוֹתֵיהֶם שׁוּמוֹתֵיכֶם שׁוּמוֹתֵינוּ שׁוּמוֹתֶיהָ שׁוּמוֹתַיִךְ שׁוּמוֹתֵיהֶן שׁוּמוֹתֵיכֶן Positæ, tæ eius, tæ tuæ, tæ meæ, tæ eoꝝ, tæ vestræ, tæ eiꝰ, tæ tuæ, tæ earũ, tæ vestræ.

¶ שׂוֹם ponere coniungitur vt שׂוֹם participiũ. ¶ Et sic imperatiuũ שׂוּם vt שׂוּמוֹ או שׂוּמֵהוּ pone eum, vel ne eũ ⁊c.

¶ Futuꝝ אָשׂוּם אֲשׂוּמוֹ או אֲשׂוּמֵהוּ או אֲשׂוּמֶנּוּ אֲשׂוּמְךָ אֲשׂוּמָם אֲשׂוּמְכֶם אֲשׂוּמָהּ או אֲשׂוּמֶהָ או אֲשׂוּמֶנָּה אֲשׂוּמֵךְ אֲשׂוּמָן אֲשׂוּמְכֶן, וְכֵן יָשׂוּם תָּשׂוּם נָשׂוּם ponã, am eũ, vel am eũ, vel am eũ, am te, am eos, az vos, am eã, vel ponã eã, vel am eá, am te, am eas, am vos. Et sic, net, es, mus ⁊c.

¶ De quarta specie verborũ quorũ secũda quiescit q est iod. Caput. 21.

Quarta species qescentiũ est quorũ secunda qescit quæ est iod vt אָיַב inimicari, inimicus esse Exodi. 23. וְאָיַבְתִּי, Et inimicus ero ⁊c. אָיַב אָיַבְתָּ אָיַבְתִּי אָיְבוּ אֲיַבְתֶּם אָיַבְנוּ אָיְבָה אָיַבְתְּ אֲיַבְתֶּן. Inimicatus est, ⁊c. Sed annotandũ ꝙ secunda litera huiꝰ verbi, quæ est iod est apparẽs, ⁊ nõ latet, nisi in nomine אֵיבָה. Inimicitiæ instar אֵימָה terror ab אָיַם. Uerbũ quoꝙ רָשׁ רַשְׁתָּ רַשְׁתִּי. Depauperatus est, tus es, tus suz à רִישׁ paupertate deductum prouerbio. 30. Obliuiscatur רִישׁוֹ paupertatis suæ, ad hanc putant speciem pertinere. psalmo. 33. Catuli leonum רָשׁוּ de pauperati sunt, et sic à בִּין deducũt בַּן בַּנְתָּ

Intellexit, sti. psal. 138. בַּנְתָּ Intellexisti cogitationes meas, Alij reducunt ad tertiã speciẽ, et secundum illam flectunt, et pnominibus iũgũt hæc verba.

De quĩta specie quæ est verborum desinentium in áleph quiescens.

Caput. 22.

Quinta vero species est verborũ desinentium in áleph q̃escẽs vt קרא מצא vocauit, inuenit העבר קרא קראת קראתי קראו קראתם קראנו או קראה קראת קראת קראתן הבינוני קורא קוראים קוראן קוראה וא קוראת קוראות הפעול קרוא קרואים קרואן קרואה קרואות המקור קרא או קרא או קראת או קרא בקרא כקרא לקרא מקרא הצווי קרא קראו קראן קראנה או קראן או קראן האותן אקרא יקרא תקרא נקרא יקראו תקראו תקרא תקראי תקראנה או תקראן

Præteritum. Vocauit, vocauisti, ui, ũt, stis, mus, uit, sti, stis, Participium vocans, vocãtes, tes, vocãs, vel ãs, tes Passiuũ participium vocatus, vocati, ti, ta, tæ, Infinitiuim, et gerũdium. Vocare, vel vocare, vel re, vel vocare, inuocando, cum vocando, ad vocandum, à vocando,

Imperatiuum. Voca, vocate, voca, vocate, vel ate, vel ate, futurum vocabo, vocabit, vocabis, vocabimus, bũt, tis, bit, bis, bunt, vel bunt,

Et prima existente gutturali sic variatur חטא כמו קרא וכן הבינוני המקור חטא בחטא כחטא לחטא מחטא הצווי כמו קרא האותן אחטא יחטא.

Peccauit sicut vocauit, et sic participium. Infinitiuum peccare &c. Impervtiuum vt voca. futurum peccabo, bit cum segból, et sic totum.

Et veniens à themate פעל sic declinatur מלא מלאת מלאתי מלאו מלאתם מלאנו מלאה מלאת מלאתן הבינוני מלא מלאים מלאה מלאות כמו התאר המקור מלאות הצווי מלא מלאו מלאן מלאנה האותן אמלא ימלא תמלא נמלא ימלאו תמלאו תמלא תמלאי תמלאנה

תְּמַלְאנָה. Impleuit, sti, impleui, ipleuerũt, stis, mus &c.

¶ Tertia præteriti fœminei est ꝯmuniter, vel קָרָאתָ, &c. קָרָאָה sic חָטָאת. Deute. 31. וְקָרָאת. Et vocauit vos, Et Exo. 5. וְחָטָאת Et peccabit popl's tu⁹. ¶ Participium cõmunit in hac specie est cũ seri, exceptis paucis, quæ sũt cum seghól vt. 4. Reg. 20. Ecce ego רֹפֵא לָךְ sano te, Ecclesiastis. 7. et מוֹצֵא inuẽio ego &c. Et. 2. Et לְחוֹטֶא peccãti dedit, Et. 8. Qui חוֹטֶא peccat faciens malũ, Et. 9. Et חוֹטֶא peccans vnus, Et. Isa. 65. Et הַחוֹטֶא peccãs filius cẽtum ãnorum, ¶ Et fœmineum קֹרֵאָה, vel קוֹרֵאת. Et macór קָרָא, vel קְרָאת. Ut non קְרֹאת vocares nos, Et leuiti. 8. vsq; ad diẽ מְלֹאת quo ipleti fuerit dies cõsecratiõis vr̃æ, prouerbio. 8. Timor dñi שְׂנֹאת odire malũ. ¶ Imperatiuũ קְרֶאנָה, vel sine he, et res cũ seri áleph quiescẽte vt. Ruth. i. קְרֶאןָ vocate me amarã, in quo licet he fœmineũ signũ non sit scriptũ, est tamen in platione, Sed in illo. Exo. 2. קְרֶאןָ לוֹ vocate eũ, apparet áleph, et ẽ cum seghól

¶ De sexta specie que ẽ verborũ quorũ vltima deficit, q̃ ẽ he Caput. 23.

Sexta species verborũ quorũ vltima deficit, que est he הֶעָבָר: בָּנָה בָּנִיתָ בָּנִיתִי בָּנוּ בְּנִיתֶם בָּנִינוּ: בָּנְתָה בָּנִית או בָּנִית בְּנִיתֶן הַבֵּינוֹנִי: בֹּנֶה בֹּנִים בֹּנֵן בֹּנָה בֹּנוֹת: הַפָּעוּל בָּנוּי בְּנוּיִים בְּנוּיָה בְּנוּיוֹת הַמָּקוֹר בָּנֹה או בְּנוֹת בִּבְנוֹת כִּבְנוֹת לִבְנוֹת מִבְּנוֹת: הַצִּוּוּי בְּנֵה בְּנוּ בְּנִי בְּנֶנָה: הָאִיתָן אֶבְנֶה יִבְנֶה תִּבְנֶה נִבְנֶה יִבְנוּ תִּבְנוּ תִּבְנֶה תִּבְנִי תִּבְנֶינָה.

עָשָׂה עָשִׂיתָ עָשִׂיתִי עָשׂוּ עֲשִׂיתֶם עָשִׂינוּ עָשְׂתָה עָשִׂית או עָשִׂית עֲשִׂיתֶן

¶ Præteritum. Ædifico, sti ui, rũt, stis, mus, uit, sti, stis.

¶ Participiũ ædificãs, tes, tes, ãs, tes, Passiuũ ædificatus, ti, ta, tæ. ¶ Infinitiuũ. Ædificare, vel ædificãdo, do, in ædificãdo, cũ ædificauerit, ad ædificãdũ, ab ædificãdo. ¶ Imperatiuum Ædifica, tæ, ca, tæ, ¶ Futurum ædificabo

ædificabo, bit,is,mus, būt,tis, bit,bis.bo,

¶ Facit,sti,ci,mus, rūt, stis, Et sic residuum.

¶ Est autē ānotādū ꝙ he finale interdū scribit,interdū vero nō scribit,⁊ iod ē loco he lřæ radicalis. Nā lřæ אֱהֲוִי in vicē ꝑmutātur. Et secūdū normā apparet iod, vt in בָּנִיתָ בָּנִיתִי,⁊ sic in secūda, et ꝑma pluralis interdū nō scribit, Sed ē in prolatione vt.3.Reg.8. Et domū quā בָּנִתִי ædificaui, Et psal.9. רָאִתָה vidisti, quia tu laborē ⁊c. Tertia pluralis cōmuniter est breuis, Sunt tamen non nulla longa vt. Isa.16. תָּעוּ errauerūt in deserto, psal.36. sicut fumus כָּלוּ defecerūt qđ ē lōgum quia ē i soph passúc teste. Rab. Abra,⁊. Rab. Dauid, Et. Iiób, 24. Nō חָזוּ viderūt dies ei⁹. Et scđm normā ꝑfectorū בָּנוּ deberet esse בָּנָיוּ. Sic.n.inuenit ꝑfectū. Deut.32. petra ī qua חָסָיוּ בוֹ sperauerūt in ea,qđ est cū duobus camesin,ꝑinde ac si foret cū athnách,aut soph passúc,vt iod ꝓnūciatio sit lenior, Et sic psal. 72. נָטָיוּ רַגְלָי declinauerūt pedes mei. ¶ Tertia sigularis fœminei בָּנְתָה ædificauit, כָּלְתָה defecit. ꝑo.118. Et רָאֲתָה vidit ꝑo. 34. est cū tau loco he lřæ radicalis, et he signo fœmineo. Et hoc factū est, vt differat à masculino singulari, Si.n. lateret he radicalis, vt in בָּנָה ⁊ בָּנוּ, tertia fœminei eēt בָּנָה cū he signo fœmineo, ⁊ sic nil eēt discriminis īter masculeū, et fœmineū, Quis in masculeo he sit radicalis lřa. Et quia he radicale (qđ necesse est apparere in ťtia fœminei) nimis aspere ꝓnūciaret, ꝯmutarūt illud ī tau,⁊ dixerūt בָּנְתָה Deficit tn̄ intdū he radicale, ⁊ tau est loco he fœminei signi vt. leuiti.25 וְעָשָׂת. Et faciet fructū ꝑ וְעָשְׂתָה. Mutat ēt scđm normā in iod apparēs, vt ꝑo.56. in te חָסָיָה sperauit aīa mea, rōne dicta in tertia pluralis.

¶ Participiū actiuum cōiter ē breue et cū segból ad differētiā participij præcedētis speciei. Excipiūt tn̄ nōnulla, q̄ iūcta monosyllabo, aut dictiōi lōgæ

sunt cum seri, vt. Exo. 15. עֹשֵׂה פֶלֶא faciēs mirabile, Isa. 64. et עֹשֵׂה צֶדֶק faciens iustitiā, Et sic cum seri psal. 63. כָּל רֹאֵה בָם oīs videns in eis, ꝛ. 146. בּוֹנֵה ædificans. Ierusalem, Gene. 14. קֹנֵה possidens cœlos. E scdm. Hammasóreth omne קֹנֵה est cū seri, Sed, Rab. Dauid dicit se inuenisse illud prouerbio. 15. קֹנֶה לֵּב possidēs cor. Lámed cū daghés, et ita propter daghés קֹנֶה ē cū seghól, Et primo paralipomenon. 21. Et locutus ē dominus ad Ghad חֹזֶה vidētē Dauid, psal. 79. רֹעֵה pascens Israél, Gene. 4. Et erat. Hábel רֹעֵה צֹאן pascens pecus, et. 46. Oīs רֹעֵה pascēs pecus, et. 47. רֹעֵה pascēs pecus, Iere. 4. A voce equitis ꝛ רֹמֵה קֶשֶׁת iaciētis arcu. Et dicūt, quæ sūt cū seri esse cōiūcta. i. in regimine genitiui. Et venit cū iod loco he vt. Isa. 38. sicut tabernaculū רֹעִי pascētis, Et. Zacha. 11. o רֹעִי pascēs.

Participiū fœmineū cōmunit ē cū camés vt בּוֹנָה ædificās, עֹשָׂה faciēs. Ester. 2. רֹעָה pascēs Gene. 29. Et scdm normā pfectū ē בֹּנִיָּה בֹּנִיּוֹת sicut פֹּרִיָּה fructificās ps. 127. בֹּכִיָּה flēs thre. 1. Et cū súrec loco chólem ps. 64. דּוּמִיָּה silet laus. Passiuum vero ē cū ostēsione iod vice he vt בָּנוּי ꝛc.

Hammacór ē בָּנֹה ædificare, ædificādo. 3. Reg. 8. Et שָׁתֹה bibere. Isa. 22. עָלֹה ascendendo Nūi. 13. Et cū vau רָאוֹ vidēdo. Isa. 6. בָּכֹה plorādo. Isaiæ. 30. עָשׂוֹ faciēdo. Iere. 2. Et cū seuá, vel seuá patách si fuerit lrā gutturalis vt רְאֹה videre. Genesis. 48. עֲשׂוֹה facere. Gene. 50. קְנֵה possideacq̄re puer. 4. Et instar imperatiui רְאֵה videre ps. 141. Inuenit ꝛ pfectum mutato he ī vau pnūciatū vt לִרְאוֹתָהּ ad vidēdum. Eze. 28. ꝛ est instar illius Deut. 19. לְאַהֲבָה vt diligas dn̄m deū tuū. Venit etiā cū vau q̄escēte, et tau redūdante vice he, vt עֲשׂוֹת facere. Michea. 6. לִרְאוֹת ad vidēdum. Nūeri. 32. לִשְׁתּוֹת ad bibendum. Isaiæ. 5. שָׁתוֹת bibere. Isa. 22. רָאוֹת vidēdo. Isaiæ. 42. אָלוֹת iurādo Hose. 10. Inuenit et cum iod

signo

signo multitudinis vt. Eze.16. בִּבְנוֹתַיִךְ cum ædificaueris lupanar tuū. Et cū nun in fine istar nominis vt psal.84. Retraxisti מֵחֲרוֹן ne ex cādesceret, irā tuam Si.n. esset nomen (cū sit absolutum) cheth esset cū camés.

Imperatiuū בְּנֵה ædifica cū seri. 3. Reg.2. Inuenitur vnum cū segból puer.7. Custodi præcepta mea וֶחְיֵה & viue, Et cum seuá patách prima existēte gutturali vt עֲשֵׂה fac. Gene.6. עֲלֵה ascēde. genesis.35. Et plurale. Gene.2. פְּרוּ וּרְבוּ Crescite, et multiplicamini, עֲשׂוּ facite. Gene.19. עֲלוּ ascēdite. Deut.9, et cū seuá, & segból vt עֱנוּ canite p̄s.146. Et áleph interdū cū seri vt אֵפוּ coquite. Exo.16. Inuenit & pfectū vt בְּעָיוּ quærite. Isa.21. אֵתָיוּ venite eo. cap. qđ ē cum seri vt pnūciatio áleph dilatetur רְאֵי vide psal.44. עֲשֵׂי fac. Gene.16. עֲלִי ascēde. Nūi. 21. אֱלִי plange, vlula. Ioel.j. בְּכֶינָה flete. 2. Regū.j.

Futurum vt plurimū est cum segból vt אֶבְנֶה. Et אֶשְׁעֶה delectabor psal.118. ē cum camés loco segból. Et deficiēte lr̄a he trāsfertur pūctatura secūdæ radicalis literæ i pmā, & lr̄æ, quæ sunt futuri signa, vt pficiāt, et suppleant defectū illū, sūt cum ghabiá & seri, vel chiríc vt וָאֵפֶן et declinaui. Deute.9. וַיִּפֶן et respexit. Exo.2. Ne תֵּפֶן aspicias Nūi.16. וַנֵּפֶן & declinauim⁹ Deute.2. וַיִּבֶן Et ædificauit. Gene.33. וַיִּקֶן Et possedit. Ibidē, וַיִּכְבַּשׁ Et graue fuit. 2. Reg. 19. Sed quādo futurū ē pfectū cū lr̄a gutturali, tunc lr̄æ futuri signa, sūt cū segból, vel patách, vt אֶחֱזֶה videbo, אֶעֱלֶה ascēdā אֶעֱנֶה respondebo. Iiob.32. יֶחֱזֶה videbit Nūeri.24. תֶּחֱזֶה videbis. Exo.18. תֶּחֱשֶׁה tacebis p̄s.27. יֶחֱזוּ videbunt. Exo.18. תֶּחֱזֶינָה videbūt p̄s.16. Sed cū háin pter áleph, qđ ē cū segból aliæ sūt cū patách vt אֶעֱלֶה יַעֲלֶה תַּעֲלֶה נַעֲלֶה יַעֲלוּ תַּעֲלוּ תַּעֲלֶה תַּעֲלִי תַּעֲלֶינָה faciā, et, es, m⁹, ēt. tis, faciet, es, ēt. Et pria, vl' scđa existente gutturali, et he deficiente, literæ futuri signa, sunt cum seri, vel chiríc, vel patách, si fuerit háin, vel he et prima

 radicalis

radicalis litera cũ patách loco segból, quod tamen mutatur i camés, si diuisiuũ habuerit accentũ vt athnách, vt soph pasúc, vt וַיִּשַׁע et respexit .Gene. 4. תַּתַע errabis puer .7. וַתֵּלַה et insaniuit תֵּחַת accepta erit puer.17. יֵחַר irascetur .Gene. 18. וַיִּחַר et iratus ē .Gene .4. וַיִּחַן & castrametatus est .Gene. 26. וַיִּמַח .Et deleuit .Gene.7. Et cum cheth interdũ est cum patách vt וַתֵּחַז & aspiciat .Miche.4. Et puer.27. ferrũ ferro יָחַד acuet se, & vir יַחַד acuet faciã proximi sui וַיִּחַץ et diuisit. Gene.33. וַיִּחַל & ægrotauit .4. Reg.j. אַחַז videbo .Iiob .23. וַיַּעַן & respõdit.3.Reg.20. יַעַל ascendet.Gene. 44. וַתַּעַל & ascendit .Exodi.8. וָאַעַשׂ et feci וַתַּעַשׂ & fecit .Gene.41. וַתַּהַר & cõcæpit .Gene.16.

Et plurale pfectũ vt יֶחֱשָׁיוּן sperabũt po.35. יֶחֱזְיוּן videbũt Isa .26. יִשְׁתְּיוּן bibent psal .77. תִּבְעָיוּן quæretis. Isai.21. יִבְכְּיוּן flebũt .Isa.33. יִכְלְיוּן deficient. Isa.30. יִרְוְיוּן Inebriabũt se po. 35. יִשְׁלָיוּן abundabunt po .121.

Sũt etiã quædam futura defectiua, quorũ prima radicalis lrã nõ ē cũ segból, nec lræ, quæ sũt futuri signa, habẽt ghabiá vt וַיֵּשְׁתְּ et bibit .Gene.25. Et וַתֵּבְךְּ et fleuit, Nũi.24. וַיֵּרְדְּ et dñabit ð Iabacób, Et puer.7. N: וַיֵּשְׁטְ declinet ad vias eius cor tuũ, Et. Iere.42, וַיֵּשְׁבְּ et captiuũ duxit, Et. Iiob.31. וַיִּפְתְּ & se duxit se i abscõdito cor meũ Et hoc vsu venit (teste. R. Ionáh) vt verbũ ad sequentē currat dictionē queadmodũ veniũt וְשַׁבְתְּ q bitas i lebanon מְקֻנַּנְתְּ nidificas i cedris. Et ita veniũt nõ nulla in soph passúc, et athnách vt. Gene.27. Et attulit ei vinũ וַיֵּשְׁתְּ & bibit, Et eo ca. Et leuauit vocẽ suã וַיֵּבְךְּ et fleuit. Et in hoc forsan multitudinē secutus est, quod mirabile est (inquit .Rab. David) in oculis meis, quia in verbis quæ ita inuenimus, nec vnum inuenitur iuxta modum secundũ nec וַיֵּשְׁתְּ nec וַיֵּשְׁבְּ, ne וַיֵּבְךְּ aut וַיֵּרְדְּ, nec in verbis quæ veniũt iuxta modum primum vt וַיִּפְתְּ וַיִּבֶן וַיִּקֶן .Si em̃ veniunt sic vt

currat

currat verbũ ad sequentem di-ctionẽ, quõ nullũ ex his vẽit vt illa, cũ illa veniãt vt hæc. Ve-runtamen de quibusdam ratio reddẽda ẽ. Dicimus .n. ꝙ si à שָׁבָה .i. captiuauit, vnde dici-tur וַיִּשְׁבְּ, diceremus וַיֵּשֶׁב, vi-deretur, aut putaretur esse ex verbis quoꝝ ꝑma quiescit, quæ ẽ iod. i. à יָשַׁב. Sed in וַיִּפֶן ꝛ cæ-teris paulo superius memora-tis, non possumus errare, quia nõ inuenitur יָפַן יָבַן יָמַן, Et sic dicẽdum ẽ de וַיֵּרְדְּ et dominabit ne putetur esse à יָרַד, Sed de וַיִּפְתְּ יִשְׁתְּ וַיֵּבְךְּ וַיֵּשְׁתְּ, non est apud nos ratio manifesta, vt par est, Et dicimus ꝙ ratio vt non veniant vt וַיִּפֶן ꝛc. est, quia non esset recta eorum pronun-ciatio propter nunín. Et וַיִּחַדְּ lætatus ẽ. Jthró. Exodi. 18. est vt וַיֵּשְׁבְּ, Sed propter cheth gutturalem literam habet pa-tách teste. Rab. Jonáh. Quod ostendit et daghés, et sevá ip-sius dáleth, Sed. Rab. Dauid in Michlól rationem ait esse, vt appareat, et manifestetur tertia radicalis litera, quæ la-tet interdum vt in בְּנִי וִבְנִי תִּבְנִי et cæteris similibus, dictum est, quæ non sunt, vt perfecta, Sed ad ostendum ꝙ singula secun-dum normam, ita debebant esse, in aliquibus locis tam in præteritis, ꝙ in participijs, et imperatiuis, et futuris, ve-niunt vt perfecta cum iod vice he, vt dictum est. Sed iam in verbo גָּלָה qualiter, et quibus iungantur pronominibus, ex-plicemus.

Præteritum cum pnoibus.

גָּלָה גָּלָהוּ גָּלְךָ או גָּלֵךְ גָּלָנִי גָּלָם
גְּלָכֶם גָּלָנוּ גָּלָהּ גָּלָךְ גָּלָן גְּלָכֶן

Reuelauit, detexit, discoope-ruit, operuit eum, operuit te, vel operuit te, operuit me, ope-ruit eos, it vos, operuit nos, it eam, operuit te, operuit eas, it vos, vt עָשָׂהוּ fecit eum. Deut. 32. עָנָהוּ respondit ei pri. Reg. 9. עָשְׂךָ fecit te deute. 32. קָנְךָ possedit te. Jbidem, עָנָךְ respõ-dit tibi. Jsaiæ. 30. רָאָם vidit eos. Gene. 32. פְּדָם redemit eos psal. 77.

pſal.77. עָשָׂם fecit ea . Iſa. 48. עָשָׂנוּ fecit nos pſal.99.

¶ גָּלִיתָ גְּלִיתוֹ או גְּלִיתָהוּ גְּלִיתַנִי גְּלִיתָם גְּלִיתָנוּ גְּלִיתָהּ גְּלִיתָן . Reuelaſti, ſti eum, vel ſti eũ, ſti, me, ſti eos, ſti nos, ſti eam, ſti eas, עֲשִׂיתָם feciſti ea . Exo . 4. רְצִיתָם cõplacuiſti in eis, רְאִיתָהּ vidiſti eam pſal.99. עֲשִׂיתָהּ feciſti eã pſal.208.

¶ גָּלִיתִי גְּלִיתִיו או גְּלִיתִיהוּ גְּלִיתִיךָ גְּלִיתִיכִי גְּלִיתִים גְּלִיתִיכֶם גְּלִיתִיהָ גְּלִיתִיךְ גְּלִיתִין גְּלִיתִיכֶן, Reuelaui, ui eum, vel ui eum, ui te, ui me, ui eos, ui nos, ui eã, ui te, ui eas, ui vos, רְאִיתִיו vidi eũ . Deute. 32. מְשִׁיתִיהוּ extraxi eũ. Exo.2. עֲשִׂיתִנִי feci mihi, עֲנִיתִיךָ . Reſpondi tibi. Iſa.49. עֲשִׂיתִים feci eos . Gene.6. רְאִיתִיהָ vidi eam. Gene.9.

¶ גָּלוּ גָּלוּהוּ גָּלוּךָ גָּלוּנִי גָּלוּם גָּלוּכֶם גָּלוּנוּ גָּלוּהָ גָּלוּן גָּלוּכֶן, . Reuelauerũt, ũt eũ, ũt te, ũt me, ũt eos, ũt vos, ũt nos, ũt eam, ũt eas, ũt vos, עָשׂוּנִי fecerũt me pſ. 118. Iã עָשׂוּהוּ fecerũt eũ . Eccleſiaſtis.

גְּלִיתֶם גְּלִיתוּהוּ גְּלִיתוּנִי גְּלִיתוּם גְּלִיתוּנוּ גְּלִיתוּנִי גְּלִיתוּהָ גְּלִיתוּן Reuelaſtis, ſtis eum, ſtis me, ſtis eos, ſtis nos, ſtis eam, ſtis eas.

¶ גָּלִינוּ גְּלִינוּהוּ גְּלִינוּךָ גְּלִינוּם גְּלִינוּכֶם גְּלִינוּךְ גְּלִינוּן גְּלִינוּכֶן, Reuelauimus, us eum, us te, us eos, us vos, us eam, us te, us nos, us vos,

גָּלְתָה גְּלָתְהוּ או גָּלַתּוּ גָּלַתְךָ גָּלַתְנִי גָּלָתַם גָּלַתְכֶם גָּלַתְנוּ גָּלָתָהּ גָּלָתֵךְ גָּלָתַן גָּלַתְכֶן גָּלִית גְּלִיתֶן, כְּמוֹ גָּלִיתָ גְּלִיתֶם Reuelauit, it eum, vel it eum, it te, it me, it eos, it vos, it nos, it eam, it te, it eas, it vos, ſti, ſtis ſicut, ſti ſtis.

¶ Participium cũ pronominibus.

¶ גּוֹלֵהוּ גּוֹלוֹ או גּוֹלֵהוּ גּוֹלְךָ גּוֹלֵנִי או גּוֹלֵנִי גּוֹלָם גּוֹלְכֶם גּוֹלֵנוּ גּוֹלָהּ גּוֹלֵךְ גּוֹלָן גּוֹלְכֶן Reuelãs, ãs eum, vel ãs, eum, reuelans te, reuelans me, vel ãs me, reuelãs eos, ãs vos, reuelãs nos, ãs eam, reuelans te, ãs eas, reuelans vos, עוֹנֵהוּ . Reſpondens ei . j. Regũ, 14. עוֹנְךָ reſpondẽs tibi . Iiób. 5. עוֹשְׂךָ faciens te . Iſa . 43. רֹעִי paſcens me pſalmo . 22. רֹאִי vidẽs me. Iiób.7. רֹאֵנִי vidẽs me. Iſa.47. עֹשֵׂנִי faciẽs me. Iiób. 31. עֹשָׂהּ faciẽs eã . Iſa.22, עֹשָׂהּ faciens

faciens

faciens eam. Isa. 45. Et רודם pro רודם dominãs eis psal. 67.

¶ גולים גוליו גוליך גולי גוליהם גוליכם גולינו גוליה גוליך גוליהן גוליכן, Reuelãtes, tes eius, tes tui, tes mei, tes eorum, tes vr̃i, tes nr̃i, tes eius, tes tui, tes earum, tes vestri. עשיו faciẽtes eũ p̃o. 149. עשיהם faciẽtes ea p̃o. 110. נוטיהם extẽdentes eos. Isa. 42. ראי videntes me psal. 30. בזי cõtemnẽtes me pri. Reg. 2. צופיך speculatores tui. Isa. 52.

¶ גולה גולתו גולתך גולתי גולתם גולתכם גולתנו גולתה גולתך גולתן גולתכן, Releuãs, ãs eã, ãs te, ãs me, reuelãs eos, ãs vos, ãs nos, ãs eã, ãs te, ans eas, ãs vos,

¶ גולות גולותיו גולותיך גולותי גולותיהם גולותיכם גולותינו גולותיה גולותיך גולותיהן גולותיכן Reuelãtes, tes eius, tes tui, tes mei, tes eorũ, tes vestri, tes nr̃i, tes eius, tes tui, tes earũ, tes vestri.

¶ גלוי גלויו גלויך גלויי גלוים גלויכם גלוינו גלויה גלויך גלוין גלויכן, Reuelatus, tus ei⁹, reuelatus tuus, reuelatus meus, reuelatus eorum, reuelatus vester, tus nr̃, tus eius, reuelatus tu⁹, reuelatus earũ, tus vester גלוי. Iere. 32.

¶ גלוים גלוייו גלוייך גלויי גלוייהם גלוייכם גלויינו גלוייה גלוייך גלוייהן גלוייכן, Reuelati, ti eius, ti tui, ti mei, lati eorũ, ti vr̃i, ti nr̃i, ti ei⁹, reuelati tui, ti earũ, ti vr̃i,

¶ גלויה גלויתו גלויתך גלויתי גלויתם גלויתכם גלויתנו גלויתה גלויתך גלויתן גלויתכן, Reuelata, ta ei⁹, reuelata tua, ta mea, ta eorum, ta vr̃a, ta nr̃a, ta eius, ta tua, ta earũ, ta vestra,

¶ גלויות גלויותיו גלויותיך גלויותי גלויותיהם גלויותיכם גלויותינו גלויותיה גלויותיך גלויותיהן גלויותיכן Reuelatæ, tæ ei⁹, tæ tuæ, tæ meæ tæ earum, tæ vr̃æ, tæ nr̃æ, tæ ei⁹, tæ tuæ, tæ earũ, tæ vr̃æ,

¶ Macõr cum pronoĩbus.

¶ גלותאו גלה גלותו או גלוהו גלותך גלותי או גלותני גלותם גלותכם גלותנו גלותה גלותך גלותן גלותכן, Reuelare, vl̃ re, re ei⁹, vl̃ re ei⁹, re tuũ, re meũ, vl̃ re meũ, re eorũ, re vr̃m, re nr̃m, re ei⁹, re tuũ, re earũ, re vr̃m בראותו cũ vidisset ip̃e Iudicũ. 11. Et. Exo. 18. Non poteris עשהו facere eũ, Et. 12. לעשותו vt faciet ip̃e. c. 10. In die

רְאוֹתְךָ quo videris tu, et cum iod signo pluralis בִּבְנוֹתַיִךְ cum ædificaueris tu. Eze. 16. בַּעֲלוֹתְךָ dum ascenderes tu. Exo. 34. בַּעֲלוֹתִי dū ascēderē ego, & cū pa- tách vice seri p̄ri. para. 12. Et si לְרַמּוֹתַנִי ad decipiendum me. Et לַעֲשׂוֹתָם vt facietis ea. Deut. 5. בִּרְאוֹתָם cū vidissēt ipsi p̄ri. Reg. 13. לְזָרוֹתָם vt dispgeret eos p̄s. 105. לַעֲשׂוֹתְכֶם vt faciatis vos. Deute. 4. בִּרְאוֹתְכֶם cū videritis Jehos. 3. Et. Jsa. 51. Nō addes לִשְׁתוֹתָהּ vt bibas illū &. Deute. 10. לַעֲשׂוֹתָהּ vt facias illud, בַּעֲלוֹתָהּ quādo ascēdebat ipsa p̄rimo. Reg. 2.

¶ Imperatiuū cum pronomine.

¶ גְּלֵה גַּלֵּהוּ גַּלֵּנִי גַּלֵּם גַּלֵּנוּ גַּלֶּהָ גַּלֵּן גַּלּוּ גַּלּוּהוּ גַּלּוּנִי גַּלּוּם גַּלּוּנוּ גַּלּוּהָ גַּלּוּן גַּלֶּינָה כְמוֹ גַּלּוּ Reuela, la eū, la mi hi, reuela eos, la nos, reuela eā, reuela eas, Reuelate, te eum, te me, Vel mihi, reuelate eos, te nos, te eam, te eas, Reuelate si- cut reuelate פְּדֵנִי Redime me psalmo. 118. עֲנֵנִי responde mi, exaudi me psalmo. 4. פְּדֵנוּ Re dime nos psal. 43.

¶ Futurū cū pronoib⁹

¶ אֲגַלֶּה: אֲגַלֵּהוּ או אֲגַלֶּנּוּ אֲגַלְּךָ אֲגַלֵּם אֲגַלְכֶם אֲגַלֶּהָ אֲגַלֵּךְ אֲגַלֵּן אֲגַלְכֶן Reuelabo, bo eum, vel bo eū. bo te, bo eos, bo vos, bo eam, bo te, bo eas, bo vos, אֶרְאֶנּוּ vide- bo eū. Nūi. 23. אֶעֱנֶךָּ respōde- bo tibi. Jiob. 14. אֶעֶשְׂךָ faciā te Gene. 12. אֶעֱנֵם Respōdebo eis Jsa. 41. אֶרְאֵךְ videbo te. Eze. 16. אֶעֱשֶׂנָּה faciā illud.

¶ יְגַלֶּה יְגַלֵּהוּ או יְגַלֶּנּוּ יְגַלְּךָ יְגַלֵּנִי יְגַלֵּם יְגַלֶּכֶם reuelabit, bit euz, vel reuelabit eum, bit te, bit me, reuelabit eos, bit vos, Et ita residuū iuxta hāc formā יִרְאֵהוּ videbit eū. Judicum. 15. יִבְזֵהוּ spernet eū p̄ri. Reg. 17. יַעֲשֵׂהוּ faciet illud. Jsa. 44. יַהְתְּךָ tol- let te psal. 51. יַעַנְךָ respō debit tibi psal. 19. יִרְאֵנִי videbit me. Exo. 33. cum patách vice seri, יִרְאֵנִי videbit me. 2. Reg. יַעֲנֵנִי respōdebit mihi p̄o. 3. יִרְאֶהָ vi- debit eā. Gene. 38. יַעֲשֶׂהָ faci- et illud leuiti. 9. יִרְאֶנָּה videbit eā. Deut. j. יִרְעֶנָּה pascet eā p̄o. 79. יַעֲנֵנוּ respōdebit nobis. psal mo. 19. ¶ Et sic תְּגַלֶּה תְּגַלֵּהוּ או תְּגַלֶּנּוּ תְּגַלְּךָ תְּגַלֵּנִי תְּגַלֵּם תְּגַלֶּכֶם

Reuelabis,

Reuelabis, bis eũ, vel bis eum, bis te, bis me, bis eos, bis vos. תַּעֲשֶׂנּוּ facies illud Exodi. 28, תִּרְאֶנּוּ videbis eũ Numeri. 23. ¶ Et sic נִגְלֶה נִגְלֵהוּ. Reuelabimus, mus eum &c. נִרְאֵהוּ videbimus eũ. Isai. 53. Et יִגְלוּ יִגְלוּהוּ reuelabũt, bũt eum &c. יִסְכֻּהוּ despiciẽt eũ pri. Reg. 10. יִרְאוּנִי videbũt me. ps. 118. יִרְאֻהָ videbũt eã Numeri. 14. Et תִּגְלוּ תִּגְלוּהוּ reuelabitis, tis eũ &c. תַּעֲנֻהוּ respõdebitis ei. Isaiæ. 36. Et ita totum residuũ.

¶ De septima specie quæ ẽ eorũ quorũ prima, quæ est áleph, et tertia q̃escit, quæ ẽ he. Caput. 24.

Septĩa species ẽ quorũ prima quæ ẽ áleph, et tertia quæ est he, quiescũt vt הֶעָבָר אָבָה אָבִיתָ אָבִיתִי אָבוּ אֲבִיתֶם אָבִינוּ אָבִתָה אָבְתָה או אָבִית אֲבִי תֶן הַבֵּינוֹנִי אֹבֶא אֹבִים אֹבֵן אֹבָה אֹבוֹת אָבוּי אֲבוּיִם אֲבוּיָה אֲבוּיוֹת הַמָּקוֹר אָבוֹת: הַצִּוּוּי אֱבֵה אֱבוּ אֱבִי אֱבֶינָה או אֱבֶה אֱבוּ אֱבִי אֱבֶינָה הָאֹתִיּוֹת אֹבֶה יֹאבֶה תֹאבֶה נֹאבֶה יֹאבוּ תֹאבוּ תֹאבֶה תֹאבִי תֹאבֶינָה voluit (acquieuit), sti, lui, rũt, stis, mus, it, sti, vel sti, stis Volẽs, tes, tes, ẽs, tes, volitus, ti, ta, tæ, Infinitiuum velle vt אָלֹה אָלוֹת iurare. Hose. 10. et eo. capi. Impatiuũ, veli, velite, veli, velite. Vel veli. te, li lite. Volã et, es, lẽt, tis, ẽt. Et interdum cadit áleph vt puer. j. Ne תֹּבֵא voles, aut acq̃escas. Et cũ seuá, et segból vt אָתָה יֶאֱתֶה תֶּאֱתֶה veniã, et es, Iiob. 37. Ab aquilone aurũ יֶאֱתֶה veniet, et áleph q̃escẽte, et vltima deficiẽte lfa vt. Isa. 41. וַיֵּאת et veniet ab ortu solis, Et cũ áleph vice he vt. Deute. 33. וַיֵּתֵא et venit cũ principibus populi, et cum vno pasétb, et breue vt legunt filij. Naphtali, Sed filij. Asér legunt cum duobus pasetbín, et longum וַיֵּתֵא. Et futurum cum áleph quiescẽte vt אֶאֱתֶה יֶאֱתֶה תֶּאֱתֶה, Et sic residuũ vt Michææ. 4. vsq̃ a te תֶּאֱתֶה veniet.

¶ De octaua specie quæ ẽ eorũ

eorum quorum prima quæ ē iod, et tertia quæ est áleph, quiescunt

Caput .25.

Octaua species est verborum quorum prima litera quæ est iod, et tertia, quæ est áleph, quiescunt vt הֶעָבָר: יָצָא יָצָאתָ יָצָאתִי יָצְאוּ יְצָאתֶם יָצָאנוּ: יָצְאָה יָצָאת יְצָאתֶן: הַבֵּינוֹנִי יוֹצֵא יוֹצְאִים יוֹצְאָה או יוֹצֵאת יוֹצְאוֹת הַמָּקוֹר יָצֹא או צֵאת בְּצֵאת כְּצֵאת לְצֵאת מִצֵּאת: הַצִּוּוּי צֵאאוּ צְאָה צְאוּ צֶאןָ צֶאנָה או צֶאנָה הֶעָתִיד אֵצֵא יֵצֵא תֵּצֵא נֵצֵא יֵצְאוּ תֵּצְאוּ תֵּצֵא תֵּצְאִי תֵּצֶאנָה או תֵּצֶאןָ

Præteritum Egressus ē &c. Deficit interdum áleph, vt Jiob .primo .Nudus יָצָתִי Egressus sum.

Participium יוֹצֵא .Et fœmineum יוֹצְאָה .Et leniēdi áleph gratia interdum deficit he, et transfertur punctum ipsius álephin seri, vt talem indicet defectum vt .Ecclesiastis .10. Sicut error שֶׁיּוֹצָא qui egreditur à facie principis pro יוֹצְאָה. Et .Deuteronomi .28. הַיּוֹצֵת qui egreditur deinter pedes eius deficit áleph de scriptura.

Hammacór יָצֹא .Gene.27. et צֵאת .Genesis.24. בְּצֵאת. Genesis.35. בְּצֵאתוֹ ,Genesis. 12. צֵאתְךָ .Deutero.8. בְּצֵאתְךָ. Judicum.5. בְּצֵאתְךָ .Deut.28. בְּצֵאתוֹ .Exo.9. בְּצֵאתָם .Exo.5. בְּצֵאתְכֶם .Deuterono.22. צֵאתֵנוּ Jeho.9.

Imperatiuum צֵא egredere. Gene.8. et in soph passúc צְאָה Judicum .9. צְאוּ egredimini. Genesis.19. & cum athnách צְאוּ Jere .50. & cum .Zachéph similiter צְאוּ .Isaiæ.49. צְאֶן .Căti. 3. צְאֶנָה .Canti.3. et quiescente áleph צְאֶנָה .Et צְאֶינָה .Canti. 3. Sadi cum seuá præter normam.

Futurum cum seri אֵצֵא &c. et ita quando ē lōgum vt .Gene. 8. וַיֵּצֵא נֹחַ .Et egressus est Nóach, Et i תֵּצֶאנָה áleph quiescit, vt sit discrimen inter ipsū, et futurum desinentium in he quiescens, Et in soph passúc, et athnách,

athnách, & .Zachéph וַיֵּצְאוּ Isa. 49.et תֵּצֵאוּ .Isaiæ .52.

¶ Quæ autem veniunt à themate cum camés, et feri instar פָּעַל sic coniugantur יָרֵא יָרֵאתָ יָרֵאתִי יָרְאוּ יְרֵאתֶם יָרֵאנוּ : יָרְאָה יָרֵאת יְרֵאתֶן הַבֵּינוֹנִי כְּמוֹ שֵׁם הַתֹּאַר יָרֵא יְרֵאִים יְרֵאִין יְרֵאָה יְרֵאוֹת דַּמָּקוֹר יְרֹא או יְרֹא בִּירֹא כִּירֹא לִירֹא מִירֹא וִירֹא לְיִרְאָה לִרְא שְׁמוּאֵל יח : הַצִּוּוּי יְרָא יִרְאוּ יִרְאִי יְרֶאנָה או יְרְאֶנָה : דְּאִיתָן אִירָא יִירָא תִּירָא נִירָא יִירְאוּ תִּירְאוּ תִּירָא תִּירְאִי תִּירֶאנָה

¶ Præteritum timuit, timuisti, timui, &c. יְרֵאתֶם vero .i. timuistis .Iiob.4. est à themate יָרָא cũ camés. Participiũ passiuo, quia sunt in transitiua, non est in prædictis verbis, Et in macor quiescit iod cum literis deseruientibus, et sic in futuro, Et cum accentu diuiſiuo יָרָאוּ psal.51. תִּירָאִי .Isa.40.

¶ De nona specie quæ ẽ verborum, quorum prima quæ ẽ iod, et tertia quæ ẽ he, quiescunt Caput .26.

Nona species est verborum incipientium à iod, & desinentiũ in he descens הֶעָבָר : יָרָה יָרִיתָ יָרִיתִי יָרוּ יְרִיתֶם יָרִינוּ : יָרְתָה יָרִית יְרִיתֶן : הַבֵּינוֹנִי יוֹרֶה יוֹרִים יוֹרִין יוֹרָה יוֹרוֹת הַפָּעוּל יָרוּי יְרוּיִם יְרוּיָה יְרוּיוֹת : הַמָּקוֹר יְרוֹת או יָרֹה בִּירוֹת כִּירוֹת לִירוֹת מִירוֹת : הַצִּוּוּי יְרֵה יְרוּ יְרִי יְרֶינָה הָאִיתָן אִירֶה יִירֶה תִּירֶה נִירֶה יִירוּ תִּירוּ תִּירֶה תִּירִי תִּירֶינָה

¶ Præteritum Iecit, iecisti, ieci, &c. fœmineum יָרְתָה vel יָרָתָה sicut יָפִית .i. pulchruisti câti .2.

¶ Hammacór לִירוֹת vt יְרוֹת .i. vt iaciant psal.10.et יָרֹה .Exo. 19.et יִרֹה Et cum áleph vice he לִירֹא .2. paralipomenon .29.

¶ Futurum אִירֶה, vel defectiue איר ויר תיר &c. Et sic à יָגָה populatus est, ui abstulit, futurum אֹגֶה יוֹגֶה &c. et defectiuum אין יון תין &c. Et à יָעָה remouit, scopauit futurum אִיעֶה יִיעֶה &c. et defectiuum

ctiuũ יָפָה ꝛ à יָפְתָ ꝛc. ꝛ אִיעַ וְיָע תְּיֻעַ pul-chruit. אִיפֶה וְיִפֶה תִּיפֶה Ezc. 31. ꝛ וַיִּיף pulchruit, i quo iod scd̃m quescit, quod secũdũ normã debe-bat esse וַיִּיף instar וַיֵּשֶׁב ꝛ præda tus est, et ita se dicit inuenisse Rab. Dauid in Michlól, et in libro radicũ, in aliquib⁹ libris correctis, et ita legũt filij Aser, prio modo legũt filij naphtali, i. cum iod secũdo quiescente, ꝛ. Rab. Jona legit וַיִּיף prius iod cum seuá, alterum cum chiric.

De specie decima verbo rũ quorꝫ scd̃a quæ ẽ áleph, et tertia quæ ẽ he qescit, et de vndecima. Caput. 27.

DEcima spe-cies est eorꝫ quorꝫ scd̃a, quæ ẽ áleph ꝛ tertia, quæ ẽ he, quiescit, quæ sequitur formaꝫ sextæ spe-ciei, vbi etiam huius verbi רָאָה vidit citantur exẽpla, Ibi vide. Undecima vero est quorum secunda, quæ est vau, et tertia quæ est áleph, quiescit vt בּוֹא, quod ita coniugatur בָּא : הֶעָבָר

בָּאתָ בָּאתִי בָּאוּ בָּאתֶם בָּאנוּ
בָּאָה בָּאתְ או בָּאת בָּאתֶן הַבֵּינוֹנִי
בָּא בָּאִים בָּאָה בָּאוֹת : הַמָּקוֹר
בֹּא בְּבוֹא כְּבוֹא לָבוֹא מִבּוֹא
הַצִּוּוּי בּוֹא בּוֹאִי בּוֹאוּ בּוֹאנָה
הָעָתִיד אָבוֹא יָבוֹא תָּבוֹא נָבוֹא
יָבוֹאוּ תָּבוֹאוּ תָּבוֹא תָּבוֹאִי
תָּבוֹאנָה או תְּבוֹאֶינָה או תָּבֹאןָ

Præteritum venit (aut in-gressus ẽ), sti, ni, runt, stis, m⁹, et sine áleph בָּנוּ pro בָּאנוּ veni-mus primo. Regum. 25. Uenit est longum ad participij diffe-rentiam, inuenitur tamen bre-ue præter normaꝫ. Ezechie. 30. וּבָאָה et veniet gladius, venisti, venistis, Participium veni-ens, veniẽtes, veniẽs, veniẽtes, Hammacór, Uenire, inueni-endo, cum venerit, ad venien-dum, à veniendo.

Et cum pronomine בּוֹאִי בּוֹאֲךָ או בּוֹאֵכָה בּוֹאוֹ בּוֹאָם בּוֹאֲכֶם בּוֹאֵנוּ בּוֹאָהּ בּוֹאָן או בּוֹאָנָה venire ei⁹, ꝛc. Imperatiuum veni, te, ni, te. Futurum veniã, et, es ꝛc, Et cum he אָבוֹאָה veniam, Et sic fœmineum תָּבוֹא veniet, et cum he תָּבוֹאָה. Isaiæ. 5. Et sic נָבוֹא נָבוֹאָה psalmo. 131. Et Deute.

Deute.33. תָּבֹאתָה veniat ad caput .Joseph.j. omnis benedictio veniat ꝛc. et tau et he redundant sicut ꝛ in נִפְלְאַתָה mirabilis fuit amor tuus .2.Regum.j.vel dic ꝙ talis additio tam in verbis, ꝙ̄ in nominibꝰ ponitur augendi gratia perinde ac si dicat Veniat, et veniat multipliciter .Illud autem primi . Regum .25. Nisi festinasses וַתָּבֹאתִי et venisses in occursum mei, est compositum ex duobus signis fœmineis præteriti ꝛ futuri. Nā si totū foret futurū dixisset וַתָּבֹאִי, Et si foret tum præteritum, dixisset וּבָאתִי Sed est compositum vt veniendi multiplicem eius ostēderet, apparatum, Et sic .Iiób .22. תְּבוֹאַתְךָ טוֹבָה veniet tibi bonū, est compositum ex תָּבֹא et בָאָה. Vel tau est vice he redundantis, vt ē. Isaiæ.5. Et appropiquet וְתָבוֹאָה ꝛ veniat, quēadmodum et in verbis perfectis redundat he in futuro, vt dictū ē. Rab.vero .Ionách in וַתָּבֹאתִי scripsit ꝙ tau ponitur vice iod, Ac si dixisset וַתָּבֹאִי ,Sed priꝰ ē magis rectum . ¶ Et cū pronominibus תְּבוֹאֵנִי hoc ē תָּבֹא לִי veniat mihi psal.35. et תְּבוֹאֶנּוּ i. veniat ei psalmo.34.et יְבוֹאֻנִי veniat nobis, Et יְבֹאֻנִי veniāt mihi psal.118. Et sic מוֹא quod est vomere coniugatur מָא מָאתָ ꝛc. vt בָא בָאתָ Unde illud leuiti .18. sicut מָאָה euomuit gētem, est participium fœmineum, ꝙ̄ ꝙ̄ sunt qui dicunt esse præteritum à מָאָה sicut רָאָה, et בָנָה Et sic הָאָרֶץ .i. terra masculei generis est sicut et . Genesis.13. Et non נָשָׂא ferebat eos הָאָרֶץ .i. terra, Et illud . Ieremiæ. 25. וּקְיוּ .i. et vomite ponitur pro וּמוֹאוּ, si deducatur à מוֹא ,et iod est loco áleph, Si vero sit à מָאָה vel קִיא venit more verborum quorum vltima quiescit, et est magis rectum .

¶ De duodecima, ꝛ tertiadecima specie. Caput.28.

Uodecima species ē verborum quorū secūda quæ ē iod,

ē iod, et tertia quæ ē áleph vt מִיא vomuit, cuius thema alij putant esse קוֹא, מָאָה, aut קוֹא, vt capite dictum ē præcedēti.

¶ Tertiadecima species ē quorum secūda quæ est Jod, et tertia quæ est he, quiescit, quæ sic coniugatur הֶעָבָר חָיָה חָיְתָה חָיִיתָ חָיִית חָיִיתִי חָיוּ חֲיִיתֶם חֲיִיתֶן חָיִינוּ: הַבֵּינוֹנִי חַי חַיִּים חַיָּה חַיּוֹת: הַמָּקוֹר חָיוֹ: הַצִּוּוּי חְיֵה חְיוּ חְיִי חְיֶינָה הָאֵיתָן אֶחְיֶה יִחְיֶה תִּחְיֶה נִחְיֶה יִחְיוּ תִּחְיוּ תִּחְיֶה תִּחְיִי תִּחְיֶינָה או תִּחְיֶין או אֶחְיֶה

¶ Præteritum vixit, sti, xi, ꝛc. Et secūdum. Rab. Jonách ob eius frequētem vsum, remouerūt he tā in masculino, q̄ in fœminino vt. Gene. 5. Et fuerūt omnes dies Adám quibus חַי vixit, Et Exo. 33. Non videbit me hō וָחָי et viuet, pro חָיָה, Et fœmineū. Exo. j. Et si filia est וָחָיָה viuat, pro חָיְתָה. ¶ Participiū ē vt tóar חַי. Gene. 43. Nū ad huc ipse חַי viuit? Et secundum normam erat dicendum חָיֶה instar דָּוֶה. Et sic dicēdum est in plurali חָיִים cum raphéh instar דָּוִים, בָּלִים, queādmodum dicitur ī fœmineo. Exo. j. quia חָיוֹת viuificantes sūt, Sed quia illud. Exo. 4. videbo an adhuc ipsi חַיִּים viuāt, et sic חַיִּים viuitis vniuersi vos, daghessatur ob defectum alterius iod, quod ē tertia radicalis litera, queādmodum daghéssatur in חַיָּה חַיּוֹת, dicendum est (inquit Rab. David,) q radix חַיִּים חַיִּים est חיי verbum geminatū, q̄ q̄ secūdum morem deficiat litera geminanda, Et חַיָּה חַיּוֹת debuerant daghessari, Sed vt differant à nominibus חַיָּה חַיּוֹת bestia, bestiæ, raphantur hæc, vt ꝛ nonnulla alia geminata, vt suopte dicemus in loco Inueniתur et à themate חָיָה instar בָּעַל vt leuiti. 25. וָחַי Et vixerit frater tuus tecum vel dic q quiescit tertia pro חָיָה, vel deficit iod geminādum vt sit חַיִי.

¶ De verbis defectiuis quorū pma quæ est nun, deficit Caput. 29.

Unt etiam in biniān cal, verba defectiua et horum

quædam sunt quorum prima litera, quæ est nun, deficit, vt נָגַשׁ. Accessit, appropinquauit הֶעָבָר: נָגַשׁ נָגַשְׁתָּ נָגַשְׁתִּי נָגַשְׁתְּ נְגַשְׁתֶּם נָגַשְׁנוּ נָגְשָׁה נָגְשׁוּ נְגַשְׁתֶּן הַבֵּינוֹנִי נוֹגֵשׁ נוֹגְשִׁים נוֹגְשׁוֹת נוֹגֶשֶׁת או נוֹגֶשֶׁת נוֹגְשׁוֹת הַמָּקוֹר נְגֹשׁ או נְגוֹשׁ או גֶּשֶׁת כְּגֶשֶׁת בְּגֶשֶׁת לָגֶשֶׁת מִגֶּשֶׁת: הַצִּוּוּי גַּשׁ או גְּשָׁא גְּשָׁה גְּשִׁי או גּוֹשִׁי גְּשָׁן או גּוֹשִׁי גְּשֶׁנָה או גּוֹשֶׁנָה הָאוֹתִיּוֹת אֶגַּשׁ יִגַּשׁ תִּגַּשׁ נִגַּשׁ יִגְּשׁוּ תִּגְּשִׁי תִּגַּשׁ תִּגְּשׁוּ תִּגַּשְׁנָה או תִּגַּשְׁנָה.

¶ Præteritū. Accessit, accessisti accessi, &c. Et sic de alijs verbis intransitiuis, quæ passiuo carent participio vt נָבַח latrauit, נָבַל, vel נָבֵל cecidit, נָזַל fluxit נָחַת descendit, castrametatus est, נָסַע profectus est נָסַק Ascendit, נָפַל cecidit. Quæ vero sunt transitiua, passiuum habent participium.

¶ Hāmacór, נָגוֹן et נָגוֹשׁ. Isa. 19. vel נְגוֹשׁ vt נְגוֹעַ tangendo, percutiendo. Exodi. 19. לִנְגֹּף Exodi. 12. לִנְדֹּחַ expellere. Deuteronomi. 20. Et deficiente nun, et cum tau in fine vt גֶּשֶׁת accedere. Et cum literis בוכלם

Beth, vau, cheth sunt cum seuá, Et lámed cum camés, et mem cum chiríc, et ghímal cū daghés ob defectum nun. Venit tamen lámed cum scuá. quādo est coniunctio realis vt. Genesis. 16. in fine decem annorum לְשֶׁבֶת habitandi Abrabám in terra chenában. i. quibus habitauit &c. Et. Numeri. 21. לְשֶׁבֶת עָר ad habitādum har, vel habitandi Har.

¶ Et si vltima fuerit gutturalis, prima, et secunda erunt cum patách vt. Ecclīastis. 3. Tēpus עֵת לָטַעַת plantādi, לִנְגֹּעַ בָּךְ tangere, vel vt tangat te. 2. Reg. 14. Et in soph passúc, & cū athnách, & Zachéph, secūda litera radicalis est cū camésvt. ps. 112. Qui eleuat לָשָׁבֶת ad habitādū. Et cū pnoib[9] גִּשְׁתּוֹ Gen. 33. בְּגִשְׁתָּם Exo. 28. בְּנָגְעוֹ cū tetigerit cū leui. 15. נִתְּשָׁה Jer. 12.

¶ Imperatiuum גַּשׁ cum patách à נָגַשׁ. 2. Regū. j. גַּשׁ. Accede, irruet in eum, Et sic. Exodi tertio. שַׁל Solue calciamenta tua. Vel cum seri גֵּשׁ et cum seghól propter maccáph

 Gen. 19.

Gene. 19. גֶּשׁ־הָלְאָה Accede vltra. Et cum he גְּשָׁה Gene. 27. גְּשׁוּ, ꝛ cũ chólem גֹּשׁוּ Accedite huc primi Reg. 14. גְּשִׁין, Et cũ chólem גֹּשִׁי Ruth. 2. גְּשְׁנָה, et cum chólem גֹּשְׁנָה, ꝛ cum he, et daghés ob decorem vt נִצְּרָה custodi. p̄s. 140. Et נִצְּרָה custodi eam.

¶ futurũ אֶגַּשׁ ꝛc. Vel cũ chólē אֶגֹּף יִגֹּף תִּגֹּף percutiã ꝛc. Exo. 21. ꝛ 32. ꝛ Iebo. 24. et אֶגֹּף ꝛc. Et perfectũ אֶנְגֹּף יִנְגֹּף ꝛc. pro pulsabo, bit, p̄s, 67. et אֶטֹּל יִטֹּל portabo, bit, Et אֶנְטֹר יִנְטֹר seruabo, bit Iere. 3. et defectiuum אֶטֹּר יִטֹּר Leuitici. 19, p̄s. 102. Iere. 3. ꝛ cũ he וְאֶצְּרָה. Et custodiã p̄s. 118, ꝛ אֶנְצֹר יִנְצֹר, ꝛ Deuteronomi. 33. Et pactũ tuum יִנְצֹרוּ seruabũt, Et אֶצֹּר יִצֹּר. p̄o. 118. Et cũ pronomine וְאֶצָּרְךָ. Isaiæ, 42, וְאֶצְּרֶנָּה. Isa. 27. psal. 118. אֶצְּרֶנָּה Deutero. 32. יִצְּרֶנְהוּ Deuterono. 32. תִּצְּרֵנוּ psalmo. 31. תִּצְּרֵנִי psalmo. 11. יִצְּרֻנִי. psal. 24.

¶ De verbo defectiuo incipiente à nun, et desinente in nun. Caput. 30.

Est ꝛ aliud genus verbi cuius extrema, quæ sunt nun, deficiunt הֶעָבָר נָתַן נָתַתָּ נָתַתְּ נָתַתִּי נָתַנוּ נְתַתֶּם נְתַתֶּן נָתַנּוּ או נָתַנּוּ נָתְנָה נָתַתְּ נָתַתְּ הַבֵּינוֹנִי נוֹתֵן נוֹתְנִים נוֹתְנָה או נוֹתֶנֶת נוֹתְנוֹת הַפָּעוּל נָתוּן נְתוּנִים נְתוּנָה נְתוּנוֹת הַמָּקוֹר נָתוֹן או תֵּת הַצִּוּוּי תֵּן או תְּנָה תְּנוּ תְּנִי תֵּנָּה או תֵּנָּה הָאוֹתִיּוֹת אֶתֵּן יִתֵּן תִּתֵּן נִתֵּן יִתְּנוּ תִּתְּנוּ תִּתֵּן תִּתְּנִי תִּתֵּנָּה או תִּתֵּנָּה.

¶ Præteritum dedit, sti, di ꝛc. Gene. 34. וְנָתַנּוּ Et dabimus filias nostras, Et Threnorũ. 4. Aegypto נָתַנּוּ dedimus manũ. Et cum defectu extremorũ præter morem in præterito. 2. Regũ, 22. Et inimicorum meorũ תַּתָּה i. dedisti mihi ceruicē. Et cũ pronoīe נְתַנְךָ נְתַנּוּ Iudicũ. 1. Deut. 28. ¶ Hammacór perfectũ נָתוֹן Iudicũ. 8. ꝛ נָתֹן Gene. 20. ꝛ cũ maccáph cũ camés vt נְתָן־זֶרַע daret semen. Et defectiuũ תֵּת cũ seri Deute. 2. Et cum maccáph, ꝛ iũctũ monosyllabo aut dictioni

cum seghól, vt Gen. 15. לָתֶת לְךָ Ut dem tibi, Deute. 6. לָתֶת לָךְ vt det tibi, Et. 26. לָתֶת־לָנוּ vt det nobis. Et cũ nun in fine vt 3. Reg. 6. לְתִתֶּן vt daret ibi arcã. i. poneret, ⁊. 17. Usq; ad diez תְּתָן dandi. i. quo dedit. Et cum pronominibus בְּתִתּוֹ Leuit. 20. תִּתְּךָ Deut. 14. תִּתִּי Gen. 29. ⁊c.

Imperatiuũ cũ seri תֵּן da. 4. Reg. 4. ⁊ iunctũ monosyllabo, aut dictioni longæ cũ seghól vt Gene. 14. תֶּן־לִי Da mihi, ⁊. 47. וְתֶן־זֶרַע ⁊ da semen. Et vnũ cum seghól præter normam. ps. 27. תֶּן־לָהֶם Da eis, et cum he in fine תְּנָה Genesis. 30. תְּנוּ תְּנִי Et in soph passúc, ⁊ athnách, et Zachéph cũ seri vt תֵּנִי Isaiæ. 43. תְּנָה vel תֵּנָה date Numeri. 27. nun cũ daghés.

Futurũ אֶתֵּן et cum maccáph iunctũ monosyllabo, aut dictioni longæ, est cum seghól, Gene. 30. אֶתֶּן־לְךָ Dabo tibi. Et. 15. Quid תִּתֶּן־לִי dabis mihi, Et cum pronomine אֶתְּנֶנּוּ ps. 88. אֶתֶּנְךָ Isa. 49. אֶתֶּנְכֶם Isaiæ. 47. אֶתְּנֶנָּה Gene. 21. יִתְּנֵהוּ Gen. 29. וְיִתֶּנְךָ Deutero. 28. תִּתֶּנֶם Deute. 5. יִתְּנֵנוּ Judicum. 6. Et ita reliqua,

De verbo incipiente à nun deficiente, et desinente in he quiescens.

Caput. 31.

Est & alia defectiuorum species incipiẽs à nũ deficiẽte, et desinens in he quiescens vt

הֶעָבָר נָטָה נָטִיתָ נָטָה inclinauit
נָטִיתִי נָטוּ נְטִיתֶם נָטִינוּ נָטְתָה נָטִית
נְטִיתֶן הַבֵּינוֹנִי נוֹטֶה נוֹטִים נוֹטָה
נוֹטוֹת : הַפָּעוּל נָטוּי נְטוּיִם נְטוּיָה
נְטוּיוֹת : הַמָּקוֹר נְטוֹת בִּנְטוֹת כִּנְטוֹת
לִנְטוֹת מִנְּטוֹת הַצִּוּוּי נְטֵה נְטוּ נְטִי
נְטֶינָה הָאוֹתִיּוֹת אֵט יֵט תֵּט נֵט יִטּוּ תִּטּוּ
תֵּט תִּטִּי תִּטֶּינָה אוֹ אֶטֶּה יִטֶּה תִּטֶּה

Præteritum. Inclinauit, sti, inclinaui, unt, inclinauistis, inclinauimus ⁊c. Et præteritum perfectum נָטָיוּ psalmo. 72.

Participium inclinans.

Hammacór נְטוֹת, Et נִצָּא volando pro נִצָּה Aleph enĩ est

loco he, & bannách vice daghés Iere. 48. Et sic נָשֹׁא obliuiscē do. Hose. j. pro נָשֹׁה. ¶ Imperatiuū inclina &c. ¶ Futurum defectiuum אַט inclinabo, Et sic אַזְ וְיַז Aspergā, et, es, & cū chiríc. וַיַּז Et aspsit se. quarti Regū. 9. Et אַזֶּה יַזֶּה Leuitici. 6. Et תֶּשִׁי &c. & תֶּשִׁי obliuisceris pro תֶּשֶׁה. oblitus es Deute. 32. In quo iod ponitur vice he literæ radicalis, & tau est cum segból, quia perfectum secundum normam est תְּמַשְׁי instar תְּמַחְי. Et cōmunis grammaticorum opinio est q sit ex binián cal, & segból loco seri.

¶ De verbo incipiente à nun deficiente, & desinēte in áleph quiescēs.

Caput. 32.

Est et aliud defectiuum verbū incipiēs à nun deficiente, et desinens in áleph descens vt נָשָׂא, pepercit, Accæpit, portauit, eleuauit, quod ita cōiugatur תֶּעָבָר נָשָׂא נָשָׂאת נָשָׂאתִי נָשְׂאוּ נְשָׂאתֶם נָשָׂאנוּ נָשְׂאָה נָשָׂאת נָשָׂאתְ הַבֵּינוֹנִי נוֹשֵׂא נוֹשְׂאִים נוֹשְׂאִין נוֹשְׂאָה או נוֹשֵׂאת או נוֹשֵׂאת נוֹשְׂאוֹת הַפָּעוּל נָשׂוּא נְשׂוּאִים נְשׂוּאָה נְשׂוּאוֹת הַמָּקוֹר נָשׂוֹא או שׂוֹא או שְׂאֵת הַצִּוּוּי שָׂא שְׂאוּ שְׂאִי שֶׂאנָה או נְשָׂא נִשְׂאוּ נִשְׂאִי נִשְׂאֶנָה הָאֵיתָן אֶשָּׂא יִשָּׂא תִשָּׂא נִשָּׂא יִשְׂאוּ תִשְׂאוּ תִשָּׂא תִשְׂאִי תִשֶּׂאנָה או תִשְׂאֶנָה או תִשֶּׂנָה

¶ Præteritum. Accæpit, sti, pi, ūt, stis, mus, &c. Et interdū venit sine áleph more desinētium in he vt. Eze. 39. וְנָשׂוּ Et portabunt omnes confusionem suam pro וְנָשְׂאוּ, Et psalmo. 138. נָשֻׂא Extulerūt subaudi te vel nomen tuum in vanum inimici tui, in quo áleph redundat, vel est metathesis, quam. Rab. Moséh putauit esse pabúl, Et Ieremi. 10. נָשׂוֹא יִנָּשׂוּא portando portabuntur pro יִנָּשְׂאוּ, vel est metathesis. idest literarū trāspositio.

¶ Participium. Accipiens &c. Et cum áleph quiescente Estér 2. Et erat Estér נֹשֵׂאת accipiēs gratiam, Et áleph cum seri. 3. Regū. 10. Nauis Tarsis נֹשֵׂאת portans

portans aurum.

¶ Happahúl נָשׂוּא, Et more deſinentium in he pſal.31. Beatus cui נְשׂוּי dimiſſa præuari catio.

¶ Hammacór perfectum נָשׂא Et cum pronomine בְּנָשְׂאִי ſo. 27. Et defectiuum שׂא pſal.87. Et cũ additione tau more aliorum incipientium à nun deficiente שְׂאֵת accipe prouer.18, vnde שְׂאֵתוֹ. Deute.14. et שְׂאֵתִי Jere, 15. cum ſeuá vt lenior ſit pnũciatio, Nã ſecũdum normã debuerat eſſe cum ſeghól שֶׂאֶת inſtar נֶגֶשֶׁת, Et ſin cũ ſeri, ꝛ áleph quieſcens vt לָשֵׂאת. Gene.45. Judicum.8. Et מִשֵּׂתוֹ. Jiób.41. ſine áleph, Poteſt tamẽ eſſe nomen teſte. Rab. Da.

¶ Imperatiuũ שָׂא ꝛc. Et cũ sámec loco ſin, ꝛ he loco áleph. ſo 4. נְסָה pro נְשָׂא leua ſuper nos lumen ꝛc. ¶ Futurum אֶשָּׂא ꝛc. Ruth.j. וַתִּשֶּׂאנָה Et leuauerũt vocẽ ſuã, Et eo.cap. וַתִּשֶּׂנָה Et leuauerunt vocem ſuam, ĩ quo deficit áleph, Et cum iod protrahẽdi gratia. Eze.23. Et peccata idolorũ veſtrorũ תִּשֶּׂאינָה portabitis, Et cum pronominibus יִשָּׂאֵהוּ, Deuteronomi.32. וַיִּשָּׂאֵם ſecundi Regũ.15. וַיִּשָּׂאֶהָ Judicum.9. וַתִּשָּׂאֵהוּ ſecundi. Regum.4. יִשָּׂאוּנְךָ pſalmo.90. יִשָּׂאֵהוּ Jſaiæ.46. וַיִּשָּׂאֵם leuitici. decimo.

¶ De verbo defectiuo incipiente à lámed deficiente præcipue in macór, imperatiuo, et futuro.

Caput.33.

Est et verbum defectiuum incipiens à lámed deficiente vt הֶעָבָר: לָקַח לָקְחָה לָקַחְתָּ לָקַחְתִּי לָקְחוּ לְקַחְתֶּם לָקַחְנוּ׃ לָקְחָה לָקַחַתְּ לְקַחְתֶּן הַבֵּינוֹנִי לוֹקֵחַ לוֹקְחִים לוֹקְחָה לוֹקְחוֹת הַפָּעוּל לָקוּחַ לְקוּחִים לְקוּחָה לְקוּחוֹת הַמָּקוֹר לָקוֹחַ אוֹ קַחַת אוֹ קַחַת הַצִּוּוּי לְקַח לִקְחִי לִקְחוּ לְקַחְנָה אוֹ קַח קְחִי קְחוּ קַחְנָה הֶעָתִיד אֶקַּח יִקַּח תִּקַּח נִקַּח יִקְחוּ תִּקְחוּ תִּקְחִי תִּקְחוּ תִּקַּחְנָה. ¶ Præteritũ Accæpit, accæpiſti, cæpi, ũt, ſtis mus ꝛc. Jnuenitur præteritum ſine Lámed, et eſt cum camés

ad differētiā imperatiui, vt לָקַח i. accæpit .Eze.17. et לְקָחָם tulit eos .Hose.ij. qđ tamen plæriq; putāt esse macór .Sed primū ē rectū .Et cū pronoibus לְקָחַנִי accæpit me. Geñ.24. לְקָחָהּ Accæpit eā .Deut.20. לְקַחְתָּנוּ tulisti nos .Exo.14. לְקַחְתִּיךָ Accæpi te .Nūi.23. ¶ Participium vt perfecta .¶ Hammacór perfectum לָקוֹחַ .Deute.31.Et defectiuū קַחַת .Jere.5.Et cum seuá .4.Reg.12. vt nō קְחַת כֶּסֶף acciperent pecuniā; Quod factū ē vt curreret iquit .R. Da. cū dictione כֶּסֶף quæ est lōga, Et gene.30. וְלָקַחַת Et vt accipiat etiā mādragoras &c. vbi lámed nō est radicalis lr̄a, queādmodū putauit .Rab .Jonáh, Sed deseruit .Quippe non iuenitur pfectum macór cū he, vel tau in fine, nisi prima radicalis lr̄a sit cū camés chatéph, aut seuá, aut chiric, vel patách, secunda existēte gutturali, Sed cum camés lato nūq̄, Et cum pronominibus בְּקַחְתּוֹ .Genesis .25. לְקַחְתּוֹ .Deuterono.24 קַחְתְּךָ . Gene.25. לְקַחְתֵּךְ pri.Reg.25.

¶ Imperatiuū perfectum לְקַח Exo,29.et לְקֹחַ Deute.31.Et defectiuū קַח .Gene.12.Et cum he קְחָה .Gene.15.Et cū pnoie קָחֶנּוּ pri .Reg.16. קָחֶם .Gene.48.

¶ Futurum אֶקַּח &c. Et ob eius frequētem vsum, deficit sæpius daghés vt .Exodi.25. וְיִקְחוּ לִי Et afferent mihi, Et .27. וְיִקְחוּ Et afferēt ad te oleū, Et .Sopho.3. תִּקְחִי accipies disciplinā Et cū pronomine אֶקָּחֲךָ .Nūi.13. וַיִּקָּחֻהוּ .Nūi .23. יִקָּחֵנִי psal.27. תִּקָּחֶנּוּ .Exodi .21. וַיִּקָּחֶהָ . Deuterono .20. תִּקָּחֶהָ .Exo.2. וַיִּקָּחֻהוּ .Gene.37.Et sic de alijs.

¶ De verbo secūdā literā gemināte, Caput.34.

Sunt etiam verba, quæ כְּפוּלִים i. geminata, & duplicata vocant, q̄a vc; secūdā literā gemināt, aut q̄a secūdā, et tertiā similē, imo eādem habēt, vel actu vt סָבַב ; תָּמַם perfecit, circuiuit, vel potētia daghés.

ghés, quod vicem gerit deficiē-tis literæ, vt sæpe dictum est. Et quādo sūt duæ literæ, aut similes, aut eedē, si pūctū præcedat maius, vtputa camés, ambæ pronūciantur vt סָבְבוּ Sin vero minus præcedat, tunc altera nō pronūciatur, Sed absorbetur, & raptim, breuiterq; simul enūciantur sicut in קִלְלַתְּאֱלֹהִים. Et vt sermo sit lenior, tertia remanēte, secūdam deponere solēt. Vñ vt plurimū sunt defectiua, raro perfecta .i. cū trib⁹ literis radicalibus. Et quæ sunt pfecta, i hoc binián cal, veniūt instar pahál, defectiua vero sunt cum patách vt תַּם. Et quia secūda carēt radicali litera, eius pūctatura in prima remāsit lra Vnū tamen est cū camésleuiti. 25. וּמָךְ et attenuatus fuerit frtuus, ꝙꝙ. Rab. Jonáh propt camés putat deduci à מוּךְ. Et illud psalmi. 17. Et fulgura רָב multiplicauit secundum. Hammasóreth est cum camés, et ita est defectiuum toár teste. Rabi. Dauid, in. Michlól, et in libro. ra. Et defectiuum sic coniugatur.

הֶעָבָר : תַּם תַּמָּה תַּמּוֹתִי : תַּמְ תַּמֹּתֶם
תַּמְנוּ תַּמָּה תַּמֹּת תַּמֹּתֶן הַבֵּינוֹנִי תָּם
תַּמִּים תַּמָּה תַּמּוֹת הַפָּעוּל תָּוּם תּוּמִים
תּוּמָה תּוּמוֹת הַמָּקוֹר תֹּם או תוֹם או
תַּם או תַּמּוֹת : הַצִּוּוּי תֹּם תֹּמוּ תֹּמִי
תֹּמְנָה או תּוּמֶנָה הֶאָתִיד אָתוֹם יָתוֹם
תַּתּוֹם נָתוֹם יָתוֹמוּ תָּתוֹמוּ תָּתוֹם
תָּתוֹמִי תְּתוֹמֶינָה

¶ Præteritū pfecit (vł ꝯsūpsit) sti, eci, ūt, stis, mus &c.

¶ תַּם cnm patách, vt dictum est Thre. 4. Et sic שַׁח humiliauit se. Jsa. 2. & רַב multiplicauit p̄o. 17. Et f̄m hāmásoreth ē cū camés, & sic ē nomē tóar, & חַת territ⁹ ē, ꝯfract⁹ ē Merodách. Jere. 50. & רַם attenuauit. Deut. 9.

¶ תַּמּוֹתָ & sic קַלּוֹתָ ꝯtēptibilis fuisti. Nachū. j. Et סַכּוֹתָה obūbrasti p̄o. 139. שַׁלּוֹתָ spoliasti. Chabba. 2. וְקַצֹּתָה & abscides. deu. 25.

¶ תַּמּוֹתִי, Et sic קַלּוֹתִי ꝯtēptibilis fui. Jiób. 39. & סַבֹּתִי fui causa pri. Regū. 16. נָלוֹתִי reuolui Jeho. 5, דַּלּוֹתִי est breue attenuat⁹ fui p̄o. 141, Et sic חַמּוֹתִי calefeci me Jsa. 44. Et sine daghés pp lrām gutturalē, aut res, quæ non, suscipit dághes vt, שַׁחוֹתִי humiliaui

humiliaui me. ps.34. וְבָחַרְתָּ et elegisti. Eze.20. וְאָרוֹתִי ꝛ maledicam. Mala.2. Et cum pnoie חַקֹּתִיךָ descripsi te. Isa.49.

¶ תַּמּוּ iterdū est lōgū vt תַּמּוּ cō sūpti sūt, vel defecerūt ps.9. ꝛ Jeho.4. Quādo תַּמּוּ ꝯpleuerūt et, ps.ij. qa פַּסּוּ defecerūt veritates, Et.4. frumētū eoꝝ, ꝛ mustū eoꝝ רַבּוּ mltiplicata sūt. Et breue vt, ps.54. רַכּוּ mollierūt verba sua, vel mollia fuerūt verba ei9, ꝛ Jiób.32. חַתּוּ expauerūt Et ps.39. רַבּוּ mltiplicati sūt ꝑ capillis capitis mei, זַכּוּ mūdiores fuerūt Nazarei ei9 niueo, Thre.4. Et chabba.j. וְקַלּוּ. Et leniores erunt. Et eo.ca. וְחַדּוּ ꝛ acuti erūt. Et à themate cū chólē istar פָּעוֹל vt דֹּמּוּ tacete Jiób. 24. Et gene.49. וָרֹבּוּ et iaculauerūt. Et cū pnoie שַׁדּוּנִי vastauerunt me ps.16. ¶ תַּמּוֹתֶם et sic וְסַבֹּתֶם Et circuibitis ciuitatem Jeho. 6. ꝛ וּמַדֹּתֶם ꝛ mēsurabitis Numeri.35.

¶ תַּמְּנוּ, Et ps.78. qa דַּלּוֹנוּ attenuati sum9, ꝛ sūt longa.

¶ תַּמָּה fœmineū ē lōgū et pma cū patách ad differētiā participij, Sed illud. Exo.23. וְרַבָּה Et multiplicabit aduerſū te beſtia agri, ē breue ꝑp vau. ¶ Participiū תַּם cum camés ad differētiā pteriti, ꝛ תַּמָּה fœmineū breue ad differētiā pteriti. ¶ Macór רֹב circuire. Exo.20. ꝛ הֹם leuiti.3. Et cū súrec לָבוּר Ecclaſtis.8. et cū patách לָרֹד vt extendā. Isa. 45. Et כְּשֹׁךְ cū quieuerit. Jere.5. et cū tau vt שַׁמּוֹת desolare Eze. 36. חַנּוֹת misereri ps.76. Et cū pnoie חַלּוֹתִי eo. ps. ¶ Impatiuū סֹב, ꝛ תֹּם, ꝛ sic גֹּל volue puer.16. קֹב. Cāti.2. et cū he עֻזָּה ps.67. חָקָּה describe. Isa.30, אָרָה לִּי maledic mihi Nūi.22, qꝛ res nō daghessat mutatū est camés chatéph i camés latū, ꝛ i קָבָה לִּי maledic mihi, quisbeth sit daghessabile, qa abstulerūt daghés, camés chatéph trāsiuit in camés latū תָּמּוּ, Et sic סֹבּוּ circuite ps. 48. דֹּמּוּ tacete ps.4, שֹׁמּוּ obstupescite. Jere.2. et cū camés chatéph loco chólē vt רָנּוּ laudate Isa.44. רָנִּי ꝛ תָּמָּן. Isa.12. רָנִּי Zacha.2. cum camés chatéph, תָּמְנָה cum súrec, vel תֻּמְנָה cum chólem. ¶ futurum אָתֹם ꝛc.

vt

vt אָחֹן misereboꝛ. Exodi. 33. תָּאֹר maledicces. Nũ. 22. literæ signa futuri, sũt cum camés, et bannách qđ ẽ post eas, vicẽ sup plet lr̃æ geminatæ. Et ꝙꝙ ter, tia, ꝛ secũda pluralis sũt cũ da, ghés, bãnách tamen cõfirmat, ꝙ interdum deficiat daghés, vt pri. Reg. 14, וְבַזֹּנָה ꝛ diripiam⁹ eos ꝛc, Et ĩ plurali fœmineo, ob pũctoꝝ mltitudinẽ, non ẽ ban, nách, Sed dicim⁹ תְּתוּמֶינָה sicut תֶּחֱמַנָה, Gen. 37. Et si lr̃is de seruiẽtib⁹ addat van, et fuerit dictio longa, chólem vertitur ĩ camés chatéph vt. 4. Regũ. 4. וַיָּחָם Et calefecit se caro pueri, Et וְחָם et calefecit se. Isa. 44. וְנָסָב Et circuiuim⁹. Deute. 2. וַיָּבַל et pabulũ præbuit. Judi, cũ. 19. וַיָּהָם Et cõtriuit. Judi, cũ. 4. Et cũ accẽtu diuisiuo mu tatur ĩ chólẽ vt וַיָּהֹם et ꝯtriuit, 2. Reg. 22. יָעֹז roboꝛabit psal. 9. תָּחֹן misereberis ꝑo. 58. יְרַנְּנוּ laudabũt ꝑo. 34. יְחַנּוּ cõtremi, scẽt ꝑo. 109. וַיְּעַנּוּ ꝛ humiliabũt se eo, ꝑo תְּהִלָּה ĩ sanictis ꝑo. 74. Et cũ sũrec vice chólem vt יָרֹן laudabit se pũ. 29. יָשׁוּד ꝑo. 90. Et cum chibũs sepbatáim vt. Exo. 16. וַיָּרֻם ꝛ verminificauit, ad differẽtiam וַיָּרָם et eleuata ẽ glia dñi. Eze. 10. Et hæc defe, ctiua ponuntur pꝛo perfectis. i. יְתַמּוּ, אֶתַּם ꝛ sic alia.

Venit ẽt áleph defuiẽs cum seghól, ꝛ sequẽs lr̃a cũ daghés vt. Nũ. 23, Quid אֶקֹּב maledi, cã, et וַאֲכֹּוּ ꝛ ꝯtũdã. Deut. 9. ꝑ אֲנָקֹּוּת, אֶסֹּב, Et cũ he pũ. j. fo, ris תָּרֹנָּה ꝑdicabit pꝛo תָּרוֹן, Et secũdũ. Rab. Jonáh אִיתָּם ĩma, culatus ero ꝑo, 18. et יֵמַר ama, ra erit. Isa. 24. et וְאָקֵל ꝛ vilipẽ doꝛ Genesis. 16. et וַתֵּקַל despe, cta est Jbidẽ, quæ sunt sine da, ghés, sũt ex binián cal, vel ex bi nián nifhál secũdum. Rab. Da uid, Et sic יָשֹׁם stupebit, Jsa. 9. ꝛ וַתִּתֹּם. Et cõsumatus ẽ annus ipse. Gene. 47. quæ sunt cum daghés, sũt ex binián cal, secũ, dum. Rab. Jonáh, vel ex nif, hál scđm. Rab. Da. Rab. vero Joséph chimchi deducit ea ꝺ נְשַׁמֹּתָם. Et cũ ꝓnoĩe יָחְנְךָ misereat tui. Gene. 23. ꝑ יָחְנְךָ verꝙ̃ cesset cheth ꝛ daghés ẽ abla tũ, trãslatũ ẽ pũctũ chethin iod

Perfecta

¶ Perfecta vero.i.tres habentes literas radicales coniugantur vt alia perfecta, non geminata hoc pacto.

העבר סבב סבבת סבבת סבבתי סבבו סבבתם סבבנו סבבה סבבת סבבתן : הבינוני סובב סובבים סובבה סובבות הפעול סבוב סבובים סבובה סבובות המקור סבוב כסבוב כסבוב לסבוב מסבוב הצווי סבב סבבו סבבי סבבנה האיתן אסבוב יסבוב תסבוב נסבוב יסבבו תסבבו תסבוב תסבובי תסבובנה

¶ Præteritum Circuiuit,(circundedit cauſauit), ſti,ui &c. primi. Reg.7. וְסָבַב Et circuibat Bethél, וְשָׁלַל .et ſpoliabit. Eze.29. Et. Thre. 2. fecit dñs quæ זָמָם cogitaui. Et Zacha. 8. ſicut זָמַמְתִּי cogitauit affligere vos, סָבְבוּ circuierunt. Jebo. 6. et pſal.30. Accipere animam meam זָמָמוּ cogitauerunt וְגָלֲלוּ et reuoluebant lapidẽ. Gene. 29. Thre. 4. Senũ non חָנָנוּ ſũt miſerti, צָלֲלוּ ſubmerſi ſũt Exo. 15. עָשְׁשׁוּ computruerunt pſal. 30. עָשְׁשָׁה computruit eo, pſal, ¶ Participium זוֹמֵם cogitans. cogitat pſalmo.36. לוֹצְצִים. Illudentes, Hoſe,10. ¶ Happahũl שָׁדוּד prædatus, vaſtatus. Jſa.33. רָצוּץ ↄfractus. Jſa. 42. צָרוּר ligat⁹ Hoſe.13. אָרוּר Maledict⁹ Gen. 8. רְצוּצִים cõfracti Jſa.58. כְּפוּפִים ĩcuruati. ps.144 אֲרוּרָה maledicta Gen.3. צְרוּרוֹת ligatæ.2. Reg.20, ¶ Hãmacór nũi.21. לְסֹבֹב חָנוֹן miſerãdo Jſa. 30. לַחְמָם ad calefaciendũ Jſai. 47. לְחַנַנְכֶם vt miſereat̃ veſtri. Jſa.30.

¶ De verbis geminatis quorum prima quæ eſt iod, q̃eſcit, aut nũ, qđ deficit aut quorũ secũda q̃ eſt vau, vel iod, quieſcit. Caput.35.

St et aliud verbum geminatuz cuius prima litera, quæ eſt iod, q̃eſcit, aut deficit vt יָלַל vlulauit cuius macórdũtaxat inuenitur quieſcere pri. Reg.4. Uxor pinchas pregnãs לָלַת ad vlulandũ pro לְלֶלֶת iſtar לָרֶדֶת ad deſcẽdendum, Sed ob difficultatẽ pnũciãdi tria lamedin, remotũ eſt vltimũ Lámed.

¶ Eſt & aliud

¶ Est & aliud verborum genus cui⁹ prima quæ ē nun, deficit vt הֶעָבָר: נָדַד נָדַדְתָּ נָדַדְתִּי נָדְדוּ נְדַדְתֶּם נָדַדְנוּ נָדְדָה נָדַדְתְּ נְדַדְתֶּן הַבֵּינוֹנִי נוֹדֵד, Et ita residuum

¶ Præteritū Migrauit, elōgauit se נָדְדוּ. Hose.7. נָדְדוּ. Iere. 4. נָדְדוּ. Isa.21. נוֹדֵד. Isa.10. נוֹסֵס eleuās. Isa.10. כְּנֹסֵס Isa.10. ¶ Futurum אֶדַּד יִדַּד תִּדַּד. Gene.31. וַתִּדַּד Et elōgabatur somnus, vel recedebat. Vel אֶדּוֹד יִדּוֹד. Nachū.3. יִדֹּד. Recedet à te, Et יִדֹּדוּן. Recedent psalmo.67.

¶ Est autem annotādum q in toto veteri instrumēto, non inuenitur in biniān cal verbū geminatum cui⁹ tertia quiescat vtpote שָׁשָׁה דָּדָה, aut quod primā, et tertiam geminet vtpote שָׁלַשׁ שָׁרַשׁ, aut quæ primā, & secūdam geminent, tertia non q̄escente, vt שָׁשַׁךְ שָׁשַׁר תָּתַח. Ex his non fiūt verba, Sed nomina, vt habes in dictionario.

¶ Est & aliud genus cuius scd̄a quæ ē vau, vel iod, quiescit vt שׂוּשׂ gaudere, צָץ floruit à צִיץ quod ē flos vt: הֶעָבָר שָׂשׂ שַׂשְׂתָּ הַבֵּינוֹנִי שָׂשׂ שָׂשִׂים : הַמָּקוֹר שׂוֹשׂ לָשׂוּשׂ : הַצִּוּוּי שׂוּשׂ : הָאוֹתִיּוֹת אָשׂוּשׂ יָשׂוּשׂ תָּשׂוּשׂ : וְכֵן צָץ צַצְתָּ צַצְתִּי

¶ Præteritum Gauisus ē, fuis es, gauisus sum, &c. Participium Gaudens, gaudētes, &c. Macór. Gaudere, ad gaudendum, Imperatiuū. Gaude &c. futurum Gaudebo, gaudebit, gaudebis, &c. Et sic floruit, sti, florui. Quæ vt קָם קַמְתָּ declinantur.

¶ De verbis geminātib⁹ primā, & tertiā quæ q̄escit, et quoq̧ scd̄a, quæ ē vau, vl' iod, q̄escit. Caput.36.

Sunt præterea q̄ primā, et tertiam geminānt, tertia q̄escente vt הֶעָבָר : הָגָה הָגִיתָ הָגִיתִי הָדָה הָדִיתָ הָדִיתִי הָוָה הָוִיתָ הָוִיתִי : הָמָה הָמִיתָ הָמִיתִי : הָרָה הָרִיתָ הָרִיתִי : הַבֵּינוֹנִי הוֹגֶה הוֹגִים : הַמָּקוֹר הָגֹה אֹהֶגוּ וְהוֹגוּ תַּחַת הָגוּ וְהוֹרוּ תַּחַת הָרוּ וישׁ נ"ש הַצִּוּוּי הֱגֵה הָאוֹתִיּוֹת אֶהְגֶּה יֶהְגֶּה תֶּהְגֶּה אֶהֱמֶה יֶהֱמֶה, ¶ Præteritū locutus est

(vel

vel meditatus est) ,tus es,tus sum,&c. Misit, sti,si, Dormitavit, sti,ui, sonuit, sti,nui, cõcæpit sti,pi. ¶ Participiũ loquens, tes &c. Hammacór loq̃, vel loqui pro loq̃, Isa.59. et cõcipere p̃ cõcipere eo.cap,

¶ Imperatiuum loquere, futurũ loquar, tur eris, sonabo, bit, bis, Et וַתַּהַר concæpit Gene.4. תַּהֲרוּ concipietis Isa.33. וַתַּהֲרֶיןָ & cõcæperũt Gene.19. Quæ coniugantur vt גָּלָה עָשָׂה &c.

¶ Alia sunt quorũ secũda, quæ est vau, q̃escit vt הָוָה fuit, quod cõiugat vt præcedẽtia הָוָה הָוִיתָ fuit fuisti &c. participiũ הֹוֶה ens Ecclesiastis.2. Macór הֲוֹה esse, Imperatiuũ הֱוֵה esto, &cũ áleph vice he הֱוֵא Iiób.37. & הֱוִי fœmineum esto. Isaiæ.16. futurum אֶהֱוֶה יֶהֱוֶה תֶּהֱוֶה Ero, rit, ris.

¶ Sunt etiã alia quorum secũda, quæ est iod, quiescit, & vt præcedẽtia cõiugãtur הֶעָבַר הָיָה הָיִיתָ הָיִיתִי הָיוּ הֱיִיתֶם הָיִינוּ הָיְתָה או הָיָתָה הָיְתָה הָיִית הָיִית הֱיִיתֶן הָיִינוּ הֹוֶה הֹוָה הֹוִים הֹוֹת הַמָּקוֹר הֱיוֹ הָיֹה הֱיוֹת בִּהְיוֹת כִּהְיוֹת לִהְיוֹת מִהְיוֹת הֱיוֹתִי הֱיוֹתְךָ הֱיוֹתָם הֱיוֹתֵנוּ בִּהְיוֹתֵנוּ הַצִּוּוּי הֱיֵה הֱיוּ הֱיִי הֱיֶינָה הַאִיתִּן אֶהְיֶה יִהְיֶה תִּהְיֶה נִהְיֶה יִהְיוּ תִּהְיוּ או יִהְיוּן תִּהְיוּן תִּהְיֶה תִּהְיִי תִּהְיֶינָה או תִּהְיֶנָה או אֱהִי יְהִי תְהִי נְהִי

¶ Præteritum fuit, fuisti, fui, &c. & sine iod, quod est vice he. 2. Regum.15. וְהָיִיתָ Et eris mihi oneri pro וְהָיִיתָ. ¶ Participium Ens, entes &c. vel est, sunt Exodi.9. Ecce manus domini הֹיָה est, Macór esse Nume.30. Ezechie.21. Imperatiuum esto p̃s.29. futurum Ero, et defectiuum אֱהִי ero. psal.17. & תְּהִי psalmo.79.

¶ De secunda verborum coniugatione, quæ dicitur pibél baddaghús, et primum de verbis perfectis eiusdem, et eorum punctatura, et accentu.

Einde ob rationẽ superius dictam, de secunda coniugatione, quæ dicitur pibél baddaghús, tractãdũ est. Et primũ

Et primũ de perfectis, deinde de quiescentibus, postea de defectiuis, & postremo de geminatis dicẽdũ est. Appellatur autẽ binián pihél baddaghús, quia paucis locis exceptis, secũda radicalis litera habeat daghés, nisi sit litera gutturalis, aut res, quæ non sunt susceptibiles daghés, vt primo dictum est in libro, Et daghés vicez supplet hannách. I. iod literæ quiescẽtis post maius punctũ, quod deberet esse inter primã, & secũdã literam radicalẽ, sicut est in primo binián Deberemus. n. dicere דִּיבֵּר שִׁיבֵּר et non דִּבֵּר שִׁבֵּר, Sed daghés eius supplet vices, Sed iam vel vnum verbũ perfectũ coniugemus, quod aliorum sit paradigma, deide eius varietates, normas, & accentus, & excepta singulis in temporibus explicabim⁹.

הֶעָבָר פִּקֵּד פִּקַּדְתָּ פִּקַּדְתְּ פִּקַּדְתִּי פִּקֵּד פִּקְּדָה פִּקַּדְתֶּם פִּקַּדְתֶּן פִּקְּדוּ פִּקַּדְנוּ הַבֵּינוֹנִי מְפַקֵּד מְפַקְּדִים מְפַקְּדָה אוֹ מְפַקֶּדֶת מְפַקְּדוֹת הַפָּעוּל מְפוּקָּד מְפוּקָּדִים מְפוּקָּדָה אוֹ מְפוּקֶּדֶת מְפוּקָּדוֹת הַמָּקוֹר פַּקֵּד אוֹ פַּקּוֹד אוֹ פַּקֵּד הַצִּוּוּי פַּקֵּד פַּקְּדִי פַּקְּדוּ פַּקֵּדְנָה הֶעָתִיד אֲפַקֵּד תְּפַקֵּד תְּפַקְּדִי יְפַקֵּד תְּפַקֵּד נְפַקֵּד תְּפַקְּדוּ תְּפַקֵּדְנָה יְפַקְּדוּ תְּפַקֵּדְנָה.

¶ Præteritũ. Visitauit, sti, uit unt, stis, mus, &c. פִּקֵּד cuz seri, vt Eccl'ia. 12. וְאִזֵּן וְחִקֵּר תִּקֵּן מְשָׁלִים הַרְבֵּה בִּקֵּשׁ קֹהֶלֶת לִמְצֹא &c. Et auscultauit, et iuestigauit, direxit pabolas ml'tas, quæsiuit cóbeleth vt inueniret verba &c. ¶ Et si fuerit cũ maccáph seri cõmuniter mutatur in seghól vt puer. 14. בִּקֶּשׁ־לֵץ חָכְמָה Quæsiuit illusor sapientiã. Sũt tamẽ nõnulla cũ seghól, quamquam nõ habẽt maccáph vt דִּבֶּר כִּפֶּר כִּבֶּס Exodi. 30. וְכִפֶּר et propitiabitur Aarón, & Genesis. 49. כִּבֶּס Lauit in vino vestem suam est cum seri, et sic. Et vestimenta sua non כִּבֶּס lauit. Cætera sunt cum seghól vt Numeri. 19. וְכִבֶּס et lauabit vestimenta sua sacerdos &c. Et sic דִּבֶּר. Sed quando habet accentum diuisiuuz vt athnách, vt soph passúc &c. tunc est cum seri, et sic quando venit cum seghuláb, quæ est post Zarchá habet seri vt Jehosue, 14. כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר quando locutus est, Et paulo inferius דִּבֵּר Locutus

Locutus ē dominus, Item דִּבֵּר locutus ē dñs, Item Queādmodū דִּבֵּר locutus ē dñs. ¶Et si secūda fuerit gutturalis, vel res, quæ nō suscipiūt daghés, tūc cadit daghés, et variatur, quia nūc ē cū duob⁹ serin, Nūc cum seri et patách et cōtra vt. Nūi.22. מֵאֵן Renuit. Bilhám venire nobiscum, בֵּרֵךְ bñdixit psal.9. חֵרֵף Exprobauit. Jiób. 17. et בֵּרַךְ bñdixit Nūi.23. et אֵחַר tardauit. Gene.34. Sed illud Judicū.5. Cur אֶחֱרוּ tardauerūt pedes quadrigarū ei⁹, ē cū seghól ꝓpter cheth, quod ē cum chatéph seghól, Et sic iod p̄o.50. Et in pctō וְיִחֲמַתְנִי calefecit se de me matˀ mea. Sunt tamen nōnulla, quæ nō mutātur teste. Rab. David in Michlól vt נֵאֵר proiecit sāctuariū suū. Thre.2. Sed נֵאַרְתָּ proiecisti pacrū p̄o.88. ē cū seri vt testatur et ip̄e. Rab. David in Michlól, Et sic ē mutabile ꝛc. Et p̄o.9. נִאֵץ Exacerbauit dñz ipius, Et id genus.

¶Venit ēt cū chiríc, et patách vt, Thre.2. בִּלַּע pdidit dñs, Et rursus אִבַּד וְשִׁבַּר pdidit, ꝛ ꝯtriuit vectes ei⁹, Et sic in his, quæ memorauim⁹ scđa ē cū seri, vel patách. ¶Et si t̄tia fuerit gutturalis, erit itidē cum patách. Gene.43. וְשִׁלַּח ꝛ dimittat vobis frēm vr̄m, Cāti.7. פִּתַּח aperuit se vua minuta. Et cū seri quādo nascit̄ nach inter scđa3, ꝛ tertiā vt. Jiób.12. vinculū regū פִּתֵּחַ soluit. Et גִּדַּע succidit p̄o. 106.

¶Participiū actiuū assumit mē ī pricipio. Nō.n. possum⁹ dicere פּוֹמֵךְ vt in binián cal, quia post chólem non ē daghés, nisi sit dictio lōga vt in primo libro dictū est, qđ huic dictioni neqt ꝯgruere, Nec possum⁹ dicere פַּמֵּךְ, vel פַּמֵּךְ qꝛ nō differet ab imperatiuo, neqꝫ פַּמֹּךְ quia nō differret à macór, qđ multoties venit cū chólē, Et si eēt פַּעַל nō differret à binián puhál, vnde reliquū ē vt mē assumat, qđ cōmuniter pūctatur cum seuá, secūda litera radicali existente cum seri, vel cum seghól, si habuerit maccáph. ¶Et si secunda fuerit gutturalis, vel res,

prima

prima erit cū camés, quod ſupplet vicē daghés iuxta áleph, ⁊ Res, Sed non iuxta he, cheth, ⁊ háin, quæ punctatur cū patách ſecūdū typum daghesſatorum, excepto vno, quod ē cum camés quod eſt tóarvice participij ſecundum Rab. Da. i Michlól. Iſa. 49. לִמְתָעֵב גּוֹי. Abominanti gentē Sed iā citemus exempla מְדַבֵּר loquens. Gene. 27. מְשַׁבֵּר conterens, et cum maccáph vt puer. 24, et vir ſciētiæ מְאַמֶּץ־כֹּחַ roborat vires, ꝓ. 36. מְבַקֵּשׁ־לָחֶם quærēs panē. ❡ Et tertia exiſtē te gutturali eſt cum patách, vel ſeri hannách exiſtēte inter ſecūdā, ⁊ tertiā vt מְשַׁלֵּחַ dimittēs Exo. 18, מְפַתֵּחַ cælās. Zacha. 3. ❡ Et ſcđa exiſtēte gutturali, vł res, vt מְפָרֵם ſubuertēs mōtes. 3. Reg. 19. Et. Hamós. 6. מְתָאֵב deteſtor ego ſuꝑbiā Jahacób, Et. Hoſe. 7. Oēs מְנָאֲפִים adulterātes. ❡ Et iuxta cheth, he, et háin cū patách, vt. Beatꝰ homo מְפַחֵד pauēs ſemꝑ ꝓuer. 28. Et. Nachuz. 2. Et ancillæ eius מְנַהֲגוֹת ducētes, Et. Jere. 7. Et p̄res מְבַעֲרִים. i. ſuccēdebāt ignē

Et vnū cum camés, quod paulo ſuperius citauimꝰ, ❡ Et fœmineum מְדַבֶּרֶת loquēs pſal. ij. מְרַחֶפֶת cubabat. Geñ. p̄mo. Et cum pronomibꝰ מְלַמֶּדְךָ docens te. Jſa. 48. מְאַזְּרֵנִי. Accingens me ꝓ. 17. מְנַחֶמְכֶם conſolās vos Jſa. 51. מְבַלְּעָיִךְ ꝑdētes te. Jſa. 49. Et מְהָרְסַיִךְ deſtruētes te eo. capi. ⁊ מְבַקְשֶׁיךָ quærētes te ꝓ. 68. ❡ Happahúl מְפוּנָק cū camés ſecūda radicalis litera vt מְדֻבָּר dicitur dictus pſalmo. 86, מְמֻשָּׁךְ tractus. Jſa. 18. מְשֻׁלָּח dimiſſus. Jſa. 16. מְלֻטָּשׁ acutꝰ ꝓ. 51. Et prima cū camés chatéph vt מְאָדָּם rubefactus. Nachū. 2. et מְאָדָּמִים. Rubefacti. Exo. 25. מְעוּשָּׁקָה calūniata. Jſai. 23. Et ſcđa exiſtēte gutturali, vel res, mutatur, et chólem venit loco daghés vt מְבֹעֶרֶת ſuccenſa. Jeremiæ. 36. Et prouerbiorꝫ. 20. Hæreditas מְבֹהֶלֶת feſtinata, et מְבֹרָכָיו. Benedicti eiꝰ pſalmo. 36.

❡ Hammacór eſt cum ſeri vt דַּבֵּר loqui loquendo. Jeremiæ. 25. Geneſis. 24. Et cum maccáph habet ſeghól vt. Jere. 9.

Docuerũt linguã suã דַּבֶּר־שָׁקֶר loqui mẽdaciũ. ¶Et cũ additione he. secũda est cum seuá vt ps̃o.146. Bonũ ẽ זַמְּרָה psallere, Et leuiti.26. Addam לְיַסְּרָה vt corripiã vos. Et sic cũ pnominibus vt. Gene.37. Et nõ poterãt דַּבְּרוֹ alloq̃ eum, Exo.3, Noluisti לְשַׁלְּחוֹ dimittere eũ לְבַלְּעוֹ vt perderẽ eum. Jiób.2. בְּאַמְּצוֹ dũ roboraret ip̃e puer.8. לְיַסְּרֶךָּ vt erudiret, vel corriperet te. Deute.4. ⁊ caph est cũ daghés, Nũi.22. Nõ potero כַּבֶּדְךָ bonorare te caph cum raphéh לְקַלְּלֶךָ ad maledicendũ te. Deute.21. caph cũ daghés, Et sine accẽtu diuisiuo vt soph passúc, et athnách ⁊c. inuenitur cũ segból vt corripiatur dictio sicut. Ex tũc דַּבֶּרְךָ quo locutus es. Exo.4.

¶Et quãdo iũgitur pronominibus secũdæ psonæ semper ẽ cũ chiríc, aut cũ segból vt. Eze.13. בְּמוֹדֶדְכֶם .i. dum mẽtiremini vos pp̃lo meo, Et. Isa.30. לְרַחֶמְכֶם vt misereatur vestri, Et cũ chiríc vt Isa.j. וּבְפָרִשְׂכֶם Et cũ extenderetis palmas vestras. Inuenitur secũda et cum chólem vt ps̃o.117. יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָהּ Castigãdo castigauit me dominus, Et 3. Reg.19. קַנֹּא קִנֵּאתִי Zelando, Zelatus sum, Et. Exodi.21. וְרַפֹּא יְרַפֵּא sanãdo sanare faciet.

¶Et prima cũ chiríc s̃m cõmunẽ grammaticorũ opinionẽ vt Jiób.39. Nunquid contendere cum omnipotente יִסּוֹר corripere, aut corripiendo, &c. Rab. Dauid. in Michlól nomen putet esse, Et.2. para.31. Cœperũt aceruos לִיסּוֹד fundare lámed cũ chiríc, iod quiescens, samech cum daghés, et quia iod quiescit, ei⁹ pũctatura in lámed trãslata est secũdum normã, vnde ponitur pro לְיַסֵּד, &c. sunt qui putant esse macór ex binián cal, ⁊ quia iod quiescit, ideo daghessari.

¶Et tertia gutturali existente, cum patách vt. Exodi.6. Non vult לְשַׁלַּח dimittere populum, vel cũ seri, ⁊ bannách inter secundam, et tertiam vt. Exo.8. Si nolueris לְשַׁלֵּחַ dimittere, Et si secunda fuerit res, vel áleph est cum camés vt בָּרֵךְ benedicere. Genesis.22. לְבָרֵךְ.

Gene.27.

Gene.27. לְבָרֶכְךָ eo. ca. Et לְפָאֵר ad glorificãdũ. Isa.60. Et מָאֵן renuẽdo. Exo.22. Si vero fuerit háin, vel he, aut cheth, tunc prima est cũ patách vt לְבַעֵר ad succidẽdũ. Isa.6. לְמַהֵר vt festinarent. Exo.12. Et cum chiríc et seri vt præteritũ. 2. Reg.12. בָּאֵץ נִאַצְתָּ spernendo, spreuisti. Et cum additione tau. Eze.16. בְּצַדֶּקְתֵּךְ cũ iustificaueris tu sorores tuas.

¶ Imperatiuũ cũ séri פְּקֹד visita, דַּבֵּר loq̃re Sed cũ maccáph iũctũ monosyllabo, aut dictioni lõge, ẽ cũ seghól vt דַּבֶּר־נָא loquere obsecro. Exo.11. Et cum patách vt psal.54. פַּלַּג Diuide linguã eorũ, Et. Eze.37. Et קָרַב appropiquare fac ea, Et. Iiób. 36. כַּתַּר sustine me. ¶ Et vltima existẽte gutturali ẽ cum patách vt בַּלַּע pde dñe p̃s.54. Et Exo.3. שַׁלַּח Dimitte filiũ meũ, Et puerbi.27. שַׂמַּח lætifica cor meũ. ¶ Et si fuerit hannách inter scdã, ⁊ tertiã ẽ cũ seri vt p̃s. 85. שַׂמֵּחַ lætifica aiam serui tui Et cũ additione he vt psal.16. קַדְּמָה פָנָיו præueni faciẽ eius, ⁊.6. חַלְּצָה eripe, et.16. פַּלְּטָה erue, סַפְּרָה narra. 4. Reg.8. ¶ Et secũda existente res, vel áleph, prima ẽ cum camés, Deut.33. בָּרֵךְ Benedic domine בָּרְכִי benedic psalmo,102. בָּרְכוּ benedicite eodem psalmo. בָּרְכֵנִי benedic mihi Genesis.27. קָרְבוּ appropinquare facite Isaiæ,41. פָּאֵר Glorifica, Sed existente, cheth, aut háin prima est cum patách vt מַהֵר festina Genesis.18. מַהֲרִי festina eo.cap. מַהֲרוּ festinate Gene.45. מַהֲרָה festina primi Regum,23. נַחֲמוּ consolamini Isaiæ.40.

¶ Futurum secundam radicalem literam habet cũ seri אֲדַבֵּר יְדַבֵּר ⁊c. Sed, cum maccáph seu monosyllabo. ⁊ dictione longa mutatur in seghól vt Genesis. 44. יְדַבֶּר־נָא Loquatur quæso seruus tuus. Et.41. וַנְּסַפֶּר־לוֹ et narrauim⁹ ei. ⁊ p̃s.144. יְדַבֶּר־פִּי Loquetur os meum, et. 7. יְחַבֶּל־אָוֶן parturiet iniquitatem Et quarti Regum.8. וַתְּסַפֶּר־לוֹ Et narrauit ei, Et sic quando corripitur cũ pronoiẽ vt Gen. 26. וַאֲבָרֶכְךָ Et bñdixi tibi. Et

puer.4. Corona gloriæ תְּמַגֶּנְךָּ proteget te, si vero non corripiatur, erit cum seri prouerbio. 4. תְּכַבְּדֶךָּ glorificabit te, quia accẽtus ẽ in beth, Et sic. Deut. 32. Interroga p̃rem tuũ וְיַגֶּדְךָ et nũciabit tibi. Et venit futurũ cũ patách vt psal.39. Deus meus ne תְּאַחַר tardaueris.

¶ Et scda existẽte gutturali, vel res, p̃ma erit cũ camés vt אֲבָרֵךְ bñdicã p̃o.15. יְמָאֵן renuet geñ. 37. תְּמָאֵן renues. Exo.4. יְמָאֲנוּ renuẽt. 1. Regũ.8. אֲפָאֵר glificabo. Isaiæ, 60. יְפָאֵר glorificabit p̃o.149. יְבָרְכוּכָה bñdicẽt te eo. p̃o. Inuenit tamen qñq; áleph cum patách vt Deute.24. Nõ תְּפַאֵר colliges post te, psal.73. יְנַאֵץ irritabit, יְנַאֲצֻנִי Irritabũt me Nũi.14. יְנַאֲפוּ adulterabũt. Iere.29. Et sic existente he vel cheth, vel háin vt יְנַהֶגְךָ ducet. Deut.4. תְּנַהֵג duces Gen. 31. יְמַהֵר festinabit. Gene.43. אֲרַחֵם miserebor Exodi.33. יְרַחֵם miserebit. Isa.9. תְּבַעֵר remouebis, Deut.21. תְּבַעֲרוּ succendetis Exodi.35. Sed existente háin sũt quædã cũ camés יְתָעֵב Abominabitur psal.5.& 105. יְתָעֲבוּ abominabunt. Hamós. 5. Et tertia existẽte gutturali, scda est cũ patách vt יְגַלַּח radet Isa.7. יְשַׁבַּח laudabit psal.44. יְבַקַּע rũpet p̃o.77. Et si fuerit nach inter secũdã, & tertiã, erit cũ seri vt תְּבַקֵּעַ diuides.4. Regũ.8. אֲפַתֵּחַ dissoluam. Isa, 45. יְגַלַּח radet leuiti.15. יְזַבַּח sacrificabit.2.para.28.

¶ Secunda quoq; pluralis fœminei est cum seri vt תְּדַבֵּרְנָה loquentur pri. Reg.4. Sed cum athnách & soph passúc cum patách vt תְּדַבַּרְנָה prouerbio.24. תְּעַכַּסְנָה ornabũt, Isa.3. תְּפַלַּחְנָה diuident. Iiób.39. תְּנָאַפְנָה adulterabunt. Hose.4. תְּרַטַּשְׁנָה allidẽt. Isa.13. תְּבַצַּעְנָה p̃ficiẽt. Sed iam vel pauca citemus exẽpla cum p̃noibus.

¶ Præteritum cum pnomine.

PRæteritum cum pronomine קִבְּצָם congregauit eos, פִּתַּחְתָּו. Aperuisti eũ psalmo.50. קִדְּמֻנִי præuenerũt me psalmo.17.

¶ Participium, et macór cum

pnoie

pronomine vt suo in loco dictũ est.

¶ Futurum vt אֲלַמֶּדְכֶם docebo vos psalmo.33. אֲמַגֶּנְךָ protegã te Hose.11. אֲשַׁחֲרֶךָּ quæram te. psalmo. 62, יְבַלְּשֵׁהוּ eruct eum psalmo.21. יְבַהֲלֵמוֹ terrebit eos psalmo.2. יְזַמֶּרְךָ psallet tibi psal mo.29. יְבַלְּעֵם disperdet eos ꝑo, 28. תְּנַהֲלֵנִי deduces me psalmo 30. תְּפַלְּטֵמוֹ erues eos. psal.21. תְּלַמְּדֵנִי docebis me psalmo.118. תְּחַשְּׁבֵהוּ reputabis eum psalmo 143. יְכַפְּרֶנָּה placabit eam prouerbi.16. יְבַעֲתֻהוּ terrebunt euz Jiób.3. יְקַדְּמוּנִי præuenient me. psalmo.17. Et cum nun redundante יְשַׁחֲרֻנְנִי quærent me pro uerb.1.

¶ De verbis quiescentib⁹ & primum de his quorum prima, quæ est áleph, q̇escit deinde de alijs quorũ pr͞ia q̄ est iod q̇escit. Cap̄.38.

Sunt autez in hac coniugatione & quiescẽtia verba quorum prima species est eorum quorum prima quæ est áleph, quiescit vt תֶּעֱבַךְ אֹבַד אִבַּדְתָּ אִבַּדְתִּי אִבְּדוּ אִבַּדְתֶּם.

¶ Præteritum perdidit, sti, di, rũt, stis, & ita residuum vt פִּסֵּךְ &c. Et sic אִהֵב dilexit, vnde participium מְאַהֲבַיִךְ diligentes te Jere.22. et futurum תְּאֵהֲבוּ diligetis prouerb,1. pro תְּאַהֲבוּ Seri.n. est loco patách secundum Rab, Jonáh. & Rabbi David. ꝙꝙ potest esse de prima coniugatione, Et sic אִזֵּר accixit vnde futurum אֲאַזֶּרְךָ accingam te. Jsaiæ.45. Et וַתְּזָרֵנִי et præcinxisti me psalmo .17. pro וַתְּאַזְּרֵנִי Et אִחֵז tenuit, vnde מְאַחֵז tenẽs Jiób.26. et אִחַר tardauit, vnde מְאַחֵר prouerbior. 23. et תְּאַחַר tardabis psalmo .39. et תְּאַחֲרוּ Genesis .24. Et אִלֵּף docuit, didicit vnde מְאַלֵּף docens, Et מַלְּפֵנוּ docens nos. Jiób.35. pro מְאַלְּפֵנוּ, Et אִסֵּף cõgregauit vnde מְאַסֵּף congregans. Numeri. 10. et מְאַסִּפְכֶם congregans vos Jsaiæ.52.

¶ Sunt et alia (secundum antiquos grammaticos) quorum

prima litera radicalis, quæ est iod, q̃ deficit vt העבר יסר יסרת יסרתי יסרו יסרתם יסרנו יסרה יסרת יסרתן : הבינוני מיסר מיסרים מיסרה או מיסרת מיסרות : הפעול מיסר מיסרים מיסרה מיסרות המקור יסר יסר יסר יסרה הצווי יסר יסרו יסרי יסרנה העתיד איסר ייסר תיסר ניסר ייסרו תיסרו תיסר תיסרי תיסרנה. ¶ Præteritum Corripuit (castigauit,) sti, pui, ũt, stis, mus. Et sic יסד fũdauit Isaiæ. 14. יסדת fundasti. p̃s. 8. ויסרתי Leuiti. 26. ויסרני ꝛ corripuit me Isa. 8. ꝛ יסרני p̃s. 117. patách loco seri, יחלתני sperare fecisti me psal. 118. יסרוני p̃o. 15.

¶ Participiũ מיסרך. Deute. 4. מוסד. 3. Reg. 7. מיושך rectus. 3. Regum. 6. מילדת obstetricans, מילדות obstetricantes, Genesis, 35. מידעי noti mei psalmo. 30.

¶ Macór יסר psalmo. 117. et est instar perfectorum, ליסרך. Deuteronomi. 4. ליסרה leuiti. 26.

¶ Imperatiuũ יחל ꝛ, יסר spera psalmo, 129.

¶ Futurũ איסר ꝛc. ייסר. Deuteronomi. 4. תיסרני psalmo. 9. ייסדנה fundabit eam. Iebo. 6. ייחלון præstolabuntur. Isa. 51.

Et ויבשהו ꝛ siccauit illud. Machum primo pro ויובשהו. Deficit enim iod radicalis litera, et ob eius defectum, punctum ei9 fuit translatum in iod deseruiens, q̃q̃ contra sentiunt. Rab. Iehudáh. et nõnulli alij. Rab, Ioséph chimchí putat esse ex binián hifhíl.

¶ Est autem annotandum ꝙ huiuscemodi verba inter perfecta numerantur à. Rabbi Iehudáh, et Rabbi Ionáh, quia in toto veteri instrumento quiescere non inueniuntur, Sed iod semper sẽtitur cum aliquo puncto. Nec rationi consentaneum puto vt hæc verba quæ suapte natura daghessantur quoquomodo, quiescant. Qd̃ itidem sentiendum est de his quorum secunda quæ est vau, quiescere dicuntur vt עול peruertit, שוע חול clamauit. Prisci etiam grammatici non posuerunt inter quiescentia צוה חוה præcepit, indicauit ꝙ in binián cal, penitus nõ iueniãtur.

¶ De verbis quorum tertia, quæ est he, quiescit.

Caput

Caput.36.

Unt ꝛalia quoq; vlti‑ma,q̄ esthe, quie‑scit vt

הָעָבָר כָּסָה כָּסִיתָ כָּסִיתִי כָּסוּ כְּסִיתֶם כָּסִינוּ: כָּסְתָה כָּסִית כְּסִיתֶן: הַבֵּינוֹנִי מְכַסֶּה מְכַסִּים מְכַסָּה מְכַסּוֹת הַפָּעוּל מְכֻסֶּה מְכֻסִּים מְכֻסָּה מְכֻסּוֹת: הַמָּקוֹר כַּסֵּה כַּסֹּה כַּסּוֹת הַצִּוּוּי כַּסֵּה כַּסִּי כַּסּוּ כַּסֶּינָה הָאוֹתִיּוֹת אֲכַסֶּה יְכַסֶּה תְּכַסֶּה נְכַסֶּה יְכַסּוּ תְּכַסּוּ תְּכַסִּי תְּכַסֶּינָה: אוֹ אֲכַס יְכַס תְּכַס נְכַס,

¶ Præteritum Operuit,sti,ui,unt,stis,mus,ꝛc. כִּסִּיתָ כִּסִּיתִי cū seri,ꝛ cū chiric כִּסִּית כִּסִּיתִי. Cuz seri vt כִּסֵּיתִי operui Ezech.31. קִוִּיתִי expectaui Isai.5.ꝛ.8. Et cū chiric vt כִּסִּיתָ Deutero.23. חִכִּיתִי p̄o.31. מִוִּיתִי p̄o.129. כִּסִּיתִי expectaui, דִּלִּיתָנִי exaltasti me p̄o.29. חִלִּיתִי depcat⁹ sū p̄o.118. כִּסְּתָה Geñ.37. leuiti.13. כִּסִּינוּ אִוִּיתִיהָ expectauit p̄s.29. קִוִּיתָה desideraui eā p̄o.121. ¶ Participiū cū seghól מְכַסֶּה operiens. Exo.29.ꝛ sūt nōnulla cū serivt מְחַכֶּה disp̄gēs Jere.31. מְזָרֶה expectās Isa,64.ꝛ מְצַוֶּה p̄cipiēs Isa,55. מְכַסּוֹת Eze.1. ¶ Happahúl cū seghól מְחֻקֶּה pict⁹ Ezech.8. מְצֻפִּים opti Exo.26.ꝛ מְזֹרֶה sparsa,spargit̄ puer.1.p ꝛ מְזוֹרָה ꝛ nisi eēt res,qđ nō est daghessabile) daghessaretur.

¶ Hāmacór ꝛ כַּסֵּה cū seri vt עַנֵּה affligēdo,affligere .Exo.22. et נַקֵּה mūdādo Exo.34. כַּלֵּה cōsumere,cōsumēdo.4.Reg.13.vel cū chólē more p̄fectorū vt קַוֹּה expectādo.p̄o.29,ꝛ dictionē appellāt extraneā,ꝛ לְכַסּוֹת ꝛ כַּסּוֹת Nūi.3. לְכַסּוֹתוֹ Exo,26. לְצַוֹּת Gene.49. צַוֹּתוֹ Leuit.7. כַּלּוֹת Nūi.7. כַּלֹּתוֹ Deute.28.Et.psal.76. חַלּוֹתִי הִיא.Et ē lōgū p̄p sequens monosyllabū,s̄z reuera ex verbis ē gemiatis,ꝛ Dañ.9. לְכַלֵּא vt ↄsumat p̄uaricatiōez vbi aleph ē loco he ꝛ Hose.6. וּכְחַכֵּי ꝛ sic expectat vir,vbi iod ē loco he ¶ Imperatiuū כַּסֵּה ꝛ sic קַוֵּה expecta p̄o.26.cū seri ,Sed illud, Judicū.9. רַבֵּה mltiplica exercitū tuū ,ē cū seghól teste R.Dauid i Mihclól, p̄le כַּסֵּ ē breue.

 Et sic

Et sic כַּלּוּ consumate, perficite. Exo.6. Sūt tamē nōnulla præter normā, vt psal.136. עָרוּ עָרוּ Exinanite, exinanite, Mechez. 8. דֹּמּוּ tacete, q̄a dies sactus est, Et sunt longa propt̃ accentum athnách, ꝛ Zachéph, Et p⁹ עָרוּ ē longū propter sequens. Et pfectū ē cū Jod vt puer.26. דַּלְיוּ Tollite tibias à claudo, et non dagheſſatur lámed.

¶ Et defectiuū cū patách צַו pcipe. Exo.6. גַּל reuela p̄s.118. חַל ora quæso 3.Reg.13.

¶ Futurū אֲכַסֶּה áleph cū seuá, et patách. Et sic אֲכַלֶּה ꝯsumabo. Gen.24. יְצַוֶּה pcipiet. Nūi 9. תְּגַלֶּה. Deut.26. תְּכַסֶּה. Exo. 13. תְּצַוֶּה. Exo.27. Et áleph cū seuá, et segból vt אֱעֱרֶה dispgā leuiti.26. Et Eze.5. et 12. Et omne לֹא תְגַלֶּה nō reuelabis, aut discooperis leuiti.18. qd̄ habet accētū diuisiuū, vt soph passúc, vt athnách, vt Zachéph ꝛc. est cū seri. Et defectiuū cū patách vt אֲצַו præcipiā. Deutero.3. יְכַס Exo.10. יְחַל orabit Exo.32. יְכַל ꝯsumet. Gene.49, תְּכַל. Gene. 24. יְצַו Deute.28. יְצַו præcipiēt Gene.50. יְחַלּוּ orabūt p̄s.44.

¶ Præteritū cū pnoibus.

Præteritū cū pnoibus כִּסָּהוּ operuit eū Nūi.16. צִוַּנִי præcepit mihi. Deute.4. צִוָּנוּ præcepit nobis. Deute.1. צִוָּם præcepit eis. Gen.50. כִּסָּמוֹ operuit eos. Exo.15. צִוִּיתַנִי præcepisti mihi. Deut.26. צִוִּיתָנוּ pcepisti nobis. Jeho.1. צִוִּיתִיךָ pcepi tibi. Exo.31. אִוִּיתִיךָ Desideraui te. Jsa.26. כִּסָּתְנִי. Operuit me psal.43. כִּלּוּנִי cōsūpserūt me psal.118.

¶ Participiū cum pnoie.

Participiū cū pnomine vt מְצַוְּךָ mandās, aut mādo tibi. Exo.34. מְצַוְּךָ. Deute.6.

¶ Macór cū pnoie, vt ī macór.

¶ Futurū cū pnoie vt אֲצַוְּךָ pcipiā tibi. Exo.7. אֲכַלְּךָ ꝯsumā te. Exo.33. pro אֲכַלֶּךָ, אֲצַוֶּנּוּ pcipiā ei. Deut.18. יְצַוֵּהוּ præcipiet ei. Nūi.27. יְצַוֵּנוּ præcipiet nobis. Deute.6. יְכַסֵּמוֹ. Operiet eos psalmo.139. יְצַפֵּם. Operiet eos. Exodi.26. תְּצַפֶּנּוּ operies eum. Exodi.26. תְּדַמְּיוּנִי. Assimilabitis

Assimilabitis me. Isaiæ. 46. וְכַסְיוּמוּ operiēt eos. Exo. 15.

¶ De verbis quorū vltima, quæ ē áleph, quiescit. Caput. 40.

Unt etiā & verba quorum vltima, quæ est áleph, quiescit quæ sic ɔiugātur הֶעָבַר חָטָא חָטְאָה חָטָאתָ חָטָאתִי חָטְאוּ חֲטָאתֶם חָטָאנוּ או חָטְאנוּ : חָטְאָה חָטְאַתְ או חָטָאת חֲטָאתֶן : הַבֵּינוֹנִי מְחַטֵּא מְחַטְּאִים מְחַטְּאָה מְחַטְּאוֹת : הַפָּעוּל מְחֻטָּא מְחֻטָּאִים מְחֻטָּאָה מְחֻטָּאוֹת הַמָּקוֹר חַטֵּא חַטָּא הַצִּוּוּי חַטֵּא חַטְּאוּ חַטְּאִי חַטֶּאנָה הָאוֹתִיּוֹת אֲחַטֵּא יְחַטֵּא תְּחַטֵּא נְחַטֵּא יְחַטְּאוּ תְּחַטְּאוּ תְּחַטֵּא תְּחַטְּאִי תְּחַטֶּאנָה

¶ Præteritū expiauit, purgauit, sti, ui, ūt, stis, mus, &c. cū seri vt plurimū חִטֵּא expiauit leuiti. 14. מִלֵּא impleuit. Exo. 40. קִנֵּא Zelatus ē. Nūi. 25. Et נִשֵּׂא exaltauit regnū eius. 2. Reg. 5. Ueniūt tamen interdum more desinētiū i he cū camés vt נִשָּׂא donauit. 3. Reg. 9. & 2. Reg. 19. Nū donatiuū נִשָּׂא donauit nobis, & רִפָּא. Isa. 53. & מִלָּא impleuit. Iere. 51. Quāq̄ hoc postremū Rab. Iohacób filius Elhazár scripsit esse cū seri, Sed i libris correctis ē cū patách, Residuū præteriti ē cum seri vt חִטֵּאתָה Exo. 29. וּמִלֵּאתָ. Exo. 25. Et Iebo. 17. וּבֵרֵאתָ Et excides tibi ide, Et. Eze. 34. Et qđ infirmū nō רִפֵּאתֶם sanastis, et cū pnoie וְחִטְּאוֹ Et expiabit eū. Nūi. 19. Et מִלֵּאתִיו ipleui cū. Exo. 28. Et cū chiric רִפֵּאתִי sanaui. 4. Reg. 2. ¶ Participiū מְשַׂנְאֵנוּ odiētem nos psal. 43.

¶ Macór. Isa. 53. Uoluit דַּכְּאוֹ conterere eum לְחַטֵּא leuiti. 14.

¶ Imperatiuū מַלֵּא iple. Geñ. 29. Et sine daghés מַלְאוּ iplete. Eze. 9.

¶ Futurū אֲמַלֵּא. Exo. 23. יְחַטֵּא. leuiti. 8. תְּמַלֵּא. Exo. 29. תְּחַטְּאֵנִי. psal. 50. יְמַלְאוּ. Geñ. 42. וַיְמַלְאוּם. Geñ. 26. תְּמַלֶּאנָה. Exo. 2. Et instar desinētiū i he יְרַפּוּ. Iere. 6.

¶ De verbis quorum prima quæ ē iod, et vltima, quæ ē áleph, quiescit, & quorū secunda quæ ē iod, et tertia

quæ ē

quæ ē he, quiescūt, & quoq; prima quæ ē nun, deficit, & quoq; pma quæ est nun defi cit, & tertia q̄ ē áleph, quie- scit. Caput .41.

Sunt & alia quoq; pma, quæ ē iod, & vltima q̄ ē áleph, qui- escunt vt הֶעָבָר יָרֵא יָרֵאתָ יָרֵאתִי יָרְאוּ יְרֵאתֶם יָרֵאנוּ הַבֵּינוֹנִי מוֹרָא מוֹרָאִים : הַמָּקוֹר יְרֹא : הַצִּוּוּי יְרָא הָאֵיתָן אִירָא. ¶ Præte- ritū terruit יֵרְאוּנִי trruerūt me. Neche.6. ¶ Participiū מְיָרְאִים terrētes. Neche.6.

¶ Macór לְיָרְאֵנִי. Ad terrendū me. Neche.6.

¶ Alia sūt quoq; scd̃a, q̄ est iod, & tertia, q̄ est he, q̇escūt vt הֶעָבָר חִיָּה חִיִּיתָ חִיִּיתִי חִיּוּ חִיִּיתֶם חִיִּינוּ חִיִּתָה חִיּוֹת חִיִּיתֶן הַבֵּינוֹנִי מְחַיֶּה מְחַיִּים מְחַיָּה מְחַיּוֹת הַפָּעוּל מְחֻיֶּה מְחֻיִּים מְחֻיָּה מְחֻיּוֹת הַמָּקוֹר חַיֵּה חַיּוֹת הַצִּוּוּי חַיֵּה חַיּוּ חַיִּין חַיֶּינָה הָאֵיתָן אֲחַיֶּה יְחַיֶּה תְּחַיֶּה נְחַיֶּה יְחַיּוּ תְּחַיּוּ תְּחַיֶּה תְּחַיִּין תְּחַיֶּינָה ¶ Præteritū viuificauit, sti, ui, ūt, stis, mus &c. חִיָּה viuificauit po.21. חִיִּיתַנִי viuificasti me po. 29. et.118. חִיִּיתָם. Nūi.31. חִיְּתַנִי viuificauit me po.118. ¶ Par- ticipiū מְחַיֶּה pri. Reg. 2.

¶ Macór לְחַיּוֹתָם po.32. ¶ Im- peratiuum חַיֵּהוּ viuifica illum Habbac.3. חַיֵּנִי viuifica me po. 118. ¶ Futurū אֲחַיֶּה. Deute.32. יְחַיֶּה pri. Reg.27. יְחַיֵּנוּ יְחַיֵּהוּ vi- uicabit nos. Hose.6. תְּחַיֵּנִי vi- uificabis me po. 137. תְּחַיֵּנוּ vi- uificabis nos po.84. תְּחַיּוּ et תְּחַיֶּין Exo.1.

¶ Alia sūt quoq; pma, q̄ ē nun, deficit, vt הֶעָבָר נִפֵּץ נִפַּצְתָּ נִפַּצְתִּי נִפְּצוּ נִפַּצְתֶּם נִפַּצְנוּ. ¶ Præteri- tū. Allisit, sti, di, ūt, stis, mus, et ita residuum, vt pfecta. ¶ Est autē ānotādū q̄ in hoc binián nō īuenit verbū cui⁹ pria, & ter- tia deficiāt, nec cui⁹ pma defi- ciat & t̄tia, q̄ sit he, q̇escat præter illud. Nūi.22. Si forte possim נַכֶּה בּוֹ pcutere eū, q̄d teste, Rab. Abra. ē macór de hoc binián.

¶ Sūt ēt nōnulla, quoq; pria. q̄ ē nun, deficit, & t̄tia quæ ē áleph, q̇escit vt נִשֵּׂא leuauit 2. Reg.5. & cū camés נִשָּׂא. 2. Reg.19. mo re desinētiū in he, vt dictum est capite.40.

capite.40. וַיְנַשְּׂאֵם eleuabit eos. Isa.63. וַיְנַשְּׂאֵהוּ eleuabũt eum. Ibidem.

¶De verbis geminatis.

Caput.42.

Unt etiã i hoc biniãu verba geminata, et horũ q̃dã sũt quæ secũdã, ⁊ tertiã habẽt geminatã, ⁊ pfectorũ ↄiugãt more vt הָעָבָר מִלֵּל מִלַּלְתָּ מִלַּלְתִּי הַבֵּינוֹנִי מְמַלֵּל הַפָּעוּל מְמֻלָּל הַמָּקוֹר מַלֵּל הַצִּוּוּי מַלֵּל מַלְּלוּ הָאוֹתִיּוֹת אֲמַלֵּל יְמַלֵּל תְּמַלֵּל.

¶Præteritũ. Maledixit, Exo. 20.⁊c. Et sic הִלֵּל laudauit p̃o. 9. Et חִלֵּל polluit. Exodi. 19. ¶Participium מְקַלֵּל. Exo.21. מְקַלֶּלְךָ. Gen.12. מְקַלְלִים. 1. Reg, 3. מְהַלְלִים pri.par.23. מְסַבְּבִי circũdãtes me p̃o.138. מְחַלְלֶיהָ. Exo. 31. מְחַלֶּלֶת leuiti.21. מְהֻלָּל p̃o.17, ¶Macór לְקַלֵּל. Gen.8. וּלְחַלֵּל וּלְבָרֵךְ et ad polluẽdũ, et ad mũdãdũ. Dani. ij. לְקַלֶּלְךָ. Nũi.23. ⁊ cũ seghól loco patách לְחֶנְנָהּ miserẽdi ei⁹ psal.101. ¶Imperatiuũ קַלֵּל Et הַלְלוּ laudate p̃o. 314. הַלְלוּהוּ laudate eũ p̃o.148. חָנְנֵנִי miserere mei p̃o.9. est perfectũ, ⁊ sine daghés teste. Rab. Abra, et. Rab. David, הַלְלִי lauda p̃o. 145. ¶futurum אֲקַלֵּל ⁊c, ⁊ אֲהַלְלָה laudabo psal.145. יְקַלֵּל Exo.20. תְּקַלֵּל. leuiti.19. יְקַלְלוּ. Judicũ.9. יְהַלְלוּ, Exo.20. יְהַלְלוּ. Gen.12. יְרַנְּנוּ laudabũt p̃o.131. תְּחַלְּלוּ leuiti, 22. ¶Et cũ pronominibus אֲהַלֶּלְךָ laudabo te psalmo.21. יְהַלֶּלְךָ prouerbio. 27. וִיחֻנֶּךָּ. Et misereatur tui. Numeri.6. Caph cum daghés, תְּחַלְּלֶהָ, תְּחַלֶּלְךָ יְחַלְּלוּהוּ leuiti.22. Exod.31. תְּהֻמֵּם interficies eos psalmo.143.

¶Sũt ⁊ alia q̃ p̃mã et t̃tiã geminãt. i. eãdẽ hñt vt שֵׁרֵשׁ radicauit, eradicauit, ⁊ שִׁלֵּשׁ t̃tiauit i. ad diẽ t̃tiũ mãsit. j. Reg.20. ¶Alia sũt q̃ p̃ma et scd̃a geminata, t̃tiã q̃ ẽ he, hñt q̇escẽtẽ, vt שִׁשָּׁה in sex partes diuisit. Eze. 39.⁊.45. ¶Alia sũt q̃ pria, ⁊ vltimã geminãt, vltima q̇escente vt הַס sile. Zacha.2. et chabbac. 2. p הַסּוּ, הַסָּה silete. Neche.8. Non inuenitur nisi imperatiuũ

¶Et quia

¶ Et quia propriũ huius biniãn ẽ daghés, quod se habet ad hannách vt motus ad quietem, idcirco non inuenitur ĩ hoc biniãn verbũ cuius prima, & vltima geminata, secũda quiescat, vt multi ex antiquis putarunt. Idem.n.non mouetur, & q̃escit.

¶ De binián hifhíl perfecto. Caput.43.

Quid significet binián hifhíl, et quõ sit trãsitiuũ, & intrãsitiuum dictũ est supra co. libro capite quinto, modo dicẽdum ẽ de eius, et coniugatione, pũctatura & accentu & primũ de pfectis, deinde de q̃escentibus, subĩde de dfectiuis, & postremo de geminatis. Perfectum igitur sic coniugatur

העבר הפקיד הפקדת הפקדת הפקדתי הפקידו הפקדתם הפקדנו הפקידה הפקדת הפקדתן : הבינוני מפקיד מפקידים מפקידה או מפקדת מפקידות הפעול מפקד מפקדים מפקדה או מפקדת מפקדות המקור הפקיד הפקד כהפקיד בהפקיד להפקיד מהפקיד הצווי הפקד הפקידו הפקידי הפקדנה : העתיד אפקיד יפקיד תפקיד נפקיד יפקידו תפקידו תפקיד תפקידי תפקדנה.

¶ Præteritũ visitare fecit, re fecisti, re feci, re ũt, &c. Inpræterito igit̃ hoc binián assumit he, ĩ pricipio qđ deponit in participijs, & futuris, ne (si parit̃ duæ ponãt̃ lr̃æ defuiẽtes,) grauis sit coꝝ pnũciatio. Et he est cũ chiríc, Et int̃ scđa, & t̃tiã radicales lr̃as ẽ Iod q̃escẽs ĩ tertia psona, Sed ĩ scđa, & pma deponitur. Et tertia pl̃is, ẽt fœminei ẽ lõga expiũtur illud. Exo.26. וְהִבְדִּילָה Et diuidet, aut diuidere faciet velũ, & leuit.15. וְהֵבִיאָה Et vẽire faciet eos ad sacerdotẽ. Scđa sigl̃aris, & pma sigularis vtriusq, & nũi, & generis, sũt longæ, Sed scđa pl̃is vtriusq gñis est breuis, Et si addat̃ vau præpositio secundæ personæ et primæ singularis vtriusq numeri, et generis, efficiuntur communiter breues, sicut et in primo binián, et idcirco ad producendum primum punctum he, habet patách vt Exod.13.

Exodi.13. וְהַעֲבַרְתָּ ꝛ transire facies, Et nũeri. 3. וְהַעֲמַדְתָּ. Et stare facies, Et ĩ plurali vt Numeri.27. וְהַעֲבַרְתֶּם Et trãsire facietis. Inuenitur vnũ cum seri, Sꝫ absq̧ vau, vt Jehos.7. הֶעֱבַרְתָּ trãsire fecisti. ¶ Et tertia existẽte gutturali, oritur nach inter secundã, ꝛ tertiã radicales literas, gutturali pũctata cum patách vt הִפְגִּיעַ deprecat⁹ est, Et הִשְׁמִיעַ audire fecit.

¶ Si vero prima fuerit gutturalis, tunc est cũ seghól, ꝛ prima radicalis litera cũ chatéph seghól vt הֶעֱמִיד הֶעֱמַדְתָּ הֶעֱמַדְתִּי stare fecit, re fecisti, re feci. Et sic residuũ, præter illud quod paulo superius citauimus, cui⁹ he est cũ seri, et הֵעֲלָה ascendere fecit Chabbacúc primo, qꝛ báin est cũ seuá patách, producendi gratia he est cũ seri. Interdum tamen pma radicalis lr̃a ẽ cum seuá tãtũ vt .4. Reg.4. Et dñs הֶעְלִים abscõdit, aut abscõdere fecit à me, Et הֶעְמִימוּ ꝑfũdauerũt, aut ꝑfũdare fecerũt . Hose.5. et .9. et similia Et he cum seghól vice chiríc vt pri. Reg. 25. הֶכְלַמְנוּם cõfudim⁹ eos, aut ꝯfũdere fecim⁹ eos .

¶ Participiũ מַפְקִיד cũ mem in pꝛĩcipio, ꝛ sine he, vt duarꝫ lr̃arꝫ de fuiẽtiũ euitetur cacophonia Quippe scd̃m normã eẽ debuerat מְהַפְעִיל מְהַפְעִילִים, Et sic residuũ Ad qd̃ significãdũ (q̃q̃ rarissime) iuenitur et cũ he vt. Ezechi.41. Mensura vna ipsis מְהֻקְצָעוֹת .i. ãgulatis, Et q̃a participiũ caret he, eius pũctatura trãslata ẽ in mẽ. Possum⁹ ẽt dicere מַפְקֵד cũ seri, queãdmodũ dicim⁹ p̃o.143. מוֹצֵא רוּחַ deducẽs, (aut exire faciẽs) ventũ, qd̃ est vt מוֹצִיא ¶ Háppahul est cũ camés vt מָקְרָח decaluatus . Eze. 29. מֻשְׁלָךְ missus, Et ĩ regimine mutaẽ ĩ patách Illud vero p̃i. 21. ligua mea מֻדְבָּק מַלְקוֹחָי iuncta faucib⁹ meis, (vt plærìq̧ scripserũt) ẽ cũ camés q̃q̃ ẽ ĩ regimie, Sed tu dic q̧ deficit (vt in m̃ltis alijs locis) lámed defuiẽs . ¶ Et pma gutturali existẽte dr̃ מַעֲמִיד מַאֲרִיךְ stare faciẽs, elõgare faciẽs, Sed ĩ passiuo prima accidẽtalis lr̃a idest he ẽ cũ camés lato, pꝛia vero radicalis

cui3 cames chateph vt מַעֲמִד sta re fact⁹.3.Reg.22.Et.Eze.29, In medio vrbium מַחֲרָבוֹת deso latarum erunt, מְאַחֲזִים tēti,ap præhēsi.2.para.9,Et sic p̄o.68. Non est מַעֲמָד firmatus,stabili tus.i.nec vnū de mēbris meis, est stabilitum,ꝙꝙ sunt qui pu tant nomen esse verbale.i.stat⁹ et secundum normaz debuerat esset מַעֲמָד instar מַחֲשָׁב .i. cogi tatio,Sed primun est rectum. Illud autez Iere.29. Quæ vos מַחֲלְמִים somniatis ꝑm normā debebat esse מַחֲלִימִים,Et sic.2. para,28. Ipi מַעֲזְרִים iuuabant eos pro מַעֲזִירִים.De dictione conposita מַבְלִיגִיתִי, Iere.8. ha bes in fine hui⁹ libri,vbi de cō positis agit.Et chiric loco ca més.Isa.52. מִשְׁחַת corruptus Et.2.paralipo,24,Hathaliáh הַמִּשְׁעַת impie agere fecerat fi lios suos.

¶ Hammacór הַפְקִיד he cū pa tách, et pe cum chiríc vt Iebo, 7. הַעֲבִיר transire faciendo po pulum,cum literis בְּכָּלָם sūt cū chiríc לְהַבְדִּיל vt diuidāt.Gen. 1, לְהַעֲבִיר,vt trāsire faciam.2. Reg.3, לְהַשְׁבִּית, vt cessare faci at. p̄o.8, Et cū seri vt הַחֲרִישׁ ta cēdo Numeri.30.Et Iere.36. וְהַשְׁלֵךְ proijcere i ignē,Et.25. הַשְׁכֵּם manicādo.i.mane surgē do áleph loco he,puer.21. Ho mo errās de via הַשְׂכֵּל intelligē di.et cū patách ꝑpter athnách Ut pri.Reg.15, הַבְּצַר, trāsgre di,Et.Eze.11.ꝑ eo ꝙ הַזְכַּרְכֶם re cordati estis,cū patách.

¶ Et lámed cū patách ob defe ctū he,vt Exo.13. לַנְחוֹתָם vt du cere faceret eos,Et Hamós.8. לַשְׁבִּית Ut cessare faciat paupe res terræ,Et p̄o.25. לַשְׁמִיעַ Ut audire faciam vocē laudis, Et Nūi.5. לַנְפִּיל vt cadere faciat femur, Isa.23. Dn̄s præcepit לַשְׁמִיד disꝑdere fortitudinē ei⁹ ⁊.29. לַסְתִּיר vt abscōdatis ↄsili um,Et.Dani.11. לַלְבֵּן ad albi ficādū pro לְהַנְחוֹתָם לְהַשְׁבִּית et sic alia. ¶ Et he cū chiríc instar p̄teriti vt.4.Reg.10. עַד הִשְׁמִידוֹ Donec ꝑdidit ipse.Et.Isa.31. ꝓtegēdo,⁊ הִצִּיל eruēdo,trāseū do, et הִמְלִיט eruendo,Et.Iere. 50. לְמַעַן הִרְגִּיעַ vt qescere faci at terraz,Et.51.Tēpus הַדְרִיכָה

calcādi

calcādi eā, Et. Jo, וְהִרְנִין. Et cō moueat hītatores terræ, q̄q̄ p̄t esse & p̄teritū vice futuri. ¶ Et cū segból ꝓpter lr̄az gutturalē vt Jere. 31. בְּיוֹם הֶחֱזִיקִי in die qua app̄hēdi ego manū eorū. Jllud vero, p̄s, 67. כְּהִנְדֹף quēadmodū deficit fum⁹, & Eze. 22. כְּהִתּוּךְ q̄admodū fūdūt argentū, vt plæriq̄ putāt, ē macór hui⁹ binián q̄q̄ pri⁹ sit cū chólē, et posteri⁹ cū súrec, Alij dicūt q̄ sūt īfinitiua biniā nifhál. Rab. Dauid noīe verbalia.

¶ Jmꝑatiuū vt macór. p̄s. 34. הַחֲזֵק App̄hēde clypeū, Jsaiæ. 7. הַעְמֵק profūda in inferno, Et cū maccáph est cū segból vt. 2. Reg. 24. Et nūc dn̄e הַעֲבֶר־נָא trāsire fac obsecro iniq̄tatē serui tui, Et cum patách vt. p̄s. 5. הַיְשַׁר dirige corā me viā tuā. Et sic cū accentu diuisiuo, vt athnách, & soph passúc vt Jiób. 13. Manū tuā de sup me הַרְחַק elōga, aut elōgare fac. Et. p̄o, 68. Et renes eorū semꝑ הַמְעַד nutare fac. et cū seri vt, p̄o. 118. הַעֲבֵר trāsire fac. Et nō veniūt cū seri vel patách, nisi singl'are masculeū, & p̄re fœmineū, Nā singulare fœmineū, & plurale masculeū sēꝑ sunt cū chiríc, Et sūt lōga.

¶ Futurū caret he sui binián, & remanēt lr̄æ deseruiētes cū patách ip̄i⁹ he deficiētis vt אַפְקִיד ꝓ אֲהַפְקִיד vn̄ ī nōnullis verbis quoꝝ p̄ria d̄escit, remanet he, vt suopte hēs ī loco & scd̄a radicalis est cum chiríc cōiter. p̄o. 30, אַפְקִיד cōmēdabo sp̄m meū, Jnterdū tn̄ est cū seri vt Gen̄. 19. וַיַּשְׁכֵּם & manicauit. i. mane surrexit Abrahā & Exo. 35. וַיַּקְהֵל & ꝯgregaṙ fecit Moséh, Et. j. pa. 23. וַיַּמְלֵךְ Et regnare fecit Selomonē, & Jud. 19. וַיַּחֲזֶק & app̄hēdit eum, יַשְׁכֵּן collocabit. p̄s. 7. יַכְרֵת excidere faciet. p̄o. 11. & cū seuá patách p̄ria radicaṙ lr̄a vt יַחֲזֵק Jsai. 27. Et cū seuá tn̄ vt Jsa. 42. וְאַחְזֵק & app̄hēdā manū tuā. Et cū maccáph ē cū segból vt וַיַּחֲזֶק־בּוֹ & app̄hēdit eū. & 4. Reg. 2. וַיַּשְׁלֶךְ־שָׁם & p̄iecit ibi sal.

¶ Et tertia exīstēte gutturali, oriṙ nách inter scd̄am, & tertiaz radicales lr̄as vt p̄o. 1. יַצְלִיחַ ꝓsperabiṫ, תַּצְמִיחַ germinabis aut germinare facies, Et interdum

venit

venit cũ patách vt יַכְנַע Humiliabit, aut humiliare faciet, p̃s. 116. יַצְמַח germinare faciet Gene.2. תַּשְׁמַע audire facies Judicũ.18. יַבְטַח fidere faciet Isaiæ. 36. Et sic cum accentu diuisiuo hoc est athnách vt. 1.para. 29. Et sedit Selomóh super soliũ Dñi in regez pro Dauid patre suo וַיַּצְלַח & prosperatus est. Et in plurali inuenimus secundã radicalem literam cum seuá vt vt pri. Reg.13. וַיַּדְבְּקוּ Et persecuti sũt pelistím, Et.14. וַיַּדְבְּקוּ Et persecuti sunt etiamipsi, Et Isaiæ.40. Quam similitudinẽ תַּעַרְכוּ לוֹ æquiparabitis ei, Et Jere.9. וַיַּדְרְכוּ Et extẽderũt linguam suam pro וַיַּדְרִיכוּ, et patách iod ostendit q̃ sunt de hoc binián, et quia sunt transitiua in binián cal, futurum cum patách est intransitiuum. Et sic psalmo.64. תַּעְשְׁרֶנָּה locupletari facies eam pro תַּעֲשִׁירֶנָּה, et primi Regum. 17. יַעְשְׁרֶנּוּ ditabit eum rex. Et cum pronominibus אַשְׂכִּילְךָ intelligere faciam te. psalmo.31. אַצְמִיתֵם Excidere faciã eos p̃s.9. יַעְצִמֵהוּ roborabit euz. p̃s.104. יַעֲמִידֶהָ statuet eã Ibidem תַּסְתִּירֵנִי abscondere facies me. psalmo.16, וַתְּחִיקֶנָּה elongare faciet eã prouerb.22. יַשְׁמִיעֵנוּ Audire faciẽt nos. Isaiæ.43. תַּצְפִּינֵנִי abscondes me Jiób.14. Sadi est cum daghés euphoniæ causa.

De verbis quorũ prima, que ẽ áleph, quiescit.

Caput.44.

Sunt et in hoc binián verba quiescẽtia, Et primũ dicẽdum est de his quorũ prima, quæ est áleph, quiescit quorũ he ꝑpter literaz gutturalẽ, quæ est cũ chatéph segól habet segól vel seri, aut patách ĩ scđa, & pria p̃teriti & p̃terita participia, ĩfinitiua, futura cõmuniter sunt vt perfecta, interdũ tñ futura quiescunt vt הֶעֱבַרְתָּ הֶאֱבִיד הֶאֱבַדְתָּ. Præteritũ ꝑdidit, aut perire fecit Nũeri.24. וְהַאֲבַדְתָּ. Deut.7. וְהַאֲבַדְתִּי Leuit.23. וְהַאֲבַדְתָּם Deutero.9. וְהֶאֱבַלְתִּי luger feci eze.31. וְהַאֲזַנְתָּ & inclinare

et inclinare facies aurem. Exo. 15. הֶאֱכַלְתִּי ed ere fecit. Exo. 16. הֶאֱכַלְתָּם psal. 79. הֶאֱמַנְתִּי credidi p̄o. 26. & 118. הֶאֱמַרְתָּ exaltare fecisti. Deute. 26. הֶאֱמִירְךָ refecit te eo. capi,

¶ Participiũ מַאֲבִיד. Deut. 8. מַלְּפֵנוּ docere facit nos Jiób. 35. pro מַאֲלִיפֵנוּ. Deficit .n. Jod productiuum. מַאֲמִין. Isaiæ. 28. מַאֲלִיפוֹת p̄o. 143. Et מַאֲזִין p מֵזִין prouer. 17.

¶ Hāmacóꝛ לְהַבִיד הַאֲבִיד et לְהַבִיד. Deut. 28. לְהַבִידָן. Deutero. 7. לְהַאֲבִידְךָ. Jeho. 7. לְהַכִיל. Eze. 21. pro לְהַאֲכִיל.

¶ Inperatiuũ הַאֲכִילֵהוּ & הַאֲכִיל edere fac eũ prouer. 25. הַאֲזִינָה Inclinare fac aurẽ p̄o. 5. הַאֲזִינוּ Deute. 32. הַאֲזִינָה. Gene. 4.

¶ Futurũ אַאֲבִיד יַאֲבִיד & c. יַאֲמִין prouer. 14. תַּאֲמִין. Jiób. 15. יַאֲמֵן. Deute. 28. יַאֲמִינוּ. Exo. 4. Et descẽte lr̄a áleph radicali, cum áleph defuiẽte, ne duo ꝯcurrãt alephín אוֹבִיד וּבִיד & c. sicut אוֹבִיל. Hose. ij. Qꝗ sũt q̄ putãt hoc esse nomen, Et. Jere. 46. אוֹבִידָה ꝑdam ciuitatẽ, Et pri. Reg. 15. אוֹסִיפְךָ ꝯsumere faciã te, Et Nechem. 13. וָאוֹצְרָה p̄ וָאוֹצִירָה, Et recõdere feci, Et áleph descẽte. Nũi. ij. וַיָּאצֶל Et tulit, siue abstulit, aut auferre fecit de spiritu, Et וַיָּרֶב Et insidiari fecit. j. Reg. 15. p וַיַּאֲרֵב Et iod ẽ cum camés loco áleph Qꝗ sunt qui putãt esse de pibél baddaghus.

¶ De verbis desinentibus in áleph, & in he quiescens. Caput. 45.

Sunt & alia verba. quorum vltima, quæ est áleph, quiescit: הֶעָבָר הִפְלִיא הִפְלִיתָ הִפְלֵיתִי יִפְלוּ יִפְלִיתֶם הִפְלִינוּ הִפְלִיתָה הִפְלִית הִפְלִיתֶן: הַבֵּינוֹנִי מַפְלִיא מַפְלִיאִים מַפְלִיאָה מַפְלִיאוֹת: הַפָּעוּל מֻפְלָא מֻפְלָאִים מֻפְלָאָה מֻפְלָאוֹת הַמָּקוֹר הַפְלִיא הַפְלֵא הָאוֹוה הַפְלִיא הַפְלִיאִי הַפְלִיאוּ הַפְלֶאנָה הָאוֹתָן אַפְלִיא יַפְלִיא תַּפְלִיא נַפְלִיא יַפְלִיאוּ תַּפְלִיא תַּפְלִיאִי תַּפְלִיאוּ תַּפְלֶאנָה.

¶ Præteritũ. Mirificauit (vl' mirabilẽ fecit) psal. 30. & Jsa. 28. Et sic הֶחְבִּיא abscondit, siue abscondere

abscõdere fecit, Et הַחֲטִיא peccare fecit. 3. Regũ. 14. Et sine áleph. 4. Reg. 13. Qui הֶחֱטִי pec care fecit. Israél in eo ambula uit & istar desinẽtiũ in he וְהִפְלָא Deute. 28. וְהִפְלֵיתִי. Exo. 8. Et quia הֶחְבִיאָה. Et Isaiæ. 49. In vmbra manus suæ הֶחְבִיאָנִי ab scondit me, Et cũ duob⁹ signis fœmineis vt. Jehosue. 6. quia הֶחְבִּאַתָּה .i. abscondit nũcios, et beth ẽ cũ scuá vice chiríc leniẽdi gratia, et áleph ẽ cũ patách, quemadmodũ fuisset cum tau desiciẽte he הֶחְבִאַתָּ propt nach ap parẽs, qđ ẽ post áleph. ¶ Participiũ mirificãs &c. & מַחֲטִיאֵי peccare faciẽtes. Isa. 29. מַפְלִיא. Iudi. 13. ¶ Hãmacór לְהַפְלִיא Isa. 29. & sine áleph. Ier. 36. vt הַחֲטִי peccarẽ faceret. Jehudáh. ¶ Impatiuũ הַפְלִיא & הַפְלֵה. po. 16. venit more desinẽtiũ i he, quẽ pt ẽẽ & a פְּלֵה, & tũc ẽ sẽs⁹ diuide. ¶ Futurũ אַפְלִיא &c. וְהִפְלָא Leuit. 26. יַמְצִיאוּ leuit. 9. יַקְנִיאוּהוּ æmulari faciẽt eũ. po. 77. Alia sũt quoq; vltia q ẽ he, deficit vt הֶעֱבָר הִגְלָה הִגְלִיתָ הִגְלִיתִי הִגְלוּ הִגְלִיתֶם הִגְלִינוּ הִגְלָתָה הִגְלִית הִגְלִיתֶן הַבִּינוּ מַגְלֶה מַגְלִים מַגְלָה מַגְלוֹת: הַפָּעוּל מוּגְלֶה מוּגְלִים מוּגְלָה מוּגְלוֹת הַמְּקוֹר הַגְלֵה הַגְלוֹת הַגְלוֹת הַגְלֵה הַצִּוּוּי הַגְלֵה הַגְלוּ הַגְלֶין הַגְלֶינָה הָאִיתָן אַגְלֶה יַגְלֶה תַּגְלֶה נַגְלֶה יַגְלוּ תַּגְלוּ תַּגְלֶה תַּגְלִי תַּגְלֶינָה: או אֶגֶל יֶגֶל תֶּגֶל נֶגֶל

¶ Ptm. Migrare fecit, re fecisti, re feci, re fecerũt &c. הִגְלָה he cũ chiríc & sic הִשְׁמָה iudurare fecit Exo. 13. & cũ seghól הֶגְלָה. Estér 2. Et cũ seghól seqñte lrã, gutturali, & iũcto vau iterdũ ẽ cũ patách, & cũ scđa & pria psõa cũ se rivel chiríc scđa radicalis lrã, & si pria fuerit gutturalis iũcto vau ẽ cũ patách, & itidẽ he, & ẽ breue הֶעֱלָה Ascẽderẽ fec. geñ. 50. הֶרְאָה viderẽ fecit. exo. 17. הֶרְאָנִי videre fecit me. Jer. 24. וְאַרְאֵם videre fecit eos po. 77. & vnũ cũ seri, & scuá patách. Cabba. j. Totũ i ba mo הֶעֱלֵיתָ ascẽdere fecit הֶעֱלָה ascẽdere fecisti. exo. 32. et cũ chiríc הִקְשִׁיתָ iudurasti. exo. 33. הֶעֱלִיתָ. 4. reg. 2. הִרְאִיתָה viderẽ fecisti po, 59. הִרְאִיתַנִי viderẽ fecisti me. po. 70. הִשְׁקִיתָנוּ ppinare fecisti nobis psal. 59. הֶעֱלִיתִי. Judicũ. 6. הֶרְאִיתִיךָ. Hamós. 5. וְהִגְלֵיתִי Deute. 34. videre feci te áleph

cum

cū chiríc הֶלְאֵיתִךָ laborare feci te, áleph cum seri .Miche.6. וְהֶרְאִיתִי ꝛ videre faciā .Nachū. 3. he cum patách. Et sic וְהֶעֱלִיתָ Exo.40.i.ꝛ parare facies lucernas ei⁹ sicut i pfectis .Jebo.7. vt q̄d הֶעֱבַרְתָּ הָעָבִיר ascēdere fecisti ascēdere faciēdo ppl'm istū .Jere.22. הִמְרוּ irritauerūt psal.105. Et scd̄a pl'is cū chiríc vt. Nūi.35. וְהִקְרִיתֶם ꝛ ɔstituetis vobis ciuitates. Et cū seri vt Jere.42. הִתְעֵתֶם errare fecistis Et Eze.ij. הִרְבֵּיתֶם mľtiplicare fecistis occisos vr̄os. ❡ Tertia fœmiei הִגְלְתָה tau ē loco he Jer̄. 49. הִפְנְתָה retrocessit (aut vertit se) vt fugiat, Et הִשְׁקְתָה bibere fecit. Gen̄.24. Et cū tau loco he fœminei, s' d̄a radicali lr̄a existēte cum camés leuiti.26. וְהִרְצָת Et pficiet sabbata sua, et Eze.24. הֶלְאָת laborare fecit et pria lr̄a radicali, gutturali existēte he pūctat̄ cū patách vt .j. Reg.2. וְהֶעֱלְתָה ꝛ ascēdere faciebat. ❡ Pꝛeteritū מַגְלֶה cū segól vt מַפְנֶה .Eze.9. מַלְוֶה fœnerās. Jsa 24. מַשְׁקֶה ppinās .i. picerna. Gen̄.40. מַעֲלֶה ascēdere faciēs leuiti.ij. מַרְאֶה ostēdo, videre facio. Exo.25. et i regimie gti ē cū seri leui.ij. vsq̄ ad oē מַרְבֵּה mľtiplicās pedes. Et. Gen̄. 40. מַשְׁקֵה ppinās.i. picerna regis. Et puer.19. מַלְוֵה fœnerat̄ dn̄o .i. fœnerator dn̄i.

❡ Happabúl מָגְלָה cū súrec, vľ cum camés chatéph vt מָרְאֶם. Exo.25. et מָפְנָה .Eze.9. Et cū chólē vice camés chatéph, vel súrec vt מֻרְאָה. Sopho.3. ❡ Hāmacóꝛ הַגְלָה et sic הַרְבָּה mľtiplicādo. Gen̄.3. ꝛ הַגְלוֹת ꝛ sic הַרְבּוֹת Hamos.4. לְהַשְׁמוֹת. Exo.2. et cū chiríc הִגְלוֹת vt הִקְצוֹת leuiti. 14. Et cū seri moꝛe īpatiui vt הַרְבֵּה הַזְנֵה fornicādo, Hose.4. ꝛ הַרְבֵּה mľtiplicādo .Eze.21. Et הַחֲיֵה Jebo.9. q̄ꝙ nō ē ex hoc biniān. Et sine he cū lámed pūctato cū patách ob eius defectū vt לַמְרוֹת ad irritādū p̄o.77. לַמְחוֹת ad dlēdū puer.21. לַצְבּוֹת ad tumefaciēdū. Nūi.5. לְהַכְרוֹת et sic alia. Et הַעֲלֵה ascēdere facere. Eze. 23. ❡ Jmpatiuū הַגְלֵה cū seri, et הַשְׁקֵהוּ potum da ei puer.25. et הַשְׁקִינִי potū da mihi. Gene.24. הַשְׁקוּ. Gene.29. הַפְנוּ. Jere.49.

Et defectiuũ hoc ẽ sine vltima lr̃a radicali totũ est cum segból vt הֶרֶף dimitte, desine. Deut.9. et psal.36. et הֶרֶב. Judicũ.20. Vel totũ patachatũ prima radicali, litera gutturali existẽte, vt הַעַל ascendere fac. Exo.33. ¶ futurũ אַגְלֶה &c. cum segból, & sic אַשְׁקֶה potum dabo. Gene. 24. אַרְאֶנּוּ videre faciã eũ p̃o. 49. יַשְׁקֶה. יַשֶּׁט. Nũi.15. declinabit puer.7. יַרְאֵנוּ videre faciet nos p̃o.4. תַּשְׁקֵהוּ potũ dabis ei. Gene.24. תַּשְׁגֵּנִי errare facies me p̃o.118. נַשְׁקֶה potum dabimus, aut demus. Geñ.19. נַשְׁקֶנּוּ eo.ca. יַמְרוּהוּ exacerbauerunt eum p̃o.77. יַנְחֵנוּ ducet eũ puerbio.18. lr̃æ deseruiẽtes etiã cum literis gutturalibus, & in his nil videt̃ discriminis habere à futuro binián cal, sequẽte gutturali, nisi p̃ma in p̃sona, quæ in cal, est cũ segból, q̃q̃ interdum cum patách inuenitur, Sed quæ sunt cũ patách intrãsitiua, plærinq; putãt esse de hoc binián, et non cal.

¶ Est et futurum defectiuũ.i. carens vltima radicali litera totum cum segból loco patách imperfectis, sicut ĩ futuris defectiuis cal, lr̃æ deseruiẽtes sũt cum seri, vt dictũ est, vt אֶגֶל יֶגֶל et ita residuũ וַיֶּגֶל Et migrare fecit.2.para.36. וַיֶּקֶשׁ & idurat fecit eo.ca. וַיֶּפֶן & vertere fecit. Judicũ.15. וַיֶּפֶר et crescere fecit psalmo.104. תֶּרֶף dimittere facies psal.137. et תֶּרֶף puer.4.

¶ Si vero prima radicalis, fuerit gutturalis, est totum patachatum vt וָאַעַל et ascendere feci (.i. obtuli) vitulũ. Numeri. 23. וַיַּעַל et ascendere fecit. Judicum.13. et וַתַּעַל. Ezechi.19. וַיַּחַר et irascit fecit. Jiób.19.

¶ Et literæ deseruientes cum patách vt וַיַּשְׁקְ. Et potum dedit, seu bibere fecit. Exodi.2. וַתַּשְׁקְ. Genesis.21. יַפְתְּ dilatabit, aut dilatare faciet, aut faciat. Genesis.9. יֵרְדְּ Dominari faciet. Jsa.41. pro יַשְׁקֶה &c.

¶ Et secunda radicali, gutturali existente, prima est cum patách vt וַיַּתַע et errare fecit.2. paralipomenõ.33. תֶּמַח delere facies. Nechem.13.

¶ De verbis quorū secunda, quæ est vau, vel Iod, quiescit.

Caput. 46.

ALia sūt quorum secunda, quæ est vau vel iod quiescit vt העבך : הבין

הבינות הבינותי הבינו הבינותם
הבינונו הבינה הבינות הבינותן הבינוני
מבין מבינים מבינה מבינות : הפעול
מובן מובנים מובנה או מובנת מובנות
: המקור הבין הבן בהבין כהבין להבין
מהבין : הצווי הבן הבין הבינו הביני
הבינה : האתן אבין יבין תבין נבין
יבינו תבינו תבין תביני תבינינה או
אבן יבן תבן נבן

¶ Præteritū הבין &c. Intelligere fecit. Hannách quod est post he formatiuū binián hifhíl est ob supplemētum secūdæ lræ radicalis. Iod vero est iod protractiuū, sicut & i verbis pfectis הסיר הפיר &c. Et sic השמיד הפקיד הניף הקים הפיץ העיר. Remouere fecit, dissipare fecit, eleuare fecit, stare fecit, disፃgere fecit, suscitare fecit, ¶ Et si vltima fuerit gutturalis, vel res, iterdū pria ē cū patách vt הרע הפר הצר Malis afficere fecit, dissipare, aut irritare fecit, āgustijs afficere fecit, ¶ הבינות, vel he cum chatéph segból, aut chatéph patách vt הכינות parare fecisti. Iiób. ij. הבישות confudisti, aut confundere fecisti psalmo .43. השיבת conuertere fecisti psal. 84. הבישתה confudisti, aut cōfūdere fecisti psalmo .52. הרעת Nūi. ij. והמתת. Exo. 26. והנפת Exo. 29. ¶ Et sic המיצותי exprectus sū psal. 3. הסירותי remouere feci psal. 80. הרימותי exaltare feci psalmo. 88. הקימותי stare feci. Exo. 6. הרעתי. Nūi. 16. Et prima radicali, existēte gutturali, vt dilatetur, he patachatur vt העירתי suscitare feci. Isaiæ. 41. Et העירותיהו suscitare feci eum. Isaiæ. 45. Et הבינותי pro בינותי Danielis. 9. ¶ ערעו. Micha. 4. הבינו. Miche. 4. הקימו. Numeri. 10. השיבו. Nūi. 35. הפרו. Isa. 24. ¶ הבינותם. Isaiæ. 40. והרעתם & clāgere fecistis. Nūi. 10. והרעתם. Iebo. 5. והשבתם pri, Reg. 6. ¶ הבנו. 2. para. 29.

¶ הֲשִׁיבֹנוּ, הֲבִינֹנוּ, Et הֲשִׁיבֹנוּ Genesis. 44. ז הֲקִימֹנוּ. Miche. 5.

¶ הֵמְרָה et הֵבִינָה vt הֲבִינָה effũdere fecit. Iere. 6. et הֵרֵעָה.

¶ Et cũ pnoibus יְהֱשִׁיבְךָ ז reducet te. Deute. 28. וְהֱשִׁיבְךָ et restituet te. Geñ. 40. וֶהֱפִיצְךָ ז dispergere faciet te. Deute. 28. Et הֱשִׁיבַנִי reduxit me. Ruth. j. הֱפִיצָם dispgere fecit eos. Geñ. ij. הֵפִרָם. Irritauit ea. Nũi. 30. הֲקִימוֹתוֹ surgere fecisti eum p̃o. 88. וְהֲמִיתִיו. Et interfeci eũ pri. Reg. 17. הַעִירוֹתִיהוּ suscitare feci eũ. Isa. 45. וַהֲשִׁיבוֹתִיךָ Et reuerti faciã te. Gene. 28. וַהֲשִׁיבוֹתִים et redire faciam eos. Iere. 23. Et הֱלִיצֻנִי deriserunt me psalmo. 118.

¶ Et de hoc binián sũt etiã vos הֲמִתֶּם interfecistis populũ dñi. Nũi. 16. Et. 2. Reg. 13. וַהֲמִתֶּם interficietis eum, Et. Exodi. j. וַהֲמִתֶּן interficietis eum, Et pri. Reg. 17. Et pcutiebã eũ וַהֲמִתִיו et iterficiebã eum, Et. Hose. 2. וַהֲמִתִּיהָ ז iterficiã eã siti. Quæ si forẽt pfecta essẽt cũ tau radicali hoc pacto הֲמִיתוֹתָם הֲמִיתוֹתִיו הֲמִיתוֹתִיהָ. ¶ Participium מֵבִין p̃o. 32. מֵרִים p̃o. 3. i. exaltãs, aut exaltare faciens, מֵנִיף leuo, aut leuare facio. Zacha. 2. מֵנִיפוֹ. Isa. 10. Et tertia existente res iterdũ prima est cũ seri, vt מֵפֵר irritãs signa. Isa. 44. Et si fuerit gutturalis, iterdũ ẽ cũ patách vt מֵרַע malefaciẽs. Isa. 9. plurale מְבִינִים. Neche. 8. מַקִּיפִים Ambiẽtes. 3. Reg. 7. מַתְעִים errare faciẽtes. Isa. 9. מְשִׁיבַת cõuertens psal. 18. מְאִירַת illuminans eo. psalmo. מְאִירוֹת. Illuminantes. Isa. 27.

¶ Happahúl מוּבָן cum camés, Et sic מוּשָׁב. Numeri. 10. מוּזָר alienatus psalmo. 68. מוּעָף obscuratus. Isaiæ. 8. מוּצָק ãgustiatus. Isa. 8. מוּבָס contemptus, conculcatus. Isaiæ. 14. מוּסָר remota. Isa. 17.

¶ Hammacór הָבִין intelligere prouerbiorũ. 14. לְהָשִׁיב. Nũi. 5. כְּהָנִיף. Isaiæ. 10. כְּהָמִיר psalmo. 45. Et cum seri הָבֵן et sic הָשֵׁב. Exodi. 22. Et cum additione he in fine vt לַהֲנָפָה. Isaiæ. 3.

¶ Et sine he formatiuo ipsius bintán, ob cuius defectum literæ deseruientes sunt cũ patách,

aut camésvt לָלִין ad pnoctādū, Gene.24. לָרִיב ad iudicādum. Isa.3. לָדִין ad iudicādū. Isa.3. בַּעִיר in suscitando psalmo.72. pro לָהָלִין לְהָרִיב. Nā si forēt nomina lámed esset cū seuá,

¶Et cū pronōib⁹ vt לַהֲמִיתוֹ vt interficerēt eum. Gene.37. Et לַהֲשִׁיבוֹ vt redderet eū. Ibidem, בַּהֲכִינוֹ quādo præparabat ipse, לַהֲמִיתֶךָ pri. Reg.17. לַהֲמִיתֵנִי vt interficiat me pri. Regum.28. לַהֲמִיתָם. Deut.9. לַהֲמִיתֵנוּ. Exo.16. Et הֲקִירֶךָ cum seuá, ꝛ segból teste. Rab. Da.

¶Imperatiuū הָבִין Et cū he vt הָשִׁיבָה. Redde psal..50. הָאִירָה illumina psal.12. הָשֵׁב psal.78. הָקֵם statue p̄o.118. הָסֵר remoue. Isa.5. הָאֵר. Illumina psal.118. Et cū litera gutturalis cum patách vt הָשַׁע claude. Isaiæ.6. הָרִימִי. Exalta. Isaiæ.40. הָרִיעוּ Jubilate psalmo.46. Et multis i locis deficit he formatiuū binián, vt שִׂים pone. Exodi.17. שִׂימוּ ponite. Genesis.43. שִׂיתָה psalmo.140. et est breue, שִׁיתוּ ponite psalmo.47. לִין pernocta. Judicum.19. לִינִי pernocta

Ruth.3. בִּינָה intellige psalmo.5. בִּינוּ intelligite. Deuteronomi.32. גִּילִי exulta. Zacha.9. et ē breue et sic רִיבָה. Judica psalmo.34. et.118. Pro הָשִׂים Et ita alia.

¶Et cum pronominibus שִׂימָהּ pone eam. Deuteronomi.31. הֲשִׁיבֵנִי. Refer mihi. Genesis.37. הֲבִינֵנִי fac me intelligere psalmo.118. הֲשִׁיבֵנוּ conuerte nos psalmo.79. שִׁיתֵמוֹ pōe eos psalmo.82. הַקִּיפוּהָ circundate eam p̄o.47.

¶Futurum אָבִין ꝛc. et sic אָלִין pernoctabo. Ruth.j. אָבִינָה psalmo.72. אָשִׂים ponam. Deuteronomi.7. et אָשִׂימָה. Deuteronomi.17. אָגִילָה exultabo psalmo.9. אָשִׁירָה cantabo psalmo.12. יָלִין. Deuteronomi.16. יָדִין iudicabit psalmo.9. יָחִישָׁה accelerabit. Isaiæ.5. תָּלִין. deuteronomi.21. נָלִין. Jehosuæ.19. תָּלִינוּ. Jeho.3. תָּלִינוּ. Jeho.4. תָּלִינִי. Ruth.j.

¶Uel cum seri אָבֵן יָבֵן, et ita residuum vt אָסֵף deficere faciam. Sopho.primo. יָגֵל exultabit psalmo.13. יָגֵל vt lōgū, ꝛ cū segból

cum seghól p̃o.20. תָּפֵק pferes
psal.139. תָּפֵךְ dissipabis. Jiób.
15. ⁊ breue, ⁊ cũ patách תָּלֶן mo-
rabitur. Jiób.17. p תָּלִין, et וַיָּרֶם
et exaltabit p̃ri. Reg.2. וַתָּסַר et
remouit, Gene.38. וַיָּנַח ⁊ reque-
scere fecit. Exo.10. Et sic quo-
ties p̃ma vl' vltima lr̃a ẽ guttu
ralis, aut res, p̃ria ẽ cũ patách,
p̃ter וַיָּחֶל ⁊ expectauit. Geñ.8.
qđ ẽ cũ seghól, Et ita ẽ cum se-
ghól iũcto vau vt וַיָּשֶׁל ⁊ misit,
aut p̃iecit p̃ri. Reg.18. וַיָּקֶם et
suscitauit. Judicũ.2. וַיָּשֶׁב ⁊ re-
duxit. Geñ.14. וַיָּמֶת ⁊ iterfecit.
Gene.38. וַיָּמֶץ et expressit. Ju-
dicũ.6. וַנָּשֶׁב ⁊ reduxim⁹. Geñ.
43. Unũ tamen ẽ cũ chiríc. Ju
dicũ.9. וַתָּרִץ ⁊ cõfregit, ⁊ est sine
iod p̃tractiuo, eo q̃ ẽ longa di-
ctio. ¶ Et tertia p̃lis fœminei
תְּשִׁיבֶנָה reddẽt. Jiób.20. cũ seri,
vl' cũ chiríc תְּקִימֶנָה statuẽt. Je
re.44. Et quãdo volũt mĺtipli
care pũcta dictiõis, aut p̃noib⁹
iungere, remouent hannách vt
תְּהִימֶנָה tumĺtuabũt. Miche.2.
¶ Et cũ p̃noib⁹ אֲשִׂימֵהוּ ponam
eũ. Isa.5. אֲשִׂימְךָ ponã te. Geñ.
46. אֲשִׂימֵם ponã eos. Deute.1.
אֲשִׂימֶנּוּ ponã eũ. Geñ.21. אֲמִיתְךָ
iterficiã te p̃ri. Reg.17. יְבִינֵהוּ i-
telligere faciet eũ יְשִׂימֵהוּ ponet
eũ. Nũi.21. יְקִימֶנּוּ suscitabit eũ.
Geñ.49. יְמִיתֶנּוּ iterficiet eum.
Nũi.35. יְמִיתֵהוּ iterficiet eũ. Ge
ne.38. יְקִימְךָ suscitabit te. Deu-
tero.28. יְשִׂימְךָ ponet te. Gene.
48. יְשִׂימֵנִי ponet me. Geñ.45.
יְשִׂימֵם ponet ea. Deute.7. יְשִׂימֶהָ
ponet eam. Jeho.8. יְמִיתֵם iter-
ficiet eos. Jeho.10. תְּשִׁיבֶנּוּ Red
des illud. Jeho.24. תְּשִׁיתֵהוּ po-
nes eum psalmo.20. תְּבִישֵׁנִי cõ
fundens me psalmo.118. תְּדִינֵנִי
Judicabis me psal.53. תְּשִׁיתֵמוֹ
pones eos psalmo.44. תְּשִׁיבֵם
reduces eos. Deuteronomi.22.
תְּקִיאֶנָּה euomes illam prouer-
biorũ.23. יְשִׁיבֶנָּה reduces eam
prouerbiorum.19. תְּכִינֶהָ præ-
parabis eã psalmo.64. תְּשִׁיבֵנוּ
conuertes nos psal.43. יְשִׁיתֻהוּ
ponent eum psalmo.83.

¶ De verbis quorum, vltima quæ est áleph, quiescit, et quorum p̃ri-ma quæ ẽ iod, quiescit.

Caput.47.

SUnt etiam nonnulla quoq; vltima, quæ est áleph, quiescit, & infrà deficit vt הֵנִיא frāgere fecit p̄o.32. & יָנִיא frāgere faciet, & יָנִי sine áleph p̄o. 140. & וַיָּנִיאוּ. Nū. 32. et תְּנִיאוּן Ibidem.

¶Sūt & alia quorū p̄ma quæ ē iod quescit, et Iod ipsū in toto binián vertitur in vau quescens vt

הֶעָבָר : הוֹדִיעַ הוֹדַעְתָּ הוֹדַעְתִּי הוֹדִיעוּ
הוֹדַעְתֶּם הוֹדַעְנוּ הוֹדִיעָה הוֹדַעַתְּ
הוֹדַעְתֶּן : הַבֵּינוֹנִי מוֹדִיעַ מוֹדִיעִים
מוֹדִיעָה מוֹדִיעוֹת הַפָּעוּל מוּדָע מוּדָעִים
מוּדָעָה אוֹ מוּדַעַת מוּדָעוֹת : הַמָּקוֹר
הוֹדִיעַ בְּהוֹדִיעַ כְּהוֹדִיעַ לְהוֹדִיעַ מֵהוֹדִיעַ
הַצִּוּוּי הוֹדַע הוֹדִיעוּ הוֹדִיעִי הוֹדַעְנָה
הָאֵיתָן אוֹדִיעַ יוֹדִיעַ תּוֹדִיעַ נוֹדִיעַ
יוֹדִיעוּ תּוֹדִיעוּ תּוֹדִיעַ תּוֹדִיעִי תּוֹדַעְנָה

Sūt tn̄ nōnulla quæ nō mutāt iod in vau. ¶Ptm̄ הוֹדִיעַ Scire, vel cognoscere fecit. Gene. 41. הוֹאִיל voluit. Hose. 5. וְהוֹדַעְתָּ. Exo.18. הוֹבַשְׁתָּ siccare fecisti p̄o.73. הוֹדַעְתַּנִי. Exo.33. וְהוֹדַעְתֶּם. Deut.4. הוֹגַעְתַּנִי laborare fecisti me, הוֹלַדְתָּ genuisti. Gen.38. הוֹפַעְתָּ apparuisti, illustrasti. Iiób.10. וְהוֹדַעְתִּי Exo.18. הוֹאַלְתִּי puer.22. הוֹדַעְתִּיךָ volui. gen.18. & וְהוֹלַכְתִּי ābulare faciā. Isaiæ. 42. & וְהוֹסַפְתִּי adijciā p̄o. 70. הוֹבִישׁוּ. Ioél.1. וְהוֹדַעְתֶּם. Iebo.4. & וְהוֹשַׁבְתֶּם hitabitis. Isa. 5. וְהוֹרַדְתֶּם. Gen. 42. & וְהוֹרַשְׁתֶּם expelletis. Nūi.33. הוֹאַלְנוּ Ieh. 7. ¶Participium מוֹדִיעַ, et sic מוֹכִיחַ icrepās. Isa. 29. & מוֹלִיךְ. Isa.63. מוֹלִיכְךָ. Deut.28. מוֹלִיכָם Isa.63. מוֹרִישׁ. Deut.18. מוֹרִישָׁם Deute.9. מוֹשִׁיעַ p̄o.7. מוֹשִׁיעֵךְ. Isa.43. מוֹשִׁיעֵךְ. Isa.49. מוֹשִׁיעָם p̄o.105. מוֹדִיעִים. Isa.47.

¶Happaól מוּדָע &c. מוּעָף. Dani.9. volare factus, fatigatus, מוּצָק fusus. מוּעָקִים suspensit .2. Reg.21. ¶Hammacór הוֹדִיעַ. Deute.8. vt הוֹדִיעֲךָ scire faciat te, & לְהוֹדִיעֵנִי vt scire faceres me. 1. Reg.28. לְהוֹדִיעָם p̄o.24. לְהוֹעִיל Isa.30. & הוֹעֵל. Iere.23. לְהוֹרִיד Gen.37. תּוֹרֵשׁ. Iebo.3. לְהוֹרִישׁ Ieh.17. הוֹרִישׁוּ. Nūi.32. לְהוֹרִישָׁם. Deute.7. לְהוֹשִׁיב pri. Regū.2. לְהוֹשִׁיעֵנִי. exo.3. הוֹתִיר. Exo.36. הוֹכֵחַ icrepādo leui.13.

¶Impatiuū

¶ Imperatiuũ הוֹדַע, et cũ ſeri
vt הוֹרֵךְ. Iudicũ.7. הוֹקַע ſuſpen-
de. Nũi.25. הוֹרִידֵמוֹ deſcẽdere
fac eos pſal.58. הוֹשֵׁב. Gene.
47. הוֹשִׁיעָה põ.85. ꝛ הוֹשַׁע Ibi, ꝛ
הוֹדַע pſal.89. הוֹדִיעֵנִי pſal.24.
הוֹשִׁיעָה põ.ij. הוֹדִיעוּ. Iſaiæ.12.
¶ futurũ אוֹדִיעַ ꝛ אוֹדִיעֲךָ põ.31.
אוֹבִילֵם deducã eos. Ieremiæ.31.
אוֹכִיחֲךָ arguãte põ. אוֹחִיל אוֹחִילָה
49. אוֹסִיף. Exo.10. Et cum ſeri
אוֹסִף. Deute.13. הוֹרִישֵׁם. Iebo.
13. אוֹשִׁיבְךָ. Hoſe.12. אוֹשִׁיעַ
Iſa.49. יוֹדִיעֵנוּ ꝛ יוֹדִיעַ. Iſa.40.
יוֹבִילֵנִי. Exo.2. יוֹאֵל deducet me
pſal.54. וַיּוֹכַח. Iſa.ij. יוֹכִיחַ. Ge
neſis.31. וְכִיחֲךָ. Iiób.22. וַיֹּלֶד.
Geneſis.5. וַיּוֹלֶךְ. Exo.17. יוֹלִיךְ
Eccleſiaſtis.10. יוֹלִיכֵם põ.124.
יוֹסִיף. Ioél.2. יוֹעֲדֵנִי. Iiób.9. Ie
re.49. Nun cũ daghés, וַיּוֹרִידֵהוּ
pri. Reg.30. וַיּוֹרֶד põ.77. יוֹרִישׁ
Ieh.3, יוֹרִישֵׁנוּ. Iiób,20, יוֹרִישֶׁנָּה
Nũi.14. יוֹשִׁיעַ pſal.33. יוֹשִׁיעֵנוּ
Iſa.46. יוֹשִׁיעֵם pſal.35. תוֹדִיעֵנִי
ſcire facies me pſal.15. תוֹכִיחֵנִי
argues me põ.9. תוֹכִיחַ argues.
Gẽ.31. תוֹכַח icrepabis puer.9.
תוֹסִיף. Gẽ.4. וַתֹּסֶף Ibidẽ, ꝛ in
ſoph paſſúc תֹּסַף addes. Iiób.
40. cũ patách, ꝛ תוֹסֵף puer.30.
תוֹרִידֵם. Iebo.2. תוֹרִישׁ. Iebo.17.
תוֹרִישֵׁמוֹ Exo. תוֹרִישֵׁנִי. Iiób.13.
15. תוֹשִׁיבֵנִי põ.4. תוֹשִׁיעַ pſal.17.
תוֹשִׁיעֵנִי põ.43. יוֹבִילוּ adducent,
afferẽt põ.67. יוֹבִילוּהָ adducent
eã. Iſa.23. יוֹכִיחוּ. Gẽ.31. יוֹעִילוּ
Iſa.30. וַיּוֹקִיעוּם et ſuſpẽderũt
eos.2. Reg.21. וַיּוֹרִידוּם. Ioſue.
10. הוֹסִפוּ. Exo.14. תוֹסִיפוּן. Ge
neſis.44. תוֹסִיפִי addes. Iſaiæ.
47. lõgũ ẽ ſʒ normã, Sʒ תוֹסִיפִי
Iſa.47. et תוֹסִפִי. eo.ca. ſũt bi-
nián. ¶ Sũt alia q̃ nõ mutãt.
Iod i patách vt הֵיטִיב bñfecit.
Gẽ.12. וְהֵטִיבוֹתִי. Eze.36. הֵטִיבוּ
Deut.4. וְהֵטַבְנוּ. Numeri.10.
וְהֵיטִבְךָ. Ruth.3. הֵיטַבְתְּ. Deut.
30. מֵטִיב. j. Reg.10. וַיֵּטֶב. Exo.
1. וַיֵּטִיב puer.15. תֵּיטִיב põ.124.
¶ Sic הֵנִיק lactauit, וַתֵּנִיקֵהוּ
Exo.2. מֵנֶקֶת. Gẽ.31. מֵנִיקוֹת.
Gẽ.32. וַתְּנִיקֵהוּ. Exo.2. לְהֵנִיק
3. Regum.3. לְהֵנִיק. Exodi.2.
וַתֵּנִיקֵהוּ primi. Regum.1. וַתֵּנִקֵם
Deutero.32. וַתְּנִיקֵהוּ. Exo.2.
¶ Sunt etiam quæ veniunt in-
ſtar defectiuorum vt הִצִּיב ſta-
tuit, הִצִּיג ſtatuit, הִצַּבְתָּ pſalmo.
37. הִצִּיעַ ſtrauit, הִצִּית ſuccendit
Ieremiæ

Jeremiæ.12. וְהִצַּגְתִּיהָ. Hose.2. וְהִצַּגְתִּיו Genesis.43. הִצִּיגָנִי Jeremiæ.51. הִצִּיבוּ Jerem.5. הֻצַּגְתּוֹ 2.Reg.14. Et sic הִקִּיף circuiuit aut circuire fecit הִקִּיפוּ Jiób.1. הִקִּיפוּנִי psalmo.21. הִקִּיפָה Jsaiæ.15.

¶ Participiū מַצִּיב, & מַצִּיג Judicū.6. מַצִּית Eze.20. ¶ Macór לְהַצִּיב pri.1.Reg.13. הַצֵּג deut.28.

¶ Impatiuū הַצֵּג, et הַצִּיגוּ Hamós.5. הַקֵּף Jebo.6. ¶ Futuruz אַצִּיגָה gen.33. אַבִּיעָה psalmo.138. יַצֵּב Deut.32. וַיַּצֶּב־מַיִם psalmo.77. וַיַּצֵּג Gen.30. יַצִּיעַ Jsa.58. תַּצִּיג Jud.7. וַיַּצִּגוּ.1.Reg.4. וַיַּצִּימוּ.2.Regū.15. וַיַּצִּימָם Jebo.7.

¶ De verbis quorū prima, quæ est iod, et vltima, quæ est áleph, aut he, quiescūt. Caput.48.

unt & alia verba quoruz prima quæ ē iod, et vltima, q̄ estáleph, quiescunt vt הֶעָבָר: הוֹצִיא הוֹצֵאתָ הוֹצֵאתִי הוֹצִיאוּ הוֹצֵאתֶם הוֹצֵאנוּ הוֹצִיאָה הוֹצֵאת הוֹצֵאתֶן: הַבֵּינוֹנִי מוֹצִיא מוֹצִיאִים מוֹצִיאָה מוֹצִיאוֹת הַפָּעוּל מוּצָא מוּצָאִים מוּצָאָה או מוּצֵאת מוּצָאוֹת הַמָּקוֹר הוֹצִיא או הוֹצֵא בְּהוֹצִיא כְּהוֹצִיא לְהוֹצִיא מֵהוֹצִיא הַצִּוּוּי הוֹצֵא הוֹצִיאוּ הוֹצִיאִי הוֹצֵאנָה הָאֵיתָן אוֹצִיא יוֹצִיא הוֹצִיא נוֹצִיא יוֹצִיאוּ תּוֹצִיאוּ תּוֹצִיא תּוֹצִיאִי תּוֹצֶאנָה,

¶ Præteritū Eduxit, vel exire fecit &c. Et cum pronominibus הוֹצִיאֲךָ Exodi.13. הוֹצִיאָם Exodi.32. הוֹצִיאָנוּ Exod.13. הוֹצֵאתָנוּ Deuterono.6. הוֹצֵאתִיךָ Genesis.15.

¶ Participium educens &c. Et cum pronominibus מוֹצִיאוֹ Numeri.24. מוֹצִיאֲךָ Deuteron.8. מוֹצִיאָם Numeri.23.

¶ Mácor. Educere educendo &c. Et cū pronominib⁹ בְּהוֹצִיאוֹ Deuterono.29. בְּהוֹצִיאֲךָ Exod.3. בְּהוֹצִיאִי Exodi.16. לְהוֹצִיאָם Exodi.12. לְהוֹצִיאָנוּ Exo.14.

¶ Imperatiuum Educ &c. הוֹצֵא cum seri Judicum.19. Et cum he הוֹצִיאָה psalmo.141. Et cum pronominibus הוֹצִיאֵנִי psalmo 24. הוֹצִיאֵם Genesis.19. הוֹצִיאוּהָ Gene.38.

¶ Futurum Educam &c. Vel cũ seri יוֹצָא Gene. 48. תוֹצֵא Genesis. 1. Et cũ pronoīb⁹ יוֹצִיאֲךָ Deute. 4. יוֹצִיאֵם Numeri. 27. יוֹצִיאֵנִי psal. 17. יוֹצִיאֵנוּ Nũi. 20, תוֹצִיאֵנִי pſo. 30.

¶ Alia sunt quorũ prima, quæ est iod, & vltima, quæ est he, quiescunt vt הֶעָבָר הוֹדָה הוֹדִית הוֹדֵיתִי הוֹדוּ הוֹדֵיתֶם הוֹדִינוּ : הַבֵּינוֹנִי מוֹדֶה מוֹדִים מוֹדָה מוֹדוֹת הַפָּעוּל מוּדֶה מוּדִים מוּדָה מוּדוֹת : הַמָּקוֹר הוֹד או הוֹדוֹת בְּהוֹדוֹת כְּהוֹדוֹת לְהוֹדוֹת מֵהוֹדוֹת הַצִּוּוּי הוֹד הוֹדוּ הוֹדִי הוֹדֶינָה הָאִיתָן אוֹדֶה יוֹדֶה תוֹדֶה נוֹדֶה יוֹדוּ תוֹדוּ תוֹדֶה תוֹדִי תוֹדֶנָה או אֲהוֹדֶה יְהוֹדֶה תְּהוֹדֶה נְהוֹדֶה יְהוֹדוּ תְּהוֹדוּ תְּהוֹדֶה תְּהוֹדֶה תְּהוֹדֶנָה

¶ Præteritũ Confessus ẽ, laudauit, Grãs agit &c. Et sic הוֹנָה laborare fecit thre. j. & הוֹנָה vi abstulit, depopulatus est et הוֹרָה iecit, docuit, הוֹרַנִי iecit me. Jób. 30. הוֹרֵיתָנִי docuisti me psal. 118. הוֹרֵיתִיךָ docui te prouer. 4. הוֹנוּ vi abstulerunt. Ezechi. 22. הוֹדִינוּ cõfessi sumus psalmo. 74.

¶ Participiũ מוֹרֶה docẽs, iaciẽs, pijciẽs. Jiób. 36. Judicũ. 7. מוֹדִים cõfitentes. j. par. 29. מוֹרִים iaculãtes pri. par. 10. מוֹנַי docẽtes me puer. 5. מוֹנַיִךְ depopulẽtes te. Jsa. 51.

¶ Macór לְהוֹדוֹת ad confitendum. ps. 121.

¶ Imperatiuũ הוֹדוּ cõfitemini Jsaiæ. 12. הוֹרֵנִי doce me. ps. 118. הוֹרוּנִי docete me Jiób. 6.

¶ Futurũ אוֹדֶה cõfitebor. psal, 31. אוֹדְךָ confitebor tibi Jsaiæ. 12. אוֹרְךָ docebo te. psalmo. 31. prouerbio. 4. אוֹדְךָ confitebor tibi psalmo. 29. אֲהוֹדֶנּוּ confitebor ei. psalmo. 27. יוֹרֶה docebit psalmo. 24. יוֹדְךָ confitebitur tibi. pſo. 29. יוֹרֵנִי docebit me prouer. 4. יוֹנֶה depopulãs, vi auferens. Eze. 18. יוֹדֶה confitebitur pſo. 6. יְהוֹדֶה confitebitur Nechẽ. 11. תוֹנֶה depdaberis, vi auferes Exo. 22. תוֹנֶנּוּ Deuterono. 23. יוֹנוּ Ezech. 45. יוֹרוּךָ. 2. Regum, 11. יוֹרוּךָ docebunt te Jiób. 8. יְהוֹדוּךָ Genesis. 49. תוֹנוּ psalmo 44. תוֹנוּ Leuitici. 25. תוֹנוּן Jiób. 19,

¶ De verbis quorũ secũda, quæ est vau, vel iod, et tertia quæ ẽ áleph, vel he quiescunt, Caput, 49.

¶ Sunt

Sunt præterea et alia quorum secunda radicalis litera, & tertia quæ est áleph, quiescunt vt העבר: הביא הבאת הבאתי הביאו הבאתם הבאנו: הביאה הבאת הבאתן הבינוני מביא מביאים מביאה מביאות הפעול מובא מובאים מובאת מובאות המקור הביא בהביא כהביא להביא מהביא הצווי הביא הביאו הביאי הביאנה: האיתן אביא יביא תביא נביא יביאו תביאו תביאי תביאנה,

¶ Præteritũ. Adduxit, introduxit, venire, aut ingredi fecit &c. Et veniũt plena, & pfecta cũ secũda litera radicali, aut eius vicem gerentem vt. 4. Reg. 9. הביאת והביאת Et, Isa.43. Non הביאת Et Nũi.14. והביאתי, Et Malachi.j. והביאתם, Et cãti.3. Donec הביאתיו introduxit eũ. Et. 4. Regum.19. Nunc הביאתיה

¶ Præteritum etiã sic formatur הביא הביאת הביאתי הביאתם &c. Et sic הביאת הביאתי הביאתם &c. Et cum pronomine הביאו psalmo .77. הבאתנו introduxit nos psalmo .65. הביאתיו. Isa. 48. הביאום pri, Reg.15.

¶ Præteritum מביא &c. Et sine áleph. Jeremiæ .19. Ecce ego מבי adduco ad ciuitatem &c. quod impressi codices cõmuniter habẽt cum áleph. Et.2. Regum. 5. והמבי Et introducens.

¶ Mecór הביא &c.

¶ Imperatiuum הביא &c.

¶ Futurum אביא &c. Et sine áleph Miche.j. Adhuc hæredẽ אביך adducam tibi. Vel אבא יבא &c. Et áleph inuenitur cũ daghés vt dictum est libro primo de literis non daghessabilibus. Et cum pronomine אביאנו. Gene. 42. אביאנה. Isaiæ.46. יביאהו Genesis.29. יביאם psalmo.77. יביאה. Genesis.2.

¶ Sunt et alia quorum secunda, quæ est iod, et tertia, quæ ẽ he, quiescunt: vt

העבר: החיה החיית החייתי החיו החייתם החיינו החיתה החיית החייתן או החיית החייתי הבינוני מחיה מחיים מחיה מחיות הפעול מחיה מוחיים מוחיה מחיות המקור החיות להחיות הצווי החיה החיו החיי החיינה האיתן

אֶחְיֶה יְחַיֶּה תְּחַיֶּה נְחַיֶּה יְחַיּוּ תְּחַיּוּ תְּחַיֶּה תְּחַיּוּ תְּחַיֶּינָה .

¶ Præteritũ הֶחֱיָה viuificauit, siue viuere fecit Jebo.6. הֶחֱיִיתָ . Uel cũ seri הֶחֱיִיתָנוּ ꝛ, הֶחֱיִיתָ Gene.47, הֶחֱיִיתִי Nũeri.22, ꝛ cũ seri הֶחֱיֵיתִי Ibidem vt alij legunt, הַחִיִּיתֶם Nũeri.31.

¶ Participiũ מְחַיֶּה ꝛc.

¶ Macór לְהַחֲיוֹת Gene.6.

¶ futurũ אַחְיֶה ꝛc. ꝛ יְחַיֶּה pꝛi. paralipo.15.

¶ De verbis quoꝛum pꝛima, quæ est nun, deficit.

Caput.50.

Sunt ꝛ defectiua verba, Et boꝛum quædam sunt quoꝛũ pꝛima, quæ est nun, deficit vt

הֶעָבָר : הִגִּיד הִגַּדְתָּ הִגַּדְתְּ הִגַּדְתִּי הִגִּידוּ הִגַּדְתֶּם הִגַּדְנוּ : הִגִּידָה הִגַּדְתְּ הִגַּדְתֶּן הַבֵּינוֹנִי מַגִּיד מַגִּידִים מַגִּידָה אוֹ מַגֶּדֶת מַגִּידוֹת : הַפָּעוּל מֻגָּד מֻגָּדִים מֻגָּדָה אוֹ מֻגֶּדֶת מֻגָּדוֹת הַמָּקוֹר הַגִּיד אוֹ הַגֵּד הַצִּוּוּי הַגֵּד הַגִּידוּ הַגִּידִי הַגֵּדְנָה : אוֹ הַגֶּד : הָעָתִיד אַגִּיד יַגִּיד תַּגִּיד נַגִּיד יַגִּידוּ תַּגִּידוּ תַּגִּיד תַּגִּידִי תַּגֵּדְנָה : אוֹ אַגֵּד יַגֵּד תַּגֵּד נַגֵּד .

¶ Præteritũ. Nũciauit, sti, ui, ꝛc. הִגַּדְתָּ . Exo.13. וְהִגַּדְתָּ . Et וְהִגַּדְתִּי . Deute.26. הִגַּדְתֶּם . Genesis .45. הִצַּלְנוּ eruimus pꝛi. Reg.30. Et cũ pnoib⁹ הִצִּילוֹ eruit eũ .Exo.18. הִצִּלַנִי eripuit me p̃o.33. הִצִּילָם eripuit eos eo. p̃o. הִפַּלְתָּם cadere fecisti eos p̃o. 72. הִצִּילָנוּ eripuit nos .Exo.2. הִשִּׂיגוּךָ appꝛehẽderũt nos . Deuteronõ.28.

¶ Participiũ מַגִּיד p̃o.18. מַצִּיל eruens .Deute.32. מַכִּיר . Agnoscẽs מַגִּיעַ . Gene.28. ¶ Happahúl מֻגָּד Et מֻדָּח eiectus . Isa.13.

¶ Macóꝛ הַגִּיד, et לְהַגִּיד . Gene. 32. מֵהַגִּיד pꝛi. Reg. 3. מֵהַבִּיט aspiciẽs. Exo.3. לְהַפִּיל psal.105. לְהַצִּיל . Exo.3. לְהַצִּילְךָ . Deute. 23. הִגִּיעָנוּ pꝛi. Regum .14. Et cum seri הַגֵּד pꝛimi. Regum .10, הַצֵּל . Exodi . 5. הַבֵּט psal.141.

¶ Imperatiuum הַגֵּד, et הַגִּידָה Genesis .29. הַבִּיטָה psalmo.12. הַגִּישָׁה pꝛimi Regum .14. et cũ seri הַגֵּשׁ et cum maccáph habet seghól vt הַגֶּשׁ־נָא . Respice nũc Genesis.15. et הַגֶּשׁ־נָא . Jebo.7. הַגִּישׁוּ .j. Reg.14. הַגִּידִי . Gen̄.24.

Et cũ

Et cum pronomine הצילני psal. 24. הצילנו Judicum. 10. הדיחמו expelle eos psal. 5.

¶ futurum אציל ⁊ אגיד Jebo. 24. ⁊ אגידה Genesis. 26. הביטה Isaiæ. 18. יגיד, Et יביט Numeri 12. תביט primi Regum. 16. Et cum seri ויגד Genesis. 9. תגד Genesis. 29. יבט pri. Regū. 24 תבט primi. Regū. 16. יצל Jebo. 9. יפל psal. 77. תצל psalmo. 118. Et cum seghól וישג psal. 7. Et cum patách ויגש Judicum. 6. ויסע et proficisci fecit. psal. 77. Et cū pronominibus אשיגם pso. 17. יצילנו psal. 33. יגדך Deute. 32. יצילהו psalmo. 21. יצילני pso. 17. יצילם Exodi. 18. ישיגם psal. 62. יפילם psalmo. 139. יצילנו primi Regum. 4. תצילני psalmo. 33. תשיגם Jebosue. 2. יגידה Isa iæ. 44. תפיצו dispergent cum psalmo. 62.

¶ De verbis quorū prima quæ est nun, deficit, ⁊ tertia, quæ est he, aut áleph, quiescit.

Caput. 51.

Sunt præterea ⁊ alia, quorū prima, quæ est nun, deficit, et tertia, q̄ est he quescit. ut הכיתי הכית הכה העבך הכיתו הכינו הכיתה הכית הכית הכיתם הכו הכינוני מכה מכים מכה מכות הפעול מכה מוכים מכה מוכות המקום הכה או הכות הצווי הכה הכו הכי הכינה או הך האותן אכה יכה תכה נכה יכו תכו תכה תכי תכינה או אך יך תך.

¶ Ptm̄ percussit, Exo. 12. והכית j. Reg. 15. והכיתי. Exo. 3. הכיתי Judicū. 15. והכיתם Nūi. 25. Et Et cū pnoibus הכהו Deute. 21. והכיתיו 1. Reg. 17. והכני Ibidē, והכיתיך eo. cap. הכיתני Nūi. 22. הכיתם Deut. 7. ¶ Participium מכה deut. 25. מטה Deut. 27. In plærisque tñ libris sunt cum seri, מכים Isa. 50. ¶ Happahúl מכה Nūi. 25. מכים Exo. 5. מכה Nūi. 25. Macór הכה deut. 13. להכות Jebo. 20. הכות exo. 7. ומהכות j. regū. 17. להטות Exo. 23. ⁊ cū pnoibus להכתו Deut. 25. להכותם Jebo. 10. בהכותי Exod. 12. להכתה Nūi. 22. להטותה Numeri. 20.

¶Imperatiuū הַכֵּה, הַךְ, Et הַטֵּה in clina. ps.30. Et הַךְ pcute Exodi.8. & הַט iclina. ps.16. הַטֵּה ps. 44. ¶futurū אַכֶּה, Et אַךְ Exodi,9. יַכֶּה Exod. 21. Et יַךְ Exo. 7. תַּכֶּה Exo.2. תַּטֶּה Exo.23.

¶Et cū pronoibus אַכְּךָ pri. Reg.26. אַכְּכָה percu tiam te.2. Reg.2. יַכְּךָ יַכֵּהוּ Nūi.14. Deu terono. 25. יַכְּכָה Deutero. 28. יַכֵּם Iehosue. 10. יַכֵּהוּ Ieho.10. תַּכֶּנּוּ prouerbio.23. נַכֵּם Deute rono. 29. נַכֶּנּוּ Gene. 37. נַכֵּהוּ Deuterono.3.

¶Alia sunt quorū prima, quæ est nun, deficit, et tertia, quæ est áleph, quiescit vt

הֶעָבָר : הִשָּׁא הִשֵּׁאתָ הִשֵּׁאתִי הִשִּׁיאוּ הִשֵּׁאתֶם הִשֵּׁאנוּ : הִשִּׁיאָה הִשֵּׁאת הִשֵּׁאתֶן : הַבֵּינוֹנִי מַשִּׁיא מַשִּׁיאִים מַשִּׁיאָה מַשִּׁיאוֹת הַפָּעוּל מוּשָּׁא מוּשָּׁאִים מוּשָּׁאָה מוּשָּׁאוֹת הַמָּקוֹר הַשִּׁיא אוֹ הַשֵּׁא הַשְּׁאוֹת הַצִּוּוּי הַשִּׁיא הַשִּׁיאוּ הַשִּׁיאִי הַשִּׁיאֶנָה אוֹ הַשֶּׁנָה הָאִיתָן אַשִּׁיא יַשִּׁיא תַּשִּׁיא נַשִּׁיא יַשִּׁיאוּ תַּשִּׁיאוּ תַּשִּׁיא תַּשִּׁיאִי תַּשֵּׁאנָה

¶Præteritū Sustinuit, portauit, exaltauit, aut tollere, & exaltare fecit, & cū puncto sibóleth. i.i sinistro cornu decepit הִשֵּׁאתָ decepisti Iere.4. הִשִּׁיאַנִי decepit me Gene. 3. Et Leuiti. 22. וְהִשִּׁיאוּ et sustinere faciant eos iniquitatē. ¶Participium &c. ¶Macór הַשֵּׁא decipiēdo. Iere. 4. ¶Imperatiuum &c. ¶futurum &c. יַשִּׁיא .4. Reg.18. יַשִּׁיאוּ Ieremiæ.19. תַּשִּׁיאוּ Iere.37.

¶De verbis quæ secūdam, et tertiam geminant. Caput, 52.

Sunt & verba geminata, & eorum quædam sunt quæ secundam, et tertiam geminant vt הֶעָבָר הֵתַם הֲתִמּוֹתָ הֲתִמּוֹתִי הֵתַמּוּ הֲתִמּוֹתֶם הֲתִמּוֹנוּ הֵתַמָּה הֲתִמּוֹת הֲתִמּוֹתֶן הַבֵּינוֹנִי מֵתֵם מְתִמִּים מְתִמָּה מְתִמּוֹת הַפָּעוּל מוּתָם מוּתַמִּים מוּתַמָּה מוּתַמּוֹת הַמָּקוֹר הָתֵם הַצִּוּוּי הָתֵם הָתֵמּוּ הָתֵמִּי הֲתִמֶּנָה : הָאִיתָן אָתֵם יָתֵם תָּתֵם נָתֵם יָתֵמּוּ תָּתֵמּוּ תָּתֵם תָּתֵמִּי תָּתֵמָּה או תְּתִימֶנָה

¶Perfecit, cōsūpsit, & hānách, quod est post he, geminandæ literæ

literæ supplet vices, ꝛ est cū se-
ri vt הֵסֵב circuire fecit, הֵחֵל in-
cœpit, vl' cū patách vt הֵמַר Ama
ricauit, הֵשַׁח incuruare, aut hu-
miliare fecit, הֵדַק Attenuauit,
הֲשִׁמּוֹתָ desolasti, aut desolare fe
cisti Jiób.16. הַחִתּוֹתָ confregisti
Jsaiæ.9. הַחִלּוֹתָ Incœpisti ꝛc.
וַהֲסִבּוֹתִי Et auerti faciem meā
ab eis, וַהֲשִׁמּוֹתִי Et admirari fa
ciā Ezechi.32. הַחִלֹּתִי incœpi.1.
Reg.22. De sequēte litera gut
turali est cū patách productio-
nis gratia הֵחֵלָּה, הֵתַמָּה, et sic הֵחֵלָּה in-
cœpit Judicū,20. Sed הֵעֵזָּה ob
firmauit ꝑuer.7. est cū raphéh
הֵתַמּוּ cū patách, etiā cū accentu
diuisiuo, vt athnách, vt soph
passúc vt הֵשַׁמּוּ desolauerūt Je-
remiæ.10. et psal. 78. הֵסֵבּוּ pri.
Regum.5. ꝛ cū seri הֵחֵלּוּ cœpe-
runt caligare.j. Reg.3.

¶ Participium מֵתֵם cum seri, ꝛ
sic מֵסֵב conuertens, cōuerto Je-
remiæ.21. ꝛ מֵחֵל incipio Jeremi.
25. Et cum patách מֵצַל vmbri-
ficans Ezechielis.31. מֵסַב circū
dans, aut circuire faciēs.3. Re
gum.6. Et cū chiric מְתִים מְתִמִּים
מְתִמָּה מְתִמּוֹת vt. ps. 139. Caput

מְסִבַּי circundantiū me, et מְסִבּוֹת
Jiób.37.

¶ Happahúl מוּתָם ꝛc, et מוּסַבּוֹת
versæ Numeri.32.

¶ Hammacór הָתֵם, et sic הָמֵר
Amaricare Zacha.12. הָחֵל inci-
pere Deute.16. לְהָסֵב. 2. Regū.
3. Et Jsa.33. כַּהֲתִימְךָ Cū perfe
ceris tu. Mē qđ secūdū normā
debuerat daghessari, ē lene, vt,
2. para.34. לְהָדֵם cōminuēdo ꝑ
לְהָדֵם.

¶ Jmperatiuū הָתֵם ꝛc. ꝛ sic הָחֵל
incipe Deute.2. הָסֵבִּי verte Cā
ticū.6.

¶ Futurū אָתֵם litera deseruien
tes sunt cū camés, et radicalis
cū seri, Et sic אָחֵל incipiā Deu-
tero.2. יָחֵל incipiet Judicuꝫ.10.
Sed nō אַחֵל polluā nomē Eze-
chie.39. Et nūeri.30. יַחֵל pol-
luet. sunt cū patách, qꝛ sunt de
daghessatis teste. Rab. Da. in
Michlól, Vel sunt cuꝫ patách
ob significantiæ discrimen. Et
cū seri vice camés vt Leuiti.21,
Et si תֵּחֵל cœperit fornicari pro
תָּחֵל. ¶ Vel cū patách, ꝛ daghes
אַתֵּם ꝛc. vt וַיִּתַּם. Et ꝑficiat
pecuniā, 4. Reg. 22. וַיִּסֹּב ꝛ cir-

cuire

Et חָתַם pficies. Jiób.22. ¶ Et
cũ chiríc vt. Jere.49. Nisi יַשִּׁים
desolare fecerit, Et. Nume.21.
וַיָּסֹבּוּ, Et וַנַּשִּׁים Et circuire fe-
cerũt arcã dei, Sámec, ⁊ Beth
sũt cum daghés, Sed Judicũ.
18. וַיָּסֹבּוּ beth cũ daghés, ⁊ non
sámec necessario. ¶ Et addito
vau dictio fit longa, ⁊ prima li-
tera radicalis est cũ segból vt.
Jiób.38. וַיָּסֶךְ. Et tegere fecit
ostijs mare, Et. Geñ.29. וַיָּגֶל
Et reuoluit lapidẽ, Et. 4. Reg.
23. וַיָּדֶק Et cõminuit ĩ pulue-
rem. Et cũ pnominibus he est
cũ seuá, ⁊ patách, vl' cũ seuá, et
segból vt. Jere.8. q̃a dñs deus
noster הֲדִמָּנוּ silere nos fecit, Et
2. Reg.19. Et cur הֲקִלּוֹתַנִי parui
pẽdisti me. Et interdũ hãnách
venit loco daghés vt chabbac.
2. Et vastitas animaliũ יְחִיתַן
terrebit eos, et אֲרִיקֵם euacuare
faciã eos p̃o.17. Illud ẽt. Geñ.
ij. וְנָבְלָה Et ɔfũdam⁹ ibi labiũ
eoꝝ, ẽ lene, et ponit pro וְנַבְלִילָה
teste. Rab. Abra, q̃q̃. R. Da-
uid. putat p̃mi eẽ binián cal, et
he redũdare.

¶ De verbis quoꝝ pria, q̃
ẽ iod, q̃escit, scda ⁊ t̃tia ge-
minata, ⁊ de verbis quoꝝ
pria, ⁊ tertia geminat, ⁊ de
his quoꝝ pria, ⁊ t̃tia gemi-
nat, scda quæ ẽ vau, vl' iod,
quiescẽte. Caput. 53.

Unt ⁊ alia verba ge- minata, quo rũ pria, q̃ ẽ iod, q̃escit vt הֵילִיל vlu
lauit, מֵילִיל vlulãs, הֵילֵל vlulare,
הֵילֵל vlula. Zacha.ij. הֵילִילוּ vlu
late Ibi, הֵילִילִי vlula. Jsaiæ.14.
אֲיֵלִילָה vlulabo. Miche.j. יְיֵלִיל
vlulabit. Jsa.15. יְיֵלִילוּ vlula-
bũt. Hose.7. תְּיֵלִילוּ vlulabitis
Jsa.65. יְהֵילִילוּ vlulare faciam
Jsa.52. ¶ Alia sũt quoꝝ pria, ⁊
t̃tia gemiãt vt הִשְׁרִישׁ radicare
fecit מַשְׁרִישׁ radicare faciens.
Jiób.5. Macór הַשְׁרֵשׁ vl' הַשְׁרִישׁ
Impatiuũ הַשְׁרֵשׁ futurũ אַשְׁרִישׁ
vl' אַשְׁרֵשׁ vt יַשְׁרֵשׁ. Jsa.27. תַּשְׁרֵשׁ
psalmo.79. ¶ Alia sũt quorum
pria, ⁊ t̃tia gemiata, scda, quæ ẽ
vau, vl' iod, q̃escẽte vt הֵצִיץ flo-
ruit, aut florere fecit, aspexit.
Participiũ מֵצִיץ. Cãti.2. Ma-

cór הָצֵץ Impatiuum הָצֵץ, Et
שִׂישׂוּ gaudete. Isaiæ.66. et שִׂישִׂי
gaude. Thre.4. p הַשִּׂישׂוּ הַשִּׂישִׂי
futurum אָצִיץ ז אָשִׂישׂ gaudebo.
Isa.61. יָצִיץ. Isa.27. יָשִׂישׂ. Deu
te.28. וַיָּצֵץ Et floruit. Nũi.17.
יָשִׂישׂוּ. Ezechi.21. בָּשִׂישׂ. Iiób.3.
יָצִיצוּ psal.71.

De verbis pfectis quarti binián pohél haccabéd.

Caput .5 4.

Quartū binián est pohél haccabéd de quo dictū ē supra eodē libro ca.4. ז. 5. vbi ostēsū ē φ est cōiter trāsitiuū i ktiū, nōnūφ i scdz, Et inkdū (φφ rarissie) est itrāsitiuū, vt binián hifhíl, Ueniūt aūt cōiter hæ verba à qescētib⁹ primi binián cal.i. a verbis quoꝝ scda q̃ ē vau, vel iod, qescit, sicut à כון ז, כּוֹנֵן שׁוֹבֵב רוֹמֵם veniūt שׁוב רום a verbis geminatis teste. Rab. David. Uñ prara sūt verba pfecta ī hoc binián de qb⁹ hoc in capite dicēdū est, deīde de alijs תעבך שׁוֹפֵט שׁוֹפַטְתָּ שׁוֹפַטְתִּי שׁוֹפְטוּ
שׁוֹפַטְתֶּם שׁוֹפַטְנוּ שׁוֹפְטָה שׁוֹפַטְתְּ
שׁוֹפַטְתֶּן הַבֵּינוֹנִי מְשׁוֹפֵט מְשׁוֹפְטִים
מְשׁוֹפֶטֶת מְשׁוֹפְטוֹת הַפָּעוּל מְשׁוֹפָט
מְשׁוֹפָטִים מְשׁוֹפֶטֶת מְשׁוֹפָטוֹת הַמָּקוֹר
שׁוֹפֵט הַצִּוּוּי שׁוֹפֵט שׁוֹפְטוּ שׁוֹפְטִי
שׁוֹפֵטְנָה : דְּאִיתָן אֲשׁוֹפֵט יְשׁוֹפֵט
תְּשׁוֹפֵט נְשׁוֹפֵט יְשׁוֹפְטוּ תְּשׁוֹפְטוּ
תְּשׁוֹפֵט תְּשׁוֹפְטִי תְּשׁוֹפֵטְנָה

Præteritum. Judicare fecit, re, sti, re, ci, ⁊c. pteritū est cum patách, vel cū seri vt רוֹמַמְתִּי exaltaui, p̄o.65. et עוֹלַל y vidēmiare, vł spoliare fecit me. Thre.j. Et Isa.40. שֹׁרֵשׁ radicare fecit, Et זֹרְמוּ. Inūdare fecerunt aquas nubes. Et cum accentu diuisiuo vt atbnách, vt soph passúc, vt Zachéph est cum camés vt. Iere.12. שֹׁרָשׁוּ radicauerūt.

Participium cū seri מְשׁוֹפֵט Unde מְשֹׁפְטִי. Judicans, aut iudicare faciēs me. Iiób.9. Et psalmo .100. מְלָשְׁנִי detrahere. aut accusare faciens. Iod em̄ redundat, et laméd est cum camés chatéph, Et. Isaiæ .14. מְטֹעֲנֵי חָרֶב transfixis gladio

¶ Macór שֹׁפֵט, quod non inuenitur in verbis perfectis i scriptura scdm hāc formā, Sed in quiescentibus, aut geminatis ¶ Impatiuū שׁוֹפֵט ⁊c. ¶ Futurū אֲשׁוֹפֵט ⁊c. Et sic יְסוֹעֵר turbine afficiet. Hose. 13. Et יְחָבְרְךָ. Adhærere faciet tibi sedē psalmo. 93.

¶ Sūt ⁊ alia verba q̄ (vt dictū est) scdm cōmunē grāmaticorū opinionē veniūt à verbis, quorum scda, quæ ē vau, vł iod, q̄escit, ⁊ ētia geminata, nō est radicalis, vt est in verbis geminatis. Qđ pbant, q̄a huiusmodi verba in alijs iueniūt q̄escere binianím, i quo videt sibi ipsi ɔtradicere. Dicūt .n. quod illud psalmi. 130. וְרוֹמַמְתִּי ⁊ silere faciā aīam meā, Et illđ. Thre. 3. vias meas סוֹרֵר abstulit, sūt de verbis geminatis, et tñ iueniūt q̄escere in alio binián Inuenit .n. רוֹמְמָה po. 93. et אָסוֹר. Deut. 2. ⁊ יְקוֹר. Zacha. 10. Unde alij dicūt nō eē à quiescentibus, Sed à geminatis, ⁊ quod sūt radices distinctæ, quod idē significare videtur. Et quod geminatio firmitatē, ɔtinuationem, et vehemētiā significat actiōis, ⁊ quod in hoc, ⁊ à q̄escētib⁹, ⁊ à verbis binián hiphil, differunt, בָּס .n. calcauit, ⁊ רָץ cucurrit, Sed בּוֹסֵס ⁊ רוֹצֵץ notat vehemēt, aut iugit, calcauit, et cucurrit, Et ita de alijs dicūt. Et vau ī his verbis secūdū. Rab. Dauid est scda radicalis lr̄a. Et ppterea appellauit verba מְרוּבָּעִים quadrata .i. quattuor radicalibus literis constantia, Quod alijs non videtur cōsentaneum, qui dicunt vau poni protrahendi dumtaxat gratia, et quod est coniugationis formatiuum, ⁊ non radicalis litera, quemadmodum nec in פּוֹעֵל aut פָּעוּל. Coniugantur autem et hæc vt ⁊ perfecta.

¶ Præteritum כּוֹנֵן כּוֹנַנְתָּ ⁊c. i. præparauit, firmauit, aut præparare, et firmare fecit ⁊c. psalmo. 9. Et cum patách vt רוֹמַם exaltauit, aut exaltare fecit po. 65. כּוֹנַנְתָּ psalmo. 118. et cum he כּוֹנְנַתָּה psalmo. 8. פּוֹרַרְתָּ dissipasti psalmo. 73. רוֹמַמְתִּי exaltauit psalmo. 130. כּוֹנְנוּ psalmo 10. et בּוֹנְנוּ in soph passúc. Ezechielis. 28. et sic cum atbnách,

הוֹלֵלָה

חוֹלְלָה formauit Jiób.26. Et cū
pnomine שׁוֹבֶבְתֵּךְ. כּוֹנְנָהּ Isa.45.
rebellare fecit te Isa. 47.
¶ Participiū מְחוֹלֵל formās p
uerb.26, מְשׁוֹבֵב Auertens Isai.
58. מְעוֹרֵר Exaltās psalm̄.146.
מְמוֹתֵת interficiēs pri. Reg. 14.
מְרוֹמְמִי Exaltās me psalmo. 9.
מְשׁוֹבֶבֶת Eze. 28. מְצוֹדְדוֹת venā-
tes Ezech.13. מְקוֹנְנוֹת lamentā
tes Jeremiæ.9.
¶ Hammacór, כּוֹנֵן, Et עוֹרֵר su
scitare Jiób.3. לְשׁוֹבֵב vt redire
faciā Isa. 49. לְצוֹדֵד Aduenādū
Ezechie.13.
¶ Imperatiuuz כּוֹנְנָה præpara
psal.83. עוֹרְרָה suscita. psal. 79.
כּוֹנְנֶהָ præpara, vel cōfirma euz
psal.89. מוֹתְתֵנִי interfice me. 2.
Reg.1. וְקוֹנֵנָּה Et lamentamini
eā, רוֹמְמוּ Exaltate psal.98.
¶ futurū אֲכוֹנֵן, Et הֲשׁוֹחֵחַ loq-
tur p̄o.142. וְשׁוֹחֵחַ loqtur psal.
56. יְשׁוֹבֵב cōuertet psalmo. 22,
יְמוֹלֵל succidet p̄o.89. תְּכוֹנֵן psal.
20. תְּמוֹתֵת interficiet psalmo.33,
נְרוֹמְמָה exaltabim⁹ p̄o.33. יְרוֹצְצוּ
discurrēt Nachū. 2. יְחוֹלְלוּ for-
mabūt Jiób.26. יְקוֹמְמוּ erigent
Isaiæ. 61. יְסוֹבְבֻנוּ circundabit
eum psalmo. 31. יְכוֹנְנֶהָ psal. 7.
תְּסוֹבְבֶךָּ circundabit te psalm̄.7.
יְרוֹמְמֵנִי exaltabit me psal. 26.
תְּרוֹמְמֵנִי exaltabis me. psal.17.

¶ De verbis perfectis bi-
nián niphhál,

Caput. 55.

De binián nifhál sa-
tis, supq̄
dictum ē
quid si-
gnificet,
modo dicendum ē de eius pun-
ctatura. Sic igitur coniugatur
pfectū הֶעָבָר נִפְקַד נִפְקְדָה נִפְקַדְתָּ נִפְקַדְתְּ נִפְקַדְתִּי
נִפְקְדוּ נִפְקַדְתֶּם נִפְקַדְנוּ : נִפְקַדְתָּה
נִפְקַדְתְּ נִפְקַדְתֶּן הַבֵּינוֹנִי נִפְקָד
נִפְקָדִים נִפְקָדָה אוֹ נִפְקֶדֶת נִפְקָדוֹת
הַמָּקוֹר הִפָּקֵד בְּהִפָּקֵד כְּהִפָּקֵד לְהִפָּקֵד
מֵהִפָּקֵד : הַצִּוּוּי הִפָּקֵד הִפָּקְדוּ הִפָּקְדִי
הִפָּקַדְנָה הֶעָתִיד אֶפָּקֵד יִפָּקֵד תִּפָּקֵד
נִפָּקֵד יִפָּקְדוּ תִּפָּקְדוּ תִּפָּקֵד תִּפָּקְדִי
תִּפָּקַדְנָה. ¶ Ptm̄ ē cū nun for-
matiuo coniugationis, et ita
participium, Sed in macór, im-
peratiuo, et futuro daghéssa-
tur prima radicalis litera ob
defectum nun. Et præteritum
secundam habet cum patách, &

est accentu diuisiuo, vt est soph passúc, athnách, Zachéph mutatur in camés, paucis exceptis vt נִכְלַמְתִּי erubui Isa. 50. נִשְׁבָּרוּ Isa. 28. נִלְכָּדוּ Ibidē נִסְמָכוּ Isa, 48. Et sine prædicto accentu cū camés vt Gene. 2. Ipse solus נִשְׁאָר remāsit. ⁊ Estér. 3. נִכְתָּב scriptū fuit Ester. 3. Quāquam potest esse ⁊ participiū. Et Iudicum. 4. נִפְרָד separauit se. Et Exo. 28. וְנִקְדָּשׁ Et sāctificabitur. Et Ezechi. 3. qr נִזְהָר. i. cauit, Et rursus נִזְהָר cauit, quæ possunt esse ⁊ participia. ¶ Et si prima fuerit gutturalis, tūc nun est cū seghól. ⁊ prima litera cū seuá, ⁊ seghól vt נֶאֱחָז tenebatur Gene. 22. נֶאֱסַף collect⁹ est Isa. 57. נֶאֶנְחָה ingemuit Joél. j. נֶאֶנְחוּ ingemuerūt Isai. 24. נֶעֱזַרְתִּי aduitus sum. psal. 27. נֶחְשַׁבְנוּ Aestimati sum⁹ psalmo. 43. Uel est cū seuá tātū vt 2. Reg. 7. ⁊ וְנֶאְמַן ⁊ stabilis erit domus tua. Et psal. 38. נֶעְכַּר turbatus est, Et Iiób. 41, נֶהֶפְכוּ versi sunt Iiób. 41. נֶחְמְסוּ discoopertæ sunt Iere. 13. נֶחֱפָזוּ Irati sūt psal. 47. Et prima cū seghól, et secūda cū seuá quiescēte vt pri. Regū. 4. נֶהֶפְכוּ versi sunt. Et נֶחֶרְבוּ gladiarūt se. i. gladijs se peremerunt. 4. Regū. 3. נֶעֶרְמוּ coaceruatæ sunt Exo. 15. נֶהֶרְסוּ destructæ sūt Joel. 1. Et sic fœmineū נֶהֶפְכָה versa est Thren. 5. נֶאֶמְנָה creditus est p̄o. 77. Et cū accētu diuisiuo prima est cū seuá, ⁊ seghól vt נֶעֱלָסָה exultauit Iiób. 39. ⁊ נֶאֱלָמָה obmutuit Isai. 53.

¶ Tertia fœminei cōmuniter est נִפְקְדָה. Sed cū prædicto accētu efficit lōgū, ⁊ cū camés vt sit discrimē iter ipam, ⁊ participiū vt נִשְׁבָּרָה attrita ē Isa. 24. et. p̄o. 33. Unū ex eis nō נִשְׁבָּרָה fuit cōtritū, ⁊ נִכְרָתָה succisa est psal. 36. נִסְתָּרָה abscondita est Iiób. 3. Et etiā cū accētu suspēsiuo vt tarcá vt Isa. 3. וְנִקָּתָה Et mūda erit. Inuenit (q̄q̄ raro) ⁊ breue vt sopho. 3. נִגְאָלָה fœdata. Interdū nun pūctatur cū patách Gene. 31. Ut q̄d נִחְבֵּאתָ latuisti, ⁊ נַעֲרָץ timéd⁹ ē psal. 88, Est ēt cū camés, ⁊ chólē vt נִכְתָּב scriptū ē Estér. 3. ⁊ נֶחְתָּם sigillatus fuit eo. ca. Sz ⁊ hæc sūt potius

ti⁹ participia, ⁊ Ester.9. וְנֶהֱפוֹךְ ⁊ cõuers⁹ē, siue vertit se ipse. Et pri. para.5. וַיֵּעָתֵר Et exorabilis fuit eis, Sz ⁊ illud Estér.9. põt esse participiũ.

¶ Participiũ נֶהְפָּךְ cũ camés, ⁊ i regimine gti cũ patách vt Jsa. 33. נִלְעַג balbutiẽs ligua. Et.1. Reg.20. fili נַעֲוַת peruersæ rebel liõe, Et plr̃e similiter cũ camés paucis exceptis, q̃ sunt cũ seuá, singulari cum seri existente vt נִטְמְאִים polluti Eze.20. נִמְצְאִים inuẽti Ester.4, ⁊ nun cũ patách vt נֶחְבָּאִים absconditi Jeho.10. Sed nõ sunt ex pfectis, Sed ex qescentibus.

¶ Macór interdũ est pfectũ. i. cũ nun lr̃a formatiua, vt נִשְׁלוֹחַ mitti, mittẽdo Estér.3. ⁊ נִשְׁאוֹל petendo pri. Reg.20. נִלְחוֹם pugnãdo Judi.11. Et cũ he cũ chiríc pria litera daghessata ob defectũ nun vt הִפָּמֵךְ, Et si dictio fuerit lõga, ẽ cũ seghól vt הִפָּקֵד בְּהִכָּרֵת cũ succisi fuerit psal.36. לְהִפָּתַח vt solueretur Jsaiæ.51. Eze.26. בְּהֵהָרֵג הֶרֶג cũ occisa fuerit occisiõe. ¶ Et cũ pronomine לְהִשָּׁמְדָם vt dissipẽtur ipsi psal. 91. בְּהִשָּׁפְטוֹ cũ iudicat⁹ fuerit ipse Deut.28. donec הִשָּׁמֶדְךָ perdat te.

¶ Et cum chólez vt הִנָּתוֹן tradẽdo Jere.38. Et he cũ seri ob sequẽtẽ literã gutturalem vice daghés הֵאָכֵל comedẽdo Leuit. 7. Et cũ áleph vice he vt אִדָּרֵשׁ iterrogãdo Eze.14. q̃q̃ Rab. Jehudáh futur̃ eẽ putat priæ psonæ ex biniã hithpahál, ⁊ daghés loco tau, ac si dicat אֶתְדָּרֵשׁ

¶ Et sine he iuenit iũcta lr̃a de seruiẽte vt בְּעָטֵף cum deficeret Thre.2. ⁊ וּבְכָּשְׁלוֹ cũ impegerit, vel ceciderit puer. 24. בְּהֵרָג cũ לְעַנּוֹת hũiliari Exo.10. ⁊ לְרָאוֹת vt appareat corã dño Deut.31.

¶ Jmperatiuũ cũ he pria litera daghessata ob defectuz nun, vt הִפָּמֵךְ. Et si fuerit lõgũ est cũ seghól vt הִשָּׁמֶר לְךָ caue tibi, Et prima existente gutturali, he est cum séri, vt vicem suppleat daghés vt Ezechielis. vigesimoprimo. Et tu fili hominis הֵאָנַח ingemisce. Plurale si habeat accentum diuisiuum vt athnách, soph passúc, Zachéph ẽ cũ sérivt Jere.9. הִשָּׁמְרוּ cauete

Jnueniuntur tamen nonnulla iperatiua pfecta cũ nun ad denotãdum, q secũdũ normã ita esse debuerant vniuersa, nisi pteritis forẽt similia vt .Joel.3. Venite omnes gentes de circuitu נִקְבְּצוּ et cõgregamini, aut ↄgregate vos, Et.Jere.50. וְנִלְווּ Et adhærete, vel copulamini dño .¶ Futurum similit caret nun formatiuo, ob cui9 defectũ, pria daghessat radicalis lra, secũda communiter est cum seri. ¶ Si fuerit dictio longa cũ seghól, & áleph deficiẽs cõmunit ẽ cũ seghól, aliæ vero literæ deseruiẽtes sunt cũ chiríc, nisi pri litera radicalis fuerit gutturalis, vel res, quæ non suscipiunt daghés, quia tunc sũt cum séri, qd vicẽ supplet daghés .Aléph etiã interdum est cum chiríc vt אֶפְתַּח, Et אֶדְּרֵשׁ reqrar, Eze.14. אַשְׁבִּעַ .Jurabo .Gene.21. אִמָּלֵט eruar pri. Regum .27. Et cum he et longum אִמָּלְטָה נָּא eruar nunc primi . Regũ.27. et breue Gene.19. אִמָּלְטָה נָּא eruar nũc, vl eruã me, Et, Jiób .j. וָאִמָּלְטָה & euasi, יִמָּלֵט euadet Ecclsiastis.

7. יִסָּגֵר claudetur .Eze.46. Et Ecclesiastis.7. יִלָּכֶד בָּהּ capieť in ea, &.12. וְתִשָּׁבֵר & ↄteret hydria, תִּשָּׁמֵר cauebit, custodiet se .Judicũ .13. יֵעָדֵר fodietur .Jsa.5. תֵּהָרֵס destruet puer.ij. ¶ Et cũ patách loco seghól, vel séri vt תֵּעָזַב אֶרֶץ derelinqť terra .Jiób. 18. וַתֵּעָצַר & prohibita est plaga. Nũi.16. תִּשָּׁבַר contereris. Eze. 32. יִגָּרַע minueť .Nũi.36. תִּזָּכָר efficietur masculum .Exo.34. וַיֵּרָדַם et soporatus ẽ .Jonáh.j. וַתֵּחָשֶׁב לוֹ & reputatũ ẽ ei ps.105. ¶ Et cũ accẽtu diuisiuo cũ patách vt .Geñ.21. וַיִּגָּמַל & ablactat9 ẽ, Et pri. Reg.15. וַיִּקָּרַע & scidit se, Et, Exo.31. וַיִּנָּפַשׁ & requieuit, Et.2.Reg.17. וַיֵּחָנַק et strãgulauit se . ¶ Et tertia existẽte gutturali, iter scdã, & ťtiã oritur hannách vt יִפָּתַח aperiet Eze.46. יִזָּרַע seminabitur. Deuteronomi . 21. vel cum patách quando non habet accentum diuisiuum vt יִשָּׁמַע audietur. Eze.19. יִגָּרַע minuetur: Numeri .36. וַתִּבָּקַע et scidit se .Numeri .16. יִשָּׁכַח obliuioni tradetur psal.9. ¶ Et plurale בִּשָּׁפְטָה

Judicemur

Iudicemur. Isa. 43. יִסָּגְרוּ claudētur. Isa. 45. יֵהָרְסוּ destruentur psalmo. 10. יִכָּרֵתוּ succidentur p̄o. 36. יֵחָפֵזוּ festinabūt p̄o. 103. תִּגָּאֵלוּ redimemini. Isa. 52.
¶ Et fœmineum cum patách, quando diuisiuum habet accentum vt תִּפָּתַחְנָה aperiētur. Isa. 35. תֵּרָמַסְנָה calcabūtur. Isaiæ. 28. תִּשָּׁאַרְנָה remanebunt. Exo. 8. תִּשָּׁבַרְנָה cōterētur psalmo. 36.

¶ De verbis quorū p̄ma, quæ ē áleph, vł Iod, q̄escit

Caput. 56.

Sunt et in hoc binián verba quiescentia, et horū quædā sūt quorum prima quæ est áleph, quiescit vt הֶעָבָר
נֶאֱסַף נֶאֱסַפְתָּ נֶאֱסַפְתִּי נֶאֱסַפְתְּ נֶאֱסַפְתֶּם נֶאֱסַפְנוּ נֶאֶסְפָה נֶאֱסַפְתֶּם נֶאֱסַפְתֶּן : הַבֵּינוֹנִי נֶאֱסָף נֶאֱסָפִים נֶאֱסָפָה נֶאֱסֶפֶת הַמָּקוֹר הֵאָסֵף הַצִּוּוּי הֵאָסֵף הֵאָסְפוּ הֵאָסְפִי הֵאָסַפְנָה הֶעָתִיד
אֵאָסֵף יֵאָסֵף תֵּאָסֵף נֵאָסֵף יֵאָסְפוּ תֵּאָסְפוּ תֵּאָסֵף תֵּאָסְפִי תֵּאָסַפְנָה
¶ Præteritum congregatus ē, aut congregauit se &c. Nūi. 27. Et sunt cum segból propter literam gutturalem vt dictū est in perfectis. Quiescit etiam interdum áleph vt. Numeri. 32. וְנֹאחֲזוּ i. Et hæredes erūt.
¶ Participium cum camés vt i perfectis. Et fœmineū נֶאֱסָפָה vel נֶאֱסֶפֶת vt נֶאֱכֶלֶת leuiti. ij. et נֶאֱמֶנֶת psalmo. 88.
¶ Hammacór. הֵאָסֵף. Et cum chólem הֵאָכֹל. Leuiti. 7. Et cū pronomine בְּהֵאָבְקוֹ sōcū luctaretur ipse. Genesis 32.
¶ Imperatiuum הֵאָסֵף. Et cū accentu diuisiuo cum patách vt הֵאָנַח Ingemisce, suspira. Ezechielis. 21. הֵאָחֵז. Iebo. 22.
¶ Futurum יֵאָסֵף. Genesis. 25. Et cum accentu diuisiuo cum patách vt וַיֵּאָנַשׁ & doluit. 2. Regum. 12. תֵּאָנַח ingemisces. Ezechielis. 21.
¶ Alia sūt quorum prima, quæ est iod, quiescit, quod versum in vau, latet. i. non scribitur vt patet in præterito, et participio

הֶעָבָר

הֶעָבָר נוֹדַע נוֹדַעְתָּ נוֹדַעְתִּי נוֹדְעוּ
נוֹדַעְתֶּם נוֹדַעְנוּ : נוֹדְעָה נוֹדַעַתְּ
נוֹדַעְתֶּן הַבֵּינוֹנִי נוֹדָע נוֹדָעִים נוֹדָעָה
נוֹדָעוֹת : הַמָּקוֹר הִוָּדַע : הַצִּוּוּי הִוָּדַע
הִוָּדְעוּ הִוָּדְעִי הִוָּדַעְנָה : הָאֵתִין אִוָּדַע
יִוָּדַע תִּוָּדַע נִוָּדַע יִוָּדְעוּ תִּוָּדְעוּ תִּוָּדְעִי
תִּוָּדַעְנָה : או אִוָּדֵעַ יִוָּדַע תִּוָּדַע נִוָּדַע

¶ Præteritũ. Cognitus ẽ, aut cognoscere fecit se. Gene.41. Et sic נוֹלַד natus est. Gene.21. נוֹעַד conuenit, congregatus est. Nũi.10. נוֹעָץ ꝯsiliatus ẽ. Isaiæ. 40. נוֹקַשׁ illaqueat⁹ ẽ. Isa.28. נוֹצַר formatus ẽ. Isa.43. נוֹשַׁע saluatus est. Isaiæ.45.

¶ Participium נוֹדָע cũ camés ad differentiam præteriti, Et i regimine cum patách vt. Isa. 43. Ante me non est נוֹצַר אֵל for matum dei.i.á deo.

¶ Hammacór הִוָּדַע Et בְּהִוָּלֵד quando natus est. Gene.21. Et psal.30. בְּהִוָּסְדָם cũ ꝯsiliarẽt ipi

¶ Imperatiuũ הִוָּדַע Et הִוָּסְרוּ erudimini psal.2. הִוָּסְרִי erudire Iere.6.

¶ Futurum אִוָּדַע, et cum chiríc אִוָּדַע. Genesis.41. Et אִוָּדֵעַ Et cum segból, ꝛ longũ אִוָּלֵד Iiób.3. אִוָּשֵׁעַ saluus ero psalmo.17. et cum he וְאִוָּשֵׁעָה ꝛ saluus ero psalmo.118. יִוָּדַע cognoscetur psalmo.78. יִוָּדַע puerbiorum.10. יִוָּשֵׁעַ prouerbiorum.28. תִּוָּרֵשׁ pauper efficieris prouerbiorũ.20. וַיִּוָּתְרוּ. Et remãserant. Iebo.18. תִּוָּשֵׁעוּ salui eritis. Isaiæ.30. תִּוָּסְרוּ erudiemini. Isaiæ.44. תִּוָּסֵד fundabitur. Exo.9.

¶ De verbis quorũ secunda, quæ est vau, vel iod, quiescit.

Caput.57.

SUnt præterea et alia verba quorum secũda, quæ est vau, vľ iod, deficit, inq̃bus hãnách vicẽ supplet scd'æ radicalis lr̃æ, et vau ẽ ꝓductiuũ, ꝛ totũ binián ẽ cũ chólẽ vt

הֶעָבָר נָבוֹן נְבוֹנוֹתָ נְבוּנוֹתִי נָבוֹנוּ
נְבוּנוֹתֶם נְבוּנוֹנוּ : נָבוֹנָה נְבוּנוֹתְ
נְבוּנוֹתֶן הַבֵּינוֹנִי נָבוֹן נְבוֹנִים נְבוֹנָה
נְבוֹנוֹת הַמָּקוֹר הִבּוֹן הַצִּוּוּי הִכּוֹן הִכּוֹנוּ
הִכּוֹנִי הִכּוֹנָה הָאֵתִין אֶכּוֹן או אִבּוֹן
יִכּוֹן תִּכּוֹן נִכּוֹן יִכּוֹנוּ תִּכּוֹנוּ תִּכּוֹן
תִּכּוֹנִי

תְּבוּנַי תְּבוּנָנָה.

¶ Præteritum בָּבַן. Intellect⁹ ē, aut intellexit se &c. Et secūdū normā debuerat esse בָּבַן

¶ Venit ēt nun cū seri vt נֵעוֹר suscitatus ē, suscitauit se Zacha. 2. Vt. n. post camés, ita & post séri ē hannách, Vel cū séri loco camés propt̃ háin, vt sunt autores. Rabi. Jehudáh, et Rab. Jonáh, q̃q̃. Rab. Jehudáh putat eē de cōiugatiōe nifhal. cui⁹ scđa q̃escit lr̃a, & Ra. Jonáh nun radicalē opinat̃ esse literā, Sed ꝓpter literā gutturalē nō erat necessū, vt esset cū seri, q̃a & cū áleph venit camés vt בָּאֵר Jlluminās tu &c. nisi dicat̃ ꝙ háin leni⁹ ꝓnūciat̃ cū séri q̃ cū camés Et t̃tia singularis vtriusq̃ gn̄is, et t̃tia pl'is ē athnách. Sȝ residuū præteritū, ob pūctoꝶ mltiplicationē, amittit hānách, vnde sūt cū seuá Et q̃a lenior ē ꝓnūciatio chólē cū súrec, q̃ cū altero chólē parit̃, et vt firmū maneat vau radicalis litera, idcirco in plærisq̃ chólem mutarunt in súrec vt. Ecclesiastis. 12. וְנָרֹץ et confringetur rota. Et. Jsaiæ. 14. נָמֹג defluxit philistea cum chólem Et cum súrec. Jsaiæ. 25. וְנָדוֹשׁ Et triturabitur Moáb, Et Jsaiæ. 10. נְבוּנֹתִי intellexi, et psalmo. 37. נִפוּגוֹתִי debilitatus sum, נְסוּגוֹתִי declinaui, aut retrocessi. Jsaiæ. 50.

¶ Participium נָבוֹן cū camés intelligens prouerbioꝶ. j. Et in regimine genitiui cum seuá vt נְבוֹן intellgens rei primi, Reg. 16. et prouerbioꝶ. 4. Vsq̃ ad נְבֹנִים paratū dici pro dīē נָכוֹן intelligentes. Jsaiæ. 5. & נְכֹנִים parati, נְכֹנָה parata psalmo, 5. et sic נְבֹנָה, et est breue participium ad differentiam præteriti.

¶ Veniunt interdum et cum súrec, vt. Exodi. 14. נְבֻכִים cōfusi sunt in terra, Et. Ezechielis. 6. וְהַנָּצוּר Et obsessus, secūdum opinionem Thargbum, Et Jsaiæ. primo. Sicut ciuitas נְצוּרָה obsessa à verbo צוּר, q̃q̃ sunt qui deducunt hæc duo à נָצַר seruauit, obseruauit, et sic sunt pehulím idest participia passiua primi biniā cal. Hā macór

Macór הִכּוֹן pro הַכּוֹן, Et הִמּוֹל circuncidendo. Gene.17. Et si prima litera fuerit gutturalis, vel res, literæ deſuiẽtes sũt cũ seri vt לְהֵאוֹר pro לְאוֹר, Et בֵּאוֹר cum illuxerit ꝑuer.16. p̄o.55. Et quia caret he, trāslatum ẽ pũctũ eius in lámed deſuiens Et súrec loco chólem vt. Isa. 25. כְּהִדּוֹשׁ. futurũ vt triturāt paleæ. ¶ Impatiuũ הִכּוֹן et הִכּוֹן ¶ futurum אֶכּוֹן vł, הִכּוֹן Et ad supplendũ daghés, si p̄ria litera fuerit gutturalis, vł res, lr̃æ deseruientes sunt cum seri vt יֵעוֹר suscitabitur. Zachariæ.4. וַיֵּאוֹר. Et illuxit eis.

¶ De verbis quorũ vltima, quæ est he, vel aléph, quiescit. Caput. 58.

Sunt & alia verba quorum extrema, que est he quiescit vt הֶעָבָר

נִגְלָה נִגְלֵית נִגְלֵית נִגְלוּ נִגְלֵיתֶם
נִגְלֵיכ נִגְלְתָה נִגְלֵית נִגְלֵיתֶן הַבֵּינוֹנִי
נִגְלֶה נִגְלִים נִגְלָה נִגְלוֹת הַמָּקוֹר הִגָּלֵה
הִגָּלֹה הִגָּלוֹת הַצִּוּוּי הִגָּלֵה הִגָּלוּ הִגָּלִין
הִגָּלֶינָה הֶעָתִיד אֶגָּלֶה יִגָּלֶה תִגָּלֶה יִגָּלוּ
תִגָּלוּ תִגָּלֶה תִגָּלִי תִגָּלֶינָה.

¶ Præteritum. Apparuit, reuelatus est &c. primi. Regũ.3. secunda, et prima persona sunt cum chiríc, vel seri hoc est נִגְלֵיתִי et נִגְלֵיתָ, Et sic cum seri vt נִגְלֵיתִי primi. Regum.2. נִלְאֵיתִי. Laboraui. Jeremiæ. sexto

¶ Et prima gutturali existente, nun est cum patách, vel seghól vt נַעֲוֵיתִי incuruatus sum Isaiæ.21. נַעֲנֵיתִי humiliatus sum psalmo.118. נַעֲלָה ascendit eleuauit se. Numeri sexto. נִגְלֵית et נִגְלֵית vt. Isaiæ. 47. נִלְאֵית Laborasti. Et נִגְלָתָה cum accentu diuisiuo facit נִגְלָתָה Isaiæ.53. נֶחֱלוּ egrotauerunt Hamós sexto. Et cum chiríc Canticum.1. נִחֲרוּ בִי irati sunt in me.

¶ Participium masculinum cum segból, et femineum cum camés,

camés, Et sic נִבְעָה requisitus Isaiæ. 30, et נִרְאָה apparens et pria existēte gutturali נַעֲשָׂה factus, נַעֲשִׂים facti, נֶחֱרִים excā descētes. ¶ Venit etiā mascu leum cum camés vt. Isaiæ. 56. הַנִּלְוָה. Qui mutuat domino et dñs הַנִּרְאָה. Gene. 12. Et dñs נִרְאָה vobis leuiti. 9. נִרְאָה tu. Numeri. 14. Et. Nũi. 14. Glia dñi נִרְאָה, Et Dani. 8. postq̃ הַנִּרְאָה mihi, ¶ Cũ dici potest, q̃ oia hæc sunt præterita, Et q̃ he est loco אֲשֶׁר .i. qui.

¶ Macór הִגָּלֵה cũ seri, vel cum cholem vt Iudicum .13. לְהֵרָאֹה vt appareret, Et cũ tau leuiti. 13. In die הֵרָאוֹת qua apparuit, aut visa est caro, ꝛ הֵעָלוֹת. Nũi. 9. et. Exo. 40. ꝛ לְהֵעָשׂוֹת Ester. 9. ꝛ בְּהִגָּלוֹת. Ezechi. 21. בְּהִקָּעוֹת Isa. 19. Et perfectum cũ nun vt pri. Reg. 2. Nũquid נִגְלָה appa rendo, Et. Hose. ij. נִדְמֹה נִדְמָה succidēdo succisus ē, vł deficiē do defecit Rex Israél.

¶ Imperatiuum הִגָּלֵה ꝛc. הִגָּלוּ. Isaiæ. 49. ꝛ הֵעָלוּ. Est breue ad differentiā geminatorum, quæ sunt longa,

¶ futurũ אִגָּלֶה cũ seghól, ꝛ pri ma existente gutturali, vł res, literæ deseruiētes sũt cum seri, יִמָּחֶה delebitur. Deut. 25. תִּגָּלֶה. Exodi. 20. תִּבָּנֶה ædificabitur. Deut. 13. יֵעָשֶׂה. Deut. 25. תֵּרָאֶה apparebit. Geñ. j. יֵעָרֶה effũde tur. Isaiæ. 32. יִנָּצוּ litigabunt. Deut. 25. יִתָּלוּ suspēdēt. Ester. 2. יֵעָשׂוּ. Gene. 20. Sed illud. Eze. 36. וְתֵעָלוּ est cũ seuá, ꝛ pa tách p̄ter normā.

¶ futurũ defectiuũ ē cũ camés ad differentiā geminatoꝝ, quæ sunt cum patách אֶפָּת seducar. Iere. 20. יֵרָא apparabit. Iudi cũ. 6. תֵּחָץ diuidetur. Dani. ij. תֵּעָשׂ fiet. Ester. 7. ¶ Et secũda existēte cheth, inuenitur cũ pa tách vt יִמַּח delebit psalmo. 103. et יִדַּחוּ impellētur. Iere. 23. Et est lōgũ præt normā Illud autē Isa. 44. Ne תִנָּשֵׁנִי obliuisca ris mei, exponitur teste. Rab. Abraham, et. Rabbi. David תִנָּשֶׁה מִמֶּנִּי.

¶ Sunt et alia quorum extre mum est áleph quiescens vt הֶעָבָר נִמְצָא נִמְצֵאת נִמְצֵאתִי נִמְצְאוּ נִמְצֵאתֶם נִמְצֵאנוּ נִמְצָאָה נִמְצֵאתְ נִמְצֵאתֶן

נמצאתן : הבינוני נמצא נמצאים נמצאה נמצאות המקור המצא הצווי המצא המצו המצאי המצאן המצאנה האיתן אמצא ימצא תמצא נמצא ימצאו תמצאו תמצאו תמצאנה.

¶ Præteritum Inuētus est, et sic נברא creatus est, נקרא voca-tus est, נחבא absconditus est, la-tuit נמצאו, ⁊ cum accentu diui-siuo pri. נמצאו נקראו Regu3.9. Isaiæ.48. נבראו. psalmo.148. נמצאת, vel נמצאת inuenta es Je-remiæ.50. נמצאה, et sic נקראה Ester.2. Et cu3 duobus signis fœmicis נפלאתה mirabilis fuit 2. Reg.1.

¶ Participiū נמצא cu3 camés, ⁊ sic נמצאים ⁊, נקראים Isa. 48. Inuenitur ⁊ cum seuá הנמצאים Ester.4. נשבאים Ezechiel.20. נחבאים נחבאות Jebo.10. Et sic

¶ Hammacór המצא cum seri, להרפא curari, sanari Deutero. 28. בהבראם quādo creati sunt, ⁊ more desinētiū i he vt נחבה la-tere Jeremiæ.49. להחבה.4. Re-gū.7. להחבה.3. Reg.22.

¶ Imperatiuū המצא ⁊c.

¶ futuru3 אמצא ⁊c. et cum he אמלאה ipleboꝛ, Eze,26, תמצאו תקראו Et cum accentu diuisiuo Isa.61.

¶ De verbis quorum pri-ma, que est iod, et extrema que est áleph vel he quie-scunt, ⁊ de his quorum pri-ma, que est nun, vel lámed deficit. Caput.59.

Sunt ⁊ alia verba quo-ru3 prima, quæ est iod et vltima, q̃ est áleph, quiescūt vt העבר : נורא נוראת נוראתי נוראו נוראתם נוראנו נוראה נוראת נוראתן הבינוני נורא נוראים נוראה נוראות המקור הורא הצווי הורא הוראו הוראי הוראנה האיתן אורא יורא תורא נורא יוראו תוראו תורא תוראי תוראנה.

¶ Præteritū terribilis fuit ⁊c.

¶ Alia vero sūt quoꝝ pria, q̃ est iod, ⁊ extrema, q̃ ē he, q̇escūt vt העבר נורה נורית נוריתי נורו נוריתם נורינו נורתה נורית נוריתן הבינוני נורה נורים נורה נורות המקור הורה או הורות הצווי הורה הורו הורי הורינה האיתן אורה יורה תורה נורה יורו תורו תורה הורי תורינה או אור יור תור נור

¶ Ptiū

¶ Præteritũ doct⁹ ẽ, iact⁹ ẽ ⁊c.

¶ Sunt et alia quorum prima quæ est nun, deficit vt

העבר נגש נגשת נגשתי נגשו נגשתם
נגשנו נגשה נגשת נגשתן הבינוני
נגש נגשים נגשה או נגשת נגשות :
המקור הנגש או נגוש הצווי הנגש
הנגשי הנגשו הנגשנה האותן אנגש
תנגש ננגש ינגשו תנגשו תנגש
תנגשי תנגשנה .

¶ Præteritum. Accessit, sti. ssi, runt, stis, mus ⁊c. Exo.24. ויגש. Et accessit Moséh sol⁹, et.34. Et postea נגשו accesserunt oẽs filij Israel. Deut.25. ונגשו Accedent ad iudiciũ, Et rursum ונגשה Et accedet, נגפו cæsi sũt Judicum.20. Et veniũt aliqua cum chólem à themate paból vt נפעול Gene. 17. נמול circũcisus est Abrahã, Et rursus נמלו circũcisi sunt cũ eo, Et נאר maledictus est seri loco daghés.

¶ Participiũ נגש cũ camés ⁊c. Et cũ chólez נמול Gene.17, Et 34. נמלים circũcisi. Et cum seri נארים maledicti Malach.3.

¶ Hammacór הנגש, Et cum nun formatiuo, deficiẽte nun radicali litera vt Jud,20. נגף נגה Cædẽdo cæsus est, Et cũ chólez המול Gene.17.

¶ Imperatiuũ הנגש puerb. 6. הנצל eruere, siue erue te ⁊c.

¶ Futurũ אנגש, vel cum chiríc psal.68. אנצלה eripiar ⁊ cũ chólẽ ימול circũcidetur Genesis decimoseptimo.

¶ Sunt et alia quorum prima, quæ est Lámed, deficit vt

העבר נלקח נלקחת נלקחתי נלקחו
נלקחתם נלקחנו נלקחה נלקחת
נלקחתן : הבינוני נלקח נלקחים
נלקחה נלקחות המקור הלקח הצווי
הלקח הלקחי הלקחו הלקחנה האותן
אלקח תלקח תלקח נלקח ילקחו תלקחו
תלקחי תלקחנה .

¶ Præteritum captus est, tus es, tus sum ⁊c. נלקח pri. Reg. 4. נלקחה eo. capite, נתעו euulsi sunt. Jiób. 4.

¶ Participium cum camés נלקח.

¶ Hammacór הלקח pri. Reg. 4. הלקחו primi. Reg.21.

¶ Imperatiuum הלקח ⁊c.

¶ Futurum אלקח, Et תלקח. Ester.2.

¶ De verbis quorum prima

ma, que est nun, deficit, et tertia, quæ est áleph, vel he, quiescit, ⁊ de his quorũ deficiũt extrema, Caput, 60.

Sunt præterea, et alia quorũ prima (quæ ē nun) deficit, ⁊ tertia q̃ est áleph qescit vt הֶעָבָר נָשָׂא נָשָׂאתָ נָשָׂאתִי נָשְׂאוּ נְשָׂאתֶם נָשָׂאנוּ נָשְׂאָה נָשָׂאת נְשָׂאתֶן הַבֵּינוֹנִי נֹשֵׂא נֹשְׂאִים נֹשְׂאָה נֹשְׂאוֹת : הַמָּקוֹר הִנָּשֵׂא הַצִּווּי הִנָּשֵׂא הִנָּשְׂאוּ הִנָּשְׂאִי הִנָּשֶׂאנָה : הָאֵיתָן אֶנָּשֵׂא יִנָּשֵׂא תִּנָּשֵׂא נִנָּשֵׂא יִנָּשְׂאוּ תִּנָּשְׂאוּ תִּנָּשֵׂא תִּנָּשְׂאִי תִּנָּשֶׂאנָה

Præteritũ portatus est, eleuatus est ⁊c, Exo. 25. Et sic נִבָּא prophetauit pri. Reg. 10. נִשְּׂאוּ Isa. 19. נִבְּאוּ Iere. 2. נִבְּאוּ Ieremiæ. 23.

Participium נִשָּׂא eleuatus Isaiæ. 2. נִשָּׂאָה eod. cap. נִשָּׂאִים Isa. 30. נִשָּׂאוֹת Isai. 2. Et נִבָּאִים Eze. 13. ⁊ cũ seuá נִבְּאִים Iere. 13.

Hammacór הִנָּשֵׂא eleuare, eleuare te, et הִנָּבֵא prophetare, vaticinari.

Imperatiuũ הִנָּשֵׂא eleuare, siue eleua te. ps. 7. Et הִנָּבֵא pphe ta, vaticinare Ezech. 13.

Futurũ אֶנָּשֵׂא ⁊c. Isa. 33. יִנָּשֵׂא Isa. 40. תִּנָּשֵׂא Nũi. 24. p יִנָּשׂוּא. תִּנָּשֶׂאנָה Iere. 10. יִנָּשְׂאוּ portabũtur Isa. 49.

Alia sunt quorũ pria (quæ est nun) deficit, ⁊ vltima (q̃ est he) qescit vt הֶעָבָר : נָטָה נָטִיתָ נָטִיתִי נָטוּ נְטִיתֶם נָטִינוּ נָטְתָה נָטִית נְטִיתֶן הַבֵּינוֹנִי נֹטֶה נֹטִים נֹטָה נֹטוֹת הַמָּקוֹר הִנָּטֶה או הִנָּטוֹת הַצִּוּוּי הִנָּטֶה הִנָּטוּ הִנָּטִי הִנָּטֶינָה : הָאֵיתָן אֶנָּטֶה יִנָּטֶה תִּנָּטֶה נִנָּטֶה יִנָּטוּ תִּנָּטוּ תִּנָּטֶה תִּנָּטִי תִּנָּטֶינָה

Præteritũ inclinatus est, siue inclinauit se ⁊c. inuenitur et perfectũ cũ iod vice he vt נִטָּיו Numeri, 24.

Participium נִטֶּה cum seghól.

Hammacór הִנָּטֵה, Et הִנָּטוֹת

Imperatiuum אִנָּטֵה. Et defectiuum הִנָּט

Futurum אֶנָּטֶה ⁊c, Et defectiuum אֶנֶּט יִנָּט.

Alia sunt quorum deficiunt extrema hoc est prima, et vltima, que sunt nun, Vt

העבר : נתן נתת נתתי נתנו נתתם
נתנו או נתנו : נתנה נתת נתתן
הבינוני נתן נתנים נתנה או נתנת
נתנות המקור הנתן או הנתון הצווי
הנתן הנתנו הנתני הנתנה או
הנתנה האיתן אנתן ינתן תנתן ננתן
ינתנו תנתנו תנתן תנתני תנתנה
או תנתנה

¶Præteritũ Datus est, dedit se &c. Nũi.26.& נתן Isaiæ.33. נתנו leuiti.10. נתתם leuiti.26. נתנה. Hezræ.9. נתנו pro נתנו Genesis.29.

¶Participiũ נתן cum camés, Exodi.5.

¶Hãmacór הנתן, Et cũ cholẽ הנתון. Jere.38.

¶Imperatiuũ הנתן &c.

¶Futurum הנתן &c. ינתן. Exo.5. Et cũ seghól propt maccáph vt ינתן־בו leuiti.24. תנתן. Ieremiæ.38.

¶De verbis quæ secũda, et tertiã geminãt aut eãdẽ habent et de his quorũ secunda, et tertia quiescit.

Caput.61.

Sunt etiã in hoc biniãn verba quæ secundã et, tertiam geminãt, siue eãdem habent, quæ interdum (quãq̃ rarissime) veniũt vt perfecta, & præteritũ quadrifariã variatur. Quandoq̃ .n. ẽ cum camés, et patách, quod cũ accẽtu diuisiuo, vt soph passúc, vt athnách, vt Zachéph, mutat in camés, interdũ est cũ chiríc, et patách et nonnũq̃ cum camés & cholẽ et cum camés, et seri vt dicam in præterito, Et sic, cõiugatur,

העבר נתם נתמת נתמתי נתמו
נתמתם נתמנו נתמה נתמת נתמתן
הבינוני נתם נתמים נתמה נתמות
המקור התם או הקום הצווי התם או
התם התמו התמי התמנה האיתן
אתם יתם תתם נתם יתמו תתמו תתם
תתמי תתמנה

¶Præteritũ, perfectus est, cõsumptus est, defecit &c. Et sic נסב circuiuit Ieremiæ.31. נקל leue fuit.4.Reg.3. נמס liquefactus est Exodi,16. נחר exustus est Ie re.6.

re.6. נָמַק tabuit, dissoluit se po. 37. Et perfectum נִפְלַל Judicatus est Eze. 28. ſm Rab. Jehudáh à פָּלַל ꝙꝙ sūt qui deducūt à נָפַל idest corruit, cecidit. Et defectiua, q̄ carēt litera geminata, retinuerūt pūctaturā patách, i pria lr̄a radicali נָסַב .n. ponit̄ p נִסְבַּב et sic de alijs. Et cū chiríc vt נִחַר exustus ē psal. 58. ⁊ נִחַת cōtrit⁹ ē. Malach. 2. נִחַל pollutus ē Eze. 25. ē cū camés, ꝙꝙ nō habet accētū diuisiuū. Et cū seri נָמֵס liq̄factus ē po. 21. ⁊ נָקֵל leuis fuit. Eze. 8. Et cū chólē vt נָגוֹז attonsus ē, totōdit se, נָגֹזוּ attōsi sūt. Nachū. j. נָגֹלוּ inuoluti sunt, ꝯplicati sūt. Jsa. 34. נָמֹגוּ defluxerūt. Exo. 15. נָקֹטוּ succisi sūt. Eze. 6. Et p̄le scōꝫ alias varietates vt נָתַמּוּ. Jsai. 33. וְנָשַׁמּוּ. Jere. 4. ⁊ obstupescēt נִחֲלוּ polluti sunt. Eze. 7. sine daghés p נִחַלּוּ cū daghés. Et ētia fœminei vt נָסַבָּה versa ē. Eze. 26. cum daghés, et sine daghés. Eze. 41. ⁊ sic וְנָבְקָה ⁊ euacuabit̄. Jsa. 19. et וְנָבְלָה et ꝯfūdet̄. Gen. ij. Et p̄ma cōis gn̄is vt נִקַלֹּתִי vilior fui. 2. Reg. 2. et scd̄a fœminei נִחַלְתְּ וְנִחַלּוֹת (ꝙꝙ ⁊ à נָחַל deduci potest) pro נִחַלּוֹת .i. ⁊ polluta es. Et lene .i. sine daghés vt Jere. 22. נִחַנְתְּ depcata es, nun cum seri vice daghés, ⁊ ponitur pro נִחַנַּנְתְּ. Et cū chiríc נְחַתּוּבִי, נִחֲנַנְתְּ cōfractæ sūt i me po. 37. Et. 2. Regum. 22. וְנִחֲתָה ⁊ ꝯfriget̄ arcus ⁊ sic נִחַתְּנוּ, ꝙꝙ nō nulli deducūt à נָחַת .i. descēderūt i me ⁊c.

¶ Participiū נָקֹם ⁊c. נְמַקִּים tabescētes. Eze. 33. Et Zacha. 7. Et terra נְשַׁמָּה desolata est. Et Eze. 36. Et terra הַנְּשַׁמָּה d̄solata, Et cū chiríc vt. 2. para. 10. q̄a fuit נְסִבָּה causatū à deo ⁊c.

¶ Hāmacór הִתֵּם, Et sic psal. 67. מֵהִמֵּס queādmodū liquefit cæra, ⁊ cū chólē vt הִבּוֹק euacuādo. Jsai. 24. הִבּוֹז diripiēdo eo. capite.

¶ Impatiuū הִקּוֹם cum chólem

¶ futurū יִקּוֹם ⁊c. תִּתַּם cōsumetur. Genesis. 47. et תִּתֹּם eod. capite תִּבּוֹק euacuabitur. Jsa. 24. תִּבּוֹז diripietur eodem capitulo תִּדּוֹמִי excideris. Jeremiæ 48. ¶ Est etiam cum patách ad differentiā desinentiū in he vt אֶקְפָּא

vt אֶכַּף curuabor, aut curuabo me. Micheæ.6. יִדַּל attenuabi Isai.17. יִמַּךְ humiliabit Ecclesi. 10. יִמַּד mensurabitur Iere.33. יִמַּס liquefiet Iobo. 2. et in soph passúc יִמָּס Iere.13. תִּמַּס tabescet Zacha.14. יִשַּׁחוּ humiliabūtur Ecclesia.12. תִּדַּמּוּ excidemini Iere.51. יִמַּלוּ Leues erunt Isa. 30. Inuenit ⁊ lene vt וַיִּתַּמּוּ ⁊ consumati sunt Deutero.34. Et venit nach séri vice daghés vt Gene. 6. וָאֵקַל Et contemptibilis fui, Et eo. וַתֵּקַל ⁊ contēptibilis aut despecta fuit. Et cum hanách.i.iod quiescēte post áleph præter morem vt.psal.18. Tunc אֵיתָם immaculatus ero. ¶ Et si pria litera radicalis fuerit gutturalis, vel res, literæ deseruiētes sunt cum séri vt אֵחָתָה pauebo, conterar Ieremiæ. 17. יֵחַל polluetur Isaiæ. 48. יֵרַךְ mollescet Deuteronomi.20. תֵּחָת pauebis Iehosue primo. יֵחָתּוּ Ieremiæ decimoquarto, תֵּחָתּוּ Iehosue.10.

¶ Sunt et alia quæ primam, et tertiam geminant, secunda et tertia quiescente vt הֶעָבָר: נִהְיָה נִהְיֵיתָ נִהְיֵיתִי נִהְיוּ נִהְיֵיתֶם נִהְיֵינוּ נִהְיֵיתָה נִהְיֵית נִהְיֵיתֶן: הַבֵּינוֹנִי נִהְיֶה נִהְיִים נִהְיָה נִהְיוֹת.

¶ Ptm̄ fuit, factꝰ ē, fractꝰ ē ⁊c.

¶ De verbis binián hithpahál ꝑfectis. Cap.62.

Quid significet ⁊ quomō æquetur in significatione biniá hithpahál, et nifhál dictū. est supra eo. libro capi.3. ⁊.4. ¶ Est aūt annotādū ꝙ hoc binián semꝑ est intrāsitiuum, ⁊ actionē significat immanētem, aut accidēs, quod est in aīa, aut subiecto quolibet, re, aut voce, aut ostēsione, ꝙꝙ non ita sit vt Gene.3. וַיִּתְחַבֵּא Et abscondit se Adám, ⁊ vxor eiꝰ à facie domini. Putabāt.n. se abscōdere ab eius facie, ꝙꝙ nō ita est. Nā vt ait ꝓpheta. Quo à facie tua fugiā. Si ascēdero in cœlū, tu illic es ⁊c. ꝑo.138. Et prouer.13. Est מִתְעַשֵּׁר se ditans, ⁊ non est quicꝙ מִתְרוֹשֵׁשׁ se pauperem faciens, et substantia multa idest. Est qui se putat, aut dicit diuitem

et nihil habet, Est et qui se putat, aut dicit pauperē, & multā habet substātiam, mltas habet opes, Et. Deut. 29. וְהִתְבָּרֵךְ Et bñdixerit se ī corde suo .i. se putauerit benedictū, ꝙꝙ non est, Et .2. Reg. 13. וְהִתְחָל Et ægrotabis .i. oñdes, & figes te ægrotum, Et puerbi. 25. Ne תִּתְהַדַּר Glorifices te corā rege .i. ne reputes, aut dicas te gloriosum

¶ Hoc præterea peculiare ē hꝰ coniugatiōis vt vehemētiā, durationē, multiplicitatē, et frequētiā significet actiōis vt Isa. 45. Uere tu es. Deꝰ מִסְתַּתֵּר abscōdēs te, qa videlicet mltifarie, multisꝙ modis, et frequēt se abscōdit, Idcirco non נִסְתָּר Sed מִסְתַּתֵּר scriptum ē, Et p̄o. 82. וְיִתְיָעֲצוּ. Et ꝯsiliabūtur, vel cōsilia faciēt videlicet mltifariā, ac multoties. Et id genus.

¶ Præterea hoc binián vt plurimū, et ꝑ trāslationē, et similitudinē significat actionem, aut oꝑationē, vel accidēs, quā, vel qđ inaīatū in seipō oꝑatur vt Chabbacuc .3. וַיִּתְפֹּצְצוּ Et cōtriuerūt se mōtes, Et. Isa. 24. Cōterendo הִתְרוֹעֲעָה conteret se terra, Et id genus. Interdū tñ significationē habet binián nifhál cui (vt dictum ē) æquatur ī significatiōe, ꝙꝙ prædicta sunt ei propria,

¶ Illud etiā nō ē silētio prætereūdum, ꝙ in hoc binián actu semper est he, et thau vt plurimū, ꝙꝙ nonnūꝙ tau est in potentia daghés, vt .Leui. 18. Ne תִּטַּמְּאוּ polluatis vos ꝑ תִּטַּמְּאוּ Et Ezechielis. 5. וְהִנֶּחָמְתִּי .i. Et consolabor me. Et he præcedit tau, et tau primā radicalem literam, præter ꝙ in verbis incipientibus à Sámec, vel Sin, in quibus tau ponit post sámec, vel sin vt psalmo .17. וָאֶשְׁתַּמֵּר Et seruauit me ab iniquitate mea, Et. Isa. 29 תִּסְתַּתָּר abscondet se.

¶ Et si verbum incipiat à Sádi, tau conuer[...]ur in theth vt. Genesis. 44. נִצְטַדָּק. Iustificabimus [...], Si vero incipiat à Záin mutatur tau in Dáleth vt Danielis. 2. הִזְדְּמִנְתּוּן parastis, Et in potentia daghés. Isaiæ. 2. הִזַּכּוּ mundate vos pro הִתְזַכּוּ

הזכו .Et hoc factũ est euphoniæ causa, Sed interdũ ne tres eiusdẽ exitus concurrãt literæ, prædictus non ſuatur ordo vt. Jere.5. והתשוטטנה .i. Et explorate. Et ĩ isto binián, quadmodũ et in alijs sũt verba pfecta, quiescentia, defectiua, et geminata. Perfecta igitur sic cõiugãt

העבר : התפקד התפקדת התפקדתי
התפקדו התפקדתם התפקדנו :
התפקדה התפקדת התפקדתן :
הבינוני מתפקד מתפקדים מתפקדה
או מתפקדת מתפקדות המקור התפקד
או התפקד הצווי התפקד התפקדו
התפקדי התפקדנה האתן : אתפקד
יתפקד תתפקד נתפקד יתפקדו
תתפקדו תתפקד תתפקדי תתפקדנה

¶ Præteritum &c. Numerat⁹ est. Præteritum, macór, et imperatiuum sunt cum he, et tau communiter, Sed participium et futurum deponunt he, quia participium assumit mem, & futurum literas deseruientes, et si remaneret he, essent pariter tres deseruientes literæ, quas graue, ac difficile foret pnũciare Daghessatur & secũda radicalis litera, vt et in pibél haddaghús. Et secunda si fuerit gutturalis áleph, vel háin vel res, prima est cum camés vt התפאר Gloriatus est, התגעש mouit se התברך benedixit se. Deuteronomi. 29. Sinuero fuerit he, aut cheth, tunc prima est cum patách vt הטהר pro התטהר mũdauit se vt Jehosuæ. 2. Non הטהרנו mundauimus nos pro התטהרנו, Et הטהרו, התטהרו mundauerunt se. Numeri. 8. Secunda litera radicalis est cum patách quod cum accentu diuisiuo vt soph passúc, vt athnách, vt Zachéph mutatur in camés vt התענג delectatus est. Jsaiæ. 55. התגלח rasit se, & cum Zachéph התגלח. Leuitici. 13. Uel cum seri vt התמכר vendidit se. 3. Regum. 12. התאמץ roborauit se. Et si habuerit maccáph est cũ seghól vt Genesis. 6. Cum deo התהלך נח ambulauit. Nóach. Et scripsit. Rabbi Jahacób filius. Elhazar q illud. Ezechi. 38. והתגדלתי והתקדשתי Et magnificabo me, et sanctificabo me, Et leui. ij. והתקדשתם et sanctificabitis vos, et eritis

sancti, quorum secūda radicalis litera ē cum chiríc, veniunt ab הִתְגַּדֵּל הִתְקַדֵּשׁ cum seri, quia si essent ab הִתְגַּדַּל הִתְקַדַּשׁ cum patách, essent et ipsa cū patách

¶ Plurale הִתְפַּקְּדוּ, Et cum accētu diuisiuo cū camés הִתְפַּקָּדוּ aut הִתְפַּקָּדוּ, הִתְפַּקְדוּ. Sed ī hoc verbo venit secūda radicalis lr̄a lenis hoc est sine daghés teste. Rab. David in Michlól vt Judicū. 20. הִתְפָּקְדוּ Nūati sunt præter. Biniamín. Et iterdum prima radicalis litera cū prædicto accentu, ē cum seghól loco patách, propter literā gutturalē, quæ non recipit daghés vt Numeri. 8. וְהִטֶּהָרוּ et mundabunt se Ezechi. 5. וְהִנֶּחָמְתִּי Et consolabor me, vel, tus sum me. Ponitur interdū et aléph vice he, vt primo libro annotatum est capite. 26.

¶ Participium מִתְפַּקֵּד. Et מִתְבָּרֵךְ. Benedicens se Jsaiæ. 65. מִתְכַּבֵּד glorificans se prouerbiorum. 12. מִתְנַקֵּם Ulciscēs se psalmo. 8. מִתְעַבֵּר qui irascitur cum eo prouerbiorum. 20. מִנּוֹאָץ blassematur Jsaiæ. 52. pro מִתְנוֹאֵץ. Deficit .n. tau, et est in potentia daghés. Et sic Ezechielis. 2. et. 43. Et audiui אֶת מִדַּבֵּר dictum ad me, Et sic leui. 14. הַמִּטַּהֵר. Qui purificat se

¶ Hammacór cum patách, et cū seri הִתְפַּקֵּד הִתְפַּקַּד vt הִתְגַּלַּע misceri prouerbiorū. 17. בְּהִתְעַטֵּף cum deficeret ps. 141. לְהִשְׁתַּבֵּחַ vt laudemur psal. 105. לְהִתְגָּרֵד vt scalperet se Jiób. 2. מֵהִשְׂתָּרֵעַ vt nō excresceret Jsa. 28. לְהִנָּחֵם consolari Jere. 31.

¶ Jmpatiuū similit cū patách, et séri vt הִתְעַנַּג delectare psal. 36. הִתְהַלֵּךְ ambula Genesis, 13. הִתְקַדְּשׁוּ. Sctificamini, aut sactificate vos Jeho. 3. הִטַּהֲרוּ mundate vos Geñ. 35. הִתְנַעֲרִי excutete Jsai. 52. הִתְפַּתְּחִי. Soluete Jsaiæ. 52.

¶ Futurum אֶתְפַּקֵּד &c. אֶשְׁתַּמֵּר obseruabo me psal. 17. אֶתְפָּאַר gloriabor Jsaiæ. 45. אֶתְנֶחָם cōsolabor psalmo. 118. אֶתְהַלְּכָה ambulabo eodē psalmo. יִסְתַּבֵּךְ intricabitur. Jiób. 8. יִתְהַלֵּךְ ambulabit Genesis. 5. יִתְחַזֵּק roborabit se Judicū. 20. יִשְׁתַּמֵּר seruabitur Michæ. 6. תִּתְפַּתָּל

peruertes te psal.17. Et תִּתְחַסָּד psal.17. Et תִּתַּפָּל .2.Regū.22. pro תִּתְפַּתָּל, quod ꝑ metathesin. i. transpositionem literarū est תִּתְפַּתָּל teste Rab.Da.in 9mē.ꝛ ī libro ra, ꝛ ī Mi blól, יִתְבַּקְּעוּ scindentur, aut scindent se. Miche.j. יִתְהַלָּכוּן ambulabunt psalmo.ij. יִשְׁתַּבְּחוּ laudabūtur psalmo.105. יִתְפָּרְדוּ diuidētur psalmo.91. יִתְפָּקְדוּ nūerabūtur Judicū.20. est lene, ꝛ prima radicalis lr̃a cū camés יִתְעַבָּר irascetur psalmo.77. יִתְעַבָּר eo.pō. יִתְגַּלָּע miscebitur ꝓuer.20. Et cū maccáph יִתְנַכֶּר־נָעַר agnoscetur puer. Et prima radicalis lr̃a cū segól יִתְנֶחָם consolabit

¶ De verbis quorū ꝓma, quæ ē áleph, vł iod, ꝛ scd̃a, quæ ē vau vł iod. Ca.63

Sunt in hoc binián ꝛ q̄escētia verba, Et horum q̄dam sunt quorū pr̃a. quæ ē áleph, quiescit הֶעָבָר: הִתְאַזֵּר או
הִתְאַזֵּר הִתְאַזְּרָה הִתְאַזַּרְתָּ הִתְאַזַּרְתִּי הִתְאַזְּרוּ

¶ Præteritum. Accinxit se ꝛc. Et ita residuum הִתְאַבֵּל luxit primi Regum.15. הִתְאַזָּר accixit se psalmo.92. הִתְאַפְּקוּ continuerunt se Isa.63.

¶ Participiū מִתְאַזֵּר et מִתְאַבֵּל lugens pri.Regum.16.

¶ Hāmacór לְהִתְאַפֵּק, הִתְאַזֵּר 9tinere se.Gene.45.

¶ Imperatiuū הִתְאַזֵּר, הִתְאַזְּרוּ Accingite vos. Isa.8. הִתְאַחֲדִי vni te.Eze.21.

¶ Futurū אֶתְאַזֵּר, ꝛ cū accētu diuisiuo cū camés vt אֶתְאַפָּק cōtinebo me, vim faciā mihi. Isa.42. אֶתְאַפָּק pri.Reg.13. יִתְאַבֵּל lugebit.Gen.37. יִתְאַבָּל .Eze.7. יִתְאַפַּק Ester.5. יִתְאַפָּק .Genesis.43. יִתְאַדָּם rubescet puer.23. תִּתְאַפַּק .Isaiæ.64. יִתְאַבְּלוּ .Numeri.14. יִתְאַבָּלוּ .Exo.33.

¶ Alia sūt quoꝝ pr̃a, q̄ est iod, quiescit vt הֶעָבָר הִתְוַדַּע הִתְוַדַּעְתָּ
הִתְוַדַּעְתִּי: הִתְוַדְּעוּ הִתְוַדַּעְתֶּם
הִתְוַדַּעְנוּ

¶ Præteritum Sciuit, aut cognouit se ꝛc.in q̄b⁹ iod radicale mutatur in vau, vt plurimū præter illud Numeri.j. וַיִּתְיַלְדוּ et ostēderunt suā genealogiam

 i,a quo,

idest a quo, vel quib⁹ essent nati, cuius iod est cũ ghabiá, ꝛ patách, et Lámed lene. idest sine daghés.

¶ Participiũ מְתְוַדֵּעַ ꝛc.

¶ Hãmacór בְּהִתְוַדַּע vt הִתְוַדַּע dũ se manifestaret Gene. 45. לְהִתְיַצֵּב vt staret Jiób. 1. ꝛ 2.

¶ Imperatiuũ הִתְוַדַּע.

¶ Futurũ אֶתְוַדָּע ꝛ, אֶתְוַדַּע ostendã me Numeri. 12. אֶתְיַצְּבָה cha ba. 1. וַיֵּחֶל ꝛ expectauit Gẽn. 8. pro וַיִּתְיַחֵל teste Rab. Da. in libro ra. וְתִילָּדוּ vt i pterito הִתְיַמָּרוּ superbietis Jsai. 61. ꝑꝑ et ab אָמַךְ dici potest וַיִּתְיַצֵּב stabit pro uerb. 22. וְיִתְיַצֵּב eo. capite יִתְיַצְּבוּ psalmo. 2.

¶ Sunt et alia quorum secunda (quæ est vau) vel iod quiescit. vt communis grammaticorũ fert opinio, quæ geminata esse puto vt הִתְכּוֹנֵן אוֹ הִתְכּוֹנַן הֶעָבָר : הִתְכּוֹנַנְתָּ הִתְכּוֹנַנְתִּי הִתְכּוֹנְנוּ אוֹ הִתְכּוֹנַנּוּ הִתְכּוֹנַנְתֶּם הִתְכּוֹנַנְּנוּ אוֹ הִתְכּוֹנַנּוּ הִתְכּוֹנְנָה הִתְכּוֹנַנְתְּ הִתְכּוֹנַנְתֶּן הַבֵּינוֹנִי מִתְכּוֹנֵן מִתְכּוֹנְנִים מִתְכּוֹנְנָה מִתְכּוֹנְנוֹת הַמָּקוֹר הִתְכּוֹנֵן הַצִּוּוּי הִתְכּוֹנֵן הִתְכּוֹנְנוּ הִתְכּוֹנְנִי הִתְכּוֹנַנָּה הֶאָתִיד אֶתְכּוֹנֵן יִתְכּוֹנֵן תִּתְכּוֹנֵן נִתְכּוֹנֵן יִתְכּוֹנְנוּ תִּתְכּוֹנֵנוּ תִּתְכּוֹנְנוּ תִּתְכּוֹנֵנּוּ תִּתְכּוֹנֵן, תִּתְכּוֹנְנִי תִּתְכּוֹנַנָּה אוֹ תִּתְכּוֹנֶנָּה.

¶ Præteritum. Intellexit, cõsiderauit, aut intellexit, vel contemplatus est, considerauit se. Est. n. verbum intrãsitiuũ ꝛc. p̃o. 36. ꝛ וְהִתְבּוֹנַנְתָּ itelliges, aut cõsiderabis, ꝛ וְהִתְעוֹרַרְתִּי suscitaui me Jiób. 3. הִתְבּוֹנָנוּ cõtẽplati sũt Jsa. 52, Et Jsaiæ. 24. הִתְרוֹעֲעָה הִתְפּוֹרְרָה : הִתְמוֹטְטָה הִתְנוֹדְדָה Confregit se terra, dissipauit se terra, cõmouit se terra, dilaniauit se.

¶ Participium intelligens, et מִתְעוֹרֵר suscitans se Jsaiæ. 64. מִתְקוֹמְמִים insurgentes. p̃o. 16.

¶ Hãmacór לְהִתְעוֹלֵל ꝛ, הִתְבּוֹנֵן vt fiat.

¶ Imperatiuum הִתְבּוֹנֵן ꝛc. הִתְבּוֹנְנוּ cõsiderate, contemplamini Jeremiæ. 2. et. 9. הִתְעוֹרְרִי suscitare vel suscitate Jsaiæ. 51.

¶ Futurum אֶתְבּוֹנֵן, et cum accentu diuisiuo אֶתְבּוֹנָן אֶתְמוֹטֵט tabescam psalmo. 138, אֶתְמוֹשְׁשָׁה psalmo. 118. הִתְנוֹדֵד incidet se Jeremiæ. 16. יִתְלוֹנָן commorabitur psalmo. 90. תִּתְמוֹגַג liquefiet

fiet psalmo.106. תתגודדו inci-
des te Jeremi.47. תתגודדי Mi-
cheæ.4. יתפוצצו conterent se
Chabbác.3. יתבוששו erubescẽt
Gene.2. יתבוננו contemplabũ-
tur Isa.14. תתבוננו contempla
bimini Isa.43.

De verbis quorum pri-
ma quæ est iod, et extrema
quæ est he vel áleph, quie-
scunt, & quorũ vltima quæ
est he, vel áleph quiescit et
cuius prima, apparet, secũ
da quiescit, et tertia gemi-
natur. Caput.64.

Sunt præte
rea et alia
quorum pri
ma, quæ est
iod, et vlti
ma, quæ est
he qescũt vt העבר התודה התודית
התודיתי התודו התודיתם התודינו :
התודתה התודית התודיתן : הבינוני
מתודה מתודים מתודה מתודות המקור
התודה : הצווי התודה התודו התודי
התודינה : האיתן אתודה יתודה
תתודה נתודה יתודו תתודו תתודה
תתודי תתודינה.

Præteritum confessus est &c.
Leuiti.5. והתודו Et cõfitebun-
tur peccatum suum, Et rursus
והתודה & cõfessa fuerit peccatũ
&c. vt nostri interp̃tantur. Sed
cũ hoc binián sit intransitiuũ,
exponẽdum est, Et cõfitebũtur
de peccato suo, & confessa fuerit
de peccato suo &c. Et futurum
אתודה confitebor Dañ.9. תורא
timeberis p̃o.129. Et Jere.4.
frustra תתיפי pulchrifacies te.

Alia sunt quorũ vltima, quæ
est áleph, qescit vt העבר התחבא
התחבאת התחבאתי התחבאו
התחבאתם התחבאנו הבינוני מתחבא
מתחבאים מתחבאה מתחבאות המקור
התחבא הצווי התחבא התחבאו
התחבאי התחבאנה האיתן אתחבא
יתחבא תתחבא נתחבא יתחבאו
תתחבאו תתחבאת תתחבאי תתחבאנה

Præteritum. Abscondit se,
latuit &c. התחבאו pri. Regũ.14.
יתחבאו Iiób.30.

Participium מתחבאים primi
Reg.14.

Futurũ יתחבא primi Regũ.
23. et Gene.2. תתפלא Iiób.10.
ויתחבאו pri. Reg.13.

Sunt et alia quorum vlti-
ma, quæ est he, quiescit vt העבר
התגלה

התגלה התגלית התגליתי התגלו
התגליתם התגלינו התגלתה התגלית
התגליתן : הבינוני מתגלה מתגלים
מתגלה מתגלות המקור התגלה הצווי
התגלה התגלו התגלי התגלינה או
התגל האיתן אתגלה יתגלה תתגלה
נתגלה יתגלו תתגלו תתגלה תתגלין
תתגלינה או אתגל יתגל תתגל נתגל

¶ Ptm̄ Reuelatꝰ ē, aut detectꝰ est, vel reuelauit. aut detexit se, apparuit ⁊c. Et הִתְרַפִּיתָ remissus fuisti puer.24.

¶ Participiū cū seghól מִתְרַפֶּה remissus, vacans puer.18. Et מִתְרַפִּים remissi, aut vacātes. Jehos.8. Et cū seri Geñ.25. Et vir מִשְׁתָּאֵה admirabat. ¶ Hāmacór cū seri הִתְגַּלֵּה Et הִתְגַּלּוֹת puer.18.et.2.Reg.13. לְהִתְחַלּוֹת vt ægrotaret. Et cū iod signo plr̄is nūeri instar noīs vt Eze.16. בְּהִתְרוֹתֵיכֶם cū dispsi fueritis ¶ Impatiuū הִתְגַּלֵּה ⁊c. Et defectiuū הִתְגַּל cū patách, ⁊ cū accētu diuisiuo cū camés vt .2.Re.13. וְהִתְחָל et ægrota .i. finge te ægrotare. ¶ Futurū אֶתְגַּלֶּה ⁊c. יִתְגָּרוּ litigabūt puer.28. Et defectiuū cū patách אֶתְגַּל ⁊c. ⁊ cū accētu diuisiuo cū camés vt .2.

Reg.13. וַיִּתְחָל et ægrotauit .i. finxit se ægrotare. Sūt tñ nōnulla, q̄ veniunt cū camés, q̄ꝙ p̄dictū nō habēt accētu, vt p̄o. 44. וַיִּתְאָו ⁊ ꝯcupiscet, ⁊ puer. 23. תִּתְאָו ꝯcupisces. Et hoc pp bānách .i. vau q̄escēs vt in יָדָיו manꝰ eiꝰ, Et. Deut.2. Ne תִּתְגָּר litiges cū eis in bello, Et Isa. 41. Ne תִּשְׁתָּע trearis aut paueas ⁊ eo.ca. וְנִשְׁתָּעָה ⁊ pauebimꝰ

¶ Est et vnicum verbum cuius prima apparet secunda q̄escit, tertia geminatur vt

העבר השתחוה השתחוית השתחויתי
השתחוו השתחויתם השתחוינו
השתחותה השתחוית השתחויתן
הבינוני משתחוה משתחוים משתחוה
משתחוות המקור השתחוה או
השתחוות : הצווי השתחוה השתחוו
השתחוי השתחוינה האיתן אשתחוה
ישתחוה תשתחוה נשתחוה ישתחוו
תשתחוו תשתחוה תשתחוין תשתחוינה
או תשתחוין

¶ Ptm̄ Adorauit, vel icuruauit se ⁊c. Eze.46. adorauisti. Deut.4. adoraui. 2.Reg.16. adorauerūt, adorauistis. Exo. 24. ¶ Participiū Adorās, vel icuruās se, Ester.3. tes eo. capi-

rās tes

râs tes. ¶ Hāmacór Adorare, incuruare se לְהִשְׁתַּחֲוֹת Geñ. 37. ¶ Imperatiuū Adora, incurua te. Adorate psal. 28. Adora po. 44. adorate. ¶ Futurū Adorabo, incuruabo me psal, 5. Adorabit, adorabis Exo. 21. adorabim⁹ Geñ. 22. adorabūt Geñ. 43. adorabitis Jeho. 23. Et sine lr̄a gemiata remanet vau q̄ scēs vltia radicalis lr̄a vt יִשְׁתַּחוּ icuruabit se Geñ. 33. וַיִּשְׁתָּחוּ incuruabit se Jeho. 5. וַיִּשְׁתָּחוּ Judicū. 7. תִּשְׁתַּחוּ icuruabit se, 1. Reg. 25. Adorabit, bis. būt, vel bunt Gene. 33.

¶ De verbis quorū prima quæ est nun, vel lámed, deficit, et quorū prima, quæ est nun deficit, et vltima, quæ est áleph, quiescit.

Caput. 65.

Unt & verba defectiua, & horuz quædā sūt quorū prima, quæest nun deficit vt

הֶעָבָר הִתְנַקֵּם הִתְנַקְּמָה הִתְנַקַּמְתִּי

התנקמו התנקמתם התנקמנו :
התנקמה התנקמת התנקמתן הבינוני
מתנקם מתנקמים מתנקמה מתנקמות
המקור התנקם הצווי התנקם התנקמו
התנקמי התנקמנה : העתיד אתנקם
יתנקם תתנקם נתנקם יתנקמו
תתנקמו תתנקמי תתנקמה

¶ Præteritum vltus est, vel vltus est. aut vindicauit se &c. et הִתְנַפַּלְתִּי prostraui me Deut. 9. וְהִתְנַחֲלוּם Jsa. 14. & possidebunt ex cis l vel & hæredes eorū erūt. ¶ Participiuz vlcisces se psal. 8. Et הַמִּתְנַדְּבִים Judicum. 5. et מִתְנַכְּרָה. 3. Reg. 14.

¶ Hāmacór בְּהִתְנַדֵּב Judicum. 5. לְהִתְנַפֵּל Geñ. 43. עַל הִתְנַדְּבָם pri. para. 19.

¶ Jmperatiuum vlciscere &c. הִתְנַגְּשׁוּ accedite Jsaiæ, 45.

¶ Futurum. Ulciscar אֶתְנַפַּל Deuteronomi. 9. יִתְנַכֵּר Gene. 42. יִתְנֶחָם psalmo. 134. יִתְנַגַּח cornupetet se Danie. 11. תִּתְנַקֵּם Ulciscetur se anima mea Jere. 5. יִתְנַדְּבוּ pri. parali. 29. יִתְנַחֲלוּ Ezechielis. 47. יִתְנַכְּלוּ Genesis. 37.

¶ Alia sunt quorum prima : quæ est Lámed, deficit vt

הֶעָבָר

הֶעָבָר הִתְלַקַּח : הַבֵּינוֹנִי מִתְלַקֵּחַ :
הַמָּקוֹר הִתְלַקֵּחַ : הַצִּוּוּי הִתְלַקַּח הָאֵיתָן
אֶתְלַקַּח יִתְלַקַּח .

¶ Præteritum. Accæpit se, con præhendit se &c.

¶ Participium מִתְלַקַּחַת con prehensa. Exo. 9.

¶ Alia sunt quorũ prima, q̃ est nun deficit, et vltima, quæ est aleph, quiescit vt הֶעָבָר הִתְנַבֵּאת
הִתְנַבֵּאתָ הִתְנַבֵּאתִי הַבֵּינוֹנִי מִתְנַבֵּא
מִתְנַבְּאִים הַמָּקוֹר הִתְנַבֵּא אוֹ הִתְנַבּוֹת
שְׁמוּאֵלוֹ : הַצִּוּוּי הִתְנַבֵּא : הָאֵיתָן
אֶתְנַבֵּא יִתְנַבֵּא

¶ Præteritum prophetauit &c. Et sic הִתְנַשֵּׂא &c. Et futurum &c. et יִתְנַשָּׂא , יִתְנַשֵּׂא. Numeri. 23. תִּתְנַשְּׂאוּ. Numeri. 16.

¶ De verbis gemiatis. Ca. 66.

Sunt & verba geminata, et horũ quædã sũt quæ & scdã, & tertiã geminãt, aut eãdẽ habẽt et more veniũt pfectorũ qz lr̃a gemiata ẽ radicalis הֶעָבָר הִתְהַלֵּל הִתְהַלַּלְתָּ הִתְהַלַּלְתִּי : הַבֵּינוֹנִי מִתְהַלֵּל מִתְהַלְלִים : הַמָּקוֹר הִתְהַלֵּל הַצִּוּוּי הִתְהַלֵּל הִתְהַלְלוּ הָאֵיתָן אֶתְהַלֵּל יִתְהַלֵּל תִּתְהַלֵּל

¶ Præteritũ laudauit se, iactauit se, הִתְפַּלַּלְתִּי oraui pri. Reg. j. & cũ chólẽ הִתְגּוֹלֵל &c. הִשְׁתּוֹלֵל &c. ¶ Participiũ laudãs se, iactãs se מִתְהַלְלִים qui se iactãt p̃o. 96. Et cũ chólẽ מִתְגּוֹלֵל iuolutũ, inuoluẽs se. 2. Reg. 20. מִתְרוֹנֵן exaltãs, laudãs p̃o. 77.

¶ Hãmacór לְהִתְהַלֵּל, et הִתְהַלֵּל p̃o. 105. לְהִתְפַּלֵּל pri. Regum. j. לְהִתְגּוֹלֵל. Gene. 43. Et lene. j. sine daghés præter normã vt. Gene. 42. בְּהִתְחַנְנוֹ dum deprecaret ipse. ¶ Impatiuũ lauda, vel iacta te, & הִתְפַּלֵּל ora. Exo. 21. ¶ Futurũ laudabo, aut iactabo me, אֶתְפַּלֵּל orabo psal. 5. אֶתְפַּלֵּל. אֶתְחַנַּן depcabor. Deu. 3. Deut. 9. אֶשְׁתּוֹנָן Acuã me psal. 72. יִתְהַלֵּל, et יִתְהַלֵּל prouer. 20. יִתְפַּלֵּל orabit p̃o. 31. Et cũ macáph תִּתְהַלֵּל. וַיִּתְחַנֶּן־לוֹ. Hose. 12. prouer. 27. תִּתְהַלָּל. Isa. 41. יִתְהַלָּלוּ. Isa. 43. וְיִתְהַלָּלוּ. Jere. 4. וְהִתְהוֹלְלוּ insaniẽt. Nachũ. 2. וְהִתְהֹלְלוּ. Jer. 25. תִּתְבָּרָר mundus eris p̃o. 17.

¶ Sunt et alia quæ secunda, et tertia geminant, secunda

quæ

quæ est vau, vel iod, quiescēte, quæ vt mea fert opinio sūt geminata, de quibus dictū est supra eo. libro capite .63.

¶ Sūt et alia quæ primā, et secūdam gemināt, tertia, quæ est he, quiescente vt העבר התדדה התדדית התדדיתי הבינוני מתדדה המקור התדדה הצווי התדדה התדדו האותן אתדדה יתדדה תתדדה

¶ Præteritū. Incessit, &c.

¶ Participiū incedēs. ¶ Hāmacór incedere. ¶ Imperatiuū Incede. ¶ Futurum incedā, et, es,. Et sine tau אדדה. Isa. 38. et אדדם incedam cū eis psalmo .41. Daghés ē loco tau.

¶ De pubál perfecto et qescēte. Caput .67.

Iam dictū est de sex biniān, quæ p se sunt distincta, modo dicēdū est de alijs, quæ non sunt biniān per se, Sed reducuntur ad alia binianím. Et primū dicēdum ē de pubál, quod reducit ad pibél haddaghús, vnde & daghessatur, sicut et illud, quod tamen secūdum Rab. Da, et iuniores est biniā per se, & passiuum ipsius biniān pibél haddagbús, qd in ephód improbatur, eo q carcat imperatiuo. Est autem passiuum, & eius vsus in scripturis rarus, Et ita coniugatur cum súrech, vel chólem העבר : שלח שלחת שלחתי שלחו שלחתם שלחנו שלחה שלחת שלחתן : הבינוני שלח שלחים שלחה שלחות : המקור שלח : האותן אשלח ישלח תשלח נשלח ישלחו תשלחו תשלח תשלחי תשלחנה או תשלחנה. ¶ Præteritū missus ē Judicū. 5. cū patach scda radicalis lr̃a, & cum daghés, nisi sit gutturalis, aut res quæ non recipiūt daghés, & cū accentu diuisiuo cum camés vt עזב derelictus est. Isaiæ. 32. שלח dimissus est. Hobadiáh. Et prima cum camés chatéph vt Ezechielis. 16. Non כרת præcisus est vmbilicus tuus. ¶ Et si secūda fuerit gutturalis, vel res, prima est cum chólem præter cheth, vt מרק defricatus ē Leuiti. 6. טרף raptus est. Gene. 37.

ברך

זָרַק aspersus ē. Nūi.19. חָרַב sic∕catus ē. Judicū.16. פָּרַשׂ expo∕situs ē. Nūi.15. מָעַךְ fractus ē. Ezechielis.23. דָּעַךְ extinctus est psal.117. Sed cheth cum sú∕rec, siue chibúſſephatáim vt רָחַץ lotus ē prouerbi.30. נִחַם consolatiōe affectus ē, Isa.54. רֻחַם misatione affectus ē. Ho∕se.j. Missus es, Missus sum Dani.10. Missi sūt. Gen̄.44. Missi estis חֻצַּבְתֶּם. Isaiæ.51. Missi sum⁹, Missa aut dimissa ē. Isa.50. Participiū cū ca∕més שָׁלַח, ⁊ ē istar noīm toarím Hāmacór שַׁלַּח vt גַּנֹּב. Ge∕nesis.40. futurū mittar cū patách יְבֻקַּשׁ quæret. Ester.2. יְשַׁלֵּם reddet. Jere.18. Et cū ac∕centu diuisiuo vt soph passúc, athnách cū camés vt יְשֻׁלָּם red∕det. puer.ij.⁊.27. יְכֻבָּד glorifi∕cabit, יְדֻשָּׁן ipīguabit. Isa.34. תְּדֻשַּׁן ipīguabit. Jere.13. Et cū chólē יְבֹרָךְ bñdicet p̄o.111. et cū camés תְּרֻצְּחוּ interficiemini p̄o. 61. Hoc.n. binián authorib⁹. Rab.Da. iuenit cū súrec, chó∕lem, ⁊ camés, יְשֻׁלָּחוּ pijcietur. Isa.34. Sunt et q̄escentia et

horū quædam sunt quorū pri∕ma quæ est áleph, quiescit vt הֶעֱבַר אָסַף אֲסֵפַת אֲסֻפָּתִי.

Præteritū, Congregatus ē, Isa.33. אֻסְּרוּ ligati sūt. Isa.22.

Participium אָסַף congrega∕tus, אָכֻל comestus, consūptus. Exodi.3.

Hāmmacór אָסֹף congregari

futurum אֶאֱסֹף יֵאָסֵף. Cōgre∕gabor, cōgregabitur ⁊c.

Alia sunt quorum p̄ma, quæ est iod, quiescit vt.

Præteritum יָלַד יֻלַּדְתָּ est, Genesis.10. natus es ⁊c. יֻסַּד fundatus fuit p̄mo. Hezræ.3. יֻלְּדוּ nati sūt. Genesis.6. יֻצָּרוּ formati sunt psalmo.138. יֻלְּדָה nata est. Genesis.24.

Participium יֻלָּד natus ⁊c. cum daghés, Sed יֻקָּשִׁים aut יוּקָשִׁים capiuntur, irretiuntur. Ecclesiastis.9. est sine daghés.

Hammacór יֻלַּד nasci.

futurū אֱוָּלֵד nascar ⁊c.

Alia sunt quorum vltima, quæ est áleph, quiescit vt קֹרָא Vocatus est, Isaiæ.62. וְקֹרָא לָךְ Et vocabitur tibi ⁊c. et.61. וְקֹרָא et vocabitur ⁊c.

Alia

¶Alia sunt quorum vltima, quæ est he, quiescit vt.

¶Præteritum גָּלָה גָּלִיתָ Reuelatus est, tus es, Detectus est ctus, es &c. Et וְזָנָה fornicatus est Ezechielis .16. חָלִיתָ infirmatus es. Isaiæ .14. עָנִיתִי humiliatus, vel afflictus sum psalmo .118. Et cum chólem secunda existente gutturali, vel res vt דֹּחָה expulsus ē, et דֹּחוּ expulsi sunt psalmo .35. Et זֹרָה sparsus est,

¶Participiũ cum seghól גֹּלֶה &c. Et cum chólem זֹרֶה sparsus spargitur. Isa .30.

¶Hammacór גְּלוֹת.

¶Futurum אֶגְלֶה יִגְלֶה, Et sic וְאֶנְהֶ causabitur psalmo .90. יִפְתֶּה flectetur prouerbiorum. 25. יְכֻלּוּ perficientur. Genesis secundo.

¶De puhál defectiuo, et geminato.

Caput .68.

Unt præterea & defectiua verba, et horũ nõnulla sunt, quorũ prima, quæ ē nun deficit vt,

¶Præteritum נִטַּשׁ נִטַּשְׁתָּ. Dimissus est, dimissus es &c. et cũ accentu diuisiuo נִטָּשׁ. Isaiæ. 32.

¶Participium נִטָּשׁ dimissus cum camés,

¶Hammacór הִטֹּשׁ. Dimitti

¶Futurũ אֶנָּטֵשׁ יִנָּטֵשׁ. Dimittar, etur, יוּטָל proijcietur psalmo .36. יְנֻגָּע flagellabitur psalmo .72.

¶Sunt et alia quorum prima, quæ est lámed, deficit vt.

¶Præteritum לֻקַּח לֻקַּחְתָּ. Sũptus est, ablatus est, Isaiæ .53. לֻקָּחְתָּ sumptus es. Genesis .3. לֻקֳּחָה sumpta est. Genesis .2.

¶Participiũ לֻקָּח cum camés,

¶Hãmacór לֻקַּח. ¶Futurum אֻלְקַח יֻלְקַח.

¶Sũt & alia quorũ prĩa quæ ē nun deficit, & vltima, quæ est he, quiescit, quorum præteritum ē

נֻגָּה

נֻכָּה נֻכֵּיתָ &c. pcussus est, percussus es &c. ¶ Participiũ נֻכֶּה cũ segħól. ¶ Hãmacóꝛ נֻכּוֹת ¶ Futurum אֻכֶּה יֻכֶּה &c.

¶ Sunt & alia quæ secundã, et tertiã geminãt, siue eandẽ habent, quorum præteritum est vt שֻׁדַּד שֻׁדַּדְתָּ Vastatus est, Iere. 15. tus es, Et cum camés chatéph שָׁדְּדָה Nachũ.3.

¶ Participiũ שֻׁדָּד. ¶ Hammacóꝛ שֻׁדֹּד. ¶ Futurũ אֲשֻׁדַּד, יְשֻׁדַּד. Et cũ camés præter normam, cum non habeat accentum diuisiuum vt Isaiæ. 16. Et non יְרֻנָּן laudabitur. Et defectiuũ cum vau, & daghés ob defectũ literæ geminandæ vt יוּשַּׁד, Hose.10. Et יוּחַן Isaiæ.26. Et יוּעַם obscurabitur Thre.4.

¶ Sunt et alia quæ geminant primam.et tertiam, quæ sũt he, tertia quiescente vt הֹרָה conceptus est Iiób.3. הֹרָה גָבֶר conceptus est vir.

¶ De binián hofál.

Caput.69.

Biniã hofál vt est in libro Ephód non est biniã per se, (vt putauit Rabbi David), Sed reducitur ad binián hifhíl, assumpto he in principio, et est significationis passiuæ, Et verba quæ sunt in binián hifhíl, possunt esse, & in hoc, quod sic coniugatur הֶעָבָר: הָפְקַד הָפְקְדָה הָפְקַדְתָּ הָפְקַדְתְּ הָפְקַדְתִּי הָפְקְדוּ הָפְקַדְתֶּם הָפְקַדְנוּ הַבֵּינוֹנִי הָפְקָד הָפְקָדִים הַמָּקוֹר הָפְקֵד הָפְקֵד הָאִיתָן אָפְקַד יָפְקַד תָּפְקַד נָפְקַד יָפְקְדוּ תָּפְקְדוּ תָּפְקַד תָּפְקְדִי תָּפְקַדְנָה אַל אָפְקַד יָפְקַד תָּפְקַד נָפְקַד

Præteritum visitatus fuit, Et he est cum camés chatéph vel cum súrec. Ioél.1. הָכְרַת excisũ est sacrificium הָשְׁלַכְתָּ proiectus es. Isaiæ. 14. הָשְׁלַכְתִּי proiectus sum psalmo. 21. הָרְעָלוּ cõ sopitæ sunt. Nachũ.2. הָשְׁלְמָה pace affecta fuit. Iiób.5. Et cum súrec vt הֻמְלַחַתְּ salita es. Ezechielis.16. et eodem capite הָחְתַּלְתְּ inuoluta es, Et.32.

הָשְׁכַּב prostratus est, aut dormire factus est, Et.19. הָשְׁלָכָה proiecta. Et si prima litera radicalis fuerit gutturalis erit cũ camés chatéph, et he cum camés lato vt הָעֳמַד הָעֳמַדְתָּ Constitutus est, tus es. Et sic participiũ Macór, & futurũ, vt Ezech.16. הָחֳרָבָה desolata est. Excipitur הָחְתֵּלְתְּ paulo superius citatum.

¶ Participiũ הָפְמָךְ cũ camés, Et הָעֳמָד.

¶ Hammacór הָפְמֵךְ Et הָחְתֵּל Ezech.16. & הָחֳרֵב, הָעֳלֵךְ gladiãdo, 4.Reg.3. Et cũ additiõe he הָשְׁכְּבָה Eze.32.

¶ Futurum אָפְמַךְ vel אֳפְמַךְ &c.

¶ Alia sunt quorũ prima, quæ est iod, quiescit vt הוּצַּק הוּצַּקְתָּ Diffusus ẽ psal.44. הוּרַד. Descẽdere factus ẽ Nũ.10. הוּדַע cognitus ẽ, aut cognoscere factus ẽ. ¶ Participiũ הוּדָע cognitus הוּצָק diffusus. ¶ Hammacór הוּצַק diffudi, הוּדַע vel הוּדַע, Et הוּלֶּדֶת nasci Geñ.40. in quo daghés est loco hãnách.

¶ Futurum יוּצַק, אוּצַק, Et יוּצַע sternetur Isaiæ.14. תּוּרַד descẽdere fies eodem capite.

¶ Alia sunt quorum secunda quæ est vau, vel iod, quiescit vt הוּכַן הוּכַנְתָּ paratus est, paratus es. Isaiæ.16. וְהוּכַן Et præparabitur et firmabitur &c.

¶ Participium הוּכָן paratus, firmatus.

¶ Hammacór הוּכֵן vel הוּכַן.

¶ Futurum יוּכַן, אוּכַן, Et Isaiæ. 26. יוּשַׁר cantabitur canticũ &c.

¶ Sunt et alia quorum vltima quæ est he, quiescit, Et he est cũ camés chatéph vt הָגְלָה הָגְלֵיתָ הָגְלֵיתִי Translatus est Estér.2. Et הָרְאֵתָ ostensus es Deuteronomi. 4. הָפְכוּ verti iussi sunt Ieremiæ. 49. Et הָעֲלָתָה Iussa est ascendere Nachum.2. est cũ chólem loco camés chatéph, vt háin producatur. Et prima litera gutturali existente, he est cum camés lato, et litera gutturalis cum camés chatéph vt הָחֳלָה Infirmatus est, et הָחֳלֵיתִי infirmatus sum.3.Regum.22. Et tertia fœminei הָגְלָתָה translata est Estér. 2. etsine he in fine הָגְלַת translata est Ieremiæ. decimotertio.

¶ Participium הָגְלֶה &c. cum

segból lámed.

¶ Hammacór הָגְלֵה lámed cũ seri, vel הָגְלוֹת.

¶ Futurũ אָגְלֶה יָגְלֶה, Vel cũ camés chatéph אָגְלֶה יָגְלֶה.

¶ Alia sunt quorũ prima, quæ est iod, & vltima, quæ est áleph, quiescũt vt הוּצָא הוּצֵאתָ. Eductus est, tus es &c.

¶ Participium הוּצָא.

¶ Hammacór הוּצֵא.

¶ Futurũ אוּצָא יוּצָא &c.

¶ Alia sũt quorũ scđa, q̃ est vau, & tertia, quæ est áleph, quiescũt vt הוּבָא הוּבֵאתָ Introductꝰ ē, ctꝰ es &c.

¶ Participiũ הוּבָא.

¶ Hammacór הוּבֵא.

¶ Futurũ אוּבָא יוּבָא.

¶ Alia sunt quorũ pr̃a, q̃ ē nun, deficit vt הֻגַּשׁ הֻגַּשְׁתָּ Iussus ē accedere, iussus es accedere &c.

¶ Participiũ הֻגָּשׁ cũ camés.

¶ Hãmacór הֻגַּשׁ cũ seri.

¶ Futurũ אֻגַּשׁ יֻגַּשׁ, Et יוּטַל proijcietur puerb.16.

¶ Aliud est cuius deficiunt extrema vt הֻתַּן. Datꝰ est aut dari iussus est.

¶ Participiũ הֻתָּן.

¶ Hãmacór הֻתַּן.

¶ Futurũ אֻתַּן יֻתַּן &c. siue יֻתַּן leuiti.11.

¶ Alia sunt quorũ prima, quæ est Lámed, deficit vt הֻלְקַח. Acceptus est, vel accipi iussus est.

¶ Participiũ הֻלְקָח.

¶ Hãmacór הֻלְקַח.

¶ Futurum אֻקַּח. Et יֻקַּח tolletur Gene.18. Et Isa.49.

¶ Alia sunt quorũ prima, quæ est he, quiescit vt הֻכָּה percussus est, aut percuti iussus est Exodi.22. et psal.101. הֻכֵּיתָ הֻכֵּיתִי &c.

¶ Participium הֻכָּה.

¶ Hammacór הֻכֵּה.

¶ Futurum אֻכֶּה יֻכֶּה &c. et תֻכּוּ percutiemini Isa.1.

¶ Alia sunt quorũ prima, quæ est nun, deficit, secunda, et tertia geminata vt הוּדַךְ הוּדַכְתָּ. Elongatus est vel elongari iussus est &c.

¶ Participium הוּדָךְ.

¶ Hammacór הוּדַךְ.

¶ Futurum אוּדַךְ יוּדַךְ vt Iiób. vigesimo. Et elongabitur.

¶ Alia sunt quæ secundam, et tertiam geminãt vt הוּסַב הוּסַבּוֹתָ הוּסַבּוֹתִי Circundatus est, aut circundari

cundari iussus est.

Participium הוּסַב.

Hammacór הֻסַּב.

Futurū אֻסַּב יֻסַּב &c. Ut יֻכַּת cōfrigetur Isa.24. ויּסַּב girabitur Isa.28. וּשֻּׁד destruet Hose 10. יֻחַן gratificabitur puer.21. יֻכַּתּוּ cōterētur Miche.j. יֻכָּתּוּ cōterētur Iiób.4. Et cum raphéh .i. lene, sine daghés vt יוּחָקוּ describētur Iiób.19.

De verbis quattuor literis constantibus. Caput. 70.

Unt praeterea nōnulla verba, q̄ quattuor constāt literis radicalibus diuersis. & coniugātur cō muniter vt verba pihél haddaghús vt כִּרְבֵּל כִּרְבַּלְתָּ כִּרְבַּלְתִּי Inuoluit, induit &c.

Participiū מְכַרְבֵּל מְכַרְבְּלִים &c.

Happahúl מְכֻרְבָּל indutus pri.para.15. Et ita residuū. Et רֻטְפַשׁ mollificatus est Iiób.33.

Et sic כִּרְסֵם כִּרְסַמְתָּ Impleuit vē trem. impleuisti ventrem psal. 79. יְכַרְסְמֶנָּה implebit ventrez ex ea porcus de sylua, pro quo nostra communis translatio. lxx. interpretum habet exterminauit eam. Et sic פַּרְשֵׁז expandit Iiób.26. & est cum patách loco chiríc. Et haec dicuntur simpliciter quadrata.

Alia vero sunt contingenter quadrata. quae tribus constant radicalibus literis, & vna geminata, Et horum quaedam sunt quae primam geminant vt תִּרְחֵק succēdit. Unde macór prouer. 26. לְחַרְחַר רִיב ad succendenduz litem. Et secundum normam debuerat esse cuz séri Radix est חָרַר vel חָרָה. Et סִלְסַל exaltauit prouerb.4.

Alia sunt quorum prima, et tertia geminatur, secunda quiescente vt טִלְטֵל asportauit, proiecit vnde מְטַלְטֶלְךָ asportat te Radix est טוּל. Et כִּלְכֵּל tulit, sustinuit vt יְכַלְכֵּל feret, sustinebit Malachiae 3. Radix est כִּיל, aut כּוּל, Et קַרְקַר vastauit Numeri.24. וְקַרְקַר Et vastabit

 filios

filios Seth pro מְרַמֵּךְ Radix est מִר, Et כַּרְכֵּר saltauit .2.Regū. 16. ¶ Alia sunt quæ primā, & secūdā geminant, tertia deficēte vt שִׂגְשֵׂג creuit. Isa.17. In die plātatiōis tuæ תְּשַׂגְשֵׂגִי cresces. Radix ē שָׂגָה, Et שִׁעֲשַׁע lætat⁹ ē Isa.ij. Et p̄o.93. יְשַׁעַשְׁעוּ lætificabunt, quod est cum patách dilationis gratia. Radix ē שָׁעָה Et תִּעְתַּע, Illusit, vel errare fecit Gene.27.sicut מְתַעְתֵּעַ. Radix est תָּעָה Et טֵאטֵא scopauit. Unde Isaiæ .14. וְטֵאטֵאתִיהָ. Et scopabo eam. Radix est טָאָה Et מַהְמַהּ vt Gene.19. וַיִּתְמַהְמָהּ i. et tardauit, Et יָפְיָף vnde יָפְיָפִיתָ pulchruisti psalmo.44. Radix est יָפָה.

¶ Alia sunt quorum secunda, & Et tertia geminatur vt חֲמַרְמַר חֳמַרְמַרְתָּ. Conturbatus est, conturbatus es &c. Threnorum .j. Uiscera mea חֳמַרְמָרוּ conturbata sunt, Radix est חָמַר, Et סְחַרְחַר circuiuit psalmo.37. Radix est סָחַר.

¶ De verbis cōpositis. Caput .71.

Compositio in verbis breuitatis causa facta est Uno.n. ꝯposito verbo, significātur, quæ duo significāt sīplicia Et ē duplex ꝯpositio. Quædā .n. ē ex diuersis binianím, & altera ex eodem binián, Sed ex diuersis modis, aut tēporibus. ¶ Ex diuersis Binianím vt Iere.22. Quæ מְקֻנַּנְתְּ.i. nidificas ī cedris, qđ ē ꝯpositum ex קֻנַּנְתְּ p̄terito ipi⁹ binián pubál, Et ex מְקַנֶּנֶת partici cipio pihél bad dagh⁹. ¶ Et Isa.29. Man⁹.n. vr̄æ נְגֹאֲלוּ pollutæ sūt sāguine, qđ ē ꝯpositū ex binián nifhál, et ex pubál, Et sic וַיְגֹאֲלוּ Hezræ, 2. ¶ Et Ezechi .23. וְנִוַּסְּרוּ. Et erudientur. Quod est cōpositū ex nifhál, et hithpahál, Et daghessat vau ob defectū tam formatiui ipius binián hithpahál Et sámec ī signum ipi⁹ binián. ¶ Et puer.27. Stillicidiū assiduū ī die pluuiæ & mulier litiū נִשְׁתָּוָה æquatū ē. Qđ est ꝯpositū

ex nifhál

ex nifhál, et bithpahál, et vau secũdum normã erat daghessã-dum, Et est præteritum masculinum, Et refertur ad דֶּלֶף stillicidium quod in hebræo ẽ masculini generis. Vel est participium fœmineum, q̃uis sit longum, Et sic referẽ ad mulierẽ, quæ æquaẽ stillicidio assiduo &c.

¶ Et Isa.24. הֻדַּשְּׁנָה. Impinguatus ẽ adipe, Quod ẽ cõpositum ex hofhál, et bithpahál, & sin debuerat daghessari, et ponitur pro הִתְדַּשְּׁנָה. ¶ Et Deut. 24. postq̃ הֻטַּמָּאָה polluta ẽ, qđ est compositũ ex hofhál, & bithpahál, & deficit tau binián bithpahál. ¶ Et puer.24. וַהֲפִתִּיתָ Et seducas, Quod est cõpositũ ex hifhíl, et pihél baddaghús. ¶ Et Zacha.5. וְהֻנִּיחָה. Et dimittatur, Quod est cõpositum ex binián hifhíl, et hofhál.

¶ Et Deuteronomi.21. וְנִכַּפֵּר et propitiabitur, quod est compositum ex nifhál, & bithpahál. ¶ Et Isa.52. מִנֹּאָץ blasfematur, quod est compositum ex pohél, et bithpahál quasi מִתְנֹאָץ ¶ Et psalmo.7. יִרַדֹּף p̃ sequatur, quod est cõpositum ex cal, et pihél baddaghus, q̃q̃ cõis grammaticorum opinio est q̃ sit ex bithpahál, Sz bithpahál nũq̃ est trãsitiuũ, vt hoc i loco. ¶ Et primo paralipomenom. 20. Et isti נוּלְּדוּ nati sunt, ipsi haraphah, quod est cõpositum ex nifhál, et puhál.

¶ Et Numeri primo. Et leuitæ non הָתְפָּקְדוּ numerati sunt, quod ẽ sine daghés, & cõpositũ ex bithpahál, & hofhál.

¶ Et Eze.9. וְאֶשָּׁאֵר. Et remansi ego solus. Eze.9. quod ẽ cõpositum ex nifhál, et ex futuro binián cal,

¶ Inuenitur etiã cõpositũ ex gñibus distinctis vt Zacha.10. וְהוֹשְׁבוֹתִים et conuertã eos, qđ ẽ cõpositũ ex הוֹשַׁבְתִּים à themate Iasáb, & ex הֲשִׁיבוֹתִים à שׁוּב

¶ Est & alia ꝯpositio ex diuersis modis, vt cũ p̃teritũ ꝯponiẽ ex p̃terito, et participio vt Iudicũ.13. וְיֹלַדְתְּ & paries. qđ ẽ cõpositum ex יוֹלֶדֶת & יָלַדְתְּ. Et sic יוֹשַׁבְתְּ Ieremi.22. ¶ Et sic Eze. 14. מִשְׁתַּחֲוִיתֶם icuruabũt se, qđ est ꝯpositũ ex p̃ticipio et p̃terito

Et psalmo .87. Terrores tui צִמְּתוּתֻנִי succiderunt me, quod est compositum ex tertia persona plurali masculini, et ex secūda eiusdem numeri.

¶ Et Jeremiæ .8. מַבְלִיגִיתִי confortans, vel roborans me, quod est cōpositum ex participio masculino, et fœmineo singularis numeri מַבְלִיגִי, et מַבְלִיגִית.

¶ Et Jiób .4. Et dentes catulorum נִתָּעוּ euulsi sunt, quod ē compositum ex præterito, et futuro videlicet נִתְּעוּ et נִתָּעוּ secū dum Rab. Jonáh, vel ex nifhál, et hithpahál. secundum Rab. Moséh.

¶ Et Jiob.19. Ancillæ meæ in alienum תַּחְשְׁבֻנִי reputabūt me pro reputabant me, Et primi Reg.6. וַיִּשַּׁרְנָה et direxerunt se vaccæ, quod est compositum, ex masculino, et fœminino, Et sic Genesis .30. וַיֵּחַמְנָה. Et calefaciebant se oues.

¶ Sunt etiam nonnulla, quæ neoterici composita putant ex pohél, et hithpahál vt יִתְכּוֹנָן, et לְהִתְגּוֹלֵל, et תִּתְלוֹצָצוּ, et id gen⁹, quæ citauimus in binián hithpahál, quæ potius sunt geminata.

¶ Incipit Liber Quartus de partib⁹ ideclinabilibus videlicet præpositione, cōiunctione aduerbio, et de modo iueniēdi radices hoc est primitiuas voces vniuscuiusq; dictionis, et de regulis nonnullis per vtilibus ad sacrarum literarū intelligentiam, inter quas et de figuris.

¶ Quid sit milláh, aut millát haṭáham, et de eius diuisione, et de præpositionibus. Caput .I.

¶ מִלָּה, siue מִלַּת הַטַּעַם quæ omnes partes oratiōis complectitur indeclinabiles (vt dictum est libro primo capite .2.) non significat aliquam substātiam (vt nomen) aut accidēs vt verbum. Sed cū significat colligationem, et proportionem inter substantiam et accidēs, siue int

nomen,

nomen, et verbum vt puta pro-
portionē aut relationez causæ, ad effectū, aut possidētis ad rē possessam, tpis, loci, īstrumēti, ꝯiūctiōis, disiūctiōis, ⁊ id genꝰ quæ habēt esse ī rōne. Et horū quædā iūgūtur pronominibus vt עִם עַל אֶל ad, sup, cū ⁊ hoꝝ similia, de quibus sumꝰ dicturi, quædā vero non iūgūtur pnōibus vt רַק אַךְ כִּי quia, veruntñ, tātūmodo, ⁊ id genus. Et vt seriē in his exponendis, seruemꝰ aliquā, primū dicamus de præpositionibus, quæ non vt apud græcos, et latinos deseruiūt casibꝰ φφ noibus, pronominibꝰ et verbis seruiūt.

¶ מִן igitur ē a, ab, ex, de, et sic מִ sequēte līa gutturali, aut res, quæ non suscipiūt daghés, cuiꝰ vicē gerit seri, vel מ sequētibꝰ alijs līis daghessabilibus vice nun deficientis, de quibus diffuse dictum est libro pmo capite .15. vbi et multa citātur exēpla. Idē significat nun cū seri, ⁊ iod infine Isaiæ.30. Recedite מִנֵּי אֹרַח de via, declinate מִנֵּי דֶרֶךְ de semita. Et nun cum chiric Iudicum .5. מִנִּי אֶפְרַיִם de ephraim.

¶ Et אֵת ex vt .3. Regum .18. Aedificauit אֵת ex lapidibus. Et Exo.9. Cū egressus fueris אֵת .i. de vrbe, Gene.49. אֵת ab omnipotente ⁊c. Et Ioél.2. Saturabimini אוֹתוֹ .i. ex eo.

¶ Interdū quoq̄ beth ponitur pro מִן de vel, ex vt dictū ē libro. j. capite.18. Et sic בְּעַד pro de, ex Gene.26. Iudicū.5.

¶ אֶל pro מִן Gene.41. vt emerent אֶל .i. a Ioséph, Exodi.2. Egressus ē אֶל .i. a fribus suis, 3. Reg.8. Tu exaudies אֶל .i. de loco. Isaiæ.8. Querite אֶל .i. a pytonibus, Et sic beth vt habes lib.j. ca.18.

¶ נֶגֶד est ante, coram, e regione, contra, primi Regum .16. נֶגֶד יְהֹוָה coram domino, et iūgitur literis בְּכֻלָּם vt בְּנֶגֶד כְּנֶגֶד לְנֶגֶד מִנֶּגֶד. Et cum pronominibus iungitur vt נֶגְדְּךָ נֶגְדּוֹ
נֶגְדִּי נֶגְדָּם נֶגְדֵּנוּ נֶגְדָּהּ נֶגְדֵּךְ
Coram eo, coram te ⁊c.

¶ לִפְנֵי quoq̄ est ante, corā, Et cum pronoīe לְפָנָיו לְפָנֶיךָ coram eo, coram te ⁊c. Et sic אֶל פְּנֵי pro

 לִפְנֵי

לִפְנֵי Exo.23. Apparebit omnis masculus tuus אֶל־פְּנֵי idest coram domino, Et sic עַל־פְּנֵי coram fratribus suis Gene.25. et אֶת־פְּנֵי corã Genesis.19.

¶ נֹכַח quoque est coram, ante, e regione, in cõspectu Exodi.16. et.26.

¶ לְעֻמַּת etiam est coram, ante e regione, contra leuitici.13. pri. paralipomenon.26.

¶ אֶל coram.4. Reg.5. Stetit עַל .i. coram domino suo. ¶ עַל Zacha.6. Stetit עַל .i. coram dominatore.

¶ עִם est cum præpositio, et iũgitur pnoibus עִמּוֹ עִמְּךָ עִמִּי עִמָּם cũ eo, cũ te, cũ me.i. tecũ, mecũ, cum eis &c. ¶ אֶת quoque capitur pro עִם .i. cũ vt.2. Reg.15. Et אֶת .i. cũ Absalóm iuerũt &c. Isa.7. אֶת .i. cũ rege Assúr, et 23. Et fornicabit אֶת .i. cum vniuersis regnis, &.28. percussimus fœdus אֶת .i. cum morte. Et Exodi primo. Ingressi sunt ægyptum אֶת cum Jahacób, Et Gene.34. Et dormiuit אִתָּהּ .i. cum ea, Et Jere.16. vt sedeas אִתָּם .i. cum eis Eze.14. loquere אִתָּם .i. cũ eis, Et cum alijs pnoibus אִתּוֹ אִתְּךָ אִתִּי אִתָּם אִתָּנוּ Cum eo, cum te cum me .i. tecum, mecum, cum eis, cum nobis .i. nobiscum. Et sic cũ alijs pronominibus.

¶ Beth p cũ vt libro.i.cap.18.

¶ אֶל etiã capitur pro עִם .i. cũ vt Gene.49. Sepelite me אֶל .i. cum patribus meis, Jebo.13. אֶל .i. cum interfectis eorum, Eze.2. אֶל .i. cum scorpionib9 habitas.et.16. Et fornicata es אֶל i. cũ filijs Aegypti.et.23. Et אֶל .i. cum viris.

¶ Mem p cũ vt li.1.capi.15.

¶ עַל pro עִם cũ Hose.12. Locutus sum עַל idest cuz prophetis עָלָיו cũ eo Eze.37. Eze.16. oẽs quos dilexisti עַל idest cũ vniuersis quos oderas. Exo.35. Et venerũt viri עַל .idest cũ mulieribus. Et Leui.7. עַל .i. cũ tortis panis. Isaiæ.7. Requieuit syria עַל .i. cũ Ephráim & gen̄.30. Non posuit eos עַל cũ ouibus Labán, Miche.7. Et erit terra in desolatione עַל i. cũ hĩtatorib9 suis. ¶ עַל cũ seghól ẽad & hz seghól tã cũ maccáph, q̃ sine

maccáph

maccáph ꝛ cū ꝑnoib⁹ pūctatꝛ cū seri exceptis ꝑnoībus scdæ, ꝛ ter tiæ, ꝑsonæ pluralis numeri, quæ punctatur cū scuá, et patách vt אֵלָיו אֵלֶיךָ אֵלַי אֲלֵיהֶם אוֹ אֵלֵינוּ אֲלֵיכֶם אֵלֵינוּ אֵלֶיהָ אֵלַיִךְ אֲלֵיהֶן אֲלֵיכֶן Ad eam, ad te, ad me, ad eos, vel ad vos, ad nos, ad eaꝫ, ad te, ad eas, ad vos.

¶ אֶל quoq; capitur pro עַל .i. ad Gene. 38. Ascēdi עַל .i. ad tonso res. Isa. 22. עַל .i. ad scebnā, ꝑo. 17. עַל i. ad dn̄m, ꝛ nō exaudiuit eos. Miche. 3. fluēt עָלָיו .i. ad eū populi, עָלַי .i. ad me veniat.

¶ אֶת quoq; capiꝛ ꝑ אֶל vt p2i. Reg. 9. Accessit Saúl אֶת .i. ad Semuél, et .2. Reg. 15. אֶת .i. ad desertum, Eze. 21. vt veniat gladius אֶת .i. ad Rabbáth.

¶ בְּעַד est pro p2i. Regū .7. et iūgitur pronominibus vt בַּעֲדוֹ בַּעַדְךָ בַּעֲדִי בַּעֲדָם בַּעַדְכֶם בַּעֲדֵנוּ pro eo, pro te, pro me, pro eis, ꝑ vobis, ꝑ nobis, Et ita cū alijs.

¶ Mem vice pro li. j. ca. 15. et sic lámed lib2o ꝑmo capite .19.

¶ תַּחַת quoq; est pro, vice, loco Exo. 21. Oculum תַּחַת pro ocu li, Et sic cū ꝑnōibus תַּחְתָּיו pro eo, loco eius Isaiæ .26. תַּחְתֶּיךָ pro te, loco tui Isaiæ .43. תַּחְתַּי pro me, loco mei psal. 17. תַּחְתָּם pro eis, loco ipsorum Iebo. 5. Et ita cum alijs.

¶ עַל quoq; est pro vt leuiti. 4. Offeret עַל .i. ꝑ peccato suo,

¶ בַּעֲבוּר etiā est pro Hamós. 2. Et mendicum בַּעֲבוּר pro calcia mētis, ꝛ iūgitur ꝑnoībus, vt dī cā paulo inferius.

¶ עַל est super, supra cū patách, ꝛ cum pronominibus cū camés exceptis secūdis, ꝛ tertijs, per so nis plī b⁹ q̄ sūt cū scuá, ꝛ patách עָלָיו עָלֶיךָ עָלַי עֲלֵיהֶם עֲלֵיכֶם עָלֵינוּ עָלֶיהָ עָלַיִךְ עֲלֵיהֶן עֲלֵיכֶן. Super eū, super te. super me, super eos super vos. super nos, super eaꝫ, super te, super eas, super vos. Et cū omnib⁹ pronoībus est cū iod signo multitudinis. Et sic iterdū absq; pronomine vt Ge ne. 49. עֲלֵי .i. super murum. Et Miche. 5. עֲלֵי super hærbam.

¶ אֶל quoq; capitur pro עַל Ie remiæ. 4. Nolite serere אֶל id est super spinas, et. 49. Consilium quod cogitaui אֶל : idest super Edóm, Et. 50. Ecce ego visito אֶל idest

אֶל .i. super Babél, Ezechie.6. אֶל .i. super omnem collem, et. 7. Auditus אֶל sup auditū.

¶ בְּלֹא est sine, absq.

¶ כְּפִי ׳ לְפִי est scdm Exo.16.

¶ תַּחַת ē sub, subter, Et sic cū pronominib⁹ תַּחְתָּיו תַּחְתֶּיךָ תַּחְתַּי ꝛc. subeo, subter te, sub me.

¶ אֵצֶל ē apud, iuxta, secus, penes leuiti.j. Et cū pronoībus אֶצְלוֹ אֶצְלְךָ אֶצְלִי אֶצְלָם אֶצְלְכֶם אֶצְלֵנוּ אֶצְלָהּ. Apud eum, apud te, apud me, apud eos, apđ vos, apđ nos. apđ eā, ꝛ ita cuz aliȷs.

¶ עַל quoq ponitur pro אֵצֶל Genesis .14. עַל .i. iuxta desertum. Et illud עָלָיו .i. iuxta cū tribus Menasséh.

¶ עַל est contra, aduersus, vt psalmo .2. עַל aduersus dominū, et עַל aduersus Christum eius, et sic cum pronominibus modo supra dicto in עַל sup ꝛc.

¶ Beth quoq ponitur pro עַל vt habes libro .j. ca.18.

¶ לְעֻמַּת etiam est cōtra et לְנֹכַח

¶ בַּעֲבוּר ē pp, ꝛ sic cū pnoib⁹ vt בַּעֲבוּרוֹ בַּעֲבוּרְךָ בַּעֲבוּרִי בַּעֲבוּרָם בַּעֲבוּרְכֶם בַּעֲבוּרֵנוּ בַּעֲבוּרָהּ בַּעֲבוּרֵךְ בַּעֲבוּרָן בַּעֲבוּרְכֶן propter eum, et te, et me, et eos, et vos, et nos, et eam, et te, et eas, et vos,

¶ בִּגְלַל quoq est propter, gratia, causa Deute.15. Et sic cū pronominibus בִּגְלָלוֹ בִּגְלָלְךָ ꝛc. propter eum, propter te, Gene. 12. et .30. et deute.j.

¶ Mem etiā ponitur vice propt vt dictum est li.j.cap.15.

¶ עַל quoq sumitur pro בַּעֲבוּר vt psalmo .68. עָלֶיךָ .i. propt te sustinui opprobrium.

¶ עַל־דְּבַר etiam est propter vt psalmo.44. עַל־דְּבַר propter veritatem, et .78. עַל־דְּבַר propter gloriam nois tui.

¶ Lámed vice ppter li.j.ca.19.

¶ לְמַעַן quoq ē pp p̄o.121. לְמַעַן propt fr̄es meos ꝛc. לְמַעַן propt domū dn̄i, Et sic cum pnoībus לְמַעֲנוֹ לְמַעַנְךָ לְמַעֲנִי ꝛc. ppter eū, ppter te, ppt me, ꝛ ita cū aliȷs.

¶ Beth quoq ponit vice ppt vt habes li.j.cap.18. ¶ Lámed ponit vice ppt vt dictū ē li.j. capite.19.

¶ Beth ē p̄positio dequo, ꝛ ei⁹ pūctatura dictū est li.j.cap.18. Et iungitur pronominibus vt בּוֹ בְּךָ אוֹ בָּךְ אוֹ בָּךְ בִּי בָּם בָּכֶם בָּנוּ בָּהּ

בְּרֵךְ בְּךָ. In co, in te, vel in te. in me, in eis, in vobis, in nobis, i ea, in te, in eis, in vobis. Et בָּה i ea sine mappic præter normam Eze.14. Respōdi ei בָּה in ea,

¶ אֶל quoque capitur p beth.i.i vt Exo.15. Et pones אֶל.i. in ar ca. Geñ. 49. אֶל.i.i speluca. Et 3. Reg.8. אֶל idest i loco de quo dixisti. Ezech.16. אֶל.i. in omni capite ædificasti, ꝛ.39. sepelientes אֶל in valle Gene. 23. אֶל in spelunca duplici. psal.85. sperantem אֵלֶיךָ in te ꝛ.103. אֶל in locis suis cubabunt.

¶ Lámed quoque ponitur pro in vt dictū est lib.1.cap.19.

¶ אֶת pro in vt dictum est Eze. 20. Et אֶת.i. in præceptis meis non ambulauerunt.

¶ Mem ponitur vice in vt dictum est lib.1.cap.15.

¶ עַל quoque est in Exod.29. ponésque ea עַל־סַל.i.i canistro Hezra.4. Reges fortes fuerunt עַל i. in Jerusaláim, Gene.27. Et עַל־חַרְבְּךָ.i. in gladio tuo viues Jsaiæ.38. Omnibus diebus vitæ nostræ עַל־בֵּית.i.i domo dñi.

¶ בֵּין est inter Geñ.9. Et cū p noibus בֵּינִי בֵּינְךָ אֹבֵינְךָ אֹבֵיהֶם בֵּינוֹ בֵּינוּ בֵּינָם בֵּינֵיהֶם בֵּינֵיכֶם בֵּינֵינוּ Inter eū. inter te. vł inter te. inter me. inter eos. iter eos, iter vos inter nos. ꝛ gñe fœmineo בֵּינוֹת iter Eze.10. ꝛ בֵּינוֹתֵינוּ int nos Gene.26. Et cū beth deseruiēte ad maiorē expssionē vt Jsa. 44. בְּבֵין int hærbā. Repetitur interdū mł'toties vt leuiti.10. Ad discernendū בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר. Inter sāctū. ꝛ iter pphanuȝ. et iter imūdum. et inter mundum. Et cū pnoie passiuo sufficit vnū. vt Gene.15. Et lāpas ignis. q̄ rāsibat בֵּין הַגְּזָרִים הָאֵלֶּה idest in ex diuisiōes istas, Et Deut.1. Audi בֵּין אֲחֵיכֶם iter fr̄es vr̄os. et qñ dictio ē cū lámed vt Eze.22. בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל לֹא הִבְדִּילוּ וּבֵין הַטָּמֵא לְטָהוֹר Inter sctm̄ a pphano nō distīxerūt, ꝛ iter imūdū a mūdo Sed nō sufficit vnū בֵּין si loco lámed, sit vau. Nō enim dicimus בֵּין דָּם וְדָם Inter sanguinē, ꝛ sanguinē, Sed וּבֵין דָּם.

¶ חוּץ extra, ꝛ sic בַּחוּץ ꝛ מִחוּץ Pso. 30. Qui videbāt me בַּחוּץ foris geñ.19. Cū eduxisset eos הַחוּצָה foras,

foras, Et rursus. Et posuit eũ מִחוּץ לָעִיר extra ciuitatem.

¶ סָבִיב est circa psalmo .77. סָבִיב לְמִשְׁכְּנוֹתָם circa tabernacula eorum.

¶ אַחַר est post Genesis.10. אַחַר post diluuium. Et in regimine אַחֲרֵי, Et cum pronominibus אַחֲרָיו אַחֲרֶיךָ אַחֲרַי אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵיכֶם אַחֲרֵינוּ post eum, post te, post me post eos, post vos, post nos,

¶ עֵבֶר est trans, vltra Deute. 30. Neque מֵעֵבֶר לַיָּם trans mare.

¶ הָלְאָה etiam est trans, vltra vt Hamós. 5. Migrare faciã eos מֵהָלְאָה לְדַמֶּשֶׂק. Vltra damascum.

¶ לְבַד est præter leuiti. 9. מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר præter holocaustum matutinum.

¶ Beth est per vt dictũ ẽ libro primo cap.18.

¶ De aduerbijs. Cap.2.

Aduerbiorũ (vt apud græcos, et latinos). ¶ Quædã sũt adiurationis, siue iurationis, quæ fit per beth literam deseruientem, vt dictum est libro primo cap.18. בֶּאֱמֶת in veritate אִם לֹא. Si non, nisi.

¶ Alia sunt abiurationis, siue prohibitionis vt אַל. Ne, de quibus infra eodem capite,

¶ Alia sũt admirationis vt הֲ de quo libro .j.cap.16.

¶ Alia sunt congregationis vt יַחַד vnà, pariter, simul, & cum accẽtu diuisiuo vt soph passúc, vt athnách cũ camés יָחַד, יַחַד psalmo.192. Et יַחְדָּו Gen.13. et psal.13. Et כְּאַחַת כְּאֶחָד prouerbiorũ.28.

¶ Alia sunt comparationis vt יוֹתֵר magis, plus. Ecclesiastis. 7. et mem deseruiens vite יוֹתֵר vt dictum est libro primo capite.15. Et libro.2.cap.8.

¶ Alia sunt confirmationis vt אָמְנָם vere, proculdubio אוּלָם, profecto, vtique Genesis decimo octauo. Et אָמְנָה vere Genesis vigesimo Iehosue septimo אֲבָל vere Gene. decimoseptimo & quadragesimo secũdo אָמֵן po. quadragesimo בְּכֵן vere. Ecclesiastis, 8. לָכֵן vere pri. Regũ. 28.

28. Et אָם vere pucr. 23. Isa. 4. et. 29. ꝛ. 33. הֲלֹא. Nūquid nō ac si dicat ita, vt libro .j. cap. 16.

¶ Alia sunt declarationis .i. videlicet. Scilicet.

¶ Alia sūt depcationis vt אָנָּא cum camés, et lōgū, ꝛ nun cum daghés .i. o, quæso p̄o. 117. et cū he אָנָּה p̄o. 115. ꝛ נָא quæso p̄o. 117.

¶ Alia sūt demōstratiōis vt הֵן en, ecce Isa. 4. ꝛ הִנֵּה p̄o. 32. Et cū pnoib⁹ הִנּוֹ הִנְּךָ הִנְנִי הִנָּם הִנְּכֶם הִנְנוּ או הִנְנוּ הִנֵּה הִנְךָ ꝛc. Ecce ipse, ecce tu ecce ego ꝛc.

¶ Alia sunt disiūctionis vt אוֹ vel, aut Exodi. 21.

¶ Alia sunt diminutionis vt לְפָחוֹת saltem.

¶ Alia sūt dubitationis vt אוּלַי forsitan Genesis. 18. פֶּן ne forte Genesis. 3. Et דִּלְמָא forsan, שֶׁמָּא forsitan.

¶ Alia sunt exceptionis מִלְּבַד de quo ī præpositiōib⁹, Et זוּלָתִי 4. Regum. 24. et זוּלָתִי ꝛ præter iod redundante Deuteronomi. primo. psalmo. 17. et cum pnominibus זוּלָתוֹ זוּלָתְךָ præter eū præter te ꝛc.

¶ Alia sunt exclamationis, et doloris vt אוֹיָה. Heu psal. 119. הוֹ. Heu, væ, Hamós. 5. הוֹי Heu, væ Isaiæ .j. et. 5.

¶ Alia sunt electiōis vt מָה q̄, כִּי אִם Sed psalmo .j.

¶ Alia sunt gentilia vt יְהוּדִית Iudaice Isaiæ. 36. אֲרָמִית syriace Danielis. 2. עִבְרִית. Hebraice יְוָנִית græce, רוֹמִית rhomane.

¶ Alia sunt intentionis vt מְאֹד Valde, יוֹתֵר יוֹתֵר magis magis, et מָה q̄ psalmo. 3. et. 8.

¶ Alia sunt interrogationis vt מָה quid psalmo. 3. Et cum lámed causam iterrogat לָמָּה breue, et lene .j. vt quid psalmo. 41. et. 42. et לָמָּה longū, et cū daghés psalmo. 2. ꝛ. 42. Et הֲ de quo dictū est libro .j. cap. 16. Ubi multa citantur exempla. Et horum quædam interrogāt de substantia, vt מָה quid, ꝛ מִי quis, et quæ, et interdum de qualitate primi Regum. 20. מֶה עָשִׂיתִי מֶה עֲוֹנִי וּמֶה חַטָּאתִי Quid feci, quæ iniquitas mea, et quod peccatum meum, Et. 28. מַה תָּאֳרוֹ. Quæ forma eius Numeri. 22. מֶה quid feci tibi,

Iudi. 13.

Judicū.13. מָה quod nomen tuū, Et pri. Reg.28. מִי quis ego וּמִי i. ꝛ quæ vita mea, Et.2. Reg.7. מִי quis ego וּמִי .i. ꝛ quæ domus mea ꝛc. Et Michæ.j. מִי q̄ prævaricatio . Jahacób, Et מִי .i. q̄ excelsa , Jehudáh . Quæ videntur esse cōtra eos, qui putant מִי de animatis, et rationabilibus dūtaxat dici vt R. Abra, vt R. Dauid. Sed Rabi. Da. prædicta (vt suam tueatur opinionē) sic exponit. Quis causauit prævaricationez Jahacób, et quis excelsa Jehudáh . Et cum dicit quod nomen tuum, nomen ponitur vice substantiæ, ac si. di. Quis es tu? Sed de his latius nostro disseruimus in hebraico dictionario.

¶ Alia iterrogāt de qualitate, ꝛ rei dispōne vt אֵיךְ Jere.2. אֵיךְ Quomodo dices non sum polluta . Et . 4. Reg. 6. אֵיכָה quō faciemus? Thre.j. אֵיכָה . Quomodo sedit sola ꝛc. Et Ester.8. אֵיכָכָה quomodo potero ꝛc. Et longum Canti.5. אֵיכָכָה quomodo induam illam? Et paulo post אֵיכָכָה quomodo iqnabo illos? Et cum hæ Danielis .10. Et הֵיךְ quomodo poterit seru⁹ domini mei ꝛc. Et primi paralipomenō .13. הֵיךְ, quō itroducam ad me arcam dei? Et si diligēter aduertam⁹, admirationem rei, de qua fit sermo hæc significāt.

¶ Alia iterrogāt d̄ q̄titate discreta .i. numerali vt illud Geñ. 47. כַּמָּה . Quot dies annorum vitæ tuæ? Et מָה cū עַל causam interrogat vt Ezechi.21. עַל־מָה propter quid tu gemis?

¶ Alia sūt tēporis interrogatiua vt p̄o.6. Sed tu dñe עַד־מָתַי vsq̄quo? Et sic cū מָה vt p̄o.78. עַד־מָה vsq̄quo domine irasceris in sæculum.

¶ Alia sunt loci interrogatiua vt Gene.37. Indica mihi אֵיפֹה vbi pascūt, Et Genesis.32. Et אָנָה quo vadis? Et primi Reg. 10. אָן . Quo iuistis? Genesis . 42. מֵאַיִן . Vñ venistis? Et .19. אַיֵּה vbi sunt viri, qui venerunt ad te? Et.4. אֵי vbi Hébel frater tuus?

¶ Alia interrogant de possessione vt לְמִי .i. cuius es tu? Exod. 32.

32. לְמִי cuius est aurum?

¶ Dictio iterrogatiua situs nō inuenitur in toto veteri instrumento, Sed pro ea vtimur אֵיךְ quomodo vt אֵיךְ הוּא quomodo est .i. quō se habet interrogātibus, respondem⁹, stat, sedet &c.

¶ Interrogatio relatiōis fit p dictionez מִי. Unde Rebecca interrogans puerū Gene.15. מִי . Quis est vir ille? Respōdit seruus Ipse ē Dñs meus. Et.48. Uidens Israél filios Joséph, dixit ad eum מָה, Qui sunt isti, Respōdit Joséph. Filij mei sūt

¶ Fit etiā interrogatio propinquitatis .i. gradus ppinqtatis per dictionem מָה Ester.8. Ingressus ē Mordochæus ante faciē regis, qa nūciauerat Estér מָה qd cēt ei .i. quoto gradu sibi esset.

¶ Sunt etiā dictiones quæ interrogant de causa, et potissimū finali vt מַדּוּעַ cur, q̄obrem Numeri .15. Et מַדּוּעַ cur eleuamini super cōgregationem domini.

¶ Alia sunt loci aduerbia vt בָּאֵ. Hic, פֹּה hic Gene.19. פֹּא hic Jiób.38. כֹּה hic genesis.31. שָׁם. Ibi, illuc, illic Genesis.18. psalmo .121. שָׁמָּה. Illic, illuc Genesis .19. כֹּה illuc Numeri. 23. עַד כֹּה. Illuc Gene.22. מִשָּׁם Inde, Illinc, hinc Genesis .2. אֵיכָה vbi Canti.j. אֵיכֹה vbi cum chólem.4. Regum.6. loci interrogatiua iam dicta sunt.

¶ Alia sunt negatiua vt לֹא nō, quod secūdū primā impositionem ē negatiuū, q̄q̄ est nōnūq̄ probibitiuū, sicut אַל ne secūdū primā impositionem est probibitiuum, interdum tamen & negatiuū. Et veniunt diuinæ probibitiones cum dictione negatiua לֹא non Exodi.20. לֹא. Non erūt dij alieni coram me, Et לֹא non occides, לֹא nō meccaberis &c. quia non solum probibent, Sed et denunciant, et narrant q̄ ista non fiant, אַל quoq̄ communiter probibitiuum, interdum est negatiuum vt psalmo. 120. אַל non dabit (.i. permittet) vt declinet pes tuus, Et אַל Non dormitabit qui custodit te, Et dictio לֹא nō venit cum nominibus.

¶ אֵין

¶ אַיִן quoq; est negatiuũ, & iũgitur nominib⁹ substãtiuis, et adiectiuis, participijs et alijs partibus indeclinabilib⁹, præterito vero, & futuro nõ iũgit, nisi capiãtur p participio psal. 3. אֵין non est salus, Ecclesiastis .7. אֵין non est iustus, psal. 18. אֵין non est sermo, & אֵין nõ sũt verba. Et cum chiric loco séri pri, Reg.21. Et אִין non est hic, Et cum accẽtu diuisiuo vt soph passũc, vt athnách, vt Zachéph, áleph ẽ cũ camés, et iod cũ chiric vt Exo.17. An אָיִן nõ, Et Nũi.13. An אָיִן nõ, Et cum athnách iterdũ habet patách vt Jiób.3. expectet lucem, וָאַיִן et nõ sit, Et cũ pronominibus אֵינֶנּוּ אוֹ אֵינוֹ אֵינְךָ אֵינֶנִּי אוֹ אֵינִי אֵינְכֶם Non ipse, vel nõ ipse, &c. Sunt et aliæ negatiuæ dictiones vt בַּל בְּלִי אֶפֶם.

¶ Alia sunt optãdi vt אַחֲלַי vtinã psal.118. לוּ לוּא vtinã. vtinã Isai.48.et.64. מִי יִתֵּן Quis det Canticũ.8.

¶ Alia sunt ordinis vt אַחֲרֵיכֵן postea. עוֹד præterea.

¶ Alia sũt psonalia vt אִתִּי אִתְּךָ אִתּוֹ Secũ, tecũ, mecũ &c. de quibus in præpositióibus dictũ est

¶ Alia sunt phibitionis vt אַל ne &c. de qbus dictũ est.

¶ Alia sunt qualitatis vt oĩa nomina adiectiua sine casu sicut כֵּן, אֱמֶת, יָשָׁר, רַע, טוֹב Aeque, vere, recte, male, bene.

¶ Alia sunt qtitatis vt רַב מְעַט וְעַד כַּמָּה Maltũ, parum, modicum, qtum.

¶ Alia sunt remissionis vt מְעַט מְעַט מִזְעָר מְעַט מְעַט paululũ, sensim, pedetentim.

¶ Alia sunt similitudinis vt caph de quo dictũ est lib.1.cap. 17. Et כֹּה sic Geñ.15. Exodi.3. כָּכָה sic, siliter Geñ.45. Exo.12. כְּמוֹ sicut põ.28. Et cũ pnomine כָּמוֹהוּ כָּמוֹךָ אוֹ כָּמֹכָה : כָּמוֹנִי כְּמוֹהֶם כְּמוֹכֶם כָּמוֹנוּ sicut ipse, sicut tu &c.

¶ Alia sunt temporis vt עַתָּה nunc, et cum accentu diuisiuo עָתָּה lo.gum est. כְּבָר Jam, dudum et dicitur tam de præterito q̃ de futuro Ecclesiastis.1.& 2.&.3.&.6. נָא nunc psalmo.117. אָז tunc psalmo.2. אֲזַי tunc psalmo. 123. הַיּוֹם hodie psalmo.2. מָחָר Cras Gene,30. מָחֳרָת cras Geñ.19.

Geñ.19. תְּמוֹל heri Iiób.8. אֶתְמוֹל heri pri. Regum.10. אֶתְמוֹל heri Isa.30. אֶמֶשׁ Heri aut nocte p̄terita Gene.19. שִׁלְשׁוֹם Nudiustertius Geñ.31. שׁוּם זְמַן Aliquādo. פֶּתַע Statim, subito, repente Nūeri.35. puer.6. פִּתְאֹם statim Isai.29. תָּמִיד quotidie, iugiter, semp. p̄o.15. Isai.21. עַד Donec Gene.3. בֹּקֶר Mane. עֶרֶב vesperi, מָתַי Quādo Gene.30. עַד מָתַי Usqquo puerb.1. עַד אָנָה Usqquo. psal.12.

De coniunctionibus.
Caput.3.

Coniunctionū quædaz sunt copulatiuæ vt וְ de cuius significatiōe, ꝛ punctatura dictū est lib.1.cap.21, ꝛ 22.ꝛ.23.ꝛ.24. כִּי אִם Sz psal.1. כִּי אֲבָל Sed.

Quædaz sunt disiunctiuæ vt אוֹ vel, aut.

Quædā subcōtinuatiuæ vt כִּי qr, quoniam.

Quædā causales vt לְמַעַן, כִּי qr, עֵקֶב eo q̄, qr, יַעַן eo q̄, qr.

Quædā dubitatiuæ vt אִם Si אוּלַי forsan, פֶּן ne forte.

Quædā electiuæ vt מָה q̄, etmem.

Quædā diminutiuæ vt לְפָחוֹת Saltem.

Quædā aduersatiuæ vt כִּי q̄uis, אַף עַל פִּי q̄uis. q̄q̄.

De modo inueniēdi radices hoc ē themata. ꝛ primitiua oīm hebraicarū dictionū et particulatim nominū. Caput.4.

Uāq̄ ex secūdo ꝛ tertio libro. ꝛ nominū: et verboꝝ ferme oim. q̄ sacris cōtinētur in literis: possunt cognosci radices.i.themata: ꝛ primitiua, attamen quoniā harū notio ad sanctarum scripturarū inteligentiam: plurimū conducit: operepreciū fore duxi: quonā pacto nominū: ac verborū radices, possint ineniri, declarare.

rare. Et in primis meminissent cessum est, q̃ sunt literæ semp̃ radicales, ꝛ quæ modo radicales, modo sunt deseruiētes, de q̃bus dictū est libro. I. capite. 15. Deinde opus est memoriter tenere, q̃ sunt noīa, ꝛ verba p̃fecta, q̃escētia, defectiua, ꝛ geminata. de q̃bus dictū est libro. I. cap. 16. Et libro. 3. cap. 2. His præcognitis annotādū est q̃ שֹׁרֶשׁ. idest radix dictionū appellātur literæ, q̃ vel actu semp̃ sunt in dictiōe, vt imp̃fectis, vel potētia pūctorū regaliū, aut daghés, vt in q̃escentibus, defectiuis, ꝛ geminatis. Et vt sæpe nūero cōmemorauimus omniū fere nominuꝫ, ac verborū simplicium radices tres cōtinēt literas. Et in noībus q̃dem perfectis simplicib⁹, nil est dubitatiōis, aut difficultatis. cū tres tātū ꝯtineāt lr̃as radicales, vt דָּבָר verbum, כְּתָב scriptura, זְאֵב lupus, שְׁכֶם humerus, לֵבָב cor נָקָם vltio. Et cætera de q̃bus agitur lib. 2. cap. 16. In alijs vero q̃ accidētales ꝛ deſeruientes suscipiūt lr̃as, quæ sūt אֵלֵינוּ כָּתַב מֹשֶׁה vt dictū ē libro. I. capi. 15. siue הָאֱמַנְתִּי in noibus remotis his lr̃is, tres q̃ remanēt in noibus p̃fectis sūt radicales, siue illæ lr̃æ accidētales fuerit ĩ p̃ricipio tātū, siue in fine dūtaxat, siue in p̃ricipio, ꝛ in fine אֶשְׁכָּר munus, אֶצְבַּע digitus, remoto áleph accidētali remanent tres literæ radicales צָבַע שָׁכַר, Et in אִמְרָה שִׁפְחָה ācilla eloquiū, remoueat̃ he accidētale qđ est signū fœminei gn̄is, remanēt אָמַר שָׁפַח radicales lr̃æ Et in מִלְחָמָה מִשְׁפָּחָה familia, bellum, remotis mem et he literis accidentalibus, remanēt לָחַם שָׁפַח radices, Et ita ĩ cœteris compositis ex literis accidētalibus, tres actu habentes literas radicales.

¶ Et ĩ quiescētibus ĩ מָאוֹר מָקוֹם locus, luminare, remoto mem accidentali, remanent אוֹר קוֹם radicales lr̃æ, Et in צוּרָה שׁוּבָה remoto he signo fœmineo, remanēt צוּר שׁוּב radicales, Et in מְשׁוּבָה מְרוּצָה cursus, conuersio, remotis mem. et he accidentalibus, remanent שׁוּב רוּץ radicales literæ, Sed interdum in q̃escētibus

quiescētibus non sunt tres lfæ radicales apparētes, siue actu, vt in p̄dictis, Sed ī potētia pũ-ctorũ regaliũ, quæ habent ī potētia literā q̄escentē, vt sunt camés, seri, chiric cũ iod post se, chólem, vt זָדוֹן superbia, remotis vau, & nun accidētalibus, remanet זד, & in potētia camés est vau, & sic צור est radix. Et i זֵדוֹן superbus, remotis itidē vau, et nun, remanet זד, & in potētia seri est vau, & ita radix est צור, Et in עִיר civitas, remoto iod signo pũcti regalis, remanet in potētia chiric vau, & sic radix est עור Et in הֲנָפָה cribratio, remoto vtroq; he accidētali, remanet נף & in potētia camés est vau, & sic radix est נוף. Et in תַּאֲוָה תְּעָלָה remoto tau accidentali, remanent radicalia אָוָה עָלָה. Et in תַּבְנִית exēplar תַּכְלִית cōsumatio remoto vtroq; tau. et iod signo regalis puncti in cui⁹ potentia est he, remanēt radicalia בָּנָה כָּלָה.

In defectiuis cōmuniter deficit nun. aut iod quorũ vicē gerit daghés vel regale punctum vt in מַסּוֹר מַסָּע serra. fós, remoto mem accidentali, & apposito, nun quod est in potentia daghés, radicalia erunt מָסַר נָסַע. Et in מַתָּנָה מִשְׁמֶרֶת donum, custodia, remotis mem, et he accidentalib⁹, et apposito iod, quod est in potentia chólem, radicalia erunt נָתַן נָשַׁר. Et in מוֹשָׁב מוֹרָשׁ sedes, possessio, remotis mem, & vau: et apposito iod, quod est in potentia chólem, radicalia sunt יָשַׁב יָרַשׁ. Et in תּוֹכֵחָה increpatio, remotis tau, et he accidentalibus, et apposito iod, quod est in potentia chólem, radicale est יָכַח, Et in שֵׁנָה דֵעָה. Somnus, scientia, subaudito, vel apposito iod quod est in potentia seri, & remoto he signo fœmineo radicalia sũt יָשֵׁן יָדַע vel ex verbis iudicamus nomina.

In geminatis vero perfectis idest quæ tres habent radicales literas, non est errandi ansa: in alijs vero considerãdum est daghés: quod vicem supplet deficientis literæ, vt in מְגִלָּה מְחִלָּה volumen, principium, remotis mem: et he accidenta-

libus lr̄is, et apposito lámed, quod est in potētia daghés, remanent radicalia גָּלַל חָלַל, Et in זִמָּה חִתָּה cogitatio, pauor remoto he signo fœminco, ꝛ appositis mem, ꝛ tau, quæ sūt in potentia daghés, radicalia sunt זָמַם חָתַת, Et in עֹז חֹם fortitudo, calor, appositis Záin, ꝛ mē, quæ sūt in potentia chólem, radicalia sunt עָזַז חָמַם, vel quia inuenimus verbum geminatum, iudicamus geminata.

¶ Præterea si à noīe verbuz ꝓficiscatur ex verbo ipso poteris iudicare de nomine. Dicimus עָשׁ .i. tineam esse de geminatis, quia inuenim⁹ psal. 30. Et ossa mea עָשְׁשׁוּ corrosa sunt, Et דָּג piscis dicimus eē à דָּגָה nō solū q̄a in plī nō habet daghés Sed etiā, quia iuenimus Gene. 48. וְיִדְגּוּ et crescāt instar pisciū, et חָרוֹן ira dicimus esse à חָרָה verbo, Et תֵּבֵל orbis dicim⁹ esse à בָּלַל ז׳, מְגֵרָה serra á גָּרַר, Et חֻפָּה nō solum ex daghés, Sed etiaz, quia inuenitur חָפַף iudicamus eē de geminatis, Bissyllaba daghessata ostēdūt monosyllaba esse geminata vt בַּת, et כַּל ex מַלִּים, et בָּתִּים.

¶ De modo inueniēdi radices verborum.

Caput .5.

Inuenire radices verborū perfectorū, quæ tres habēt sēp radicales lr̄as, nl̄la ē difficultas ī quocūq; fuerit binián, Remotis .n. lr̄is accidētalib⁹ vt puta q̄ ꝑsonas, aut gn̄a, aut nūos, aut modos ꝯstituūt, vł q̄ sūt formatiuæ ꝯiugationū, q̄ remanēt, sūt radicales, vt ꝑfacile ē videre ī sigulis supra memoratis binianím, seu cōiugationib⁹. Particulatī tn̄ ī verbis ꝑfectis ṗmæ, ꝛ scd̄æ ꝯiugatiōis, inuēta t̄tia ꝑsona masculini ṗteriti, q̄ nullas hz accidētales lr̄as, iuēta ē radix oīm ab ea deriuatoꝝ, cui⁹uis ꝑsonæ, gn̄is, nūeri, aut modi. Et sic in verbis quoꝝ pr̄a q̄ ē iod q̄escit, aut vltima, q̄ ē áleph, vł he iuēto ṗdicto ptō, aut etiā ipatiuo,

quæ præter radicales, nullā habēt deseruientem, vt פָּנָה respexit, ꝛ פְּנֵה respice inuentis, iudicas radicem וַיִּפֶן et respexit esse פָּנָה sic וַיֵּצֶר ꝛ: וַיֵּרֶד à יָרַד ꝛ foꝛmauit à יָצַר ꝛ. וַיַּרְא et vidit à רָאָה ꝛ: וַיַּעַשׂ Et fecit ab עָשָׂה. et ita in alijs.

¶ Sed in verbis quoꝛū secūda quæ est vau: q̄escit, iudicamus ex macóꝛ: vel futuro: in quibus est vau q̄escens de præterito. et participio. in quib⁹ vau est solū in potētia pūcti regalis camés vt ex לָקוּם surgere: ꝛ לָשׁוּב cōuertere: vel ex אָקוּם surgā: אָשׁוּב cōuertar iudicam⁹ קָם שָׁב קָם קָמִים שָׁב שָׁבִים. Surrexit: cōuers⁹ est. surgens. tes, conuersus. si. esse à קוּם שׁוּב.

¶ In geminatis vero si inueniatur perfectū. i. habens tres radicales literas: ex illo iudicamus de īperfectis. ꝛ deficiētib⁹ vt puta: q2 inuenim⁹ מָלַל תָּמַם זָכַךְ סָבַב iudicamus q̄d מַל זַךְ סַב: et alia prædictoꝛū verboꝛū defectiua: sint ex geminatis ꝛ, sic de alijs, de q̄bus dictū est libꝛo. 3. ca. 34. Q̄ꝙ dignosci possint: ꝛ ex pūctura patách, quæ geminatoꝛuꝫ est ꝑpꝛia: sicut camés est ꝑpꝛiū verboꝛū quoꝛum secunda: quæ est vau. quiescit. Et ex daghés, quod est in secunda radicali litera vt מַלּוּ תַּמּוּ זַכּוּ סַבּוּ. Quæ enim sunt cum huiuscemodi daghés sunt de geminatis: futura etiam geminatoꝛum in binián nifhál defectiua per patách discernuntur à futuris defectiuis quiescentium: vt suo in loco dictum est.

¶ Est et alius cognoscendi modus communis nominibus: et verbis: videlicet: vt enitamur verboꝛum. ac nominum significata non ignoꝛare. Agnito enim (exempli gratia) quod גָּזַר est coxit: statim iudicam⁹ quod וַיָּזֶד. Et coxit Jabacób ꝛc. Genesis. 25. à prædicto deducitur verbo. Et cognito ꝙ אֹזֶן est auris, et verbum ab eo deriuatum auribus percipere. aut aures inclinare. illud pꝛouerb. 17. Mendax מֵזִין (Q̄ꝙ caret áleph) iudicamus deduci ab אֹזֶן, ꝙ significet aures inclinat linguæ pꝛauitatum, et ꝙ perfectum est

מְאַזְּיִן. Et q̃a scimus q̄ תּוֹפְפוֹת significat tympanizantes, iudicam⁹ q̄ ף ת timpanū sit à תֹּף. Et ita de alijs poterimus p̄facile decernere.

¶ Est etiã ⁊ alius cõmunis cognoscẽdi modus videlicet vt p̄ similia nobis nota, iudicem⁹ de de alijs similib⁹ nobis ignotis, vtputa si nouerim q̄ radix יָקוּם surget, ē קוּם, iudicabo q̄ radix יָשׁוּב sit שׁוּב, q̃a sũt similia, et de similibus simile iudicum eē debet. Et ita de alijs ⁊ verbis, et nominibus vt אָקוּם et אָשׁוּב. Et תְּקוּמָה תְּשׁוּבָה surrexio, conuersio, ⁊ קַל וָכוֹ. Et פַּת, קַל, quæ sunt de geminatis. Sed hic modus errandi ansam potest præbere rudibus. Quippe q̄ multa sint similia, quæ diuersas habẽt radices, vt תּוֹכֵחָה תּוֹעֵבָה Abominatio, increpatio prioris .n. radix est תָּעַב, alterius יָכַח. Et בְּרָכָה, שֶׁרֶךְ ⁊ מוּם à יָקוּם יָשׁוּף et עֵרָה, בָּרַךְ à מְעָרָה מֵעַר ⁊ non vt plærique putauerunt. Et idcirco modus iste iudicandi non mediocri indiget cautiōe, ne similitudine interdum decipiamur. Sed iam ad regulas nonnullas trãseamus perutiles ad intelligentiam sacrarũ literaȝ.

¶ De reglis p̄utilib⁹ ad intelligentiam simplicem .i. literalem sensũ sacraȝ lr̃arũ. Cap. 6.

PRima regula propositio vniuersalis affirmatiua in scriptura, non accipitur semper vniuersaliter, simpliciter, et absolute.

¶ Propositio vniuersalis affirmatiua sacris in literis īterdũ vniuersalit̃ capitur vt psal. 24. Omnes viæ dñi misericordia, ⁊ veritas, Et puer. 30. Omne eloquiũ dñi examinatũ, aut ꝯflatũ. Et id gen⁹. Et hæc vniuersalitas referẽda ē ad dictiōeȝ cui iũgit̃ vt .2. para. 9. Et magnificat⁹ ē rex Selomōh p̄ oib⁹ regib⁹ t̃ræ ⁊c. ītelligẽdũ ē nō simpl'r p̄ oibus regib⁹ vniuersæ terræ, Sed

præ oĩbus regibus terræ Israël ꝛ eius termini. Interdũ tamen vniuersalis nõ intelligit abso lute vt leuit. 11. Oẽ qd̓ hꝫ diuisã vngulã, ꝛ ruminat ĩ pecorib⁹, co medetis. Qd̓ nõ extẽdit ad ca dauera, ꝛ rapta a bestijs. ꝛ Gene. 3. Et vocauit Adã nomẽ vxo ris suæ Chauuáh eo ꝙ esset mr̃ oĩm viuẽtiũ, qd̓ nõ extẽdit ad ir ratiõalia. Et. 41. Oĩs terra ve nit ĩ Aegyptũ. Et pticularit qñ ꝙ capit vt oẽm escã abomiata est anima eoꝝ. i. mãna. Ps. 106.

Secũda regl'a Indefini ta capitur interdũ vt vl'is.

Indefinita quoꝙ ĩterdũ capit vt vl'is, Ut Exo. 21. Maledicẽs pr̃i suo, et mr̃i suæ, moriẽdo moriet, Et eo. ca, pcu tiẽs pr̃em suũ, ꝛ mr̃ẽ suã moriẽ do moriet, Et iteꝝ. Si pcusserit vir seruũ suũ ꝛc. Et pcutiẽs vi rũ moriẽdo moriet, Ac si dicat Quicunꝙ maledixerit, q̇cunꝙ percusserit ꝛc.

Tertia rl'aꝙ negatio nõ solũ postposita, Sꝫ ꝛ p̄posi ta signo vniuersali, suæ eq̇ pollet contrariæ.

Negatio postposita suæ æq̇pollet cõtrariæ vt di cũt dialetici vt Exo. 22. Oẽm viduã, ꝛ pupillũ nõ afflige tis. i. nullã viduã, ꝛ nl'lũ pupillũ affligetis, Et leui. 3. Oẽm adi pẽ, ꝛ oẽm sãguinẽ nõ comedetis i. nullũ, Et sic ĩterdũ præposita vt Exodi. 20. Nõ facies omne opus. i. nullũ opus facies, quod infertur ex contradictoria illi us. Aliquod opus nõ facies.

Quarta regula ꝙ gen⁹ pro specie capitur ꝛ cõtra.

Mos quoꝙ diuinæ scri pturæ est vt gen⁹ pro specie, ꝛ cõtra, capiat, et sic totum pro parte, et cõtra vt Genesis. 6. Delebo homi nem quem creaui ꝛc. per quem intelligit et reptilia, et vola tilia. Unde postea dixit ab ho mine vsꝙ ad animantia, à re ptili vsꝙ ad volucres cœli, Et Leuitici. 20. Qui dederit de se mine suo Mólech, idest idolo sic nominato, per quod ĩtelligit omne aliud idolũ. Et psal. 111. Beatus vir qui timet dominũ, per quem et mulierẽ intelligit

Et Ecclesiastis.1. Et nō ē omne nouū sub sole .i. sub cœlo à parte totum, Et leuiti.19. Ephah iustus, & hin iustus erit, p quas mēsuras oēs alias itelligit mēsuras, Exo.24. Nō coques hædū in lacte matris suæ, p quē intelligit & alia aīalia, Et Hamós.9. Super contritione Joséph.i. Israél, Et illud Et vidit Ephráim.i. Israél, Et Exo.22. Dijs .i. sacerdotib⁹ nō maledices. Et illud propť Achaz regē Israél.i. Jehudáh, Et illud Et mľtiplicabiť quæ derelicta ē in medio terræ. i. Israél, q̄ pars est terræ. Et ē figura q̄ dicit̃ synecdoche cū à parte totū, vel à toto pars itelligitur vt Exo.1. Omnes aīæ q̄ egressæ sunt &c.

¶ Quinta regula. Qđ vt plurimū vsu venire solet, qđ raro cōtingit, ꝯphēdit.

Mos quoq; diuinæ scripturæ est, vt per id qđ vt plurimū vsu venire solet, id quod raro cōtingit, itelligat vt Exo.22. Omnē viduā, & pupillum non affligetis, per quos intelligit et alios quos non ē fas, vt lædamus, vt opprimamus, Et Deuť.23. Uir qui nō fuerit mūdus ab accidente noctis (.i. nocturna pollutione), per quod et diurnum intelligit, q̄ꝗ raro vsu venire solet, Et.22. Cū ædificaueris domum nouā, facies murum tecto tuo, p quē intelligit, et alia necessaria, & ꝯsētanea, Et eo.cap. Non arabis in boue, & asino pariter, p quod intelligit non esse arādum cū diuersarum specierum aīalibus.

¶ Sexta regula. Memorato maiori numero, minorē sæpe omittit. Aut sic Numerus determinatus pro i determinato sæpe poniť.

Mos p̄terea sacræ scripturæ ē vt memorato maiori numero, minorem omittat, aut certe vt determinatum p indeterminato ponat numerū, vt prouerbi .24. Septies cadet iustus .i. multoties, Et psal.118. Septies i die laudem dixi tibi, Et Zacha.3. Super lapidē vnum septē oculi (.i. multiplices custodiæ) Et

pri. Reg.2. Donec sterilis peperit septem .i.mltos, Et leuiti. 26. Increpabo vos septies (.i.multoties) sup peccatis vestris, Et Isa.4. Et apprehendēt septem mulieres (.i.multæ) virū vnum, Et psal.ij. purgatū septuplū .i.multoties, Et Iiob. 19. Decē vicibus ꝯfūditis me, Et pso.90. Cadent à latere tuo mille, et decem millia à dextris tuis, Et Ecclesiastis.ij. Da partem ipsi septem, et ipsi octo.

¶ Septima regula. Quod est vnius sēsus attribuitur alteri.

Mos quoq; scripturæ ē, vt quod est vnius sensus propriū, alteri tribuat vt Genesis.27. Vide odorem filij mei, est sicut odor agri pleni, Et Exo.5. fetere fecistis odorem vestrū in oculis pharaonis, Et .20. Et omnis populus videbant voces, et psalmo. 33. Gustate, et videte, quia suauis est dominus.

¶ Octaua regula q̄ vnum tempus pro altero ponit.

Diuinæ quoq; scripturæ est vt vnum temp⁹ pro altero ponat, vt præteritum pro futuro, et futurum p præterito, et ita de alijs, queadmodū ostendimus libro. 3. cap.12.

¶ Nona regula ē q̄ vna litera p altera, & vnū pūctū pro altero ponitur.

Adhuc sacræ scripturæ ē vt vnā lrām p altera, et vnū pūctū p altero ponat, vt ostēdim⁹ li.j. cap.26. et 27. Et ē metaplasm⁹ q̄ dr̄ antithesis, vl' figura q̄ dicit Antistoechon, quē pleriq; nō obsuātes interp̄tes, ansā mltoꝝ cæperūt erroꝝ, vt i nr̄is scholijs sup vetus instrumētum, multis ostēdimus in locis.

¶ Decima rl'a q̄ nō mō lræ Sed & dictiōes iterdū i scriptura deficiūt diuina.

Amplius diligēt aiaduertendū est non modo literas, Sed et dictiones interdum sacris in literis deficere, vt multis patefecimus exemplis libro.1.ca.25.

Et potest

Et potest dici metaplasm⁹ iste Eclypsis .i. defectio .Quæ fit quoties pleno ītellectui lr̃æ, vl' dictiões subtrahũtur aliquæ vt Jehos.10. Et superstites שָׂרְדוּ (deest אֲשֶׁר .i. qui) sup fuerunt ex eis, venerũt ad vrbes, Et pri. Reg.13. Scdz temp⁹ qd (subauditur אָמַר .i. dixit) Semuél, Et .24. וַתָּחָם .Et pepercit tibi subaudit נַפְשִׁי aīa mea, vel עֵינִי oculus meus, Et.2. Reg.6. Et extēdit (vel misit) ad arcā subaudiēdum est יָדוֹ .i. manũ suā, Et .3. Reg.22. Et lauit currũ subaudi lauans, Et Gene.48. Et nunciauit ipsi Jahacób, sub audi nũcians, Et eo.cap. Et dixit ad Joséph subaudi dicens, Et numeri .26. Quā peperit eā leuitæ subaudit pariēs, Et ps̄o. 57. Tēdet sagittas suas subaudi, aut tēdēs, aut vnusq̄sq; eoꝝ.

¶ Undecima regula ē q̄ i scriptura sacra sæpe verba p aduersũ intelligũt, aut ē proprio trãsferuntur loco.

Amplius sacris in literis verba per aduersũ intelliguntur, Et est figura hyppalage .i. submutatio, quando (vt dictum est) per aduersum verba intelliguntur, aut quando ē suopte loco in alium trãsferũt vt Hose.14. Omnē dimittes iniquitatem p omnē iniquitatē dimittes, Et ps̄o. 93. Omnis malefaciens inimicus in sanctitate .pro omnis inimicus, Et.75. ppinastis nobis in lachrymis mēsuram pro lachrymas in mensura, Et.86. Et ipse fundauit eam altissim⁹ pro ⁊ ipse altissimus, Et.115. vota mea domino reddam coram nunc omni populo eius pro reddam nunc coram omni populo eius, et .137. Qm̄ magnificasti super omne nomen tuũ eloq̄um tuũ pro super oē eloquiũ tuum nomen tuum, Et Hamós.5. Et luctum ad scientes lamentum pro .Et scientes lamentũ ad luctum, Et Ezechielis.39. Dabo Ghogh Locum sepulchri ibi p ibi, locũ sepulchri Et Jiób.38. Nũ nosti tunc q̄ nasciturus esses pro .Nũ nosti q̄ tunc nascitur⁹ esses, Et ps̄o.137. etiā inimicos meos extēdes, (aut mittes)

manũ

manũ tuã pro Etiam super inimicos meos, quod. R. Joséph exponit. Super irã, vt .lxx. interpretes, Et. 4. Reg. 9. Et posuit in stibio oculos suos p stibiũ i oculis suis, Et Judicũ. j. Et ciuitatẽ miserũt in ignẽ p ꝛ ignẽ miserũt in ciuitatem, Exodi. 3. Rubus ardebat i igne p Ignis ardebat in rubo, Leuiti. j. Homo cũ obtulerit ex vobis oblatiõez pro homo ex vobis, Et Jeho. 15. Et fuerunt vrbiũ ab extremo pro ab extremo vrbium, Et Jiób. 40. Et fune merges linguam eius pro in lingua ei⁹ merges funẽ, Et p̃o. 73. Miserunt in ignẽ sãctuariũ tuũ pro Miserunt ignẽ in sãctuariũ tuũ Et. 103. Sup mõtes stabũt aq̃. i. Sup aquas stabũt mõtes.

Duodecĩa regula q sacris in literis aliqua dicũtur per metathesin.

Sacris præterea in lřis aliqua dicunt p metathesin. i. p trãspositionẽ lřaꝝ vt pũer. 18. Verba bilinguis quasi מִתְלַהֲמִים. i. pcussiões p מִתְהַלְמִים ab halã, quod sũt qui exponũt quasi blanda à laham, Et psal. 71. יִרְעַשׁ pro יַעֲשִׁיר ditabit, sicut libanus fructus eius, quod Rab. Jonáh exponit. Crescet, et multiplicabitur. Et. 2. Reg. 22. תִּתַּפָּל pro תִּתְפַּתָּל puerꝰsus eris, Et eod. cap. וַיַּחְגְּרוּ pro וַיַּחְרְגוּ. Et mouerunt se, Et p̃o. 97. תִּמְחַץ pro תֶּחְמַץ rubescat pes tu⁹ ꝛc. Et sic כֶּשֶׂב Et כֶּבֶשׂ agn⁹, aut ouis, Et שַׂלְמָה et שִׂמְלָה vestimentum, Et sic nonnulli exponunt illud. וְהַעֲמַדְתָּ Et labi facies eis renes coꝝ pro וְהִמְעַדְתָּ.

Tertiadecĩa est q sacris in lřis est trãsitus ab vna psona ad aliã in eod versu.

Adhuc sacris i literis mos ẽ vt i eodẽ versu ab vna psona ad aliã transeat vt Gene. 49. A præda, vel propter prædam fili mi ascẽdisti, in curuauit se, accubuit vt leo Jsaiæ. 22. Expellam te de statione tua, et de statu tuo destruet te Et. 52. peccauimus ei, ꝛ noluerũt in vijs eius ãbulare Et Jiób. 16. Verũtamen nunc vexauit me, desolasti oẽs artus meos

meos. ps. 80. Et comedere fe-
cit eū de adipe frumēti, & de pe-
tra melle saturabo te. Isa. 1. Cō-
fūdētur ab idolis, quos deside-
rastis. Et. 33. Miserere nr̄i &c.
brachiū eorū, Et. 48. Congre-
gamini oēs vos, & audite, quis
in eis ānūciet ista? Et i Hoba-
diab. i. Abdia ponēt plagā subt
te, nō ē sanitas in eo, Et. 3. Re
gū. 22. et Miche. 1. Audite po-
puli oēs ipi, Et Miche. 7. Re-
uertetur, misebit nr̄i, subijciet
iniq̄tates nostras, et proijcies i
pfūdum maris oīa pectā nr̄a,
Et. 2. Et vxorem adolescentiæ
tuæ, ne despiciat. Sopho. 3. Ex
te fuerūt, onus eā opprobrij.

¶ Quartadecia q̄ sacris i lr̄is vna dictio manet vice duarum.

Amplius sacris in lr̄is
mosē, vt vna dictio vi-
ce duaꝶ maneat vt ps.
1. Iō nō resurgēt ipij i iudicio &
peccatores i ꝯgregatiōe iustoꝶ.
i. neq̄ pctōres, Et. 9. Nō in se-
culū erit i obliuioēm pauꝑ, pa-
tiētia pauperū peribit i sæculū
idest non peribit, Et. 43. nō est
ꝯuersū retro cor nr̄z, & declina-
sti semitas nr̄as. i. & nō declina
sti, Et. 49. Nō super sacrificia
tua arguā te, et holocausta tua
corā me sēp. i. neq̄ sup sacrifici
a, si nō sit corā me sēp. Et puer.
17. Dānū iferre iusto nō ē bonū
ꝑcutere pricipes ꝑꝑ rectitudinē
i. nō ē bonū ꝑcutere &c. leui. 10.
Nō moriemini. & sup oēz syna-
gogā irascet. i. neq̄ sup oēz &c.
Iudicū. 18. Et nō ꝯfūdētem &c.
possidētē. i. neq̄ possidētē. & pri.
Reg. 2. Ne m̄ltiplicetis vt lo-
quamini sublime, egrediat ve-
tus. i. neq̄ egrediat. puer. 30. nō
didici sapiam. & sciētiā sanctorū
i, neq̄ sciētiam. ps. 56. Anima
mea i medio leonū. ardētiū. i. i
medio ardētiū. & 64. spes oīm
finiū træ, & maris. i. finiū maris
Et. 68. Pulchrior erit dño q̄
bos, iuuēcus. i. & q̄ iuuēcus. puer.
9. Corripiēs drisorē accipit si-
bi ignominiā. & arguēs ipiū ꝑꝑ
maculā eius subaudi accipit sibi
ignominiā, & 13. filius sapiēs eru
ditionem patris, et delusor nō
audiuit increpationez. i. filius
sapiens audiuit eruditionem
patris

patris, et filius delusor nõ audiuit increpatiõez pr̃is, Et.14. Eruit aĩas testis veritatis, et loq̃t mẽdacia doli .i.testis doli. Hæc sũt diligẽter aĩaduertẽda nc vt (vt plærisq̃ ĩterpretibus vsuuenit) affirmatiuã p̃ negatiua capiamus .

¶ Quitadecima ẽ q̃ numerus plr̃is capit̃ p̃ vno ẽ pluribus aut p̃ vnoquoq̃ ẽ plr̃ibus

Mos præterea est sacris in lr̃is vt plr̃is numeris capiat̃ p̃ vno ẽ plr̃ibus, vt p̃o.j. Quod plãtatũ ẽ secus riuulos aquar̃ .i. vnũ ẽ riuulis, Et Judicũ.12. Sepultus ẽ in vrbibus Ghilbád.i.in vna ex vrbibus. Zacha.9. Sedẽs sup̃ asinũ, et sup̃ pullũ filiũ asinarũ .i. vnius ex asinabus, Et Jonáh .i. Descẽdit ad latera nauis .i. ad vnũ ẽ lateribus, Et Gen̄.19. Cũ subuerteret vrbes ĩ q̃bus hitauit. i. in quarũ vna hitauit, Et pri. Reg.18. Jnduabus gener eris .i. ĩ altera ẽ duabus, Et pri. Reg.j. Et fuit vir vnus de Ramathái. i. de altera Ramóth, Et sic plr̃e capit̃ p̃ vnoquoq̃ de mltis Gene.26. Et fuerũt exacerbãs spm̃ i. vnaquæq̃ ear̃ fuit exacerbãs. Et .27. Maledicẽtes tibi maledictus, ꝛ bñdicẽtes tibi bñdictus i. vnusq̃sq̃ ẽ maledicẽtibus, et vnusq̃sq̃ ex bñdicẽtibus, Exodi. 17. fuit manus eius .i. vtraq̃ manus. Gene.49. filiæ ĩcedebat .i. vnaquæq̃ ẽ filiabus, et pri. Reg. 4. Et oculi eius caligauit .i. vterq̃ oculus, p̃o.118. Rectũ iudicia tua.i. vnũq̃dq̃ ex iudicijs tuis, puer .1. Sapiẽtiæ foris p̃dicabit .i. vnaq̃q̃ ẽ sapiẽtijs, ꝛ. 9. itidẽ Sapiẽtiæ ædificauit domũ suã, Et.3. Et fulciẽtes eam beatus .i. vnusq̃sq̃ ẽ fulciẽtibus, Et eo.cap. et stulti exaltat ignominiã .i. vnusq̃sq̃ ẽ stultis, Et. 14. Sapiẽtes mulieres ædificauit domũ suã .i. vnaq̃q̃ ẽ sapiẽtibus .

¶ Sextadecima est q̃ frequẽt̃ particula or̃onis non ligat̃ cum dictiõe p̃piqua, Sed remota .

Adhuc mos est diuinæ scripturæ, vt particulæ or̃onis ligẽt̃, nõ cũ p̃piqua

qua, Sed cũ remota dictiõe vt ꝑo.39. Veritatẽ tuã, ⁊ salutare tuũ dixi, nõ abscõdi mi̇ꝑicordiã tuã, et veritatẽ tuã. in ecclesia mľta, particulæ i eccľia magna ligať cũ dixi, et nõ cũ abscõdi. Nã si ligareť cũ abscõdi, dixisset מִקָּהָל ab ecclesia. Et psal. 138. Mirabilia opa tua, et aĩa mea cognoscit valde. dictio valde ligať cũ opa tua. Et ꝑo.118. ꝑcepta tua custodiã, ne dereliquas me vsq; valde, dictio valde ligať cũ custodiã. Et Exodi. 23. Caue à facie ei⁹ ⁊c. qa nomẽ meũ i medio ei⁹, quia nomen. reuertiť ad caue ⁊c. Et.3. Reg.6. Anno quarto, mẽse Ziu, ip̃e est mẽsis scõs. quo regnauit Selomóh, quo regnauit reuertiť ad ãno quarto, Et Jsa.47. Saluẽt te astrologi cœli, vidẽtes i stellis, scire faciẽtes mẽses, ab his q̃ vẽtura sũt sup te. Ordo ẽ saluẽt te ab his q̃ ⁊c. Et Deuť.15. Et etiã ãcillæ tuæ facies sic, reuertiť ad. Si dixerit tibi ⁊c. Et Exo.15. Tũc ẗriti sũt pꝛicipes Edóm, ⁊c. defluxerũt oẽs habitatores Chenáhan, cadat sup eos ⁊c. Cadat reuertiť ad pꝛicipes Edóm ⁊c. Et.3. Reg.2. Et posuit sãguine belli in pace, qð referť ad Abnér, et nõ ad Hamasá, Et ꝑo.98. Jn colũna nubis loq̃bať ad eos, qð referť ad Moséh, et aharón, et non ad Semuél.

¶ Decimaseptima Sacris i lřis mľta quo ad sẽsũ redũdãt, q̃ si dempseris, in cõgruam facies orationẽ.

Præterea sacris i lřis mľta, quo ad sẽsũ redũdãt, q̃ si demere volueris, i ꝯgruã facies oꝛonẽ ꝙ hebꝛeæ liguæ, is sit loquẽdi modus sicut Exo.25. אֲשֶׁר יִסַּךְ בָּהֶן q̃bus libabiť i eis ꝑ i quib⁹ libabiť, vbi i eis redũdat quo ad sẽsũ, Et Geñ.2. אֲשֶׁר־בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה Quo i eo aĩa viuẽs. i. iquo ẽ aĩa viuẽs, Et iterũ אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ quo semen ei⁹ i eo ꝑ inquo sit semẽ ei⁹, vel cuius semen sit in eo, Et id genus multa sũt.

¶ Decimaoctaua ꝙ sacris i literis nõnulla sunt quæ scribũť, et nõ legũtur, vel cõtra, quædã vno modo scribuntur intrinsecus,

cus, et altero extrinsecus.

¶ Amplius sacris in libris, quædã scribũtur, ⁊ nõ legũtur, ⁊ q̃dam vno modo scribũtur ⁊ altero legũtur vt .2. Reg. 15. אם כי נאם nisi in loco ⁊c. vbi אם scribitur, et nõ legitur, Et .16. ולהלחם. Et panẽ ⁊c. i quo scribitur lámed, et nõ legitur, Et eo. cap. Et reddat mihi dñs bonũ pro קללתי scribitur cũ iod, ⁊ legitur cũ vau cũ iod maledictiõem meã, cũ vau maledictionẽ ei⁹ significãs, Et eod. cap. לא אהיה scribitur cũ áleph significãs nõ ero ⁊ legitur tũc interrogatiue. Nõ ero, et secũ manebo? Ac si. d. ita, Et legitur cũ vau qđ significat ei. ⁊ ei⁹ .i. ei vel ei⁹ ero, Et eodẽ cap. Quẽadmodum כשאל בדבר האלהים ꝯsuluisset p verbũ dei ita scribitur. Sed legitur כשאל איש ꝯsuluisset vir, vel q̃spiã p verbũ dei, Et .17. scribitur fœmineo gñe באחת i vnũ ẽ locis, et legitur באחד masculino gñe q̃ מקום .i. loc⁹ vtroq; in genere inueniatur, Et .3. Regum, 12. scribitur ויבו et venit, cum vau et legitur cum áleph q̃ in quibusdam codicibus scriptum esset ויבו, in alijs ויבא Et .17. scribitur עדיום תתן vsq; ad diem quo dedit ⁊c. cũ nun, et legitur sine nun Et .4. Reg. 5. scribitur. Et venit Nabamán בסוסו q̃ scriptũ esset in quibusdam codicibus בסוסו cum equo suo, in alijs vero בסוסיו cum equis suis Et id genus. Et hæc fuerunt annotata à scribis, et viris doctissimus q̃ post primam captiuitatem in qua, et viri docti. et libri sacri penè perierant, inuenissent codices in plerisq; locis discrepare in verbis, sensu eodem manente. Et interdum vnum scribebant intrinsecus, alterum extrinsecus, quẽadmodum et nos hodie nostris videmus in codicibus.

¶ Decimanona q̃ numerus pluralis dicitur de singulari.

D hæc numer⁹ multitudinis sæpe dicitur de singulari honoris gratia, vt multis ostẽdim⁹ exẽplis libro

libro secũdo cap.4.

¶ Uigesima q verbũ masculinũ sæpe inuenitur cuz nomie fœmineo. Et fœmineũ verbũ cum masculino nomine.

Amplius masculeum verbum multotiens inuenitur cuz fœmineo noie, ⁊ fœmineũ verbũ cum masculeo noie, quẽadmodũ (multis locis citatis) in tertio secũdi libri capite, ostendimus.

¶ Uigesimaprima q verbũ redditur vt exigit nomẽ proximũ, siue masculeum, siue fuerit fœmineũ.

Sacris præterea in libris verbuz redditur proximo nomini, siue masculeũ, siue fœmineũ sit vt.3. Reg.17. וַתֹּאכַל Et comedit ipsa, ⁊ ipse, Et nũi.12. וַתְּדַבֵּר. Et locuta est Miriám, ⁊ Aharón. Et Estér.9. וַתִּכְתֹּב ⁊ scripsit Estér regina filia Abichail, ⁊ Mordochai Jehudæus.

¶ Uigesimasecũda literæ per figurã, quæ dr pleonasmos, sæpius redundãt.

Amplius sacris in literis per figuraz quæ dicitur pleonasmos, literæ sæpius redundãt, ⁊ in noibus, ⁊ in verbis.

¶ Aleph redundat vt Jeho.10. הֶהָלְכוּא Qui iuerũt cũ eo. Isai. 90. Nõ אָבוּא voluerũt audire.

¶ Beth redũdat puer. 9. Comedite בְּלַחְמִי .i. panẽ meũ, ⁊ bibite בְּיַיִן vinũ, Jiób .16. Aparuerũt super me בְּפִיהֶם .i. os suũ, Eze.26. בְּרוּחוֹ Spiritus eius cœlos ornauit, Et psalmo .79. ppinasti nobis בִּדְמָעוֹת lachrymas, quamq̃ et aliter potest exponi, vt dictum est in vndecima regula.

¶ He redũdat in verbis i Macór, et in futuro vt suis habes in locis, Et sic psal.115. נֶגְדָה coram nunc omni populo eius Et eodem psalmo preciosa in oculis domini הַמָּוְתָה mors sãctorum eius, Et Neechemiá.9. vt duceret eos בְּהַדֶּרֶךְ in via, Et Judicũ .14. Anteq̃ occumberet הַחַרְסָה .i. sol, Et .4. Reg. 16. Et ingressum regis הַחִיצוֹנָה extrinsecum pro הַחִיצוֹן.

¶ Uau

¶ Uau redūdat vt Gene.j. Et חַיְתוֹ. Et bestiā terræ p̄ חַיַּת, Et sic p̄s.49. Mea est oīs חַיְתוֹ bestia syluæ, Et Nūeri.24. בְּנוֹ filius Bebór p̄ בֵּן, Et Jiób.37. pluuias עֻזּוֹ fortitudinis .i. fortes, aut vehemētes, Et p̄s.113. Silicē לְמַעְיְנוֹ .i. infōtē aquarū, Gen.36. filij Sibhón וְאַיָּה וַעֲנָה ꝛ Aiáh, ꝛ Hanáh p̄ Aiáh, ꝛ Hanáh, Et psal.75. Soporatus est וְרֶכֶב וָסוּס Et curr⁹, ꝛ equus pro curr⁹, ꝛ equus, Et Jiób.23. A p̄cepto labiorū, ei⁹ וְלֹא אָמִישׁ ꝛ nō recedam. Nechem .4. Medietas eorum tenebant וְהָרְמָחִים ꝛ lanceas pro lanceas, Et.2. Regū.15. fui seruus p̄ris tui וַאֲנִי ꝛ ego ex tūc, p̄ ego, Et.4. Reg. 4. Et dixit וּקְחוּ et accipite farinam pro accipite, Et Gene.22. In die tertia וַיִּשָּׂא et leuauit Abrahám oculos suos p̄ leuauit, Et eod.cap. Et fuit post verba ista וְהָאֱלֹהִים ꝛ deus tentauit Abrahám pro deus, q̄ꝗ sunt q̄ exponunt tunc leuauit, tunc deus, vt dictum est libro primo.

¶ Jod redūdat vt Genesis .31. גְּנֻבְתִי furatū dici p̄ גְּנֻבַת, Exo.15. Dextera domini נֶאְדָּרִי magnificata est pro נֶאְדָּר, Et.4. Reg. 8. Uade אַתִּי tu. psal.134. Misit signa, et prodigia בְּתוֹכֵכִי in medio tui Aegypte pro בְּתוֹכֵךְ, Et prouer.6. Tene רֵעֶךָ proximū, vel amicum tuum, Thre.j. Ciuitas רַבָּתִי copiosa populo, Et ibidem שָׂרָתִי principis in puicijs, Hose.10. אֹהַבְתִּי diligēs triturare, Et Jsa.1. מְלֵאֲתִי plena iudicij, Cāti.1. לְסֻסָתִי Equæ in curribus pharhonis, q̄ꝗ sūt qui exponunt. Equæ meæ.

¶ Caph redundat vt Jiób.24. Et in nocte כְגַנָּב fur. Et illud כְּאִישׁ Uir veritatis, q̄ꝗ dici potest q̄ caph est veritatis expressiuum vt illud Joannis.1. Quasi vnigeniti ꝛc.

¶ Lámed redundat Exodi.27. לְכָל כֵּלָיו. Omnia vasa eius facies ærea, Exo.9. לְמִן הַיּוֹם. A die qua fundata est, Et .2. Reg.3. Occiderunt לְאַבְנֵר Abnér, ꝛ p̄s. 68. Tu nosti לְאִוַּלְתִּי .i. stultitiam meam, Et .115. Soluisti לְמוֹסֵרָי vincula mea. Et .2. Reg. 3. Et terti⁹ לְאַבְשָׁלוֹם. Absalóm fili⁹ Mahacháh, Jehó.10. Nō

monuit contra filios Israél לְאִישׁ vir, vel quisq̃ linguam suã, q̃ q̃ potest exponi in quẽquam Exo. 20. לְנַסּוֹת vt tentaret vos, pri. Regum. 2. De primitijs omnis oblationis Israél לְעַמִּי populi mei, Et. 2. Regũ .16. וְהַלֶּחֶם et panem.

Uigesimatertia q̃ sacris in literis multæ cõtinentur figuræ.

Sacris in literis multæ continẽtur figuræ quarũ hic nonnullas inseram, vt secularium literarum professores moneantur, ẽ sacris literis schemata omnia profluxisse.

Anaphora. idest relatio est eiusdem partis orationis per diuersa mẽbra repetitio vt psalmo. 17. יֹאמַר נָא Dicant nũc domus Aharón, quoniam in sæculum misericordia ei⁹ יֹאמְרוּ נָא Dicant nunc qui timent dominum ⁊c. Et paulo inferius טוֹב Melius est sperare in domino, q̃ sperare in homine טוֹב. Melius est sperare ĩ domino, q̃ sperare ĩ principibus.

Anastrophe. i. inuersio, siue reuersio aut p̃uersio est qñ pro nimus ordine cõuerso sentẽtiã vt. p̃o. 23. Hic accipiet benedictionẽ a dño, ⁊ misericordiam à deo salutari suo. prius. i. miam elargitur nostris parcẽs peccatis, deinde benedictiõis munera donat.

Antiprosopõ est qñ pro hõie ĩgrato, p̃sona ponit̃ gratissima vt. p̃o. 78. Quia comederũt Jahacób, ⁊ locũ eius. desolauerũt p̃ gẽte eũ q̃ peccauerat. reuerẽdissimi patriarchæ nomẽ obiectũ est, cõpositũ nomen ex anti cõtra, ⁊ prosopon p̃sona.

Antiptosis est quãdo casus p̃ casu ponitur vt cum laméd, qđ ẽ signũ dãdi casus, ponit̃ p̃ אֶת qđ ẽ signũ accusãdi vt exo. 27. ⁊ p̃o. 115. q̃ sũt citata ĩ. 22. rẽa. lámed redũdat ⁊c. Nã illđ lámed redũdat, aut ponit̃ vice אֶת qđ ẽ dictu, dtũs ponit̃ p̃ actõ. ⁊ ĩ euãgelio s̃monẽ quẽ audistis, nõ est meus.

Apostrophe

¶ Apostrophe est conuersio quoties ad diuersas personas verba cōuertimus vt psal. 19. Tribuat tibi ꝛc. Lætabimur in salutari tuo ꝛc. Impleat dñs ꝛc. Nūc cognoui ꝛc.

¶ Auxesis idest augmētum est figura quæ ascendendo quædā nomina per membra singula rerum augmenta cōgeminat psalmo. 3. Tu domine clypeus pro me, gloria mea, et exaltans caput meum, Et. 18. Iudicia domini veritas, iustificata sunt pariter, et desiderabiliora auro, et auro multo, et dulciora melle, te fauo.

¶ Catachresis idest abusio est quotiens aliena rerum nomina nō habentibus commodāturvt psalmo. 74. Omnia cornua peccatorum confringam, et exaltabuntur cornua iusti.

¶ Characterismos idest informatio, descriptio figura quæ siue rem præsentem, siue absentē, siue presentem personam spiritualibus oculis subministrat. Quod et in laude, et in vitupeꝛio fierit solet vt psal. 20. Posuisti in capite eius coronam dē lapide ꝓcioso. Et psalmo. 44 Astitit coniunx ad dexterā tuā cum corona ꝛc.

¶ Climax idest. Scala figura est quando positis quibusdam gradibus siue in laudibus, siue in vituperatione semper accrescit, postremo verbo in primo comate existente, in sequenti iterato vt ad Romanos. 5. Tribulatio patientiam operatur, patientia probatiōez, ꝓbatio spem, spes aūt nō confundit, psalmo. 105. Et effuderunt sanguinem innocentem, sanguinem filiorū suorum, ꝛ filiarum suarum, Et. 143. Non est diuisio, neqꝫ egrediens, neqꝫ clamor in plateis eorum.

¶ Diaphoresis idest differentia figura est per quam fit personarum differentia vt inter iustum et impium psalmo. 36. Mutuatur peccator, et non soluet, iustus aūt miseretur, et commodat, Et rursus Quoniam benedicentes ei possidebunt terrā m, maledicentes autem ei dispergentur.

¶ Diatyposis idest formatio: dispositio, expressio figura est vbi rebus personis vel subiectis, et formæ ipsæ, et habitus exprimuntur vt psalmo. 30. Conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, et venter meus &c.

¶ Emphasis: idest significatio demonstratio expressio figura qua latens aliquid ex aliquo eruitur dicto, cuius duo sunt genera. Alterum quod plus quam dicit, alterum quod etiam id quod non dicit. idest quæ significat id quod non dicit vt psal. 23. Secundum misericordiam tuã memento mei tu, propter bonitatem tuam domine, in quo fecit intelligi non propter meritum meum.

¶ Enargia idest euidẽtia, manifestatio figura ẽ cũ res ita describitur, vt cerni videatur vt psalmo. 33. Magnificate dominum mecum, et exaltemus nomẽ eius in idipsum. Et. 36. vidi impium superexaltatum &c.

¶ Aenigma, id est obscura allegoria, vel quæstio vt in libro iudicum. De comedente exiuit cibus &c. pertinet ad allegoriam, quia aliud dicit, aliđ significat.

¶ Epanodos, idest reditus regressio, idest repetitio rerũ quæ iunctim dictæ sunt vt psal. 113. Quid est tibi mare quod fuisti &c.

¶ Epexergasia, idest diligentia figura quæ fit quoties vni causæ duas probationes apponimus vt psalmo. 36. In dieb⁹ famis saturabuntur quia peccatores peribunt et inimici domini vox vt honorificati sunt deficient &c.

¶ Ephegesis, idest expositio prioris dicti, vt psalmo. 7. Domine deus mi si feci istud, si est iniquitas in manibus meis, et psalmo. 20. Magna est gloria eius in salutari, gloriam et magnum decorem impones super eum &c. Et. 29. Domin⁹ fact⁹ est adiutor me⁹. Cõuertisti plãctũ meũ i gaudiũ &c. Et. 36. Reuela dño viã tuã, et ipse faciet et educet tanquam lumen &c.

¶ Epicherema. i. conamen, rõ, approbatio, quæ fit quoties rẽ de qua agit, per exẽplũ aliqđ probare

cõcedimus

contendimus psalmo .26. Dominus illuminatio mea &c. Dũ appropiant super me .no.&c.

¶ Epidiorthosis idest correctio idest superioris rei correctio vt psalmo .61. Salus mea, refugium meum, non mouebor amplius, vel multum in quo significat se aliquando motum.

¶ Epimone idest perseuerantia, assiduitas quæ figura fit quando similia dicta crebra repetitione geminantur vt psalmo .12. Vsque domine obliuisceris me ĩ sæculum, vsque quo exaltabitur inimicus &c. Et .28. Afferte domino &c. Afferte domino gloriam &c.

¶ Epanalepsis idest Repetio figura quæ fit quando dictio in principio versus posita, iterum in fine versus repetitur vt psal. 82. Deus quis similis tibi ne taceas, neque compescaris deus.

¶ Epiphonema idest acclamatio figura est quæ post narratas res breuiter cum acclamatione prorũpit, post omnia desinens in exaggerantissimam summitatẽ, vt postquam dixit psalmo .22. Dominus regit &c. in fine conclu dit, vt habitem in domo domini &c. Et .30. In te domine speraui &c. Et ĩ fine Viriliter agite, et confortetur cor vestrum, Et .134. Laudate nomen domini &c. Et post ea. Omnia quæcũque voluit fecit &c.

¶ Epitrochasmos idest super effusio figura quæ succinte ea quæ sunt effusius dicenda perstrigit vt psalmo .22. Dominus regit me &c. in quo breuiter dixit, quod in subsequentibus latius enumerauit, Et .69. Deus in adiutorium meum &c. in quo versu quæ latius sentienda sunt, breuiter explicantur.

¶ Epizeusis idest combinatio, vel coniugatio figura quæ fit quoties in vno versu sermonem sine aliqua interpositione geminamus vt psalmo .108. Et tu domine domine fac mecũ &c. Et .139. Domine domine virtus salutis meæ.

¶ Erotema idest interrogatio vt psalmo .2. Vt quid congregauerunt se gentes. Et .3. Domine quid multiplicati sunt &c.

¶ Ethopeia figura fit quoties introducimus aliquem ad loquendum vt psal.80. In tribulatione inuocasti me &c.

¶ Aetiologia idest causæ redditio figura quæ fit quoties præmissæ rei decora subiungitur ratio, vt psalmo .15. propter hoc lætatum est cor meũ &c. quoniã non derelinques animam meã in sepulchro &c.

¶ Exallage idest ꝯmutatio vt psalmo.2. Tũc loquetur ad eos &c. Deinde mutat personã Ego autem constitui regem meũ &c.

¶ Exetasmos idest exquisitio, quæstio figura cũ res plures diuisas cum interrogatione exquirentes, singulis, quæ conueniũt, applicamꝰ vt psalmo.22. Quis ascendet in montem domini &c. Innocens manibus &c. Et .14. Dominus quis hitabit &c. Qui ambulat sine macula &c.

Hypallage idest submutatio de qua superius dictum est.

¶ Hyperbaton idest transgressio transcensio figura quæ fit cũ suspensuz verborum ordo, inferius explicatur vt psalmo .36. Ne æmuleris in eo qui prosperatur in via sua &c. Et adhuc pusillum &c. Et filiæ tyri &c.

¶ Hyperbole idest excessus figura per quam solent aliqua in magnitudinem exaggerationis extendi, cum dictio excedens fidem, ponitur augendi, vel minuendi gratia vt psalmo .6. Lauabo per singulas noctes lectum meum, lachrymis stratum meũ rigabo, Et .106. Ascendunt vsqꝫ ad cœlos, et descendunt vsqꝫ ad abyssos.

¶ Hypthesis :idest superpositio superlatio figura ẽ cum aliquam rem opinioẽ omnium notam, sententia nostra superare contendimus vt psalmo .17. Et ascendit super cherubim, et volauit, volauit super pennas ventorum, Et .50. Lauabis me, et super niuem dealbabor.

¶ Hypozeusis idest sub coniunctio figura quæ fit quãdo diuersa verba singulis apta clausulis, apponuntur vt psalmo pri. Beatus vir qui nõ ambulauit in consilio impioꝝ, et in via pe. non stet, et in cath. derisorum

non

non sedit.

¶ Hyzmos conuenientia, vel vinculum figura est quando series orationis tenorem suum seruat vsq ad vltimuz, vbi nec persona alia, nec causa mutatur vt psalmo. 53. Deus in nomine tuo &c. Et. 132. Ecce q̄ bonum.

¶ Homocoteleutō. idest similiter finitum similiter desinens figura est cum plura verba in eandem vocem finiunt vt psal. 84. Benedixisti domine, ter. t. Remisisti ini. ple. t, Operuisti. o. pec. e. Mitigasti &c.

¶ Homocosis, idest similitudo tropus, siue figura est cum ex similitudine cogniti, deuenimus in cognitionem incogniti, siue per quam minus notæ rei, ex similitudine eius. quæ magis nota est demonstratio declaratur vt psalmo. 122. Ecce sicut oculi seruorum &c. Et sicut oculi ancillæ &c.

¶ Homocoptoton. i. similiū casuum. aut similiter cadens. Dicitur & homoptotō similium casuum figura cum in similes sonos, diuersa exeūt verba vt psalmo. 97. Cantare, exultate, et psallite.

¶ Ironia. i. irrisio, simulatio, illusio. idest figura cum aliquid per contrarium dicitur, et illusionem vt psal. 21. Sperauit in domino, eripiat eū &c.

¶ Ison. idest æquale figura quādo res aliquæ parilitate similes adhibita laude, vel detractione iunguntur vt psalmo. 91. Justus vt palma florebit &c.

¶ Leptologia, idest subtilis locutio quando res singulæ minutatim. et subtiliter indicantur vt psal. 51. Dilexisti malitiaz super benignitatē iniq̄tatē magis q̄ loqui æquitatem, Dilexisti omnia verba &c.

¶ Metabolé : idest mutatio idest iteratio vnius rei sub varietate verborum vt psalmo. 5. Verba mea auribus percipe domine intellige clamorem meum, Intende voci &c. Quod totum ad vnam respicit petitionem. Ac si dicat. Exaudi orationem meam, Et. 68. Non me demergat &c.

¶Metaphora: idest translatio cum mutatur nomen, aut verbum ex eo loco vbi proprium est in eum in quo, aut proprium deest, aut translatum proprio melius vt psalmo. 31. Verumtamen in diluuio aquarum multarum ad eum non appropinquabunt &c. Et. 146. Qui alligat contritiones eorum &c. Metaphora ab artificibus medendi. Et psalm̄. 3. Cuz exarserit &c.

¶Metastasis, idest transmutatio translatio dum culpam nostram in alium transferre conamur vt psalmo. 140. Non declines cor meum in verba ma. ad excusa. in pecca.

¶Metonymia: idest transnominatio, que fit quoties intellectum rei, diuersis modis, verbis alienis, ac translatitijs indicamus vt psalmo secundo. Qui habitat in cœlis irridebit eos &c. Et Genesis decimonono. Nunc cognoui quod timeas dominum: idest cognoscere feci te quod timeas dominum. Est etiam metonymia quando per id quod continet hoc quod continetur dicitur, Vt psalmo. 46. Et vocauit terram idest homines terræ. Et sexagesimoquinto. Jubilate deo omnis terra, et. 104. Lætata est ægyptus.

¶Metriasmos, idest mediocritas, quæ fit quoties rem magnā mediocri relatiōe proferimus vt psalmo. 30. factus sum tanquam vas perditum, et. 34. Ego autem cum mihi molesti essent, induebam me cilicio. Humiliabam &c. Et. 68. Ego suz pauper, et dolens.

¶Parabola: idest comparatio, idest rerum dissimilium comparatio vt psalmo. pri. Et erit sicut arbor plantata &c. Et decimosexto. Sub vmbra alarum tuarum.

¶Paradigma: idest exemplū idest narratio per exemplum hortans aliquem, aut deterrens, hortans vt beatus vir &c. psalmo primo et erit sicut arbor &c. deterrens vt. Nō sic

impij,

impij, Sed tã͡q̃ &c. Et. 33. Vultus aũt dñi super faciẽtes mala

¶ Paradoxa, idest inopinabilia, præter opinionem, exit⁹ inopinatus cũ aliud ꝑponit̃ aliud explicatur vt p̃s. 17. Deus me⁹ impolluta via ei⁹. Aggressus dicere q̃d exoratiuũ, subiunxit ei exitum inopinatum. Impolluta via eius. Et. 83. Domine deus virtutum, beatus homo qui sperat in te.

¶ Paranomasia idest agnominatio, vel denominatio vt psalmo. 144. Miserator, et misericors dominus, &. 118. bon⁹ es tu.

¶ Paraprosdocia idest præter expectationem idem quod paradoxa.

¶ Parenthesis idest insertio, interpositio figura quoties remota de medio sẽtentia, ĩteger sermo perdurat vt psalmo. 16. Vt non loquatur os meũ opera hominũ (propt̃ verba labiorũ tuorum) ego custodiui mas duras, q͡q̃ & aliter potest ordinari verborum series.

¶ Parison idest æquale quando duæ res ẽ diuerso ponuntur, Sed vna magis eligitur vt p̃s. 83. Melior est dies vna &c. Et. Elegi abiectus esse &c.

¶ Parœmia idest prouerbium quod multorũ ore frequẽtatur vt Omnis homo mendax psal. 115. Et durum est tibi ꝯtra stimulum calcitrare Actu. 9.

¶ Peusis idest ĩterrogatio vbi interrogatio fit, & responsio subsequitur vt psal. 4. Multi dicũt Quis ostendit nobis bona, Signatum est super nos lumen &c.

¶ Pleonasmos idest suꝑabundantia vt psalmo. 73. Incenderunt igni sanctuarium tuum, Et. 141. Voce mea ad dominũ clamaui.

¶ Procatalepsis idest præoccupatio dicitur et prolepsis vt p̃s. 50. Quoniã iniquitatem meã ego agnosco &c. Quasi .n. in vẽturo iudicio cõstitutus delictorum suorum aspectus teterrimos pertimescit.

¶ Prophonesis idest exclamatio quæ fit quoties ĩter alia quæ loquimur, ad deum subito, vel ad quempiam verba conuertimus vt psal. 54. Veniat mors

sup illos. rc. Ego autē ad deū clamaui.

¶ Prosopopeia psonæ factiua prosopon. est persona, r poiēo facio figura est cū persona aliqua fingitur vt cum inanimatum, loquitur ad animatum vel contra vt psalmo. 92. Eleuauerunt flumina vocem suam rc.

¶ Samotopæia idest corporis factiua idest attributio figura quando rebus in corporeis corpora tribuuntur vt psalmo. 84. Justitia, r pax osculatæ sūt. Misericordia et veritas obuiauerunt sibi.

¶ Syllepsis idest conceptio, cōprehēsio quæ fit cum pluralis dictio singulari verbo complectitur vt in. 15. regula.

¶ Synathrismos idest congeries, congregatio figura quando plurimæ res in vnum, aut plurima crimina colligūtur vt psalmo. ij. Saluum fac me domine quoniam defecit sanctus quoniam diminutæ sunt veritates rc. Et psalmo. 22. Dominus regit me rc.

¶ Synchrisis comparatio dum comparatione quadam iustiorē causam nostram, ꝙ aduersarij demonstramus vt psalmo. 19. Hij in curribus, et hij in equis, nos autem i nomine domini rc. Et. 25. In quorum manibꝰ iniquitates sunt rc. Ego autem in innocentia mea rc.

¶ Synchoresis idest concessio quotiens aliqua importune desiderantibus conceduntur, quæ ad vtilitatem illorum pertinere non possunt vt psalmo. 77. Et manducauerunt et saturati sunt, et desiderium eorum attulit eis rc.

¶ Syndicasmós collatio quando sibi, aut psonæ, aut causæ siue ex contrario, siue ex simili cōparantur vt psalmo. ij. Eloqua domini eloquia casta rc. Et. 51. præualuit in vanitate sua, ego autem sicut oliua fructifera rc.

¶ Synecdoche vt in quarta regula.

¶ Tapinosis idest humiliatio, quæ fit quoties magnitudo mirabilis rebꝰ humillimis ꝯparat vt p̄o. 21. Ego aūt sū vermis rc.

¶ Tantologia

¶ Tantologia. idest eiusdẽ sermonis iteratio vt benedicendo benedicam. Multiplicãdo multiplicabo semẽ tuum &c. frequẽtissima est sacris in literis, & augendi gratia fit.

¶ FINIS.

Registrum huius operis.

A B C D E F G H I K L M
N O P Q R S T V X Y Z.
Aa Bb Cc Dd. Omnes sunt quaterniones; præter Dd qui est ternio.

SANCTA TRINITAS VNVS DEVS MISERERE NOBIS

❡Expliciunt Quatuor Libri Institutionũ
Hebraicarũ, Impressi Lugd. p̄ Anto
niũ du Ry, Impẽsis Reuerẽdissi.
Do. frãci. d Claromõte epi
cardialis auxita. lega
ti Auenioñ. an.
Dñi. M. d. xx
vj. Die. j.
Mẽsis
Octo
bris.